

برایانی کارامازوف

(۲)

برایانی کارامازوف

(۲)

فیودور داستایفسکی

وهرگیرانی
ئهمین گهردیگلانی

دەزگای توئۇيىنەوۋە و بلاوكردنهوۋى موكرىانى

● برايانى كارامازوف (۲)

● نووسىنى: فيؤدور داستاينفسكى

● وەرگىترانى: ئەمىن گەردىگلانى

● نەخشەسازى ناوۋەوۋە: گۇران جەمال رواندىزى

● بەرگ: ئاسق مامزادە

● پىتچىن: شاسەنەم

● ژمارەى سپاردىن: ۱۳۵۹

● نرڭ: ۱۵۰۰

● چاپى يەكەم: ۲۰۰۷

● تىراژ: ۱۵۰۰

● چاپخانى: چاپخانى خانى (دەۋك)

زنجىرەى كىتەب (۲۶۶)

ھەموو مافىكى بۇ دەزگای موكرىانى پارىزراوۋە

مالپەي: www.mukiryani.com

ئىمەيل: info@mukiryani.com

ناوه پړوك

به رگى دووهم

كتيبي هه شته م: ميتا ٦٠٣

كتيبي نوهم م: لى پرسينه وهى سه رته تايى ٧٣٥

به ندى چواره م

كتيبي دهيه م: منداله ورکه ٨٤٠

كتيبي يازدهه م: ئيوان فيودورويچ ٩٢١

كتيبي دوازدهه م: حوكمى ناهه ق ١٠٧٩

پاشينه ١٢٣٩

کتیبي ههشتم

میتا

(۱)

کۆزما سامسانۆف

بەلام دیمیتىرى فیۆدورۇویچ، نەیدەزانى گرووشنكا چووه بۆ کوئ و بەجاری تووشى شلەژان بووبوو و ئارا و قارای لى ھەلگیرابوو، نەشیدەزانى گرووشنكا کاتى بالگرتن بەرەو ژيانى تازە، دوایین سلاوى خۆى بەجى ھىشتووہ و «فەرمان»ى داوہ بە ھىچ شیۆہیەک ئەو یەک سەعاتە خۆشەویستییە لەبیر نەباتوہ.

لە ماوہى ئەو دوو پۆژەدا وا کەوتبووہ ژیر گوشارى پۆحى و خەيالى ناخۆش لەوانەبوو بەھۆى تاویاوى میتشکەوہ لە پى بەکوئ. ئەوہش دواتر خۆى گىرايەوہ. ئالیووشا نەیتوانیبوو بەیانى پۆژى پىشوو بیدۆزیتەوہ، و ئیوانى براشى ھەر ئەو پۆژە لە مەيخانەکە چاوى پى نەکەوتبوو. دەرۆ جیرانەکانیشى لە سەر داواى خۆى راستیان نەدەگوت چۆن و کەنگى ھاموشۆ دەکات. ئەو دوو پۆژە وەک خولخولە بە ھەموو لایەکدا ھەلسوورا بوو و وەک دواتر خۆى گوتى «لەگەل چارەنووسم کەوتبوومە کیشە و ھەولمەدا خۆم دەر باز کەم.» تەنانەت چەند سەعاتیش بۆ بەرپۆہبردنى کارىکى خیرا وەک باى شەمال لە شار چووبووہ دەرئ، چونکە چا و ھەلگرتن لە سەر گرووشنکای بۆ تاقە سەعاتیکیش پى تامل نەدەکرا. ئەوہشى دواتر بە تىرو تەسەلى گىراوہ و بە دەلیل و بەلگەوہ سەلماندی. بەلام ئیستا تەنیا دەچینە سەر باسى رووداوہ بنەرەتییەکانى ئەو دوو پۆژە سامناکە، چونکە نیشانەدرى کارەساتىکى ترسناک بوو و زۆر لە ناکاو بە سەریدا کەوتبوو. ئەگەرچى گرووشنكا بەراستى ماوہى سەعاتیک بە دل و بە گیان خۆشى ویستبوو، ھیندى جارىش زۆر دلرەقانە و بى بەزەبیانە ئازارى دەدا.

له هه مووشی خراپتر ئه وه بوو نه دیده زانی گرووشنکا چ خه یالکی له سه ردايه. زال بوون به سه ریشیدا به زۆری یان به خۆشی مه حال بوو: كهوى نه ده بوو. ئاكامه كه شی ئه وه بوو به توورپه یی رووی وهرده گئیرا و ده رپویشت. میتیا ئه وه شی به باشی بۆ ده ركه وتبوو. هه ستیشی پئیکردبوو، به راستیش هه ر وابوو، ده یزانی كه گرووشنكاش تووشی كئیشه یه کی ده روونی هاتوو و واسه ری لیشیواوه و زهینی ئالۆز بووه خۆشی نازانی چده كا. هه ر بۆیه به دلکی شكاهوه بۆی ده ركه وت كه گرووشنكا ده بی ماوه یه ك له ئه و و له ئه شقه ئاگرینه كه ی بیزار بووبن. په ننگه هه رواش بووبن، به لام نه دیده زانی گرووشنكا بۆ ئه وه نده په رۆش و دله وایه. له دلی خۆیدا ئه و پرسیاره پر ئازاره ی به خۆی و فیۆدۆر پاولوویچی باوكییه وه پئوه ند ده دا.

له گه ل ئه وه شدا جیی خۆیه تی سه رنج بدهینه راستیه کی حاشا هه لنه گر: به ته واوی باوه ری کردبوو كه فیۆدۆر پاولوویچ ده یه وه ی گرووشنكا به ده ست بگری. ویده چی ئه و داوایه شی کردبن، به لام هه رچی ده کرد نه دیده توانی باوه ر بكا كه ئه و پیره تۆلازه به هیوایه به سه هزار رۆبل به ئامانجی خۆی بگا. میتیا به ناسینی گرووشنكا و تیگه یشتن له خووخده ی به و ئاكامه گه یشتبوو. هه ر بۆیه جاروبار به و یه قینه ده گه یشت كه ته واوی په رۆشی و دله خورپه ی گرووشنكا ئه وه یه نازانی کامیان هه لبژیری و کامیانی زیاتر به قازانجه.

سه یره له ماوه ی ئه و چهن رۆژهدا بۆ جاریکیش به بیریدا نه هاتبوو كه كۆنه میرده كه ی خه یالی گه رانه وه ی كتوپری هه یه. یانی هه ر ئه و كه سه ی كه شوینتیکی زۆر نه خس و ناپیروۆز له سه ر ژیا نی گرووشنكا داده نی و ئه و خاتوونه به دله خورپه و په رۆشییه کی زۆره وه چاوه روانی بوو. له راستیدا ماوه یه ك بوو گرووشنكا له و باره وه گوئی خۆی لی خه واندبوو و ناویشی نه ده هینا. له گه ل ئه وانه شدا، میتیا خه به ری ئه و نامه یه ی بوو كه مانگیك له مه وه به ر گه یشتبووه ده ستی و له زمانی خۆشی بیستبوو. هه تا راده یه كیش ده یزانی ناوه رۆکی نامه كه چییه. گرووشنكا جاریک به بیزارای پیشانی دابوو، به لام به وه په ری سه رسوورمانه وه بۆی ده ركه وتبوو كه گرنگایه تیه کی ئه وتوی پی نادا. باسکردنی

ټوهدش که بُو ټاوا بوو، زور دژوار بوو. وادياره ترسي دوژمنايه تي و کيشه ي
 خوي و باوکی له سهر ټو ژنه وای به ستنبووه، که نه يده توانی بير له شتيکی
 به سام بکاته وه. هه رچونیک بوو، بروای نه ده کرد خوازيني که ريک دواي پينج
 سال خو شار دنه وه، ديسان قوت بيته وه، چبگا به سهره لدانی ترووسکه ي
 ټوخژن و ټوقره گرتن. جگه له وهش، له يه که مين نامه ي ټو ټه فسه ردها که ميتنکا
 چاوی پي که وتبوو، ټاماژه يه کی زور کورت و ته ماوی به ره قيه تازه که ي و
 چاوپيکه وتنی کرابوو. نامه که زور به تام و خوي و پر له هه ست و سوزي
 ټاشقانه بوو. ده بي سهرنجبده ين که گروهشکا دواين دي ره کانی نامه که ي له
 ميتيا شارده وه که به روونی باسی گه رانه وه ي کردبوو. له گه ل ټو وه شدا، زور
 دواتر وه بيړی هاته وه، له و ساته دا هه ستی به په ستيه کی بي ټيختيار کردبوو له
 روخساری گروهشکا دا، که ټو هيش له بهر ون بووه سيري ايه که ي. گروهشکا
 دواتر باسی نيوانی خوي و ټو ره قيه ي بُو ميتيا نه گيړايه وه. هه ر بويه ورده
 ورده به ته وای ټو ټه فسه رده ي له بير چووبووه. هه ستی ده کرد هه رچيه ک له
 داهاتودا رووبدا و بارودوخه که به هه رلايه کدا بشکيته وه، شه ري نيوان خوي و
 باوکی نزیکه و بهر له هه موو شتيک، ده بي برياری له سهر بدری. به دلکی
 شکاوه وه سات له دواي سات چاوه روانی برياری گروهشکا بوو، له سهر ټو
 باوه رده شوو که له نا کاو به هوي پالنه ريکی کتوپره وه، وه راست ده گه ري. له
 نا کاو پيیده لي: «بمبه له گه ل خوت، هه تا هه تايه هي توم،» هه موو شتيکيش ته وای
 ده بي. ټو هيش داگيري ده کا و له گه ل خوي ده بيا بُو ټو سه ري دنيا. ټاخ، ټو کاته
 له ريوه له گه ل خوي ده بيا. زور دووری ده با، ټه گه ر نه بيا بُو ټو سه ري دونياش،
 بُو دوورترين شويني رووسيای ده با. ټو کاته ماره ي ده کات و به ناويکی
 خوازراوه وه له گه ل ټو دا مال و ژيان پيکه وه دهنين. وا خويان شرت و گوم
 ده کن هيچکه س پنيان نه زانی. ليره و له وي و له هه رکوي بن. ټو کاته، ټاخ، ټو
 کاته. ژيانکی تازه ده ستيده که ن! هه موو ساتيک به گور و تينه وه خه ون به و
 ژيانه جياواز و شيرينه وه ده بينن که «پر له سهر به رزيه» («ده بي پر له پاکی و
 سهر به رزيه بي») تينووی ټو راسان و نوئ بوونه وه يه بوو. له ده ست ټو

زەلکاوە گەمارە وەزەلە هاتبوو کە بێئیختیار بە ناخیدا ڕۆچوو بوو، وەکو زۆربەى خەلکیش لە بارودۆخیکى وادا، زیاتر لە هەموو شتیک پینخۆش بوو شوینى نیشتهجى بوونى بگۆردرى. ئەگەر لەبەر خاترى ئەو خەلکە نەبوايه، ئەگەر لەبەر خاترى ئەو بارودۆخە نەبوايه، ئەگەر لەو شویته تووک لى کراوه دەر باز بووبايه و دوور کەوتبايه تەوه . وەک تازە لە دایکبووی وادەبوو، رینگايه کى نوێی دەگرته بەر. ئەوه بوو ئەو شتهى کە ئیمانى پێى هەبوو و ئۆقره ی لى بریبوو.

بەلام ئەم تاسەمەندییه دەبوو هەلیکی لەبارى بۆ برەخسى، یانى ئەو گرفته بە خیر و خۆشى چارەسەر بکرى، شتیکی دیکەش هەبوو، یانى کۆتاییه کى جیاواز و سامناک. یان کتوپر لەوانەبوو، گرووشنکا پینیلئى: «برۆ وازم لى بینه، ئیتر لەگەل فیۆدۆرپاولوویچ پیکهاتووین و دەمەوى شوى پینکەم و تۆم هەر ناوی» . جا ئەو کاتە... بەلام ئەو کاتە... بەلام میتیا نەیدەزانى ئەو کاتە چى دەقەومى و هەتا دوایین سەعاتیش نەیدەزانى. پێویستە بە قازانجى ئەو ئەمەش بلین. قەستیکی دیاریکراوى نەبوو، پیلانى جینایه تیکیشى دانەرشتبوو. تەنیا کارى چاوهچاو کردن و سایەدبوون بوو لە نیوان ئەو رەنج و نازارەدا و هەر لەو کاتەشدا خۆى بۆ هەلیکی لەبار ئامادە دەکرد. یانى چارەسەر بوونى چارەنوسى بەخیر و خۆشى. لە راستیدا هەموو بیروکەیه کى دیکەى لەخۆى دەتاراند. بەلام بۆ کۆتاییه کى ئاوا دلەراوکییه کى جیاواز سەرى هەلدا، گىرو گرفتیکى تازە و لەناکاو، هەروەها نەخس و گرێپووچکە ئاسایى بەر بینگی پینگرت.

ئەگەر گرووشنکا گوتیشى «من بۆ تۆ باشم، بمبە لەگەل خۆت،» چۆن دەیتوانى لەگەل خۆى ببیا؟ پارە لە کوی بینى؟ هەر لەو کاتەدا بوو تەواوى ئەو سەرچاوهى داهاتانەى لەلایەن فیۆدۆرپاولوویچەوه، وەک کۆمەگ خەرجى سالانیک بوو بەر دەوام دابین دەکرا، لى هەلبێرى. هەلبەت گرووشنکا پارەى هەبوو، بەلام میتیا لەوبارەوه زۆرى خۆى بە ڕۆحزل دەزانى و دەیویست لە سەر خەرجى خۆى بیگوزیتەوه و چاوى لە دەستى ژنەکەى نەبى. هەروەها بە

غرووریکي پیاوانه وه ژبانی هاو به شی پیکینی. نهیده توانی بیریشی لی بکاته وه که رۆژیک چاوی له دهستی گرووشنکا بی و ته نانه ت بیزی له بیر لیکردنه وه که شی هه لده ستا. ئەو راستییە ناشارمه وه و لیردها ناشمه وه شی شیکه مه وه، ته نیا ئە وهنده ده لیم له و کاته دا هه لویستیکی ئاوی گرتبوو. له وانه یه هه مووشی به شیوه ی ناراسته وخۆ و بی ئیختیار بووبی و به هۆی هه لگرتنی ئەو سی هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا وه که وتبیته بهر چزووی نهینی ویژدانی خۆی. ههروهک دواتر خۆی باسیکرد له و کاته دا ههستی وابوو: «دهرهق به یهکیان مروفتیکی هه رزه و خویری بووم و دیسان دهرهق به ئەوی دیکه شیان هه روا ده بم. هه ر کاتیکش گرووشنکا ئەوهی بۆ دهرده که وی، مروفتیکی ئاوا خویری و هیچوپوچ به هیچ نازانی» که وایه چبکا و پرو له کوئ کات. چون دهرویه کی بۆ ده کرتیه وه و ئەو پاره دوا براده ی وه گیر ده که وی؟ به بی ئەوهش هه موو شتیکی له کیس ده چوو و کاره که ی سه ری نه ده گرت، «ئەویش ته نیا به و هۆیه وه که پارهم به دهسته وه نه بوو، به جارئ تووشی شه رمه زاری ده بووم.»

با ئەوهش له پێشدا بلیم که میتیا، رهنگه زانیبیتیشی پاره که ی چون وه گیر ده که وی، ههروه ها ده شی زانی له و کاته دا پاره که له کوئیه. لیردها له وه زیاتر له سه ر ئەو مه سه له یه نارۆم. چونکه دواتر روون ده بیته وه. به لام گرفته سه ره کییه که ی هه رچۆنیک بی ناچارم ئاماژه یه کی پینکه م، ئەویش هه لگری ئەو راستییه یه که بۆ وه ده سه ته یانی ئەو پاره یه که به شوینه که ی ده زانی و هه قی خۆشی بوو بیستی، سه ره تا ده بوو ئەو سی هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا بداته وه. - دهن «ده له دزیکی هیچو پووچم و نامه وی ژبانی نوئ وهک مروفتیکی هه له و هه رزه ده ستپینکه م.» که وایه بریاریدا بۆ دانه وهی ئەو سی هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا خۆ به ئاوئاوردا دا و زه مین و زه مان بشله قینی. له دوایین ساته کاندایه بریاری سه رکیی دا ئەویش دوا ی ئاخفتنه که ی له گه ل ئالیووشا، دوو رۆژ پێشتر، له سه ر شارئ، عه سری ئەو رۆژه ی که گرووشنکا سووکایه تی به کاترینا ئیوانا کردبوو، میتیا دوا ی بیستی ئەو قسانه له زمانی ئالیووشا، دانی پیا نابوو که مروفتیکی هیچوپوچ و خویرییه و داوی لیکردبوو

ئەو بە کاترینا ئیوانا بلی، ھەلبەت «ئەگەر زانیت دەبیته ھۆی دلدانەوہی.» ئەو شەوہ دواى ھەلبەران لە براکەى، وەک شینت و ھارى لێھاتبوو و ھەستیکردبوو «دزی و کوشتوبر» چاکترە لەوہى «نەتوانم ئەو قەرزە بە کاترینا ئیوانا بەدەمەوہ. بە چاکترى دەزانم ھەموو بە دز و پیاوکوژم بزائن، رۆیشتن بۆ بەندیخانەى سبیریام پێباشترە لەوہى کاترینا ئیوانا بلی: «فریویدام و پارەکەمى دزی، کەلکى لە پارەکەم وەرگرت، تا لەگەل گرووشنکا تى تەقینى و ژيانىکى تازە و پر لە شادى و خووشى دەستپیکاکا! ناتوانم ئەو کارە بکەم!» میتیا لەکاتیکدا لیوی خووی دەکروشت، ئەو بریارەى دا، لەوانەى جاروباریش پێیوابوو بى شیتبووہ. بەلام ھەر لەو کاتەدا کیشە و ھەرای ساز کرد...

سەیریش ئەوہیە، پیاو پێیوابوو بەجاری ھیوابراو بووہ - چونکە بۆ پەیدا کردنى پارەبەکى وا ھىچ شانسیکى نەبوو - زوریش بەھیوا بوو کە ئەو سى ھەزار رۆبە وەدەستدینى و بە پێى خووی بۆى دیتە مالى، ھەر وەک لە ئاسمانەوہ بۆى دابارى. ئەمەش راست نەقلی کەسانىکى وەک دیمیتىرى فیودورۆویچە، کە ھىچ کارىکیان بە پارە نەبووہ، جگە لە ھەلەخەرجى و بە ئاودادانى مال و میراتىک کە پێیان براوہ و ھەر نازانن پارە چۆن پەیدا دەبى. دوو رۆژ لەمەوبەر، دواى ئەوہى لە ئالیووشا ھەلبرا، خەيالىکى تال و پر لە ناھومىدى زەینى داگرت و تووشى ئالۆزى و شلەژانىکى رۆحى بوو. ھەر لەبەر ئەوہش بوو لەرپۆہ بیری لە کارىکى شیتانە کردوہ. رەنگە بۆ کەسانىکى وەک ئەو بارودۆخىکى ئاوا، بەر لە ھەموو شتىک تووشى بىر کردنەوہ لەو جۆرە پیلان و کردوہ مەحال و بىبنەمایەیان بکا و بە گونجاوترىن رینگە چارەشى بزانی.

لەناکاو بریاریدا بچى بۆلای سامسانوف، ھەر ئەو بازەرگانەى پاریزەرى گرووشنکا بوو. «پیلان» یکى پى پێشنىار بکا و بە ھۆى ئەوہوہ تەواوى ئەو گوژمە پارەبەکى پێویستییەتى یەکجى لى وەرگرى. گومانى لە پر بایەخ بوونى پیلانەکەى نەبوو. تەنیا دل لە دلدانى ئەوہ بوو کە سامسانوف چۆن دەروانىتە پیلانەکەى. ئەگەرچى میتیا ئەو تاجرەى بە روالەت دەناسى، بەلام ناشناىتەى لەگەلى نەبوو قەتى قسە لەگەل نەکردبوو. بەلام بە ھۆیەکى نامەعلوومەوہ لەمبۆ

بوو له سهر ئه و باوهږه بوو كه ئه و پيره خه ره فاوه كه پي له ليوى گوره، په ننگه
ئيس تا رازى بي گرووشنكا بکه وپته باروډوڅيکي ئابروومه ندانه وه و له گه ل
پياويک زه ماوه ند بکا که «بوى بيته يار و پشتيوان.» له سهر ئه و باوهږه ش
بوو که نه ک يارمه تيبه کي باشى ددا. له ربي دهمگو، يان په ننگه قسه ي کتوپري
گرووشنكاوه که جاروبار له دهمى دهرده چوو، که سامسانوف نه وى له
فيودورپاولوويچ پي باشته و پيوايه شوو به و بکات به قازانجى ۰۰هـ.تـى. په ننگه
زوربه ي خوينه رانى رومانه که م پيان و ابى ديميتري فيودوروويچ زور خاوو
خليچکانه خوى نيشان داوه، که به هيوای يارمه تيبه کي ئاوا بووه و ويستويه
ژنه له پاريزه ره که ي بستينى. هه ره نه وهنده ش وه بير دينمه وه که ميتيا رابردوى
گرووشنكاى به يه کجاري له زه ينى خويدا سربيووه. نه و رابردوه شى به
چاويکي دلسوژانه ددى و به و په ري نه شق و کولوکووه به و ناکامه گه يشت که
سازبوونى گرووشنکا و دهربرينى هه ستي خوشه ويستى و رازى بوونى
سه رچاوه ي خولقانى گرووشنکايه کي نوپيه و ديميتري فيودوروويچى نوپش
هه رچى خو يريه تيبه وه لای ناوه و سهر تا پای گه وره يى و ماريغه ته. له يه کتر
دهبورن و ژيانکي تازه و شيرين ده ستيده که ن. به لام ديميتري به چاويک له
کوزما سامسانوفى دهروانى که شوپينکي نه خسى له سهر رابردوى گرووشنکا
داناوه، نه گه رچى گرووشنکا قه تي خوش نه ويستبوو و ئيستاش دلى له داوى
نه شقى رابردوويدا بوو، له پياوه تي که وتبوو و وه ک ده لين وشکاوى هاتبوو.
هه ر بوى ميتيا به چاوى پياويک ته ماشاي نه ده کرد و هه موو خه لکى شار
ده يانزانى لانکه شکاويکه و به س. پيوهنديشى له گه ل گرووشنکا گوراوه و
پيوهندي ئيستايان پيوهنديبه کي باوک و کچانه يه، زور له ميژه هه ر به و شيويه
بووه.

وله حاسل ميتيا له و باره وه ساويلکه يبه کي زورى له خو نيشاندا، چونکه
له گه ل هه موو خراپيه کانى، مروڅيک بوو هيچى له دلدا نه بوو. بو سايلوحيه که شى
هه ر نه وهنده به سه که به ته واوى پيواوبوو کوزماى پير عومرى پيره مه ريکي
ماوه و سادقانه توبه له رابردوى خوى و پيوهنديبه کانى له گه ل گرووشنکا ده کا

و گروه‌شنکاش دوست و پاریزه‌ریکی سهر له پیناوی جگه له و پیره پیاوه بی‌ئازاره‌ی ئیستای له دنیا دا نییه.

دوای ئاخافته‌نه‌که‌ی له‌گه‌ل ئالیووشا، شه‌و و نیوه‌شه‌و له سهر ریگا چاوی لیکنه‌ده‌نا و سه‌عات ده‌ی سه‌رله‌به‌یانی پوژی دوایی له مالی سامسانوف بوو و داوای له پیشخزمه‌ته‌که ده‌کرد، هاتنه‌که‌ی راگه‌یینی. مالیکی دووقاتی زور کون و گه‌وره و خه‌فه بوو. وه‌تاغی تایبه‌تی خزمه‌تکارانیشی هه‌بوو. له قاتی خواروودا دوو کورپی خاوه‌ن ژن و مالی سامسانوف و بنه‌ماله‌که‌یان و خوشکه پیره‌که‌ی و کچه شوونه‌کردووکه‌ی، ده‌ژیان. دوو که‌س له نووسیاره‌کانی له ژووری خزمه‌تکاراندا ده‌ژیان، که خاوه‌ن ژن و مال بوون. ژووری خزمه‌تکارانیش و قاتی خوارووش زور پر خیزان بوون، به‌لام پیره پیاو قاتی سه‌ووری بو خوی دانابوو و ته‌نانه‌ت ئیزنی به کچه‌که‌شی نه‌ده‌دا بچیته سه‌ری و له‌گه‌لیدا بژی. ئە‌گه‌رچی کچه‌که‌ی خزمه‌تی ده‌کرد و کاتی هه‌ناسه سواربوون و نه‌خووشی و هه‌رکاتیک بانگی بکردبایه ناچار بوو به هه‌له‌داوان وه‌سه‌ر که‌وی. قاتی سه‌روو وه‌تاغی گه‌وره‌ی هه‌بوو و رواله‌تیکی ته‌واو رازاوه‌یان پیوه دیار بوو و به شیوازیکی له باوکه‌وتووی بازرگانانه رازیندرا بووه، له بن دیواره‌کانی کورسیله‌ی دریزوکه‌ی دارین به ریز داندرا بوون. چلچرای شووشه‌یی و ئاوینه‌ی غه‌ور گرتوو به دیواره‌کانییه‌وه هه‌لواسرا بوون. هه‌موو ئە‌و وه‌تاغانه خالی و خولی بوون و که‌سیان لی دانه‌ده‌نیشت. چونکه پیره هه‌ر له وه‌تاغیکی چکوله‌دا ده‌ژیا و کله‌تیکی پیری له‌چکه به سه‌ر و کورپیکی له دالانه‌که له سه‌ر کورسیله‌یه‌ک داده‌نیشتن و هه‌ر کاریکی ببوایه بویان ئە‌نجامده‌دا. پیره پیاو لاقوقولی وه‌ک خیگه ماسی بوو و نه‌یده‌توانی به ریندا بروا. جاروبار له سه‌ر کورسیله چه‌رمینه پیچکه داره‌که‌ی هه‌لیان ده‌ستاند، ئە‌ویش کاتیک که کله‌ته‌که‌ی ده‌چوو ژیر پیلی و دوو سی جار ئە‌مه‌سه‌ر و ئە‌وسه‌ری ژووره‌که‌ی پیده‌کرد.

کاتیک که هه‌والی هاتنی «سه‌روان»یان پیندا، نه‌یویست چاوی پیبکه‌وی، به‌لام میتیا پیداگری کرد و دیسان کورپی نارده‌وه سه‌ری و گوتی بلی سه‌روان میتیا هاتوو. سامسانوف له کورپی پرسى: قه‌لافه‌تی چۆنه؟ مه‌سته؟ خو‌شه‌ری

به‌ده‌سته‌وه نښه؟ كورپه گوتی: مه‌ست نښه، به‌لام نارواته ده‌ری. پیره پیاو دیسان پښخوښ نه‌بوو چاوی به چاوی بکه‌وئ. به‌لام میتیا پښبښینی ئه‌وه‌ی کردبوو بویه قه‌له‌م و کاغه‌زی له‌گه‌ل خوی هینابوو، به‌خه‌تیکي خوښ ئه‌م وشانه‌ی بۆ نووسی: «سه‌بارت به‌مه‌سه‌له‌یه‌کی زور گرینگ، سه‌بارت به‌ئاگرافنا ئه‌لکساندر فنا هاتووم» به‌کورپه‌دا بۆ پیره پیاوی نارده‌سه‌ری.

سامسانۆف دواي تۆزی مات بوون، به‌کورپه‌ی گوت میوانه‌که به‌ریته ژووری میوانداری و پیریژنی نارده‌ خواری تاكو كورپه‌ لاهه‌که‌ی خیرا بنی‌ریته‌سه‌ری. كورپه‌، لاویکی بالابه‌رز و به‌هیز بوو، سه‌ر و رډینی شه‌ش تیخ تاشیبوو و به‌شیاواز و موده‌ی فه‌ره‌نگی جلو به‌رگی پوښیبوو. ئه‌گه‌رچی باوکی هه‌میشه‌ په‌سته‌ک له‌به‌ر و ریشن بوو. كورپه‌ هه‌ر خیرا به‌دنگی باوکییه‌وه چوو و خوی کرد به‌ژووره‌که‌یدا. ته‌واوی ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌ به‌ترس و له‌رزوه‌ه چاویان له‌سامسانۆف ده‌کرد و که‌س نه‌یده‌وئیرا قسه‌ له‌قه‌سه‌یدا بکا. پیره پیاو له‌ترسی «سه‌روان» نه‌بوو که‌ ناردي به‌دواي كورپه‌ مل‌که‌له‌که‌یدا، (چونکه‌ ترسه‌نۆکی له‌زاتیدا نه‌بوو). ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو، ئه‌گه‌ر پښووست بوو شایه‌دیکی هه‌بی. كورپه‌که‌ی و كورپژگه‌ خزمه‌تکاره‌که‌ چوونه‌ بن پيلي و به‌له‌قه‌له‌ق هینایان بۆ وه‌تاغی میوانداری. دیار بوو هه‌سته‌تیکي كونچکاوانه‌ شله‌ژاندوو‌یه‌تی و چاوپه‌وانی شتیکه‌. ژووری میوانداری که‌ میتیا له‌وئ چاوه‌رئ بوو، وه‌تاغیکی گه‌وره‌ و به‌رژه‌وه‌ند خوښ بوو و دل‌ت نه‌ده‌هات بښه‌ ده‌ری. دوو ریزی په‌نجیره‌ تیدا بوو و دیواره‌کانی به‌ردی مه‌ر مه‌ر و سئ چلچرای گه‌وره‌ش به‌دیواره‌که‌وه.

میتیا لای درگاگه‌وه‌ له‌سه‌ر کورسیله‌یه‌کی چکۆله‌ دانیشتیوو. بی‌سه‌برانه‌ چاوه‌روانی چاره‌نووسی خوی بوو. کاتیک پیره‌پیاو له‌لای درگاگه‌ی ئه‌وبه‌ره‌وه‌ وه‌ده‌ر که‌وت، میتیا خیرا قرچه‌پښ هه‌ستا و به‌هه‌نگاوی پته‌و و نیزامییانه‌ به‌ره‌وپیری چوو. میتیا جلو به‌رگیکی ریکوپیک و کوله‌ بالته‌یه‌کی له‌به‌ردا بوو، هه‌موو دوگمه‌کانی داخستبوو. ده‌سته‌تیکشی ره‌ش له‌ده‌ستا و کلاوی تاسه‌یی له‌سه‌ردا، هه‌روه‌ک سئ رۆژ له‌مه‌وبه‌ر که‌هات بۆ حوجره‌که‌ی پیری کلیسه‌، پیره‌پیاو قورساخ و قیتوقۆز راوه‌ستا، میتیا هه‌روا که‌ده‌چووه‌ پښینی

ههستیگرد ناخی پیره‌پیاو ده‌خوینیته‌وه و تیی گه‌یشتبوو. میتیا که چاوی به
 رُوخساره په‌نه‌ماوه‌که‌ی سامسانۆف که‌وت و اقی و پما. لچه ئه‌ستور‌ه‌که‌ی
 ئه‌وه‌نده‌ی دیکه شوڤر بووبوۆوه و ده‌نگوت کولیره‌یه. به بیده‌نگییه‌کی
 قورساخانه‌وه کرئوشیکی بۆ میوانه‌که‌ی برد و داوای لیکرد له سهر کورسیله‌ی
 ته‌نیشته قه‌نه‌فه‌که دانیشی، خوْشی هیزی دابووه سهر باسکی کور‌ه‌که‌ی و له‌گه‌ل
 ئه‌وه‌ی له‌به‌ر ژانی جه‌سته‌ی نالان‌دی، به ئه‌سپایی له سهر قه‌نه‌فه‌یه‌کی
 ر‌وو‌به‌ر‌ووی میتیا دایان‌نیشان‌د. میتیا که زانی بوته هوی زه‌حمته و ئازاری ئه‌و
 پیره خاوه‌ن و یقاره، سووکوچ‌رووکی خوْی بۆ ده‌ر‌که‌وت و هه‌ستی به
 په‌شیمانی کرد.

پیره‌پیاو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌جیی خوْی دانیشته، به له‌بزیکی جیددی و توند و
 راشکاوانه، به‌لام به ئه‌ده‌به‌وه، گو‌تی: «کاکي خۆم چ کاریکت پیمه؟»
 میتیا داچله‌کی، هه‌ستا سه‌رپین، به‌لام دیسان دانیشته‌وه. پاشان به ده‌نگیکی
 به‌رز و توور‌ه و ر‌او‌ه‌شان‌دنی ده‌ستی، که‌وته قسه. دیاربوو تووشی ته‌نگ‌زه
 هاتووه و که‌وتوته گیزاویکه‌وه چنگ بۆ په‌له‌پووشیکیش ده‌با و ئه‌گه‌ر هیوا ب‌راو
 بی ئاماده‌ی نوقم بوونه. سامسانۆف ههر به دیتنی هه‌ستی به‌وه کرد، ئه‌گه‌رچی
 ر‌وخساری وه‌ک داوه‌لیک وشک و بی‌جووله‌ مابوو.

- هه‌زهرتی کوزما‌کوزوویچی به‌رین، بیگومان له کیش‌ه‌ی نیوان من و
 فیو‌دۆر‌پا‌لو‌ویچی باوکم ئاگاداری، که ته‌واوی میراته‌که‌ی دایکمی داگیر کرد و
 له چنگی ده‌ره‌ینام. ته‌واوی خه‌لکی شاریش ئه‌وه ده‌زانن... چونکه لی‌ره ههر
 ئه‌وه‌نده‌یه شتیکیان که‌وته سهر ده‌م... وه‌ک ده‌هۆل ده‌نگده‌اته‌وه... له‌وانه‌یه له
 زمان گرووشنکاشت بیستبێ... داوای لی‌بووردن ده‌که‌م، له زمانی ئاگرافنا
 ئه‌له‌کساندرفنا... ئاگرافنا ئه‌له‌کساندرفنا، خاتونیک که له راده‌به‌ده‌ر ریزم بوْی
 هه‌یه...

میتیا ئاوا ده‌ستی به قسه‌کرد و ههر له یه‌که‌م رسته‌وه زمانی که‌وته ته‌ته‌له
 کردن. وته‌کانی وشه به وشه دانارپژینه‌وه، ته‌نیا ئاماژه به خاله‌ گرینگه‌که‌ی
 ده‌که‌ین. گو‌تی: «سی مانگ له‌مه‌وبه‌ر به‌په‌له (میتیا به تایبته ئه‌م وشانه‌ی

له جياتى «به ئانقەست» بەكار دەبرد) له ناوەندى پاريزگا بۆ تهگبیر چوومه لای وهکيلنک، وهکيلنكى به ناوبانگه، ناوى "پاول پاولوويچ کورنيلوډوف"ه. رهنگه ناويت بيستى. پياويکه خاوهنى بير و باوهريكى ژيرانه يه و سياسهت زانيشه... ئيوهش دهناسى... به ريزىكى زوره وه باسى ئيوهى دهکرد...» ميتيا ديسان بيدهنگ بوو. به لام ئەم راوهستانه له دريژه پيدانى قسهى نهخست. هەر خيرا به سەر باسه ئاساييهکاندا بازيدا و چووه سەر باسه پيوهنديارهکان.

ئەم کورنيلوډوفه، دواى ئەوهى به وردى پرسيار بارانى کرد، چاوى به و به لگانه دا خشاندا که توانبووى بيبا (ميتيا سهرسهرهكى ئاماژهى به و به لگانه کرد و به په له به سهرينادا تپههري). گوتى گوندى چيرماشنيا، که هى دايكى بووه، ياسا به ديميتري هدا و دهتوانن پيوشوينى بگرن و له چنگ ئەو پيره دلره شه، واتا باوکی، دهريهينن و داخ بنينه سهر دللى... «چونکه هه موو درگاكانى لى دانه خرابوو و عه دالەت دهيتوانى دهروويهكى بۆ بکاته وه.» له راستيدا ئەو دهيتوانى شهش ههوت ههزار رۆبل له باوکی بستينى. چونکه چيرماشنيا لانیکه م بيست و پينج ههتا بيست و ههشت ههزار رۆبل دىنى. ئەوه ده ليم چى «سى ههزار رۆبل دىنى، کوزما کوزوويچ، بروام پينیکه ئەو کابرا دلره قه هه قده ههزاريشى بۆ نه ناردم!» هەر بۆيه ميتيا که سهرى له ياسا ده رنه دهچوو، وازى له مه سه له که هيتا، به لام کاتى هاتن بۆ ئيره زور دلره قانه هه لسوکه وتى له گه ل کرد و ئەو کاره ناحه زه ي باوکی برينى کولانده وه و ناچار بوو ديسان شکايه تى لينکاته وه. (ليردها ديميتري ديسان تووشى شله ژان هات و به سهر هيندى باس و خواسى ئاساييدا بازى دا). «ئىستا جه نايى کوزما کوزوويچ ئاماده ي سى ههزار رۆبلم پى به دى و ته ووى ئەو مافه ياسايانه ي هه مه وه عۆده ي بگري و ببيته خاوهنى گوندى چيرماشينا؟... دلنيا به ئيوه له و مامه له يه دا تووشى زيان نابن. سويند دهخۆم، به ويژدانى هه رچى پياوه له و مامه له يه دا شهش ههوت ههزار رۆبل قازانج دهکەى، به لام ئەم مه سه له گرينگه ده بى هەر ئەم رۆيه کلایى بيته وه. من له نووسينگه به لگه و سه نه ده کانت بۆ ئيمزا دهکەم... من ئاماده م بۆ هه موو کارىک و هەر به لگه يه کتان پيوست بى ئيمزاي دهکەم. ئەم گرييه ستهش

هر ئه مړو يه كلایي ده كه ينه وه و كوټایي پي دینین... ئه گهر بوټ هه لده سووړی،
 ئه گهر بوټ هه لده سووړی هر ئه و پوژه به یانی... ئه و سئ هه زار پوښه م بده یه.
 چونكه ئه م شاره هپچ دهوله مهنديكي لينیبه بتوانی شان له شانی ئیوه بدا. هر
 بویه دهنه هوئی نه جاتم... دهنه هوئی نه جاتم. له راستیدا... ئه و كاره خیره تان
 ده بیته هوئی کرینه وهی ئابرووم... چونكه دل م لیورپوژه له هه ست و ریژیکی
 تایهت بو كه سیك، ئه و كه سه ش به جوانی دهیناسن و وهك باوك چاوتان به
 سه رییه وه بووه. له راستیدا ئه گهر ئه و دلسوژییه باوكانه ی ئیوه م شك نه بر دایه،
 نه ده هاتم. به راستی له م نیوانه دا كیشه كه كه وتوته به ینی سئ كه س، چونكه
 چاره نووس وایه - جه نابی كوزما كوزوویچ، كیشه كه به جییه کی باریك
 گه یشتوو! ژیانی من له دهستی دیوزمه یه کی دلرپه دایه. ئه وه راستییه كه
 جه نابی كوزما كوزوویچ، فریامكه وه، چونكه ئیوه ماوه یه كه پیتان كیشاوه ته وه و
 كیشه كه ئیستا بوته ملمانی دوو كه س. رهنه گه ناشیانه بدویم، چونكه نووسه ر
 نیم. سه رنج بده قوربان، من لایه نیکی كیشه كه م و ئه و پمووزنه ش لایه نه كه ی
 دیکه یه. كه وایه ده بی دهنیشانی بکه ی، یان من یان ئه و پمووزنه. هه موو شتیك
 له ده ست ئیوه دایه - چاره نووسی سئ كه س و به خته وه ریی دوو... بمبووره،
 به جارئ دو و دوشاوم تیکه ل كرده وه. به لام ئیوه تیده گهن... به چاوی پر
 كه رامه تتاندا دیاره... ئه گهر تیته گه ی و فریام نه كه وی به جارئ لیم دهقه ومی...
 تكات لیده كه م! «میتیا به و «تكات لیده كه م!» دهستی له قسه ی ناشاره زایانه
 هه لگرت و له جی خوی دهرپه ری و چاوه پروانی وه لامه گه و جانه كه ی خوی بوو.
 له كوټایي قسه كانیدا له ناكاو تیگه یشت، تیره كه ی له به رد دراوه و له هه مووشی
 گرینگتر، ته واوی قسه كانی ورینه بووه. له راستیدا ئاسنی ساردی كوتاوه.
 «زور سهیره! له ریگا كاتیک ده هاتم بو ئیره دهنم بری و دهنم دووری،
 به لام ئیستا ورینه و قسه ی قوره.» ئه و بیره له ناكاو به زهینی ناھومیدی میتیادا
 تیپه ری. له ته واوی ماوه ی قسه كرنی میتیادا پیره پیاو جووله ی نه كرد و به
 شیوه یه کی ساردوسر چاوی تیپریبوو. دواي تاویك بیدهنگی و چاو له ده می
 سامسانوف برین، ئاخری به له بزیکي سارد و لیبراوانه و پر له ناھومیدی گوتی:

- بېووره رۆله گيان ئېمه مامه لهی ئاوا ناکه یین.
 میتیا له ناکاو ههستی کرد بهری پئی دهرزی ئاژن دهکهن.
 به بزهیه کی سارد و سره وه، منجاندی: «ئهی قوری کوئی به سه رما که م،
 جه نابی کوزما کوزوویچ؟ پیموایه ئیتر من لیم قهوما - بروام پینکه قوربان.
 - بېووره، کاکه...

میتیا که له جینی خوئی وشک بووبوو، له ناکاو گۆرانیکی له ئەدگاری پیره
 پیاو دا ههستی کرد و وهخو هاته وه.

سامسانوف له سه ره خو گوتی: «گوینگره کاکي خوم ئه و جوره مامه لانه بو
 ئیمه نابی. دادگا ههیه. وهکیل ههن - ئه وه گیره و کیشه ی به دوا وهیه. به لام ئه گهر
 پیت خوش بچ، که سیک ههیه ده توانی بچی بو لای.»

میتیا به زمان تیکه ل هاتنه وه گوتی: «ئهک له بهرت مرم! له کوینیه؟ خودایه
 زور شوکور. کوزما کوزوویچ تو فریشته ی نه جاتی.»

- له م شاره نییه، یانی ئیستا لیره نییه. لادییه که مامه لهی دار و تهخته دهکا.
 ناوی "لیاگافی"یه. له پاره که وه له گه ل باوکت له سه ر ئه و دارستانه ی چیرماشنیا
 چه نه چه نیانه و له سه ر قیمه ته که ی یهک ناکه ون، رهنگه بیستییت. ئیستا -
 گه رپاوه ته وه و له ئیلینسکو، نزیکه ی ههشت فرسه خیک له چاپارخانه ی ولوفیا وه
 دووره. له گه ل قه شه پیکه وه ده ژین. سه باره ت به مامه لهی دارستانه که و بو
 ئه وه ی بیرو پای من بزانی نامه یه کی بو نووسیم. فیو دۆرپا ولوویچ ده یه وه ی
 خوئی بچیت و چاوی پئی بکه وئ. بو یه ئه گهر بهر له باوکت بچی و ئه و
 پيشناره ی به منت کرد به ئه و ی بکه ی له وانیه...

میتیا به شله ژاوی و جوریک نه شه ی کتوپره وه، په رپیه نیو قسه کانی: «به
 خوای فکری چاکه! ئه و ئه و که سه یه وا من لپی ده گهریم. مامه له که یان
 سه ری نه گرتو وه و باوکت قیمه تیکی زوری له سه ر دانا وه، ئیستا ئه و قه باله و
 به لگانه ی بو بهرم و بزانی بو ته خاوه نی ئه و ملکه، له خوشیانا پئی وه عهرز
 ناکه وئ. هه، هه، هه!»

میتیا دای له قاقای پیکه نین و سامسانۆفی داچله کاند. به زمانیکی چهور و گهرموگورپوه نه راندی: «له دهورت گهریم کوزماکوزوویچ، قه تم ئه و چاکه یه ی تو بۆ نادریتته وه!»

سامسانۆف سه ری داخست و گوتی: «چاکه ی چیم کردوه قسه ی وا مه فه رموو.»

- به لام تو نازانی له چ ته نگژیه کت رزگار کردوم. ئاخ، له دلمی دابوو بیم بۆلای تو کاره که م راست دینی... ئه و ده رۆم بۆ لای ئه و قه شه یه! زۆرت سپاس ده که م.

- کاکای خۆم سپاسی ناوی.

- زۆر به په له ده چم. بمبوره به و حاله وه تووشی زه حمه تم کردی. قه تم ئه و چاکه یه ت له بیر ناچی. ئه و قسه ی پیاویکی رووسییه، کوزماکوزوویچ پیاویکی رووسی.

دیمتری ویستی دهستی پیره پیاو بگری و ماچییکا. به لام له ناکاو ههستی به بریقه یه کی فیلاوی کرد له چاویدا. دهستی کینشا دواوه، به لام له بهر ئه و دردۆنگییه له دلّه وه خۆی لۆمه کرد و له بهر خۆیه وه گوتی: «هی ئه وه یه نه خۆش و ماندوه.»

هاواریکرد: «له بهر خاتری ئه و! له بهر خاتری ئه و کوزماکوزوویچ! خۆ ده زانی له بهر خاتری ئه وه.» زایه له ی دهنگی له ژوره که دا دهنگی دایه وه. کرنۆشیکی برد و وهرسوورا، به ههنگاویکی پته و بی ئه وه ی ئاور بداته وه، رۆیی بۆلای درگاکه. له خۆشیانا ده له رزی.

له دلی خۆیدا گوتی: «خه ریک بوو به جارێ له نیو ده چووم، فریشته ی نگابانم نه جاتی دام.» بازرگانیکی وه ک سامسانۆف (ئه و پیره پیاوه به ریز و قورساخه)، رینۆینی کردوم، بۆیه... بۆیه دلنیا م کاره که م به دهسته وه دی. به له ز وه ری که وت. «بۆ ئیواری ده گه ریمه وه، هه تا شه وی کاره که م ته واو ده که م.» هه روا که به ره و ماله که ی خۆی ده رۆیشت به سه رسورمانه وه پرسیی: «بلینی پیره پیاو به که ری زانییتیم؟» هه لبه ت له وه زیاتر بیرى لینه کرده وه، جگه له وه ی پینشیاری

«بازرگانیکی ئاوا» که سه‌ری له مامه‌له دهردهچی، دیاره لیاگافیش ده‌ناسی (چ) نازناوئیکه! دیاره کاره‌که سه‌ر ده‌گری. بلیی پیره پیاو به که‌ری نه‌زانیی؟

به داخه‌وه گریمان‌هی دووه‌م راست بوو. ماوه‌یه‌ک دوای رووداوه‌که، سامسانۆفی پیر، به پیکه‌نینه‌وه گوتبووی چاکم «سه‌روان» به که‌ر زانی.

سامسانۆف پیاویکی سارد و سر و خوین‌تال و به تیروتانه بوو و وه‌ک مار به هه‌موو که‌سییه‌وه د‌دا. بلیی روخساری هه‌له‌شه بووی «سه‌روان» یان بروای ئه‌م لاوه «که‌وج و هه‌له‌خه‌رجه» سامسانۆفی وا لیکردبی ئه‌و پیشنیاره بکا، یان به هۆی به‌خیلی بردن به‌و ره‌قیبه تو‌لازه‌ی که ئاوا هاتووه و داوی پاره‌ی لیده‌کا؟ - جا کام خه‌یالیان شوینی له سه‌ر پیره‌پیاو دانا، ناتوانم بیلیم.

به‌لام هه‌ر له‌و کاته‌دا که میتیا له هه‌مبه‌ریدا راوه‌ستا بوو و هه‌ستی ده‌کرد ئه‌ژنۆی ده‌له‌رزئ و وه‌ک شیت و نه‌فام ده‌یگوت له نیو چووم. هه‌ر ئه‌و کاته پیره‌پیاو به رقیکی ئه‌ستوره‌وه چاوی لیکرد و بریاریدا بیکاته مه‌له‌که. کاتیک میتیا رویشتبوو، کوزماکوزوویچ له داخانا له‌رزیبوو. به کوره‌که‌ی گوتبوو جاریکی دیکه نه‌هیلئ ئه‌و سوال‌که‌ره سه‌ر به‌م ماله‌دا بکاته‌وه. ته‌نانه‌ت نه‌هیلئ بیته‌هه‌وشه‌ش، ده‌نا...

هه‌ره‌شه‌که‌ی خوارده‌وه. به‌لام ته‌نانه‌ت کوره‌که‌شی که زورجار به توورپه‌ی دیبووی، له ترسانا له‌رزیبوو. سه‌عاتیکی ته‌واو دوای ئه‌وه، پیره‌پیاو له‌به‌ر رقی زور جینگلی د‌دا و ده‌له‌رزئ. هه‌تا ئیواره سات له دوای سات خراپتر ده‌بوو و ناردیان به دوای دوکتوردا.

(۲)

لیاکافی

ناچار بوو به چوار نال بهر و مالی قهشه بر و پارهی نه بوو کرئی
ئه سپه کانیش بدا. چل کویکی پیوو، تهنیا ئه وهنده، ته وای ئه و پارهی له
دوای ئه و هموو ساله پر له ناز و نیعمه ته بوی مابوو، هر ئه وهنده بوو!
به لام سه عاتیکی دهستی زیوینی کوئی له مالی هه بوو، که ماوهیه کی زور
بوو له کار که وتبوو. سه عاته که ی برد بۆ دوکانیکی نیو بازار که خاوه نه که ی
جوویه ک بوو، به شهش رۆبل فرۆشتی. میتیا له خوشیانا هاواری کرد «قهت
چاوه روانی ئه و هم نه ده کرد.» (هر وا شاد و به نه شه بوو.) شهش
رۆبله که ی نایه گیرفانی و به هه له داوان رۆیشته وه بۆ مالی. سنی رۆبلیشی له
خاوهن ماله که ی قهرز کرد. ئه وان هینده یان خوشده ویست که هر له رپوه،
ئه و بره پارهیان پیندا، ئه گهر دارونه داریشیان ئه وهنده بوایه هر پینان ددها.
میتیا له خوشیانا پیی وه عهرز نه ده که وت. پییگوتن هر ئه مرۆ چاره نووسی
مه علووم ده بی. پاشان به په له په لیککی هیوا براوانه وه ته وای پلان و
روداوه که ی لای سامسانوفی بۆ گێرانه وه. ئه ندامانی ئه و بنه ماله یه زور به ی
راز و نه نییه کانی میتیا یان ده زانی، هر بویه ئه ویان به که سیکی دلفراوان
ده زانی و پۆز و دهماریان پیوه نه ده دی و وه ک که سی خویان چاویان
لیده کرد.

میتیا، کاتیک ئه و نو رۆبله ی وه ده سه تکه وت، ناردی به دوای کابرایه کی
ئه سپه واندا، تا کو بیبا بۆ چاپارخانه ی ولوفیا. هر بویه ئه م راستیه له بییری
خه لک نه چۆوه «نیوه رۆی، رۆژی بهر له روداوه که، میتیا ته نانه ت پارهی که

قەلبى نەبوو، سەعاتەكەى فرۆشتبوو و سى رۆبلىشى قەرز كردبوو، بۆ
هەموو ئەوانەش شايدەى زەق و زىندووى هەبوو.»

با بىمە سەر باسى ئەو راستىيە؛ دواترىش دەردەكەوى بۆ ئاوا دەكەم.
ئەگەرچى زۆر هيوادار بوو لە دلى خۆيدا دەيگوت «هەموو تەنگو
چەلەمەكانى» ژيان وەلاچوو. كاتى لە چاپارخانەى ولوفيا نزيكبۆو، بىرى
لەوە كردهوە بللى گرووشنكا چاوى منى لى دوور بى چبكا؟ هەر بۆيە گيانى
بەو خەيالە وەلەرزىن كەوت. نەكا ئەمرۆ گرووشنكا بريار بدا و بېروا بۆلاى
فيودۆرپاولوويچ. هەر بۆيە ميتيا بى ئەوەى خەبەرى پييدا رۆيشتبوو، خاوەن
مالەكەشى راسپاردبوو هەر كەسيك لى پىرسى، پىي نەلین لە كوئيە، كاتى
عارەبانەكە وەرئى كەوت، دووپاتى كردهوە: «خەتمەن دەبى ئەمشەو
بگەریمەو. هەر چۆنيك بى لياگافى لەگەل خۆم دىنم بۆ ئىرە.... تاكو قەبالەكە
ئىمزا بكا.» ميتيا بە دلەكوتيوە ئاوا بىرى كردهوە، بەلام مخابن خەونەكانى
نەهاتنە دى.

لە چاپارخانەى ولوفياوہ نيوبەر رۆيشت و بەجىي هشت كيلۆمەتر دوازده
كيلۆمەترى رى برى و درەنگ گەيشتى. كە گەيشتە ئيلينسكوڤ قەشە لە مالئ
نەبوو. رۆيشتبوو بۆ گونديكى ئەو دەوروبەرە. كاتيک ميتيا هەر بەو ئەسپە
شەكەت و ماندوووانەوہ گەيشتە ئەوئى و چاوەروانى هاتنەوہى قەشە بوو،
هەوا تاريك داھات.

قەشە، گرده پياويكى بەحەيا و دلۆقان بوو، لەرپۆه پيىگوت كە لياگافى
جاران لەلاى ئەو دەماوہ و ئىستا لە «سوخاى پۆسيولوك»ە و شەوانە لە
مالۆچكەى جەنگەلبان دەخەوئى، چونكە لەوئى خەرىكى كرىنى دار و كارىتەيە.
ميتيا پييداگرانە لەبەر قەشە پارايەوہ بيبا بۆلاى لياگافى و «ئەو كارە خيڤەى
دەرھەق بكا و نەجاتى بدا» قەشە دواى تۆزئى بىر كىرندەوہ پازى بوو هەتا
سوخاپۆسيولوك لەگەلى بچى. دياربوو ئەويش هەستى كونچكاوى
داى گرتووە. بەلام نيوچاوانەكەى نەيھينا و قەشە واى بە چاك زانى بە پييان
بړۆن. چونكە هەتا ئەوئى هەر كيلۆمەترىك دەبوو يان نەدەبوو. ميتياش پازى

بوو و به ههنگاوی پتهو و خیرا وهپیکهوت. وا دهرویشته قهشه‌ی بیچاره ده‌بوو به دوایدا هه‌لی. قهشه پیر نه‌بوو، به‌لام مروئیکی زور وریا بوو. میتیا له‌ریوه نه‌خشه و پلانه‌که‌ی خوئی بوئویش باسکرد و به تین و تاوهوه سه‌بارهت به لیاگافی پرسیاریده‌کرد. له ریگا هه‌ر قسه‌ی کرد، قهشه‌ش پرسیاره‌کانی میتیای به «نازانم، ئاخ، ناتوانم بیلیم، بلیم‌چی، چوو‌زانم» وه‌لام ده‌دایه‌وه. میتیا کاتیک باسی کیشه‌که‌ی خوئی و باوکی کرد که له سه‌ر میرات لییان په‌یدا بوو‌بوو، قهشه زوری پی‌ناخوش بوو، چونکه به شیوه‌یه‌ک پشتی به فیؤدورپاولوویچ به‌ستبوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به سه‌رسورمانه‌وه پرسیی بوئو به گورستکین ده‌لین لیاگافی، گوتی ئه‌گه‌رچی ناوی راسته‌قینه‌ی لیاگافییه، به‌لام که‌س به‌و ناوه بانگی ناکا، چونکه زوری پی‌ناخوشه و به دلپیه‌وه ده‌گرئ. میتیاش ده‌بی وشیار بی و به ناوی گورستکین بانگی نه‌کا، «ده‌نا»، قهشه له کو‌تاییدا گوتی: «مامه‌له‌که‌تان سه‌ر ناگرئ. چونکه گوئی ناداته قسه‌ی ئیوه.»

میتیا بو چهن ساتیک تووشی سه‌رسورمان بوو، پاشان گوتی سامسانوف ئه‌و نیوه‌ی به‌سه‌ردا برپوه. قهشه به بیستنی ئه‌و راستییه له خیر و بیری مه‌سه‌له‌که‌گوزه‌را. ئه‌گه‌رچی وا باشتر بوو ئه‌و دردوئنگییه‌ی خوئی بدرکینی. یانی ئه‌گه‌ر سامسانوف ئه‌وی بولای ئه‌و لادیییه ناردی، که لیاگافی پی‌ده‌لی، مه‌به‌ستی ئه‌وه بووه سه‌ر بخاته سه‌ری و بیکاته مه‌له‌که و به که‌ری بزانی. به‌لام میتیا ده‌رفه‌تی بیر کردنه‌وه‌ی «له‌و قورپاته» نه‌بوو. به هه‌نگاوی پتهو و خیرا ریی ده‌پیوا و کاتیک گه‌یشته‌نه سوخای پوسیولوک، تیگه‌یشت نه‌ک کیلومه‌تریک و کیلومه‌تر و نیو، به‌لکو لانیکه‌م سی کیلومه‌تریان ری برپوه. ئه‌و قسانه تا راده‌یه‌ک تووشی په‌رووشیی کرد، به‌لام وه‌رووی خوئی نه‌هینا. چوونه نیو مالوچکه‌که‌وه. کابرای جه‌نگه‌لیان دوستی قهشه‌بوو، ئه‌و له به‌ریکی مال‌ه‌که‌دا بوو، گورستکینیش له‌وبه‌ره‌ی دیکه. یانی له به‌ری لای ریره‌وه‌که که توژی خاوین و خوشتتر بوو. چوونه ئه‌و وه‌تاغه و مؤمیکیان هه‌لکرد. ژووره‌که زور گه‌رم بوو. له سه‌ر میزیکی دارین سه‌ماوه‌ریکی

کوژاوه داندرا بوو، که شه فیکیش به چهن په رداخه وه، بتریه کی به تالی «رۆم» و بتریه کی نیوه ی ودکا، له گهل تۆزیکیش ورکه نانی له سهر بوو. میوانه که له سهر چرپایه ک خوی راکیشابوو و کۆته که ی گرمۆله کردبوو و به جیی بالنج نابوو یه ژیر سهری و پرخه پرخی ژووره که ی داگرتبوو. میتیا له جیی خوی مات بوو.

به شله ژاوییه کی زۆره وه گوتی: «ده بی خه به ری که مه وه. کاره که م زۆر زه رووره. به هه له داوان هاتووم و ده بی ههر ئه مرۆش بگه ریمه وه.» به لام قه شه و جهنگه لبا ن بیده نگ راوه ستا بوون و هیچیان نه ده کوت. میتیا چوو ه پیشی و ده یویست خه به ری کاته وه. زۆری هه ولدا، به لام نه یوانی له خه وی هه ستینی. میتیا گوتی: «مه سه ته. خودایه گیان، چبکه م؟ ده بی چبکه م؟» بی سه برانه قۆلی ده کیشا و رایده تله کاند. لاقی کیشا، سهری گرت و هه لیهینا، باوه شی پیداکرد و هه لیستانده سهر قوون. له گهل ئه وه شدا، دوی حه ول و ته قه لایه کی زۆر، ته نیا توانی ئه و کابرا مه سه ته وا لیبکا، جنیو بدات و ته پوتوزیان لی هه ستینی.

قه شه وه دهنگ هات: «واچاکه تۆزی ده ست راگری، چون دیاره حالی باش نییه.»

جهنگه لبا نیش هه لیدایه: «له به یانییه وه خه ریکی خوار دنه وه یه.»
میتیا گوران دی: «خودایه گیان! خۆزگه ده تزانی ئه م مه سه له یه چه نده م بۆ گرینگه و چه نده هیوا براوم!»

قه شه دوویاتی کرده وه: «به په له نابی، واچاکه تا به یانی ده ست راگری.»
هه تا به یانی؟ شتی وا ههر نابی! مه حاله!

ناهومیدی وایلنکردبوو ده یویست دیسان ئاوقای کابرا بیته وه، به لام بۆی ده رکه وت که لکی نییه و ده ستی لی هه لگرت. قه شه هیچی نه گوت، جهنگه لبا نی خه والووش خه مباری ده نواند.

میتیا به هیوا براوی گوتی: «ژیان دیوته چ به لا و به دب ختییه ک بۆ پیاو دروست ده کا.» تک تک ئاره قه له روخساری ده چۆرا. قه شه به ده رفه تی زانی

و زور ماقوولانه به میتیای گوت، ئەگەر له خەویشی هەستینی، مەستییهکەى هەروا دەمینی و ناتوانی قسە بکا. «کارەکەى ئیوێش گرینگە، بۆیە وای بە باش دەزانم هەتا بەیانى دەست راگرن.» میتیا شانى هەلتهکاند و قەبوولی کرد.

«باوێ بە مۆمیکەوێ لێرە دەبم، با لە کاتی خۆیدا قسەى لەگەڵ بکەم. هەر لە خەو هەستی ئیتر خەم نییە.» بە کابرای جەنگەلبانیشى گوت: «پارەى مۆمەکەت دەدەمى، کرێى ئەمشەویشت پشتگوێ ناخەم. دیمیتى کارامازۆفت لەبیر نەچى. بەلام باوێ نازانم تۆ چ لێکەین. لە کوێ دەخەوى؟»
«من دەپۆمەوێ بۆ مالى.» چاوى لە کابرای جەنگەلبان کرد و گوتى:
«ئەسپەکەى ئەو وەر دەگرم و دەپۆمەوێ بۆ مالى. هەر ئیستا وەرێ دەکەم، خودا حافىز. هیوادارم سەرکەوتوو بى.»

هەرواشى کرد. قەشە لە خۆشیی ئەوێ دەرباز دەبى گەشابۆوێ. سواری ئەسپەکەى جەنگەلبان بوو و تیی تەقاند. ئەگەرچى بە خەمبارى سەرى راوێشان و لە خۆى پرسى بلێى گەیاندى ئەو هەوالە بە دۆستە سایە چەورەکەى، فیۆدۆر پاولوویچ، لە سەر شانى ئەو بى یان نا، «چونکە ئاخى دەزانى و مەسەلەکە بە گوێی دەگاتەوێ، رقی هەل دەستى و ئیتر خێر و یارمەتى نانیترى.» جەنگەلبان بەخۆ هەلکراندن خۆى کردەوێ بە ژوورەکەى خۆیدا، میتیا بە دیارییهوێ دانیشت، تاکو خۆى گوتەنى «لە کاتی خۆیدا» قسەى لەگەڵ بکا. دلەراوکی و پەرۆشى وەک تەمومژیکى چر دەورى تەنى. خەمیکى قورس و جەرگبەر! دانیشتبوو فکرى دەکردهوێ، بەلام بیری بۆ هیچ لایەک برى نەدەکرد. مۆمەکە دایيسا و سیسرکىک جریکەى دەهات؛ لەو ژوورە گەر مەدا دەنگى وا لە نزیکەوێ دەهات، ئیتر تامل نەدەکرا. میتیا لە ناکاو باخەکەى هاتەوێ بىر، رێگای پشت باخەکە و درگای مالى باوکی کە بە شیوێهەکى رازاوى دەکریتەوێ و گرووشنکا بە هەلەداوان خۆ دەکا بە ژووریدا. میتیا لە سەر کورسیلەکە قرچە پى هەستا و لیوى خۆى گەست:
«تراژیدیایه!»

بئى ئىختيار رۆيى بۆلای لياگافى و چاوى له ئەدگارى بړى. كاپرا، لادىييه كى بهله بارىك و چل سالان ده بوو. پوخسارىكى دريژوكه و تووكه سهرى لوول و كه تانى. ريشيكى دريژ و بارىك و مهيله وسوور. كراسيكى كه تانى شين و جليسقه يه كى ره شى له بهردا بوو. زنجيريكى زيوين به گيرفانى جليسقه كه يدا شو ر بوو بووه. ميتيا به ر قىكى ئەستوروه وه تيپروانى. به تايهت تووكه سهره لووله كهى، له بهر هۆيه كى ناديار بووه هۆى شله ژانى. ئەوهى له هه موو شتيك شووره بيتر بوو، ديميتري ئاوا به په له و هه له داوان هاتبوو و پشتى له هه موو شتيك كردبوو، به لام ئىستا شه كهت و ماندوو له پشت سهرى گه مژيه كى ئاوا دانىشتبوو كه ته واوى چاره نووسى ئەوى له ده ستدا بوو، به لام ئەويش بى خه م و خه يال له دنياى خويدا بوو و پرخوه و پرى رۆژه پييه ك ده رويشت و ده تگوت له دنيايه كى ديكه وه هاتووه. ميتيا گوراندى: «داخ له ده ستى چاره نووسى موقرباز» وهك شيت و هار ديسان ئاوقاى كاپراى لادىيى بوو، ده يويست له خه وى هه ستينى. به هيز و قه وه تى باوه شى پيدا كرد و هه لى ستانده سه ر قوون، رايوه شان و ته نانته به زلله ش لييدا، به لام دواى پينج ده قيقه هه ولدان، هيو ابراوانه گه رايه وه سه ر كورسي له كهى و دانىشت.

ميتيا گوراندى: «گه وجييه تيبه، گه وجييه تيبه!» هه روه ها شتيك وايلى كرد بشلى: «به راستى شووره ييه!» ژانه سهرى كردبوو. له خوى پرسى: «باشتر نيه وازى لييينم. بگه ريمه وه؟ وه لامى خوى دايه وه نا، هه تا به يانى راده وه ستم. به ئانقه ست ناروم. بوچى هاتووم؟ به چى بړوم؟ خو به وه شه وه رى ده رنا كه م. له و گه وجييه تيبه!»

ژانه سه ره كهى ئوقره ي ليپرى. به ئەسپايى له سه ر عه رزه كه دانىشت و ده سته وه ئه ژنو سهرى نايه سه ر پشتى ده ستى و دواى چهن وه نه وز و خه ونووچكه خه وى ليكه وت. نزيكه ي دوو سه عات يان زياتر خه وت. له بهر ژانى سهرى خه بهرى بووه. ژانه كهى هينده زور بوو له وانه بوو له حه ييه تا بقيرژينى. ده تگوت به كوتك له لاجه سهرى راده كيشن و ته پله سهرى ژانى ده كرد. ماوه يه كى زورى پيچوو تا بوى ده ركه وت چيى به سه ر هاتووه.

ئاخري بۆي دەرکەوت وەجاخەکە دووکەلى کردوو و ژوورەکەى پەر کردوو و خەرىکە دەخنکى. کابراى لادىيش هەروا پرخو هۆر خەوتبوو. مۆمەکە کەوتبوو پرتەپرت و خەرىک بوو دەکوژاىهە. مېتيا هاوارىکرد و بە رەتەلەدان لە رېزەوهکەوه بەرەو ژوورى کابراى جەنگەلبان هەلات. جەنگەلبان خېرا لەخەو راپەنى. بەلام کە بېستى وەتاغەکەى دیکە دووکەل دايگرتوو، سەرى لە مېتيا سوورما و زۆر بە کەمتەرخەمى گوويدا مەسەلەکە، ئەگەرچى هەستا و لەگەلى رۆيشت.

مېتيا وەک شىت و ماخوليا هاوارى کرد: «مردوو، ئەو کابرايه مردوو!» من قورى کوى بەسەرما کەم؟»

دەرگا و پەنجىرەکانيان کردوو و سەرى دووکەل کيشەکەشيان لابر. مېتيا سەتلىكى ئاو لە دالانەکە هېنا، سەرتا سەرى خۆى خووساند، پاشان گوئى پەرۆى پەيدا کرد و لە ئاوهکەى هەلکيشا و نايە سەر نيوچاوانى لياگافى. جەنگەلبان سەبارەت بە مەسەلەکە هەروا کەمتەرخەم و سەرسارد بوو. کاتىک خەرىكى کردنەوهى پەنجىرەکە بوو، بە مېرومۆچى گوئى: «ئىتر خەمت نەبى دووکەلەکە دەروا.» لەنتەرىكى بۆ مېتيا بەجى هېشت و رۆيشتەوه بۆ ژوورى خەوتنەکەى. مېتيا نيو سەعاتىک بە دەورى لياگافيدا هات و پەرۆى تەرى بە سەروچاويدا هېنا. بېياريشيدا هەتا بەيانى نەخەوى. بەلام هېندە شەکەت و هېلاک بوو، کاتىک بۆ حەسانەوه دانىشت، بىئىختيار چاوى قوچاو، لە سەر تەختەکە خۆى راکيشا و لە حەوت سالان راست بۆوه. دەرەنگانىک خەبەرى بۆوه. نزىک سەعات نۆى بەيانى بوو. خۆر بە دوو پەنجەرە چکۆلەکەى وەتاغدا تيشكى رژاندبوو ژوورى. لادىيى سەرنالۆز لە سەر چرپاکەى دانىشتبوو و کۆتەکەى لەبەردا بوو. سەماوەرەکە دەکولاً و بترىيەکى دیکە لەبەر دەمى بوو. بترىيەکەى دوئى تەواو بووبوو. بترىيە تازەکەش نيوهى زياترى خالى کرابوو. مېتيا گورج هەستا پى و تىگەيشت لادىيى مەلەوون ديسان مەستە، مەست و سەرخۆش. چاوى پى زەق بوو و ماوهيەک تىپراما. لياگافى ئارام و فيلبازانە چاوى لىدەکرد، پوانىيىکى

تهوساوی و تهنانهت جۆریک بهزهیی پیداهانتی پر له سووکایه تی - یانی میتیا وای ههستدهکرد. ههلات بۆلای.

- ببوره، رهنگه ناوی... منت... لهو جهنگه لَبانهی ئیره بیستی و باسی مهسه له کهی بۆ کردبیتی. من سهروان دیمیتری کارامازوف، کورپی کارامازوفی پیر که دهتهوئی دارستانه کهی لیبکری.

لیاگافی، هیدی و ئه رخه یان گوتی: «درۆیه!»

- درۆ؟ فیؤدورپاولوویچ ده ناسی؟

لیاگافی به توندی گوتی: «فیؤدورپاولوویچ و مالوویچ نانا سم.»

«له گه له ئه و ده تانهوئی مامه لهی دارستانه که بکه ن، به لئی دارستان، تکات لیده که م گوئیگره، وهره وه سه ره هۆش. باوه پاول ئیلینسکوی هی نامی بۆ ئیره.»

میتیا به هه ناسه برکیوه دریزه ی پیدای: «نامه ت بۆ سامسانوف نووسیوو،

ئه ویش منی نارد بۆلاتان.»

لیاگافی به سه رساردی گوتی: «د - درۆ ده که ی!» میتیا ئه ژنوی سر بوو.

- به خودا به راستمه، ئیستا وهختی گالته و گه پ نییه! وادیاره مهستی.

به لام خو ده توانی قسه بکه ی و تی بگه ی... یان من ئه قلم پارسه نگ هه لده گری!

- تو ته له که بازی.

- بیکه بۆخاتری خودا! من کارامازوف، دیمیتری فیؤدوروویچ کارامازوف.

پیشنیاریکم هه یه بۆتان، پیشنیاریکی پر قازانج... زۆرت به قازانجه، سه باره ت

به دارستانه که!

لیاگافی دهستیکی به ریشیدا هیئا و گوتی:

گریبهستی مامه له که ت ئیمزا کردوو و به خویری ده رچووی. تو خویری

و هیچووچی!

میتیا، له حه بیه تا دهستی خوئی هه لده گولۆفی، هاواری کرد: «دلنیا به به

هه له چووی.» لادیی دیسان دهستیکی به ریشیدا هیئا و له ناکاو فیلبازانه

چاوی زیت کرده وه.

- نا، بروات پیناکه م، ئەگەر راست دهکەى نیشانمده: ئەو یاسایەى ئیزنى سەرەرپۆیى و فیلى پیدایى کامەیه؟ دەزانم تو هیچوپوچی! تیگەیشتی؟ میتیا خەمبار و هیوابراوانه کشایه دواوه و ههروهک دواتر خۆى گێرایه وه دهتگوت، «ئاسمان به سهرمدا رووخا.» له ناکاو تیشکیک له زهینیدا درهوشایه وه، «تروسکهیهک له میشکی دام و له ههموو شتیک گهیشتم.» واق و پرموانه له جیى خۆى راوهستا و له خۆى پرسى: "به لای ناخیرم ئاقل و وریام، چۆنم ئەو گهوجیبه تییه نواندوه خۆشم نازانم. نزیکه ی بیست و چوار سهعات به خوته خوت به دهورى ئەم لادییه به دفه په دا هاتم و په رۆى ته پرم به سه روچاويدا هینا، جا ئەوه گهوجیبه تی نییه چییه؟"

- ئاخەر ئەو کابرایه مهسته، خو هۆشى لای خۆى نییه. له ئیستاوه ههتا هه وتوویهک دهست له خوار دنه وه هه لئاگرئ، بو له خورا لیره مهحتهل بم؟ له وانیه سامسانۆف به ئانقهست بو ئیره ی ناریدیتم! ئەگەر گرووشنکا؟...

ئاخ... خودایه چ کاریکى بیجیم کرد!

کابرای لادییى دانیشتبوو و چاوی لیده کرد و له بنه وه زهرده ی دهگرت. میتیا له وانیه رقی لیهه لگرئ و پوژیک ئەو گهوجه پیاوه بکوژئ. به لام ئیستا خۆى وهک مندالیکى بیده سه لات دههاته بهرچاو. به هیواشى چوو بو لای کورسیله که، چاکه ته که ی هه لگرت و بی ئه وه ی زمانى بگه پئ، له به رى کرد و پویشته ده رئ، کابرای جهنگه لبا ن له ژوره که ی خۆى نه بوو، که سی لینه بوو. په نجا کوپکی له گیرفانى ده رهینا و بو کرئى شه وئ و مۆمه که له سه ر میزه که ی دانا. کاتیک له ماله که هاته ده رئ، هه ر چوار ده وری دارستان بوو.

بی ئه وه ی بزانی بو کوئ ده چئ، به لای راستیدا بروا یان به چه پدا، وه پئ که وت. دوی شه و کاتی له گه ل قه شه به هه له داوان هاتن، سه رنجی ریگا که ی نه دا. هه ستنی تو له ی ده رهه ق به که س له دلدا نه بوو، ته نانه ت سامسانۆفیش. به تو له رییه کی باریکدا هه نگاوی دهنه. گێژ و چه واشه. به «بیرو که ی چه واشه» وه، بی ئه وه ی سه رنجبدا و بزانی بو کوئ ده چئ، ملی ریئی گرتبوو. ئەوهنده شه کهت و بی هیز بووبوو مندالیکیش دهیتوانی له عهرزى بده به و

حاله شه‌وه، هه‌رچۆنیک بوو له لیڤه‌واره‌که چوو هه‌ری. ده‌شتیکی به‌رین، جاره‌گه‌نمی دروینه‌کراو، هه‌تا چاو هه‌ته‌ری ده‌کرد ده‌شتیکی کاکه‌به‌کاکه‌ی. هه‌روا که ده‌رۆیشته‌پیشی، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌گوتی: «چ ناهومیڤیه‌که، چ کوله‌مه‌رگییه‌که ده‌وری ته‌نیوم!»

چاوی به‌بازرگانیکی پیر که‌وت که عاره‌بانه‌یه‌کی به‌کری گرتبوو، میتیا به‌هه‌لاتن چوو هه‌ر ڤیگاگه‌یان و پرسیاری لیکردن. ده‌رکه‌وت که بازرگانه‌پیره‌ش ده‌چی بۆ ولوفیا. دوا‌ی تاویک مشتومر، میتیا سوار بوو، دوا‌ی سی‌سه‌عات گه‌یشتن. له‌ولوفیا میتیا له‌ڤیوه‌ئه‌سپی به‌کری گرت تاکو بیبه‌نه‌وه‌بۆ شاری. ورده‌ورده‌هه‌ستیکرد برسییه‌تی خه‌ریکه‌پرستی لیده‌بڤی. هه‌ر له‌وکاته‌دا که ئه‌سه‌په‌کانیان به‌خامووت و هیلینگه‌وه‌ده‌به‌ست، هیلکه‌و ته‌ماته‌یه‌کیان بۆ ساز کرد. له‌چاوترووکانیکدا قرته‌ی لیڤی، نانیکی گه‌وره‌و سۆسیسیک و سی‌په‌رداخ و دکاشی پیندا کرد. دوا‌ی خواردنه‌که، هیزی هاته‌وه‌به‌ر و به‌ره‌و شاری وه‌ڤی که‌وت. به‌عاره‌بانه‌چییه‌که‌ی گوت به‌پرتاو بڤوا. له‌ناکاو پلانیکی تازه‌ی دارشت. «پلانیکی نه‌گۆر». ده‌بوو هه‌رچۆنیکه‌ئو «پاره‌نه‌گه‌تییه» به‌ر له‌ئیواره‌وه‌ده‌ست بینی. به‌له‌بزیکی پڤ سووکایه‌تی گۆراندی: «بیری لیڤکه‌وه، بیری لیڤکه‌وه‌بۆ سی‌هه‌زار رۆبلی بی‌قابیلته‌ژیانی مروفتیک له‌نیو ده‌چی! ئه‌مرو‌یه‌کالیبی ده‌که‌مه‌وه.» ئه‌گه‌ر بیرکردنه‌وه‌له‌گرووشنکا و پیشه‌اتی چاوه‌ڤوان نه‌کراو له‌گۆڤیدا نه‌بوایه، له‌وانه‌بوو به‌ته‌واوی هه‌ست به‌شادی بکا... به‌لام بیرکردنه‌وه‌له‌و ژنه‌شو‌خوشه‌نگه، به‌رده‌وام وه‌که‌چه‌قۆیه‌کی تیژ دلی تواتوا ده‌کرد.

گه‌یشتنه‌شاری و میتیا له‌ڤیوه‌به‌هه‌له‌داوان رۆی بۆلای گرووشنکا.

کانکھی نالتون

ئەمە ھەر ئەو دیدارە بوو کہ گرووشنکا بە مەترسییەو ھە بۆ راکیتین و ئالیووشای باسکرد. گرووشنکا راست لەو کاتەدا چاوەروانی «راسپاردە» بوو. دلای ھەسایەو ھە کہ ئەو پۆژە و پۆژی پیشووی نەچووبوو بۆ دیدەنیی. ھیوادار بوو کہ «خودا کاریک دەکا ھەتا لیڤرە نەروا، میتیا نەیت،» بەلام میتیا وەک مووت لی ھەلپروزاندبئی لی پییدا بوو. پاشماو ھی بەسەرھاتەکش دەزانین. گرووشنکا بۆ ئەو ھی لە کۆل خۆی کاتەو، خیرا پیشنیاری پیکرد لەگەلی بچی بۆ مائی سامسانۆف. جیگایەک کہ خۆی گوتەنی ھەتمەن دەبی بچی «بۆ ئەو ھی بە ھیسابەکانی سامسانۆف رابگا.» کاتیکیش کہ میتیا لەگەلی چوو، گرووشنکا لەبەر دەرگای مائی سامسانۆف پیی گوت سەعات دوازدە بیتەو ھە دوایدا و بیاتەو ھە بۆ مائی. میتیاش بەو قسە و بەلینە تەواو گەشایەو. ئەگەر گرووشنکا لە مائی سامسانۆف دانیشی، ناتوانی بچی بۆ مائی فیۆدۆرپاولوویچ، بۆیە لەرپتو ھە گوتی: «ئەگەر درۆی نەکردبئی.» بەلام پیی وابوو گرووشنکا درۆ ناکا.

میتیا لەو جۆرە مرۆڤە دلپیس و خانەگومانانە بوو، کہ دوور لە خۆشەویستەکیان ھەموو جۆرە بیر و خەیاڵیکی ترسناک لە میتسکیاندا دینن و دەبن، بیری ھەکنەو ھە چیی بەسەر دئی و چۆنیان خەیانەت پیندەکا. بەلام لە کاتی دلشکان و دلنیا بوون لەو ھی کہ ھاوسەرھەکیان خەیانەتی پیکردوون، بە توورپیی دەگەرینەو ھە بۆلای؛ بە چا و لیگردنی و دیتنی روخساری گەشاو ھە و لیوی بە بزەھ، وەک گول دەگەشینەو ھە و گومان و دلپیس و ھەلا دەتین.

له بیریان دهچیتتهوه، به شهرمه زاری و خو لومه کردنه وه په شیمان دهبنه وه. میتیا دواى ئه وهى له بهر درگا که له گروهشکا هه لبر، به په له رویشته وه بو مالى. چونکه ئه وه روزه کارى زور مابوو به ریه وه ببا! به لام هه سستی به دنایى ده کرد و تۆزى بارى دلى سووک بووبوو. بیرۆکه یه که له زهینیدا شه پۆلى ده دا: «ئىستا ده بى بچم بۆلای ئىسمیر دیاکوف و هه رچۆنیکه لى ده رکیشم که دویشه وه له وى چى روى داوه و گروهشکا چوه بۆلای فیۆدورپاولوویچ یان نا؟» بهر له وهى بگاته وه مه زله که ی، گری گومان و دلپىسى دلّه بى قه راره که ی هه لده چۆقاند.

گومان و دلپىسى! پووشکین گوته نی: «ئه تیلۆ خانه گومان نییه، سه رتاپا باوه ر و متمانه یه.» ئه م وته یه ش به ته نیا نییه، بو ئه وهى روانگه ی قوولى ئه وه شاعیره مه زنه مان بو ده رکه وى. گیانى ئه تیلۆ له به ریه که ده چى، ته واوى روانگه ی سه باره ت به ژیان ره ش داده گه رى. ته نیا له بهر ئه وهى ئامانجه که ی له نیو چوو. به لام ئه تیلۆ ده سستی نه کرد به خو داگرتن و سه ره تاتکى و سیخۆرى کردن. ئه وه سه رتاپا متمانه بوو. به پیچه وانه، بهر له وهى بیر له بیرۆکه ی فیلاوى بکاته وه، ده بى به دژوارى دنه ی بده ی و ئه وه کاره ی پی بکه ی. خانه گومانى راسته قینه وانیه. هینانه بهرچاوى شووره یى و سووکایه تی که مروڤى دلپىس به بى، نازارى ویزدان، قه بوولى ده کا، مه حاله. له گه ل ئه وانه شدا، هه موو مروڤه خانه گومانه کان خویرى و هچوپووچ نین. به پیچه وانه، که سیک که سۆز و خو شه ویستی له ناخى دایه و خاوه نی ئه شقیکی پاکه و زۆریش له خو بوردوو، له وانیه له ژیر میژدا خو یان بشارنه وه، به رتیل و سمیل چه ورانه به خویریتیرین که س بدن و به شووره بیترین شیوه خو له خه لگی داگرن و سیخۆرى بکه ن.

ئه تیلۆ نه یده توانی له گه ل بیوه فایى ناشت بیتته وه - نه ک ئه وه ی توانایی لیبوردنی نه بى، نا، نه یده توانی خو ی له گه لیان ناشت بیتته وه - ئه گه رچى رۆحى وه ک رۆحى مندالیک بیگه رد و به رى له رق بوو. سه باره ت به دلپىسى راسته قینه، مه سه له که ئاوا نییه. هینانه بهرچاوى ئه وه خاله زور دژواره که

دلپیس چۆن دعتوانی خۆی ئاشت بکاتهوه و چاوپۆشی بکا. له چیش دعتوانی خۆشبی! ئەو مرۆقانهی خانهگومانن بۆ لیوردن له زۆر کهسانی دیکه رۆحسووکتزن، ههمو ژنانیش ئەوه دهرانن. دلپیس دعتوانی هەر له رێوه بهخشر بی، (ههلبهت جاری وایه دواى شهڕ و قهیهکى زۆر) دعتوانی زۆر جار خهيانهتى سهلمیندراویش، ئەو ماچوموچ و ژوانانهی دیتوویهتى، چاوپۆشیان لیبکا و لیان ببووری. به مەرچیک بتوانی جوریک خۆی قانع بکا که «ئهمجاره دوايين جار» دهبی. رقیبهکهشی لهو رۆژه بهدواوه خۆی شرتون بکا و برۆا بۆ ئهوپهڕى دنیا. یان خۆی دلداره خۆشهویستهکهی دهبا بۆ جیگیهک که ئەو رقیبه ترسناکه تخوونی نهکهوی. ههلبهت ئەو ئاشتییهش له سهعاتیک زیاتر ناخاینتی. چونکه ئەگەر رۆژی دواى شرت و نیش بی، رهقیبیکى دیکه دادهتاشی و دلپیسى لیدهکا. بهلام ئەشقیكى ئاوا بهکارى چى دى که مرۆف دهبی بهردهوام کیشکی بدیژی. بۆ ئەشق چیه وا پیاو ئەو ههمووه ئاگاداریی لیدهکا. بهلام مرۆقی خانهگومان هیچ کاتیک لهوه ناگا. بهلام بهو حالهشهوه کهسانیکى زۆر رۆحزل و دلفراوان له نیواندا ههلهکهون. دیسان شایانی باسه، هەر ئەم مرۆقه دلفراوانهی خویان له نیو دۆلاب و کهلوکوندا دهشارنهوه و خویان دهگرن و دهیانههوی سهر له کاروبارى هاوسهرهکهیان دهرهینن. لهوکاتهشدا تیدهگن که له نیو گۆمی شهرمه زاریدا ئەوق بوون و ههست به پهشیمانیش ناکن.

میتیا ههرکه چاوی به گرووشنکا کهوت، گومان و دلپیسى لهبیر چۆوه و له رێوه متمانه و دلنیاى گیانى داگرت، له بهر ئەو ههسته شهیتانییهش به توندی خۆی سهركونه کرد. بهلام تهنیا ئەو خاله سهلمیندرا که عهشقی ئەو سهبارهت بهو ژنه زۆر لهو ئهوینه بهرز و پیرۆزتر بوو که خۆی بیری لیدهکردهوه و به هیچ شیوهیهک پیوهندیی به ههوا و ههوهسهوه نهبوو. به هوی «لهشه نهرمونۆلهکهی» گرووشنکاشهوه نهبوو، که بۆ ئالیوشای باس کردبوو. بهلام لهگه لکو گرووشنکا دوور کهوتهوه، میتیا کهوته ژیر تهوژمی

گومان و دلپرسی و هموو جوړه فیل و خه‌یانه‌تیکي ده‌ینایه به‌رچاوی خوئی و هه‌ستی به چزووی ویژدانیش نه‌کرد.

هر بویه کلپه‌ی در‌دوڼگی و گومان به‌ربووه گیانی. هه‌رچوونیک بوو ئه‌و ده‌بوو رانه‌وستی. یه‌که‌م کاریک که ده‌بوو بیکا ئه‌وه بوو، لانیکه‌م وامیکی که‌م‌ماوه وەرگری. نو ر‌و‌بله‌ی ته‌نیا به‌شی خه‌رجی ریگا‌که‌ی کردبوو. ئه‌وه‌ش هه‌موو که‌س ده‌زانی که مرؤف به‌بی پاره ناتوانی هه‌نگاو هه‌لینیته‌وه. به‌لام له نیو عاره‌بانه‌که‌دا بیری کردبووه له کوئی ده‌توانی پاره و‌ه‌گیرخا. دوو ده‌مانچه و فیشه‌کلغه‌که‌ی هه‌ر مابوو، هه‌تا ئه‌و کاته‌ش له هیچ کوئی به‌بارمته‌ی دانه‌نابوو. چونکه ه‌و‌گرییه‌کی زوری پییان هه‌بوو و ته‌واوی مال و سامانه‌که‌ی له لایه‌ک و ده‌مانچه‌که‌شی له لایه‌ک.

له مه‌یخانه‌ی مترؤپولیس، ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر له‌گه‌ل کارمه‌ندیکی لاو ئاشنا بووبوو و بوی دهرکه‌وتبوو ئه‌و لاوه زور ه‌و‌گر و تامه‌زروی تفه‌نگه. ئه‌و کوره‌ده‌مانچه و شه‌شلوول و خه‌نجه‌ری ده‌کری و به‌دیواردا هه‌لیده‌واسی و نیشانی د‌وس‌ت و ئاشناکانی خوئی ده‌دا. پوز و هه‌وا‌ی پیوه‌لیده‌دان و شاره‌زاییه‌کی باشی له شه‌شلولدا هه‌بوو. میتیا به‌بی راوه‌ستان، ر‌وی ب‌ولای کوره و پیشنیاری پیکرد که له بری ده‌ر‌و‌بل، ئاماده‌یه ده‌مانچه‌کانی به‌بارمته له‌لای دانی. کارمه‌ندی لاو که له خو‌شیا‌نا پیی و‌ه‌ع‌رز نه‌ده‌که‌وت، هه‌ولیدا پیی بفرؤشی. به‌لام میتیا قه‌بوولی نه‌کرد، هر بویه کوره ده‌ر‌و‌بلی پیدا و به قه‌لسی گوتی: هیچ شتیک هانم نادا به‌هره و‌ه‌ر‌گرم. پاشان وه‌ک دوو هاو‌ری له‌یه‌ک هه‌لبران. میتیا به‌په‌له بوو، به‌هه‌شتاو به‌ره‌و مالی فیود‌ورپاولوویچ ر‌و‌یشت و له ریگای پشته‌وه چووه نیو باخه‌که‌وه، تا‌کو به زووترین کات چاوی به ئیس‌میر دیا‌ک‌و‌ف بکه‌وی. ئه‌م ر‌اس‌تییه له‌وه‌وه سه‌رچاوه ده‌گری که سی چوار سه‌عات به‌ر له‌و رووداوه‌ی که دواتر باسی ده‌که‌م، میتیا فلسیکی نه‌بوو و حازر بوو بو ده‌ر‌و‌بل پر‌بایه‌خترین ملکی خوئی. ده‌مانچه و فیشه‌کلغه‌که‌ی. به‌بارمته‌ته دانی. ئه‌گه‌رچی سی سه‌عات دواتر بوو به‌خواه‌نی هه‌زاران ر‌و‌بل... به‌لام وا باشه جاری باسی ئه‌و رووداوانه نه‌که‌م...

له زمانى ماریا كاندراتیفناى بیست كه ئیسمیر دیاكۆف زۆر نهخۆشه. ماریا كاندراتیفنا جیرانى مالى فیۆدۆر پاولوویچ بوو. ههوالی فی لیهاتن و چۆنیهتی كهوتنه نیو ههمارهكهوه. ههروهها باسی دلّه خورپه ی فیۆدۆر پاولوویچیشی کرد دواى رۆیشتنی دوکتۆرهكه. ههروهها پێیان گوت كه ئیوانی برای هه ر ئه و رۆژه سه ر له به یانی به ره و مۆسكۆ وه پرى كه وتووه. دیمیتری فیۆدۆر وویچ له دلی خۆیدا گوتی: «كه وایه به ر له وه ی من بگه م، به سواری له ولۆفیاوه تپه رپوه.» به لام سه باره ت به ئیسمیر دیاكۆف و نهخۆشییه كه ی زۆر دلته نگ و په رۆش بوو. له دلی خۆیدا گوتی: «جا له مه وله ولاوه چیبكه م؟ كى نیگابانیم بۆ ده دا؟ كى هه والم بۆ دینى؟» به تامه زرۆیی له ژنانی ده پرسى دوینى عه سر چاویان به شتیک كه وتووه یان نا. ئه وان تیگه یشتن كه به دواى شتیکه وه یه و ده یه وه یی سه ری لینه ره ینى، بۆیه ته و او دلنیا یان کرد كه هه چكه سه نه هاتووه و ئیوان شه و یی له مالى نه بووه؛ «هه موو شتیکیش ئاسایى بووه.» میتیا كه وه ته گنژاوى خه یاله وه. ئه مرۆ حه تمه ن ده بی كیشك بدیرى، به لام له كوئى؟ لیتره یان له به ر ده رگای مالى سامسانۆف؟ بریاریدا چاوى به سه ر هه ردوو لاوه بى. هه ر له و كاته شدا... وه بیری هاته وه ده بی ئه و پیلانه تازه ی له پىگای گه رانه وه له سه فه ره كه ی دایر شتبوو، به رپوه به رى. دلنیا نه بوو به ده ستیه وه دى یان نا. به لام نه ده بوو لیى را وه ستى. میتیا هاته سه ر ئه وه ی سه عاتیک وه خت بۆ ئه و كاره ته رخانبا. «له و سه عاته دا له هه موو شتیک ئاگادار ده بيم و كاره كه یه كلایى ده كه مه وه. جا ئه و كاته، هه ر خیرا ده چم بۆ مالى سامسانۆف، ده پرسم بزانه گرووشنكا له و ییه یان نا و هه ر خیرا ده گه رپمه وه بۆ ئیره. هه تا سه عات حه وت لیتره ده بيم، ئه و كاته دیسان ده چمه وه بۆ مالى سامسانۆف بۆ ئه وه ی گرووشنكا به رمه وه بۆ مالى. ئه وه ش بریاره كه ی بوو.

به پرتا و رۆیشه وه بۆ مالى، خۆی شت و سه ری دا هینا و، جله كانى شه ی كیشا. خۆی پۆشته كرده وه و رۆیى بۆ مالى مادام خۆخلاكۆف. حه یف كه هیوایه كى زۆرى به و خاتوونه بوو و ده یویست سى هه زار رۆبله كه له ئه و

قەرز بكا! ئەمجار، لە ناكاو دلتيا بوو كه ئەو خاتونە دەست بە رويەوہ نانى. ئەگەر ئاوا ھەستى بە دلتياى دەگرد، وەك دەشلين ھەردووکیان قورى كولانينكن، بۆيە لە پيشدا نەچوو بۆلاى ئەو و مىلى لەبەر سامسانۆف خوار كردووہ كه نەيدەناسى. چونكە ھاوشانى ئەو نەبوو نەيدەزانى چۆنى قسە لەگەل بكا. بەلام راستىيەكەى ئەوہيە مادام خۆخلاكوفيشى بە باشى نەناسىبوو، مانگىك بوو چاوى پىتى نەكەوتبوو، دەيزانى مادام خۆخلاكوف چاوى بەراى نادا بىيىنى. چونكە ھەر لەو كاتەوہ بووبووہ دەزگىرانى كاترىنا ئىوانا، مادام خۆخلاكوف رقى لىيىوو. لەبەر ھۆيەك لە ناكاو ئارەزووى كردبوو كاترىنائىوانا واز لە ئەو بىتى و شوو بكا بە «ئىوان فىودوروفىچ كە لاويكى جوانچاك و جوامىز و خويندەوار و خاوەن ئەدەب و ئاكارىكى بىوينەيە.» رقى لە ئاكار و ھەلسوكەوتى مېتيا بوو. مېتيا پىتى پىكەنىبوو و گوتبووى مادام خۆخلاكوف بەقەد دل بە دىياى و لە سەرەخۆيەكەى بىفەرھەنگ و دواكەوتووہ. بەلام ئەو رۆژە لە نيو فائىتونەكەدا بىرۆكەيەكى سەير بە زەينىدا ھاتبوو. «ئەگەر ئەو ئەوئەندە تامەزرۆيە لەگەل كاترىنا ئىوانا زەماوئەند بكا» - دەشيزانى ئەو سەبارەت بەو مەسەلەيە ئاوا كەم جيكەلدانەيە - «بۆ دەبى بۆ سى ھەزار رۆبل دەست بە رومەوہ بنى؟ ئەو پارەيە توانايى ئەوہم دەداتى واز لە كاتيا بىنم و بە يەكجارى لىتى دوور كەومەوہ. ئەو ژنە شوخوشەنگ و بەناز و نووزانە، ھەر ئەوئەندە لە شتىك ھەلپىچن، ئىتر دەستبەردارى نابن و بۆ گەيشتن بەو مەيل و مگىزە خۆ بە ئاو و ئاوردا دەدەن. ئىتر بۆ ئەو كارە پارەيەكى وا ھەر ھىچ نىيە، چونكە زۆر دەولەمەندە.»

بەلام پىلانەكەى ھەر ئەو پىلانەى پىشوو بوو. يانى دارستانەكەى چىرماشىنا بدا بە مادام خۆخلاكوف، ئەويش نەك وەكو مامەلەيەكى پر قازانچ چاوى لىبكا وەك ئەو پىشنىارە بە سامسانوفى كردبوو، بۆ ئەوئەش نەبوو ئەو ژنە سەر تەماح بخا و بەجىي ئەو سى ھەزار رۆبلە، ھەوت، ھەشت ھەزار رۆبل قازانچ بكا، بەلكو وەك بارمەتى ئەو قەرزە قەبالەكەى لەلا دانى ئەو

خه یاله تازه یه خستبوویه شادی و قله سه ما، هر خووخدهی و ابوو هرکاتیک بریاری دها کاریکی دلخوازی خوی سهرکه وتوانه ئه نجامبدا، ئاوا له خوشیانا بالی دهگرت. زور به تامه زرویی به رهو مالی مادام خوخلاکوف وهری کهوت، له گهل ئه وه شدا کاتیک له پلیکانه کانی مالی ئه و ژنه وه سهر کهوت، ترسیک له دلی نیشته و ئه ژنوی له رزی. له و کاته دا تیگه یشت - وهک پروژیش لئی پروون بوو - ئه وه دوایین هیوایه تی و ئه گهر به دستییه وه نه یهت چاره یه کی نامینی جگه له وهی «که سیک بکوژی و تالانی بکا بو سی هزار رۆبل». کاتی له زهنگی ده رگاکه ی دا، سه عات حهوت و نیو بوو.

سه رهتا وهک ئه وه ده چوو ناوچاوانه که ی هینابیتی. هر هه والی هاتنه که ی راگه یاندره، له رپوه بانگیان کرده ژووری. پییوابوو «چاوه روانی بوون،» ههرکه پیی نایه ژووری میوانداری، خاتوونی مالی خیرا هاته ژووری و گوتی چاوه روانی بووه.

- چاوه ریت بووم! چاوه ریت بووم! ئه گهرچی، ئه و جوهری خوت ده لئی هیچ هویه که نه بوو که پیموایی دئی بو دیده نیم. وه لحاسل چاوه روانت بووم. دیمتری فیودورویچ، ناههقت نییه سهرت له غه ریزه ی من سوور بمینی، به لام ئه مرۆ له به یانییه وه له دلی دابووم دئی.

میتیا که به لاره وه لاره وه ده یویست دانیشی گوتی: «خاتون، به راستی جیی سه رسوورمانه، به لام بو مه به ستیکی زور گرینگ هاتومه ته خزمه تتان... یانی سه بارهت به مه به ستیکی زور زور گرینگ، خاتوون... ته نیا بوخوم و... بی ئه وهی کات به فیرۆ بچی...»

- دیمتری فیودورویچ، ده زانم بو کاریکی زور گرینگ هاتووی؛ باسی ئیلهام و که رامات له گوپردا نییه. وه بیر هینانه وهی کونه په رستانه ی مه به ستیکی مۆجزه ئاساش نییه (سه بارهت به باوه زوسیمه هه والته پیگه یشتووه؟) ئه وه مه به ستیکی بیرکارییه: دوا ی ئه و هه موو پروداوه ی به سهر کاترینا ئیوانا هاتووه، نه تتوانی خو له هاتن ببویری؛ نه تتوانی، نه تتوانی، ئه ویش یه قینیکی بیرکارییه.

- مادام، راستییه‌کانی ژیانیکی راسته‌فینه، هر ئه‌وه‌یه و به‌س. به‌لام ئیزن بفرموو عه‌رزت بکه‌م که...

- دیمیتری فیودوروویچ، گالته ناکه‌م، راسته‌قینه‌یه‌که. ئیستا ئیتر لایه‌نگری سه‌سه‌ختی راستیم. زۆرم مۆجزه دیوه. بیستووته باوه زووسیم مردووه؟
«نا، مادام ئه‌وه له تۆی ده‌بیستم.» میتیا تۆزی سه‌ری سوورما.
ئالیووشای هاته‌وه بیر.

- شه‌وی رابردوو، بیهینه به‌رچاوی خۆت...
میتیا په‌رییه نیو قسه‌کانی: «مادام، ناتوانم بیر له هیچ شتیک بکه‌مه‌وه، زه‌ینم به‌ستویه‌تی. تووشی بارودۆخیکی زۆر تالوتون هاتووم، ئه‌گه‌ر یارمه‌تیم نه‌ده‌ی به‌ ریوی ده‌رده‌چم، بمبووره په‌شوکیانه ده‌دویم، سه‌رم لی‌شیواوه...»

- ده‌زانم، ده‌زانم عه‌جمانت لی‌هه‌لگیراوه. چاره‌یه‌کی دیکه‌ت نییه و هه‌رچیت ده‌وی پیمبلی، تیتده‌گه‌م. ماوه‌یه‌کی زۆره‌ بیر له چاره‌نووست ده‌که‌مه‌وه. دیمیتری فیودوروویچ، خستوومیه‌ته ژیر چاودیری و زۆرم بیر لی‌کردۆته‌وه... بروام پیبکه، دیمیتری فیودوروویچ، من پزیشکی به‌ ئه‌زموونی پۆحی تۆم.

میتیا هه‌ولی دها به‌ ئه‌ده‌ب بی، گو‌تی: خاتون، ئه‌گه‌ر ئیوه پزیشکی خاوه‌ن ئه‌زموون، منیش نه‌خۆشیکی خاوه‌ن ئه‌زموونم، هه‌ستده‌که‌م ئه‌گه‌ر له‌م لایه‌نه‌وه بیر له چاره‌نووسم ده‌که‌یه‌وه، کاتی له نیوچوون وه‌فریام دی، هه‌ر بۆیه ئیزنم بده‌ لانیکه‌م باسی ئه‌و پیلانه‌تان بۆ بکه‌م که بۆ ئه‌وه ئاوا پروو هه‌لمالدراوانه هاتوومه خزمه‌تتان... هیوای گه‌وره و گرانم ئیوه‌ن... خاتون هاتووم تا‌کو...»

- مه‌یلی، ئه‌وه زۆر گرینگ نییه. به‌لام یارمه‌تی، تۆ یه‌که‌م که‌س نیت که یارمه‌تیم داوه. حه‌تمه‌ن ناوی ئه‌و کچه‌ی پوورزامت بیستووه، مادام بلیسمۆف. می‌رده‌که‌ی وه‌رشکه‌ست بوو، خۆت گوته‌نی «به‌ ریوی ده‌رچوو.»
پیشنیارم پیکرد ده‌ستبکا به‌ په‌روه‌رده‌کردنی ئه‌سپ، ئیستاش کاره‌که‌ی

به دهسته وه هاتووه و ههستاوه ته وه. ديميتري فيودورويچ، سهرت له پهروهده كردنى ئهسپ دردهچى؟

ميتيا ههستا سهريى و بئسه برانه گوراندى: «مادام، ههر باسى مهكه، نا، من سهرم له و شتانه درناچى و ئه وه كارى من نيبه. مادام، تكات لئده كه م، گويم بۆ راديره و دوو دهقيقه ئيزنم بدهى هه موو شتيكت بۆ باسده كه م، ته واوى پيلانه كهى خومت پى ده ليم كه ههر بۆ ئه وهش هاتووم. چونكه درفته تم بۆ نه ماوه ته وه.»

ميتيا، ههستى كرد مادام خۆخلاكوف دهيهه وي ديسان دهستبكات وه به قسه كردن، دهنگى هه لينا و به و هيوايه ي قسه كهى پيبري، هاوارى كرد: «زۆر به په له م. له بهر ناچارى هاتووم... هيواي گه وره و گرانم توى، به و په رى ناهوميديه وه په نام بۆ ئيوه هيناوه و سى هه زار رۆبلم پيوسته به قه رز بدهنى، بارمه يه كى زۆر باشيشت له لا داده نيم، بارمه يه كى جىي متمانه! به لام ئيزن به فرموو عه رزبكه م...»

«دوايى باسى ئه وه م بۆبكه، دوايى!» مادام خۆخلاكوف به دهستى ئاهاژهى كرد بيدهنگ بى. «دهزانم دهته وي بليى چى، پيشتريش پيمگوتى. برىكى بى قابيله تت پاره ده وي، سى هه زار رۆبل، به لام ده توانم زۆر له وه زياتر ت بدهمى. ديميتري فيودورويچ يارمه تيبده ده م، به لام ده بى گويم بۆ شل كهى.»

ميتيا ديسان ههستايه سهريى و به تينوگوريكى ئاوئته ي شادييه وه هاوارى كرد: «مادام، گه وره يى له هه قى مندا ده كهى! خودايه گيان، زۆر شوکور. نه جاتت دام، پياويكت له مه رگيكي دلته زين، له گولله، نه جاتدا... هه تا ده مر م له بىرم ناچى...»

مادام خۆخلاكوف به بزه يه كى شيرينه وه چاوى له ميتيا بريبوو، گوتى: «زۆر له سى هه زار رۆبل زياتر، يه كجار زياتر ده ده مى!»

- يه كجار زياتر؟ به لام من ئه وه موو پاره يه م پيوست نيبه. ته نيا ئه و سى هه زار رۆبله چارنووس سازه م پيوسته و ده توانم له هه مبه ر ئه و گوژمه

پاره‌یه‌دا، له‌گه‌ل سپاس و پیزانینی له راده‌به‌ده‌ر بارمه دانیم. پيشنیاړی پیلانیکتان پی‌ده‌که‌م که...

مادام خوځلاکوډف زال و له‌خوډه‌رچو و قسه‌که‌ی پی‌بری: «دیمیتری فیوډوروویچ، به‌سی که، قسه‌کراو برایه‌وه. به‌لینمدا نه‌جانت دم، نه‌جانت ده‌دم. هر وهک چوڼ بلیسموډم نه‌جانتا، ئاوا توښ نه‌جانتده‌دم. بیر و رات سه‌بارت به کانگه‌ی ئالتون چیه، دیمیتری فیوډوروویچ؟»

- سه‌بارت به کانگه‌ی ئالتون؟ خاتون قه‌تم بیر له شتی وا نه‌کردوته‌وه.
- به‌لام من به‌جی تو بیرم لیکردوته‌وه. یه‌کجار زوریشم بیر لیکردوته‌وه.
له مانگی رابردووه‌وه توښ خستوته ژیر چاوه‌دیږی. کاتی له‌م ده‌ورو به‌رانه‌وه تیده‌په‌ریت، سه‌د جار زیاتر بیرم لیکردوته‌وه و به‌خوم گوتووه: ئه‌وه راست ئه‌و پیاوه به‌توانایه‌یه که ده‌بی برپا به‌دوای کانگه‌ی ئالتون. خودا توی بو ئه‌و کاره‌ داناه. شیوه‌ی ره‌وت و روینه‌که‌شت دلنای کردووم، سوږ ده‌زانم و به‌و ئاکامه‌ گه‌یشتووم که تو ئه‌و پیاوه‌ی که گانگای ئالتون ده‌دوږییه‌وه.

میتیا به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: «به‌شیوه‌ی ره‌وت و روینما، مادام؟»
- به‌لی، به‌شیوه‌ی ره‌وت و روینتا. حه‌تمه‌ن حاشای لیده‌که‌ی که به‌ره‌وت و رویننی که‌سینکا ده‌توانی له‌خووخده‌ی بگه‌ی؟ زانست ئه‌و بیروکه‌یه‌ی سه‌لماندووه. من ئیستا لایه‌نگری زانست و راسته‌قینه‌خوایم. دوای ئه‌وه‌ش مه‌سه‌له‌ی باوه‌ زووسیم زوری تووشی په‌روشی کردووم. له‌مروش به‌دواوه‌ راسته‌قینه‌خوایم و دممه‌وی خوم بو قازانج و به‌رژه‌وندی گشتی ته‌رخانکه‌م. من ماریجه‌ کراوم. تورگنیف گوته‌نی: «ئیترا به‌سه!»
- به‌لام، خاتون ئه‌و سی‌هزار روښه‌ی ده‌ستودلبازانه‌ به‌لینیت پیدام، به‌قهرز بده‌یه‌...

1- تورگنیف به‌و چه‌شنه‌ مالئاوایی له‌ئده‌بیات ده‌کا «۱۸۶۲» هه‌لبه‌ت هه‌تا کاتی مه‌رگ (۱۸۸۲) دريژهی به‌نوسین دا.

مادام خۇخلاكوڧ خىرا قسه كهى پى پىرى: «دیمیتری فیودورویچ، خەمى ئەوت نەبى، وەبزانە لەگىرفانتدایە. نەك سى ھەزار بەلكو سى ملوین. ئەویش لە ماوەیەكى زور كورتدا. ئەو بیروكەیه پیشكەش بە تۆ دەكەم: كانگەى ئالتون دەدۆزییەو، مال و سامانى زور پیکەو دەنتى، دەگە پىتەو و دەبیتە پىرەر. رامان دەپەرپىنى و بو شتى چاکتر رینوینیمان دەكەى. بو ھەموو شتىكى خومان بکەینە مشتى جوولەکانەو؟ ھەموو چەشنە دامەزراو و شوین و بنكەى كرىن و فرۆشتن وەرپى دەخەى. یارمەتیی لى قەوماوان دەدەى و ئەوانیش دوغای بەخىرت بو دەكەن. ئىستا سەردەمى ھىلاسنە، ھالىبە دیمیتری فیودورویچ. ناوبانگ دەردەكەى و بوونت بو وەزارەتى دارایی. كە ئىستا زور لە باروودۆخىكى خرابدايە. زور پىویست دەبى. بى بايەخ بوونى رۆبل شەوانە ناھىلى خەو بچىتە چاوم. جەنابى دیمیتری، خەلكى لەو رووكارەیانم ناگەن...»

دیمیتری فیودورویچ دلى ناخۆش بوو، پەریبە نىو قسه كانى: «مادام، مادام! رەنگە ئەو ئامۆژگاریبەى ئیو، ئەو ئامۆژگاریبە ھەكىمانەتان لە گوئى بگرم و بەكاربىنم، مادام... رەنگە وەرپیکەوم... بەرەو كانگە ئالتون... دیمەو و لەوبارەو قسهى لیدەكەین... لە راستیدا پىت لىناپرم، زوو زوو دىم... بەلام ئىستا ئەو سى ھەزار رۆبلەم... ئاخ نازانى چەندە لە تەنگژەدام. ئەو پارەى پزگارم دەكا، ئەگەر بتوانى ئەمرو... دەزانى چى ئەمرو ئىتر دەرفەتم بو نەماو... ئەمرو ھەرچۆنىك بى دەبى...»

مادام خۇخلاكوڧ بە لەبزیكى توندەو پەریبە نىو قسه كانى: «بەسى كە، دیمیتری فیودورویچ ئىتر بەسى كە! قسه لەوہیە دەچى بە دواى كانگەى ئالتوندا یان نا؛ بە تەواوى بریارتداو؟ راست و رەوان جاوبمەو.»

خاتون دەستم لى راگرە... ھەر كوئىت پىخۆشبى دەچم... بەلام ئىستا... مادام خۇخلاكوڧ گوراندی: «سەبركە!» ھەستا سەرپى و ھەلات بۆلای دۆلابىكى جوان كە چەند چەكەجەى ھەبوو چەكەجەكانى دەكىشایەو و بەپەلە بە دواى شتىكدا دەگەرا.

میتیا که وتبووه دلّه کوتی و له دلی خویدا دهیگوت: «سی هه زار رۆبل،
ئه ویش خیرا... به بی هیچ بارمته و... به وه ده لاین جوامیری! ئه وهیه ژن
حه یفی زور قسه دهکا!»

مادام خۆخلاقوف به شادی هه لات بۆلای میتیا و گوتی: «ئه وه تا! خه ریک
بووم له وه دهگه رام!»

سووره تیکی زیوینی چکوله بوو به دزوویه که وه کرابوو. وه ک ئه وانهی
هیندی جار به خاچه وه له ملی دهکن.

مادام خۆخلاقوف به رووخوشییه وه دریژه ی به قسه کانی دا: «ئه مه هینی
کییوفه، له پاش شه هیدی پیروژ باربارا به جی ماوه. بینه با بیکه مه ملت.
به وه وه ده تنیرم به رهو ژیانی نوئ و کاروباری نوئ.» ده زووه که ی له ملی
کرد و سووره ته که ی له سه ر سنگی میتیا راسته و پاسته کرد. میتیا به
شله ژاوی سه ری داخست و له ژیر بۆینباخه که و یه خه ی کراسه که یه وه
خستییه ژووری.

مادام خۆخلاقوف ههستی به سه رکه وتن ده کرد و شاد و لیو به بزه له
سه ر جیگا که ی دانیشته وه و گوتی: «ئیسئا ده توانی وه ریکه وی.»

- خاتوون، من به جارئ که وتوومه ته ژیر کارتیکه ری. به راستی نازانم
چۆنتان سپاس لیبکه م... ئه وه موو چاکه یه تم بۆ قه ره بوو ناکریته وه، به لام...
خۆزگه ده تزانی کات بۆ من چه نده به نرخه... ئه وه پارهی که له بهر ئه وه
بوومه ته به رمنه تی ئیوه... خاتوونی هیژا، ئیسئا که ئه وه چاکه گه وره یه م له گه ل
ده که ی و گه وره ییی خۆت نیشانده دی (میتیا به پیی پالنه ریکی کتوپر گوتی)
ئیزن بفرموون به راشکاوی عه رزتان بکه م... ئه گه ر له میژه له وه ناگاداری...
له م شاره که سینکم خۆش ده وی... خه یانه تم به کاتیا کردوو... بلیم کاترینا
ئیوانا باشته ره... زور ناپیاوانه بی حورمه تیم پیکردوو، به لام چبکه م ناشقی
ژنیکی دیکه بووم... مادام ئیوه ش رهنگه رقتان له و ژنه بی، چونکه ناگاداری
هه موو شتیکی، به لام به هیچ شیوه یه ک ناتوانم واز له و ژنه بینم. هه ر بۆیه
ئیسئا ئه وه سی هه زار رۆبله...

مادام خۆخلاقوف به له بزیکى ته و او لیبراوانه په ږییه نیو قسه کانی: «دیمیتري فیودوروف، دهست له هه موو شتیک هه لگره. واز له و شتانه بینه. به تایبهت ژنان. ئامانجى تو کانگای ئالتوونه و له وئ ژن جیى نییه. دواتر که دهوله مهند بووى و ناوبانگت ده رکرد، کچى دلخوازی خوت له باشترین کومه لگادا په یدا ده که ی. ئه و کچه ش، کچیکى رووکراوه ی ئه مړویى ده بی، کچیکى خوینده وار و خاوهن فام و شعور. تا ئه و کاته مه سه له ی ژنان چاره سره ده کړی و ژنى نوئ و ئه مړویى سره ه لده دن.»

«خاتوونى به ږیز جارى له وه گه ږین، باسى ئه و مه سه له یه هر مه که.»

میتیا به نیشانه ی پارانه وه ده ستى لیک هه لپیکا.

- دهنه زوریش گرینگه، دیمیتري فیودوروف راست ئه و شته یه که پیوستت پییه تی، ئه و شته ی ئاواتى بو ده خوازی. ئه گه رچى خوت لیکیان ناکه یته وه. من به هیچ شیوه یه ک دژى بزوتنه وه ی ئیستای ژنان نیم. سره که وتنى ژنان و ئازادى سیاسى ژنان له داهاتوویه کى نزیکدا ئامانجى سره کیى منه. دیمیتري فیودوروف، خوشم کچیکم هه یه، له و باره وه خه لک نامناسن. سه باره ت به وه ش نامه یه کم بو ئه شچیدرین^۲ نووسى. ئه و نووسه ره زور شتى فیترکردوم، سه باره ت به شاره زایی ژن. هه ر بویه سالى رابردو و ده ک نه ناسراویک نامه یه کى دوو دیریم بو نووسى: «نوووسه رى خوشه ویست، له لایه ن ژنیکى مودیرنه وه، ماچنده کم و له ئامیزت ده گرم، خوراکر به...» پاشان ئیمزام کرد «دایکک.»

پیمو ابوو به «دایکى سه رده م» ئیمزای که م باشه، له وه ش دوو دل بووم، به لام ئاخرى قه ناعتم به «دایک» ی وشک و خالى کرد. چونکه زیاترى جوانیى ئه خلاقى تیدایه. له وانه بوو وشه ی «سه رده م» روژنامه ی سه رده مى

2- م.ئى. سالتیکوف ئه شچیدرین (۱۸۸۹-۱۸۲۶) ته نزنووس و روژنامه نووسى رووسى وته بیژى لیبراله کان و سه رووسه رى روژنامه ی سه رده م، که له ۱۸۶۶ به هوى سانسوره وه داخا. ئه و رووداوه ش بو ئه و زه بریکى گران بوو. دواتر یادداشته کانی ولاتى باوکى بلاو کرده وه.

وهبیر بینیته وه - بیره وهریی تالوتوونی سانسۆر... خودایه گیان، تو چیت له سه ردايه؟

میتیا ئاخری له جیی خوی ههستا و له هه مبه ریدا هه ردوو دهستی هه لپیکا و به پارانه وهیه کی هیوا بر اوانه وه هاواریکرد: «خاتون! ئیوه وه گریانم دهخن، ئه گهر له وه زیاترم مائل بکهی و گه وره ییی خۆت...»

- ئه ری بگری دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، بگری، چونکه ههستیکی به رزه... ریگایه کی ئاوات بو کراوه ته وه! گریان سوکنایي به دلّت ده به خشی و دوی ئه وه به شادی کردن ده گه رییته وه. به هه شتاو له سیبریاوه دیی بۆلام تاكو له و شادییه تدا منیش به شدار بم...

میتیا له ناكو گوتی: «به لام ئیزم بدهیه، بو دوايين جار تكات لیده کهم، پیمبلی، ئه و پارهیی ئه مرۆ به لیتت دامی، پیمده دی؟ ده نا بفرموون کهی بیمه وه بو وه رگرتنی؟»

- دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، کام پاره؟

- ئه و سی هه زار رۆبله ی به لیتت پیدام... ئه ویش ئاوا دهست و دل بازانه. مادام خو خلاکوف به سه رسام بوونیکی شینه یییه وه گوتی: «سی هه زار رۆبل، رۆبل؟ ئه یه رۆ کوا، من سی هه زار رۆبلم له کوئ بوو.» میتیا چه په سا.

- چۆن هه ر ئیستا نه تگوت؟... گوتت... گوتت وه بزانه هه ر ئیستا له گیرفانت دایه...

- ئه یه رۆ، له مه به ستم نه گه یشتی دیمیتری فیۆدۆرۆویچ له و باره وه له مه به ستم نه گه یشتی. من باسی کانگای ئالتونم کرد. راسته به لینی زیاتر و له راده به دهرترم پیدای، ئیستا وه بیرم هاته وه، به لام من مه به ستم کانگای ئالتون بوو.

دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، به شیوه یه کی گه و جانه گوتی: «به لام پاره؟ ئه و سی هه زار رۆبله؟»

- ئەيەرۆ، ئەگەر مەبەستت پارەيە، ھەر نيمە. تاقە كۆپكېكىش شك نابەم. لەگەل وەكيلەكەم لە سەر پارە كېشەمان لىپەيدا بوو و لەم رۆژنەدا پېنچسەد رۆبلم لە مېۆسۆف قەرز كردوو. نا، نا، باسى پارە ھەر مەكە. خۆشت دەزانی ئەگەر بشمبوايە پېمنەدەداى. جارى عادەتم وايە قەت پارە بە قەرز نادەم. چونكە پارە بە قەرزدان يانى لە دەستدانى دۆست و ئاشنا. بەتايبەت تۆ، ھەر ناتدەمى. بۆيەش قەرزت لەگەل ناكەم چونكە خۆشمەدەويى و دەمھەويى نەجات دەم. تۆ پېويستيت بە شتېكى ديكەيە، كانگەي ئالتون، كانگەي ئالتون، كانگەي ئالتونت پېويستە!

ميتيا گوراندى: «بە جەندەم، ھەر نامەوي!» بەھيز و قەوەتى خۆى مشتېكى بە ميزەكەدا كېشا.

مادام خۇخلاكوڧ بە شلەژاوى ھاوارىكرد: «ئەيەرۆ!» ھەلات بۆ ئەوسەرى ژورەكە.

ميتيا تفيكى لە عەرزەكە كرد و بە تالووكە لە وەتاغەكە ھاتەدەرى. لە مالاكەش دەرپەرى و پىي نايە سەر شەقام و لە تاريكيدا بزر بوو! وەك شيت و ماخوليا ھەنگاوى دەنا و لە سىنگى خۆى دەدا، راست لەو شوينەي دەدا كە دوو رۆژ لەمەوبەر لە ھەمبەر ئاليووشادا، دوايىن جار لە تاريكيدا، لە سەر رېگاكە تووشى ھات. ئەو لەسىنگدانە و لەو شوينەي، چ مانايەكى بوو، مەبەستيشى لەو كارە چ بوو. ئەو شوينە، لەو كاتەدا، رازىك بوو ھېچ عەبدولبەشەرىك نەيدەزانی چيىە و ئاليووشاش ھەر نەيدەزانی. بەلام ئەو رازە بۆ ئەو ماناي ئابرووچوون و شوورەيى بوو؛ ماناي لە نيو چوون و خۇكوژى. ئەو بېريارەشى دابوو. ھەلبەت ئەگەر نەيتوانىبايە ئەو سى ھەزار رۆبلە بە كاترينا ئيوانا بداتەو، نەتوانى ئەو شوورەيىيە لە سنگى و لەو شوينەي سىنگى دەرھيىنى، كە تووشى ئازارى ويژدانى كردبوو. بېريارەكەي دەبردە سەر و خۆى دەكوشت. دواتر سەر لەبەرى ماجەراكە بۆ خوينەران پروون دەبىتەو. بەلام ئىستا كە دوايىن ھىواى خۆى لەدەستداو، ئەم پياوھ كە پوالەتەن ئاوا بەھيز ديار بوو، كاتىك چەند ھەنگاويك لە مالى خۇخلاكوڧ

دوور كه و ته وه دای له پرمه ی گریان. ههنگاوی دهنا و بی ئه وه ی بزانی چ دهكا و بۆكۆی دهچی، به له پی دهستی فرمیسی دهسری. ئاوا به شله ژاوی گه یشته گۆره پانه كه و له ناكاو خۆی دا به شتیكدا. دهنگی ناله ی پیریژنیکی هاته گۆی كه به عه زیدا دابوو.

- ئه وه بۆ وادهكی خودابنگری، خه ریک بوو بمكوژی! بۆ چاو له بهر پیی خۆت ناکه ی، هیچو پووچ؟

میتیا به و تاریکیه پیریژنه ی ناسییه وه، هاواریکرد: «ئه وه توی!» کلفه تیکی پیر بوو، خزمه تی به سامسانۆف دهکرد، میتیا رۆژی پیشوو دیبووی. پیریژنه ش به له بزیکه ته واو جیاواز گوتی: «کاکه ی به ریز ئیوه کین؟ به و تاریکه ناتناسمه وه.»

- تو کلفه ته که ی مالی کوزماکوژوو یچ نیت؟
- با، خۆم، به په له ده مویست بچم بۆ مالی پرۆخوو یچ... به لام ئیستا ئیوه ناناسم.

میتیا که دله راوکی به جاری هۆشی لی بریبوو، گوتی: «خاتوونی به ریز، پیم بلێ ئاگرافنا ئه لکساندرفنا ئیستا له لای سامسانۆفه؟ چه ند سه عات له مه وه بهر هه تا به رده رگا له گه لی هاتم.»

- گرووشنکا! هات به لام دوا ی تاویک رۆیشت.
میتیا گوراندی: «چی؟ رۆیشت؟ که نگه ی رۆیشت؟
- هه ر ئه و کاته ی هات. یه ک دوو ده قیقه راوه ستا و رۆیشت. قسه یه کی بۆ کوزماکوژوو یچ گێرایه وه و وه پیکه نینی خست و پاشان به په له هه لات.
میتیا گوراندی: «نه گبه تی، درۆ ده که ی!»

پیریژنه قیزاندی: «های! های!» به لام میتیا غه یب بوو بوو.
میتیا به پرتاو به ره و مالی گرووشنکا هه لات. کاتیک گه یشته ئه و ی، گرووشنکا به ره و ماکوژویه وه ری که وتوو، چاره گیك دوا ی رۆیشتنه که ی بوو. فینیا له گه ل دایه گه وره ی، ماتریونا، که ئاشپه زیکی پیر بوو، له چیشته خانه که

دانیشتبون، سه‌روان خوئی کرد به ژووریدا. فینیا هرکه چاوی پییکه‌وت
قیژاندی.

میتیا گوراندی: «قیژه قیژ مه‌که، له کوئییه؟» به‌لام بی‌ئه‌وه‌ی دهره‌تی قسه
کردن به فینیای ترس لینیشتوو بدات، له‌به‌ر پیندا سه‌ری نایه زه‌وی.

. فینیا گیان تو گیانی مه‌سیح پیم‌بلی له کوئییه؟

فینیا به سویند و حاشاوه‌گوتی: «نازانم. دیمتری فیودوروویچی به‌ریژ،
نازانم. ئە‌گەر بشمکوژی ئیختیارت هه‌یه، به‌لام ناتوانم پیتبلیم. خؤ چە‌ند

سه‌عات له‌مه‌وبه‌ر له‌گه‌لی رویشتییه دهری...»

. ئە‌و گه‌راوه؟

. راستت ده‌وی نا، به‌خودا نه‌گه‌رایه‌وه.

میتیا هاواریکرد: «درو ده‌که‌ی. به‌و ترسه‌تدا ده‌زانم له کوئییه.»

میتیا دهرپه‌ری بو دهری. فینیا له‌گه‌ل ئە‌وه‌ی نیوه‌گیان بو‌بوو له ترسانا،

گه‌شایه‌وه که ئاوا به ئاسانی نه‌جاتی بو‌بوو. به‌لام ده‌یزانی میتیا له‌به‌ر

په‌له‌په‌ل فریا نه‌که‌وتوو، دهنه‌سه‌د روچی پینوایه روچیکی دهرنه‌ده‌برد. به‌لام

میتیا به‌وه‌لاتنه‌کتوپه‌ری و به‌وه‌کرده‌وه چاوه‌روان نه‌کراوه‌ی فینیا و

ماتریونای تووشی سه‌رسوورمان کرد. ئاونگیکی برنجی له سه‌ر میزه‌که‌بوو،

ده‌سکا‌ونگه‌که‌ی له نیویدا بوو، ده‌سکا‌ونگیکی چکوله‌ی برنجی، دریژییه‌که‌ی

بستیک ده‌بوو. میتیا به ده‌ستیکی دهرگا‌که‌ی کرده‌وه و به ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی

ده‌سکا‌ونگه‌که‌ی نایه‌گیرفانی و هه‌لات.

فینیا له‌گه‌ل ئە‌وه‌ی ده‌ستی هه‌لینا هاواریکرد: «خودایه! ئە‌و ده‌یه‌ه‌وی

که‌سیک بکووژی!»

(۴)

له تاريكيدا

هه لدهات بۇ كوي؟ وادياره گرووشنكا «جگه له مالى فيودورپاولوويچ بۇ هيچ كوييه كي ديكه نه چوهه! رهنكه ههر له مالى سامسانوفه وه هه لاتىي بۇلاي ئه، ئىستا ئه وهى لى پروون بوو. هه موو فيل و ته له كه كهى ئاشكرا بوو... هه موو ئه وان وه ك گيژه لووكه له ميشكى هالان. به ره و مالى ماريان كاندراتفينا نه چوو، «پيوست نه بوو بچى بۇ ئه وى... چوونى ئه وى ريزه يه كيش پيوست نه بوو... چونكه ئه وان به هه له داوان ده چوون و هه واله كه يان راده گه ياند... ماريان كاندراتفينا به ئاشكرا ده ستي له و دۇلاب و ده هويده بوو. ئىسمير دياكوفيش، به لى ئه وىش، هه موويانيان كريبوو!»

پيلانتيكى ديكه دارشت: ده ريكى مالى فيودورپاولوويچ ليدا و له كولانه كه تپه رى، به هه لاتن به ره و شه قامى ديمترقيسكيدا گه را. پاشان له پردى چكوله په ريبه وه و راست به كولانه چوله كهى پشتته وه دا رويى، كولانتيكى چولو هول كه هاتوچوى به سهروه نه بوو، لايه كي ته يمانى جيران باخه كه بوو، لايه كهى ديكه شى نه رده و پرژينى باخه كهى فيودور پاولوويچ بوو. بۇ چوونه نيو باخه كهى باوكى شويينكى هه لبارد، واديان بوو ههر ئه و شويينه بوو. وهك ده يانگوت. كه ليزاوتاي بۇگه نيو كاتى خوى پييدا هه لگه را بوو. ئه م بيروكه يه ش خودا ده زانى بۇ. به زه ينيدهات. «ئه گه ر ئه و توانييتى له و نه ردانه وه سه ركه وى، منيش ده توانم.» له راستيدا خوى هه لدا و ههر له رپوه و به ئاسانى ده ستي له لاي سه رووى نه رده كه گيركرد. پاشان چالاكانه پييدا هه لگه را و له سه ر لاته نيشت دانىشت. له و نزيكانه، له ندر

باخه که دا حه مامیکی لیئوو، به لام له سهر نهرده کانه وه پهنجیره پرووناکه که ی مالی فیوڈور پاولوویچیش دیار بوو، «به لئی، چرای ژووری خه وه که ی باوکی نه کوژابوو، گرووشنکا له وینییه!» به سهر نهرده کاندایا زیدا ئه ویدیو. ئه گهرچی دهیزانی گریگوری و ئیسمیر دیاکوف ههر دووکیان نه خوشن و هیچکه س گویی له ترپه ی پیی نابی، به لام به شیوهیه کی غهریزی خوی شارده وه، ئارام له جیی خوی راوه ستا و ههستی راگرت. بیدنگیه کی قورس ولاتی داگرتبوو. وادیار بوو پیلانه که ی تائیره به دل بوو. «له هیچ لا خشپه یه ک نایه، جگه له ویره ویری بیدهنگی،»^۳ ئه م دیره له بهر هویه ک به زهیندا تی په ری. «خودا بکا که س گویی له ته په ی پیم نه بووبی کاتیک به سهر نهرده کاندایا زمدا! پیشم وانیه که س گویی لیئوو بی.» دوی تاویک راوه ستان، به ئه سپایی به سهر گژ و گیای باخه که دا ههنگای ناخوی له داروینچکه کان لاده دا. به پیدزکه لاقی داده نا و گویی له خشپه ی به ئاسته می ههنگای خوی بوو. تا گه یشته بهر په نجه ره که پینج دهقیقه ی خایاند. وهبیری هاته وه راست له بن دیواری بهر په نجه ره که دا چهند بنجه تووترک و فندقی سپی لییه. دهرگای لای دهسته چه پی ماله که داخرا بوو. کاتی تیپه رین به وردی سهرنجی دابوو. ئاخری خوی گه یانده بنچک و ده وه نه کان و له بنیاندا خوی حه شاردا. پشووی له سنگیدا راگرت. له دلی خویدا: «ئیسنا ده بی سهر بگریم، با ئه گهر گوئیان له ته په ی پیم بووبی دلنیا بن... خودا بکا کوخین و پشمن لام لی لاده ن.»

دوو دهقیقه ههستی راگرت. دلی به پرتاو لییده دا، چهند ساتیک له وانه بوو هه ناسه ی راوه ستی. له بهر خویه وه گوتی: «وادیاره، ئه م دل ته پییه م ته وای نابی، ئیتر ناتوانم راوستم.» له بن سیبه ری بنچکیکدا چه قیبوو. شهوقی پهنجیره که له لای پیشه وه ی بنچکه که ی دابوو. ورته یه کی لیوه هات و نه شیزانی بو: «ئهو دهنکه فندقه سپیانه چهنده سوورن!» به ئه سپایی و پیدزکه له

3- وهرگیراویکی ناراسته وخو له دیره شیعیکی پووشکین، له زمان «رؤسلان قولی یوبمیلا» وه. ئه سلی دیره شیعه ره که ئاویه: «بیر دهکاته وه... بیدهنگی ویره ویری دی.»

پهنجیره که نژیک بژوه و له سهر نووکی لاقی خوئی هه‌ئینا. چاوی به ژووری خه‌وه‌که‌ی باوکیدا گئیرا. وه‌تاغیکی گه‌وره نه‌بوو، په‌رده‌یه‌کی سوور کردبووی به‌دوو به‌شه‌وه. فیو‌دۆرپاولوویچ به‌و په‌رده‌یه‌ی ده‌گوت «چینی» وشه‌ی «چینی» له‌زه‌ینی دیمیتری ده‌رپه‌ری و له‌ دلی خویدا گوتی: «گرووشنکا له‌ پشت په‌رده‌که‌یه.» چاوی له‌ فیو‌دۆرپاولوویچ کرد جله خه‌ویکی هه‌وریشمین و ری رپی له‌به‌ردا بوو. - که میتیا ئه‌وه‌ی پیشت نه‌دیبوو. - به‌نه خوینیکی هه‌وریشمینی گولنگه‌ داریشی له‌ نیو‌قه‌دی به‌ستبوو. کراسیکی خاوین و جوانی که‌تانبی به‌ دوگمه‌ی زیرینه‌وه له‌ به‌ردا بوو، له‌ به‌رۆکی ئاوه‌لای جله خه‌وه‌که‌یه‌وه دیار بوو. فیو‌دۆرپاولوویچ ئه‌و په‌رۆ سووره‌ی له‌ سه‌ری پیچابوو که میتیا دیتبووی.

میتیا له‌ دلی خویدا گوتی: «چۆنی خوئی رازاندۆته‌وه و نه‌خه‌وتوو.» باوکی له‌ نژیک په‌نجیره‌که‌ راوه‌ستابوو. له‌وه‌ش ده‌چوو نوقمی بیر و خه‌یال بی. له‌ ناکاو سه‌ری هه‌ئینا، تۆزی هه‌ستی راگرت، که زانیی هیچ خشپه‌یه‌ک نایه، چوو بۆلای میزه‌که و له‌ تونگه‌له‌که‌ نیوه په‌رداخیکی براندی تیگرد و نای به‌ سه‌ریه‌وه. پاشان هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و ساتیک ئارام راوه‌ستا. به‌ شله‌ژاوی رۆیی بۆ به‌ر ئاوینه‌ بالانۆینه‌که. به‌ ده‌ستی راسته‌ی په‌رۆ سووره‌که‌ی تۆزی له‌ سهر نیوچاوانی هه‌لکیشا و چاوی به‌ برین و هه‌لتوقیویه‌کانی ته‌ویل و لاجانگیدا گئیرا که هیشتا چاک نه‌بووبونه‌وه. میتیا له‌ به‌ر خویه‌وه گوتی: «به‌تاقی ته‌نیا، دیاره به‌ ته‌نیا.» فیو‌دۆرپاولوویچ له‌ ئاوینه‌که‌ دور که‌وته‌وه، له‌ ناکاو هاته به‌ر په‌نجیره‌که‌ و چاوی له‌ ده‌ری کرد. میتیا خیرا به‌ره‌و تاریکی خوشی. «له‌وانه‌یه‌ گرووشنکا له‌ پشت په‌رده‌که‌ بی.» به‌ دل‌گوشراوی بیریکرده‌وه: «ره‌نگه‌ ئیستا خه‌وی لیکه‌وتبی.» فیو‌دۆرپاولوویچ له‌ په‌نجیره‌که‌ دور که‌وته‌وه. «بۆ دیتنی ئه‌و له‌ په‌نجیره‌که‌وه ده‌روانی، که‌وايه‌ ئه‌و له‌وی نییه. ده‌نا بۆ له‌خۆرا چاو له‌ تاریکی ده‌برئ. ئاراوقارای لی‌هه‌لگیراوه.» میتیا خیرا گه‌رایه‌وه جیگاکه‌ی پیشووی و چاوی له‌ نیو وه‌تاغه‌که‌ بری. پیره‌پیاو وا دیاره هیواپراوانه، له‌ پشت میزه‌که‌

دانیشتبوو. ئاخری ههنیشکی له سهه میزه که دانا و پرومتهی راستهی نایه سهه له پی دهستی. میتیا به وردی و تامه زرۆبی چاوی له سهه هه لئه دهگرت. دیسان دووپاتیگردهوه: «به تاقی ته نیایه، به ته نیایه! ئه گهر گرووشنکا لیزه بوایه، وا نه ده بوو.» سهه رسام بوون له وهی گرووشنکا له وی نییه، خه میکی سهه یر و گه و جانه دلێ داگرت. ههه له پیره دلخوشیی خوی دایه وه: «مه سه له ئه وه نییه که لیزه نییه، به لام مه سه له ئه وه یه لیمر وون نییه لیزه یه یان نا.» میتیا دواتر وه بییری هاته وه له و ساته دا زهینی له راده به دهر رووناک بوو، له هه موو شتیکیش ده گه یشت. به لام دلله راوکی و خه م و دردۆنگی جار له گه ل جار زیاتر دلێ داده گرت. «بللی لیزه بی یان نا؟» ئه و گومانه پر له سه سه ته دلێ داگرت و له ناکاو بریاریدا، دهستی برده پیشی و به نه رمی له شووشه ی په نجیره که ی دا. ههه ئه و جوهره ی له گه ل ئیسمر دیاکۆف قه راری دانا بوو، دوو جار هیواش و پاشان سی جار به توندی، تهق - تهق - تهق. که ماناکه شی ئه وه بوو، «گرووشنکا لیزه یه!» پیره پیاو داچله کی، سهه ری هه لیتنا و به په له دهر په ری و هات بۆ بهر په نجیره که. میتیا به ره و تاریکیه که خوشی. فیو دۆرپا و لوویچ په نجه ره که ی کرده وه و ملی کیشا دهری.

به سه رته یه کی له رزۆک گوته ی: «تۆی گرووشنکا؟ تۆی؟ له کوئی فریشته که م، له کوئی؟ تینوتا و هه ناسه برکی خستبوو.

میتیا بۆی دهر که وت «به تاقی ته نیایه.»

پیره پیاو دیسان به نه رمی هه رای کرد: «له کوئی؟» زیاتر سهه ری کیشایه دهری و هه تا شانی له دهری بوو چاوی به راست و چه پدا گیرا. «وه ره بۆ ئیره، دیارییه کی چکۆ له م بۆ داناوی، وه ره با نیشانتی ده م...» میتیا له دلێ خویدا گوته ی: «مه به سه تی ئه و سی هه زار رۆب له یه.»

- ئاخه له کوئی؟ له بهر دهر گاکه ی؟ ههه ئیستا دیم ده یکه مه وه.

پیره پیاو سهه ری له په نجیره که هینا بووه دهری و به لای راستا ده یروانی، بۆ لای درگایه ک که به ره و پرووی باخه که ده کرایه وه. چاوی له تاریکیه که بریبوو و هه ولی دها تارماییه ک ببینی. ساتیکی دیکه، بی ئه وه ی چاوه پوانی

وهلامی گرووشنکا بی، حه تمهن هه لده هات بۆ کردنه وهی دهرگا که. میتیا بی ئه وهی له جیتی خوی جووله بکا، چاوی لیده کرد. لاسه ری پیره پیاو و به رخه به به شور ه که ی و لوو ته قه له نگیه که ی، میتیا پیی خوشبوو کویر بی و نه بیینی. لیوی به پیکه نینیکی تامه زرو دله ریبه وه، که شه وقی چرای ژووره که له لای چه په وه له پوخساری دابوو و میتیا دهیدی. رقیکی ئه ستوو له ناکاو دلی میتیای داگرت و خوین به ری چاوی ته نی: «ئیستا ئه وه ره قیبه ی، پیاویک که ئازاری دها و ژیانی لیتا لکردبوو و وه زاله ی هینابوو!» ئه م رقه ش هه ره ئه وه قینه ئه ستوو و له ناکاوه ی چوار پوژ له مه وه به ری نیو خانه باخه که بوو که ئالیووشا له وهلامی هه ره شه که یدا گوتبووی: «چون ده توانی بلیی باوکی خوت ده کوژی؟»

ئه ویش گوتبووی: «نازانم، نازانم، رهنگه بیکوژم، یان نه یکوژم. به داخه وه له و کاته دا، به و دهموو چاوه قیزه ونه یه وه، به جار ی ئارواقارام لی هه لده گری. رقم له و به رخه به به و که پوو و چاوانه ی و ئه و تاله بزه حیژ و تولا زانه یه تی. بیژم لی هه لده ستی. هه ره له وه دهرترسم، هه ره بویه دهرترسم وام لییی نه توانم خوم راگرم و...»

ئه وه ههسته تال و قیزه ونه ئیتر تاقه تی لی بریبوو. میتیا ئیتر هوش و ئیختیاری نه مابوو. له ناکاو دهسکا ونه که ی له گیرفانی دهرهینا.

میتیا دواتر خوی گوتی: «له و کاته دا خدا خستبوومیه ژیر چاوه دیری.» له و کاته دا گریگوری به نه خوشی له پیخه فه که ی هاته دهری. سه ره له ئیواری دهوا و دهرمانیان پیدابوو، که ئیسمر دیاکوف بۆ ئیوان فیودورویچی باسکرد. گریگوری له شی خوی به ماجوومیکی دروستکراو به ودکا و ده مکراییکی گیایی دامالیبوو، ماجوومه که زور به قه وهت بوو، پاشماوه که شی دوا ی ئه وه ی مارتای ژنی «دوعایه کی تایبهت» ی به سه ردا خویند و فووی لیکردبوو، خواردبوویه وه و خزابوو جیوبانه که یه وه. مارتا ئیگناتیفناش

قومیکى لیخواردبۆوه و چونکه عادهتى به خواردنهوهى مهشرووب نهگرتبوو، وهک مردوو له پال میردهکهیدا تخیل بووبوو.

بهلام گریگورى، شهوى له ناکاو خهبهرى بۆوه و دواى تاویک ههستا و له سهر جیوبانهکهى دانىشت، ژان و برکیكى تاقهتبر له پشت و کهلهکهى گهراپوو. دواى ئهوهى تۆزى دانى به خۆیدا گرت ههستا سهپى و خۆى پۆشته کردهوه. رهنگه وهبیری هاتیبتهوه، خهوى لیکهوتوو و مالهکه «له کاتیكى ئاوا پر مهترسیدا» بهبى کیشکچى ماوتهوه، بۆیه تووشى ئازارى ویزدان بوو. ئیسمر دیاکوفیش نهخۆشى کهلهلا و کۆلهکوترای کردبوو و له وهتاغهکهى دیکه جوولهى لیبراپوو. مارتا ئیگناتیفناش نهدهبزوت. گریگورى چاویكى لیکرد و لهبهر خۆیهوه گوتى: «کوا تو قهوهت بهو ماجوومه دهشکى ژنهتیوه.» به ناله نال هاته دهرى و گهیشته سهر قالدومهکان. بیگومان دهویست له سهر پلیکانهکانهوه چاویک به حهوش و بانهکهدا بگيرى، چونکه بهحال دهیتوانى بهریدا برئا. ژانى پشت و لاقى راستهى برستى لیبریبوو. بهلام له ناکاو وهبیری هاتهوه ئیوارى دهرگا چکۆلهکهى باخهکهى دانهخستوو، ئهوه له وردبینى و مشوور خواردندا بى وینه بوو. پیرهویى له بارودۆخیکى نهگۆر و خووخدهیهک دهکرد که سالانىكى زۆر دهوامى دینا. به شهلهشهل و لهخو نووسان و تاملکردنى ژان، له پلیکانهکان هاته خوارى رۆبى بۆلای باخهکه. بهلى دهرگاکه له سهر رهقى پشت کرابۆوه. بى ئیختیار رۆبى بۆ نیو باخهکه. رهنگه ههستى به شتیک کردبى. رهنگه دهنکیكى بیستبى. سهرى بۆلای چهپ وهرسووراند و دیتى پهنجیرهى ژوورى ئهربابهکهى ئاوهلايه. لهوکاتهدا، چاوى به کهسیک کهوت لهویوه ملی کیشابوو و چاوى له دهرى دهکرد.

گریگورى له دلى خۆیدا گوتى: «ئهوه پهنجهرهیه بۆ کراوتهوه؟ خو هاوین نییه،» لهوکاتهدا کتوپر چاوى به شتیکى سهیر کهوت له نیو باخهکهدا، لهدوورهوه تاپۆیهکی دى له نیو باخهکهوه ههلههات. کهسیک بوو به پرتاو ههلههات. گریگورى بى ئیختیار هاواریکرد: «خودایهگیان!» ژانى پشتى لهبیر

چۆۋە وبە ھەلاتن چوو رې لەو تاپۆيە بگرئ. ويستی نيوبېر وەدووی کەوئ و پيشاوبېرى بداتەوہ، دياربوو باخەكەشى وەك لەپى دەستی دەناسى. تاپۆ راکردووہەكە رۆيى بۆلاى ھەمامەكە. خۆى گەياندە پشتى و ھەلات بۆلاى شيشبەندەكە. گريگورى بئئەوہى چاوى لە سەر ھەلگرئ، ھەموو شتيكى لەبیر چۆۋە و وەدواى كەوت. كاتيك گەيشتە نەردەكان، كابرا خەريك بوو پييدا ھەلدەگەرا. گريگورى - بئئختيار - ھاواريكرد و ھيرشى بۆبرد و بە ھەردوو دەستی لاقى گرت.

بەلئ، دلئ خەبەرى پيدا بوو. ناسيیەوہ، خۆى بوو، ئەو «دئوہ باوككوژە بوو.»

پيرەپياو نەراندى: «ھەى باوككوژ» واى نەراندى تەواوى جيرانەكان گوئيان ليئوو. بەلام فريا نەكەوت لەوہ زياتر ھاوار بكات، وەك ئەوہى برووسكە ليئىبابئ كەوت بە ەرزيدا. ميتيا گەرايەوہ سەرى و دانەوى چاوى لە گريگورى كرد. دەسكاونگيكي بە دەستەوہ بوو، فرييدا نئو گژ و گياى باخەكەوہ. دەسكاوئنگەكە دوو ھەنگاو لەولاي گريگوريیەوہ كەوت، بەلام نەكەوتە نئو گيا و گژەكەوہ، ھەلبەزىيەوہ و كەوتە سەر توولە رېئ نئو دارەكان، شوئينيكي ئاشكرا و بەرچاو. تاپۆكە چەند ساتيك لە ژوور سەرى گريگورى چۆكيدا و چاوى ليكرد. سەرى پيرەپياو لە خوئنا شەلتان بووبوو. ميتيا دەستی برد و بە نووكى قامكى سەرى بەلادا خست. دواتر بە روونى وەبيري ھاتەوہ كە زۆرى خەم بووہ. «بۆ ئەوہى دلنيا بئ» كاژەلاكى پيرەپياوى شكاندووہ يان تەنيا بە زەبرى دەسكاوئنگەكە «گيژئى كردووہ.» بەلام بە خور خوئنى ليئدەھات؛ خوئينيكي گەرم، لەرپۆہ پەنجەى ميتياى خووساند. وەبيري ھاتەوہ و دەسرهەكى سپىي خوئنى دەرھيتا كە بۆ دیدار لەگەل مادام خۆخلاكوف نابوويە گيرفانى. سەرى گريگورى بە دەسرهەكە پيچا و بە دەستە بيھيژ و سەرەكەى ھەوليدا خوئنى سەر و روومەت و لاجانگى پاككاتەوہ.

میتیا له ناکاو خوی کو کردهوه و کهوته بیر کردنهوه: «خودایه گیان! بو تاوام کرد؟ ئەگەر کاسه سه‌ریم شکاندبێ، چۆن بزانی؟» پاشان به هیواپراوی گوتی: «ئێستا فەرقی چییە؟ ئەگەر کوشتبیتم، کوشتومە...» به دەنگیکی بەرزیش گوتی: «پیرەپیاو به رییوی دەرچووی، که‌وایه هەر لیتره لاله‌خه و بکه!» له ناکاو گه‌رایه‌وه بۆلای نهردهکه و پینیدا هه‌لگه‌را و بازیدایه کۆلان و دهرباز بو. دهرسه خویناوییه‌که‌ی هه‌روا له مشتیدا گرمۆله کردبوو، به دهم هه‌لاتنه‌وه نایه گیرفانی باخه‌لی بالته‌که‌ی. به شله‌ژاوی هه‌لده‌هات و چهن که‌سی ریبوار به‌و تاریکه له سه‌ر شه‌قامه‌که دیتبوویان، دواتر وه‌بیریان هاته‌وه ئەو شه‌وه پیاویکیان دیتوو، دهم له سه‌ر پشت هه‌لدی. دیسان هه‌لات بۆلای مالی ژنه‌که‌ی ماراژۆفی ره‌حمه‌تی.

ئەو رۆژه عه‌سر، دوا‌ی ئەوه‌ی میتیا له‌و ماله‌ هاته‌ دهری، فینیا هه‌لاتبوو بۆلای نازار ئیوانیچی درگاوان و سویندی دابوو که «له‌مه‌به‌ به‌ولاوه‌ رینگا به «سه‌روان» نه‌دا بجپته‌ ژووری.» ئەویش به‌ئینیدا نه‌هیلنی. به‌لام کاتی‌ک ئەربابه‌که‌ی بانگی‌کرد بۆسه‌ری، چوو بۆلای ئەرباب و له‌وی چاوی به‌ کورپیکی بیست سالان که‌وت که تازه له‌ گونده‌وه هاتبوو، کورپه‌ی له‌جیی نازار ئیوانیچ دانا، به‌لام درگاوانی پینشو له‌بیری نه‌بوو ناوی سه‌روانی پی‌بلی. میتیا هه‌لات بو به‌ر درگاکه و له‌ درگای دا. کورپه‌ هه‌ر له‌رپوه‌ ناسییه‌وه، چونکه‌ میتیا چهن‌د جاری پاره‌ پی‌دابوو. خیرا دهرگای لی‌کرده‌وه و به‌ بزیه‌کی شیرین و خولک خۆشانه‌وه پی‌گوت: «ئێستا ئاگرافنا ئەلکساندرفنا له‌ مالی نییه‌.»

میتیا له‌جیی خوی وشکبوو و پرسیی: ئە‌ی چووه‌ بو‌ کوی، پیرۆخۆر؟»
 - ئەم‌رۆ ئیواره‌ نزیکه‌ی دوو سه‌عات له‌مه‌وبه‌ر، له‌گه‌ل تیمووتی به‌ره‌و ماکرۆیه‌ وه‌ریکه‌وت.

میتیا گوراندی: «بو‌ چوو؟»

- ئیتر نازانم، چووه‌ بو‌ دیدهنیی ئەفسه‌ریک، که‌سیک بانگه‌یشتی کرد و عاره‌بانه‌ی نارد به‌ دوایدا.

میتیا له‌وی دوور که‌وته‌وه و وه‌ک شیت و هار رۆیی بۆلای فینیا.

(۵)

برپاریکی کتوپر

فینیا له گه ل دایه گوره ی له چیشتهخانه که دانیشتهبوو. ئه وان دهیانویست برۆن بخه ون. له نازار ئیوانیچ خاترجه م بوو، بویه ده رگاکه ی دانه خسته بوو، میتیا خوی کرد به ژووریدا، هیرشی بۆ فینیا برد و دهستی نایه گه رووی. به رقیکی ئه ستوره وه گورانندی: «زووکه پیمبلێ له کوئییه؟ ئیستا له ماکرویه له گه ل کی دهژی؟»

ههردوو ژنه که قیزاندیان.

فینیا له ترسانا وهک شه قشه قه ده له رزی، به هه ناسه برکی گوتی: «باشه، پیتده لیم، باشه دیمیتری فیوډورۆوچی به ریز پینت ده لیم. هه موو شتیکت پیتده لیم، به خودا هیچت لیناشارمه وه. رویشته بۆ ماکرویه، چوووه وه بۆلای ئه فسه ره که ی»

میتیا گورانندی: «کام ئه فسه ره؟»

فینیا تا ئه وجییه ی بۆیکرا دهنگی هه لینا و به قرخه قرخ گوتی: «ئهو ئه فسه ره ی گرووشنکای ده ناسی، هه ر ئه وه ی پینچ سال له مه و به ر ده ری کرد.»

میتیا دهستی له قورقوراچکه ی کچه کرده وه: وهک مردوو، له هه مبه ر فینیادا راوه ستا، سپی هه لگه را، زمانی له گو که وت، به لام چاوی هه موو شتیکی ده نواند، هه موو شتیکی، هه ر له یه که م وشه وه تا ئاخه هه موو شتیکی بۆ ده رکه وت و تیگه یشت. فینیا ی به سته زمان له و کاته دا وا ترسابوو نه یده ویرا چاوی لیبکا، چاویشی لیبکرایه له باروډوخیکدا نه بوو که بزانی میتیا تیگه یشتوو ه یان نا. له سه ر یه غدانیکی دانیشتهبوو، هه ر به و شیوه ی کاتی میتیا خوی کرد به ژووریدا، سه رتاپای ده له رزی و هه ر دوو دهستی به ر

کردبووه وهك ئه وهى بپارپته وه و داوا له كهسى روه به پرووى بكا لى نه چيته پيشى. ده تگوت به و شيويه وشك بووه. چاوى ترساو و به مؤله ق و يستاوى له ميتيا بريبوو. ئه وهى له هه موو شتيك زياتر توفاندبووى ده ستى خويناوى ميتيا بوو. له ريگا، كاتى هه لاتن، وا دياره ئاره قه ي نيوچاوانى سريوه، بويه رومه تى راسته ي و نيوچاوانى خويناوى بوو. فينيا هه ر ئه وه نده بوو گيانى ده رنه ده چوو. دايه گه وه ي فينياش هه ستابووه سه ريى و له ترسانا ده تگوت شيتبووه، هوش و ئيختيارى ليبرابوو و به چاوانى ترس لينيشتوووه له ميتياى ده روانى.

ميتيا چه ند چركه راوه ستا، له ناكاو وهك ئه وهى بكه وي و هيزى ليبرابى له سه ر كورسي له يه كى په نا فينيا دانيشت. به لام نهك بللى بيري ده كرده وه، ده توانين بلين بى هه ست و زرا و توقيو. له گه ل ئه وه شدا هه موو شتيك مه علوم بوو: نه قلى ئه و ئه فسه ره ي بيستبوو و له هه موو شتيك ئاگادار بوو. له گروه شنكاى بيستبوو كه مانگيك له مه وه بهر نامه يه كى ناردوو. وادياره مانگيك، مانگيكى ته واو ئه و مه سه له يه به دزى ئه وه وه له گوړيدا بووه و فينيا ته نيا له بيري كو نه مي زده كه يدا بووه و ئه مى هه ر به پياو يش نه زانيوه و بيري لينه كردو ته وه! به لام چو ن، چو ن بيري له م نه كردو ته وه؟ ئاخه ر بو ئه و ئه فسه ره ي ئاوا به ئاسانى له بير بردبووه؟ خو گروه شنكا پيشى گوتيوو به لام ئه م بو هه ميه تيكى نه دابوويه و له بيري چوو بووه؟ ئه مه پرسياريك بو وهك رمووزن له هه مبه ر ميتيادا قوت بوو بووه. به ترسه وه چاوى له و ديوه زمه يه ده كرد و له ترسانا وشك بوو بوو.

به لام له ناكاو، وهك مندالتيك به ئارامى و نه رمونيانى ده ستيكرد به قسه كردن. چاوى له فينيا بريبوو، ده تگوت هه ر له بيري شى نيه تاويك له مه وه بهر ئه و كچه فه قيره ي چو ن ترساندوو و ئازارى داوه. زور به وردى ده ستيكرد به پرسيار كردن له فينيا، ئه و پرسيارانه ش له و بارودوخه ر وحييه ي ئيستايى جى سهر سوورمان بوو. كچه چاوى زه ق كردبووه و چاوى له دسته خويناوييه كانى بريبوو. به شيويه كه ي سهر سوور هينه ر و خيرا

وهلامی پرسیاره‌کانی ده‌دایه‌وه. ده‌تگوت تامه‌زرۆیه هه‌موو راستیه‌کان بدرکینی و ئه‌وه‌ی ده‌یزانی پێییلی. ورده ورده ته‌نانه‌ت به‌ جووری تاموچیزه‌وه قسه‌ی بو میتیا ده‌گیژایه‌وه، بی‌ئه‌وه‌ی بیهه‌وی ئازاری بدا، یان داخ بنیته‌ سه‌ر دلی، به‌ پێچه‌وانه‌ تامه‌زرۆ بوو گه‌وره‌ترین خزمه‌تی پێبکا. ته‌واوی ڕووداوه‌کانی ئه‌و ڕۆژه‌ی به‌ وردی بوو گیژایه‌وه. دیداری ڕاکتین و ئالیووشا، کیشک دیرانی خووی، ڕویشتنی گرووشنکا و له‌ په‌نجیزه‌وه سه‌ر ده‌رهینانی و به‌ ئالیووشای گوتبوو سلاوی میتیا بگه‌یه‌نی و پێییلی «قته‌تی له‌بیر نه‌چی که تاقه‌ سه‌عاتیک خوشم ویستوه». میتیا به‌ بیستنی ئه‌م قسه‌یه‌، له‌ ناكاو زه‌رده‌یه‌کی گرت و گه‌شایه‌وه. هه‌ر له‌و کاته‌دا فینیا بی‌ئه‌وه‌ی بترسی گوتی:

- دیمیتری فیوډورۆویچ، چاو له‌ ده‌ستت که هه‌مووی خویناوییه!

میتیا له‌ ناكاو وه‌لامی دایه‌وه: «ئه‌ری.» به‌ وردی چاوی له‌ ده‌ستی خووی کرد و له‌ ڕیوه‌ له‌بیری چۆوه، ته‌نانه‌ت پرسیاره‌که‌ی فینیاش. دیسان له‌ ده‌ریای بێده‌نگیدا نوqm بووه. له‌و کاته‌وه خووی کردبوو به‌ ژووریدا، بیست ده‌قیقه گوزه‌رابوو و ئه‌و ترسه‌ی پێشووی نه‌ماوو، به‌لام دیاربوو ڕیاریکی تازه‌ و لیپراوانه‌ سه‌رتاپای داگرتوه.

فینیا دیسان ئاماژه‌ی به‌ ده‌ستی کرد، گوتی: «قوربان، چی‌بووه، بوو ده‌ستت خویناوییه؟» دلسۆزانه قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد. ده‌تگوت له‌و خه‌مه‌ی میتیادا خووی به‌ شه‌ریک ده‌زانی و له‌ دله‌وه هه‌ستیییده‌کا. میتیا دیسان چاوی له‌ ده‌ستی کرده‌وه.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر چاوی له‌ فینیا ده‌کرد گوتی: «فینیا ئه‌مه‌ خوینه، خوینی مرووف، به‌لام، خودایه‌ بوو، بوو ڕژاوه؟ به‌لام... فینیا... لیڤه نه‌رده‌یه‌کی به‌رز هه‌یه.» (جووریک چاوی له‌ فینیا ده‌کرد که ده‌تگوت ده‌یهه‌وی مه‌ته‌لوکه‌یه‌کی لی‌داهینی.) «نه‌رده‌یه‌کی به‌رز، که چاو لی‌کردنه‌که‌شی پیاو ده‌توقینی. به‌لام سبه‌ینی به‌یانی، که خۆر هه‌لات، میتیا به‌ سه‌ر ئه‌و نه‌رده‌یه‌دا بازیده‌دا... فینیا، نازانی کام نه‌رده‌ ده‌لیم، به‌لام گوئی مه‌ده‌یه... سبه‌ینی بوو نه‌رده‌که‌وی... به‌لام ئیستا خوداحافیز. ئیتر خۆم تی‌هه‌لناقتینم. وازی‌دینم،

دهزانم چۆن وازی لی بینم. که یفی خۆت بکه، مایه ی ژیانم.. سه عاتیگ خۆشت ویستم، میتینکا کارامازۆفت هه میشه ئاوا له بیر بی... هه میشه میتنکات پیده گۆتم، له بیرته؟»

ئهو قسانه ی کرد و له ناکاو له چیشتهخانه که چوو هدری. ئهو رۆیشته کتوپره ی میتیا، له کاتی خۆ به ژووریدا کردن و ئاوقابوونی زیاتر فینیای شله ژاند.

دوای ده دهقیقه ی تهواو، دیمیتری فیودورویچ رۆیشت بۆلای پیوتیر ئیلیچ پیرخۆتین، ئهو کارمهنده لاهو ی دهمانچه که ی له لای به بارمه دانابوو. سه عات ههشت و نیو بوو، پیوتیر ئیلیچ چایی عه سرۆژه ی خواربۆوه، بالته که ی له بهر کردبۆوه و دهویست بۆ کایه ی بیلیارد بچی بۆ میتروپۆلیس. خه ریکبوو دههاته هدری میتیا خافلگیری کرد. پیوتیر ئیلیچ که چاوی به دهموچاوه خویناوییه که ی میتیا کهوت، به سه رسورمانه وه هاواریکرد:

- خواجه گیان! ئه وه چبوه؟

میتیا به توندی گۆتی: «هاتووم بۆ دهمانچه که م، پارهم بۆ هیناوی. زۆریشته لی مه منووم. پیوتیر ئیلیچ، زۆر به په له م، نکایه مه حتلم مه که.»

پیوتیر ئیلیچ زۆر زیاتر له پیشوو سه رسام بوو. له ناکاو چاوی به چه که یه که پاره کهوت به دهست میتیاوه. چونکه میتیا جوړیک پاره که ی به دهستی راسته ی گرتبوو و دهتگوت دهیه وه ی خۆی پیوه بنوینی، جوړیکی به دهسته وه گرتبوو که هیچکه س کاری وا ناکا. ورویرکه که ی پیرخۆتین که میتیا ی له دالانه که دی، دواتر گۆتی هه ر به و جوړه هاتوته ژووری و پاره که ی به دهسته وه بووه و له پیش خۆیه وه گرتوویه. بۆیه ویده چی له سه ر شه قامیش هه ر ئاوا پاره که ی به دهسته وه بووی. هه موو گه لاکان سه د رۆبلی بوون و گولیان به پشته وه بوو. ئهو قامکانه ی گرتبوونی توژیکیان خوین و قه تماخه پیوه بوو. دواتر که سه بارهت به بری پاره که پرسیاریان له پیوتیر ئیلیچ کرد، گۆتی راده ی پاره که به چاوه مه علوم نه ده بوو. به لام نزیکه ی دوو یان سی هه زار رۆبل ده بوو، به لام چه که یه کی گه وره و «درشت» بوو.

سەبارەت بە دیمیتیری فیۆدۆرۆوچیش شایەدی: «ئەو وەك خۆی نەدەچوو، مەست نەبوو، بەلام دەتگوت بە ئاسمانا دەفڕی و سەیران دەکا. جار ناچارێك مات دەبوو، دەتگوت بێر لە شتیك دەكاتەو و ناتوانی لە سەر بریارێك ساغ بێتەو. بئۆقرە بوو، بە شیۆهیهکی كتوپر و سەیر وەلامی پرسساری دەدایەو و هیندی جار پەرۆشیی پێو دیاربوو، بەلكو شاد و بەنەشە دیاربوو.»

پیووتیر ئیلیچ كە بە شیۆهیهکی نامۆ چاوی لە میوانهكەى دەکرد، گوراندى: «پنمبلی چیت بە سەر هاتوو؟ چبوو؟ بۆ ئاوا شەلالی خوین بووی؟ لە جیگایەك كەوتووێه خوارى؟ چاویك لە خۆت كە!» باسكى گرت و بردى بۆبەر ئاوینهكە.

میتیا، بە دیتنی دەموچاوه خویناوییهكەى خۆی واقی و پرما و گرژ بوو. لەگەڵ ئەوێ بە تالووكە پارەكەى لە دەستە راستەو دەدایە دەستە چەپى، لە ژیر لێووه منجاندی: «قور بەو ناوچاوانەم! هەر ئەمەم كەم بوو،» بەپەلە دەستیکرد بە گیرفانیدا دەسرهكەى دەرھینی، كە دەرھینا ئەویش خویناوی بوو. (ئەو دەسرهیه بوو كە سەر و چاوی گریگۆری پى سربوو.) شوینی خاوینى نەمابوو، ئەویش نەك وشك بووبیتەو، وەك تۆپىكى تەر گرمۆلە بووبوو. میتیا بە توورەبى فرییدا و گوتی:

- بەزىاد نەبى! كوتە پەرۆیهك نىیه... دەموچاومى پى خاوین بكەمەو؟
- كەوايه بریندار نەبووی؟ وا چاكە دەست و دەموچاوت بشۆی. دەستشۆرییهكە لێرەیه. ئاو دەكەم بە دەستتدا.

«دەستشۆرى؟ زۆر چاكە... بەلام ئەمە لە كوێ دانیم؟» بە شیواوی و پەرۆشییهكى سەیر ئامازەى بە گەلا سەد رۆبلییهكان كرد و بە چاویكى پر پرسسارەو چاوی لە پیووتیر ئیلیچ كرد، دەتگوت ئەو دەبى بریاردا میتیا پارەكەى لە كوێ دانى.

- بیخه گیرفانت، یا لە سەر ئەو میزهى دانى، مەترسه ون نابى.

«گیرفانم؟ ئەرئ، گیرفانم. باشه...» وهك ئه وهى له ناكاو لهو ماتى و خو
 خواردنه وهيه هاتيته دهرئ، گوتى: «بهلام، هه مووى وپينهيه. ده زانى چى،
 وهره با له پيشدا مه سه لهى ده مانچه كان يه كلاليى بكه ينه وه. ده مانچه كانم
 پى بده وه. ها، ئه وهش پاره كهت... چونكه زورم پيوستى پييه تى...
 ده قيقه يه كيش، ته نانهت ده قيقه يه كيش ناتوانم كات به فيرو بدهم.»
 گه لايه كى سه د روللي له چه كه پاره كه دهر كيشا و بولاي پيووتير ئيليجى
 راداشت.

. ئاخه ر ورده م پى نيه به باقبيت بده مه وه، له وه كه مترت پى نيه؟
 ميتيا ديسان چاويكى له چه كه ي پاره كه كرده وه و گوتى: «نا» وهك
 ئه وهى بر واي به قسه كه ي خوى نه بئ، دوو سئ جار گه لاكانى ئه مديوه وديو
 كرد و ديسان گوتى: «نا، هه مووى سه د روللييه،» ديسانيش به چاويكى پر
 پرسياره وه له پيووتير ئيليجى روانى.

پيووتير ئيليج پرسىي: «ئو هه موو پاره يهت له كوئ بوو؟ راوهسته با ئو
 كورپه ورويركه يه م بنيرم بو فروشگه ي پلاتينكوڤ، هه تا درهنگانى
 دووكانه كه ي داناخا. - بزانيا پاره كه مان بو ورد ناكاته وه.» سه رى له دهرگاكه
 برده دهرئ و هه رايكرد: «ميشا، وهره بو ئيره!»

ميتيا وهك ئه وهى بيروكه يه كى به زهين گه يشتبئ، گوتى: «فروشگه ي
 پلاتينكوڤ زور چاكه!» كاتيك كورپه هاته ژوورئ. رووى تيكرد: «ميشا گيان،
 به غار بچو بو فروشگه ي پلاتينكوڤ و بلئ ديميتري فيودورويچ سلاوى
 ده گه ياندى و ده يگوت هه ر ئيستا ديم بو ئه وئ... به لام گوئ بگره، گوئبگره،
 بلئ بهر له وهى بگه مه ئه وئ سئ جينم شامپانى بو ئاماده بكا و وهك جارى
 پيشوو بپيچيته وه ده مه ه وئ ببه م بو ماكرويه.» (له ناكاو رووى كرده
 پيووتير ئيليج) و گوتى: «جارى پيشوو چوار جينم برد.» ديسان رووى كرده
 كورپه: «خه مت نه بئ ميشا گيان، خوئ ده زانى. سه بركه، گوئ بگره، بلئ په نير
 و پاته ي ئيستراز بوورگى و ماسى سوئل و ژامپون و خاويارم بو دانئ،
 هه رچييه كى هه يه بايى سه د روللم بو دانئ، يان وهك جارى پيشوو بايى

سه دوبيست رۆبل... به لّام راوهسته، بلّی میوه و شیرینی له بیر نه چی، ههرمی و شووتی. بلّی دوو یان سی، یا چوار دانه، - نا شووتیه کم به سه. نوقل و چوکلیتیسی له بیر نه چی. پیبلی تهواوی ئەو شتانهی جاری پيشوو بردم بۆ ماکرویه، بای سیسه د رۆبل بوو...

واچاکه دیسان به قهده ئەوجارم بۆ دانێ له بیرت نه چی میشا، ئەگەر ناوت میشایه...» دیسان روى کرده پیووتیر ئیلیچ: «ناوی میشایه، وانیه؟» پیووتیر ئیلیچ، به په رۆشیه وه گوئی راگرتوو و چاوی لیده کرد، هه لیدایه: «جاری راوهسته. وا چاکتره خۆت بچی. ئەو نازانی.»

- ئەری راست دهکەى، میشا گیان دهمههوی بۆ ئەو کاره ماچتبه کم. ئەگەر بچی و له بیرت نه چی، ده رۆبلت زهمه تانه ددهمى. دا هه لى بزانه چدکەى. خیراکه... شامپانی له ههمووی گرینگتره. براندی و شه رابی سوور و سپیش، تهواوی ئەو شتانهی جاری پيشوو کریم... خویان دهرانن ئەوجاره ی دیکه چیمکریوه.

پیووتیر ئیلیچ بیسه برانه قسه ی پیبری: «به لّام گوئیگره! من پیموایه واچاکه بۆ وردکردنه وه ی پاره بچی و پییانبلێ جاری دوکانه که دانه خه ن، پاشان خۆت بچۆ... سه د رۆبله که ی بدیه، با بچی وردی کاته وه. هه لى بزانه، میشا گورج بچۆ و وهره وه!» پیووتیر ئیلیچ دهنگوت به قهستی دهیههوی به په له به پى بکا، چونکه کوره ده می بووبوو به تاقی چرا و به چاوی زهقه وه راوه ستابوو، دیاربوو راسپارده که ی میتیای له بیر نه ماوه و هه ر حالیش نه بووه. به ترس و سه رسوورمانه وه چاوی له دهمووچاوی خویناوی و قامکه له رزۆکه کانی برپیوو که پاره که ی پیگرتبوو.

پیووتیر ئیلیچ به گرژى و تووره یی گوتی: «چاکه، ئیستا وهره ده ست و دهموچاوت بشۆ. پاره که یان له گیرفانت نى یان له سه ر میزه که داینى... ئاوه تا، وهره ده ی. بالته که شت دا که نه.»

له گه ل ئەوه ی یارمه تیبه دا بالته که ی دا که نى، گوتی:
- چاوکه، بالته که شت هه مووی خویناوییه!

میتیا به شیوهی که سیر و ساویلکانه گوتی: «ئەمە... هیچ نییه تۆزێ سەر قۆلەکهی خویناوییه، ئەو لاگیرفانهشی دەسرهکه خویناوی کردووه. رهنکه له مالی فینیا لهسهری دانیشتیتم و خوینەکه دایدا. چونکه دەسرهکه خووسابوو.» پیووتیز ئیلیچ به مپومۆچی گویی گرتبوو، له ژیر لئوییهوه منجاندی:

- دەی، وادیاره شهپت کردووه. لهگهڵ کێ به شهپ هاتی.

خهریکی شتتهوه بوون، پیووتیز ئیلیچ مهسینهکهی به دهستهوه گرتبوو، ئاوی به دهستیدا دهکرد. میتیا له بهر پهلهپهله به جوانی سابوونی له دهستی نهدا (دهستی دهلهزی، پیووتیز دواتر ئەوهی لهبیر هاتهوه). به لام کارمهندی لای پینداگری له سهر ئەوه بوو، باشتهر سابوون له دهستی بدا و خاوینی بکاتهوه. جار لهگهڵ جار زیاتر به سهر میتیادا زال دهبوو. ههر لێرهدا دهبی ئەوه بلیم پیووتیز ئیلیچ لایکی خاوهن که سایهتی بوو.

- چاو له نینۆکت که، جوانت نهشۆردووه. ئیستا دهموچاوت بشۆ، ئیره ی لاجانگت، نزیک گویچکهت... جوان دهستی لیخه دهتهوی بهو کراسهوه برۆی؟ دهچی بۆ کوئ؟ دیوته سهرقۆلی راستهت هه مووی خویناوییه.

میتیا چاوی له سهر قۆلی کرد و گوتی: «وایه، بهخوین شهقیلهی داوه.» - کهوایه کراسهکهت بگۆره.

میتیا به ساکارییهکی پڕ له برئاوه، لهگهڵ ئەوهی به خاوی دهست و دهموچاوی وشکده کردهوه و بالتهکهی له بهر دهکرد، گوتی: «وهختم نییه.

هه لیده کهم، قۆلم هه لده ده مه وه، له ژیر بالته که دا دیار نابێ... چاو لیکه ئاوا!» پیووتیز ئیلیچ به لۆمه وه گوتی: «دهی پیمبلی ئەو کیشهیه چون بوو؟ لهگهڵ کێ به شهپ هاتی؟ دیسان وهک جارن له مه یخانه؟ دیسان له سهروانهت داوه؟ ئەمجاره له کیت داوه... یان رهنکه کوشتییت؟»

میتیا گوتی: «ورینهیه!»

- بۆ «ورینه؟»

میتیا گوتی: «خەمت نەبی،» لە ناکاو پیکەنی. «هەر ئیستا لە نیو بازار
پیریژنیکم تخیلکرد.»

- تخیلتکرد؟ پیریژنیک؟

میتیا بە قاقاوە چاوی لە چاوی پیووتیژ ئیلیچ بری و وەک ئەوەی کەر بی،
نەراندی: «پیره پیاویکیش!»

- نەگبەتی! پیریژنیک، پیره پیاویک... کیت کۆشتوو؟

«لەگەڵ یەکتەر پیکهاتین، شەڕمانکرد و - پیکهاتین. ئەوەندە لە بیرم بی،
وەک دوو هاوڕێ لیک هەلبراین. گەوجیکە... ئەو لیم خۆش بوو... دانیام تا
ئیستا لیم خۆش بوو،... ئەگەر هەستایەتەو، لیم خۆش نەدەبوو.»

- میتیا لە ناکاو چاویکی قرتاند - «بەلام چاوی دەری، دەزانی پیووتیژ ئیلیچ
بۆ دەلیم چاوی دەری! خەمت نەبی! بە جەندەم، هەرکەسیکە چاوی دەری!
من هەر گویشم لی نییه!»

- بۆ لەگەڵ خەلکی شەڕ دەکەوی؟... بۆ وینە ئەو کیشەیهی لەگەڵ ئەو
سەروانە لە سەر هیچو پووچ وەرپیت خست... شەرت کردوو و ئیستا بۆ کەیف
و نەهەنگ و رابواردن پەلەتە - خووخدەیهکی قووت هەیه! سنی جین شامپانی -
ئەو هەمووت بۆ چییه؟

«ئافەرین! ئیستا دەمانچەکانم بدەو. بە شەرەفم ئیتر وەختم نییه. پیم
خۆشە لەگەڵ تۆی خۆشەویست دەمەتەقی بکەم، بەلام وەختم نییه. پنیوستیش
نییه، ئیتر درنگ و کاتی دەمەتەقی نییه.» دەستیکرد بە گیرفانی و هاواری
کرد: «پارەکانم! کوا پارەکانم؟ لە کویم دانان؟»

- لە سەر میزەکەت دانان... خۆت... ئەوەتا. لەبیرت چۆتەو؟ خۆ لەلای تۆ پارە
وەک چلکی دەست وایه. ها، ئەوەش دەمانچەکانت. سەیره، سەعات شەش بۆ
دە رۆبل بە بارمەت دانان، بەلام ئیستا هەزاران رۆبلت پنییه، دوو سنی هەزار
رۆبل زیاتره.

میتیا کە پارەکەیی لە گیرفانی پاتۆلەکەیی دەئاخنی، بە پیکەنینهو گوتی: «تۆ
سەری خۆت، سنی هەزار!»

- ئاوا لیت ون دەبی. له سەر کانگای ئالتون دانەنیشتووی!

«کانگا؟ کانگای ئالتون؟ میتیا دای له قاقای پیکەنین و بە پرمەپرم گوتی:
«پیرخۆتین، پیتخۆشە بچی بۆ کانگای ئالتون؟ ژنیک لیزیه له پێوه سێ هەزار
رۆبڵت دەداتی، بەو شەرتە ی بچی. ئەو چاکەیهی له گەل من کرد. بۆ کانگای
ئالتون نە ماوه». ناوی مادام خۆخلاقوفە، دەیناسی؟»
پیووتیر ئیلیچ بە گومان و دردۆنگییەوه چاوی لیکرد و گوتی: «نایناسم،
بەلام تاریفیم بیستووه و دیتووشمە. یانی هەر بە راستی ئەو سێ هەزار رۆبلی
پیداى؟»

- سبەینی له گەل هەلاتنی خۆر، له گەل ئەوهی «فیبس»ی هەمیشە لاو
له گەل ریز و پاکیی خودا بەرهو تەشوق بال دەگرێ، بچۆ بۆلای ئەو مادام
خۆخلاقوفە و لێی بپرسە ئەو سێ هەزار رۆبلی پیداوم یان نا. هەول بدە و
تییگە.

- نازانم پێوهندیتان له گەل یه کتر چۆنە... بەلام چونکه ئاوا لیبیراوانه دهیلیی،
پیموایه به راستی ئەو پارهیە پیداوێ. پارەت بە دەستەوهیە، بەلام بە جیئ
ئەوهی بچی بۆ سبیریا، خەریکی هەمووی خەرج دەکەى... هەر بە راست پیمبلی
بزانم دەچی بۆکوی؟
- بۆ ماکرۆیه.

- بۆ ماکرۆیه؟ بەلام ئەوه نیوه شه وه!
میتیا له ناکاو گوراندی: «سەر دەمیک کورە هەموو شتیکی هەبوو، بەلام
ئێستا هیچی نییه.»

- چۆن «هیچی نییه؟» بەو هەزاران رۆبڵه وه وا ده لئی!
- باسی هەزارییەکان ناکەم. بەزیاد نەبن. باسی کەسایەتی ژن دەکەم.
له رزۆکه بناغەى دلئ ژن
لیۆرپژە له دهو و فیل کردن
له گەل ئولیس هاوړام، ئەوه قسهی ئەوه.

- سهرم له قسه کانت دهرناچی!

- بۆ مهستم؟

- نا، مهست نیی، به لام خراپتر.

- رۆحم مهسته، پیووتیر ئیلیچ رۆحم مهسته! به لام ئیتر بهسه!

- چی دهکهی، دهمانچه که پر دهکهی؟

- دهمانچه که پر دهکم.

میتیا کالانی دهمانچه که ی کردهوه و سه ری قوتووی بارووته که ی هه لپچری و به ئارامی بارووتی له لوله که ی کرد به شیشه دایگرته وه. پاشان گولله که ی دهرهینا و بهر له وهی بیخاته نیو لوله که وه به دوو قامکی گرتی و له بهر چاوی رایگرت.

پیووتیر ئیلیچ به په رۆشی و کونچکاوی چاوی لی کرد و پرسیی: «بۆ ئاوا ته ماشای ئه و گولله یه دهکهی؟»

- ههر له خۆرا، ده لیم بزانه ئه گهر بتههوی گولله یه ک له میتسکی خۆت بدهی،

چاوه له گولله که ی دهکهی یان نا؟

- بۆ چاوی لیکه م؟

«له میتسکم راده چی، بۆیه زۆر خۆشه چاوی لیکه م و بزانه چۆنه. به لام ئه مه گه وجیبه تییه، گه وجیبه تییه کی کتوپر» له گه ل ئه وه ی گولله که ی خسته نیو لوله که وه و شیشکوتی کرد، گوتی: «ئیسنا ته واوه. پیووتیر ئیلیچی به ریز، قوریا ته، هه مووی قوریا ته، خۆزگه ده تزان ی چ قوریا تیکیشه! ئه گهر هه یه کوتی کاغه زم ده یه.»

- ها ئه وه ش کاغه ز.

- ئه وه نا، کاغه زیکی تازه و خاوینم ده یه. ده مه وی لیی بنووسم. پیووتیر

ئیلیچ کوتی کاغه زی سپیی پیندا. «ئه وه باشه،» میتیا قه له میکی له سه ر میزه که هه لگرت و به په له دوو دیری نووسی. پاشان چوارقه دی کرد و نایه گیرفانی جلیسقه که ی. ده مانچه کانیشی نایه وه نیو کالانه که یان، قرته که ی داخستن و به

دەستییەوێ گرت. پاشان بە بزەییەکی ئارام و خەیاڵییەوێ چاوی لە پیووتیڕ ئیلیچ کرد و گوتی:

- ئەمجار با برۆین.

پیووتیڕ ئیلیچ بە شلەژاوی پرسیی: «بچین بۆکۆی؟ نا، جارێ سەبرکە... ناکا بتههوی ئەو گوللەییە لە مێشکی خۆت دەی؟»

- گالتەم دەکرد! دەمەهوی بژیم. ئاشقی ژیانم! لەوبارەوێ دڵنایابە. ئاشقی فیبسی قژ زێرین و تیشکە گەرموگەرەکەیم... پیووتیڕ ئیلیچی ئازین، دەزانی چۆن پاشگەز بیتەوێ؟

- مەبەستت لە «پاشگەز بوونەوێ» چییە؟

- دەست لەکۆڵ کردنەوێ. واز هێنان لە بوونەوێریکی خۆشەوێست و کەسێک کە لێی بیزارم. هەرودها ئیزنی خۆشەوێست بوون بە کەسێکدان کە لێی وەرەزم. - واز هێنان و دەستبەردار بوون یانی ئەوێ! یانی پێیان بلێی: «خودا چاکتان بۆ بکا، برۆن بەدوای ژیانێ خۆتاندا، برۆن، منیش...
- توش؟

- بەسە، با برۆین.

پیووتیڕ ئیلیچ چاویکی لیکرد و گوتی: «وێللا بە کەسێک دەلێم نەهێلی بچی، بۆ دەچی بۆ ماکرۆیە؟

- ژنیک لەوێیە ژنیک، حالی بووی، ئیتر دەمت لیکنی.

- گوئیگرە، ئەگەرچی زۆر وەحشی و بێرەحمی، بەلام هەمیشە خۆشم ویستووی، دلم ناخەسێتەوێ، خەممە.

- هاوڕێ گیان سپاستدەکەم. دەلێنی وەحشیم. وەحشی، وەحشی! ئەوێ شتیکیە هەمیشە خۆم دەیلێم. وەحشی! ها ئەوێش میشا هاتەوێ! خەریک بوو لەبیرم دەچۆوێ.

میشا بەغار خۆی کرد بە ژووریدا، چەکەییەکی پارەیی ورد بە دەستەوێ بوو. گوتی فرۆشگاکی پلاتینکۆف هەموو کەوتوونە جمووچۆل. «خەریکن ماسی و بتری و چایی دادەگرن، بە زووترین کات هەمووی ساز دەکەن و

دهیپنچنه وه. « میتیا گه لایه کی ده رۆبلی دا به پیووتیر ئیلیچ، پاشان گه لایه کی ده رۆبلی تری بۆ میشا فریدا.

پیووتیر ئیلیچ نه راندی: «دهست هه لگره! له مالی مندا هه قی ئه و کارهت نییه. خووخده و ئاکاریکی ناحهز و گهنده له. پاره کهت هه لگره. هانی. بیخه ئیره ته وه، بۆ زایه ی ده که ی؟ سبه نیی به کارت دی، دلنایام بۆ قهرز کردنی ده رۆبل دیسان دینیته وه بۆلام. بۆ پاره کانت ناخه یته گیرفانی باخه لته وه؟ لیت گوم ده بی!»

- هاوړی گیان، وهره پیکه وه بچین بۆ ماکرۆیه.

- من بۆ بیم؟

- وهره با به سه لامه تیی ژیان بتریه که هه لدهین! دهمه وی مه ی بنۆشم، ئه ویش به تاییه ت له گه ل تو. تا ئیستا له گه ل تو دانه نیشتوم، وا نییه؟

- زۆر چاکه ده توانین بچین بۆ متروپۆلیس. هه ر ئیستا دهمویست بچم بۆ ئه وی.

- وه ختم نییه. وهره با بچین له خه لوه تیی دوو کانه که ی پلاتینکۆف ده خوینه وه. ده کرئ مه ته لۆکه یه کت لی داهینم؟

- دایهینه بزانه چیه.

میتیا کوتیک کاغزه ی له گیرفانی ده رهینا و کردیه وه و دایه دهست پیووتیر ئیلیچ. به خه تیکی خوش لینی نووسرابوو: «له بهر خاتری ژیان خۆم سزا ددهم، ته واری ژیانم سزا ددهم!»

پیووتیر ئیلیچ دوا ی خویندنه وه ی گوتی: «به راستی ده بی له گه ل که سیک قسه بکه م. هه ر ئیستا ده رۆم که سیک ئاگادار ده که م.»

- ده رفه تی ئه وه ت نابئ کوری چاک، وهره په رداخیک هه لده. وهره با برۆین!

فرۆشگه ی پلاتینکۆف له سووچیکی شه قامه که هه لکه وتبوو، دوو سن ده رگا له مالی پیووتیر ئیلیچه وه دوور بوو. گه وره ترین سوپه رمارکیتی شاره که مان بوو و له باره ی چاکیه وه قسه ی له سه ر نه بوو. چه ند بازرگانی ده وله مند به شه ریکایه تی دایانابوو. هه رچیه کهت ویستبایه بوویان. ئه وه ی له فرۆشگه کانی پترزبۆرگ بوو، ئه مانیش بوویان: هه موو چه شنیک که لوپه ل و خوارده مه نی،

شەرابى «سازكراو بە دەستى برايانى ئىلىى سۆف»، ميوە و جگەرە و چاى و شەكر و قاوہ و ھتد... سى فرۆشيار و دوو و پویرەكە كارىان تىدا دەكرد. ئەگەرچى شارەكەى ئىمە فەقیرتر بووبوو، خاوەن زەوى و زارەكان كۆچيان كرددبوو و كاروبارى بازركانى لە كزىى دابوو، بەلام سۆپەرماركىت و فرۆشگكان رمىنى باشتريان ھەبوو. كرىارى زياتر پووى تىكرددبوون. كار بەرپوہبەرانى فرۆشگاكە تىكرا چاوەروانى مېتيا بوون. سەوداى سى چوار ھەوتوو لەمەوبەرى، ھەروا لە بېريان مابوو: ھەموو جۆرە شەراب و خواردەمەنىيەك باىى چەندسەد رۆبلى، ھەمووشى بە نەغد (ديارە خۆ قەرزى لەگەل ناكەن). لە بېريانە ئەو كاتەش ھەك ئىستا، مېتيا چەكەيەكى پارەى سەد رۆبلى بە دەستەوہ بوو. بەبى حىساب و كىتاب پىيدا دەدا و بەم دەست و بە دەست خەرچى دەكرد. بەبى ئەوہى چەنە لىدا و بېرى لىيكاتەوہ ئەو ھەموو شەراب و خۆراكە بەكارى چى دى. تەواوى خەلكى شار دەيانزانى مېتيا ئەو كاتە لەگەل گرووشنكا چووہ بۆ ماكرۆيە «بە شەو و رۆژىك سى ھەزار رۆبلى لە ئاو كر دووہ و دواى كەيف و رابواردن ھەتال و بەتال گەر اوہتەوہ.» خىلىكى قەرەچىش (كە ئەو كاتە لە قەراغ شارى چادريان ھەلدابوو). لەگەل خۆى بردبوو. قەرەچىيەكانىش دوو رۆژى تەواو مەستيان كرددبوو و بە كەيفى خۆيان پارەيان لىھەلكراند بوو، بە دلى خۆشيان شەرابى گرانبايان خواربووہ. خەلك ھەموو بە مېتيا پىدەكەنين كە شامپانىى داوہ بەو قەرەچىيە چكەن و پلگانە و شىرىنىى و پاتەى ئىستراسبۆرگى داوہ بە ژنان و كچانى لادىتى، بۆيە ئەو ھەلەخەرچىيەى مېتيايان كرددبووہ بنىشتە خۆشكەى سەر زارىان. ئەگەرچى بەرەو پوو نەيان دەویرا پىكەنن و لەبزيان بگەرئى. چونكە زۆر كارىكى پرمەترسى بوو، پاشملە قسەياندەكرد. بەتايبەت لە مەيخانە مېتيا خۆى دانى بەوہدا نا كە دواى ئەو ھەموو عەبلەخەرچى و پارە لە ئاو كرددنە گرووشنكا ئىزنى دابوو «لاقى ماچبكا» بۆيە كۆرى بادەتۆشان زۆرى پىكەنين.

کاتیک میتیا و پیووتیر ئیلیچ گه‌یشتته فرۆشگاکه، چاویان به عاره‌بانه‌یه‌ک که‌وت به سی ئه‌سپی زه‌نگۆله له‌مله‌وه. «ئاندری» ی عاره‌بانه‌چی له‌وی چاوه‌روانی میتیا بوو. نیو که‌ژاوه‌که‌شی به‌فه‌رش و په‌رده رازاندبووه. کاروباری پیچانه‌وه‌ی که‌لوپه‌له‌کانیش ته‌واو بووبوو. ته‌نیا مه‌حتله‌ی ئه‌وه بوون میتیا بی، سیایی بده‌نه ده‌ست و پارهی لی‌وه‌رگرن و بیانخه‌نه سه‌ر عاره‌بانه‌که. پیووتیر ئیلیچ به‌واق و پرمانه‌وه له میتیای پرسى:

ئهم عاره‌بانه‌یان به‌و دهموده‌سته له‌کوی هیناوه؟

. کاتیک به‌هه‌لاتن ده‌هاتم بۆلای تو، تووشی ئاندری بووم و پیمگوت راست بچی بۆبه‌ر فرۆشگای پلاتینکۆف و له‌وی چاوه‌روانم بی. به‌جاری وه‌درنگ که‌وتین. جاری پیشوو تیمووتی بردمانی بو ماکوویه. به‌لام ئیستا تیمووتی ژنیکی جادووبازی بردووه. ئاندری، بلی زوو بگه‌ینی؟

ئاندری عاره‌بانه‌چی پیاویکی موو زه‌رد و نزیکه‌ی چل سالانه ده‌بوو. بالته‌یه‌کی دریژی له‌به‌ردا بوو، که‌په‌نکیکیشی به‌سه‌ر شانه‌وه بوو، به‌گه‌رمی وه‌لامی دایه‌وه: «ئه‌گه‌ر زۆر توند رویشتیتن، سه‌عاتیک به‌ر له‌ئیمه ده‌گه‌نی، له‌وانه‌یه له سه‌عاتیکیش که‌متر. خۆم تیمووتیم به‌پرکرد. ده‌زانم چۆن ده‌روا. ئه‌وان له پپی ئیمه ده‌رناچن. شتی‌وا هه‌ر نابی، له‌وانه‌یه پیشیان بگه‌ینه‌وه.»

. ئه‌گه‌ر ته‌نیا سه‌عاتیک دواى ئه‌وان بگه‌ینی، په‌نجا رۆبلیت ده‌ستخۆشانه ده‌ده‌می.

. دیمیتری فیو‌دۆرۆویچ، له سه‌ر گریو ناهیلیم نیو سه‌عاتیش به‌ر له ئیمه بگه‌نی، ئیتر سه‌عاتیک جیی خۆی هه‌یه.

ئه‌گه‌رچی میتیا که‌وتبووه په‌له و سه‌رحیسابی که‌لوپه‌له‌کانی ده‌بوو، فه‌رمانی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی ده‌رده‌کرد، زۆر بی جی قسه‌یده‌کرد و جاری وابوو بوخۆشی له خۆی نه‌ده‌گه‌یشت. پیووتیر ئیلیچ وای به‌باش زانی یارمه‌تیى بدا و له‌و ته‌نگ‌ژه‌یه ده‌ربازی بکا.

میتیا فرمانی دا: «بایی چوارسه د رۆبلی ته واو، له چوارسه د رۆبل که متر نه بی. راست وهک که ره تی پیشوو. چوار جین شامپانی، نابی بتریه کی که متر بی.»

پیووتیر ئیلیچ گوراندی: «پیاوی چاک، ئه وه مووه ت بو چییه؟ سه برکه! ئه وه جه عبیه چییه؟ چیی تیدایه؟ لیم پوونه بایی چوارسه د رۆبلی تیدا نییه.»

میتیا فرمانی دا: «بایی چوارسه د رۆبلی ته واو، له چوارسه د رۆبل که متر نه بی. راست وهک که ره تی پیشوو. چوار جین شامپانی، نابی بتریه کی که متر بی.»

پیووتیر ئیلیچ گوراندی: «پیاوی چاک، ئه وه مووه ت بو چییه؟ سه برکه! ئه وه جه عبیه چییه؟ چیی تیدایه؟ لیم پوونه بایی چوارسه د رۆبلی تیدا نییه.»

دووکان داره کان زمان چه ورانه هه لیان دایه. ئه م جه عبیه ش بتری شامپانی تیدایه و «پیویست ترین که لویه ل» وهک مه زه و شیرینی و چۆکلیت و هتد. به لام به شی سه رکی شته کان به جیا ده پیچینه وه و وهک جاری پیشوو به عاره بانیه کی تاییه ت ده نیترین، به عاره بانیه کی سی ئه سپه دا به ریی ده که یین که هینده به پرتاو ده روا سه عاتیک دوا ی که یشتی دیمیتی فیو دورویچ ئه ویش ده گاتی.

میتیا به توندی پیداکری کرد که: «له سه عاتیک زیاتر نه بی! له سه عاتیک زیاتر نه بی! شیرینی و شه گه لات ی زیاتر دانین. کچانی ئه وئ بو شیرینی و شه گه لات نه ماون.»

پیووتیر ئیلیچ به گرزی و شله ژاوی گوتی: «شیرینی و شه گه لات قه یناکا، به لام چوار جین شامپانیت بو چییه؟ جینیک به سه.» پاشان ده ستیکرد به چه نه لیدان و داوای فاکتوری فروشی ده کرد. به لام ته نیا توانی سه د رۆبلی لی که م کاته وه. له کو تاییدا هاتنه سه ر ئه وه ی بایی سی سه د رۆبلی شتومه ک بو بنیرن.

پیووتیر ئیلیچ بیریکی تری کرده وه و گوتی: «جا ئیستا چونت پی خۆشه واکه، به ججه ندهم! به من چی؟ پارهی مفتت وه گیر که وتوو، خودای دهکرد ئاورت تی به رده دا.»

میتیا دهستی گرت و بردی بۆ خه لوه تیی پشته وهی دووکانه که. «وهره لیره وه، جه نابی ئابووری زان، لیره وه، تووره مه به. هر ئیستا له گه لم وهره، چونکه مروفیکی له بهر دلانی، هر له وجوره که سانهی که من خۆشم دهوین.» میتیا له پشت میزیکی چکوله دانیشت که سفرهیه کی سپی له سه ر راخرا بوو. پیووتیر ئیلیچیش به ره ورووی دانیشت. خیرا بتریه کیان شامپانی بۆ هینان. لیان پرسین سه دهف مهیل ده که ن یان نا. «سه دهفی تازه و بی وینه مان بۆ هاتوو.»

پیووتیر ئیلیچ به تووره یی گوراندی: «به زیاد نه بی، من سه دهف ناخۆم. هیچی دیکه شم پیویست نییه.»

میتیا گوتی: «فریای خواردنی سه دهف ناکه وین، منیش برسیم نییه.» پاشان به نه رموونیانی گوتی: «هاورپی گیان، ده زانم به عومراتی خۆم ئه وه ندهم هه له خه رجی و کاری بی سه ره و به ره نه کردوو.»

- کئ ئه وهی پی خۆشه؟ سی جین شامپانی بۆ لادیییه کان، وه لالا هر ئه وه پیاو له دین دهرده کا!

- مه به ستم ئه وه نییه. باسی نه زمیکی زاتی ده که م، که له ژیانی مندا هه رگیز ئه و نه زمه نه بووه. ته وای ژیانم لئوپرژ له بی نه زمی و بی سه ره و به ره یی بووه و که سیک پیویسته نه زمیکی بی بدا. وانیه؟ ئه وه جیناسه وانیه؟ - جیناسی چی، تو خه ریکی ورینه ده که ی!

سپاس بۆ خودای ئاسمانه کان

سپاس بۆ خودای وجودی خۆشم...

ئهم شیعره رۆژیک له دلم که لاورپیژی کرد، شیعریش نییه، فرمیسه که... خۆم دامناوه... هه لبه ت نه که ئه و کاته ی ریشی سه روانی گورینم ده کیشنا...

- بۆ له ناکاو ئه وت وه بیر هاته وه؟

- بۆ وهبیرم هاته وه؟ گه وجیبه تی! هه موو شتیك كۆتایی پیدئ؛ هه موو شتیك هاوته راز ده بی. ئەسڵ و فەرعى مه سه له كه ئە وه یه.

- ده زانی چی، ئەو ده مانچه یه م له بیر ناچیته وه.

- ئە وهش گه وجیبه تییه! مه ی فركه و بیرى لیمه كه وه. من ژیانم خۆش ده وئ.

یه كجار زۆریش. زۆر زۆر ههز به ژیان ده كه م. تیگه یشتی؟

هاوړئ گیان. وه ره با به سه لامه تی ژیان دوو په رداخ بخۆینه وه.

ده زانی بۆ له خو رازیم؟ من هه چوپووچم، به لام لووت به رز و له خو رازیم.

له گه ل ئە وه شدا كه بیر له هه چوپووچى خۆم ده كه مه وه ئازار ده كیشم، به لام

هه روا له خو رازیم، ته واوى دنیا ته قديس ده كه م. خودا و ته واوى

مه خلو وقاته كه ی ته قديس ده كه م. به لام... ده بی بوونه وه ريكی مزیر له نیو به رم،

چونكه ده ترسم بخوشی و ژيانى خه لكى بخاته مه ترسییه وه... برائى

خۆشه ویست، وه ره با به سه لامه تی ژیان پیدئا كه ين. چی ده توانئ له ژیان

خۆشه ویستتر و شیرینتر بی؟ هه چ، هه چ شتیك! به سه لامه تی ژیان و به

سه لامه تی شازنى شازنان.

- ئیستا كه پیت خۆشه به سه لامه تی ژیان و شازنى شازنانت با بخۆینه وه.

یه كى په رداخیکان هه لدا. ئە گه رچی میتیا شله ژا بوو و ده ست و دل بازى

ده كرد، به لام له ناخه وه په رۆش بوو. ده تگوت دل هه راو كیتیه كى تال و

تافه ت پرووكین له سه ر شانى باره.

- میشا... ئە وهش میشای تو! میشا گیان وه ره بۆ ئیره و ئەم جامه به

سه لامه تی فیسی قژ زيرینی به یانى بخۆه.....

پیووتیر ئیلیچ به تووره یی گوراندى: «بۆ ئاوا ده كه ی؟»

- به تو چی، وام پيخۆشه!

- ئا، ئاخ!

میشا جامه كه ی نا به سه ریه وه و كړنۆشیکى برد و ده ره پرى بۆ ده رى.

میتیا گوتی: «ئهمه ی دواتر وه بیر دیته وه. ژن، من ژنم خۆش ده وئ! ژن

چییه؟ فریشته ی سه ر زه وئ! دل م گیراوه، زۆر دلته نگم پیووتیر ئیلیچ. هه مپیتت

لهبیره؟ «زور دلتەنگم ئەى هۆراشیوی خوشەوویست، بۆت بە داخم! مخابن ئەى یۆریکی چارەپەش؟» رەنگە یۆریک من بم، بەلى، ئیستا من یۆریکم. داها توش ئەوه پروون دەکاتەوه.»

پیووتیر ئیلیچ بە بیدەنگی گوئی راداشتبوو. میتیا تۆزی بیدەنگ بوو، چاوی بە سەگیکی چکۆلەى جوان و چاوپەش کەوت، لە سووچینک هەلتوتکا بوو، لە دوکاندارەکەى پرسى: «ئەوه سەگی کینیە؟»

سەگی باربارا ئەلکسیفنایه. لەگەل خۆى هینای بۆ ئیره و لەبیری چوو بیباتەوه. دەبى بۆى بنیرینهوه.

میتیا مات و مەلول منجاندی: «لە گوردان... سەگیکی ئاوام... دیوه. بەلام ئەو لاقى چەپەى شکابوو... ئەرى پیووتیر ئیلیچ دەمەوى لیت پیرسم، تا ئیستا دزیت کردوو؟»

ئەوه چ پرسىاریکە؟

مەبەستىکی ئەوتۆم نییه. پیمبلی تا ئیستا گیرفانى کەست بریوه. مەبەستم پارەى دەولەت نییه، هەموو کەس دەیدزى، بیگومان تۆش کارمەندى و دزیت کردوو...

جوانەمەرگ بى بۆ قسەت.

مەبەستم پارەى خەلکانى ترە. برینی گیرفانى خەلکى؟ لە جزدانەکانیان، ها؟ کاتیک نۆ سالان بووم بیست کۆپکم لە دایکم دزى. بە دزییهوه لە سەر میژەکە هەلمگرت و توند لە قولەمیچەم نا.

دەى پاشان چتکرد؟

ئاخ، هیچ، سى رۆژ شاردمەوه. پاشان هەستم بە شەرمەزارى کرد، راستیم گوتو دامەوه بە دایکم.

ئەى دواى ئەوه؟

زەبرى قامچى. بۆ پرسىارى وادەکەى؟ دزیت کردوو؟

میتیا فیلبازانە چاویکی قرتاند و گوتى: «ئەرى.»

پیووتیر ئیلیچ بە کونچکاوییهوه پرسى: «چت دزیوه؟»

میتیا گوتی: «کاتیڤ نۆ سالان بووم، بیست کۆپکم له دایکم دزی و دوی سی پوژ دامهوه.» دوی ئەوه له ناکاو ههستا سه‌رپێ.

ئاندری له ده‌رگای فرۆشگا که وه هه‌رای کرد: «دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، وه‌پێ نه‌که‌وین؟»

- ئاماده‌ی؟ ئەوه هاتین! چه‌ند وشه‌ی دیکه و... ئاندری‌ش، کاتی وه‌پێ که‌وتن، په‌رداخیکێ ودکا پێداکرد.

هیندی‌کیشی براندی بده‌نی! ئەو قوتووه - (قوتووی ده‌مانچه‌کان) - بخه ژێر کورسییه‌که‌ی منه‌وه. خوداحافین، پیووتی‌ر ئیلیچ، ئیمه‌ت له‌بیر نه‌چی، که‌ردنم ئازاکه.

- مه‌گین تو سبه‌ینی ناگه‌رپیه‌وه؟

- جاری نازانم.

- کابرای دوکاندار وه‌ک کارگ له‌به‌ر ده‌می هه‌لتۆقی و گوتی: «جه‌ناب

حیسه‌به‌که‌ت له‌بیر نه‌چی!»

- ها، به‌چاوان، هه‌ر ئیستا.

چه‌که‌ی پاره‌که‌ی له‌ گیرفانی ده‌رهینا و سی گه‌لای سه‌د رۆبلی ده‌رکیشا و له‌به‌ر ده‌می کابرای دوکاندار داینا و به‌هه‌له‌داوان ده‌رپه‌ری بو ده‌ری. هه‌موو کاربه‌ریوه‌به‌رانی فرۆشگا که ده‌ستیان به‌ سینگیانه‌وه گرت و له‌گه‌ل دوعا و مالئاوایی به‌دوایدا هاتنه‌ ده‌ری. ئاندری، په‌رداخیکێ یه‌کبین هه‌لدابوو و له‌به‌ر په‌له‌په‌ل له‌ گه‌رووی گیرابوو و ده‌کوخی. په‌رپیه سه‌ر فایتوونه‌که و له‌جیی خۆی دانیشته. به‌لام میتیا تازه سوار بووبوو، له‌ ناکاو به‌ سه‌رسوورمانه‌وه چاوی به‌ فینیا که‌وت له‌ هه‌مبه‌ریا راوه‌ستاوه. فینیا به‌ هه‌ناسه‌برکی په‌رپیه سه‌ر عاره‌بانه‌که و به‌ گریانه‌وه له‌ هه‌مبه‌ر میتیادا ده‌ستی لێک هه‌لپێکا و خۆی دا به‌ سه‌ر که‌وشه‌کانیدا:

- دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، دیمیتری فیۆدۆرۆویچی خۆشه‌ویست و دلۆقان، کارت به‌ خاتوونه‌که‌م نه‌بی، تو خودا روحمی پێیکه. من هه‌موو شتی‌کم پێ‌کوتی... ئەو کابرایه‌ش مه‌کوژه، له‌ پێشدا ئەو هات، ئەو ناشقی خاتوونه‌که‌مه!

ئەو لەگەڵ ئاگرافنا ئەلکساندرفنا زەماوەندی کردووە. ھەر بۆ ئەو ھە لە سبیریا گەراوہتەوہ. دیمیتری فیوڈۆرۆوچی ئازیز، تکتا لیدەکەم، مەیان کوژە!
 پیووتیر ئیلیچ منجاندى: «ئاوا، ئاوا، ئاوا، ئەو تازە تیگەیشتم، کەوايە ئەو خەيالەت لەسەردايە؟ ئیستا بۆم دەرکەوت، چیت لەسەردايە.» پاشان بە دەنگیکى بەرز گوراندی بە سەر میتیادا: «دیمیتری فیوڈۆرۆوچ، ئەگەر پیاوی، ئەو دەمانچانەت بدە بە من. گویت لینیە دیمیتری؟»

میتیا وەلامی دایەوہ: «دەمانچە؟ براکەم، مەترسە، لە شار بچمە دەری فرییان دەدەمە نیو زەلکاویکەوہ.» دواى ئەوہی لە سەر جیگاگەى دانیشتم، گوراندی: «ھەستە فینیا، لەبەر دەمدا چۆک دامەدە. خەمت نەبی، میتیا کارى بە سەر کەسەوہ نییە، ئەم گەوجە کەرمیشکە ئیتر ئازار بە ھیچ کەس ناگەيەنى. بەلام فینیا، تاوی لەمەوبەر ئازارم بە تۆ گەياند، کەوايە بمبوروہ لە منى چارەرهشی ھیچوپوچ خۆش بە... ئەگەر لیشم خۆش نەبی، گرینگ نییە. ئیستا ئیتر بۆ من فەرق ناکا. ئاندري، لیخورە، بە چوارنال لیخورە!»

ئاندري خەرەزەنگی ھەلسووراند و زرينگەى زەنگولە ھەستا.

- خوداحافیز، پیووتیر ئیلیچ! دوايین فرمیسمک پیشکەش بە تۆ دەکەم!...

پیووتیر ئیلیچ ھەروا کە چاوی لە رۆیشتیان بریوو، لەبەرخۆیەوہ گوتی: «ئەو مەست نییە، بەلام وەک شیت و دلووکار ھەروا چەقە چەق دەکا.» بریاریدا لەوئە بمانیتەوہ، چاوەدیریی پێچانەوہی کەلوپەلەکان بکا. چونکە دەیزانی فیلا لە میتیا دەکەن. بەلام لە ناکاو رقی لە خۆی ھەستا تفیکی لە عەزەکە کرد و فرۆشگاگەى بەجی ھیشتم، پاشان بە ھەلەداوان رۆیشتم بۆ بیلارد کردن لە مەخانەى میتروپۆلیس.

ھەروا کە دەرویشتم، لەبەرخۆیەوہ گوتی: «ئەگەرچی مروفیکی باشە، بەلام زۆر گەوجە. نەقلی ئەو ئەفسەرە، کۆنە میردەکەى گرووشنکاشم بیستووہ. چاکە ئەگەر ئەو کابرایە ھاتبیتەوہ بۆ ماکوویە... ئاخ، ئەو دەمانچانە! قیروسیا! خۆ من لەلەى نیم چاوی دەری. ھەرچیەکیان پێخۆشە با بیکەن! ئەى بلیى نەقەومى؟ نا، ئەوانە تاقمیکى جینگزین، ھیچیان لە دەست نایە. دەخۆنەوہ و پیک

هه‌لده‌پرژین، شه‌ره دهن‌دوکه ده‌که‌ن و ئاشت ده‌بنه‌وه. وه‌ک من‌دال وان. مه‌به‌ستی له «پاشگه‌ز ده‌به‌وه و واز دینم و خۆم سزا دده‌م» چیه‌؟ بلی‌نی نه‌ی‌قه‌ومین‌ی. له مه‌یخانه‌کان و له کاتی مه‌ستیدا هه‌زار جار ئه‌و قسانه‌ درده‌فرتین‌ی. به‌لام ئیستا خۆ مه‌ست نییه. «مه‌ستی رۆحی» - ئه‌و لاتولووتانه ئاشقی گیان له سه‌ر ده‌ستی ئه‌و قسه‌ جوانانه‌ن. کوره‌ چی ده‌کا با بیکا، به‌ قه‌ره‌قه‌مه‌ر! خۆ من له‌ه‌ی ئه‌و نیم؟ پیموا شه‌ری کردبوو، ته‌واوی ده‌ست و چروچاوی خویناوی بوو. له‌گه‌ل کێ؟ له‌ میتروپولیس هه‌موو شتی‌کم بۆ رۆون ده‌بیته‌وه. ده‌سه‌ره‌که‌شی له‌ خوینا خوسا بوو... هیشتا له‌ چه‌قی ژووره‌که‌دا که‌وتوو... هه‌ر دووک چاوی ده‌ری، به‌ من‌چی، خودا جوانه‌مه‌رگی کا!

به‌ مرموچی خۆی کرد به‌ مه‌یخانه‌که‌دا و ده‌ستیکرد به‌ یاری بیلارد. یارییه‌که‌ تو‌زی هینایه‌وه سه‌رخۆ، ده‌ستیکی دیکه‌شی کرد، له‌ ناکاو به‌ یه‌کی له‌ هاویاریه‌کانی گوته‌که‌ دیمتری کارامازوف دیسان به‌ بریک پاره‌وه په‌یدا بووه. خۆم دیم سێ هه‌زار رۆبلی به‌ ده‌سته‌وه بوو، دیسان رۆیشت بۆ ما‌کرویه تاکوو له‌گه‌ل گرووشنکا رایبوی‌ری... ئه‌و هه‌واله‌ هه‌موویانی تووشی واقورمان کرد و ده‌ستیان له‌ یاری هه‌لگرت. هه‌موویان به‌ سه‌رسوورمانه‌وه باسیان‌ده‌کرد و هه‌ر که‌سه و بۆچوونیک‌ی هه‌بوو.

- سێ هه‌زار؟ یانی ئه‌و سێ هه‌زاره‌ی له‌ کو‌ی وه‌گیر که‌وتوو؟
له‌ په‌ستا پرسیاریان له‌ پیووتیز ئیلیچ ده‌کرد. برۆیان نه‌ده‌کرد مادام خۆ‌خلاقوف ئه‌و پاره‌یه‌ی پێدا‌بی.

- بلی‌نی دزی له‌ باوکه‌ پیره‌که‌ی نه‌کرد‌بی؟
- سێ هه‌زار! ئه‌و ماسته‌ بی‌موو نییه.
- ئه‌و به‌ عالم ئاشکرا ده‌یگوت باو‌کم ده‌کوژم. هه‌موومان بیستوومانه. باسی سێ هه‌زار رۆبلی‌شی ده‌کرد...

پیووتیز ئیلیچ گو‌یی راگرت‌بوو. له‌ ناکاو خۆی له‌ پرسیاره‌کان گیلکرد و به‌ چاکی زانی بیده‌نگه‌ی لی‌بیتنی. باسی خویننی ده‌ست و ده‌موچاوی میتیای نه‌کرد. ئه‌گه‌ر چی سه‌ره‌تا ده‌یویست باسیبکا.

- دهستی سیټهمی یاریه که یان دامه زرانده و ورده ورده مشتومر سه بارهت به میتیا دامرکا. به لآم له کوتاییی دهستی سیټهمدا پیووتیر ئیلیچ له یاری تاقهتی به سهر چوو، داری بیلارده که ی دانا و به بی ئه وهی شیو بخوا له مه یخانه چوو ده ری. کاتی گه یشته نیو بازار، له بهر په رۆشی له جیی خوی پراوهستا و سهری له خوی سوپما. بوی دهر که وت هه وای چوون بو مالی فیو دۆرپا و لوویچ له سهری داوه، بو ئه وهی بزانی پووداویک قه و ماوه یان نا. له بهر خاتری مه سه له یه کی قور. که دلنایام هه رواش ده بی. - دهمه وهی هه موو ئه ندامانی ماله که له خه و هه ستیم و هاوار و هه لالا وه ری بخه م؟ به گو ری بایبانه وه، به من چی، خو من وه کیل و هه قدری ئه وان نیم.»

به خه ماری و دلته نگه به ره و مال بووه و له ناکاو فینای وه بیر هاته وه. به قه لسی به خوی گوت: «ده بوو چهند ده قیقه له مه وه بهر نه مه یشتایه بر و ا و پرسیارم لیبکر دایه، ئیتر هه موو شتیکم بو پوون ده بووه.» له ناکاو تاسه ی تی گه یشتن له و مه سه له یه وه ها ناخی ته نی، له نیوهی ریگادا وه پرسوورا و به ره و مالی فینا، شوینی ژیا نی گرووشنکا ملی ری گرت. گه یشته بهر درگا گه وره که و ته ق ته ق لی دا. ته قه ی دهرگا که به و شه وه کر و کپه وه خوی هینایه وه و ههستی به شه رمه زاری کرد. هیچ کهس وه لآمی نه دایه وه، هه موو خه و تبوون. به دلکی خه م باره وه له خوی پرسی: «بو له خورا دهمه وهی هه روا قالمه قالم وه ریخه م؟» به لآم به جیی ئه وهی ملی ری بگری و بگه ریته وه، به هیز و قه وتی خوی ده ستی کرد به لیدانی دهرگا که و بی ده نگه ئه و گه ره ک و شه قامه ی شله قاند.

له گه ل ئه وهی رقی هه ستابوو، هه ر مشتیکه له دهرگا که ده دا و له بهر خو یه وه ده یگوت: «یانی کهس نایه بی کاته وه؟ باشه، خه وی مه رگیش چوو بیته چاوتان هه لئانده ستینم، ئه ری هه لئانده ستینم.» له و کاته دا توندتر له پیشوو وه رگه رایه دهرگا که.

(1)

«منیش دیم»

دیمیتري فیودوروویچ به پرتاوا به رهو ماکرویه به ریوه بوو. هه تا گه یشتنه ماکرویه نزیکه ی دوازده کیلومه تریان مابوو. به لام ئه سپه کانی ئاندری هینده به تاو دهر ویشتن ئه و مه و دایه یان به سه عات و چاره کیک دهری. میتیا له خویشانا ده تگوت بالی گرتووه. هه وا خاوین و فینک بوو، ئه ستره ی گهش و گه وره به ئاسمانه وه دهره وشانه وه. له شه ویکی ئاوا و رهنگه ههر له و سه عاته دا بوو که ئالیووشا چوکی دادا و ناوچاوانی نایه عهرزی و وهک حال لی هاتوو سویندی خوارد «هه تا دنیا به دنیایه زهوی خوشبو» به لام گیانی میتیا لیوریز بوو له خه م و دل خورپه، ئه گهرچی زور شت دلی دهرزی ئازن ده کرد، له و کاته دا ته واوی گیانی تاسه و ئه وینی فریشته که ی تیگه را بوو و به رهو پروگه ی ئاواتی دهری، تا کو بۆ دوا یین جار چاوی به فریشته که ی روون بیته وه. ده توانم به دنیایی ئه وه بلیم، بۆ تاقه ساتیکیش دلی نه لهرزی. رهنگه بروام پینه که ن ئه گهر بلیم ئه م ئاشقه دل سووتاو، دهره ق به و که سه نوییه، ئه و ره قیبه تازه یه، ئه م ئه فسه ره، که ده تگوت مووت لی هه لپروزاندوو و له پر پهیدا بووه، به خیلی له دلدا نه بوو. به خیلی به و ئه فسه ره نه دهرد، به لام ههر که سیکی دیکه ببوایه ته ره قیبه ی، میتیا له ریوه رهگی غیره تی دهبزوا و دیسان خوین به ری چاوی ده گرت و په نجه ی به خوین رمووده ده بوو. به لام هه روا که له ناخی شه ودا دهری، دهره ق به پیاویک که یه که م ئه وینداری گرووشنکا بووه، ریزه یه ک رق و ئیره یی و دوژمنایه تی له ناخی خویدا هه ست پینه ده کرد. راستیه که ی هیشتا ئه و کابرایه ی نه دیبوو. لی ره دا خو تی هه لقوتاندنی خو ی به کاریکی نابجه ی ده زانی و هه قی به گرووشنکا و ئه و ئه فسه ره دها. «ئه و یه که م ئه شقی گرووشنکا بووه و دوا ی پینج سال له بیر ی نه بردۆ ته وه. ههر بویه له ماوه ی ئه و پینج ساله دا

هەر له لای ئەو بووه و من کوا هەقی ئەوهم هەیه بمبە چقلى سەر ڕیگایان؟ میتیا
پاشگەز بەو و ڕیگا چۆلکه! ئیستا من چیم، و چکارەم؟ گریمان ئەو ئەفسەرەش
پەیدا نەبوا، بۆ من هەموو شتیک گەشتۆتە کوتایى...»

ئەگەر میتیا ئەقلى برى بکردبا، ئەو وشانە تا ڕادەیک نیشانەری هەست و
سۆزى بوو. بەلام لەو کاتەدا کوا توانایی بىر و ئاوەز هەیه؟ پیلانە تازەکەشى
بەبى هیچ بىر کردنەو هیک دارشتبوو. لەگەل قسەکانى فینیا ئەو پیلانە وەک
برووسکە بە مێشکیدا تى پەربوو، بى ئەو هى بىر لە ئاکامەکەى بکاتەو،
دەبویست جیبه جى بکا. لەگەل ئەو هەشدا ئەو بریارە تووشى شلەژانى کردبوو
ئاراقارای لى هەلگرتبوو: بریارەکەى هێمنایە تى بە دلى نەدەبەخشی. لە
پشتەو هشی زۆر شت هەبوو ئازارى دەدا. تاوانا و یكیش بىر کردنەو لە حوکمی
ئىعدامى خۆى کە بە دەستى خۆى نووسیبوو، تووشى سەر سوورمانى دەکرد:
«تۆلە لە خۆم دەکەمەو،» کاغەزەکەش ئامادە لە گیرفانیدا بوو؛ دەمانچەکە پڕ
بوو؛ بریارىشى دابوو کە بەیانى ڕۆژى دواى لەگەل گزنگى خۆر، «فیبسى قژ
زیرین» چۆن دیدار بکا. لەگەل ئەوانەشدا نەیدەتوانى خۆى لە رابردوو بدزیتەو
و بىرى ئەو هەموو شتەى لە دواى خۆى بەجى هیشتبوو، ئازارى دەدا. بە
داماوى هەستى بەو دەکرد و بىرۆکەکەى لەگەل ناھومىدى لە دلیدا زەق
دەبۆو. لەو کاتەدا تەنیا بىرى بۆ ئەو چوو و ئەو هەستە لە ناخیدا هەلقولا کە
فەرمان بە ئاندرى بدا عارەبانەکە ڕاگرى. لە کەژاوەکە دابەزى، دەمانچە پڕەکەى
دەرھینى و بى ئەو هى چاوەرپى بەیانى بى، کوتایى بە هەموو شتیک بىنى. بەلام
ئەو کاتە وەک برووسکەیک تى پەرى. ئەسپەکان وەک باى شەمال دەفرین و
دەتگوت «مەوداگان هەل دەلووشن» لەگەل ئەو هى لە شوینى مەبەست نزیک
دەبۆو، دیسان بىرۆکەى گرووشنکا زیاتر گیانى ئابلۆقە دەدا و ئەو خەيالە
ترسناکانەى بە سەر گیانیدا سەپا بوون و دانەچیرەیان لیدەکرد، دەیتاراندى.
پەککو چەندە تاسەمەندى دیتى بوو، تەنانەت بۆ ساتیک، چاوترووکانیک.
تەنانەت ئەگەر بکرى لە دوورەو. لە دلى خۆیدا گوتى: «ئىستا لەگەل ئەو.
ئىستا بلى لەگەل ئەو، لەگەل یەكەم دلدارى چبکا و چۆن رابىوێرى، دەمەهوى

هەر ئەوه بزنام.» ئەو ژنه، که ئاوا شوینی له سەر ژیانی داناو، میتیا قهت ههتا ئەو رادهیه به گری ئەشقی هه‌لنه‌قرچابوو، ئەو هه‌موو هه‌سته تازه و پر له رازه، که خۆشی تووشی سه‌رسامی کردبوو، هه‌ستییکی تیکه‌ل به فیداکاری و له نیو بردنی خوی له هه‌مبهر ئەودا! له ناکاو که‌وته بهر هیرشی جه‌زم بوون و حال لئ‌هانتییکی پر له خولیا و گوتی: «خۆم له نیو ده‌به‌م!»

نزیك سه‌عاتیک بوو به چوارنال رییان ده‌برێ. میتیا بیده‌نگ بوو، ئە‌گه‌رچی ئاندری، پیاویکی سویر‌قهسه بوو، به‌لام زمانی نه‌گه‌را... ده‌تگوت ناویرئ قسه بکا، ته‌نیا ئە‌سپه که‌له‌که قوپاو و تیر‌تیی‌په‌رکانی دابوو بهر زه‌بری خه‌ره‌زه‌نگ. له ناکاو میتیا به ترس و دل‌ه‌خورپه‌وه هاواریکرد: «ئاندری، ئە‌گه‌ر خه‌وتییتن چبکه‌ین؟

ئەو بیروکه‌یه وه‌ک زه‌بریکی کاریگه‌ر ته‌زاندی. پێشتر بیری له‌وه نه‌کردبوو. - دیمیتری فیودور‌وو‌یچ، ره‌نگه تا ئیستا خه‌وتییتن.

میتیا وه‌ک ئە‌وه‌ی زه‌رگی له دل ر‌اچی، له ناکاو گرژ بوو. ئه‌ری راسته... جا ب‌روانه ئه‌ویش چۆن به پ‌رتاو ده‌چی بۆ ئە‌وئ... به هه‌ستییکی ئە‌وتوووه... که ئە‌وان خه‌وتوون... گرووشنکاش ره‌نگه له‌وئ خه‌وتی... هه‌ستییکی پر له بق و توور‌ه‌یی له دلی هه‌له‌قولاً. بی‌ئ‌ختیار هاواریکرد:

- ئاندری، توندتر! خه‌ره‌زه‌نگه‌که‌ت وه‌کارخه! خیراتر لی‌خوره!
ئاندری، دوا‌ی تو‌زئ بیده‌نگی، گوتی: «ره‌نگه نه‌شخه‌وتییتن. تیموتی ده‌یگوت خه‌لکیکی زۆری لی‌یه.»

- له چاپارخانه؟
- له چاپارخانه نا، له کاروانسه‌رای پلاستون‌وف که ئە‌سپه‌کان له‌وئ ده‌گورن.
میتیا که به‌وه‌ه‌واله‌ چاوه‌روان نه‌کراوه شله‌ژابوو گوران‌دی: «ده‌زانم، گوت خه‌لکیکی زۆری لی‌یه؟ یانی چی؟ ئە‌وانه کین؟

- تیموتی ده‌یگوت هه‌موویان که‌سانییکی باش و حیسابین. دوو که‌سیان خه‌لکی شاره‌که‌ی خۆمانن - نازانم کین - دوو که‌سی دیکه‌شیان غه‌ریبه‌ن، ره‌نگه

که سانیکی دیکه‌شی لیبی. زۆرم پرسیار لینه‌کرد. تیمووتی ده‌یگوت خه‌ریکی گه‌نجه‌فه‌ن.

- گه‌نجه‌فه‌؟

- به‌لی. ئە‌گەر خه‌ریکی قومار بن، په‌نگه‌ نه‌خه‌وتیبیتن. پیموانییه‌ سه‌عات له یازده‌ی لادابن.

- میتیا به‌ رق‌ه‌ستاوی دیسان گوراندی: «ئاندری، خیراتر! خیراتر لیخوره!»
ئاندری دوا‌ی ساتی بیده‌نگی گوتی: «قوربان، ده‌کری پرسیاریکت لینکه‌م، به‌لام ده‌ترسم قه‌لس بی قوربان.»
- ده‌ته‌وی چیم لی‌پرسی؟

- هه‌ر ئیستا‌ فینیا‌ خو‌ی به‌ سه‌ر که‌وشه‌کانتا‌ دا و تکای لی‌کردی‌ ئازار به‌ خاتوونه‌که‌ی و ئە‌و کابرایه‌ نه‌گه‌یه‌نی... ده‌زانی‌ چی قوربان... ئە‌وه‌ منم‌ تو‌ ده‌به‌م بو‌ ئە‌وی... لیم‌ ببوره‌ قوربان. ویزدانم‌ ئازارم‌ ده‌دا... په‌نگه‌ ئە‌و قسانه‌ گه‌وجانه‌ش بن.

میتیا له‌ ناکاو له‌ دواوه‌ چنگی له‌ شانی‌ گیر کرد و شیتانه‌ پرسیی:

- تو‌ فایتوونه‌وانی؟ فایتوونه‌وان!

- به‌لی قوربان.

- که‌وايه‌ ده‌زانی‌ پیاو‌ ده‌بی‌ ریگا‌ بکاته‌وه‌. تو‌ ئە‌گەر فایتوونه‌وانیک‌ ریگا‌ له‌ خه‌لکی‌ بگری‌ و هه‌ر لیخو‌ری و خه‌لک‌ وه‌به‌ردا، ده‌لی‌ چی؟ نا، فایتوونه‌وان ناب‌ی خه‌لکی‌ وه‌به‌ردا. پیاو‌ ناتوانی‌ که‌س‌ بکا‌ به‌ژیره‌وه‌. پیاو‌ ناتوانی‌ ژیا‌نی خه‌لکی‌ بخاته‌ مه‌ترسییه‌وه‌. تو‌ ئە‌گەر که‌سیکت‌ له‌ نیو‌ بردووه‌ - تو‌له‌ له‌ خو‌ت بکه‌وه‌... ئە‌گەر که‌سیکت‌ کوشتووه‌، ئە‌گەر ته‌نیا‌ ژیا‌نی که‌سیکت‌ به‌با‌ داوه‌ - تو‌له‌ له‌ خو‌ت بکه‌وه‌ و خو‌ت له‌ نیو‌ به‌ره‌.

ئە‌و قسانه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی‌ شیتانه‌ له‌ ده‌می‌ میتیا‌ هاته‌ ده‌ری. ئە‌گه‌رچی‌ ئاندری‌ تووشی‌ سه‌رسوورمان‌ کرد، درێژه‌ی‌ به‌ قسه‌دا.

- وایه‌، دیمتری‌ فیو‌دو‌روویچ‌ هه‌ق‌ به‌ ئیوه‌یه‌، پیاو‌ ناب‌ی‌ هیچکه‌س‌ وه‌به‌ردا، یان‌ ئازاری‌ پێیگه‌یه‌نی. بوونه‌وه‌رانی‌ دیکه‌ش‌ هه‌روا، چونکه‌ ته‌واوی‌ بوونه‌وه‌ران

خولقاوی دەستی خودان. ئەسپ بێنە بەرچاوی خۆت، چونکە هیندیک لە خەلک، تەنانەت لە نیو ئیمەیی عارەبانەچیدا، رایان دەدەن. بەزەبیان لە دڵدا نییە، بە زۆر لییان دەخورن و زیاتر لە توانایان کاریان لیدەکێشن...

میتیا پەرییە نیو قسەکانی: «لەسەر ئەو دیانخەنە جەندەم؟» دای لە قاقای پیکەنین و دیسان چنگی لە شانی ئاندیری گیر کرد و گوتی: «ئاندیری ساویلکە، پیمبلی بزنام دیمیتری فیوڤۆرۆویچ کارامازۆف دەچیتە دۆزەخ یان نا؟ بیرورای تۆ لەم بارەوێ چیه؟»

کاکای بەریز نازانم، پیوەندیی بە خۆتەوێ هەیه. چونکە ئێو... چاوی لیکە قوربان، کاتیک کورپی خودا لەخاچدرا و مرد، راست لە سەر خاچەکەوێ رویشت بوو دۆزەخ و تیکرای ئەو تاوانبارانەیی ئازاد کرد کە سزا دەدران. شەیتانیش دەستیکرد بە پرته و بۆلە، چونکە پێی وابوو ئیتر دۆزەخ تاوانبار بەخۆیەوێ نابینی. هەر بۆیە مەسیح پێیگوت: «بۆلە بۆل مەکە، چونکە تەواوی بەهێزەکانی سەر زەوی لە ئیختیاری تۆدان: حاکم و قازی و دەولەمەندان، دیسان وەک پێشووی دۆزەخ پڕ دەبیتەوێ هەتا جاریکی دیکە دەگەریمەوێ.» ئەو دەقی قسەکانی ئەو بوو...

ئەوسانەیی لادینی! سەرنج راکێشیش بوو. ئاندیری لەو ئەسپەیی لای چەپەت راکێشە!

ئاندیری لەگەڵ ئەوێ ئەسپی لای چەپەیی وەبەر خەرەزەنگ دا، گوتی: «کەوا یە دیوتە قوربان، دۆزەخ بۆ کێیە. ئێوێ وەک مندالیکی چکۆلە وان... من ئێوێ وا دەبینم... ئەگەرچی توند تەبیعیەت و ئالەدینی، بەلام خودا بە هۆی دڵ پڕ بەزەبییەکە تانەوێ لیتان خۆش دەبی.»

تو چی، ئاندیری تۆ لێم خۆش دەبی؟

من بۆ دەبی لە ئێوێ خۆشیم قوربان، خۆ هیچ ئازاریکت بە من نەگەیان دوو.

5- لە ئاییندا دەلێن مەسیحییەت «دۆزەخ ویزان دەکا» of Hell Harrowing هەلبەت ئەو بلوهرەش لە دینی سەرەکیدا نییە و قەشەگەلی سەدەکانی ناوهراست دایان تاشی.

نا، به جی هه مووان، له جیاتی هه مووان، هه ر خۆت، له و رینگا چۆله، له باتی هه مووان لیمخۆشده بی؟ ده پیمبلێ دهی گوندنشینێ دلپاک و ساویلکه!
 - ئاخ قوربان، ههست به مهترسی دهکه م ئیوه ده به م بۆ ئه وئ. قسه کانت زۆر سهیره.

به لام میتیا گوئی لینه بوو. له بهر خۆیه وه شیتانه دوعایه کی ده خویند.
 - خودایه، به هه موو تاوان و سه رپینچیه کانمه وه وه مرگه و مه حکووم مه که.
 له تاوانم خۆشبه. مه حکووم مه که، چونکه من خۆم مه حکووم کردوو. مه حکووم مه که خودایه چونکه زۆرم خۆشده وئ. ئه گه ر بمخه یته دۆزه خیشه وه هه ر خۆشم ده وئ و هاوار ده که م هه تا دنیا به دنیا هه ر خۆشده وئ... به لام لیمگه رئ با هه تا کوتایی هه ر خۆشمبوئ... لیره هه ر ئیستا ته نیا پینج سه عات... تا کاتی وه ده رکه وتنی پرشنگی به تینی تۆ... چونکه شارنی رۆحی خۆم خۆشده وئ... خۆشده وئ و له خۆش ویستنی حاشا نا که م... تۆ خۆت ئاگات له دلمه... به پرتاو ده رۆم، له بهر ده میدا چۆک داده دم و ده لیم: «تۆ مافی خۆته واز له من بینی و برۆی. خودا حافیز. ئه م قوربانیه ی خۆت له بیر نه چیته وه... قه تیش له بهر خاتری من دلته نگ مه به!»

ئاندرئ، به خه رزه نگه که ی ئا مازه ی به پیشه وه کرد و گوراندی: «ما کرۆیه!»
 له نیو تاریکایی که مرهنگی شه ودا، پۆلیک تاپۆی یه که ده ست و ره شی ماله کان، که ده نگوت له ده شتیکی به ریندا هه لکه وتوون، وه ده ر که وتن. گوندی ما کرۆیه گوندیکی دوو هه زار که سی بوو. به لام له و کاته ی شه ودا هه موو له خه ودا بوون و ته نیا تا کوته را چرایه ک سۆله ی ده هات.

میتیا به تینو تاویکه وه گوتی: «ئاندرئ، بۆ پیشه وه، توندتر لیخوره!»
 ئاندرئ به خه رزه نگه که ی ئا مازه ی به کاروانسرای پلاستۆنۆف کرد که له نیوه راستی ئاوابی هه لکه وتبوو. دیسان گوتی: «نه خه وتوون.» هه ر شه ش پهنجیره ی سه ر شه قامی رووناک بوون.

میتیا به دلشادی دوو پاتیکرده وه: «نه خه وتوون ئاندرئ، خیراترا! به پرتاو! زهنگوله کان بزینگینه وه! با هه موو بزانی من هاتووم. من دیم، منیش دیم!»

ئاندرى ئەسپە ۋە ھەناسە بېرىكى كەتتۈرۈۋەتكەن بىر چوارنال گە ياندا بەر سەكۈي پلىكانە كان و رايگرتن. ئەسپە كان ئارەقە يان كىردى بوو و ھاللاويان لى ھەلدەستا. مېتيا راست لەو كاتەدا دابەزى كە خاۋەنى كاروانسەرا كە دەيوست بچى بخەوى، لە سەر پلىكانە كانە ۋە چاۋى لە تاريكى بېرى بزانى كى ھاتوۋە. ئەو ھەتتە، تريفون بۇرىسىچ؟

خاۋەن كاروانسەرا دانەۋى و بە وردى روانى، لە پلىكانە كان ھەلاتە خوارى و بە شادى و نەشەۋە چو بەرھوپىرى مېوانە كەي.

جەنابى دېمىترى فېۋدورۋويچ، ئىۋەن! بە خىر بىي؟، چاۋم پوون بۇۋە! تريفون بۇرىسىچ لادىيە كى ساخ و تىكسماۋ بوو، پىاۋىكى دەستە و توندوتۇل. توۋرە و توسن بوو، بە تايبەت لە گەل خەلكى ماكرۇيە، بە لام كاتىك بۇنى پارەي دەكرد، دەگەشايە ۋە پووخوشى ۋەك خۇي نەبوو. بە شىۋازى پووسى جلوبەرگى دەپوشى. كراسىكى قۇپچەدار و بالئەيەكى دىژى لە بەردا بوو. زۇرى پارە ۋە سەرىك نابوو. بە لام ھەروا چاۋبرىسى بوو و خەۋنى بە پارە ۋە دەي. زۇربەي خەلكى گوندەكەي ھەتا بىنەقاقا لە قەرز گرتبوو، زەۋى و زارى لە مالىكان دەكرى، يان ئىجارەي دەكرد. خەلكى رەشوپووتى ئاۋىش لە سەر ئەو زەۋىيانە كارىان دەكرد و ئارەقە يان دەپشت، بە لام قەت نە ياندا تەۋانى قەرزەكانى پاك بگەن. بىۋە پىاۋىك بوو خاۋەنى چوار كچى گەۋرە. يەكيان بىۋەژن بوو و بە دوو مندالەۋە لەو كاروانسەرايە دەژيا و ۋەك كلفەت كارى بۇ دەكرد. كچىكى دىكەشى ژنى ئەفسەرىكى نافەرمى بوو، لە ژوورىكى كاروانسەرا كەدا بە دىۋارەكەۋە، لە نىۋان وىنەكانى بىنەمالەدا، وىنەيەكى چكولەي ئەو ئەفسەرە بە جلوبەرگى نىزامى و سەرشانەۋە بەرچاۋ دەكەۋت. دوو كچى عازەبىشى لە رېۋرەسى كلىسەدا جلوبەرگى شىن يان سەۋزىان لە بەر دەكرد كە لە پشەۋە دەچەسپا بە لەشيانەۋە و داۋىنىكى شۇرى ھەبوو. جلوبەرگى مۇدەي رۇژيان لە بەر دەكرد، بە لام رۇژى دۋايى كەپەي بە يانى ھەلدەستان و دەرۋوورى كاروانسەرا كە يان دەمالى، چلكاۋى نىۋ تەشتەكانىان دەپشت و كارى خاۋىن كىردنەۋەي ئەو كاروانسەرايە لە ئەستۋى ئەۋان بوو. تريفون

بۆریسیچ، ئەگەرچی وەك بانبانك له سەر خەزینە دەخەوت، بەلام دیسان تامەزروی هەلته‌كاندنی گیرفانی میوانە سەرخۆشه‌كاني بوو، هەر له بیریشی بوو پازده بیست رۆژ له‌مه‌وبەر له ماوه‌ی بیست و چوار سەعاتدا دووسەد سی‌سەد رۆبلی له دیمیتری هەلکرا‌ندبوو. هەر له‌رێوه‌ که بەره‌وپیری میتیا چوو بۆنی پارە‌ی کرد و بە زمانیکی چەور و شیرینە‌وه بە‌خیرها‌نتی کرد.

- جە‌نابی دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، بە‌خێر بێی، پیت له‌ سەر چاوم دانا!
میتیا بێ‌سە‌برانه‌ گوتی: «سە‌برکه‌، تریفۆن بۆریسیچ، جارێ پیمبلی ئه‌و له‌ کوێه‌؟»

خاوه‌نی کاروانسە‌را خێرا تیگە‌یشت. چاویکی موق‌لشانه‌ی له‌ میتیا کرد و گوتی: «ئاگرافنا ئە‌لکساندرفنا؟ ئە‌ویش لێ‌ره‌یه‌...»
- له‌گە‌ل کێ؟ له‌گە‌ل کێ؟

- تاقمیک غە‌ریبه‌. یه‌کیان ئە‌فسه‌ره‌ و به‌ شیوه‌ی قسه‌کردنیدا ده‌بی له‌هیستانی بێ. هەر لێ‌زه‌وه‌ عاره‌بانه‌که‌ی نارد به‌ دوایدا. پیاویکی دیکه‌شیان له‌گە‌ل‌دایه‌، که‌ نازانم دۆستیه‌تی یان هاوسه‌فه‌ری. جلۆبه‌رگی ئاسایی له‌به‌ردایه‌.

- چاکه‌، به‌زمیان وه‌رێ خستوه‌، پارە‌یان هه‌یه‌؟
- به‌زمیکی هه‌ژارانه‌! شتیکی وا نییه‌ پیاو که‌یفی پێ‌ی‌ساز بێ، جە‌نابی دیمیتری فیۆدۆرۆویچ.

- شتیکی وا نییه‌ پیاو که‌یفی پێ‌ی‌سازبێ؟ ئه‌و که‌سانه‌ی دیکه‌ کین؟
- دوو پیاوی دیکه‌ن، خه‌لکی شارین... له‌ چێرنی گه‌روانه‌ته‌وه‌ و شه‌وی لێ‌ره‌ ده‌مێننه‌وه‌. یه‌کیان پیاویکی جحیله‌ و ده‌لێن خزمی ئاغای میۆسۆفه‌، به‌لام ناوه‌که‌یم له‌بیر نه‌ماوه‌... ئە‌وی دیکه‌شیان پیموايه‌ خۆت ده‌یناسی، پیاویکه‌ ناوی ماکسیمۆفه‌، وە‌ك خۆی ده‌لی چۆته‌ زیاره‌تی کلێسه‌. له‌گە‌ل ئه‌و خزمه‌ی ئاغای میۆسۆف هاوسه‌فه‌ره‌.

- هەر ئە‌وه‌نده‌؟

- به‌لی.

- سهبركه، تريفون بۆريسيچ، گوييگره. راست و رهوان پيمبلى: ئه و چى؟ ئه و
حالى چونه؟

- گرووشنكا، هر ئىستا پيش ئيوه گهيشته ئيره. لهگهليان دانىشتووه.

- شاد و بهكهيفه؟ پندهكهنى؟

- نا پيموايه پيناكهنى، دلتهنگ و خه مبار دانىشتووه. خهريكه سهرى ئه و كابرا
جحيله داديني.

- سهرى ئه و لههستانىيه؟ ئه فسهرهكه؟

- ئه و جحيل نيه، ئه فسهريش نيه. ئه و نا، قوربان. ئه و كابرا جحيلهى وا
خزمى ئاغاي ميوسووفه... ناوهكهيم لهبير چوتهوه..
- گالگانوف؟

- خويهتى، گالگانوف!

- زور چاكه. خوم هه موو شتيك پروون دهكه مه وه. خهريكى گهجه فه ن؟

- بهلى قوماريان ده كرد، به لام دهستان ليكيشايه وه. چايشيان خواردوه و
ئه و كابرا ئه فسهره داواى ليكورى كرد.

- تريفون بۆريسيچ، سهبركه، به قوربانتم بم، سهبركه، خوم هه موو شتيك
مه علوم دهكه م. ئىستا وه لامى پرسيارىكى ديكه م بده وه: ئه رى قه ره چيه كان
ليره ن؟

- ديميتري فيودورويچ، ئه مجاره قه ره چى و شتى لينيه. خه لكى ئاوايى
دهريان كردن. به لام چهن جووله كهى ليه تار و دمك ليده دن. ده توانين بنيرين
به دواياندا. له ريوه دين.

ميتيا به په له گوتى: «بنيره به دواياندا. حه تمهن بنيره به دواياندا. وهك جارى
پيشو كچانيش كو كه وه. به تايهت ماريا. هه روه ها ئىستپانديا و ئاريناش.
دوسه د رۆبل ده دم به چاوه شه كان!

- جا به و پاره يه ده توانم ته واوى خه لكى ني و دى كو كه مه وه. به لام ئىستا
هه موو خه وتوون. جه نابى ديميتري فيودورويچ، يانى لادىيه كان شياوى ئه و
هه موو خو شه ويستيه ن، ته نانه ت كچه كانيشيان؟ حه يف نيه ئه و هه موو پاره به

سهرنى تا قميک مروڤى گوشت تال و بى نه دهب بکهى؟ لادىيى هه رزه و چه پهل
 نه نانه ت حه يفه جگه ره يه کيشى بده يه ي! کچه کانيشيان هه موو رشکن و بوگه ن.
 به لام ده توانم بى نه وهى چاوم له هيچ بى کچه کانى خوم له خه وهه ستينم. تازه
 له پيخه فه که يان خزاون، به پيلاقه هه ليان ده ستينم، هانيانده دم گورانيتان بو بلين
 و سه ما بکهن. جارى پيشوو نه وهه موو شامپانييه ت دا به و لادىييه
 هيچو پوو چانه، حه يف و خه سار!

- تريفون بوريسيج، جارى پيشوو که ليژه بووم، زياتر له هه زار رولم به با
 دا. له بيرته؟

- به لى، به راستى بتسووتاندايه با شتر بوو. چاکم له بيره. پيموا سى هه زار
 رولت له ناو کرد و رويشتى.

- چاکه، ئيستاش هاتووم نه و کاره بکه م، تيگه يشتى؟
 چه که ي پاره که ي دهره ينا و له بهر چاوى کابراى خاوه ن کاروانسه را رايگرت.
 - ئيستا گوئيگره و له بيرت نه چى. هه تا سه عاتىکى دیکه شه راب و مه زه و
 شيرينى و چوکلئت ده گاتى - خيرا هه مووى بيته. نه و جه عبه ي لاي ناندرييه،
 ده بى خيرا بيهيته سهرى. جه عبه که هه لچرپه و شامپانى بو ميوانه کان تيکه.
 به لام نه و کچانه، کچه کان ده بى بين بو ئيره، به تايبه ت ماریا.

ميتيا گه راوه بولاي عاره بانه که و جه عبه ي ده مانچه کانى دهرکيشا.
 - ناندري، وهره با حيساب و کيتابه که مان بکه ين، نه م پازده رولم کريکه ته.
 نه مه ش په نجا رولم بو ودکا... له بهر نه وهى زور به پرتاو هاتى، له بهر
 دلپاکيه که شت... به لام کارامازوقت له بيرنه چى!

ناندري به ده نگیكى له رزوک گوتى: «قوربان، من ده ترسم. پينج رولم له
 کريکه ي خوم زياتر بده يه باشه، له وه زياترم مه ده يه. تريفون بوريسيج، تو
 شايد به. نه گه ر قسه يه کى گه و جانه شم کردوه بمبورره...»

ميتيا چاويكى له سه رتاپاي کرد و پرسى: «له چى ده ترسى؟» پاشان پينج
 رولمى بو فريدا و گوتى: ئيستا که وای ليها ت، برو بو ججه نده م! وهره تريفون

بۆریسیچ بیدهنگ بمبه سهری، دهموی چاوم پییان بکهوی، به لام نابی بمبین.
له کوین؟ له وهتاغه شینه کهن؟»

تریفون بۆریسیچ به خه مباری چاویکی له میتیا کرد، به لام دهسبه جی
فه رمانه که ی به پویه برد و به رهو سهر سهرا رینوینی کرد و خوی چوو
وه تاغیکی گه وره وه که میوانه کان له وه تاغی په نایدا دانیشتبون. چرای ئه و
ژوره ی هینا ده ری. پاشان میتیای برده ژوروی و به دزییه وه له سووچیک
داینیشاند. تاکو له ویوه به جوانی چاوی له میوانه کان بی. به لام چاوی
کردنه که ی زوری نه خایاند، له راستیدا نهیتوانی چاویان لیک، که چاوی پی
کهوت، دلی به توندی وه کوته کوت کهوت و چاوی له ره شه وه هات. گروه شنکا
له سهر کورسیه ک دانیشتبوو، له په ناشیدا گالگاتوفی لاو و جوان چاک له سهر
قه نه فه یه ک دانیشتبوو. گروه شنکا دهستی له دهستی گالگاتوف دابوو، له وه
ده چوو پییکه نی. گالگاتوفیش که رهنگی بزکابوو چاوی له گروه شنکا نه ده کرد.
له گه ل ماکسیموف قسه یه کرد که ئه ویش به ره وروی گروه شنکا دانیشتبوو.
ماکسیموف قاقا پیده که نی. ره قیبه که ی له سهر کاناپایه ک دانیشتبوو، کابرای
غهریبه ش له سهر کورسیه کی په نای دانیشتبوو. له گه ل کیشانی قه ننه، خوی
را ده ژاند و میتیا ئه وی وه ک پیاو یکی قه له وی روو کراوه و کورته بالا هاته
به رچاو، که له وه ده چوو رقی له شتیک هه ستایی. دوسته که ی، ئه و غهریبه ی
دیکه، ئالیوشا پیی و ابوو زور که له گه ته، به لام له وه زیاتر هیچی دهستنه کهوت.
هه ناسه ی له سینگیدا کو کرده وه و نهیتوانی له وه زیاتر خو بگری. جه عبه ی
ده مانچه که ی له سهر دولابیک دانا و به دلله کوتیوه، که سه رتاپای جهسته ی
ده له رزی و ههستی به سه رما ده کرد. راست رویشت بو وه تاغه شینه که.
گروه شنکا، یه که م کهس چاوی پییکه وت و قیژاندی: «های!»

یەكەم ئەویندار، ھەقى بە دەستە

میتیا بە ھەنگاوی پتەو و خیرا، راست رویشت بۆلای میزەكە،
 بە دەنگیکی بەرن، وەك ئەوہی ھاوار بكا، بە دەنگیکی لەرزۆكەوہ گوتی:
 «ئاغایان، من... گورگ نیم... لیم مەترسن!» لە ناکاو رووی لە گرووشنكا کرد
 كە خوئی بۆلای گالگانۆف خوار کردبوو و توند دەستیگرتبوو: «چبووہ؟ بۆ
 لەخۆرا شلەژاون... منیش ھاتووم. ھەتا بەیانی لێرە دەبم. ئاغایان ئیجازە
 دەفەرموون پێیواریکی پێ لەبەر... ھەتا بەیانی لە لای ئیوہ بمینیتەوہ؟ تەنیا
 ھەتا بەیانی، بۆ دوایین جار، لەم وەتاغەدا؟»

میتیا، روویکردە ئەو كابرا كۆلەبنەییە قەننەیی دەكیشا و لە سەر
 قەنەفەيەك دانیشتبوو، كاتی ئەو قسانەیی کرد، ئەو گردە پیاوہ قەلەوہ بە
 قورساخی قەننەكەیی لە لیوی کردوہ و بە توندی گوتی:
 - پانیہ، ئیمە لێرە كۆرەكەمان تاییبەتیہ. ئەوہ ژووری دیکە ھەيە.
 گالگانۆف لە ناکاو وەلامی دایەوہ: «ئەوہ تۆی دیمیتری فیودۆرۆویچ؟
 وەرە لەگەلمان دانیشە. چۆنی، چاکی؟»

میتیا كە بە سۆز و تامەزرۆییەوہ دەستی بۆلای درێژ کردبوو و
 دەیویست تەوقەیی لەگەل بكا، گوتی: «ھاوڕپیی خۆشەویست و بەرپیز، چاوم
 پوون بووہ بە دیتنت. ھەمیشە تۆم لەبیر بووہ.»

گالگانۆف بە پیکەنینەوہ گوتی: «وہی دەستم! بۆ ئاوا دەستم دەگوشی،
 قامكەم شكا.»

گروشنکا، که زانی میٹیا له سه رخویه و قهستی گیره و کیشه سازکردنی
 نییه، به بزیه کی نه رومنیانه وه گوتی: «ئه وه همیشه هه روا ته و قه دهکا.» به
 کونچکاووی و له گه ل ئه وه شدا به دلّه خورپه وه چاوی له میٹیا ده کرد. ههستی
 به شتیک کرد له وجودی میٹیا دا و به راستی چاوه روانیی ئه وه ی لیده کرد که
 ئاوا بیته ژووری و بهو شیوه قسه بکا.

ماکسیموف له لای چه په وه، به شیوه یه کی دۆستانه گوتی: «سلاو.» میٹیا
 به په له دهستی له دهستی ئه ویش نا.

«سلاو. توش لیزه ی! به دیتنی توش چاوم پوون بووه! ئاغایان، ئاغایان،
 من...» (دیشان پووی له کابرای قه ننه به دهستی له هیستانی کرده وه. دیار بوو
 له نیو کۆره که دا ئه وی به گرینگترین که س ها توته بهرچاوا.) «به پرتا و هاتم بو
 ئیره... دهمه وی دوایین پوژ، دوایین سه عاتم له م ژوورده دا، له م ژوورده دا،
 رابویرم... شوینیک که منیش فریشته که مم... مه تحکردوه...» به شیوه یه کی
 تۆسانه گۆراندی: «پانیه¹، بمبووره، بویه به ره و ئیره با لم گرتوه، بریارم
 داوه... مه ترسه، ئه مشه و دوایین شه وی ژیانمه! وهرن با به خوشیی ئه م
 دۆستایه تی و پیکه وه بوونه مان شاد بین و مه ی فرکه یین. هه ر ئیستا شه پاب
 دینن... له گه ل خۆم هیناومه.» (شتیک هانیدا که چه که ی پاره که ی دهره نی.)
 «ئیزن بدن پانیه! پیمخۆشه گویمان له گۆرانی و موسیقاش بی، یانی وه ک
 جاری پیشوو به شادی رایبویرین. به لام کرم، کرمی ناچیزه له سه ر زگ
 به ره و دهری ده خوشی و ئیتر چاوم پیی ناکه ویته وه. یادی پوژی شادی و
 دوایین شه وی خۆم زیندوو راده گرم.»

هینده ی قسه له دلدا بوو، خه ریکبوو ده خنکا. به لام له قسه ی سه یر و
 سه مه ره زیاتر له ده می نه ده هاته دهری. کابرای له هیستانی چاوی له میٹیا و
 پاره کانی دهستی بری، سه رنجیکی گروشنکای دا و به ئاشکرا تووشی
 سه رسورمان بوو.

6- Panie. وشه یه کی ریزدانانه، واتا «گه وره ی به ریز» - کوی وشه که ش «پانویه» یه. Pan. یانی
 «ئاغا» و Pani. پانی واتا «خاتوون» - دواتر له رۆمانه که دا له کار کراون. ئه م وشانه ش له هیستانی

میتیا دیسان گوتی: «ئەگەر ئەو فریشتە شەرمنە ئیزن بفرموون...»
 گرووشنکا قسەکەى پېئېرى و گوتی: «تۆ زۆر سەیر قسە دەکەى، نا هەقم
 نییه پیکەنینم دى. دانیشە دیمیتىرى! تۆ دەلیى چى؟ تکات لیدەکەم
 مەمان ترسیئە... بەلین دەدەى؟ ئەگەر نەمان ترسیئى، دلشاد دەبم بە دیتنت...»
 میتیا له کاتیکدا دەستی هەلدەتەکاند، گوتی: من، من و ترساندنى ئیوه؟
 دلنیا به قەت نابمە هۆى ئازارتان، هەرچیت پىخۆشە بیکە، نابمە کوسپى سەر
 ڤیت!» له ناکاو خۆى دا به سەر کورسییهکەدا و دەستیکرد به گریان. له گەل
 ئەوهى سەرى بۆلای دیوارەکە سووران و دەستی له کەمەى کورسییهکە
 وەرھینا، وەک ئەوهى له باوەشى بکا. هەموویان و تەنانەت خۆشى تووشى
 سەرسوورمان کرد.

گرووشنکا به لەبزیکی سەرکۆنە کەرانهوه گوتی: «دەست هەلگرە،
 دەستەلگرە، تۆ مروفیکى سەیری! له مالئیش کاتیک دەهات بۆ دیدەنیم هەر
 ئاوا بوو. دەستدەکا به قسەى سەیر و سەمەرە و هەرچى دەکەم تیناگەم.
 پىشتىرش جاریکى دیکە ئاوا دەستیکرد به گریان، ئیستاش ئەوه دەستی
 پیکرد! شورەییە! بۆ دەگریی؟» پاشان به لەبزیکی رازاوى و به
 توورەبوونیکى کتوپر و پىداگری له سەر وشەکان گوتی: «وادیارە بۆ گریان
 بەهانهشى به دەستەوهیه!»

«من ناگریم... چاکە، سلاو!» میتیا خیرا له سەر کورسییهکە سوورا و
 دەستیکرد به پیکەنین، جۆریک پیکەنینى وشک که تايبەتى خۆى بوو،
 پیکەنینیکى سارد و سړ که هەموو گیانى له گەلایا دەلەرییهوه.

گرووشنکا به لەبزیکی هاندەرانه گوتی: «چاکە، ئاوا باشە... سەرودل
 خۆش به، سەرودل خۆش. به هاتنت زۆر دلشادم، زۆر دلشاد، گویت لێیه
 میتیا، زۆر دلشادم!» له گەل ئەوهى ڤووی له کۆرەکە بوو، به شیوهیهکى
 ئاشکرا ڤووی قسەى لهو کابرایه بوو که له سەر قەنەفەیهک دانیشتبوو، به
 لەبزیکی فرمان پیدەرانهوه گوتی: «من دەمههوى ئه ویش له گەلمان بى. ئەوه

له ناخی دلّوه دهلیم!» پاشان به بزه‌یه‌کی نهرمه‌وه چاوی گرشه‌ی هات و
 گوتی: «ئه‌گهر ئه‌و بروا، منیش دهرۆم!»

کابرای له‌هیستانی له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی دهستی گرووشنکای ماچده‌کرد، به
 ریزیکی تایبه‌ته‌وه گوتی: «فریشته‌که‌م ههر فره‌مانیک بدا، یاسا ههر ئه‌وه‌یه!»

پاشان رووی کرده میتیا و به ریزه‌وه دریزه‌ی به قسه‌کانی‌دا: «پانیه، تکاتان
 لیده‌که‌م ئیوه‌ش بیته کوره‌که‌مانه‌وه.»

میتیا خو‌ی ئه‌مباره‌وبار کرد و هات مژولیا‌یشیکی حیسابی بکا به‌لام
 قسه‌ی بو نه‌هات.

له‌جیاتی وتاردان گوتی: «پانیه، وهره با بخۆینه‌وه.» ههموویان دهستیان
 کرد به پیکه‌نین.

گرووشنکا به تووره‌یی هه‌لیدایه: «خودایه گیان، پیمو‌ابوو دیسان
 ده‌ستپیده‌کا.» به له‌بزیکی رازا‌ویش له دریزه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «میتیا
 گو‌بیگره، هه‌لبه‌ز دابه‌ز مه‌که. کاریکی باشت کرد شامپانیت هینا. منیش چه‌ند
 په‌رداخ ده‌خۆمه‌وه، به‌لام ئیشتیام لیکور نابا. له هه‌موو چاکتر هاتی خۆته.
 چاکت کرد هاتی، ئیمه وشک و بیده‌نگ دانیشتبووین و پیاو هه‌ستی به
 غه‌ریبی ده‌کرد و هه‌موو گیانمان داگیرابوو... پیموایه دیسان بو که‌یف و
 نه‌هه‌نگ هاتووی! به‌لام پاره‌که‌ت بنیوه گیرفانت. ئه‌و هه‌مووه‌ت له‌کو‌ی بوو؟»

میتیا هه‌تا ئه‌و کاته چه‌که‌ی گرمۆله‌کراوی پاره‌که‌ی ههر به ده‌سته‌وه بوو
 که هه‌موویان و به‌تایبه‌ت له‌هیستانییه‌کان چاویان تیرپییوو. به شیواوی و
 هه‌له‌پرووکی پاره‌کانی ئاخنییه گیرفانییه‌وه. سوور هه‌لگه‌را. ههر له‌وکاته‌دا،
 خاوه‌نی کاروانسه‌را له سه‌ر که‌شه‌فیک، بترییه‌ک شامپانی و چه‌ن په‌رداخ
 هینا. میتیا خیرا پریدا بترییه‌که، به‌لام له‌به‌ر شیواوی نه‌یده‌زانی چیی لیبکا.
 گالگانونف لئی وهرگرت و په‌رداخه‌کانی پر کرد.

میتیا گوراندی به سه‌ر خاوه‌ن کاروانسه‌رادا: «یه‌کی‌کی‌تریش!
 بترییه‌کی‌تریش بیته! هه‌روه‌ها له‌بیری نه‌بوو په‌رداخه‌که‌ی له په‌رداخ‌ی کابرای
 له‌هیستانی بدا که قورساخانه داوای لیکردبوو به‌خۆشی ئه‌و پیکه‌وه بخۆنه‌وه،

بئ ئوہی له سەر ئهوانی دیکه راوهستی، یه کین نای به سه ریوه. له ناکا و رهنگ و قه لافه تی گوڤا، ئه و حاله ته قورساخانه و تراژیکه ی پیوه ی هاتبوو ژووری، به ته وای له نیو چوو، حالاتیکی ساکار و مندالانه بالی به سه ردا کیشا. دهتگوت له ناکا و ئارامبوته وه و موو ناپسینی. شاد و شهرمن چاوی له هه موویان ده کرد. به پیکه نینیکی سارد و سر و به رده وام و خوگرانه وه دانیشتبوو، وینه ی سه گیک که هه له یه کی کردوو و ته مبیکراوه و چاوپوشی له هه له که ی کراوه، خه ریکی شادی و کلکه سووتی بوو. دهتگوت هه موو شتیکی له بیر چۆته وه، به پیکه نینیکی شیرین و مندالانه وه چاوی به هه موویاندا ده گێڤا. به رده وام به دم گرووشنکاوه ده گرژییه وه و کورسییه که ی لیده برده پیشی. ورده ورده خه ریکبوو له و دوو له هیستانییه شتیک هه لکریتی. ئه گه رچی هیشتا له و باره وه دلیا نه بوو بوو. هه لسوو که وتی قورساخانه و زاراوه ی له هیستانی ئه و کابرایه ی که له سه ر قه نه فه که دانیشتبوو. له هه مووشی گرینگتر، قه ننه که ی. سه رنجی راکیشابوو. بیریکرده وه: «ده ی چاکه، کاریکی باش ده کا، قه ننه ده کیشی.» پوخساری په نه میوی ئه و کابرا له هیستانییه، به لووتی باریک و سمیلی ته نک و بۆیه کردوو و پوو هه لمال دراوییه که ی تا ئیستا زه رپه یه کی گومان له ناخی میتیادا هه لنه خرانده بوو. ته نانه ت ئه و کلاوتیسکنه ش که ده ستکاری سیبیریا بوو و تیسکه کانی به شیوه یه کی گه وجانه که وتبووه سه ر لاجانگی و شان هه کرابوو. سه رنجی میتیای رانه کیشا. به حال و هه وایه کی شادانه وه له درێژه ی بیر کردنه وه که یدا گوتی: «پیموایه له سه ر کردنی کلاوی تیسکن خراپ نییه.» ئه و له هیستانییه ی دیکه ش که جحیلتر بوو، به شیوه یه کی جینگرییانه و به چاویکی پر سووکایه تییه وه، چاوی به کوڤه که دا ده گێڤا و گوئی راکرتبوو، ئه و لاویکی که له گه ت بوو، ئه فسه ری له هیستانیش خریلانه له سه ر قه نه فه یه کی ته نیشتی دانیشتبوو، قه لافه تیان هینده پیکه وه ناته کووزی ده نواند، سه رنجی راکیشا بوو. «ئه گه ر به پیوه راوه ستی شه ش بست نابی.» میتیا له خوڤا ئه وه ش به زه نینیدا هات. هه روه ها بیری له وه کرده وه که ده بی ئه و

جووٽه هاوڙي يه ڪتر بن. ده شڪري بلين: «پاسه وانبيه تي»، بيگومان ٿو لههستانيبه زله له خزمهت ٿو لههستانيبه ورديله و قهنه ڪيشه دايه. چونڪه جاروباره ٿهفسره خره فرماني بهو تهزهيه دها. كه ميتيا ٿهوهي سروشتي هاته بهرچاو.

ميتيا وهك گه ماليڪي چڪولهي كهوي، كه مترين ههستي بهخيلايه تي له دليدا نه بوو. هيشتا له هه لسوڪهوت و قسه به تويڪلهڪاني گرووشنڪا هيچي بو هه ٿه ڪر ابوو. ته نيا به دله ڪوتيوه دهيدي كه گرووشنڪا له گهلي روو خوش و دلوقانه، ليئي خوشبووه و له پهنا خويدا دايناهو. له خوشيانا پني وهعرز نه دهڪهوت، چاوي له گرووشنڪا بريوو كه قوم قوم شامپاني دهخواردوهو. به وحاله شهوه ٿاگاي له بيدهنگ بووني ڪورهڪه بوو و به چاويڪي پر چاوهروانيبه وه تي دهروانين. چاوه زيتهڪاني دهنگوت دهپرسی: «ٿاغيان بو ٿاوا بيدهنگ دانيشتووين؟ بو ڪاريڪ نه كهين؟»

گالگانوف، وهك ٿهوهي فكري ميتياي خوينديتهوه، ٿامارهي به ماکسيموف ڪرد و گوتي: «ٿهو قسهي قورمان بو دهڪا و ٿيمهش پيدهڪه نين.»
ميتيا خيرا چاوي له گالگانوف ڪرد و پاشان سهرنجي له سهر ماکسيموف گيرسايه وه. له ناکاويش وهك ٿهوهي شتيڪ بوويته هوي گه شانوهي، به بيڪه نينيڪي ڪورت و وشڪه وه گوتي: «قسهي قور دهڪا؟ ها! ها!»
- ٿهري. باوهر دهڪهي، دهلي تهواوي ٿهفسه راني سواره نيزامي ٿيمه له

دهيهي بيستدا رٿي لههستانيان هيناهو. قسهيهڪي قوره؟ مهگين نا؟
ميتيا وهك ٿهوهي حالي لي هاتبي، دووپاتيڪردهوه: «رٿي لههستاني؟»
گالگانوف تهواو ٿاگاي له ههستي ميتيا دهرهق به گرووشنڪا بوو، سه بارهت بهو ڪابرا لههستانيبهش له ميشڪي خويدا شتيڪي ليڪدابووه، به لام زوري گوي بهوه نه دا، يان ههر بيري ليته ده ڪردهوه؛ زياتر ماکسيموف سهرنجي راکيشابوو. به هه لڪهوت له گهل ماکسيموف هاتبوو بو ٿيره. يه كه مچار بوو له م ڪاروانسه رايه چاوي بهو لههستانيانه نه دهڪهوت. پيشتريش گرووشنڪاي دهناسي، جاريڪ له گهل كه سيڪي ديڪه چووبوو بو

دیده نیی، به لّام گرووشنکا ئه وی به ردل نه که وتبوو. به لّام گرووشنکا لیره به چاوی خو شه ویستی تیی دهروانی: بهر له هاتنی میتیا، دهستی له ملی کردبوو، نازی کیشابوو. به لّام گالگائوف سارد و سر و بی ههست گویی پینه دابوو. لایکی بیست سالانه ی ته پړوش بوو، پوخساریکی جوان و دلرفین و قژیکی پر و بوری هه بوو. چاوی شینیکی کال و جوان بوو، نیشاندهری هوش و وردبینی بوو، که له راستیدا زور له ته مهنی زیاتر دیار بوو، ئه گهرچی هیندی جار قسه ی مندالانه ی ده کرد، به لّام ههستی به شه رمه زاری نه ده کرد، ته نانه ت کاتیک که دهشی زانی قسه یه کی وای کردوو. له سهر یه ک ده کړی بلین پیاویکی سهر و بیره بیره بوو، ئه گهرچی هه میشه دؤستانه خوی نیشاندهدا. جاری وابوو قه لافه تی وهک پیاویکی نه گور و خیشه سهر ده چوو. چاوی له پیاو ده کرد و گویی راده گرت، له ته وای ئه و ماوه یه شدا له وه ده چوو له بیر و خه یالی شتیکی تر دا بی. زور به ی کات سهر سارد و ته وه زهل بوو، جاری واش بوو له خورا تووشی دل خورپه و بی ئوقره یی ده بوو، ئه ویش به هوی مه سه له یه کی زور ئاسایی و که م بایه خ. له گهل ئه وه ی بؤ هر وشه یه ک دهنگی دریز ده کرده وه و مه به ستیشی خوناندن نه بوو، له دریزه ی قسه کانیدا گوتی: له چوار پوژ له مه و به ره وه، یانی له و کاته وه که - ئه گهر له بیرت بی - ئیوانی برات له سهر عاره بانه که خستیه خورای، له گهل خوم به ملاوبه ولایدا ده گیرم. هر ئه و پوودا وه ی ئه و پوژه بووه هوی ئه وه ی سه رنجی پینده م، له گهل خوم بردم بؤ دئ، به لّام ئه وه نده ی قسه ی قور کردوو ئیتر پیم عه یبه له گهل بی. ده مه وی بیبه مه وه بؤ ناوچه که ی خوی.»

له هیستانی قه نه کیش پوویکرده ماکسیموف و گوتی: «ئهم ئاغایه، ژنانی له هیستانی هر نه دیوه و قسه یه ک ده کا که به راستی مه حاله.»

زمانی پووسی زور باش ده زانی، زور له وه باشتر که چاوه پروانی لیده کرا. کاتی وشه یه کی پووسی به کار دینا، هه میشه به شیوه ی وشه ی له هیستانی دهریده بری.

ماکسیموف گوتی: «به لّام من خوم ژنیکی له هیستانیم هیناوه.»

گالگانوڤ هه ليدايه: «تو مه گين له سواره نيزامدا خزمهتت كردوه؟ تو باسي سواره نيزامت ده كرد. ياني تو ئه فسهري سواره نيزام بووي؟
 ميتيا به تامه زرووي گويي شلكر دبوو، له گه ل ئه وه شدا چاواني پر له پرسياي به هه مووياندا ده گيڤرا، له ناکاو هه ليدايه: «ياني هه ر به راستي ئه فسهري سواره نيزام بووه؟ ها! ها!»

ماكسيموڤ رووي تيكرد و گوتي: «نه خيڤر، نه خيڤر قوربان، ده زاني چي قوربان، مه به ستم ئه وهيه كه ئه و ژنه شو خوشه ننگه له هه يستانيان، قوربان، كاتيک له گه ل سواره كاني ئيمه، سواره ي مازوركا سه ميان ده كرد... يان كاتيک يه كيان له گه ل سوار چاكيكي مازوركا سه ما ده كا، وهك به چكه پشيله خيڤرا خو ده خاته باوه شي، قوربان... به چكه پشيله يه كي سپي... دايك و باوكي داده خانميش چاوي ليده كهن و هيچ نالين... خويان ئيزني پينده دن... روژي دواييش سواره ده چي بو خوازييني داده خانم... مه سه له كه ئه وهيه قوربان... ده چي ته خوازييني داده خانم، هي - هي!»

له هه يستاني كه له گه ت له ناکاو گوراندي: «ئهم "پان" ه Lagdak (هيچو پوچ) ه!» لاقى نايه سه ر لاقى. ميتيا چاوي به پوستانه زه لام و چه وره كه ي كه وت به بني ئه ستوور و قوراوييه وه. له هه يستانيه كه تا راده يه ك چه ور و چلكن ديار بوو.

گروشنكا له ناکاو به توورپه يه وه گوتي: «يه كه م پيال و به دمه ستى!» له هه يستاني قه نه كيش به گروشنكا ي گوت: «پاني ئاگريپينا، ئه وه ي ئه و جه نابه له له هه يستان دي توويه، كچه كلفه ت بوون، نهك خاتووني ره سه ن و نه جيم زاده.»

له هه يستاني ته ژه به رقه هه ستاوي گوتي: «ده توانن له سه ر ئه وه مه رج دانين.» گروشنكا به رقه هه ستاوي گوتي: «ده ليئي چي؟ ليگه ري با قسه بكا، بو ده بي نه هيلي خه لك قسه ي خوي بكا؟ ليگه ري با كوره كه مان گه رم كا.»

لهه‌یستانی کلاوتیسکن، به روانینیکی ماناداره‌وه چاوی له گرووشنکا بری و گوتی: «پانی، من بۆ نه‌مه‌یشتوووه قسه بکه‌ن؟» پاشان قورساخانه خۆی ماتکرد و ده‌ستیکرده‌وه به مژلیدانی قه‌ننه‌که‌ی.

گالگانۆف، وه‌ک ئه‌وه‌ی مشتومرپیکی زۆر گرینگ له گورپیدا بی، دیسان به‌ ده‌له‌خورپه‌وه گوتی: «نا، نا. جه‌نابی له‌ه‌یستانی راست ده‌کا، ئه‌و به‌ عومراتی خۆی له‌ه‌یستانی نه‌بووه، که‌وايه چۆن ده‌توانی سه‌باره‌ت به‌وه قسه بکا؟ من باوه‌ر ناکه‌م له‌ه‌یستان ژنت ه‌یتابی، وا نیه‌ه؟»

- نا قوربان، له‌ پاریزگای ئیسمالنیسک، قوربان. به‌لام سواریک ئه‌وه‌ی ه‌ینابوو بۆ رووسیا، یانی ژنی داهاتوومی له‌گه‌ل دایکی و پووری و ژنیکی دیکه‌ی خزمیان و کورپه‌ گه‌نجه‌که‌ی ه‌ینابوونی. ئه‌و سواره‌ ئه‌وانی راست له‌ له‌ه‌یستانه‌وه ه‌ینابوو و... به‌ منی سپاردن. ئه‌و سواره‌ لایکی جوانچاک و کورپه‌ خاسه‌ بوو، له‌ گوردانه‌که‌ی ئیمه‌دا ملازم بوو. یانی ده‌یویست خۆی ماره‌یکا، به‌لام په‌شیمان بۆوه. چونکه‌ ژنه‌ شه‌ل بوو.

گالگانۆف ده‌نگی هه‌لینا: «که‌وايه تۆ ژنیکی شه‌لت ه‌یتا؟»

- به‌لێ قوربان. له‌وه‌ کاته‌دا هه‌ردووکیان فریویاندام و باسی ئه‌و نه‌قوستانییه‌یان نه‌کرد. سه‌ره‌تا پیموابوو هه‌لوا ده‌کا، له‌ په‌ستا هه‌لوا ده‌کرد... پیموابوو له‌ خۆشیانا واده‌کا.

گالگانۆف به‌ ده‌نگی جیکن و مندالانه‌وه، قیزاندی: «یانی ئه‌وه‌نده دلخۆش بوو که‌ شووی به‌ تۆ کردووه؟»

- به‌لێ، قوربان، دوا‌یی بۆم ده‌رکه‌وت، یانی کاتیکی که‌ زه‌ماوه‌ندمان کرد، هه‌ر شه‌وی یه‌که‌م دانپیانا و به‌ گریان و پارانه‌وه داوای لیبووردنی کرد و گوتی: «کاتیکی مندال بووم له‌ جوگه‌یه‌ک بازدا و لاقم شکا.» ها! ها!

گالگانۆف وای دا له‌ قاقای پیکه‌نین خه‌ریک بوو بکه‌وئ به‌ عه‌رزدا. گرووشنکاش پیکه‌نی: میتیا ده‌تگوت پۆن قازت لیداوه. ه‌ینده‌ شاد بوو، گوژی به‌ کلک ده‌شکاند.

گالگانۆف رووی کرده میتیا و گوتی: «دهزانی ئه وه یانی به راسته، ئه مه یان درۆ نییه. با پیتبلیم ئه و دوو جاری ژن هیناوه. ئه وه نه قلی ژنی یه که میه تی. ژنی دوو هه میشی. عهرزی به خزمه تتان ده که م، هه لات، ئیستاش هه ر ماوه.»

میتیا به و په پی سه رسورمانه وه بۆلای ماکسیمۆف وهر سووړا و گوتی: «راست ده کا؟»

ماکسیمۆف خا که رایانه گوتی: «به لئ قوربان، هه لات. ئه و ئه زمونه تاله م تاقیکردۆته وه قوربان. له وه ش ناخۆشتر ئه وه بوو له گه ل پیاویکی فه رنسی هه لگیرا، ژنه بهر له هه لگیرانه که ی هه موو ملک و ماله که می به ناوی خۆی تاپۆ کردبوو، پینده گوتم: «تۆ خوینده واری. له بن به ردیش ده توانی بژیوی خۆت دابین که ی.» به و قسه یه ش کۆتایی به مه سه له که هینا: ئۆسقۆفیکی ریزدار جاریکیان پینگوتم: "تۆ یه کیک له ژنه کانت شه ل بوو به لام ئه وی دیکه یانت گورج و گۆل." «هی - هی!»

گالگانۆف که له بنه وه ده کۆلی، هه لچوو: «گوئیگرن، گوئیگرن! ئه گه ر درۆ بکا - که زۆر جاریش ده یکا - بۆ ئه وه یه سه رگه رمان کا. با بیکا، خۆ زه رده ی نییه، وانیه؟ هیندی جار خۆشم ده وی. مرۆفیکی شه رمنه، به لام ته بیعه تی وایه، پیتان وانیه وایی؟ هیندی که س له بهر قازانجی خۆیان خۆ مات ده که ن، به لام ئه و ته بیعه ته که ی وایه. ره نگه پیتانواپی خۆی هه لده کیشی (دوینی له ریگا هه ر له و باره وه مشتومرمان کرد) که "گۆگۆل" "رۆحه مردوه کان" ی سه باره ت به ئه و نووسیویه. ئه گه ر له بیرتان بی له و کتیبه دا وهر زیتریک هه یه ناوی ماکسیمۆفه و نازدیرۆف به قامچی لینه دا. ئه گه ر له بیرتان بی، نازدیرۆف به مه ستی ماکسیمۆف ده داته بهر زه بری قامچی و برینداری ده کا، دوا ی لیدان و ئه و سووکایه تییه له لایه ن یاساوه مه حکووم ده کړی و بړوا ده که ن که سووره له سه ر ئه وه ی که ئه و ماکسیمۆفه یه و قامچیشی خواردوه! پیتانوایه راسته ده کا؟

چیچیکۆف سهره تاي دهيهی بیست، سه فهری دهستیگرد، هر بویه ئهم میژوانه یهک ناگرنه وه. قهت باوهر ناکهم ئهو قامچی خواردی، باوهر ناکهم. ئیوه دهلین چی؟»

تووره بوون و هه لچوونی گالگانۆف ههستیینه دهکرا، به لام به راستی تووشی دل خورپه بووبوو. میتیاش بی ئه وهی نارده زیه تی دربرئی، قسه که ی ئه وی سه لماند و به پیکه نینه وه گوتی:

- ئه گهر قامچی خواردی چی!

ماکسیمۆف هه لیدایه: «مه سه له ئه وه نییه، به راستی قامچیم خواردی، به لام هه روا...»

- مه به ستت له «هه روا» چییه؟ قامچیت خوارد یان نا؟

له هیستانی قه نه کیش، به ناوچاوانیکی گرزوه و به زمانی له هیستانی به هاوړیکه ی گوت: «پانته، سه عات چه ندهیه؟»

- ته ژه ی هاوړی له وه لامیدا شانی هه لته کاند. هیچکام سه عاتیان پینه بوو.

گرووشنکا راشکاوانه دهستیگرد به دۆزینه وهی عه بیه کانی و به توندی گوتی: «بۆ قسه کردن قه ده غه یه؟ ده فهرموون که س زمانی نه گهری چونکه جه نابتان گیانی مه باره کی داده گیری؟» ده تگوت بویه که م جار شتیک له زهینی میتیادا ده بریسکیته وه. ئه مجاره له هیستانی به تووره بییه کی ئاشکراوه وه لامی دایه وه:

- پانی، خو من دژایه تیم نه کردوه. کوا، چیمگوتوه؟

گرووشنکا قیژاندی به سه ر ماکسیمۆفدا: «باشه ئیتر، زووکه چیرۆکه که تمان بۆ بگیری وه. بۆ هه موو مه یمونه که تان توپیوه؟»

ماکسیمۆف به شادییه کی ئاشکراوه، له گه ل ئه وهی نه ختی نیوچاوانی تینکا، دهسته و به جی وه لامی دانه وه: «خاتوون، شیاوی گیرانه وه نییه، هه مووی قوریاته. نووسراوه که ی گوگۆل گیرانه وهی نه قلّه و به کینایه ده بریبریه، چونکه ئه و ناوانه ی له کتیبه که شدایه مانای تایبه تیان هه یه. و به ئانقه ست گۆریویه تی. ناوی راسته قینه ی نازدیروۆف بوو. کوفیشنیکۆف ناویکی دیکه

بوو، پييان دهگوت ئيشكفورنؤف. تهنيا ناوى فيناردى هەر ئه و ناوهى خوى بوو، چونكه ئه و ئيتاليايى نه بوو، روىسى بوو. مادموزيل فيناردى كچيكي شوخ و دهلال بوو، لاقه چكوله و جوانه كانى دهگوت له قالبدراوه. ميني ژوپيكي گولنكه دارى قولهى له به ردا بوو، دهستىكرد به سه ما، به لام نهك چوار سهعات، تهنيا چوار خولهك، هەر به و ماوه كه مهش هه مووانى سه رسام كرد...

گالگانؤف گوراندى: «باسى قامچى خواردنه كهت بكه، بو ليئانداى؟»

ماكسيمؤف وه لامى دايه وه: «له سه ر پايروُن»

ميتيا گوتى: «كام پايروُن؟»

ئه و نووسه ره به ناوبانگه كهى فه ره نسا. له مه يخانه يه كه دانىشتبووين و خه ريكي خواردنه وه بووين. بانگه يشتيان كرد بووم. له پيش هه مووياندا ده ستمكرد به فه راويشتن و شيعرى داشورين. «بويلؤ توى؟ به و جلوبه رگه قوره وه!» بويلؤش له وه لامدا گوتى: ده چم بو بالماسكه، يانى بو چه مام هى - هى! زانيم به وه تيكچوون، هەر بويه خيرا فريكي ديكه م هاويشت، كه هه موو دانىشتوان بيستبوويان و زوريش ته شه راوى بوو:

تو سافوى منيش فائونم!

به لام ئه و داخه كوشتوومى

تو ريگاي ده ريا نازانى!

ئيتر دانىشتوان به جارى قه لسبوون و به جنيو و ناونيتكه كويريان كردم. به لام ناوچاوه كه م هيتابووى، بو ئه وهى تى هه ليئمه وه و تو زى دليان چاكه مه وه، ده ستمكرد به گيزانه وهى حه قايه تىكي روشنيرانه سه بارهت به پايروُن، كاتيك ريگاي نادهن بچيته ئه كادميائى فه ره نسا، له داخانا ئه م دوو دي ره بو سه ر كيلى گوره كهى ده نووسى:

Gi-git piron qui ne futrien

Pas même academician⁷

7- «پايروُن له م شوينه نيژراوه، له ژيانا هيجى به هيج نه كرد و ئه ندامى ئه كاديمياش نه بوو.»

لەسەر ئەو گرتیانم و چیت خواردوو ترش و چەوئەندەر.

- ئاخر بۆ؟ لەبەرچی؟

- لەبەر کەمال و زانست. خەلک دەتوانن کەسیک لە سەر هیچوپیوچ قامچی

کاری بکەن.

گرووشنکا لە ناکاو قسەکەى پێپیرین: «ئاه دەبەسیکەن. هەمووی قۆریاتە، نامەوی گۆیم لێی. پیمابوو قسەى خۆش دەکەن.» میتیا واقیكى بردهوه و له پیکەنین کەوت. لە هێستانییە کە لە گەتە کە، هەستا سەرپى و وەک مرقۆتیکی خەمبار و بیتاقەت دەستی لە پشتهوه هەلپیکا و دەستیکرد بە راوێچکە کردن بە نیو ژوورە کە دا.

گرووشنکا، بەرقەوه چاوی لێدەکرد، گوتی: «ئێتر ناتوانم دانیشم.» هەستی بە خەمباری کرد. لە گەل ئەو هەشدا بۆی دەرکەوت لە هێستانیی خریلە بە چاویکی دەخەزدارانەوه چاوی لێدەکا.

میتیا گۆراندی: «پانییە وەرە بخۆینەوه! ئەو پانەى دیکەش هەروا! وەرن با بخۆینەوه.»

هەر خێرا سى پەرداخى هینا پیشى و پریکردن لە شامپانى.

میتیا دیسان گۆراندی: «پانووێ، بەخۆشیی لە هێستان دەخۆینەوه، بەخۆشیی لە هێستانى ئێوه!»

ئەو لە هێستانییەى لە سەر قەنەفە کە دانیشتبوو، بە خۆگرتتیکی قورساخانەوه گوتی: «پانییە، زۆریشم پێخۆشە،» خێرا پەرداخیکی هەلگرت.

میتیا بە پێدارگرییەوه گوتی: «ئەو پانەى دیکە ناوی چییە؟ بخۆوه، ئەى بەناوبانگترینى بە ناوبانگەکان، پەرداخە کەت هەلگرە!»

لە هێستانى خریلانە گوتی: «پان وێرۆبلیفسکى.»

پان وێرۆبلیفسکى، کە بە دەم پیاسەوه خۆی دەلەقاند، هات بۆلای میزەکە.

میتیا پەرداخەکەى هەلگرت و گوتی: «پانووێ، بە خۆشیی لە هێستان!»

هەرسیکیان خواردیانەوه. میتیا دەستی دا بترییەکە و دیسان سى

پەرداخەکەى پر کردەوه.

- پانووېه، ئىستا به سه لامة تىي ږووسيا، وهرن پيکه وه بېينه برادره!
گروشنکا گوتى: «بۇ ئيمه ش تیکه. منيش دهخومه وه به خوښي ږووسيا!»
گالگانوف گوتى: «منيش.»
ماکسيموف گوتى: «منيش دهخومه وه... به سه لامة تىي ږووسيا، دايه گوره ي
خوشه ويست.»

ميتيا هاواریکرد: «هه موومان! هه موومان! تريفون بوري سيچ، چه ند بترى
ديکه مان بۇ بينه!»

سى بترى دیکه يان شامپانى له وانه ي ميتيا له گه ل خو ي هينا بووى، له سه ر
ميزه که يان دانا. ميتيا هه موو په رداخه کاني پرکرد.

ديسان گوراندى: «به خوښي ږووسيا! هوږپا!» هه موو به سه ريانه وه نا،
جگه له له هيس تانيه کان. گروشنکاش يه کبين ناي به سه ريه وه. به لام
له هيس تانيه کان ده ستيان بۇ نه برد.

ميتيا گوتى: «پانووېه، يانى چى؟ ناخونه وه؟»

پان ويرو بليفسكى په رداخه که ي هه لگرت. به دهنگيکي به رز و ئاهه نگدار
گوتى: «به سه لامة تىي ږووسيا به ر له سالى ۱۷۷۲^۱. له هيس تانيه گرده پياو
گوتى: «ئاوا باشه!» پاشان هه ردو وکيان پيکه وه په رداخه شامپانيان هه لدا.

له ناکاو ميتيا له ده مى ده رچوو: «پانووېه، ئيوه گه وچن.»

هه ردو له هيس تانيه که به له بزىکي هه ر شه ئاميزه وه گورانديان: «پانيه!»
وهک که له شيرى لارى هو مة نيان بۇ ميتيا برد. پان ويرو بليفسكى به تايه ت زور
به رق هه ستاوى و به زمانى له هيس تاني گوتى: «مه گين پياو ده توانى ولاته که ي
خوى خوشنه وي؟»

گروشنکا به له بزىکي فه رمان پيدراوانه وه گوراندى: «بيده نگين! شه ر
مه که ن، من تاقه تى شه ر و کيشه م نييه!» لاقى له عه رزى کوتا. سوور هه لگه را

8- سالى ۱۷۷۲ له هيس تان له نيوان ږووسيا و نه مسا و پيړوسدا به شکرا و حکومتى پلشايه تى
کوتايى پينها ت.

و چاوی زیتہی ہات. ئہو پەرداخە شامپانییەیی تازە خواردییەوہ شوینی لە سەر دانابوو. میتیا ئۆقرەیی لێبرا.

- پانویە، بمبورن! خەتای من بوو، داوای لێبوردن دەکەم. وێرۆبلیفسکی، پانیە وێرۆبلیفسکی، داوای لێبوردنتان لێدەکەم.

گرووشنکا بە رق و توورەیی و لۆمەوہ گوئی: «تۆش دەمت لێکنی! بێدەنگ دانیشە، ھەقمەق!»

ھەموو دانیشتن و بە بێدەنگی لە یەکتریان دەروانی. میتیا سەری لە قسەکانی گرووشنکا دەرندەدەچوو، دیسان گوئی: «ئاغایان، من دامەزراندووہ. وەرن دەستپێیکەین، بۆ ئاوا دەست لە سەر دەست دانیشتووین؟ چیکەین... با دیسان خۆمان سەرگەرم کەین!»

گالگاتۆف، بە ناقایلی لە ژێر لیوہوہ منجاندی: «پەککو دەتوانی ھەموو ناویکی قۆری لێبینی، جگە لە سەرگەرمی!»

ماکسیمۆف گوئی: «وەرن گەنجەفە بکەین، قوربان. ھەرۆک پیشتر دەمانکرد.

میتیا دەنگی ھەلینا: «گەنجەفە؟ کەیفی لە لایە! بەلام ئەگەر پانویە...» لە ھێستانی قەننەکیش، زۆر بە لەشگرانی وەلامی دایەوہ: «پانویە، دوورە.»

پان وێرۆبلیفسکی گوئی: «راستدەکا.»

گرووشنکا پرسیی: «دوور؟ دوورە یانی چی؟»

لە ھێستانی قەننەکیش گوئی: «درەنگ، پانی، مەبەستم ئەوہیە درەنگ وەختە.»

گرووشنکا بە توورەیی قیژاندی: «ھەمیشە درەنگیانە. ھیچ کاریکیان لە دەست نایە. خۆیان بەرەللا و ھەرەللان، بۆیە دەیانەوئ خەلکیش وەک ئەوان بەرەللا و ھەرەللا بئ، میتیا بەر لەوہی تۆ بیی، ھەر ئاوا قروقەپیان کردبوو و بە بیزاری چاویان لێدەکردم.»

له هیستانی خریلانہی قہنہ کیش به زمانی له هیستانی گوراندی:
 «فریشته کهم، دیاره لوتمان پیدا ناهیتی، هر له بهر ئه وهیه ماتم.» پاشان
 میتیای کرده به ردهنگی خوی و گوتی: «پانییه، من ئامادهم.»
 میتیا، پاره کهی له گیرفانی دهرهینا و دووسه د رۆبلی له سهر میزه که داگرد:
 «پانییه، دستپییکه. دهمه وی زورت پی بدورینم. پهری خوت هه لگره و له سهر
 بانک دانیشه.»

له هیستانی گرده پیاو به شیوهیه کی جیدی و لیبراوانه گوتی: «پانییه،
 گه نجه فه له خاوهنی کاروانسه را ودرده گرین.»
 له هیستانی ته ژه گوتی: «ئه وه زور چاکتره.»
 میتیا پرتاندی: «له خاوهنی کاروانسه را؟ زور چاکه، تیگه یشتم، پهر له و
 ودرده گرین. پانویه، بژی بۆ ئه و ئه قلهت، تریفون بۆریسیچ، گه نجه فه مان بۆ
 بیته!»

خاوهنی کاروانسه را دهستیکی پهری تازه بۆ هینان. میتیا به سته کهی
 هه لچری.

تریفون بۆریسیچ سهری له میتیا برده پیشی و گوتی: «کچه کان ئامادهن.
 جووله که کانیش عه دوسه دی ئه وهیه به تار و دهمه که وه بگه نی. به لام عاره بانه ی
 هه لگری که لوپه له کان نه گه یشتوتی.» میتیا هه ستا پی و به هه له داوان رۆی بۆ
 ژووره کهی دیکه تاکو کاروباره کان وه ری بخا و فه رمانی پیویستیان پییدا.
 به لام ته نیا سی کچ هاتبوون و هیشتا ماریا نه هاتبوو. خوشی نه یده زانی چ
 فه رمانیک بدا و بۆچی ئاوا به هه له داوان هاتوو بۆ ئیره. ههر ئه وه نده ی
 پیگوتن که دیاری ئه و کچانه - شیرینی و شه گه لات و نوقل - له جه عبه که
 دهرهینن. زوریش به هه له پرووکی گوتی: «ودکاش بۆ ئاندری، بۆ ئاندری
 ودکا، ودکا! سووکایه تیم به ئاندری کرد!»

له ناکا و ماکسیموف، که به داویدا هاتبوو دهستی نایه سهر شانی و به سرته
 پییگوت:

- پینج رۆبلم بدیهه. منیش دهمه وی پهرین بکه م. هی - هی!

۔ که یفه! زورم پیخوشه! هانی ئه وه ده رۆبل!

دیسان هه موو پاره کانی له گیرفانی دهرهینا و گه لایه کی به جیی ده رۆبل
دهرکیشا. «ئه گهر دۆراندت، وهره وه هی دیکه شت دهمی.»

ماکسیمۆف به دلخۆشی چپاندی به گویدا: «زور چاکه قوربان» هه
خیراش به قله سه ما گه رایه وه بۆ وه تاغه شینه که و داوای لیئوردنی لیکردن که
چاوهروانی راگرتوون. له ههستانیه کان دانیشتبوون. په ری گه نه جه فه یان بلاو
کردبووه. دۆستانه و تارادهیه ک خۆمانه دیاربوون. له ههستانیه خریله دیسان
قه نه که هی داگیرساند بوو و ئاماده ی دهمسپکردن بوو. حال و هه وایه کی
قورساخانه ی به خۆوه گرتبوو.

پان ویروبلیفسکی گوراندی: «پانویه، له سه ر جیی خۆت دانیشه.»
گالگانوف گوتی: «من ئیتر یاری ناکه م، هه ر ئیستا په نجا رۆبلم
پێ دۆراندن.»

له ههستانیه قه نه که ش پینگوت: «ئهم پانه نیوچاوانه که هی نه بهینا، رهنگه
ئه مجاره یان بهینئ.»

میتیا پرسیی: «بانکه که چه ند بی؟ چه نده تان پێ باشه؟»

۔ پانییه، یارییه که جیاوازه، سه د رۆبل، دووسه د، هه رچه ندت پیخوشه داینی.

میتیا به پیکه نینه وه گوتی: «ملوینیک!»

۔ پان سه روان رهنگه نه قلی ”پان پادفیسۆتسکی“ ت بیستی!

۔ کام پادفیسۆتسکی؟

۔ بانکیک له وارشو بووه، هه موو هاتوون و له سه ر داراییه که هی مه رجیان

داناوه. پادفیسۆتسکیش دئ، هه زار کوته ئالتوون ده بینئ، له سه ر داراییه که یان

شه رت ده به ستئ. بانکدار ده لئ: «پانییه پادفیسۆتسکی، به قه د نرخئ ئه و

ئالتوونانه پاره داده نئئ، یان قه ولی شه ره ف دده ی؟» پادفیسۆتسکی ده لئ:

«قه ولی شه ره ف پانییه.» «زور چاکتره.» بانکدار گه نه جه فه دینئ. پادفیسۆتسکی

ده بیاته وه. بانکدار ده لئ: پانییه، هه لیگره، «چه که جه ی میزه که ده کیشیته وه و

ملوینیک پیده دا. «پانییه هه لیگره، بر دووته وه.» ملوینیک له بانکه که دا پوه.

پادفیسۆتسکی ئەلێ: «ئەوهم نەدەزانی.» بانکدار دەلێ: «پانیە پادفیسۆتسکی، تۆ شەرەفت نایە گەرەو و ئیەمش هەرەوا.» بۆیە پادفیسۆتسکی ملوینە که هەلەدەگرێ.

گالگانۆف گوتی: «من باوەر بەو ناکەم.»

. پانیە گالگانۆف، پیاو لە کۆرپێکی ئاوا پر لە پیاوی موحتەرەمدا شتی وا نالێ.

میتیا دەنگی بەرز کردەو: «وا دیارە قوماربازی لەهێستانی چاوپۆشی لەو ملوینە دەکا!» بەلام خیرا قسەى خۆى خواردەو. «پانیە، بمبوره، دیسان خەتامکرد. ئەو لە ملوینە که چاوپۆشی دەکا. لەبەر شەرەفی، لەبەر شەرەفی لەهێستانی. دیوتە زمانی لەهێستانی چۆن دەزانم، ها - ها! وەرە، من دە پۆبل لە سەر سەرباز دادەنێم.»

ماکسیمۆف پیکەنى و گوتی: «منیش پۆبلیک لە سەر بی بی دادەنێم، لە سەر بی بیی دلەکان. پانیە نووچکای جوان و وردیلە، هی - هی!» پەرى بی بیی هەلگرت و وەک ئەو هی قەستی شارەدنهو هی هەبى، خۆى رەپکردەو و بەپەلە لە ژێر میزە که دا خاچی خۆى کیشا. میتیا بردییهو ماکسیمۆفیش بردییهو.

میتیا گۆراندی: «یاللا دە!»

ماکسیمۆف که لە خۆشیی بردنهو هی ئەو یەک پۆبلە پێى وەعەرز نەدەکەوت لە ژێر لیووهو گوتی: «من پۆبلیکی دیکەش دادەکەم.»

میتیا نەراندی: «دۆراندی. دووبل لە سەر حەوت!»

حەوتیش دۆراندی.

گالگانۆف لە ناکاو وەدەنگ هات: «بەسیکەن!»

«دووبل! دووبل!» میتیا داوکهی کردە دوو بەرانبەر، هەر جاریکیش که دەیکرد دوو بەرانبەر، راست لە سەر ئەو پەرهی شەرتی دەبەست، دەیدۆراند. داوی نیوهراست ریکوپیک بوو.

میتیا بە توورەیی گوتی: «دووبل!»

له هیستانی قهنه کیش گوتی: «پانیه تو دووسه د ژۆبلیت د ژۆراندووه. سه دی دیکهش داده که ی؟»

- چی؟ دووسه دم د ژۆراندووه؟ که وایه دووسه دی تر! هه مووی دووبل!
میتیا پاره که ی له گیرفانی دهرهینا و خهریکی دانانی دووسه د ژۆبل له سه ر
بی بی بوو گالگانۆف دهستی له سه ر دانا و به دهنگیکی زایه له دار گوتی:
«به سسه ئیتر!»

میتیا چاوی لی زهق کرده وه: «مه سه له چیه؟»

- ئیتر به سسه! ئیتر ناهیلیم بیکه ی، مه گین!

- بو؟

- چونکه پیم خۆش نییه. دهست له کایه هه لگره. ئه وه پیم گوتی ئیتر ناهیلیم
بیکه ی.

میتیا به سه رسوورمانه وه چاوی تیبری.

گرووشنکا به دهنگیکی خه ماوییه وه گوتی: «میتیا، دهست له یاری هه لگره.
راستده کا. تا ئیستا زۆرت د ژۆراندووه.» هه ردوو له هیستانییه که، به شیوه یه کی
تۆراوانه هه ستانه پی.

له هیستانی وردیله، که به مۆره وه چاوی له گالگانۆف ده کرد، گوتی: «پانیه
پیت وایه گالته یه؟»

پان ویروبلیفسکی گوراندی به سه ر گالگانۆفدا: «تو چکاره ی؟»

گرووشنکا گوتی: «تو هه قت چیه ده گورینی؟ که له شیر ی گه مژه!»

میتیا هه ر جار ی چاوی له یه کیان ده کرد. له ناکاو له روخساری
گرووشنکادا شتیکی بو دهر که وت، هه ر له و کاته دا شتیکی تازه به زه نییدا هات
- خه یالکی تازه و سه یر!

له هیستانی وردیله، له داخانا سوور هه لگه رابوو، تا هات بلی: «پانی
ناگرپینا،» میتیا به په له چوو بۆلای و دهستی دا به شانیدا.

- به ناوبانگترینی به ناوبانگان، ده مه وی دوو قسه ت له گه ل بکه م.

- چیت ده وی؟

- لهو ژوروی دیکه، دوو قسه ت له گه ل ده که م، قسه یه کی خوش، زور خوش. به بیستنی دلشاد ده بی.

له هیستانی خریله داچله کی و به نیگه رانی ته ماشای میتیای کرد به و حاله شه وه له ریوه قه بوولیکرد، به و شه رته ی پان ویرو بلیفسکی له گه لیدا بی. میتیا گوتی: «پاریزه ر؟ قه یناکا با بی ت کارم به ئه ویشه. ده بی ئه ویش له وی بی. پانوویه، با بروین ده ی!

گرووشنکا به نیگه رانییه وه پرسیی: «بو کوئ ده چن؟»

میتیا وه لامی دایه وه: «هر ئیستا ده گه ریینه وه.»

جوریک باوه ری کتوپر و جه ساره ت له چاویدا ددره وشایه وه. روخساری له گه ل سه عاتیک له مه و به ر که هاته ژوروی زور جیاواز بوو. له هیستانییه کانی نه برد بو وه تاغیک که کچان لیی کو بو بوونه وه و میزه که یان به شیرینی و شه گه لات و شامپانی چنی بوو، بردنی بو وه تاغی خه ویک که لای ده سته راست بوو. ئه و دیوه ی که سه ندووق و به سته کانی لیداندرابوو. دوو چرپای گه وره ی لیوو که یه کی کو مایه ک بالنجیان له سه ر هه لچندرا بوو. مؤمیک له سه ر میزیک ی چکوله ی دارین دایسا. میتیا و کابرای له هیستانی له په نای میزیکه دا رووبه رووی یه کتر دانیشن. ویرو بلیفسکی ته ژه ش ده سته نایه پشت قوونی و له لایان راوه سته. له هیستانییه کان کرژ و مون بوون، به لام دیار بوو وه دله خورپه که وتوون.

له هیستانی وردیله گوتی: «پانیه، چ فره مایشتیکت بوو؟»

پانیه، زورتان ماتلناکه م، «پاره کانی له گیرفانی دهره ینا. «ئه م پاره یه بو تو،

له گه ل سی هه زار رو بیل چونی؟ وه ریگره و برو به ری خوتا.»

له هیستانی، سه رسورماوانه چاوی له میتیا بری. له گه ل ویرو بلیفسکی چاویکیان له یه کتر کرد و گوتی:

- پانیه، سی هه زار رو بیل؟

- پانوویه، سی هه زار، به لی سی هه زار! پانیه گوی بگره، ده زانم پیایکی

ماقوولی. سی هه زار رو بیل وه رگره و بو هه رکوی ده چی بچو. ئه و پان

ویژو بلیفسکیه ش له سهر تو - حالی بووی؟ به لام خیرا، هر ئیستا و ئیتر پیتان بیرهدا نایه ته وه. پانیه تیگه یشتی، بو هه میشه دهرۆی. ئه وهش دهرگا که برۆ دهری و ئاور مه ده وه. له وه تاغهی دیکه چیت هه یه بو تی دینم، رو پووشیک و بالته یه کی په شمی، هر ئیستا، ده چم بو ت دینم. ئه سپه کانیشتان خیرا بو ئاماده ده کن. ئیتر خوداتان له گهل، پانیه!

میتیا به دلنیایی چاوه روانی وه لام بوو. ریزه یه ک دوودل نه بوو. کابرای له هیستانی وهک ئه وهی بریاریکی باشی دابی رهنگ و رووی گه شایه وه. - پاره ی نه غد پانیه؟

میتیا گو تی: «پاره ی نه غد پانیه، پینج سه د رۆبل هر ئیستا بو خه رجی ریگه و وهکو بیحانه ده ده مه خزمه تتان، دوو هزار و پینج سه د رۆبله که ی دیکه شی سبه ینی له شاری، به شه ره فم له بن به ردیش بی بو تان په یدا ده کم.»
له هیستانییه کان دیسان چاویکیان له یه کتر کرد. گرده پیاهه که یان گرژ بوو بوو.

میتیا هه ستیکرد چه تیک له کاردایه، بو یه گو تی: «حه وسه د رۆبل، حه وسه د رۆبل، ده لئی چی؟ ئه ویش به بی ماتلبوون، هر ئیستا نه غد، دیده مه خزمه تتان، باشه پانیه. چیه؟ متمانم پیناکهن؟ ئیستا ناتوانم سی هزار رۆبله که تان بده می. ئه گه ر ئیستا بتانده می، له وانیه سبه ینی بگه رینه وه بو لای... ئیستا سی هزار رۆبلیشم پی نییه.» میتیا له گهل هر وشه یه کدا ده تگوت جه رگ و دلی داده که وی. به ده نگیکی له رزۆک گو تی: «له شاری ئه و پاره یه م هه یه، زیاتریشم هه یه. به شه ره فم پاره که م له وییه، شار دوومه ته وه.» غرووریکی رۆحی له ناکاو به روخساری له هیستانی و ردیله وه رهنگی دایه وه، به ته شه ریکه وه گو تی: «ده ی چیی دیکه ش؟ خه جاله تیش شتی چاکه!» پاشان تفیکی کرده وه. پان ویژو بلیفسکیش تفی کرده وه.

میتیا به هیوا برای بو ی دهرکه وت ده مله پووش ماوه ته وه، گو تی: «پانیه، بو یه ئه و کاره ده که ی به هیوای گرووشنکا پاره یه کی زیاتری به نیو چاوانه وه بی؟ ئیوه جووتیک که له شیرری نیره مووکن، هر ئه وه تان قابیله!»

«ئەو سووکایەتیەکی گەورەیه!» لەهێستانی وردیلە وەک چەوەندەر سوور ھەلگەرابوو، بە پرتاو لە ژوورەکە دپەری، دەتگوت تاوانە گوێی لە وشەییەکی دیکە بێ. ویروبلیفسکیش بەپەلە بە دوایدا ھاتە دەری، میتیاش، شیواو و سەر لە بەرد کەوتوو بە دوایندا ھاتە دەری. لە گرووشنکا دەترسا، ترسی ئەوێ بوو پان ھەرا و ھوریا وەرێ بخا. لە راستیدا ھەرواشی کرد. گەردە پیاو خۆی کرد بە وەتاغەکەدا و بە شیوہیەکی سەیر خۆی خستە بەرپیتی گرووشنکا.

بە زمانی لەهێستانی گوتی: «پانیە ئاگرپینا، سووکایەتیەکی گەورەم پیکراوە!» بەلام گرووشنکا لە ناکاو ئاراوقارای لی ھەلگیرا، وەک ئەوێ ژان بە جەرگی گەیشتی. قیزاندی: «بە زمانی ڕووسی بدوێ! ڕووسی! ئەگەر یەک وشەیی دیکەت لەهێستانی لە دەم بیتە دەری، خۆت دەزانی! بەلای ناخیرت ڕووسیت دەزانی، ناکا دواي پینچ سال لەبیرت چوو بیتەو؟» لە داخا سوور ھەلگەرا بوو.

- پانی ئاگرپینا...

- ناوی من ئاگرافنایە، گرووشنکا، ڕووسی قسە بکە، دەنا گویت لیناگرم! لەهێستانی بە ھەست و غرووریکی بریندارەوہ کەوتبوو ھەناسەپرکی. بە رقی ھەستاوی و پۆز و ھەواوہ، دەستی کرد بە ڕووسیەکی سەرگوێ شکاوی: - پانی ئاگرافنا، من ھاتووم بۆ ئێرە تاکو رابردوو لەبیر بەرەمەوہ و ئەوێ ھەتا ئەم ڕۆ ڕووی داوہ بەیە کجاری لە یادما بیسرمەوہ...

گرووشنکا لەجیبی خۆی جینگلیکی دا و قسەکەیی پێ بری: «لەبیری بەریەوہ؟ ھاتووی بۆ ئێرە رابردوو لەبیر بەریەوہ؟»

- بەلێ وایە پانی، من قرنیس نیم، خاوەن پیاوہ تیم، غیرەتی پیاوانە، بەلام کاتیک ئاشقەکانی تۆم دی، چاوم ھاتە تەپلی سەرم. پان میتیا لەو ژوورەیی دیکە پێشنیاری سێ ھەزار رۆبلی پیکردم، بۆ ئەوێ دەست لە تۆ ھەلگرم. بەلام من تفيکم لەناو چاوانی کرد.

گرووشنکا شیتانه قیژاندی: «چی؟ پیشنیاری پاره‌ی پیکردی؟ راسته‌کا میتیا؟ چۆن ویرات هه‌له‌ی وابکه‌ی؟ بۆ من فرۆشیم؟»
 میتیا گوران‌دی: «پانیه، پانیه! ئه‌و پاک و بی تاوانه. من قه‌ت ئاشقی نه‌بووم!
 ئه‌وه درۆیه...»

گرووشنکا قیژاندی: «به چ هه‌قینک له هه‌مبهر ئه‌ودا له‌سه‌رم ده‌که‌یته‌وه؟
 ئه‌وه‌ی منی پاک راگرتوو، که‌مال و زانایی نه‌بوو، ترسان له کۆزماش نه‌بوو،
 راستیه‌که‌ی ئه‌وه بوو سه‌رم به‌رز راگرم و پینیلیم هیچوپووچی. هه‌ر به
 راستی پاره‌که‌ی ره‌تکرده‌وه؟»

میتیا گوران‌دی: «قه‌بوولیان کرد، قه‌بوولیان کرد، به‌لام ده‌یانویست سنی
 هه‌زاره‌که به سه‌ر یه‌که‌وه وه‌رگرن. به‌لام من ته‌نیا هه‌سه‌د رۆبلم بۆ
 هه‌لسوورا.»

- ئاوا: بیستویه‌تی پارهم هه‌یه بۆیه هاتوته‌وه زهماوه‌ندم له‌گه‌ل بکا!
 له‌هه‌ستانیی وردیله ده‌نگی هه‌لینا: «پانی ئاگرپینا، من نه‌جیمزاده و
 خانه‌دانم، من - Lajdak نیم، هاتووم بۆ ئیره زهماوه‌ندت له‌گه‌ل بکه‌م و ئیستا
 ده‌بینم گۆراوی، بوویه‌ته ژنیکی ته‌ورخراپ و بی‌حه‌یا.»

گرووشنکا، به‌توره‌یی گوتی: «برۆوه بۆ ئه‌و جیگایه‌ی لێوه‌ی هاتووی!
 ملی خۆت بشکینه، دنا فرمانده‌دم وه‌ده‌رت نین. منی گه‌وج چه‌نده که‌ر بووم
 پینج سال شه‌و و رۆژ عه‌جمانم نه‌بووه! هه‌مووشی له‌به‌ر ئه‌وه بوو،
 رۆقه‌ستووری به‌و ده‌رده‌ی بردم. ئه‌ویش وه‌ک خۆی نه‌ماوه. یانی هه‌ر ئاوا
 بوو؟ ره‌نگه‌ باوکی بی‌ت! ئه‌و کلاوه تیسکنه‌ت له‌کوئی بوو؟ ئه‌و که‌و بوو ئیستا
 بۆته عه‌له‌شیش. پیده‌که‌نی و گۆرانیی بۆ ده‌گوتم... منی گه‌وج و له‌وج و حه‌یا
 لێهه‌لگیرا و چۆن له‌خۆرا پینج سال خۆم خوارده‌وه و فرمیسکم هه‌لوه‌راندا!»

گرووشنکا له سه‌ر کورسیله‌که‌ی خۆی به‌ پشتدا خست و هه‌ردوو ده‌ستی
 به‌به‌ر چاوییه‌وه گرت. هه‌ر له‌و کاته‌دا کچانی گۆرانی بیژی ماکوویه له وه‌تاگی
 ده‌سته چه‌په‌وه تینان چریکاند - گۆرانییه‌کی شاد و هه‌وای هه‌له‌په‌رکی.

ویرۆبلیفسکی له ناكاو گوراندى: «ئيره قه حبه خانهيه! تريفون بۆرسيچ، ئەم سه ليته حه يا لى هه لگيراوانه ده ركه با برون!»
 خاوه نى كاروانسه را، كه گوڤى له گالوبوغرى ميوانه كان بووبوو، پينيابوو شه ر ده كه ن بۆيه ماوه يه ك بوو له پشت ده رگا كه راوه ستابوو و سه رتاتكڤى ده كرد. خيرا خۆى به ژووريدا كرد، به بى ئە ده بيه كى سه رسوورهيته ره وه روى كرده و ویرۆبلیفسكى و گوڤى:

- ئەو چه قه چه قه ت له چيه؟ ده ته وى گه روى خۆت بدرينى؟

ویرۆبلیفسكى نه راندى: «هه ي حه يوان!»

«حه يوان؟ پيمبلئى بزائم تاوى له مه وه ر به كام گه نجه فه يار يتده كرد؟ ده ستكيم په ر پيداى شارده ته وه. به په رى دياريكراو يار يتكرد؟ ده زانى ياريكردن به گه نجه فه ي نيشانه كراو تاوانه و ده توانم به و تاوانه به ره و سيبريا بتره تينم؟ چونكه ئەو كاره له گه ل قۆپيكردى پاره جياوازى نيه...» ئە وه ي گوڤو رۆيى بۆلاى قه نه فه كه، ده ستيكرد به پشت قه نه فه كه و بالئجه كه ي سه ريده و ده سته يه ك گه نجه فه ي هه لئه پچراوى ده ره يئا.

به سته گه نجه فه كه ي هه لئنا و نيشانيدان: «فه رموون، ئە وه ش به سته هه لئه پچراوه كه ي من! له و پشت درگايه راوه ستا بووم و چاوم لئبوو شارديه وه و به سته كه ي خۆى له جى دانا - تو مروڤيكي گزيكارى!»

گالگانوف گوڤى: «منيش دوچار ئاگام لى بوو په رى گوڤى!»

گرووشنكا، ده ستى ليك هه لپيكا بوو و له شه رمانا سوور هه لگه را بوو، گوڤى: «دارزينه، دارزين! خو شه رم و حه يا نه ماوه، خودايه گيان، ديوته كارى به كووى گه يشتووه!»

ميتيا گوڤى: «بيروراى منيش هه روايه!» به لام به ر له وه ي ئەو وشانه ي له دم بيته ده رى، ویرۆبلیفسكى، به نيوچاوانىكى مۆنه وه، مشتى بۆلاى گرووشنكا راته كاند و گوراندى:
 - هه ي به سته كه ي هيجو پووچ!

میتیا له ږیوه شالاولی بؤ برد، ههر دوو دهستیگرت، هه لیهینا و بردی بؤ ئه و ژووره ی که تازه لئی هاتیوونه ده ری.

دوای گه رانه وه، هه روا به دم هانکه هانکه وه، گوتی: «ئه وم له و ژووره له سه ر عه رزه که ږاکیشاوه. بؤره که ی خو پری هه ولده دا هه ستیته وه! به لام ئیتر ناگه ږیته وه، خه یالتان ته خت بی...» تیه کی ده رگاکه ی پیوه دا و تیه کی به ناوه لایی هیشته وه و نه راندی به سه ر له هیستانییه وردیله که شدا:

حه زره تی مه باره کیش، ئه گه ر زه حمه ت نییه ته شریف بیته بؤ ئیره!
تریفون بؤریسیچ گوتی: «دیمتری فیودورویچی خوشه ویست، ئه و ږاره یه ی پیت دؤراندون لیان بستینه وه. وهک ئه وه وایه دزیان لیکر دیتی.»
گالگائوف هه لیدایه: «من په نجا ږوبله که ی خوم ناستیتمه وه.»
میتیا گوتی: «منیش دووسه د ږوبله که ی خومیان لئ وه درناگرمه وه. هه ر نامه ویته وه قه یناکا ئه وان دلایان به وه خوشه.»

گرووشنکا هاواریکرد: «ثافه رین میتیا! تو ده ستودلبازی میتیا!»
توره ییه کی ناوه کی به قسه کانیه وه دیار بوو. پانی وردیله، له رقا سووره لگه ږابوو، به لام هه روا به پوز و هه واوه ږویی بولای درگاکه و له نکه ریکی گرت، ږوی کرده گرووشنکا و گوتی:

پانی، ئه گه ر ده ته وئ له گه لم بیی، وه ره، دنا خودا حافیز.
هه روا که له بهر قین و دهماری زور بای کرد بوو، له ده رگاکه چووه ده ری و خوی کرد به ژووره که ی تر دا به وه ده لئ مروق ی خاوه ن که سایه تی، چونکه ئه وه نده له خورازی بوو، دوای ئه و هه موو ماجه رایه، هیشتا چاوه روانی ئه وه بوو گرووشنکا شوی پییکا. میتیا ده رگاکه ی لئ پیوه دا.
گالگائوف گوتی: «ده رگاکه گاله ده.» به لام کلپه که له پشت ده رگاکه وه ته قه ی هات. دیار بوو ئه وان له پشته وه دایانخست.

گرووشنکا بی به زه بییانه گوتی: «ئوخه ی له دلم که وت، چه نده م پی خوش بوو! هه قی خویانه.»

(n)

جەزم بوون

دوای ئەو بەزم و شادی دەستیپیکرد. سەما و کەیف و خواردنەو. بەزمەکەش ئازاد بوو و بەرگێرەوێ نەبوو. گرووشنکا یەكەم کەس بوو داوای شەرابی کرد. «دەمەوێ بە دلی خۆم بخۆمەو و وەک جاری پیشوو مەست و سەرخۆش بم. لەبیرتە، میتیا لەبیرتە جاری پیشوو لێرە لەگەڵ یەکتەر ئاشنا بووین؟» میتیا بەجاری جەزم بوو، بە تەواوی هەستی بە نەشە و شادی دەکرد، چونکە بەختەوهری لەبەر دەستی بوو. بەلام گرووشنکا جار لەگەڵ جار ئەوی لە خۆی دوور دەخستەو: «بپۆ کەیفی خۆتی بۆ بکە. پێیان بلی سەما بکەن و بەزم و شادی وەرێ بخەن. با دار و دیواریش بکەو نە سەما و هەلپەرکی، راست وەک جاری پیشوو.» لە رادەبەدەر شاد و دلخۆش بوو. میتیاش هەرکاریکی پێ بسپێردرایە لەلایەن گرووشنکاوە بە سەر دەچوو و ملی خۆی بۆ دەشکاند. گۆرانیبیژان لە وەتاغەکە ی دیکە بوون. وەتاغیک بوو تا ئیستا ئەوان لینی دانەنیشتبوون، ژووریکی چکۆلە بوو، پەردەیهکی کە تانیان لێ گێرا بوو و کردبوویان بە دوو بەشەو. پشت پەردەکەش چرپایەکی گەورە ی لیبوو باریکی دۆشەک و بالنج لە سەر هەلچندرابوو. هەر چوار ژوورەکە ی تایبەتی میوانان قەرەوێلە ی لێ بوو. گرووشنکا لای دەرگا کەو جیی خۆی گرتەو. میتیا کورسیهکی نەرم و خۆشی بۆ دانا. گرووشنکا بۆ سەیری بەزم و هەلپەرکی لە شوێنەکە ی پیشووی دانیشتبوو. هەر ئەو شوێنە ی کە بە کەیفی دلی عەیش و نوشی

کردبوو. ته‌واوی ئه‌و کچانه‌ی هاتبوون، جاری پيشووش هه‌ر له‌وی بوون. کۆرپی جووله‌کان به‌ تار و دمه‌که‌وه هاتبوون، عاره‌بانه‌ی هه‌لگری شه‌راب و که‌لوپه‌له‌کان گه‌یشتی.

میتیا که‌وتبووه هه‌له‌که‌سه‌ما. هه‌موو جووره‌ مرۆفیک خۆیان به‌ ژووریدا ده‌کرد. بۆ ئه‌وه‌ی سه‌یری به‌زم و هه‌له‌په‌رکی بکه‌ن، خه‌لکی نیو دئ به‌ ژن و منداله‌وه له‌ خه‌و هه‌ستابوون، به‌هیوا بوون وه‌ک مانگی پيشوو بچنه‌ سه‌یران و به‌زم و بۆ ماوه‌یه‌ک به‌ خۆشی راپیویژن. میتیا قه‌لافه‌تی هه‌موویانی له‌بیر ماپوو، تووشی هه‌رکامیشیان ده‌بوو و ده‌یناسییه‌وه، ماچومووچی له‌گه‌ل ده‌کرد. بتری شامپانی هه‌له‌په‌رچی و هه‌رکه‌س له‌په‌وه ده‌هات، په‌رداخ‌ی بۆ پر ده‌کرد. ته‌نیا کچان حه‌زبان له‌ شامپانی بوو. پیاوه‌کان رۆم و براندی و پانچی گه‌رمیان پی‌خۆش بوو. میتیا فه‌رمانیداوو نوقل و چۆکلێت بۆ کچه‌کان دانین و نه‌هیلن سی سه‌ماوه‌ر هه‌تا به‌یانی بکوژیته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی چایی و پانچ بۆ هه‌موان ببی و که‌می نه‌هینن. ورده‌ ورده‌ وابوو به‌ تیکه‌ولیکه‌، ده‌نگوت کاسه‌ی قه‌ره‌چی ئاو بردوووه، به‌لام میتیا هینده‌ که‌یف‌خۆشبوو، هه‌رچه‌نده‌ تیکه‌و لیکه‌ زیاتر ده‌بوو ئه‌و زیاتر ده‌گه‌شایه‌وه و نه‌شه‌ ده‌بوو. ئه‌گه‌ر لادینییه‌کان له‌و کاته‌دا داوای پاره‌یان لی‌بکرایه‌، چه‌که‌ی پاره‌که‌ی له‌ گیرفانی ده‌ردینا و به‌م ده‌ست و به‌و ده‌ست پییده‌دان. وادیاره‌ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو تریفۆن بۆریسیچ به‌ ده‌وری میتیادا ده‌هات و چاوی له‌ سه‌ر هه‌له‌نه‌ده‌گرت. وادیاره‌ ئه‌و شه‌وه‌ به‌ یه‌که‌جاری وازی له‌ خه‌وتن هینابوو، ئه‌گه‌رچی بریکی خواردبووه، ئه‌ویش ته‌نیا په‌رداخیک پانچ، چونکه‌ ئاگای له‌ میتیا و گیرفانی بوو و له‌سه‌ری سایه‌د بوو. کاتیک ده‌هات گیرفانی هه‌له‌ته‌کینن، خیرا ناوبژیوانی ده‌کرد و به‌ ریز و ئه‌ده‌بیک زۆره‌وه هانیده‌دا «سیگار و شه‌رابی راین» خه‌سار نه‌کا و له‌وه‌ش گرینگتر به‌ پیچه‌وانه‌ی جاری پيشوو پاره‌ به‌ لادینییه‌کان نه‌دا. زۆریشی رق له‌ لیکۆرخواردنه‌وه و شیرینی خواردنی کچان هه‌ستابوو. ده‌یگوت: «دیمتری فیودۆرۆویچ، ئه‌و

رَشڪنانه چين. ٺهگر له جياتي ٺيوه بوايه م، شه پيڪم تيهه لدهدان، ٺهوان ته نانهت ٺهوه شه پهش به شانازي دهزانن - ههر شياوي ٺهوهشن!»

ميتيا ديسان ٺاندريني وهبير هاته وه وهرمانيدا پانچي بو بهرن. به دهنگيكي نهرم و گيراوه دووپاتيكرده وه: «ناحهزي له گهل جوولامه وه، پيموا ره نجاندم.» گالگانوف قهستي شه راب خوار دنه وهي نه بوو، سه ره تا گرنگيه كي ٺهوتوي به وه وچانه نه ده دا، به لام دواي خوار دنه وهي يهك دوو په رداخ شامپاني به ته واوي وه نه شهي خست. به نيو ژوره كه دا پياسهي ده كرد و پيده كه ني و تاريقي گوراني و موسي قاهه كي ده كرد، هه موو شتيك و هه موو كه سيكي به باش دهزاني. ماكسيموف، شاد و سه رخوش له گالگانوف دوور كه وته وه. گرووشنكاش خهريكوو سه رخوش ده بوو. ٺاماڙهي به گالگانوف كرد و به ميتياي گوت: «چ كورپيكي جوانچاك و خوئين شيرينه!» ميتياش هه لات بولايان و گالگانوف و ماكسيموفي ماچكرد. زوري ٺاره زوو له دلدا بوو! گرووشنكا هيشتا هيچي نه گوتبوو، ويده چوو به قهستي له قسه كردن پاريز بكا. به لام جاروبار به چاويكي به سوژ و لاوينه ر له ميتياي دهرواني. ٺاخري وايليهات له ناكاهه دهستي ميتياي گرت و كيشاي بولاوي خوي. له و كاتهدا له سه ر كورسيه ي به ردهرگاكه دانيشتبوو.

- چوڻ بوو هاتي؟ ها؟ كاتي ٺاوا به په له هاتي!... زور ترسام. دهتويست من به ٺهوه بسپيري، ها؟ ههر به راستي دهتويست ٺهوه كاره بكه ي؟

ميتيا سه رخوشانه گوتي: «نه مدهويست شادي به كه تان لي تيڪبدهم!» به لام گرووشنكا گويي له وهلامي ٺهوه نه بوو.

ديسان له خوي تاراند: «چاڪه، برؤ كه يف بكه... مه گري، ديسان بانگت ده كه م.» ميتيا به هه لاتن رويي بو ٺهوه سه ري ژوره كه و گرووشنكا گويي له گوراني گرتبوو و سه يري سه ما و هه لپه ركيي ده كرد، ٺهه گه رچي چاوي له سه ر ميتيا هه لئه ده گرت. به لام دواي چاره گيڪ ديسان بانگيكرده وه و ميتيا به هه لاتن چوو بولاوي.

وهره له لامل دانیسه، پیمبلې بزانه دویڼې نه قلی منت له کوڼ بیست و کڼ پینگوټی هاتووم بؤ ئیره؟

میتیا به شیوهیه کی ټیکه ل و پیکه ل و پچر، پچر هه موو شتیکی بؤ گیرایه وه. زور سهیر قسه دیده کرد، جار جار گرژ ده بوو و له قسه ده که وت.

گرووشنکا پرسیی: «بؤ وا ټیکه چی؟»

– له خووه... نازانم... راستت ده وی، پیاویکی نه خو شم له وی به چی هیشتووه. ئه گهر بلوایه بوم ده سالم له ته منی خوم پیده دا بؤ ئه وهی چاکبیته وه. بؤ ئه وهی بزانه چاکبوته وه!

– ئه گهر نه خو شه، ههر بیریشی لیمه که وه. دهی، سبهینی ده تو یست به گولله له خوت دهی! چهنده کورپکی گه وچی! بؤچی ده تو یست خوت بکوژی؟ من زورم مروقی ئاوا نه ترس و ئازا خو شده وی. دهی، که وایه ئامادهی له بهر خاتری من هه موو کاریک بکهی، ها؟ گه وچه گیان، یانی ههر به راستی ده تو یست سبهینی خوت بکوژی؟ نا، ماوهیه که دستراگره، رهنگه قسه یه کت پیتلیم... ئه مرو پیتنالیم، سه بهینی رهنگه. پیت خو شه ئه مرو پیتلیم؟ نا، ئه مرو پیتنالیم. چاکه ئیستا هه سته برو. برو خوشی رابویره.

له گه ل ئه وه شدا، وهک ئه وهی تیگه یشتی ئوقره ی لی هه لگیراوه، بانگی کرد. به وردی چاوی له چاوی بری و گوتی: «بؤ خه مباری؟ خه مبارت ده بینم... ئه ری ده زانم دلته نگی. پیت وایه ده گورپنی و قاقا ده کیشی و کچانی لادیی ماچه ده کهی، ئیتر تیتناگه م، ده زانم له ناخه وه چهنده ئالوز و ناشادی. بیرى لیمه که وه، برو خو شبه. من زور شادم، توش برو شادبه، خه مت نه بی... لیره که سیکم خو ش ده وی، بزانه ده زانی کینی. ئه یه رو چاوی لیکه، جه رگه که م خه وی لیکه و تو وه، مه سته.»

مه به سستی گالگانوف بوو، به سه رخوشی، بؤ تاویک له سه ر قه نه فه یه ک دانیشت، به لامل له ریوه، خه وی لیکه و تبوو. خه والویه که شی ته نیا به هو ی مه سستی وه نه بوو. له ناکاو هه سستی به دلته نگی کرد، یان خو ی گوته نی، «تاقه تی به سه رچوو» گورانیی ئه و کچانه به جار ی خه مباری کرد. گورانییه که و

خواردنه وهی په یتا په یتای شامپانی ورده ورده خه ریکبوو له بهر چاویان دهکوت. سهما و هه لپه ریکه ش به وړاده هیه له بهر چاوی تالبوو. دوو کچیان خویان وهک ورچ لیکردبوو و کچیکي شاد و قوشمه ش به ناوی ئیسپانیدا، به دارده ستیکه وه ناگاداریی لیده کردن و ده ستیکرد به «رینوینی کردنیان.» «ماریا هوشت به خوته وه بی دهنه لیدان دهخوی!» ورچه کان ئاخری به شیوه هیه کی ناحهز له گه ل پرموو هوری ژنان و پیاوان که تیک ترینجا بوون، له چه قی ژووره که دا تلانه وه.

به واقورماوی گوتی: «زور چاکه، لینیان گه رین! لینیان گه رین! کاتیک خه لک بو شادی و خوشی روژیکیان بو هه لکه وتوو، بو شادی نه کهن؟» به لام گالگانونف دهتگوت ئازای نه نامی له پیسای هه لکشاو، گرژ و مون، خوی دووره په ریز راده گرت، و له بهر خویه وه دهیمنجاندا: «ته واوی نه و قوریاته لادینیانه، وهک کاری به راز وایه. شه وانی هاوین که مانگه شه و ده بی، نه و جوړه به زم و گه مانه ساز ده کهن.» نه و به تاییهت گورانییه کی تازه ی زور پیناخوش بوو که هه وایه کی شاد بوو و پی ریژنی به قوون هه لده په راند. نه و گورانییه باسی پیاویک بوو که ده هات به ختی خوی له گه ل کچیک تاقی بکاته وه، بو نه وهی بزانی خوشیان دهوی یان نا:

نه رباییک دئ بو خوازینی:

تا کو بوی ده رکه وی کچه

خوشی دهوی و شوی پیده کا؟

به لام کچان کوا ده توانن نه و نه ربابه یان خوشبوئ:

نه و زالمانه لیمده دا

به شوول و قامچی لیمده دا

به کاری چی دئ نه شقی وا؟

پاشان قهره چیه ک دئ و نه ویش به ختی خوی تاقی ده کاته وه:

قهره جیک دئ بو خوازینی:

تا کو بوی ده رکه وی کچه

خۆشى دەوئ و شووى پئدهكا؟
بهلام ئەوان ناتوانن قەرەجيشيان خۆشبووى:

ترسم ههيه دەرچى به دز
ببئته هۆى خهم و دهردم
دامامو كا و مات و سهرکز.

زۆر پياوى ديكهش بۆ تاقي كردنه وهى بهختى خويان دين، يهكيان سهرباز
دهبى:

سهربازيك دئ بۆ خوازيني
تاكو بۆى دهركهوئ كچه
خۆشى دەوئ و شووى پئدهكا؟
بهلام دهست به رووى سهربازهكه شهوه دهنين:

من چۆن شوودهكم به سهرباز
كۆلهپشتى لهكۆل دهنى
منيش دهبى وهداوى كهوم
له چۆل و ههرد و بهندهنى.

ليردها ديپيكي زۆر ناحهزيان به راشكاوى دهگوت، گويگرانى توشى
دلەخوريه كرد. گورانييهكه به خوازيني بازگاننك كوتايى دئ:

بازرگان دئ بۆ خوازيني:
تاكو بۆى دهركهوئ كچه
خوشى دەوئ و شووى پئدهكا؟

دردهكهوئ كه به ئاواتى خوى دهگا، چونكه:
بازرگان بۆم دينى پاره
منيش دهبم به خاتوونى
ئهم ناوچه و مهلبهند و شاره.

گالگانوف زورى رق ههستا. به دهنگيكي بهرز گوتى: «ئهم گورانييه ئيتر
باوى نهماوه. كئ ئهم هونراوانهيان بۆ دهنووسى؟ برىا كريكارى هيلاسين و

جووله کهش بهاتبایه‌ن بۆ خوازینی و تاقیکردنه‌وه‌ی به‌ختی خۆیان. «پیی و ابوو زۆر دزیوه و سووکایه‌تی پیوه‌یه، بۆیه له‌ریوه گوتی تاقه‌تم به‌سه‌ر چووه. دوا‌ی ئه‌و قه‌سه‌یه له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک دانیش‌ت و خه‌و بردییه‌وه. روخساری جوان و چکۆله‌ی که‌وته سه‌ر بالنجی قه‌نه‌فه‌که و هه‌تا راده‌یه‌ک ره‌نگی په‌ریبوو.

گرووشنکا که میتیای ده‌برد بۆلای، گوتی: «چاوی لێکه چه‌نده جوانه. هه‌ر سه‌عاتیک له‌مه‌وبه‌ر سه‌ریم دادینا، قژی ده‌لێی خه‌یاته‌ی خاوه، چه‌نده‌ش په‌ره...»

به‌نه‌رمی داها‌ته‌وه و نیوچاوانی ماچکرد. گالگانۆف خیرا چاوی هه‌لینا. هه‌ستا سه‌رپی و به‌شێوه‌یه‌کی تاسه‌مه‌ندانه‌ پرسیی ماکسیمۆف له‌کوینییه. «میتیا گوتی: «که‌وایه ئه‌و که‌سه‌ی خۆشت ده‌وی ئه‌وه.» گرووشنکا به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: «گالگانۆف تاوی له‌لام دانیشه. میتیا، هه‌لی ماکسیمۆف ببینه‌وه.»

دیار بوو ماکسیمۆف ناتوانی واز له‌و کچانه‌ بێنی و ته‌نیا جاروبار به‌په‌له ده‌چی په‌رداخیک لیکۆر بۆخۆی تیده‌کا. دوو پیاله‌شی پانج^۹ خوارده‌بووه. دوموچاوی سوور هه‌لگه‌رابوو، لووتیشی په‌مه‌یی بوو، چاوی ته‌ر بوو و جوانییه‌کی بی‌تامی پیوه‌ دیاربوو. هه‌لاته‌ پیشی و رایگه‌یاند که ده‌یه‌هوی سه‌ما بکا.

- کاتیک منداڵ بووم ته‌واوی سه‌ما دروست و حیسابی و ئه‌شرافیه‌کانیان فیرکردم...

گرووشنکا گوتی: «میتیا تو له‌گه‌لی بچۆ، من ده‌مه‌هوی هه‌ر لی‌زه‌وه چاوه له سه‌ما کردنه‌که‌ی بکه‌م.»

گالگانۆف به‌ساویلکه‌یه‌کی ته‌واوه‌وه رازی نه‌بوو گرووشنکا له‌گه‌لی دانیشی، گوتی: «نا، نا، منیش دیم و ته‌ماشای ده‌که‌م.» هه‌موویان چون بۆ ته‌ماشای کردن. ماکسیمۆف ده‌ستیکرد به‌سه‌ما کردن. به‌لام جگه له میتیا هیچ

9- شه‌راب یان عاره‌قی تیکه‌ل به‌ ئاوی گه‌رم و شه‌کر و لیمۆ و بیبه‌ر و هتد...

کەس ئافەرینی پینە کوت. سەماکەشی تەنیا هەلبەزدا بەز و هەلێنانە وە لە لاقی بوو لە پشتمە وە، کە هەر جاری هەلبەزێیە وە بە دەست لە و لاقە ی دەدا کە لە پشتمە وە هەلی دەهینایە وە. گالگانۆف ریزە یە کیشی پی خۆشە بوو، بە لام میتیا باوەشی پێدا کرد و ماچیکرد.

- بژی، سپاس بۆ ئەو سەما جوانەت وادیارە ماندوو بووی! لێرە بە دوای چیدا دەگەرێتی؟ تۆزی شیرینی مەیل کە. یان جگەرە یە ک داگیر سینە.

- جگەرە یە ک قوربان.

- ئەو مەشرووب ناخۆیتە وە؟

- تاوی لە مە و بەر پەرداخیکم لیکۆر خوارد وە قوربان... شەگەلات نییە؟

- چۆن نییە، بارخانە یە ک لە سەر میزە کە هەلپژا وە. چ جوریکت پی خۆشە

برۆ هەلبزێرە پۆحە کە م!

- وانیلی، وانیلی ئەگەر هەبێ پیمخۆشە قوربان، تاییەتی پیرە پیاوانە. هی -

هی!

- نا براکە م لە و جۆرە تاییەتە مان نییە.

ماکسیمۆف دانە و بییە وە سرتاندی بە گوئی میتیادا: «دەلیم ئەو کچە، ماریا

چکۆل هی - هی! دەکرێ یارمە تیم بەدی لە گەلی ئاشنا بم؟»

- کە وایە ئاوری ئەو هەلی گرتووی! نا، براکە م، ئەو هاتوو نە سازای!

- ماکسیمۆف بە لە بزیکێ خاماوی گوتی: «نە بە خوا ئازاری نادەم.»

- باشە، باشە، بە لام دەزانی چی براکە م، ئەوانە تەنیا بۆ سەما و گۆرانی

هاتوون بۆ ئێرە. سەگی تیری بۆ ئەو هاتنە یان، سەبرکە بزانیان!... جاری

خەریکی خواردن و خواردنە وە بە. پارەت ناوی؟

ماکسیمۆف بە پینکە نینە وە گوتی: «دواتر رەنگە.»

- زۆر چاکە، زۆر چاکە...

میتیا سەری گەرم داها تیبوو، چوو بەر کە پرە دارینە کە ی حەوشە، کە بە

دەوری کاروانسە را کە دا لیدرابوو. هەوای فینک تۆزیک هینایە وە سەرخۆ. لە و

تاریکییە دا را وە ستاو بە هەردوو دەستی سەری خۆی گرت. بیر و خەیاڵە

په پړيوه کانی له ناکاو گه پړانه وه و له میښکی وهره اتن. هه ست و بیرى تیک هالان و برووسکه یه کی کتوپړ له زهینی دا و برووسکه یه کی به سام و پړ مه ترسی! به زهینیدا تیپه پړی: «نه گهر بریاره خوځم بکووژم، بؤ هر ئیستا نه و کاره نه که م؟ بؤ نه چم بؤ ده مانچه کان و بیانینم بؤ ئیره، لیره، له م قوژبڼه تاریک و تنووکه دا کاره که یه کلایى که مه وه؟» نزیکه ی ده قیقه یه ک، به دوو دلی راوه ستا. چن سعات له مه و بهر که به پرتا و هات بؤ ئیره، نه و شووره یی ه ی به دوا یه وه بو، نه و دزیی ه ی کردبوو ی، نه و خوینه، نه و خوینه!... به لام له گه ل هه موو نه مانه ش له و کاته دا ئاسان تر بوو بؤ ی. له و کاته دا هه موو شتیک کو تایی پی هاتبوو: گرووشنکای له دست درچووبوو، ئیتر ده ستی لی داشتبوو. نه و ئیتر له دستی درچووبوو. له و کاته دا مهرگ بؤ نه و سانتر بوو؛ ده بوو هه رچوونیکه بمړی، چونکه ئیتر هیچ هیوا یه کی بؤ مانه وه له م دنیا یه دا نه بوو. به لام ئیستا؟ ئیستا ش وه ک نه و کاته یه؟ ئیستا ئیتر تارما یی ه ک، لانیکه م نه و ترسه ی له دلدا نه ما بوو: نه و ناشقه هه ق به ده ستی پی شوو، نه و دا هو له نه خسه له نیو چووبوو، ئیتر ئاسه واری نه ما بوو. نه و تاپو توقینه ر و به سامه بوو بووه شتیکى هیچه که و قوړ و خو پړی. بردبوویانه ژووری خه وتن و ده رگای له سهر گاله درابوو. تازه گه پړانه وه ی نه بوو. گرووشنکا تووشی شهرمه زاری بوو بوو، میتیا له چاویدا خویندبوویه وه که دلی به چ که سیکه وه یه. ئیستا بؤ به خته وه ری له ژیاندا، هه موو شتیکى له ئیختیاردا بوو... به لام نه یده توانی دریزه به ژیان بدا، نه یده توانی، نه ی هاوار، خودایه، ناخ! خودایه نه و پیاوی لای په رژینه که دام به عه رزدا، نه مر دبی! نه و مووسیبه ته گه وره م لی دوور خه وه! خودایه! بؤ تاوانبارانی وه ک من زورت مؤجزه نواندوو! به لام نه گهر، نه گهر نه و پیره پیاوه زیندوو بی، هه رچوونیک بی نه و په له ی شووره یی ه دسر مه وه، پاره که ده به مه وه جیى خو ی. دیبه م دهیده مه وه، به هر شیوه یه ک په یدایده که م و ده ییبه مه وه. ناهیل م هیچ ئاسه واریک له و شووره یی ه بمیثیته وه، مه گین له دلدا بمیثی! به لام نا، نا، چ خه ونیکى مه حال و ترسه نوکانه یه! ناخ، هاواره له م من!»

له گهل ئه وه شدا ترووسكهى هيوايهك له وشه وه نووته كه دا خوئ به زهينبیدا كرد. ههستا پئ و به ههله داوان پوويشته وه بو وه تاغ - بولاي ئه و، بولاي ئه و فريشتهى هيوايهى، كه سه عاتيک هئچ، ته نانه ت ده قيقه يه ك ئه شقى ئه و ته واوى پاشماوهى ژيان دئنى. ته نانه ت له گهل ئازارى ئابروو تكانيشدا؟ ئه و پرسياره تاله چنگى له دلئ گير كرد. «بولاي ئه و، بولاي خوئ، بو ديتنى، بو بيستنى، ئيتير بير له هئچ نه كردنه وه و له بير بردنه وهى هه موو شتيك. ته نانه ت ئه گه ر ته نيا ئه و شه وه ش بئ، سه عاتيک، يان بو چرکه يه كا» راست له و وه خته دا كه له بهر هه يوانه كه وه پووي بو سه رسه را. لووتى به لووتى تريفون بو ريسچدا ته قئ. بوئ ده ركه وت كه خه مبار و نيگه رانه و پئى وابوو به داوى ئه ودا ده گه رئ.

- تريفون بو ريسچ، چبووه، له من ده گه رئ؟

خاوه ن كاروانسه را مات و خه مبار دياربوو، گوئى: نا قوربان. بو له تو بگه ريم؟ مه گين چووبووى بو كوئ؟»

- بو وا ماتى؟ خو رقت هه لئه ستاوه؟ په له مه كه، هئنده ي نه ماوه، برؤى له جيگا كه ت خزئى... سه عات چه نده يه؟
- سه عات سئ. رهنگه له سئيش لاي دابئ.

- ئيتير زؤرى نه ماوه، ورده ورده به زمه كه كوئاي پئدينين.

- ئه وه چ فه رمايشتيكه قوربان. تا هه ركاتيک پئتان خو شه، درئژه ي پئبده ن...

ميتيا بو ساتيک له خوئ پرسئ: «چبووه؟» پووي بو وه تاغيک كه كچه كان خه ريکى سه ما بوون. گرووشنكا له وئ نه ما بوو. ميتيا سه رى كئشا پشت په رده كه - گرووشنكا له وئ بوو. له سووچيک، له سه ر سئدوو قيک دانيشتبوو. سه رى كردبووه سه ر قه ره وي له ي به رده مى و خوئ كو م كردبووه. ده گريا و هه ولى ده دا به ده نگ نه گرى، نه وه ك گوئيان له ده نگی بئ. كاتئ چاوى به ميتيا كه وت بانگي كرد بولاي خوئ، توند ده ستيگرت و به سرته گوئى:

- میتیا، میتیا، نازانی چەندەم خۆش دەویست. حەیفی بۆ ئەو پینچ سالەى خۆشم ویست! نازانم ئەوم خۆش دەویست یان رقی خۆم؟ نا ئەوم خۆش دەویست، ئەو. ئەو درۆیه کە رقی خۆم خۆش ویستی و ئەوم خۆش نەویستی. میتیا ئەو کاتە حەقدە سالم تەمەن بوو. لەگەڵما زۆر دلۆقان بوو، زۆریش سەرو دلخۆشبووین. گۆرانى بۆ دەکوتم... یان رەنگە کچىکى گەمزەى وەک من پینابوو بى وایە... خودایە ئیستا ئیتر وا نەماوە، گۆراوە. تەنانەت رەنگى رۆخساریشى وەک ئەو کاتە نییە. تەواو جیاوازه. ئەو پیاوہى پینچ سال لەمەوبەر نییە. هەر کەسیکی دیکە بوايە بەجى من نەیدەناسییه وە. لەگەل تیمووتى هاتم بۆ ئیتر، لە تەواوی ماوہى رینگادا بیرم لیدەکردوہ چۆنى لەگەل بەرەوربووم؟ چى پینلیم؟ چۆن چاو لە چاوی یەکتر بکەین؟ هۆشم لانەما بوو. کتوپر وەک ئەوہى سەتلیکم ئاوی پیس بەسەردا کەن، داچلەکیم. کە گەیشتمە ئیتر، وەک بەرپۆهەرى قوتابخانە، بە قەلافەتیکى وشک و پۆز و هەوايەکی عالمانوہ، قسەى لەگەل کردم. هیندە بە وبقار و دەماروہ لەگەل بەرەوربوو، زمانم لە گو چوو. نەمتوانى لە ئەلفوہ بیە بى. سەرەتا پینابوو لەبەر ئەو لەهێستانىیە خۆبەزل زانەى هاوړی پى عەبیە قسەم لەگەل بکا. دانیشتم و چاوم تیبری، لەخۆم پرسى بۆ ئیستا ناتوانم تەنانەت قسەيەکی لەگەل بکەم. رەنگە ژنەکەى ئاوا وشكى کردبى؛ ئاخىر خۆ دەزانى، منى لەخۆى تاراند، بۆ ئەوہى ژنىکی دیکە بىنى. رەنگە ژنەکەى ئاواى لیکردبى، ئەو ئالوگۆرەى بە سەر هینابى. میتیا، چەندە شوورەبیە! ئاخ، میتیا نازانى هەست بە شەرمەزارى دەکەم. هەى نەحەت لەو پینچ سالە!

ديسان دەستیکردوہ بە گریان. بەلام دەستی میتیاى توند گوشى و بەرى نەدا. بە سرتە گوتى: میتیاى خۆشەویست، لە لام بە. بەجیم مەهیله. دەمەوى قسەت لەگەل بکەم.» لە ناکاو سەرى بۆى لای میتیا بەرز کردوہ. «گوى بگرە پینبلى بزانی کیم خۆش دەوى؟ لیرە پیاویکم خوش دەوى. ئەو پیاوہ کتیه؟

دەبىي ئەوھم پېيلىي؟» بىزەھەك، رۇخسارە شىئاوھەكەي گەشاندەوھ، چاوى زىتەي ھات و لەو تارىكىيەدا درەوشايەوھ.

- بروسكەيەك لە دلمى دا و راپچەنيم. ھەلۆيەك خۆي بە ژووریدا کرد. «گەوجە گيان ئەوھ ھەر ئەو پياوھەيە وا خۆشئەوئى!» دلم ئەوھى پيگوتم. تۆ ھاتى و رۈوناكى لە دلم گەرا. لە خۆم پرسی: ئەو لە چى دەترسى؟ چونكە ھەراسان و بىئۆقرە بووى؛ نەتدەتوانى قسە بكەي. لەوان ناترسی - بۆ دەكرى ئەو لە كەسيك بترسى؟ لە دلى خۆمدا گوتم: لە من دەترسى واديارە، تەنيا لە من. كەوايە فينيا بە تۆي گەوجيلەي گوت سەرم لە پەنجيرە بردۆتە دەرى و بە ئاليوشام گوتووه بۆ ماوھى سەعاتيكم ميتنكا خۆش ويستووھ و ئيستا دەرۆم تاكو كەسيكى ديكەم... خۆشبوئى. ميتيا، ميتيا، چەندە گەوج بووم كە پيموابوو دواي تۆ دەتوانم كەسيكى ديكەم خۆشبوئى! دەمبوورى ميتيا؟ ليم خۆشەبى؟ خۆشت دەويم؟ ھا، خۆشت دەويم؟

گرووشنكا ھەستا سەرپى و بە ھەردوو دەستى شانى ميتياي گرت. ميتيا وەك جەزمبوو چاوى لە رۇخسارە پر بىزەكەي برى. لە ناکاو باوھشى پيدا کرد و دەمى نا بە رومەتيەوھ بە گەرمى ماچيکرد.

«بمبوورە كە ئازارم داوى! دەمبوورى؟ لەبەر دلرەشى و قين ئازارم دەدان. ھەر لەبەر ئەوش ئەو دەردەم بە پيرەپياو دەدا و وەك شىتيم ليكردبوو... لەبىرتە رۆژيک لە مالى ئيمە شەرابت خواردەوھ و پەرداخەكەت شكاند؟ ئەوھم وەبىر ھاتەوھ و منيش ئەمرۆ پەرداخيكم شكاند. پاشان «بە خۆشبي دلە ئابرووتكاوھەكەم» پيكيكم ھەلدا. ميتيا. ھەلۆكەم، بۆ ماچمناكەي؟ جاريكت ماچکردم و كشايە دواوھ، ھەر ئەوھندە بوو؟ كشاويەتە دواوھ و گويت بۆ قسەكانم شلكردووه. گويمەگرە، ماچمكە، بە كەيفى خۆت ماچمكە. دەي توند ماچم كە، ئاوا. ئەگەر خۆشئەوئيم، چاكە خۆشئەوئيم، منيش دەبمە قەرەواشت، ھەتا ئاخري تەمەنم قەرەواشتيت دەكەم. زۆرم پى خۆشە بيمە كلفەتت. ماچمكە، ليمدە، جەزەبەم دە، ھەرچيت پىخۆشە لەگەلم بكە... مافى خۆمە ئازار بكيشم. راوھستە، سەبركە، ئەو كارە ھەلگرە بۆ دوايى، جارى...»

زۆربلى بووبوو؛ له پهستا بانگى هه مووانى ده كرد. بانگى كچه گورانى بيژه كانى ده كرد. هه ركام له كچه كان دههاتن بۆلای ماچيده كردن، يان خاچى ده كيشان. ده قيقه يهك دواتر رهنگبوو بگرى. «پيره پياوى ورديله»، ئاوا بانگى ماكسيموفى ده كرد، ئه وهشى به رابواردنىكى باش ده زانى. ماكسيموف خيرا هه لدهات بۆلای و دهستى «دانه دانه قامكه شووش و بارىكه كانى» ماچده كرد و دواى ماچه كه به هه وايه كى قه ديمى كه خوى گورانيه كهى ده گوت، ده ستيده كرد به سه ما. كه ده گه يشته سه ره بندى گورانيه كه به هه موو توانايه وه سه ماى ده كرد و هه لده به زى.

كووده له ده لى - فس، فس، فس

گویره كه ده لى - مۆ، مۆ، مۆ

مراوى ده لى - واق، واق، واق

قازه كهش ده لى - قاغ، قاغ، قاغ

مامر به لاروله نجه

ده چى به ره و سه رسه را

ده گاركينى قود، قود، قود!

گرووشنكا گوتى: «ميتيا شتىكى بدهيه. ديارىيهك، شاباش. خوت ده زانى فه قيره. به سته زمانه سووكايه تى پىكراوه... ده زانى ميتيا من ده چم بۆ كليسه، گالته ناكه م، ئاخرى رۆژىك ده چم. ئه مړۆ ئاليووشا شتىكى پىگوتم كه هه تا بمىنم له بيرم ناچى... به لى... به لām وهرن ئه مړۆ با به دلى خۆمان سه ما بكه ين. سبه ينى ده رۆين بۆ كليسه، به لām ئه مړۆ سه ما ده كه ين. خه لكينه، ئازيزان، ئه مړۆ دهمه وى يارىيه كم، قه ييناكا، خۆكفرمان نه كردوه! خودا لىمان خۆش ده بى. ئه گه ر له جىي خودا بوايه م، له هه موو عالم خۆشه بووم: «تاوانبارانى خۆشه ويست، له مړۆ به دواوه ده تانبه خشم. دهمه وى داواى لى بوردن بكه م: «خه لكانى ئازيز، ئه م كچه گه وچه ببورن.» من بوونه وه رىكم، ته نيا سه ر و گويم كون كراوه و هيجى تر. به لām دهمه وى دوعا بكه م. من پىوازىكم كردوه به خىر. ئه گه رچى دلره شم، دهمه وى دوعا بكه م.

میتیا لیتانگه ری هه لپه پرن. کارت به سه ریانه وه نه بی. ته وای خه لکی دنیا باشن، هه موویان - ته نانهت خراپترینیان. دنیا جیگای چاکانه، ئەگه رچی ئیمه خراپین، به لام دنیا بی عیبه. ئیمه چاک و خراپین، چاک و خراپ... وهرن پیمبلین، دهمه وئ شتیکتان لیتپرسم، هه مووتان وهرن بۆ ئیره، دهمه وئ لیتان پرسم: «بۆ ئەوهنده چاکم؟ ده زانن من چاکم، زوریش چاکم... وهرن، بۆ ئەوهنده چاکم؟» گروهشکا ههتا زیاتری مه سته دکرد، زیاتری زوربله یی دکرد. ئاخری رایگه یاند که دهیه وئ ئەویش سه ما بکا. به له تردان له سه ر کورسییه که هه سته، «میتیا، ئیتر شه رابم مه دهیه. شه راب هیمنایه تیم پینابه خشی. سه رم له گیزه وه دئ. دهمه وئ سه ما بکه م. لیگه ری با هه مووان بزائن چۆن سه ما ده که م... با بزائن چه نده جوان سه ما ده که م...»

ئهو راستی ده کرد. دهرسه یه کی که تانی سپی له گیرفانی دهرهینا و سووچی دهرسه که ی گرت، بۆ ئەوه ی کاتی سه ما کردن هه لی سوورین. میتیا به ملاوبه ولادا هه لده هات، که چه کان بیده نگ بوون و ئاماده بوون به ئامازه یه که هه وای هه لپه رکئ بچرن. ماکسیموف، که بیستی گروهشکا دهیه هه وئ سه ما بکا، له خووشیانا قیژاندی و به هه لبه زدابزه چوو به رده می تی هه لکرد له گورانی:

لاقی وردیله و قه دی باریکه

کلکه چو که که ی چرچ و لۆچ بوو که

به لام گروهشکا دهرسه که ی بۆلای ئهو راوه شانده و له خوئی تاراند.

ئه هه! ئەوه میتیا بۆ نایه؟ لیگه ری هه مووان بین... ته ماشا بکه ن. ئەوانه ی دهرگاشیان له سه ر داخراوه، بانگیانکه ن... بۆ دهرگاتان له سه ر داخستوون؟ پینابلین دهمه وئ سه ما بکه م. با ئەوانیش بین ته ماشا بکه ن...

میتیا، به له تردان و لاره وه لاره وه رۆی بۆلای دهرگا داخراوه که و دهستی کرد به لیدانی. به مشت له دهرگا که به ربوو.

هوی... پادفیسۆتسکییه کان! وهرن، ئەو دهیه وئ سه ما بکا. بانگتان ده کا. یه کی له له هیستانییه کان له وه لامیدا گوتی: «Lajdak»

Lajdak خوتی! تو له هیستانییه کی خویری و هیچوپوچی، گویت لیوو. گالگائوف به له بزیکي چه کیمانه وه گوتی: «دهست له پیکه نینی له هیستانی هه لگره.» ئه ویش مهستیوو.

کوری چاک، بیدهنگ به! ئه گهر ئه و به خویری و هیچوپوچ دهزانم، به مانای ئه وه نییه که هه موو خه لکی له هیستانی هه روان. خو تاقه یه ک Lajdak له هیستانی پیکه هیناوه. کوری چاک، بیدهنگ به و برؤ نه قولیک بنی دهمت. گرووشنکا گوتی: «په ککو له و به شه رانه! هه ر ده لینی بنیاده م نین. بو له گه ل یه کتر نابنه برادره؟» رؤیشته پیشی بو سه ما کردن. گورانییژان دهستیانکرد به گورانی گوتن. «ئاخ، مال و حاله که م، مال و حاله که م!» گرووشنکا سه ری خست به پشتدا، زه رده یه کی گرت و دهره که ی هه لته کاند، له ناکاو سووریکي خوارد و له جینی خو ی چه قی. له چه قی ژووره که دا راوه ستا و به دهنگیکی ماندوو گوتی: «ناتوانم، هیزم نییه، بمبورن... هیزم نییه، ناتوانم... بمبورن.» پاشان کرنۆشی بو گورانییژه کان برد و ئه نجا رپووی له هه موو لایه کی ژووره که کرد و دهستی به سینگییه وه گرت.

- داوای لیوووردن ده که م، به داخه وه ناتوانم...

دهنگی خه لکه که له مالاو لاره: «خاتوون مهستی کردوه. خاتوونی شوخوشه نگ مهستی کردوه.»

ماکسیموف به پیکه نینه وه به کچه کانی گوت: «خاتوون لاکه ی سه ری دی.»

گرووشنکا به بیوازی گوتی: «میتیا وهره بمبه... وهره بمبه.» میتیا، به هه لاتن چوو باوه شی پیداکرد و ئه و باره خو شه ویسته ی برد بو پشت په رده که. گالگائوف له دل ی خویدا گوتی: «چاکه، هه ر ئیستا لی ره ده روم،» له وه تاغه شینه که رؤیشته ده ری و هه ردوو تای درگاکه ی پیوه دا. به لام به زموره زم له ژووره گه وره که دا هه روا به رده وام بوو، دهنگی گورانی و موسیقا هه راوا گوئی شه وی دهرینگانده وه. میتیا گرووشنکای له سه ر چرپاکه راکیشا و لیوی ماچکرد.

گروشنکا به دهنگیکی شه کهت و نارازی گوتی: «دهستم بۆ نه بهی...
 باسم مه که... جارئ نه بوومه ته ژنت... پیمگوتی نه مرم هی توّم، به لام جارئ
 دهستم بۆ مه به... وازم لیینه... ئەو هه موو خه لکه ی لییه، ئەو هتا له بنه و پالمان
 دان، نابئ کاری و ابکه ی. ئیره پیسه...»

میتیا له بهر خۆیه وه گوتی: «به سه ر چاوا! ئیتر هه ر بیریشی لینا که مه وه...
 ده ته ره سه تم! وایه ئیره پیسه، هه ر عه بییشه، راسته ده که ی.» هه روا که له
 ئامیزی گرتبوو له پال چرپا که دا چۆکی دادا.

گروشنکا به گرانی له ژیر لیوه وه گوتی: «ده زانم، ئەه گه رچی ده عبایه کی
 هیچو پوچی، به لام ده ستود لبا زی. ئەوینه که مان ده بی ئابرو و دارانه بی... بۆ
 داهاتوومان ئابروومه ندانه ده بی... وه ره با دروستکار بین، وه ره با چاک بین،
 ده عبایه نه بین، مروّقیکی باش بین... بمبه له گه ل خۆت، له گه ل خۆت بمبه بۆ ئەو
 دوور دوورانه، گویت لییه؟ نامه وی لیره بم. ده مه وی له و دوور دوورانه...»

میتیا که توند له باوه شی گرتبوو، گوتی: «ئه ری، وایه، حه تمه ن! ده ته بم
 له گه ل خۆم، به ره و ئەو دوور دوورانه بال ده گرین... ئاخ، ته وای ته مه نی خۆم
 به سالی که ده گۆر مه وه، به و مه رجه ی له و خوینه ئاگادار بم!»
 گروشنکا به سه رسوورمانه وه گوتی: «کام خوین؟»

میتیا له بن لیوه وه گوتی: «هیچ، هیچ. گروشا گیان، تو ده تو یست
 دروستکار بی، به لام من دزم. به لام من پارهم له کاتیا دزیوه... شووره یییه،
 شووره یی!»

له کاتیا، له و خاتوونه؟ نا، تو نه تدریوه. دهیده یه وه، خۆم ده ته ده می... ئیتر
 ئەم هاتوهاره ی ناوی! ئیتر هه موو شتی کم هی تو یه. پاره چییه، به هه ر
 شیوه یه که ویستمان به بایدا ده ده یین... مروّقی وه ک ئی مه ش چاره نو سه که ی
 وایه و ده بی پاره به فیروّ بدا. به لام وای به باش ده زانم بچین له سه ر زه وی
 و زار ئی شبه کین. ده مه وی به و ده ستانه ی خۆم زه وییه که بکیلم. ئی مه ده بی
 زحمت بکیشین، گویت لییه؟ ئالیوشا وایده گوت. من گراوی تو نابم، ده بمه
 ژنیکی وه فادار و تا ئاخری ته مه نم کله فه تیت ده که م. ئیشت بۆ ده که م. پیکه وه

دەچین بۆلای ئەو خاتوونە بەرپزە و کەرتۆشی بۆ دەبەین، بۆ ئەوەی لیمان
خۆش بێ، دواى ئەوەش لەم مەلەبەندە دەپۆین. ئەگەر لیتمان خۆشنەبوو،
هەر دەپۆین، پارەكەى بۆ بەرەو و دالت بدە بە من... ئەوت خۆشنەوئ، ئیتر
خۆشتەوئ، ئەگەر خۆشتبوئ، دەیخنکینم... هەردوو چاوى بە شووژن
هەلەكۆلم...

- من تۆم خۆشدهوئ. تەنیا تۆ. لە سبیریاش هەر خۆشمدەوئ...
- لە سبیریا پۆ؟ باشە ئەگەر پیت خۆشە، با سبیریا بئ. بۆ گرینگ نییە...
ئیمە زەحمەت دەکیشین... بە رەنجى شانى خۆمان بژىوى پوژانە دابین
دەكەین... سبیریا بەفرى لێیە... شەیدای خیشکم لە سەر بەفر... دەبئ
زنگولەشمان هەبئ... گویت لە دەنگى ئەو زەنگولەیه؟ ئەو دەنگى زەنگولەیه
لە کوپو دەئ؟ خەلكى خەریکن دین... ئەو بیدەنگ بوو.

گرووشنكا شەكەت و ماندوو چاوى نووقاند و لە ناکاو خەوى لئكەوت.
هەر بە راستى دەنگى زەنگولە لە دوورەو دەهات. بەلام دەنگەكە راوەستا.
میتیا سەرى كەوتە سەر سینگی گرووشنكا. ئەو تىنەگەیشت كە دەنگى
زەنگولەكە راوەستاو و بەجیى بەزم و رەزم و گۆرانى، بیدەنگییهكى كرو
كپ ژوورەكەى داگرتوو. گرووشنكا چاوى هەلینا.

- ئەو چییە؟ خەوم لێكەوتبوو؟ بەلئ... زەنگولە... خەوم لێكەوتبوو و لە
خەوما لە سەر بەفر سواری خیشكى زەنگولەدار بووم و وەنەوزم دا. لەگەل
كەسێك بووم كە خۆشم دەویست، لەگەل تۆ. لەو دوور دوورانە. تۆم لە
باووش گرتبوو و ماچمدەكردى. خۆم لە باووشت توند كرددبوو، سەرما بوو،
بەفر ترووسكەى دەهات... خۆ دەزانى شەوانە كە مانگەشەو تریفەى
لێدەبارئ، بەفر چۆن بریقەى دەئ. دەنگوت لە سەر زەوى نیم. خەبەرم بۆو
و یارى خۆشەویستم سەرى لە سەر دالم بوو، چەندە شیرینە...

میتیا لەگەل ماچکردنى كراس و سینگ و قۆلى، سرتاندئ: «لەسەر دلى
تۆ.» لە ناکاو خەيالێكى غەریب هەلێگرت: دیتى گرووشنكا راست چاوى لە
پیش خۆى بریو، چاوى لەو نەدەكرد. نا، لە ژوور سەرى ئەوەو بە

شیوهیه کی سهیر و واقورمانه وه چاوی له خالیئک بریبوو. حاله تیکی ترس و سهرسوورمان له ناکاو ئه دگاری گرووشنکای داگرت. به سرته گوتی: «میتیا، ئه وه کتیه چاومان لیدهکا؟»

میتیا سهیری وهرسوویراند و دیتی کهسیک پهردهکهی لاداوه و تهماشایان دهکا. وادیاره چهن کهس بوون. ههستا پی و به توندی رۆیی بۆلای ملۆزمهکه.

دهنگیک هات، نهک به توندی، به لکو راشکاوانه فهرمانی پێدا: «وه ره بۆ ئیره، وه ره دهی.»

میتیا چوو هه ویدیوی پهردهکه و له جیتی خۆی وشک بوو. وه تاغه که پرپوو له خه لک، به لام ئه وانه ی پیتشوو نه بوون. ته زوو یه که به پشتیدا هات و دل هه کوتی گیانی وه له رزین خست. هه ره له رپوه هه موویانی ناسییه وه. ئه و پیره پیاوه که له گه ته چوارشانه و یۆنی فورم له به ره ی کلاوی نیشانه داری له سه ره نابوو، میخاییل ماروویچ، به ره پرسی ئاسایش بوو. ئه و ته ره پۆشه ره قه له ی «هه میشه پۆستالی بۆیه کراو له پی دهکا،» - جیگری دادوهر بوو. «ئه ویش کرۆنۆمیرتیکی «Chronomètre» هه یه چوارسه ره بۆل دهژی، جاریک نیشانی داوم.» ئه و لاوه چاویکه له چاوه وردیله یه ش... میتیا ناوه که ی له بیر چووبۆوه، ئه گه رچی دهیناسی و دیتبوی: ئه ویش وه کیلی ماف بوو که ماوه یه که بوو هاتبوو بۆ شاره که مان. ئه و پیاوه ش - ماوریکی ماوریکه ویچ، به ره پرسی پۆلیس بوو که زۆر باشی دهناسی. ئه و چهن پیاوه ی دیکه ش که هه موویان خاوه نی پله و پایه بوون. ئه وانه بۆ ئیره ن؟ ئه و دوو که سه ی دیکه ش... خه لکی ماکرۆیه ن... تریفون بۆریسیچ و گالگانوفیش له لای درگا که... میتیا گوتی: «ئاغایان بۆ ته شریفتان لیره ن! ئه مه یانی چی؟» به لام کتوپر وه که ئه وه ی ئاگای له خۆی برابی، بی ئه وه ی بزانی چ دهکا گوران دی «تی - گه - یستم!»

لاوه چاویکه له چاوه که «هاته پیتشی، چوو بۆلای میتیا و به په له و قورساخانه گوتی: «ئیمه ده بی لیکۆلینه وه... به کورتی، داواتان لیده که م

لیره وه وهرن، وهره بۆلای قه نه فه که... پئویسته وه لامی چهن پرسیارمان بدیهته وه.»

میتیا شیتانه دهنگی هه لیتا: «ئه و پیره پیاوه! ئه و پیره پیاوه و خوینه که ی! تیگه یشتم!»

که وته سه ر کورسیله یه کی نزیک خۆی، وه ک ئه وه ی قه له می لاقی شکابی. بهرپرسی ئاسایش هات بۆلای میتیا و له ناکاو گوراندی: «تیگه یشتی؟ خۆ دهزانی! دیوه زمه ی باوک کوژ! خوینی باوکت ده تگرئ!» سوور هه لگه رابوو، سه رتا پای ده له رزی و هوش و ئیختیاری نه بوو.

لاوی چاویلکه له چاو نه راندی: «ئه و شته مه حاله! میخائیل ماکو روویچ، میخاییل ماکو روویچ، خۆ ئاوا نابئ!... تکات لیده که م ئیزن بدن قسه بکه م. به هیچ شیوه یه ک چاوه روانی ئه وه م لیتان نه بوو....»

بهرپرسی ئاسایش گوراندی: «ئه وه شیتیه، شیتی ئاغایان، شیتیه کی ورینه ئاسا، چۆن تووره نه بم! چاوی لیکه: مه ست مه ست، له م کاته ی شه ودا له گه ل ژنیکی سه لیته، خوینی باوکیشی به ده ستیه وه یه... ئه وه شیتیه، شیتی!»

دادوهر سرتاندی به گوئی بهرپرسی ئاسایشدا: «میخاییل ماکو روویچ، بهرپرسی گیان، تکاتان لیده که م توژی دان به خۆدا بگرن. دهن ناچار ده بم په نا بهرم بۆ...»

به لام وه کیلی وردیله نه به یشت قسه کانی ئه و ته واو بی. رووی له میتیا کرد و به دهنگی بهرز و قورساخ وراشکاوانه گوتی:

- سه روان کارامازوف، له سه ر منه پیتان راگه یینم که ئیوه تۆمه تبارن به وه ی فیو دۆرپا ولوویچ کارامازوف، باوکی خۆت کوشتووه، که هه ر ئه مشه و رووداوه که قه و ماوه....

ئه و قسه ی دیکه شی کرد و دادوهریش شتیکی گوت، به لام ئه گه رچی میتیا گوئی له دهنگیان بوو، به لام یه ک وشه یان لی نه ده گه یشت. به چاوی زه قه وه تیان رامابوو.

(۱)

سەرەتای کاری فەرمانبەری پێرختۆین

پیووتیز ئیلیچ پیرختۆین، که له بهر دەرگای مالی ژنه که ی مارازۆف، یانی ئەو ماله ی گرووشنکای تیدابوو و به هیز و قهوه تی خۆی له دەروازە گالە دراوه که ی دەدا، به جیمان هیشت. ئەوه نده ی له درگا که دا هه تا لێیان هه لگرت. فینیا که ترسی دوو سهعات له مه و بهر هیشتا له دلیدا بوو و له بهر دلە خورپه نهیده توانی بخهوی، له گه ل بیستنی ته قه ی دەرگا که خه ریک بوو دل ی بتۆی له ترسانا، ئەگه رچی به چاوی خۆی دیتبووی میتیا به سواری عاره بانه رۆیشتوو، به لام پیو ابوو ئەوه دیسان له دەرگا دەدا. چونکه هه یچ که سیکی دیکه ئاوا «شیتانه» له دەرگای نه ده دا. به هه له داوان چوو بۆلای دەرگا وانه که، که هه ستابوو بچی دەرگا که هه لگرت. ده ستیکرد به پارانه وه که دەرگا که نه کاته وه. به لام دەرگا وان دوا ی پرسیار کردن له پیووتیز ئیلیچ و ئاگادار بوون له وه ی سه باره ت به «مه به ستیکی زۆر گرینگ» چاوی به فینیا بکه وی، بریاریدا دەرگا که ی لیکاته وه و ری بدایه تته ژووری. پیووتیز ئیلیچ به ره و چیشته خانه که ی فینیا رینوینی کرا. به لام کچه داوایلینکرد «له بهر ئەو شک و گومانه ی،» ئیزن بدایه دەرگا وانه که ش له وی بی. پیووتیز ئیلیچ ده ستیکرد به پرسیار کردن له فینیا و خه ر له گرینگترین رووداو ئاگادار بوو. یانی کاتیک دیمیتری فیو دۆرۆویچ بۆ گه ران به شوین گرووشنکادا دهر په ریوو، ده سکا ونگیکی له گه ل خۆی بردوو و کاتی گه رانه وه، ده سکا ونگه که ی نه هینا وه ته وه و به ده ست و پلی خوینا و بیه وه، هاتۆته وه. فینیا له په ستا ده یگوت: «خوینی لیده چۆرا، لیده چۆرا!» ئەم گه رانه وه یه ش ته نیا خو لقاوی زهینه ئالۆزه که ی بوو. ئەگه رچی له راستیدا خوینی لینه ده چۆرا،

به لّام پيووتير ئيليچ ئەو دەسته خويناوييانەى به چاوى خۆى ديتبوو، بۆ شتتەوهكەشى يارمەتتى دابوو. هەروەها، پرسيارىك كه دەبوو بريارى بۆ بدا ئەو نەبوو كه ئەو خوينا كەنگى وشك بۆتەوه، بەلكو ديميتري فيؤدورويچ بەو دەسكاوئەنگەوه بۆكوئى هەلینگی دابوو. يان وردتر لەوه، بلىنى بۆ مالى باوكى چوويى يان نا، لەو مەسەلەيهشدا دەتوانى بە چ ئاکامىك بگا. پيووتير ئيليچ لە سەر گەرانهوه بۆ مالى فينيا پىنداگرىي دەکرد و بە مەسەلەيهكيش نەگەيشت قانعى بگا، بە لّام ئاخري هاته سەر ئەو باوهرەى كه ديميتري فيؤدورويچ لە مالى باوكى زياتر بۆ هيچكوئى ديکه نەچوو. كهوايه لەويش رووداويك قەوماوه. فينيا بە هەلەپرووكى و دلەخورپەوه گوئى: «كاتىك گەراره، هەموو شتىكم بۆ گىراوه و لىمپرسى: «فيؤدورپاولوويچ، دەستوپلت بۆ خويناوييه؟» ئەو لە وهلامدا گوئى ئەم خوينا خوينا مروّقه و تازه كه سىكم كوشتوو. لەلاى من دانى بە هەموو شتىكدا نا و لەپر وهك شىت دەرپەرى بۆ دەرى. دانىشتم و بىرمکردوه ئاوا شىتانه هەلات بۆ كوئى؟ پىمابوو دەچى بۆ ماكرۆيه و خاتوو گرووشنكا دەكوژى. هەلاتم بە دوايدا تاكو لەبەرى بپارىمەوه نەيكوژى. بەرەو مەنزلهكەى هەلاتم، بە لّام كاتىك بەبەر فرۆشگای پلاتىنكوفدا تىپەریم چاوم پىيکهوت خەرىكە سواری عارەبانە دەبى و ئەو كاته خوينا بە دەست و پلەوه نەبوو.» (فينيا سەرنجى ئەو خالەى دابوو لەبىرى مابوو). دايهگەرەى فينيا تا ئەوجىيەى توانى قسەكانى فينیاى پشت راستكردوه. پيووتير ئيليچ دواى پرسىنى چەند بەرسقى ديکه، لە مالى مارازوف چوو دەرى، ئەويش زۆر شىواو و پەرۆشتر لە كاتى هاتتەكەى بۆ ئەو ماله.

سەرراستترين و سادەترين رىگاش بۆ دلنيابوون لەو رووداوه ئەوه بوو بچى بۆ مالى فيؤدورپاولوويچ و بزائى لەوى رووداويك قەوماوه يان نا، ئەگەریش قەوماوه، چىيه. دواى ئەوهش تەنيا كار ئەوه بوو بچى بۆلاى بەرپرسى ئاسايش و بە پولىس راگەيەنى. پيووتير ئيليچ، كاتىك ئەو راستىيەى بە خۆى سەلماند كه كارەساتىكى وا لەگۆرندا، لىبراوانە برياريدا ئەو كارە بگا. بە لّام شەو تاريكبوو، دەروازەى مالى فيؤدورپاولوويچيش وهك دەروازەى قەلا وابوو، بۆيه ناچار بوو

ديسان ته قوهوړ له ده رگا بدا. له گڼل فيوډورپاولوويچيش ئاشنايه تيبه كي ئه وتوي نه بوو. له گڼل ئه وه شدا گريمان ده رگايان كرده وه و هيچ پووداويك نه قه وه مابوو، ئه و كاته فيوډورپاولوويچ به و ئه داوئ تواريه وه و هري ده كه وت له ته واوي شار قاوي بلاو ده كرده وه كه غه واره يه ك با ناوي پيرخوتين، نيوه شه و خوي كرده وه به ماله كه يدا تاكو بزاني كه سينك كوشتوويه تي يان نا. ئه و كار هس ئابرووچووني لينده كه وپته وه. پيووتير ئيليچ له هيچ شتيك به قه د ئابرووچوون نه ده ترسا. به لام هه ستيك كه سه رتاپاي ته نيبوو، ئه وه نده به هيز بوو، ئه گه رچي به توورپه يي لاقى له زه وي كوتا و جنپوي به خوي دا، ديسان ملي ربي گرت، به لام نه ك بو مالي فيوډورپاولوويچ، به ره و مالي مادام خوځلاكوډف. هاته سه ر ئه وه ي ئه گه ر ئه و ژنه حاشا بكا و بلئ پاره م به ديميتري فيوډورويچ نه داوه، راست ده چي بولاي پوليس. به لام ئه گه ر بلئ من ئه و سي هزار روللم پيداوه، ده رومه وه بو مالي و هه تا به ياني بيدهنگه ي ليندتم.

به لام به و نيوه شه وه چوون بو مالي ژنيكي خاوه ن كه سايه تي و نه ناس و له خه و هه ستاندي، بو پرسياركي سه رسورپه ينه ر، له وانه يه له چووني مالي فيوډورپاولوويچ شووره يتر بي. به لام هيندي جار، به تايه ت له كاتيكي ئاوا دا برياري كه سانتيكي وردبين و خوين سارد هه روايه. پيووتير ئيليچ له و كاته دا خوين سارد و كه مته رخم هه ر نه بوو. له ته واوي ماوه ي ته مه نيدا له بيري بوو كه چه نده ي هه ست به بي ئوقره ييه كي پر ئازار كرده وه و ئه و ئارواقرا لي هه لگيرانه جار له گڼل جار به ژانتر ده بوو و ئه وي به پيچه وانه ي ويستي خوي، ده رته تاند. له گڼل ئه وانه شدا به هوي چوون بولاي ئه و ژنه، به رده وام له ماوه ي ريگادا جنپوي به خوي دا. به لام هه روا كه ليوي خوي ده گه ست، بو ده ه مين جار پاته ي كرده وه كه : «حه تمن ده بي لي بكولمه وه و به بنج و بناواني بگه م!»
ئاخري وازي هه ر نه هينا.

كاتيگ گه يشته مالي مادام خوځلاكوډف سه عات يازده بوو. خيرا ده رگاي حه وشه كه يان بو كرده وه، به لام ده رگاوان، له وه لامي پرسياره كه يدا كه، خاتوون خه وتووه يان به خه به ر، نه يتواني هيچ بلئ، ته نيا گوتي وه ك بزانه خاتوون

ئەمدەمانەى شەو دەخەوئى. «لەسەر پليكانەكان پرسیار بکە. ئەگەر مادام تاقەتى ھەبى و دەمى چوونە ژوورئ دەدا، ئەگەر تاقەتیشى نەبى ئەو ھىچ.»

پيووتير ئیلیچ رۆیشتە سەرى، بەلام بارودۇخەكە زۆریش سادە نەبوو. وروپرکەكەى نەدەچوو ھاتنى بە مادام راگەيەنى، ناچار کلفەتەكەى بانگکرد. پيووتير ئیلیچ بە ئەدەبانە و پیتاگریبەو ھەتکای لیکرد بە مادام خۆخلاقوڤ راگەيەنى کە کارمەندیک بە ناوی پیرخۆتین کە خەلگى ئەم شارەيە، دەپھەوئ سەبارەت بە مەسەلەيەك بیته خزمەتى. دیارە مەسەلەكەش زۆر گرینگە دەنا بەو درەنگ وەختە سەرودلەم نەدەگرتن. بە کچەى گوت: «راست ئەو قسانەى پىبلى.»

کچە رۆیشت. ئەویش لەبەر دەرگای پیتخانەكە چاوەرئ ما. مادام خۆخلاقوڤ لە وەتاغى خەوہکەى بوو، بەلام وادیاربوو ھیشتا خەوى لیتەكەوتبوو. لە دواى دیدارەكەى میتیا ھەستى بە پەرۆشى کردبوو. لە دلێشى دابوو کە ژانەسەر دەکا و ھەمیشەش دواى دلەخورپە و نیگەرانی ئەو ژانەسەرەى دەکرد و خۆى ئامادە کردبوو ھەتا بەیانى بە ژانەسەرەو جینگل بەدا. بە بیستنى ئەو خەبەرە لە دەمى کلفەتەكەى سەرسام بوو. بەو حالەشەو بە توورپەى خۆى لەو دیدارە بوارد. ئەگەرچى ئەو دیدارە چاوەروان نەکراو، بەو نیوہشەو، ئەویش «کارمەندیکى دانیشتووى شارەكە» کە قەتى نەدیوہ و نایناسى، بەجاری تووشى کونچکاویبەكى ژانەى کرد. بەلام پيووتير ئیلیچ ئەمجارە وەك کەرى کەندەلان پىئى چەقاند. دیسان لەبەر کلفەتەكە پاراپەو، پەيامیکى تری «بەمچەشنە» بۆ بەرى: «ئەو دەپھەوئ سەبارەت بە مەسەلەيەكى زۆر گرینگ قسەت لەگەل بکا، خاتوونى ھىژا ئەگەر رازى نەبى چاوم پىبکەوئ، لەوانەيە دواتر پەشیمان بیتهوہ و بە رانى خۇیدا بەدا.»

دواتر دەیگوت: «بە سەرەوہ خۆم خستە بەرپىئى» کچەى کلفەت، کە واقورمانەوہ چاوى تىپریبوو، دیسان بۆ بردنى پەيامەكە رۆیشت بۆلاى خاتوون. ئەمجارە مادام خۆخلاقوڤ دلئ نەرمبوو، تۆزى بیریکردەوہ، گوتى چۆن پیاویکە و بۆى دەرکەوت کە «زۆر تەرپۆش و جوانچاک و جھیلەو لە

پادبهدر بهئهدبه» وا چاکه هەر لیره‌دا، له که‌وانهدا ئه‌وه‌ش بلیم که (پیووتیر ئیلیچ لایکی ریکوپیک بوو، خۆشی ئه‌وه‌ی ده‌زانی). مادام خۆخلاقوف رازی بوو چاوی پینیکه‌وی، به‌رگی خه‌وی له‌به‌ردا بوو و سه‌رپینیی له‌ پیددا و شالیکی ره‌شیشی به‌ سه‌ر شانیدا دابوو. داویان له‌ پیووتیر ئیلیچ کرد بچی بۆ وه‌تاغی میوانداری. بۆ وه‌تاغیک که‌ ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر میتیا لینی دانیشتبوو. مادام هات بۆلای میوانه‌که‌ی. به‌ ئه‌دگاریکی مۆن و چاوی پر پرسیاره‌وه، بی‌ئه‌وه‌ی چاکوخۆشی له‌گه‌ل میوانه‌که‌ی بکا و داوی لیککا دانیشی، له‌ریوه‌ گوتی:

«چینده‌وی؟»

پیرخۆتین گوتی: «مادام، بمبوره‌ به‌و نیوه‌شه‌وه‌ له‌ خه‌وم کردن. سه‌باره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی گرینگ که‌ پیوه‌ندی به‌ ئاشنا هاوبه‌شه‌که‌مان، واته‌ دیمیتری فیودورویچ کارامازوفه‌وه‌ هه‌یه، هاتومه‌ خزمه‌تتان.» به‌لام ئه‌م ناوه‌ی دروست ده‌رنه‌بریوو، بۆیه‌ تووره‌یی له‌ پوخساری ماداما وه‌ده‌رکه‌وت:

شیتانه‌ هاواریکرد: «تا که‌نگی ده‌بی له‌ ده‌ستی ئه‌و کابرا به‌سامه‌ ئازار بکیشم؟ کاکای به‌رین، چۆن ده‌توانی مزاحیمی ژنیک بی که‌ نایناسی و هه‌یچ ئاشنایه‌تییه‌کت له‌گه‌لیدا نییه‌! ئه‌ویش له‌ ماله‌که‌ی خۆی و ئاوا درنگ‌وه‌ختیش!... خۆتی به‌سه‌ردا به‌سه‌پینی و باسی پیاویک بکه‌ی که‌ سی سه‌عات له‌مه‌وبه‌ر هاتبوو بۆ ئیره، هه‌ر له‌م ژوورده‌دا، ده‌یویست بمکوژی. کاتیکیش رۆیشته‌ ده‌ری وه‌ها لاقی به‌ عه‌رزدا دا که‌ هه‌چکه‌س له‌ مالیکی ئابروومه‌ند کاری وا ناکا. کاکای نه‌ناس، با پیتبلیم له‌ سه‌ر ئه‌و کاره‌ت شکایه‌تت لیده‌که‌م. تکایه‌ خه‌را لیره‌ برۆ ده‌ری... من دایکم... من... من...»

- بتکوژی، که‌وايه‌ ئه‌و ده‌یویست ئه‌وه‌ش بکوژی؟

مادام خۆخلاقوف بی‌ئیختیار پرسیی: «بۆ، ناکا که‌سیکی کوشتی؟»

پیرخۆتین لیبرانه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌: «مادام، ئه‌گه‌ر ئیزن بفرمووی نیو ده‌قیقه‌ گویم بۆ بگره‌، به‌ چه‌ند وشه‌ هه‌موو شتیکت عه‌رز ده‌که‌م. دیمیتری فیودورویچ ئه‌مرۆ سه‌عات پینجی دوانیوه‌رۆ هات ده‌ رۆبلی لئ‌قه‌رز کردم، له‌ راستیدا ده‌مزانی پارهی پینیه‌. که‌چی سه‌عات نۆ به‌ چه‌که‌یه‌ک گه‌لای سه‌د رۆبلییه‌وه‌،

نزیکه‌ی دوو سی هه‌زار رۆبل ده‌بوو، هات بۆ دیدهنیم. دست و ده‌موچاوی هه‌مووی خویناوی بوو، ده‌نگوت شیتته. کاتیک لیته‌پرسی ئه‌و پارهیته له‌کوئی بوو، وه‌لامی دایه‌وه که گوایه تۆ سی هه‌زار رۆبلت داوته‌ی، بۆ ئه‌وه‌ی برۆا به‌ره‌و کانگای زیر...»

مادام خۆخلاقوف ئه‌وه‌نده‌ی دیکه توشی ده‌خوریه بوو و ره‌نگی تیکچوو، ده‌ستی کیشا به‌ روومه‌تی خۆیدا و هاواری کرد: «خودایه گیان! ناکا باوکه پیره‌که‌ی خۆی کوشتبی! من پارهم پێ نه‌داوه، نا قه‌ت پاره به‌ که‌سیکی ئاوا ناده‌م! زووکه زوو، هه‌لی، خیرا هه‌لی، ئیتر قسه مه‌که! برۆ پیره‌پیاو رزگار که... هه‌لی بۆلای باوکی... به‌ هه‌له‌داوان بچۆ...»

- ببووهره مادام، که‌وایه تۆ پارته پینه‌داوه؟ که‌وایه به‌ جوانی له‌بیرته که‌ پارته پینه‌داوه؟

- نا پینه‌داوه! من چۆن پاره به‌ شتی وا ده‌ده‌م. چونکه ئه‌و قه‌دری نازانی. لاقی به‌ عه‌زه‌که‌دا کوتا و به‌ تووره‌یی ده‌ره‌په‌ری بۆ ده‌ری. شالاوی بۆ هیتام، به‌لام من هه‌لاتم... با ئه‌وه‌شت پینلیم، چونکه ئیتر نامه‌وی هیچ شتیکت لی‌بشارمه‌وه، تفی لیکردم، تۆ بیرری لیکه‌وه! سووکایه‌تی کردن به‌ که‌سیکی وه‌ک من. ئیستا بۆ راوه‌ستاوی؟ دانیشه‌،... بمبووهره، من... یان واچاکه هه‌لی، ده‌بی هه‌لی ئه‌و پیره‌ پیاوه بیچاره‌یه له‌ مه‌رگ رزگار که‌ی!

- ئه‌گه‌ر کوشتییتی چی؟

- ئۆوه‌ی، خودایه، راست ده‌که‌ی! که‌وایه چبکه‌ین؟ به‌ برۆای تۆ ئیستا چبکه‌ین باشه؟

هه‌ر له‌و کاته‌دا پیووتیر ئیلیچی خولک کرد دانیشی و خۆشی به‌ره‌و‌پووی ئه‌و دانیشته. به‌ کورتی پیووتیر ئیلیچ، تا راده‌یه‌ک رۆشن و به‌ وردی ئه‌وه‌ی به‌ چاوی خۆی دیتبووی بۆی گیزایه‌وه. باسی ده‌سکانگه‌که‌شی کرد. ئه‌و قسانه‌ وای شوین له‌ سه‌ر مادام خۆخلاقوف دانابوو که‌ له‌ په‌ستا ده‌قیژانده‌ و به‌ له‌پی ده‌ستی له‌ روومه‌تی خۆی ده‌دا...

- بروام پي بکه هه موو ئه وانهم پيشيني کردبوو! من ئيستعداديکی تايه تم هه يه و بير له هه ر شتيک بکه مه وه، وه راست ده گه پري. زور جار چاوم له وه مروقه سامناکه کردوه له دلي خومدا گوتومه ئاخري من به دهستي ئه وه ده چم. ئيستا ئه وه وه راست گه راوه... چونکه دلنيام بو کوشتنی منيش هاتبوو بو ئيره، يان خودا ناگای له من بووه دهنه منيشی وهک باوکی دهکوشت. رهنگه له پرووشی هه لئه هاتبي من بکوژي، چونکه هه ر له م وه تاغه سوور هتي پيروزم کرده ملي. سوور هتيکی شه هیدی پيرو ز سين باربارا بوو. به راستی له وه کاته دا چه نده له مه رگ نزیک بوومه ته وه، چووم بولای و ئه ویش ملي بولای منه وه دريژ کردا... ده زانی پيووتير ئيليج (پيموا فه رموت ناوت پيووتير ئيليجه،) من باوه رم به په رجو نيه، به لام ئه و سوور هته، به راستی وهک مोजه يهک و ابووه بو من - هه ر ئه وه ش وای کار تیکردووم. ئاماده م هه ر چیت پي خوشه ئيمانی پي بينم. نه قلی باوه زووسيمات بيستووه؟... به لام نازانم بلیم چی؟... تو بيری لينکه وه به و سوور هته ی مليه وه تفي ليکردم. ته نيا تفي ليکردم، نه يکوشتم و... وهک تيسکه ی تفهنگ بوی ده رچوو! به لام ئيمه چيمان له ده ست دي، ئيستا ده بي چبکه ين؟ به پروای تو چبکه ين باشه؟

پيووتير ئيليج هه ستا سه رپی و گوتی ده مه وي راست بچم بولای به رپرسی ئاسايش و هه موو شتيکی پيبلیم، ئيتر خويان چونيان پي باشه با وابه ن. - ئه ري زور کاری چاکه، ليی رامه وهسته! ميخائيل ماکاروويچ دهناسم. پياويکی زور باش و شايسته يه بو ئه و کاره. پيووتير ئيليج چه نده مروقيکی به سه ليقه ی! چاکه بيرت له هه موو شتيک کردوته وه! من قهت بيرم بو شتی وا نه ده چوو.

پيووتير ئيليج به پيوه راوه ستابوو، دياربوو ده يهه وي خيرا له چنگ ئه و ژنه که نه يده هيشت خودا حافيزی بکا ده رباز بي. گوتی: «منيش سه روکی ئاسايش زور چاک دهناسم.»

- حه تمه ن، حه تمه ن وه ره و پيمبلی له وي چت ديوه و چی قه و ماوه... هه رچيه کت بو ده رکه وت... شيوه ی دادگایي کردنه که ی... و مه حکووم

بوونه که ی... پیموا ئیمه سزای ئیعدامان نییه، هه مانه؟ هه تمنه ئاگادارم که وه، ته نانه ته گهر سه عات سى و چواری شه ویش بوو... پینان بلن خه بهرم که نه وه، ئه گهر خه بهرم نه بووه رامتله کینن... به لام خودایه گیان، من ناخه وم! خه وم هه ر لیناکه وى. به لام سه برکه، و اچاکه منیش بيم له گه لتان!

نا.. نا... مادام. تو ته شریف مه هیته، به لام به ده ستوخه تی خوت، سى دیر بنوسی که پاره ت به دیمتری فیودورویچ نه داوه رهنگه.. ئه گهر پیویست بى پیشانیانده دم...

مادام خو خلاکوف به په له روى بولای دولابه که: «به سه ر چاو! به راستى له هوش و ته گبیری ئیوه بو ئه و کاره ماق ماوم. فه رمانبه رى ده وه له تی؟ زور خوشالم که له م شاره خزمه ت ده که ی!»

هه روا به قسه کردنه وه، له سه ر نیوه لاپه ره یه کی ده فته رى یادداشت چهنه دیری به خه تیکى درشت نووسی:

«من ئەمڕۆ به هیچ شیوه یه ک سى هه زار رۆبلم به دیمتری فیودورویچ کارمازوف، ئه و پیاوه ناشاده (چونکه هه رچونیک بى ئه و ناشاده) نه داوه. قه تم پاره پینه داوه و پیشیناده م! سه باره ت به وه ش، ئاماده م سویند بخوم!»

«ک. خو خلاکوف.»

به په له روى له پیووتیر ئیلیچ کرد: «فه رموو! برۆ رزگارى بکه، ئه و کاره ی تو به راستى کاریکى گه وره و مرۆفدۆستانه یه!»

سى جار له سه ر یه کیش خاخى کیشا. پاشان هه لات بو ده رى بو ئه وه ی هه تا سه سه را به رپى بکا.

- زور زور سپاسى ئیوه ده که م! به قه د ته واوى دنیات مه منونم که به ر له هه موو که س هاتوى بولای من. بو تا ئیستا پیاوى وه ک ئیوه له م شاره هه یه و من زیاره تم نه کردوه؟ له داها تودا زور زور خوشالم ده بم ئه گهر ته شریف بینى، به مالى خوتى بزانه. زوریش خوم به به خته وه ر ده زانم که له گه ل کارمه ندیکى دل سووزى وه ک ئیوه ئاشنا بووم!... به راستى ئه و وردبینى و به رژه وه ندخوازی و ئیستیه داده ی ئیوه جى ریزه!... ده بى ریزیکی زور له ئیوه

بگیری، دەبی له زمانحالی ئیوه بگهن. ئەگەر بتوانم پیمخۆشه خزمهتیکتان پێبکەم، باوەر بفرموو.... من زۆرم لاوان خۆشدهوی! هیوای گەوره و گرانم به لاوهکانمانه! بهرهی نوێ تهنیا پشتیوان و پارێزهری رووسیای ئازار چیتتومانن. تهنیا هیوای.... ئاخ، برۆ، ئیتر برۆ!

بهلام پیووتیر ئیلیچ دهرباز بووبوو، دهنامادام خۆخلاقۆف وا زوو بهری نهدهدا. لهگهڵ ئەوانهشدا، مادام خۆخلاقۆف شوینیکی باشی له سهردانا، که ههتا رادهیهک دلهخوریه و دللودل بوونهکهی بو ئهوه کاره کهم کردهوه. ههر وهک ههموومان دهزانین، سهلیقه جیاوازن. پیووتیر ئیلیچیش به ههستیکی ئاویتهی خۆشی و رهزایهتوه بهخۆی گوت: «زۆر جیله. لهوانه بوو لهگهڵ کچهکهی لیکیان نهکهمهوه.»

چون باسی مادام خۆخلاقۆف بکهم که شهیدای ئەم پیاوه لاوه بووبوو. «چ هۆشیک!» چ وردبینیهک! ئەویش بو پیاویکی ئاوا کهم تهمن! ئەویش لهم سهردهمهی ئیمهدا! ئەویش بهو ئاداب و ئەخلاق و قهلافهتوه! خهڵکی دهلین لاوانی ئەمرو بهکاری هیچ نایهن، بهلام فرموو، ئەمه نمونهیهکی!» بهم شیویهیه ئهوه «مهسهله سامناک» هی لهبیر بردهوه، تهنیا کاتیک له پێخهفهکهی خزا له ناکاو وهبیری هاتهوه «چهنده له مهرگ نزیک بوومهتوه»، گوتی: «ئههی بهدبخت نهخۆم هه!» بهلام خیرا خهویکی خۆش و شیرین بالی بهسهردا کیشا.

بهوحالهشهوه ئەگەر ئهوه دیداره کتوپرهی کارمهندی لاوه لهگهڵ ئهوه بینهژنه شوخ و جیله، نهبوایهته بنهمایهک بو بهرژهوهندی داهاووی ژیا، خۆم له قهرهی ئهوه لایهنه کهم بایهخه نهدهدا که هیچ پیوهندییهکی به چیرۆکهکهوه نییه. بهسهرهاتی ئهوه ههتا ئەمروش له شارهکهمان به سهرسورمانهوه باسی لێدهکری. رهنگه دواي تهواو بوونی سهبردهی دوور و درێژی بریانی کارامازوف، چهند وشهش سهبارته بهوه باسبکهن.

(۲)

هه‌وایی ترسناک

سه‌رۆکی ئاسایشی شارده‌که‌مان، میخاییل ماکارۆویچ ماکارۆف، سه‌ره‌ه‌نگ دووی خانه‌نشینکراو، بیوه‌ پیاویکی ره‌زا سووک بوو. سی سال له‌مه‌وبه‌ر هات بۆ شارده‌که‌ی ئیمه، هه‌موو که‌س پێزی بۆ داده‌نا. ئه‌وه‌ش به‌ هۆی ئه‌وه بوو که «پێگای پیکه‌وه‌ ژیان و یه‌کیه‌تی کۆمه‌لگای ده‌زانی.» شه‌و نه‌بوو میوانی نه‌بی، به‌بی میوان هه‌لی نه‌ده‌کرد. هه‌ر شه‌وی که‌سیک شیوی له‌گه‌ل ده‌خوارد، هه‌تا میوانیک یان چه‌ند میوانی نه‌بوایه‌ نانی نه‌ده‌خوارد. زۆربه‌ی کاتیش شیوی ساده و ئاسایی سازده‌کرد. ئه‌گه‌رچی سفره‌که‌ی ره‌نگین نه‌بوو، به‌لام نان‌و‌چیشتی که‌م نه‌ده‌هینا. کوتلیتی ماسییه‌که‌ی بی‌وینه‌ بوو، قه‌ره‌بووی که‌م بوونی شه‌رابی ده‌کرده‌وه.

یه‌که‌م وه‌تاغیک که‌ میوانه‌کان ده‌چونه‌ ناوی، وه‌تاغی بیلارد بوو، ژووریکی خه‌لوه‌ت بوو، وینه‌ی ئه‌سپ و کێبه‌رکی ئینگلیزی له‌ قه‌ت‌ه‌ گیرابوون و به‌ دیواری وه‌تاغه‌که‌دا هه‌لواسرابوون. ئه‌و دار و دیوار رازاندنه‌وه‌ش وه‌ک ده‌زانین تایبه‌تی ژووری بیلاردی ره‌به‌نا. هه‌موو شه‌وی له‌ ماله‌که‌ی یاری گه‌نجه‌فه‌ ده‌کرا. به‌لام له‌ کاتی دیاریکراودا ته‌واوی خه‌لکی شارده‌که‌مان به‌ ژن و پیاو و کچانه‌وه‌ له‌ ماله‌که‌ی کۆ ده‌بوونه‌وه‌ و به‌زمی سه‌ما و هه‌له‌په‌رکییان وه‌رێ ده‌خست. ئه‌گه‌رچی میخاییل ماکارۆویچ بیوه‌ پیاو بوو، به‌لام قه‌ت به‌ ته‌نیا نه‌بوو. کچیکی بیوه‌ژنی له‌گه‌ل دوو گه‌وره‌ کچی شوو نه‌کردووی هاتبۆوه‌ مالی باوکی. ئه‌و دوو نه‌وه‌ی خویندنیان ته‌واو کردبوو، زۆر جوان و شو‌خوشه‌نگ بوون به‌ بۆنه‌ی ئه‌وانه‌وه‌ پیاوانی جحیل بۆ مالی باوه‌گه‌وره‌یان ده‌هاتن، ئه‌گه‌رچی هه‌موو ده‌یانزانی میخاییل ماکارۆویچ ناتوانی جیازی به‌ نه‌وه‌کانی بدا.

میخایل ماکاروویچ له کاری خۆیدا زۆر شارهزا نه بوو، ئه گهرچی ئه رکی خۆی به باشی به رپوه ده برد و پووتتر بلیم: ئه و خوینده وارییه کی زۆری نه بوو. ئه و تیگه یشتنیکی زۆری نه بوو له کاره که ی خۆیدا و توانایی به رپوه به ریه که شی جیی باوه ر نه بوو. وا نه بوو که نه توانی له و به رژه وه ندییانه بگا که له حکومه تی ئیستادا وه دی هاتبوو. به لکو له شروقه ی ئه و به رژه وه ندییانه دا هیندی جار به هه له ده چوو. ئه وهش به هۆی که م هۆشییه وه نه بوو، به لکو به هۆی سه رساردییه وه بوو. چونکه هه میشه هینده به په له بوو نهیده توانی له کاکلی مه به ست بگا. به خۆی ده گوت: «من دلکی سه ربازانم هه یه، نه ک دلی که سیکی سویل.» ته نانته بیرو رایه کی تاییه تی سه بارت به بنه مای به رژه وه ندییه کانی پیوه نیدار به ئازادی کویله و په عیه ته زه رخریده کان نه بوو. ته نیا سه له و سه ل ئه و بیر و ئه ندیشه نه ی وه ده ست دینا و له به ره وه ده یخسته سه ر زانیارییه کانی. له گه له ئه وانه شدا خۆی خاوه ن زه وی و زار بوو. پیووتیر ئیلیچ لینی پوون بوو که ئه و شه وه تا قمیگ له میوانه کانی میخایل ماکاروویچ ده بینن، به لام نهیده زانی کامیان و کئ. خودا وراستان ئه و شه وه دادوه ر و اروینسکی، پزیشکی شاره که مان، لاییک بوو دوا ی وه رگرتنی بروانامه ی ده رجه یه که له «فه ره هه نگستانی پزیشکی» ی پترزبۆرگ تازه هاتبۆوه بو شاره که مان و له مالی سه روکی ئاسایش په رینی ده کرد. ئیپۆلیت کیریلوویچ (که له راستیدا جیگری دادوه ر بوو، به لام هه موو که س به دادوه ر بانگیان ده کرد)، مرۆفکی سه یر بوو، نزیکه ی سی و پینج سه للی ته مه ن بوو، کز و مرده لوخه بوو، به لام ژنه که ی زۆر قه له و بوو، مندالیشیان نه بوو. زۆر پیاویکی لووت به رز و تووره بوو. ئه گهرچی پیاویکی ئاقل بوو و خاوه نی دلکی نه رم و پر به زه ییش بوو. عه بیه که شی ئه وه بوو زیاتر له توانایی و ئیستعدادی خۆی چاوه روایی له خۆی بوو. هه ر ئه وهش بوو بووه هۆی ئه وه ی هه میشه بی ئۆقره بنوینی. له گه له ئه وه شدا هۆگرییه کی زۆری به هونه ر بوو، با بلین له زانستی ره وانناسیدا شارهزا بوو، له رۆحیاتی مرۆف و ناسینی تاوان و جینایه ت به

باشی دهگه‌یشت. هر بویه دایمه خوی ده‌خوارده‌وه و پیی وابوو له شوینی کاره‌که‌ی همیه‌تیکی ئه‌وتوی پیناده‌ن. برواشی وابوو که مه‌قاماتی بالا ئه‌و جوړه‌ی که پیویسته قه‌دری لیناگرن و ریژی بو دانانین و تهنانه‌ت نه‌یاریشی هیه. له کاتی تووړه بوون و خه‌مباریدا هه‌ره‌شه‌ی ده‌ست له کارکی‌شانه‌وه‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت ده‌ستده‌که‌م به‌کاری وه‌کیلیایه‌تی له‌سه‌ر په‌روه‌نده‌ی جینایی. په‌روه‌نده‌ی چاوه‌روان نه‌کراوی کارامازوف، به‌جاری تووشی هیه‌جانی کرد: «په‌روه‌نده‌یه‌ک بوو که ویده‌چوو له نیو ته‌واوی خه‌لکی پروسیادا ده‌نگداته‌وه.» به‌لام خه‌ریکم پی‌شده‌ستی ده‌که‌م.

نیکولای پارفنوویچ نیلی‌یودوف بازپرسی لاو که دوو مانگ له‌مه‌وبه‌ر له پترزبورگه‌وه هاتبوو، له وه‌تاغیکی دیکه له‌گه‌ل کچان دانیشتبوو. دواتر ئه‌و مه‌سه‌له بووه بنیشته‌خوشکه‌ی خه‌لک که ته‌واوی ئه‌و که‌سانه‌ی له شه‌وی «جینایه‌ت» دا له مالی میخاییل ماکاروویچ سه‌روکی ئاسایش کو بوو‌ونه‌وه، ده‌تگوت به‌قه‌ست له‌وی کو‌بو‌ونه‌ته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مه‌سه‌له‌که ته‌واو ساده و سروشتی بوو. ژنه‌که‌ی ئیپولیت کیریلوویچ دوو روژ بوو ددانی دیشا. ئه‌ویش له‌به‌ر ناچاری له مالی وده‌ر که‌وتبوو، بو ئه‌وه‌ی گوئی له ناله و نوزه‌ی ژنه‌که‌ی نه‌بی. پزیشکیش خووخده‌ی وابوو شه‌وانه نه‌یده‌توانی به‌بی یاریی پاستور هه‌لکا. نیکولای پارفنوویچ نیلی‌یودوف سی روژ بوو بریاری دابوو له‌و شه‌وه‌دا سه‌ره‌خو و له ناکاو خو به مالی میخاییل ماکاروویچدا بکا، تاکو زراوی نه‌وه گه‌وره‌که‌ی - ئی‌لگا میخائیل‌فنا - بتوقینی، به درکاندنی ئه‌و رازه‌ی که ده‌زانی روژی له‌دایک بوونیه‌تی، چونکه ئی‌لگا میخائیل‌فنا هه‌ولی ده‌دا بیشاریته‌وه، نه‌کا بیته‌هوی وه‌ریخستنی کوری سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی. ئه‌و رابواردن و شادییه‌کی زوری پیشبینی ده‌کرد، گالته و گه‌پی زور خوش سه‌باره‌ت به ته‌مه‌نی کچه و ترسان له ئاشکرا کردنی، سه‌باره‌ت به ئاگاداربوونی ئه‌و له رازی کچه و درکاندنی بو هه‌مووان و هتد... ئه‌م لاوه جوانچاکه بو ئه‌و کارانه سه‌ری پی‌وه نه‌بوو. کچان نازناوی «چاوله‌وه‌رین» یان به‌سه‌ردا بریبوو. ئه‌ویش ویده‌چوو ئه‌و نازناوه‌ی

پيخۆشېښې. له گه ل ټوه شدا ټه هلي خو ش ږا بوار دن بوو، مرو ټيكي زور ټاكار جوان و خانه دان و به هه ست و خو ښنده وار بوو. گالته كانيشي دلپاكانه و بي غه رز بوون. كورته بالا و به له باريكه و لاواز بوو. قامكه شووش و سپي و باريكه كاني هه ميشه چهن ټه نگو ستي له ي گه وره و بريقه داري تي ده كرد. له كاتي كاروباري ټيداريدا زور جيدي بوو و به جوان ترين شيوه ټه ركي خو ي به ږيوه ده برد. له ماوه ي لي پرسينه وه دا قاتلان و تاوانباراني چيني خواروي كومه لي تووشی سهرسورمان ده كرد و له و بواره دا ټيستعداديكي تايبه تي هه بوو. ټه گه ر له بهر ږيزدانان نه بوايه، ده تيواني زور له وه زياتريان تووشی سهرسامي بكا.

پيووتير ټيليج گه يشته مالي سهرو كي ټاسايش و كه چوه ژووري واقی وږما. خيزا بو ي ده ركوت كه هه موويان ده زانن. په ږيان وه لانابوو و تيكر ا هه ستابونه سهرپي و قسه يانده كرد. ته نانه ت نيكلولي پارنفوويچيش كيژه كاني به جي هيشتبوو و به هه له داوان خو ي كردبوو به وه تاغي بيلياردا و ټاماده يي خو ي بو به دوا داچون ده ربړي. پيووتير ټيليج له گه ل ټه وه هواله سهرسوور هينه ره به ره وږوو بوو كه فيودورپاولوويچي پير ټه مشه و له ماله كه ي خو يدا كوژراوه و پاره كانيان به تالان بردووه. ټه م هه واله تازه يان به و شيوه ي خواره وه پيگه يشتبوو.

مارتائينگا تيفنا، (كه مي رده كه ي واته گريگوري له نزيك ته يمانی باخه كه به زه بريك بي هوش بوو بوو.) له پيخه فه كه يدا خه ويكي خو ش دا يگر تبوو. دواي خوار دني ټه وه ده مكر اوه گيايي له وانه بوو هه تا به ياني خه به ري نه بيته وه. به لام له ناكاو راده په ږي، بيگومان به هاوار و ناله ي ترسناكي ټيسمير دياكوف كه له ژووره كه ي په ناياندا بي هوش كه و تبوو خه به ري بوو بووه. ټه وه هاوارانه ي ټيسمير دياكوف هه ميشه بهر له سهرودل لي هاتنه كه ي سهر ي هه لده دا و هه ميشه ش ده بووه هو ي ترس و په روشي مارتائينگا تيفنا و قه ت نه يده تواني خووي پي بگر ي. له جيگا كه ي ده رده په ږي و به خه واله وي هه لدي بو ژووره كه ي ټيسمير دياكوف. ژووره كه ي تاريك و تنوك بووه و ته نيا

توانیویه تی گوئی له ناله و هه ناسه بپکێ و ته قه لای بی. ئه و کاته مارتائیگنا تیفنا هاوار دهکا و دهیههوی میژده که ی بانگبکا، به لام له نا کاو وهبیری دیته وه کاتیک له پیخه فه که ی هاته ده ری میژده که ی له پالیدا نه بووه. ده گه ریته وه بۆلای جیوبانه که و به کویره کویره و دهسته کوتی ده گه ری، به لام جیوبانه که خالی بووه. په نگه دوا ی ئه و هاتبیته ده ری. له کویره؟ هه لدی بۆلای پلیکانه کان و به ترس و له رزه وه قاوی لیده کا. به لام وه لامیک نابیستی، له وسه ری باخه که وه گوئی له دهنگی ناله یه ک ده بی. گو ی راده گری. ناله ناله که دیسان دوویات ده بیته وه و بۆی ده رده که وی له نیو باخه که وه دی.

به دلکی په رۆشه وه به خۆی ده لی: «خودایه گیان! له ناله ناله که ی لیزاوتا ئیس میردیا شچانا ده چی!» به ترس و له رزه وه له پلیکانه کان ده چیته خوار ی و ده بیی ده رگای روو له باخه که کرا وه ته وه. به خۆی ده لی: «میژده بیچاره که م په نگه له وی بی.» ده چی بۆلای ده رگا که، به جوانی بۆی ده رده که وی گریگوری به دهنگی کز و ترسناک ده نالینی و به ناو بانگی ده کا: «مارتا! مارتا!»

مارتائیگنا تیفنا له بهر خۆیه وه ده پاریته وه: «خودایه، له به لامان بپاریزه!» هه لدی بۆلای دهنگه که و به و شیوه یه گریگوری ده دۆزیته وه. به که له لای له په نا ته یمانه که دهیدۆزیته وه، هه ر له و شوینه ی که درابوو به زه ویدا نایدۆزیته وه، به لکو بیست ههنگاویک له ولاتره وه. دواتر مه علوم بوو که کاتیک وهخۆ دیته وه، به سکه خشی و په نگه دوا ی ماوه یه کی زور و چه ن جار له هۆش خۆ چوون، خۆی هه تا ئه وی بکیش کردوو. مارتائیگنا تیفنا، له ریوه تیده گا که شه لالی خوینه، بۆیه به هیز و قه وه تی خۆی ده قیژینی. گریگوری به ناله نال چه ند وشه ی به دمدا هاتوو: «کوشتی... ئه و باوکی خۆی کوشت... که وچه بۆ ده قیژینی... هه لی... که سیک بیته...»

به لام مارتا ئیگنا تیفنا، هه روا قیژاند بووی، چونکه ده بیی په نجه ره ی وه تاغی ئه ربا به که ی ئاوا یه و مۆمکی هه لکراو له بهر په نجیره که یه، هه لدی بۆ ئه وی و هه را له فیو دۆرپا ولوو یچ ده کا. به لام کاتیک له په نجیره که وه سه ر

دهكيشيته ژوورئ، ديمه نيكي ترسناك ده بيني. ئه ربابه كه ي بي جووله له بهر ميژه كه به پشتدا كه وتووه. بهرگي خه و كراسه سپيه كه ي له خوئين هه لكشاوه. مؤمي سه رميژه كه شوقه كه ي له خوئيني سه ر روومه تي بي جووله و مردووي فيؤدورپاولوويچ دراوه، مارتا ئيگنا تيفنا ترساو و زاروتوقيو له بهر په نجه ره كه وه هه لئدي و له باخه كه ده رواته ده رئ. شه وژه ني ده روازه گه وره كه لاده با و له ريگه ي پشته وه به هه لاتن ده چي بؤلاي ماريا كيندراتيفناي جيرانيان. داك و كچ خه ويان ليكه وتبوو، به لام به ته قه ته قي توند و په يتا په يتاي ده رگا كه يان خه بهريان ده بيته وه. مارتا دواي قيژ وهور و داد و هاواريكي زور هه رچونيكه تيان ده گه بيني كه پيوستي به يارمه تيبه. ئه وانيش خيرا هه لده ستن و به هه لده داوان هه رسيكيان خو ده گه يه ننه شويني رووداوه كه. له كاتي هه لاتندا ماريا كيندراتيفنا وه بييري ديته وه كه نزك سعات هه شت گويي له هاواريكي ترسناك بووه له نيو باخه كه وه، كه بيگومان نه ره ي گريگوري بووه، كه لاقى ميتي اي گرتبوو و نه راندي: «باوك كوژا!»

ماريا كيندرا تيفنا به دهم هه لاتنه وه ده لئ: «گويم له هاواري كه سيك بوو، پاشان بيدهنگ بوو.» هه لدين بو ئه و شوينه ي گريگوري ليكه وتووه، دوو ژن به يارمه تيي توماس هه ليده گرن و ده يبه نه ژوورئ. مؤميك داده گيرسينن و چاويان به ئيسمير دياكوف ده كه وي خه ريكه جينگل ده دا و چاوي به مؤلق ويستاوه و كه ف به لاده ميده ديته ده رئ. به ئاو و سر كه ي تيكه لكراو ناچاواني گريگوري ده خوسينن و خيرا ديته وه سه رخو و ده پرسن: «ئه رباب كوژراوه؟» ئه مجار توماس و دوو ژنه كه هه لدين بو ماله كه ي فيؤدورپاولوويچ، ده بينن نه ك هه ر په نجيره كه به لكو درگاي رووبه رووي باخه كه ش كراوه ته وه. ئه گه رچي پيره پياو له ماوه ي هه وتوووي رابردوودا هه موو شه ويك ده رگاي له سه ر خوئي داده خست و ته نانته ودمي به گريگوريش نه ده دا به هيچ شيوه يه ك بچيته ژوورئ. كاتي ك ده رگا كه ده بينن كراوه ته وه ناويرن بچن بؤلاي ته رمه كه ي فيؤدورپاولوويچ. «له ترسي ئه وه ي

نهکا پاشان تووشی گئیره وگیشه بن.» به په له دهگه پښه وه بولای گریگوری، پیره پیاو پتیا نده لئ، خیرا بچن به شوین سهرۆکی ئاسایشدا. ماریا کیندرا تیفنا به هه له داوان دهچی و ئه وه هه واله ترسناکه به میخاییل ماکاروویچ و میوانه کانی رادهگه یه نئ. ئه وه ته نیا پینچ دهقیقه بهرله پیووتیر ئیلیچ گه یشتبووه ئه وئ، ههر بویه قسه کانی پیووتیر ئیلیچ، نهک به شیوهی شک و گومان، به لکو وهک پشت راست که ره وهی هه واله که چاو لیده کهن و هه موویان دینه سهر ئه وه باوه ره که شاهیدی عه یینییه و گومانی تیدا نییه کاری میتیایه. (له گه ل ئه وان هه شدا پیووتیر ئیلیچ هه تا ئه وه ساته بر وای نه ده کرد کاری دیمیتری فیودوروویچ بئ.)

بریار ده دن خیرا ده سته کار بن. جیگری سهرۆکی ئاسایش فه رمانی پیدهگا که بۆچونه شوینی رووداوه که، چوار شاهد له گه ل خوی به ری و به پیی یاسای باو، له ریوه لیکولینه وه و لی پرسینه وه ده ست پیتکا، که لیره دا جاری خۆ له و لایه نه نادهین. پزیشکی شارستان، پیاویکی به غیره ت و تازه کار بوو، پیداگری دهکا که له گه ل سهرۆکی ئاسایش و دادوهر و باز پرس بچن.

به کورتی ئه وه ش بلیم، کاتیک گه یشتنه سهر ته رمه که ی فیودورپاولوویچ، به کاژه لالی ورد و ئه نجن ئه نجنه وه له نیوه راستی ژوره که دا که وتبوو. به لام کاسه سهری به چی ئاوا ئه نجن ئه نجن کرابوو؟ زور ویده چی ههر به وه ده سکاونگه وایلیکرابی که گریگوری پی بریندار کرا. له داوای ئه وهی گریگوری هه موو چه شنه دهوا و هه توانیکیان بۆ کرد، به دهنگیکی نووسا و پیرانه وه باسی که وتن و زه برخواردنه که ی گپرایه وه. به له نته ره وه ده ستیان کرد به گه ران، هه موو ده وره به ری شوینه که و په نا په رژین و نه رده کان گه ران، ئاخری ده سکاونگه برنجییه که یان له سهر ریچکه یه کی به رچاوی نیو باخه که دۆزییه وه. ئه وه وه تاغه ی فیودورپاولوویچ لی کوژرابوو، دیارده یه ک له شپرزه کردن و شیواندنی که لوپه له کانی به رچاوه نه ده که وت. به لام له په نا چرپاکه، له پشت په رده که، پاکه تیکی گه وره و ئه ستووریان هه لگرته وه ئه م

نووسراوهیهی له سهر بوو: «دیارییهکی سی ههزار رۆبلی بۆ فریشتهکه، گرووشنکا، ئەگەر بیت بۆلام.» له لای خواروی پاکهتهکه شهوه نووسیوی: «بۆ مه لووچکه که.» پاکهتهکه سی مۆری سووری پێوه بوو، به لام پاکهتهکه درابوو و پاره کهیان لی دهرهیتابوو. ههروهها تهنزلیکی باریکی په مه بیان له سهر عهزه که دییه وه که رهنگه پاکهتهکی پێهه سترایی.

کاتیک پیووتیر ئیلیچ گوتی دیمیتری فیوودورۆویچ بهیانی بهر له هاتنی خۆی خۆی دهکوژێ، به جارێ شۆینی له سهر دادوهر و بازپرس دانا. چونکه پێی گوتن که له بهر چاوی ئەو دهمانچه که ی پر کردووه و بریاریداوه به گولله له خۆی بدا، نامهیه کیشی نووسیوه له گیرفانی دایه... کاتیک پیووتیر ئیلیچ که هیشتا باوهری نه ده کرد خۆکوژی بکا، هه ره شهی ئەوهی لیده کا که به هر شیوهیه ک بی بهر به و کاره دهگرێ، میتیاش به بزیه کی ماناداره وه وه لامی ده داته وه: «کاتیک دهگه نی کار له کار ترزاوه.» ههر بۆیه بۆ دۆزینه وهی تاوانبار که وتنه په له په ل و ویستیان بهر له وهی ئەو به گولله له خۆی بدا، بگه نه ماکرۆیه و قۆلبه سستی بکه ن.

دادوهر به په له پرووزی و هه له شهیی گوتی: «وهک رۆژ رۆونه، ئەوه وهک و هک رۆژ رۆونه! ئەمه راست کرده وهی ده لووکارانه:» «سبهینی خۆم ده کووژم، که وایه هه تا کاتی مردن به خۆشی رایده بویرم.»

باسی کرینی شه راب و که لوپه ل، دادوهری ئەوهنده ی دیکه تووشی سه رسورمان کرد: «ئاغایان، له بیرتانه ئەو که سه ی ئۆلسی فیۆفی بازرگانی کوشت، هه زار و پینج سه د رۆبلی دزی و سه ر و فۆکله ی له ده ق دا و بی ئەوهی پاره که بشاریته وه رۆیشت بۆ لای کچان.»

له مالی فیوودور پاولوویچ، به هۆی گه ران و لی پرسینه وه و ته شریفات و هتد، وه درهنگ که وتن. ئەو کارانه کاتی گرتن و ههر بۆیه دوو سه عات بهر له وه ریکه وتن، سه رۆکی ئاسایشی ناوچه که، ماوریکی ماوریکیه ویچ، که بهیانی رۆژی پێشوو بۆ وه رگرتنی مووچه که ی هاتبوو بۆ شاری، له پێشه وه ناریدیان بۆ ماکرۆیه. پێشیان راگه یاند که کاتی ده گاته ماکرۆیه به بیدهنگی چاوی به

سەر تاوانبارەوه بێ و نهیان هارووژینی ههتا مهقاماتی بالا دهگهنی. ههروهها شایه‌دی پۆیستیان بۆ قۆلبه‌ست کردنی «تاوانبار» و کاروباری پۆلیس و دادگا کۆ کردهوه. ماوریکی ماوریکیه‌ویچ به‌پیتی فه‌رمانیک که پیتی درابوو، به‌ شیوه‌یه‌کی شاراوه‌گه‌یشته‌ ماکرویه. جگه‌ له‌ ئاشنای له‌میژینه‌ی، تریفۆن بۆریسیچ نه‌یه‌یشت هه‌چکه‌سه‌ له‌ کاره‌ نه‌یه‌یه‌که‌ی بگا. راست ئه‌و کاته‌ له‌گه‌ل تریفۆن بۆریسیچ دوابوو که میتیا له‌به‌ر هه‌یوانه‌که‌ دیتی که به‌دوایدا ده‌گه‌را، میتیاش له‌رپوه‌هستی به‌ شله‌ژانی کردبوو. هه‌ر بۆیه‌ نه‌ میتیا خۆی و نه‌ هه‌چ که‌سی دیکه‌ ئاگاداری ئه‌وه‌ نه‌بوو که له‌ ژیر چاوه‌دیری‌دایه‌. تریفۆن بۆریسیچ سندوقی ده‌مانچه‌کانی هه‌لگرتبوو و له‌ شوینیکی باش شارده‌بوویه‌وه. به‌ر له‌ سه‌عاتی چواری به‌یانی و له‌گه‌ل تاریک و پوون، مه‌قاماتی ده‌وله‌تی، سه‌روکی ئاسایش و داده‌وهر و بازپرس به‌ دوو عاره‌بان‌ه‌ی سی ئه‌سپه‌ وه‌رپکه‌وتن. دوکتۆر له‌ مالی فیو‌دۆرپاولو‌ویچ مایه‌وه، تاکو به‌یانی ده‌ستبکات به‌ پشکنینی له‌ش. به‌لام بارودۆخی ئیس‌میر دیاکۆف و به‌تایبه‌ت نه‌خۆشییه‌که‌ی سه‌رنجی راکیشا. به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ به‌ هاوریکانی گوت: «ئهم هه‌رشه‌ سه‌خت و دره‌ژخایه‌نانه‌، که دوو پۆژی پی بچی، به‌ ده‌گه‌ن له‌ مرو‌قی فیداردا ده‌بندرئ و له‌ باری زانسته‌یه‌وه‌ جیی سه‌رسوورمانه‌ و ده‌بی پشکنینی پزیشکی بۆ بکری.» هاوریکانی‌شی به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ پیرۆزباییان پێگوت که نه‌خۆشیک ئاوا که‌م وینه‌ی دیوه‌ته‌وه‌. دادوهر و بازپرس و ته‌کانی دوکتۆریان هه‌ر له‌بیر بوو که گوتبووی ئیس‌میر دیاکۆف ناگاته‌ به‌یانی ده‌مرئ.

ئێستا دوا‌ی ئهم باسوخواسه‌ دوور و دره‌ژه‌، که پیموایه‌ زۆریش پۆیست بوو، دینه‌وه‌ سه‌ر چیرۆکه‌که‌ و له‌ شوینه‌وه‌ که هه‌لمان‌بری، تی‌هه‌له‌دەچینه‌وه‌.

داخ و کەسەری رۆژ. نازاری بەکەم

بەم شێوەیە، میتیا دانیشت و وەک شیت چاوی لەو کەسانە ی دەوروبەری خۆی دەکرد. بێ ئەوەی بزانی وتی بگا باسی چی دەکەن و چیی پێدەلین، لە ناکاو هەستا سەری و دەستی هەلینا و بە دەنگی بەرز هاواریکرد:

- من بیتاوانم! تاوانی ئەو خۆینە لە ئەستۆی من نییه! تاوانی خۆینی باوکم لە ئەستۆی من نییه... دەمویست بیکۆژم، بەلام نەمکۆشت، من بێ تاوانم. من نەمکۆشتوو.

هیشتا ئەو قسانە ی تەواو نەکردبوو گرووشنکا لە پشت پەردەکە هاتە دەری و خۆی خست بە سەر کەوشەکانی سەرۆکی ئاسایشدا. لە کاتیکدا فرمیسک بە چاویدا دەهاتە خوار، دەستی بۆلای ئامادەبووان درێژ کرد و بە هاواریکی دلەهژین گوتی: «خەتای منە، خەتای منی نەگبەتییه، خەتای منە! منی دلرەش، من بوومه هۆی ئەوەی ئەو کارە بکا. من بووم کە بەردەوام ئازارم دا و تووشی ئەو تاوانەم کرد. ئەو پیرە پیاووە بیچارەیهش، کە مردوو، منی دلرەشی ناپاک ئازارم دا و تووشی ئەو رۆژەم کرد! هەمووی خەتای منە، خەتای من!»

سەرۆکی ئاسایش، کە بە دەستی هەرهشە ی لێدەکرد، گورانیدی: «ئەری، خەتای تۆیه! تاوانباری سەرەکی تۆی! هە ی بەستۆکە، هە ی خونکی سەلیتە!» بەلام بەپەلە و لێبڕاوانە قسەکەیان پێیری. دادوەر گرتی و دەنگی هەلینا: «میخاییل ماکاروویچ، کردەوهی ئیو بەراستی نایاساییه! بەراستی دەتەوی

1- ئەمە بەپێی ئایینی ئورتودۆکسی روسی، نیشاندەری ماوهی چل رۆژ بەر لە مەرگە، کە دوا ی ئەو رۆج بە شوین و ئامانجی خۆی دەگا.

لیکۆلینه وه که مان تووشی کۆسپ و ته گه ره بکه ی... خه ریکی کاری په روهنده که ئالۆز ده که ی... « هه تا رادهیه ک که وتبووه هه ناسه برکێ.

نیکۆلای پارفنوویچ که به جاری تووشی شله ژان بووبوو گوتی: «له رپی یاساوه برۆنه پیتی! له رپی یاساوه! دهنا مه حاله کاره که مان به ئاکامیکی باش و عادلانه بگا!»

گرووشنکا هه روا که چۆکی دادابوو به پارانه وه گوتی: «هه ردوو کمان دادگایی بکه ن! هه ردوو کمان سزا بدن. ئیستا ئاماده م له گه لیدا سه رم به په تی سیداره وه بکرئ!» میتیا له به رده می گرووشنکادا چۆکی دادا و توند له باوه شی گرت. «گرووشاگیان، ژیا نه که م، خوینه که م، خودا که م!» پاشان هاواری کرد: «بروا به قسه کانی مه که ن! ئه و تاوانی هه چ خوینیکی له ئه ستو نییه، هه چ تاوانیک!»

دواتر وه بیرهاته وه که چه ند که س به زۆر له گرووشنکایان جیا کرده وه و به راکیش راکیش بردیان. گرووشنکایان له وئ راکووست و میتیا کاتیک وه خۆ هاته وه له پشت میزیک دانیشتبوو. له پشت سه ری و له په نایدا پیاوانی خاوه ن نیشان راوه ستابوون. به ره ورپووشی له ولای میزه که وه، نیکۆلای پارفنوویچ دانیشتبوو. داوای لیده کرد قومیک ئاو له و په رداخه ی سه ر میزه که بخواته وه. به ئه ده بیکی زۆره وه گوتی: «ده ته ئیتته وه سه رخۆ، ئارامت ده کاته وه. له سه ره خۆ به، مه شله ژئ.» له ناکاو سه رنجی میتیا (ئه وه ی دواتر وه بیر هاته وه) له سه ر ئه نگوستیله گه وره کانی گیرسایه وه، که یه کیان نقیمه که ی یاقووت بوو، ئه وی دیکه شیان نقیمه که ی گه وه ریکی بریقه داری زه رد بوو. ماوه یه کی زۆر دواتر به سه رسو پرمانه وه هاته وه بیری که ئه و ئه نگوستیلانه له کاتی لپرسینه وه دا، وه های سه رنجی راکیشابوو که به هه چ شیوه یه که نه یده توانی وازیان لیبنی و چاویان له سه ر هه لگرئ. ئه و ئه نگوستیلانه ی که ریزه یه ک پیوه ندیی به حالوبالی ئه وه وه نه بوو. له لای چه په ی میتیا وه ئه و شوینه ی که هه وه لی شه و ماکسیمۆفی لی دانیشتبوو، دادوهر دانیشتبوو، لای راسته شییه وه له شوینه که ی هه وه لی گرووشنکا،

لاویکی سوورھووله به کۆتیکى کۆنه و تايبه تی راوه وه دانیشتبوو، جه وه هر و کاغه زیشی له بهر دهم بوو. ئەو که سه ش میرزا بنووسی بازپرسه که بوو له گه ل خۆی هینابووی. سه رۆکی ئاسایش له وه بهری وه تاغه که، له په نا گالگائۆف . که دانیشتبوو . له بهر په نجیره که راوه ستابوو.

بازپرس، بۆ جاری دههم به نهرمی گوئی: «چۆرئ ئاو بخۆوه.» میتیا که به چاوی زهقه وه له بازپرسه که رامابوو، دهنگی بهرز کرده وه: «ئاغایان، من خواردمه وه، خواردمه وه... وهرن له توکوتم کهن، سزامبدن، به لام چاره نووسم روون بکه نه وه!»

بازپرس، له سه رهخۆ و پیداکرانه پرسیی: «که وایه جه نابت لیبراوانه ده لئیی باوکی خۆت کوشتوو و حاشای لیده که ی؟»

. نا، من نه مکوشتوو. من تومه تبارم به وهی که خوینی پیره پیاویکی دیکه م رشتوو، نه ک خوینی باوکم. ههر له بهر ئەوه ش ده گریم! ئەو پیره پیاوهم کوشت، کوشتم و له سه ر عه رزه که درێژم کرد... به لام ئەگه ر تومه تی قه تلئیکی دیکه م لی بدری زۆر دژواره، قه تلئیکی ترسناکه و من حاشا له وه ده که م و کاری منیش نییه... ئاغایان، ئەوه تومه تیکی سه خته، زۆر زه برئیکی کاریگه ره. باوکم کئ کوشتوو یه تی؟ کئ کوشتوو یه؟ ئەگه ر من نه مکوشتوو که وایه کئ کوشتوو یه تی؟ جئیی سه رسوورمانه، به راستی مه حاله و پیاو نازانی بلئ چی؟

بازپرس خه ریکی لیپرسینه وه بوو: «به لئ وایه، که وایه کئ کوشتوو یه؟» جیگری دادوهر (که له بهر کورت کردنه وهی ناوه که ی دادوهری پیدهلئین) چاویکی له میتیا کرد و گوئی:

. پیویست ناکا خه می خزمه تکاری پیر، گریگوری واسیلیه ویچت هه بی. ئەو زیندوو، وه هۆش هاتۆته وه. له گه ل ئەوه شدا که ئەو زه بره کوشنده یه ت لیداوه و به پینی دانپیانانی خۆتان و ئەویش، کاری تۆیه. شکی تیدا نییه که زیندوو ده مینئ. دوکتۆره که شی له وه باره وه دلئای کردووین.

میتیا دهستی بۆ ئاسمان هه لبری و له خۆشیانا گه شایه وه و قیژاندی: «زیندوو؟ ئەو زیندوو؟» خاچی خۆی کئشا. «خودایه، زۆر شوکر سپاست

دهكەم كه ئەو مۆجزەهەت لە هەقی منی تاوانبار و ئاكار ناشیریندا كرد. ئەو هە پاداشی دوعاكانمە. شەوگاری ئەمشەو دوعامکردوو. «سێ جاریشی خاچی خۆی كێشا. وەهەناسەپرکی كەوتبوو.

«سەبارەت بە تۆ گریگۆری زۆر شتی بۆ روون كردووینەتەو هە...» دادوهر درێژەى بە قسەكانى دەدا، بەلام میتیا لە سەر كورسییەكەى هەستا. - ئاغایان، دەقیقەیهك، بۆخاتری خودا تاقە یەك دەقیقە، دەچم بۆلای ئەو {گرووشنكا}...»

نیکۆلای پارتووێچ گوراندی: «ببوره، لەم كاتەدا ئەو هەمەحاله.» ئەویش هەستا سەرپێ. پیاوانی خاوەن نیشان میتیایان گرت، بەلام ئەو بە ئیختیاری خۆی دانێشتەو هە...»

ئاغایان، بەداخەو! تەنیا یەك دەقیقە دەمویست چاوم پێبیکەوئێ؛ دەمویست پێبێلیم كە ئەو خۆینە شۆرایەو و رویشت، ئەو خۆینەى كە شەوگاری ئەمشەو لە سەر دلم قورساییی دەکرد و جینگلی پێدەدام، ئیستا زۆر دلخۆشم كە قاتل نیم!» میتیا وەك حال لێهاتوو، بەلام بەرێزەو هە لە كاتێكدا كە چاوی بە هەموویاندا دەگیرا گوتی: «ئاغایان، ئەو دەزگیرانی منە. ئاخ برایان سپاستان دەكەم! ئاخ، لە دەقیقەیهكدا ژيانكی نوێ و دلێکی نوێتان بە من دا!... برایان، ئەو پیرەپیاو هەختیوی كردووم و بە باو هەش گێراومی. مندالێکی سێ سالان بووم و بیکەس و بێپەنا مابوو مەو، لە نیو تەشتدا دەیشۆردم، هەقی باوكایەتی بە سەر مەو هە...»

بازپرس گوتی: «كەوا یە بەم پێیە ئێو هە...»

میتیا هەنیشکی نایە سەر میزەكە و هەردوو دەستی بە بەر دەموچاویەو هە گرت و قسەكەى پێبرى: «ئاغایان، ئیزم پێدەن، دەقیقەیهكی دیکە ئیزم بەدەنى. ئاغایان لیمگەرین تاویك بیریكە مەو، لیمگەرین پشوو یەك بەدەم. ئەو ماجەرایە زۆر ناخۆش و دلەهژینە. مروّف خۆ تەپلی بەتال نییە، دلێ هەیه، بەرێزان!» نیکۆلای پارتووێچ لەسەر خۆ گوتی: «چۆر ئاو بخۆو هە.» میتیا دەستی لە سەر دەموچاوی لابرد و پیکەنى. چاوی پر لە متمانه بوو. دەنگوت لە سەتێكدا

بۆتە مروفئىكى دىكە. تەواو ئالوگورى بەسەردا ھاتبوو. جارىكى دىكە لەگەل ئەو كەسانەى كە ئاشنايەتى لەگەل ھەموويان بوو، بووبوو ھاورى. دەتگوت دويىنى، كە ھىچ نەقەوماوو، لە بەزمىكدا يەكتريان ديوه. با بە شيوہ يەكى سەرپيى وەبیرتان بينەمەوہ كە ميتيا، كاتىك بۆ يەكەم جار دەچىتە مالى سەرۆكى ئاسايش زۆرى ريز ليدەگرن، بەلام دواى ئەوہ بەتايەت لە ماوہى مانگى رابردودا، پى بەويدا نەچووبوو، كاتىكيش لە سەر شەقام سەرۆكى ئاسايش تووشى دەبوو، ميتيا تيدەگەيشت كە نيوچاوانى تىكناوہ و تەنيا بە ھۆى ئەدەب و كەسايەتییەوہ وەلامى سلاوہكەى دەداتەوہ. ئاشنايەتییەكەى لەگەل دادوہر زۆر گەرموگور نەبوو، ئەگەرچى ھىندى جار دەچوو بۆ دیدەنىي ژنەكەى، دیدارەكەشيان زۆر بە ئەدەبانە بوو، چونكە ژنىكى توورہ و خەيالووى بوو، بى ئەوہى بزانى بۆچى ئەو خاتونە ئاوا بە گەرموگورى پيشوازي ليدەكا. لەبەر ھۆيەك ھۆگري پى پەيدا كرددبوو. دەرەتەى ئاشنايەتى لەگەل بازپرس بۆ ھەلنەكەوتبوو. ئەگەرچى دووجار دیدار و وتويزى لەگەل كرددبوو، ھەردوو جارەكەش باسى ژنيان كرددبوو.

ميتيا شاد و دلخوش پيدەكەنى، بە دەم قاقاكيشانەوہ گوتى: «نيكۆلاى پارفنوويچ، دەزانم وكيلىكى زۆر شارەزاي، بەلام ئىستا لەخزمەتتا ھەم. ئاخ، بەريزان ھەست دەكەم بوومەتە مروفئىكى دىكە. بە دلبيەوہ نەگري كە ئاوا سادە و راشكاوانە لەگەلتا دەدويم. راستت دەوى تا رادەيەك مەستم. نيكۆلاى پارفنوويچ، پىموايە شانازى، ئەو شانازى و بەختەوہر بيەم بە نسيب بووہ و لە مالى خزمەكانم، مالى ميوسوف بە خزمەتت گەيشتووم. بەريزان، براكانم، من خۆم بە ھاوقەتارى ئيوہ دەزانم. ھەلبەت دەشزانم لەبەرچى لە ھەمبەر ئيوہدا دانىشتووم. ئاخ، بپروا بكەن، گومانىكى ناجواميرانە... لە دەورى سەرم دەسوورپتەوہ... ئەگەر گريگورى شايبەدى دابى... گومانىكى ناجواميرانەيە! ناجواميرانەيە، بەراستى ناجواميرانەيە! ئەوہ تيدەگەم! بەلام بەريزان با بچينە سەر ئەسلى مەتلەب. من ئامادەم، ھەر لەريوہ كوتايى پى دىنم؛ چونكە،

گوئیگرن، گوئیگرن، به‌پِیزان! چونکه لیمپروونه بیتاوانم، دتوانم له ماوهی دهقیقه‌یه‌کدا کوتایی پیتینم. وانیه؟ وانیه به‌پِیزان؟»

میتیا به تورورهی، هینده توند و خیرا خیرا قسه‌یده‌کرد، ویده‌چوو بیسه‌رانی به چاکترین هاورپی خوی بزانی.

نیکولای پارفنوویچ، به له‌بزیکی ره‌وان گوتی: «که وایه ئیستا دنووسم حاشا له و تومه‌ته ده‌که‌ی»، خوی بولای میرزا بنووسه‌که‌ی خوار کرده‌وه و پیی دیکته ده‌کرد چی بنووسی.

«ئه‌وه دنووسن؟ ده‌تانه‌وی بنووسن؟ چاکه بنووسن، به‌پِیزان ره‌زایه‌ت دده‌م، ره‌زایه‌تی ته‌واوم هه‌یه، به‌لام... بروان... په‌له مه‌که‌ن، ئه‌مه بنووسن. سه‌باره‌ت به کرده‌وه‌ی ناحه‌ز تاوانبارم، سه‌باره‌ت به ده‌ست هه‌لئانه‌وه له پیره پیاویکی بیچاره تاوانبارم. شتیکی دیکه‌شم له‌دل‌دایه که بو ئه‌ویش خوم به تاوانبار ده‌زانم - به‌لام پیویست به نووسین ناکا.» (میتیا له ناکا و پرووی کرده میرزا بنووسه‌که) «به‌پِیزان ئه‌وه ژیانی تایه‌تی خومه و پیوه‌ندیی به ئیوه‌وه نییه، دل‌م وا ده‌لی... به‌پِیزان، پیده‌که‌نن. به‌و گومانه‌ی خوتان پیده‌که‌نن!...»

بازپرس که دیاربوو هه‌ولده‌دا، به‌و نهرمی نواندنه، میتیا خاو کاته‌وه گوتی: «دیمتری فیودوروویچ له‌سه‌ره‌خو به. به‌ر له‌وه‌ی بچینه‌سه‌ر لی‌پرسینه‌وه، هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر پیتخوشی وه‌لام بده‌یته‌وه، دهمه‌ه‌وی له‌زمانی خوتی بیستم که له‌گه‌ل باوکت دانوتان پیکه‌وه نه‌ده‌کولا و، رقت لییبوو و به‌رده‌وام له‌گه‌لی به کیشه‌ده‌هاتی. لی‌ره هه‌ر چاره‌گیک له‌مه‌وبه‌ر خوت دانت پیانا که ده‌تویست بیکوژی: «گوتت نه‌مکوست، به‌لام دهمویست بیکوژم؟»

- ئه‌وه‌م گوت؟ ئاخ، به‌پِیزان، ره‌نگه هه‌روا بی! به‌لی، بو به‌دبه‌ختی دهمویست بیکوژم... زورجار بریارم ده‌دا... زورجار!

- ده‌تویست بیکوژی. ده‌کرئ پیمان‌بلی چ پالنه‌ریک بووه هوی ئه‌وه‌ی تا ئه‌و راده‌یه رقت له باوکت هه‌ستی؟

میتیا سه‌ری داخستبوو، به مرومچی شانی هه‌لته‌کاند: «به‌پِیزان پیویست به گوتن ناکا! من هیچ کاتیک هه‌ستی خوم نه‌شاردوته‌وه. ته‌واوی خه‌لکی

شاره که له وه ئاگادارن . هه موو خه بهريان له مه یخانه که هه یه. هه ر له م دوایانه شدا له حو جره که ی باوه زووسیمانه مشارده وه... و عه سری ئه و پوژه له باو کمددا. هینده ی نه مابوو بیکوژم، سویندم خوارد ده گه ریمه وه و حه یاتی لیده برم، ئه ویش له بهر چاوی چه ند شایه د... ئاخ، هه زار شایه د! مانگی رابردوو به دهنگی بهرز له قاوم داوه، هه موو ده توان له وه باره وه پیتان بلین! راستی له بهر چاوتاندا زه ق بوته وه. وهک پوژ روونه، به دهنگی بهرز هاوار دهکا، به لام ئی حساسات، به ریزان، ئی حساسات شتیکی دیکه یه.

«بروان، به ریزان» (میتیا ناوچاوانی تیکننا) «پیموایه هه قتان نییه سه باره ت به ئی حساسات پرسیارم لیکه ن. ئه وهش ده زانم که ئیوه پیته ندی ئه رکی خو تان، زور چاک له وه ده گه م. به لام مه سه له ی ئی حساسات پیوه ندیی به بارو دوخی ژیا نی تاییه تی خومه وه هه یه. سه ره رای ئه وهش... چونکه له رابردو دا ئی حساساتی خوم ده رنه ده بری... بو وینه له مه یخانه له لای هه مووان درکاندوو مه. «هه ر بو یه... ئی ستاش نامه وی لیتانی بشارمه وه... بروان به ریزان، ده زانم که ئه م مه سه له یه راستیه کی تیدایه که به زه رده ی من ته واو ده بی. به هه مووانم گو توه ده یکوژم و ئی ستا ئه و له نا کاو کوژراوه. که وایه زور ویده چی من کو شتیتم! ها، ها! ئا غایان هه ق به ئیوه یه، به راستی هه ق به ئیوه یه، من خو شم سه رم سو رما وه، چونکه جگه له من کی توانیویه تی بیکوژی؟ مه سه له که ش هه ر ئه وه یه، مه گین نا؟ ئه گه ر منیش نه بووم، که وایه کی بووه؟ هه روه ها له در یژه ی قسه کانیدا گو تی: «به ریزان، دمه هه وی بز انم، بو زانینشی پید اگری ده که م!» پاشان چاوی له دوو وه کیل کرد و به تالوو که پرس یی: له کو ی کوژراوه؟ چون کوژراوه؟ چون و به چی؟ پیمبلین.»

دادوهر گو تی: «ئه ومان له ژووری متالا کردنه که ی دییه وه، کاژه لاک ی وردوپرد بوو بوو و به پشتدا که وتبوو.»

«هه ی داد و بیداد!» میتیا که وته له رزین و هه نیشکی له سه ر کورسییه که دانا و دهستی به بهر دهموچاوییه وه گرت.

نيڪولاي پارفنوويچ هـلـدايه: «دهـي پـيمان بلـي، چـي بووه هـوي ئـهـوي
ئـهـوندـهـت رـق لـه باوكت هـهـسـتي؟ پـيمـوايه لـه حوزووري خـهـلـكـدا گوتوتـه به
هـوي به خـيـلايه تـيـيه وه بووه؟»

- بهـلي به خـيـلايه تـي. هـر ئـهـوش نا.

- دهـمه قـالـي لـه سـهـر پارـه؟

- بهـلي لـه سـهـر پارـه.

- پـيمـوايه دهـمه قـالـيـكـه شـتان لـه سـهـر سـي هـهـزار رـوبـل بووه، كـه وـهـك بهـشه
مـال داوات كـردووه؟

ميتيا به توورهي گوراندي: «سي ههزار زياتر، زور زياتر، زياتر له شهش
ههزار، رهنكه زياتر له ده ههزاريش. ئهـوم به هـموو كـهـس گوتوو، له هـموو
شوينيڪ باسـمـكـردووه. بهـلام پـريارمـدا به سـي هـهـزار رـوبـل رـهـزايـه تـي پـيـدـهـم.
چونكه زور زورم پيوستي بهو سي ههزار روبله بوو... بويه ئه و چه كه
پارهيهي كه سي ههزار روبل بوو و دهـمـزاني ناويه ته ژير بالـنـجه كـهـي بـو
گرووشنكا، به هـقـي خـوم دهـزاني و دهـتـگوت پارـهـي خـوم بووه و ليم دزراوه.
بهـلي، ناغايان وهـك بهـشه مـالـي خـوم چاوم لـيـدهـكـرد. به هـقـي خـوم دهـزاني...»
دادوهر چاويكي ماناداري له بازپرس كرد و به دزييه وه چاويكي ليـقـرتـاند.
بازپرس له ريوه گوتي: «دوايي دهـچـينه سـهـر ئـهـو مـهـسـهـلـه يـه. ئـيـزن
دهـفـهـرمـووي ئـهـوه يادداشت كهين كه به چاوي بهـشه مـالـي خـوت له و پارـهـيهـت
دهـرواني؟»

«بهـلي هـر لـيـي رـامـهـوهـسـتن، بـيـنـووسـن. دهـزـانـم ئـهـوي به زهـرـهـدي مـنه
شـتـيـكي دـيـكـه يـه، بهـلام باـكـيـم له رـاسـتـيـهـكـان نـيـه و ئـهـگـهـر به زهـرـهـديشـم بـي هـر
دهـلـيـم، گويتان لـيـه؟» له ناكاو خـهـمـبار و مات دريژهـي پـيـدا: «ئـيـوه له مـن
تـيـناگـهـن و پـيـچـهـوانـهـم لـي حـالـيـن. ئـيـوه له گـهـل مـرـوـقـيـكي بهـشهـرـهـف، مـرـوـقـيـكي زور
بهـشهـرـهـف تـيـكـه و تـوون؛ لهـوانـهـش گـرـيـنـگـتر - لهـبـيـرتان نه چي - مـرـوـقـيـك كه دهـسـتي
بو زور كاري دزيو بردووه، بهـلام هـمـيـشه له ناخي خويـدا شهـرـافـه تـمـهـند بووه
و هـر هـهـشه. نازانم چـونـتان عـهـرز بـكـهـم. شـتـيـك كه له ماوهـي تـهـمـهـنـدا تـووشـي

داماوی کردووم ئه وه بووه، هه بۆیه به ئاواته وه بووم هه میسه شه رافه تمه ند
 بم و وهک ده لێن، شه هیدی مانای شه رهف بم. به چراوه به دوایدا بگه پیم و به
 چرای پیوسۆزه وه^۲. سه ره رای ئه وهش، له ته واوی ماوه ی ته مه نمدا کاری
 دزیوی کردووه. وهک هه موومان، ئاغانان مه به ستم ئه وه یه ته نیا وهک خۆم،
 هه له مکرد، ته نیا وهک خۆم، هه ر خۆم!... به پیزان سه رم دیشی...» له بهر ژانی
 سه ری برۆی ویکهینا و گرژ بوو. «بروانن به پیزان، چاوم به رای نه ده دا
 بیبیم، به دیتنی ده تگوت کویر بووم. شووره یی و قیزه ونیه ک سه رتا پای
 داگرتبوو که ته واوی شته پیروزه کانی پیشیله کرد، شتیکی دزیو و ناپاک،
 قیزه ون، زۆر قیزه ون. به لام ئیستا که مردووه هه ستیکی دیکه هه یه.»

- مه به ستان چیه؟

- هه ستیکی دیکه نییه، به لام به داخه وم که تا ئه و راده یه رقم لێ بوو.
 هه ست به په شیمانی ده که ی؟

- نا، نا په شیمان نیم. ئه وه مه نووسن. خۆشم ئه وه ونده باش نیم، ئه وه ونده پاک
 نیم، بۆیه هه قم نییه ئه و به دزیو و قیزه ون بزانی. مه به ستم ئه وه نییه. ئه گه ر
 پیتان خۆشه ئه وه بنووسن.

میتیا که ئه وه ی گوت، خه م دایگرت. لێ پرسینه وه به رده وام بوو، به جارێ
 که وتبووه گو می خه م و په ژاره وه. هه ر له و ساته دا، دیمه نیکی چاوه روان
 نه کراوی دیکه هاته گوړی. ئه گه رچی گرووشنکایان بر دبوو. به لام بۆ شوینیکی
 دووریان رانه گو یستبوو، بر دبوویانه وه تاغه که ی دیکه، په نای وه تاغه شینه که که
 لێ پرسینه وه له وی به ریوه ده چوو. وه تاغیکی چکۆله ی یه ک په نجیره بوو،
 راست له ولای وه تاغه گه وره که بوو که له وی دا به زم و په زم و عه یش و
 نۆشیان ده کرد. گرووشنکا له وی دانیشتبوو، که سی له لانه بوو، جگه له
 ماکسیمۆف که زۆر په رووش و بی ئو قره بوو و ده تگوت بۆ پاریزگاری خۆی

2- مه به ست شیعه ره که ی مه وله ویه که هه کیمی به ناوبانگی یونانی به (شیخ) داده نی:

شیخی ده گه را دینی له شارا به چراوه

چارز له درندان و به تاسه ی مرقه وه م.

پیوه هه لواسیوه. له بهر دهرگا که دا لادییه ک راوه ستا بوو که نیشانه ی به سهر سینگه وه بوو. گرووشنکا ده گریا، له ناکاو ئاراو قارای لی هه لگیرا و هه ستایه سه ریچ، دهستی راوه شانند و به پر مه ی گریانه وه دهر په ری بو دهری و هه لات بۆلای، بۆلای میتیا، ئه ویش هینده کتوپر و چاوه پروان نه کراو خوی به وه تاغی لی پرسینه وه دا کرد، هیچکس فریا نه که وت پیشی پیبگری. میتیا به بیستنی شین و گریانه که ی، له رزی لی هات، له جیی خوی هه ستا و به گوره گور و به هه شتاو خوی راپسکاند و هه لات بۆلای. بی ئه وه ی بزانی چده کا. به لام سه ره رای ئه وه ی چاویان به یه کتر که وت، نه یان هیشته له یه کتر نزیک بینه وه، قو لی میتیا یان گرت، زوری هه ولدا خوی له دهستیان راپسکینی به لام نه ی توانی، به سی چوار که س گرتیان. گرووشنکا شیان گرت و کاتی ک دووریان ده خسته وه، میتیا دیتی دهستی بۆلای ئه و دریز کرد وه. کاتی ک میتیا وه خو هاته وه، له جیگای پیشوو به ره و پرووی باز پرس دانیشته بوو و ده یگورانده به سه ریانا:

- بو دهست له کو ل ئه و ناکه نه وه؟ بو ئازاری ده دن؟ خو ئه و هیچی نه کرد وه!...

دادوهر و هاو ریکیانی هه ولیاندا دل داریی بده نه وه. ده دهقیقه به و شیوه تیپه ری. ئاخری میخاییل ماکاروویچ، که چوو بو وه دهری، به پرتاو خوی به ژوو ری دا کرده وه و به دهنگیکی پر له هه یه جانه وه گو تی:

- بردیا نه خواری. به ریزان ئیزن بفرموون دوو قسه له گه ل ئه م پیاوه ناشاده بکه م. به حوزووری ئیوه به ریزان به حوزووری ئیوه.

باز پرسه که وه لامی دایه وه: «ئیختیارته هه یه جه نابی میخاییل ماکاروویچ، به لام خو هیشته تاوانیکی له سهر سابت نه بووه.»

سه روکی ئاسایش، که دلسوزییه کی گهرم و تا راده یه ک باوکانه، دهره ق به به ندییه کی چاره رهش به ئه دگارییه وه دیار بوو، گو تی: «دیمتری فیودوروویچ، گو ی بگره، خو م ئاگرافنا ئه لکساندرفناتم برده خواری و به کچه کانی کابرای خاوه ن کاروانسه رام سپارد. ئه و ماکسیمو فیه پیره ش لی ئی دوور ناکه ویتته وه.

زورم دلخوشی دایه‌وه، گویت لینه؟ دلخوشیم دایه‌وه و ئارامکرده‌وه. حالیکرد که تو دهبی خوت له و تومه‌تانه پاک که‌یته‌وه، که‌وايه نابی به‌رگریت لیبکا، نابی په‌ریشانت کا، دنا له‌وانه‌یه سه‌رت به‌فته‌رات بدهی و له‌به‌ر ئالوزی قسه‌یه‌کت له دم ده‌رچی، به‌ زه‌رهدت ته‌واو بی. قسه‌م له‌گه‌ل کرد و ئه‌ویش تیگه‌یشت. کوری چاک، ده‌زگیرانه‌کت کچیکی ماقول‌له. کچیکی رۆحسووکه و داوای یارمه‌تیی بۆ ده‌کردی و ده‌پارایه‌وه، ئه‌گه‌ر بمه‌یشتبایه ده‌ستی ماچ ده‌کرد. خوی منی نارد که پیتبلیم خه‌مت نه‌بی. ئیستا دۆستی به‌رین، ده‌بی بچم، ده‌بی بچم و پیتبلیم هیور بوویه‌ته‌وه و له‌مه‌ر ئه‌وه‌وه خه‌یالت ته‌خته. ده‌بی ئارام بیته‌وه، تی‌ده‌گه‌ی؟ هاوریان من ده‌ره‌ق به‌م پیاوه بی ئینسافیم کرد؛ ئه‌و پیاویکی مه‌سیحیه، به‌لی ئه‌گه‌ر به‌ گوئی من ده‌کن پیاویکی نه‌جیمه و نابی سه‌رکونه بگری. ده‌ی دیمیتری فیودورویچ چی به‌ باش ده‌زانی پیتبلیم، هه‌دا ده‌ده‌ی یان نا؟»

سه‌رۆکی ئاسایش، دلپاکانه زور شتی نایاسایی دیکه‌ی به‌ ده‌مدا هات، به‌لام ئازاری گرووشنکا، ئازاری مروفتیک، شوینی له‌ سه‌ر دل‌ه‌پاکه‌ه‌ی دانا و فرمیسک له‌ چاویدا قه‌تیس ما. میتیا هه‌ستایه سه‌ره‌پی و هه‌لات بۆلای.

گوران‌دی: «به‌رینان، بمبورن، ئاخ ئیزنم بدن، ئیزنم بدن! میخاییل ماکاروویچ دلی تو وه‌ک فریشته وایه، له‌ لایه‌ن گرووشنکاوه سپاسی ئیوه ده‌که‌م. دل‌م ئارام ده‌بیته‌وه، دل‌م ده‌حه‌سیته‌وه و زه‌رده ده‌زیته لیوم. به‌وپه‌ری دل‌وقانی و دلپاکیه‌وه پیتی بلی، که‌ هه‌ر ئیستا پیده‌که‌نم. چونکه ده‌زانم فریشته‌یه‌کی پاریزه‌ری وه‌ک توی هه‌یه. هه‌ر ئیستا له‌م کیشه‌یه‌ رزگارم ده‌بی و هه‌ر له‌گه‌ل رزگاربوونم دیم بۆلای، پیتی بلی دنیایی و جاری سه‌بر بگری.» پاشان رپوی کرده‌ دوو بازپرسه‌که و گوتی: «به‌رینان، ئیستا هه‌رچی له‌ دل‌مدايه بۆتانی هه‌لده‌رینم؛ ئه‌وی له‌ دل‌مدايه. هه‌ر ئیستا کوتایی به‌و مه‌سه‌له‌یه دینین. به‌ شادی و خوشی کوتایی پیدینین. له‌ دوایشا پیکه‌نیمان به‌و مه‌سه‌له‌یه دی، مه‌گین وایه؟ به‌لام ئاغایان، ئه‌و ژنه‌ شازنی دل‌مه. ئاخ، وچاکه ئه‌وه‌تان پیتبلیم. ئه‌و شته‌تان ئیستا پیده‌لیم... وادیاره له‌گه‌ل که‌سانیکی به‌

شهرهف تیکه وتووم. ئەو پروناکیی ژیانمه. خودامه، خۆزگه دهتانزانی! خۆ گویتان لیبوو به گریانه وه دهیگوت: «ئێستا ئامادهم لهگه‌لیا سه‌رم به په‌تی سیداره وه کری.» ئاخر منی سوالکهری هیچوپوچ چیم بۆ کردووه؟ من کوا شیایوی ئەو خۆشه‌ویستییه‌م؟ ئاخر بوونه‌وه‌ریکی گلاو و چه‌پلی وه‌ک من، به‌و روخساره‌ دزیوه‌وه، چۆن ده‌توانی شیایوی ئەشقی ئەو بی و ئاماده‌ بی له‌گه‌لمدا شار به‌ده‌ریش بکری؟ مه‌گین نه‌تان‌دی هه‌ر ئێستا له‌به‌ر خاتری من خۆی به‌ سه‌ر که‌وشه‌کاندا خست؟ سه‌ره‌رای ئەوانه‌ش ئەو زۆر له‌خۆباییه و هیچ کاریکی نه‌کردووه! چۆن ده‌توانم ده‌ست له‌ خۆشه‌ویستی و په‌رسنتی هه‌لگرم، چۆن ده‌توانم ده‌ست له‌ هاوارکردن و پا‌کردن بۆ‌لای، هه‌روه‌ک ساتی له‌مه‌وبه‌ر، هه‌لگرم؟ به‌پێزان بمبوورن! به‌لام ئێستا، ئێستا دلنیا‌بووم.»

خۆی دابه‌سه‌ر کورسییه‌که‌دا و به‌ هه‌ردوو ده‌ستی ده‌مووچاوی گرت و دای له‌ هۆرژنی گریان. به‌لام فرمیسه‌که‌کانی فرمیسه‌کی شادی بوو. خیرا وه‌خۆ هاته‌وه. سه‌رۆکی ئاسایش زۆر دلخۆش و رازیبوو و وه‌قدی داوه‌رانیش هه‌روا. هه‌ستیانده‌کرد لی‌پرسینه‌وه‌که‌ گه‌یشتۆته‌ قوناخیکی تازه. سه‌رۆکی ئاسایش که‌ رۆیشته‌ ده‌ری، میتیا گه‌شایه‌وه.

. ئێستا له‌ ئیختیاری ئیوه‌دام به‌پێزان، به‌ ته‌واوی له‌ ئیختیارتان دام. ئەگه‌ر له‌به‌ر ئەو هه‌موو شته‌ بی‌بایه‌خانه‌ نه‌بوایه، له‌پێوه‌ له‌ یه‌ک تیده‌گه‌یشتین. دیسان هاته‌وه‌ سه‌ر شته‌ بی‌بایه‌خه‌کان. ئا‌غایان، له‌ ئیختیاری ئیوه‌دام.

به‌لام با ئەوه‌ش بلێم، ده‌بی متمانه‌مان به‌ یه‌کتر هه‌بی، من ب‌روام به‌ ئیوه‌ هه‌بی و ئیوه‌ش به‌ من، ئەگه‌ر وانه‌بی ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ کۆتایی پێتایه. به‌ قازانجی ئیوه‌ قسه‌ ده‌که‌م. با بچینه‌ سه‌ر بابه‌تی سه‌ره‌کی، به‌پێزان، با بچینه‌ سه‌ر بابه‌تی سه‌ره‌کی. به‌لام رۆحم مه‌کو‌لن؛ به‌و پرسیاره‌ بی‌بایه‌خانه‌ ئازارم مه‌ده‌ن. ته‌نیا باسی راستییه‌کان و ئەو شتانه‌ بکه‌ن که‌ بایه‌خی هه‌یه. پرسیارم لێبکه‌م، منیش خاترجه‌متان ده‌که‌م.

میتیا به‌م شیوه‌یه‌ قسه‌ی کرد و لی‌پرسینه‌وه‌ ده‌ستی پێکرده‌وه.

(۴)

نازاري دووهم

نيكولاي پارفنوويچ به قه لافه تيكي قوز و رهزايه تيكي ئاشكراوه كه له چاوه خو له ميشينييه نزيك بينه كهيدا، كه تاويك له مه و بهر چاويلكه كه ي له سره داگرتبو، گوتى: «ديميتري فيودوروويچ، نازانى به و ئاماده يى دهر برينه تان بو وه لامدانه وه چه نده مان دلگهرم ده كه ي. سه باره ت به و متمانه دوولايه نه ش كه باست كرد زور قسه يه كي جوانه. كه به يى ئه وه هيندى جار له بارودوخيكى وه ك ئيستادا، كه كه سه تومه تباره كه له راستيدا هيواداره و ده يه وي بهرگري له خوى بكا و ده كه ويته بارودوخيكه وه كه كاريكي ئاوا بكا، به ئاكام گه ياندى مه سه له كه زور دژواره. ئيمه له لايه ن خو مانه وه، ئه وه ي له تواناماندا بى دريخى ناكه ين خوشت ئاگات لايه چون له پهروه نده كه ده كو لي نه وه.» پاشان رووى كرده دادوهر و پرسى: «قه بو لته، جه نايى ئىپوليت كيريلوويچ؟»

دادوهر وه لامى دايه وه: «به لى، بيگومان.» له بزه كه ي له چاو قسه نه كولا وه كانى نيكولاي پارفنوويچ هه تا راده يه ك سارد و سر بوو.

هه ره له ريوه با ئه وه بلتم، نيكولاي پارفنوويچ كه ماوه يه ك بوو مالى هاتبووه شاره كه مان، هه ره له سه ره تاي هاتنه كه يه وه ريزيكى زورى بو دادوهره كه مان ئىپوليت كيريلوويچ داده نا و كه موزور بوو بووه هاو رپى گه رماو و گولستانى. ئه و يه كه م كه س بوو كه بر وايه كي ته واوى به مرخى كه م وينه ي ئىپوليت كيريلوويچ هه بوو و ههروه ها به ره وانناس و ئاخوهرى

دهزانی و سکالاکانی به بهر هق دهزانی. له پترزبورگ نه قلی ئهوی بیستبوو. له لایه کی دیکه شهوه نیکولای پارفنوویچ، لایک بوو له تهواوی دنیا ته نیا که سیک بوو که دادوهره «بی چاو و رووه که مان» ریزی بو دادهنا. کاتیک به رهو گوندی ماگروه به ریوه بوون سه بارهت به لیکولینه وه له سه ره ئه م پهروه ندهیه پیکهاتبوون. ئیستاش هه روا له پشت میز دانیشتبوون، لای به هوش هه موو ئاماژیه کی له چاو و ده می هاوکاره گه وره کی وهرده گرت و لیکی ده دایه وه، ههروه ها هه موو نیگایه ک و چاو قرتاندن و تهیه کی نیوه چلش.

میتیا به شیواوی گوتی: «به ریزان، ته نیا لیمگه رین با قسه ی خوم بکه م، به پرسیری هیچو پووچ قسه که م پی مه برن. هه ر ئیستا هه موو شتیکتان پیده لیم.» - بژی! سپاست ده که یین. به لام بهر له وهی گوی بو قسه کانت راگرین، ئیزن بفرموو سه بارهت به راستیه کی چکوله ی دیکه که به لامانه وه زور گرینگه، پرسیرت لیکه یین. مه به ستم ئه و ده رۆبله یه که دوینی نزیکه ی سه عات پینچ ده مانچه کانت له بارمه یدا دانا و یانی ده رۆبلت له پیووتیر ئیلیچ پیرخوتین قهرز کرد.

- به ریزان، ئه و ده مانچانه م به بارمه دانا، له گره وی ده رۆبلدا دامنان. ئیترچی؟ هه ره ئه وه نده. له گه ل گه رانه وه م بو شار، له گره وم نان.

- گه رایه وه بو شار؟ که وایه له شاریش چوویه ده ری؟

- به لئ، چووم بو گوندیک له بیست و پینچ کیلومه تری شار. بو نه تان زانیوه.

داده وه ر و نیکولای پارفنوویچ چاویکیان له یه کتر کرد.

- چاکه، چۆنه به سه ره اته که مان ریکوپیک و موو به موو له دوینی به یانییه وه تا ئه مرۆ بو بگێرته وه. بو وینه، ئیزن بفرموو لیت پرسین بو له شار چووبوویه ده ری؟ سه عات چه ند رۆیشتی و سه عات چه نده ش گه رایه وه - به وردی هه موویمان بو بگێره وه.

میتیا به قاقای پیکه نینه وه گوتی: «دهبوو هر له سه ره تاوه ئاوام پرسیار لیکهن، ئەگەر پیتان خوڤ بئ به سه ره اته که له دوینیه دهست پی ناکهین، به لکو له پیروی به یانییه وه؛ چونکه ئاوا باشتر تیده گهن چون و بوچی و بو کوئ چووم. به پیزان، پیروی چووم بۆلای سامساتوف که بازرگانیکی شاره که مانه، تاکو بارمته یه کی جیی متمانه ی له لا دانیم و سی هه زار رۆبلی ئیوه رگرم. ئاغایان کاریکی پیویست و به په له م به و پاره یه هه بوو.»

دادوهر به ئە ده بهانه گوتی: «ئیزن به فرموو قسه که ت پی بېرم. بو وا کتوپر پیویستت به و بره پاره یه، یانی سی هه زار رۆبل هه بوو؟»

- به لئ به پیزان پیویست ناکا باسی ئەو شته ناسه ره کییانه بکهین. چون و کهنگی و بو، بو ئەو بره پاره یه و بو ئەوه نده نا، ئەمانه هه موو قسه ی قورن. که هفتا مه نی کاغز دهوی و ده بیته به یتی به!

میتیا ئەم قسانه ی به له بزیککی ساده و بی گریوگول و دلسوژانه گیرایه وه و دیاربوو تامه زرویه ئەوی راستیه موو به موو بی درکینئ.

وته که شی به په له و خیرا به م شیوه یه پشت راست کرده وه: «به پیزان - دیسان تکاتان لیده که م ئەگەر بی ئەده بی و رووه لمال دراوییه کتان پیوه دیم، به دلییه وه مه گرن. بروام پییکهن ریزیککی زورم هه یه بو تان و له بارودوخی راسته قینه ی ئەرکه که شتان ده گه م. پیتان وا نه بی مه ستم و ناگام له خو م نییه. ئیستا ته واو مه سستییه که له سه رم په ریوه. ئەوه ش به جیی خو ی، من به مه سستیش ئەوه نده تیکناچم به یته شه بم. بروام پییکهن ئەم وته یه ده لئ بو من گوتراوه: «ئەگەر وشیار بی گه وچه و مه سستیش بی ژیره.» ها، ها! به لام ئاغایان، ده زانم گالته کردن به ئیوه کاریکی جوان نییه، یانی له کاتی لیپرسینه وه دا. چونکه نابئ غرووری خو شم پیشیلکه م. ته واو له و مه سه له یه ده گه م. هه رچی بی ئیستا من وه ک پیاوکوژیک له هه مبه ر ئیوه دا دانیشتووم، که وایه هاوشانی ئیوه نیم. بویه ناچارن وه قسه م بینن و بمخه نه ژیر چاوه دیری. منی دلره ق گریگوری به سه ته زمانم به و ده رده بردووه و نابئ چاوه روانی لا وندنه وه ش بم، چونکه هه رکه سیک به قه د سه ره ده رزییه ک ئەقل

و ویزدانی هه‌بێ سه‌ری پیره پیاویکی ئاوا ناشکینێ. پیموایه له سه‌ر ئه‌و کاره ده‌بێ شه‌ش مانگ یان سالیکی له‌ کونه ره‌شدا ئاوی سارد بخۆمه‌وه. نازانم سزاکه‌م چیه‌ - به‌لام ده‌ره‌جه‌که‌م له‌ ده‌ستینه‌وه، وا نییه، به‌ریزان؟ که‌وايه بو‌تان ده‌رکه‌وت که جیاوازی نیوان خۆم و ئیوه ده‌زانم... به‌لام ده‌بێ ئه‌وه بزانی، ئیوه به‌و پرسیارانه‌تان سه‌ر له‌ خوداش ده‌شپۆین «چۆنت هه‌نگاو هه‌لیناوه؟ پیت له‌ کوێ دانا؟ که‌نگی لاقت هه‌لینا و داتنایه‌وه و پیت له‌ چی نا؟» ئه‌گه‌ر ئاوا برۆنه پیتی، دۆ و دۆشاو تیکه‌لده‌که‌م و ئیوه‌ش ته‌واوی تاوانه‌کان ده‌خه‌نه ئه‌ستۆم. ده‌ی کاره‌که‌مان به‌ کوێ ده‌گا؟ به‌ هیچ کوێ! که‌وايه ئه‌گه‌ر ئیستا قسه‌ی قوریش ده‌که‌م، لیمگه‌رین با بیکه‌م و کاره‌که‌ کوتایی پی‌بینین. به‌ریزان ئیوه که‌ خاوه‌ن شه‌ره‌ف و ئادابن، به‌ گه‌وره‌یی خۆتان بمبوورن. ئاغایان با عه‌رزتان بکه‌م، تکایه‌ شیوه‌ی ئاسایی له‌ پرسینه‌وه وه‌لانی، یانی له‌ پرسینه‌وه‌که‌تان به‌م پرسیاره‌ قورانه‌ ده‌ست پی‌مه‌که‌ن که‌ چۆن له‌ خه‌و هه‌ستای، ناشتایی چیت خوارد، چۆن تفت کرده‌وه و له‌ کوێ تفت کرده‌وه. به‌و قسانه‌ تۆمه‌تبار چه‌واشه‌ ده‌بێ و له‌ ناکاو به‌ پرسیاریکی قۆر و سه‌رسووره‌ینه‌ر دایده‌چله‌کین، «کیت کوشتووه؟ کیت تالان کردووه؟؟» ها، ها! ره‌وشتی ئاسایی ئیوه ئاوايه. ته‌واوی فیل و ده‌هۆکانی ئیوه‌ش له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ ده‌گرێ. ئیوه‌ ده‌توانن لادێیه‌کان به‌و شیوه‌یه سه‌ر ته‌له‌ په‌رینن، به‌لام من، ئاگاداری هه‌موو فیلیکم. منیش خزمه‌تم کردووه. ها، ها، ها! میتیا، که‌ به‌ خولک خۆشیه‌کی سه‌رسووره‌ینه‌روه تیی ده‌روانین گوتی: «به‌ریزان، له‌ ده‌ست من قه‌لس مه‌بن؟ بمبوورن ده‌مدریژی ده‌که‌م! میتیا کارامازۆفه ئیتر، بۆیه‌ ده‌توانن چاوپۆشی لیکه‌ن. ده‌کرێ قسه‌ی پیاویکی ئاقل به‌دله‌وه بگری، به‌لام قسه‌ی میتیا به‌دله‌وه ناگیرێ، ها، ها!»

نیکۆلای پارفنوویچ گوئی گرتبوو و پیده‌که‌نی. ئه‌گه‌رچی دادوهر پینه‌که‌نی، به‌ وردی چاری له‌ میتیا بریبوو، ده‌نگوت تامه‌زرۆیه له‌ چکۆله‌ترین هیجا و چکۆله‌ترین جووله‌ و چکۆله‌ترین گرژی و ره‌نگ تیکچوونی خافل نه‌بی.

نيكۆلاي پارفنوويچ ھەروا بە پيگەننەو ھە گوتى: «ھەر لە سەرھەتاو ھەلسووکە و تمان و ابوو ھەگەلتا. نەشمان و يستوو ھە پرسیاری چۆن لە خەو ھەستاوی و ناشتا چیت خوار، سەرت لى بشیوینین. لە راستیدا لى پرسیارە ھەمان بە پرسیاری زۆر گرینگ دەستپیکرد.»

– دەزانم. تیگەیشتم، زۆریشتان سپاس دەکەم، کە زۆر دلسۆزانە ھەلسووکە و تمان لەگەڵ کردم و بە راستی دلسۆزییەکی بى وینە بوو، ھەر ئەو ھەش لە گەورەیی ئیو ھەو شیتەو، بۆیە لە ناخی دلەو ھەستان دەکەم. ئیمە ھەرسیکمان مەو فگەلنکی شەریفین، لینگە پەین با ھەموو شتیک لە سەر بنەمای متمانەى دوولایەنە لە نیوان ئیمەى خویندەوار و بەئەدەدا بى، کە بە ھۆی پێوھەندی ھاوبەشى شەرف و پەسەنايەتیو ھە لیک نزیکن. ھەرچۆنیکە ئیزنم دەنئ لەوساتەى ژياندا، لەم ساتەدا کە شەرفم کەوتوتە بەر شالوو، بە چاوی چاکترین ھاوڕیى خۆم لە ئیو ھەروانم. بە پەیزان، خۆ بى ئەدەبیم نەکردوو؟

نيكۆلاي پارفنوويچ بە شیو ھەکی نەرم و لەسەرھەخۆ گوتى: «بەعەكسەو ھە ئیو لە وتەکانتاندا زۆریش روو پاست و ھیدی بوون.»

میتیا بە گەشەو نەشەو ھەنگى ھەلینا: «بە پەیزان، پرسیاری بى بايەخ و فیلاوی ھەلانین! دەنا خودا دەزانئ کارەكەمان بە کوئ دەگا! وانییە؟» دادو ھەر پوو یکرە میتیا و گوتى: «مووبەموو ئامۆژگارییە ئاقلانە کانتان لە گوئ دەگرم. سەرھەرای ئەو ھەش لە پرسیارەكەى خۆم پاشگەز نابمەو ھە. ئیستا بۆ ئیمە زۆر گرینگە و دەمانەو ھە بزانین بۆ پێویستیت بەو برە پارەيە بوو، مەبەستم ئەو سى ھەزار رۆبڵەيە.»

- بۆ پێویست بوو؟... راستت دەوئ بۆ دوو سى شت... زیاتر بۆ ئەو ھەو ھەرزیکم لە سەر بوو، دەمویست بیدەمەو ھە.

- قەرزى کیت لە سەر بوو؟
- بە پەیزان، ھەلامى ئەو پرسیارە بە ھیچ شیو ھەیک نادەمەو ھە. نەك لە بەر ئەو ھەى نەو پەرم بیلیم، یان نەتوانم، یان لە بەر ئەو ھەى بەزەر دەم تەواو دەبى.

چونکہ مہسہلہ یه کی بی بایخ و قورہ و هیچی تر - بویه نایلم، چونکہ پیوهندی به ژیان تاییه تی خومه وه هیه. هیچ کهس هقی نییه خو له ژیان تاییه تیم هلقوتینی. ئەمه بیرورای منه. پرسپاری ئیوه هیچ پیوهندی به پهروهنده که وه نه بی، ئەمریکی تاییه تییه و ئیوه ههقتان به سه ریوه نییه. دهمویست قهرزیک بدهمه وه. دهمویست به دانه وهی ئەو قهرزه دل و ویزدانی خوم ئاسوده کم. جا به کیش قهرزدارم، مه حاله پیتانبلیم.

دادوهر گوتی: «ئیزن بهرموو با ئەوه بنووسین.»

- فرمومن. بینووسن که نامه وی بیلیم. بنووسن گوتته که یم پی شووریهیه. به لی دهتوان بینووسن، خو له وه زیاتر کاریکی دیکه تان نییه.

دادوهر به له بزیک جیدی گوتی: «جه نابی بهرین، ئیزن بده پیتراگه یم و جاریکی دیکه وه بیرت بینمه وه، هه لبت ئەگه ر ئاگاداریت لی نه بی، هه قته وه لامی ئەو پرسپاران نه ده یه وه که لیت ده پرسین. ئیمهش له لایه ن خومانه وه هه قمانه به زور وه لامت لی وه رگرین، ئەگه ر خوت له بهر هه ر هویه ک نه ته وی وه لامی بده یه وه. ئەوهش مہسه له یه که به ته وای پیوهندی به برپاری خوته وه هیه. به لام له لایه کی دیکه وه، ئیمه ئەرکی سه ر شانمانه که سه باره ت به پهروهنده یه کی وه ک ئەم پهروهنده ی ئیستا، روون کردنه وه یه کمان هه بی و بلین که به وه لام نه دانه وه و نه درکاندی هیندی له راستیه کان تومه تبار چهنده زیان به خویان ده گه یه نن. ئیستا تکتان لیده که م دریزه به قسه کانتان بدهن.»

میتیا به له بزیک خه ماوی، له بن لیوه وه گوتی: «به ریزان، من تووره نیم... من... به لی، ئاغایان، بروانن، سامسانوف که ئەو کاته چوم بۆلای...» هه لبت نه قلی ئەو چونه ی بۆلای سامسانوف خونه ر خوی ده زانی و دیسان نایگیرمه وه. میتیا بیسه برانه تامه زرو بوو بیگیریته وه و چکوله ترین مہسه له نه په رینی. له گه ل ئەوه شدا به په له بوو کوتایی پی بینی. به لام هه روا که ده دوا، قسه کانیا ن ده نووسییه وه، هه ر بویه له په ستا قسه که یان پیده بیری.

دیمیتری فیودوروویچیش ئەوەی پێخۆشنه‌بوو، بە‌لام تە‌سلیم بوو. زۆری رق
هە‌ستابوو، بە‌لام هە‌روا بە‌ پوو‌خۆشی قسە‌ی دە‌کرد. جار‌جاریش هە‌ل‌دە‌چوو:
«ئا‌غایان بە‌سسە ئیتر، ئیوه فریشتە‌ش وەر‌ه‌ز دە‌کە‌ن!» یان، «ئا‌غایان، ئیتر
لە‌وه زیاترم ئیمان هە‌رده مە‌کە‌ن.»

بە‌لام ئە‌گەرچی ئە‌وەی گوت، تا ماوه‌یه‌ک بە‌ دلفراوانی تاقە‌تی هینا. تا هاتە
ئە‌و جییە‌ی گوتی سامسانۆف دوو پوژ لە‌مه‌وبەر گە‌مە‌ی پیکردم. (تا ئیستا
بە‌ تە‌واوی تیگە‌یشتبوو کە‌ گە‌مە‌ی پێ‌کراوه‌). فرۆشتنی سە‌عاتە‌کە‌ی بە‌ شە‌ش
پۆ‌بل، بۆ وە‌دە‌ست‌هێنانی پارە‌ی ریگا، بازپرسە‌کانی تووشی سە‌رسو‌رمان
کرد. زۆریان پێ‌خۆشبوو ئاکامە‌کە‌ی بزائن، تە‌نانە‌ت لە‌ کاتی رق‌ه‌ستانی
میتیا، بە‌ پێ‌ویستیان زانی ئە‌م راس‌تییه‌ وە‌ک قە‌بوول‌کردنێکی دیکە‌ی
بارودۆخە‌کە‌ یادداشت بکە‌ن، کە‌ ئە‌و کاتە تە‌نانە‌ت تاقە‌ کوپکیکی لە‌ گیرفاندا
نە‌بووه. میتیا ورده و رده جارز بوو. کاتیک لە‌ باسی سە‌فەرە‌کە‌یدا هاتە سەر
ئە‌وە‌ی بۆ دیتنی لیاگافی چوووه و شە‌وی لە‌و مالۆچکە‌ سامناکە‌دا پوژ
کردۆتە‌وه و گە‌یشتە‌ ماجه‌رای گە‌رانه‌وه‌ی بۆ شار. لێ‌رە‌دا بی ئە‌وە‌ی ناچاری
کە‌ن، دە‌ستیکرد بە‌ گێ‌رانه‌وه‌ی وردی ئازار و بە‌خیلی و خانە‌گومانی، کە‌ لە‌بەر
خاتری گرووشکا شانی وە‌بەر دا‌بوو.

بە‌بی بیدە‌نگی و بە‌ وردی گو‌ییان بۆ قسە‌کانی راگرت. ئە‌وان بە‌تایبە‌ت
دا‌وایان لیکرد بچیتە سەر باسی چۆ‌نیە‌تی بۆ‌سە نانه‌وه‌کە‌ی لە‌ مالی ماریا
کیندرات‌تیفنا، کە‌ دە‌که‌و‌یتە پشت باخە‌کە‌ی فیودورپاولوویچ و ئاگادار کردنی
ئیس‌میر دیاکوف، پێ‌داگرییه‌کی تاییه‌تیان لە‌ سەر ئە‌م بابە‌تە‌ کرد و یادداشتیان
کرد. میتیا بە‌ وردی و گە‌رم‌گو‌ری باسی خانە‌گومانییه‌کە‌ی خۆی کرد،
ئە‌گەرچی پێ‌شتر تاییه‌تیتیرین ئی‌حساساتی خۆی ئاشکرا نە‌دە‌کرد و بە
«شوورە‌یی» دە‌زانی، لە‌ ناخ‌وه هە‌ستی بە‌ شە‌رمە‌زاری دە‌کرد. بە‌لام بۆ
درک‌اندنی هە‌قیقە‌ت پ‌واله‌تە‌ن بە‌ سەر شە‌رمی خۆیدا زالبوو. لە‌ کاتی قسە
کردنە‌کە‌شیدا دا‌وه‌ر و بازپرس وایان چاو تێ‌پ‌ریبوو، میتیا بە‌جاری پێ‌ی
تیکچوو.

به كه سه ربارى بيريكرده وه: «ئه م كوره، نيكلولاي پارفنوويچ، كه چه ند رۆژ له مه و بهر ئه و قسه قورانهى سه بارهت به ژنان له گه ل باس كر دبو، ئه و دادوهره سيلوخه ش، شياوى ئه وه نين قسه يان بو بكم. به راستى شووره ييه.» بئر كردنه وه كه شى به م رسته شيعره كو ك كرد: «خوراگر و خاكه را به و دهنگه مه كه». به لام خوى راسته و پاسته كرد بو ئه وهى ديسان دريژه به قسه كانى بدا. كه گه يشته سه ر بابه تى ديداره كهى له گه ل مادام خوڤلاكوڤ، ورهى هاته وه بهر، مه يلى ليبوو باسى ئه و خاتونه بكا، ئه گه رچى پئوه ندى به پهروه نده كه وه نه بو. به لام باز پرس نهى هيشته له سه رى بر و و به ئه ده بانه پيشنيارى پيكر د بچيته سه ر باسى «بابه ته بنه ر هتبه كان» ئاخري كاتي ك باسى ناهوم يديه كهى كرد و گوتى له مالى مادام خوڤلاكوڤ هاتمه ده رى، له دلى خو م دا گو تم هه رچونيك بى ده بى سى هه زار رۆبل وه گير خه م. «ته نانه ت ئه گه ر بو وه ده ست هيتانه كهى ناچار بم كه سيك بكوژم.» ديسان قسه كهى پى برى و نووسيان كه «قه ستى بو وه كه سيك بكوژى.» ميتيا بى ئه وهى نار ه زايه تى ده ر برى هيشته بينووسن. ئاخري گه يشته ئه و به شهى گيرانه وه كهى كه خه به رى زانى گرووشنكا فريوى دا وه و له مالى سامسانوف، سى چوار ده قيقه دواى رويشتنه كهى، گه را وه ته وه، ئه گه رچى گو ت بووى هه تا نيوه شه و له وي ده بى. له م شوينهى گيرانه وه كه يدا له ناكاو له زمانى هه لڤليسا: «ئاغايان، ئه گه ر ئه و كاته فينيام نه كوشت، ته نيا له بهر ئه وه بو كه ده رفه تم نه بو.» ئه وه شيان به وردى تو مار كرد. ميتيا به حاله تيكى خه م ناكه وه بيده نگ بو. خه ريك بو باسى هه لاتن به ره و باخه كهى باوكى ده گيرايه وه كه كتوپر باز پرس قسه كهى پى برى و پاكه تى گه وره ي پهروه نده كهى له سه ر قه نه فه كهى په ناي هه لگرت و ده سكا وه نكيكى برنجى ده ره ينا، پيشانى ميتياى دا و لى پرسى:

. ئه و ده سكا وه نكه ده ناسييه وه؟

میتیا بزیه کی خه ماوی نیشته سهر لیوی: «ئاخ، به لی. زور چاکی ده ناسمه وه. دابینه با تهماشای که م... باکینکم نییه... به ججه ندهم!»

باز پرس گوتی: «له بیرت چوو باسی ئه وه بکه ی.»

- سپاس بۆ ئه و کاره تان، نهمده شارده وه. پیتان وایه به بی ئه وه کاره که م ئاسان ده بیته وه؟ ههر له خورا له بیرم نه بوو باسی ئه وه بکه م.

- تکایه به وردی پیمانبلای چۆن بوو ده ستت دا ئه وه ده ساونگه؟

- به ریزان، حه تمه ن عه رزتان ده که م.

پاشان میتیا باسی هه لگرتنی ده ساونگه که و هه لاتنی خو ی کرد.

- ئه ی به هه لگرتنی ئه و ئاسنه و اله یه، چ ئامانجیکت هه بوو؟

- چ ئامانجیک؟ هیچ. ههر له خورا هه لمگرت و هه لاتم.

- ئه ی ئه گه ر هیچ ئامانجیکت نه بوو، بۆ هه لتگرت؟

میتیا هه لچوو: «به وردی چاوی «له و کوره» کرد و بزیه کی تال که وته سهر لیوی. کاتیک باسی به خیلی و خانه گومانیه که ی، به و هه موو سه داقت و دل هه سافه وه بۆ «ئه و مرو فانه» درکاند، زیاتر له پیشوو هه ستی به شه رمه زاری کرد.

له ناکاو له ده می ده رپه ری: «به قورمدا کرد چ ده ساوه نگیکه!»

- به لام هیشتا...

- له ترسی هیزشی سه گه ل هه لمگرت... چونکه زور تاریکبوو... گوتم نه وه ک سه گیککی در هیزشم بۆ بیئی.

- به لام بهر له وه کاتی چوونه ده ری، له بهر ئه و هه موو ترسانه له تاریکی، چه کت له گه ل خوت ده برد؟

میتیا که کاسه ی سه بری پر بوو بوو، هاواری کرد: «ئاخ، سپاس بۆ کرده وه تان، به ریزان! قسه کردن له گه ل ئیوه که لکی نییه!» پاشان رووی کرده میرزا بنووسه که و له بهر تووره یی سوور هه لگه رابوو و به ده نگیککی قیناوی و گه رووی بوغز گرتوو وه، گوتی: «زووکه بنووسه... خیرا که ده ی... بنووسه

دەسكاوەنگىكم ھەلگرت و چووم بۆ كوشتنى باوكم. دەمويست بەو دەسكاوەنگە سەرى برەقنمەوہ.»

چاويكى جينگيزبيانەى لە بازپرسەكان كرد و گوتى: «دەى ئاغايان، ئىيستا، دلتان ھەساوہ؟ رازيبوون؟»

دادوهر لە وەلامى مېتيايدا بە لەبزيكى وشك گوتى: «ئىمە لىمان پوونە لەبەر توورەبى وەلامى پرسيارەكانمان دەدەيتەوہ، پرسيارىك كە بە ھىچ و بىبايەخى دەزانى و ئىيستا دەرکەوت گرینگ و بنەرەتەين.»

چاكە، ئاغايان، بە شەرەفم سويند دەخۆم! بەلى دەسكاوئەنگەكەم ھەلگرت... لەو كاتانەدا، پياو شتىكى وا بۆچى ھەلدەگرى؟ نازانم بۆچى. ھەلمگرت و ھەلەتم. ھەر ئەوہ. بەريزان شوورەبىيە، دەنا بېيارمەدا يەك وشەى دىكەتان پىنەلەيم.

ھەنشىكى نايە سەر مېزەكە و سەرى كرده سەر لەپى دەستى و پووى لى وەرگىران. سەرى لەگىژەوہ دەھات و خەرىك بوو پەرۆش بكا، بەلام ھەولى دەدا و دانى بەخۆيا دەگرت و چاوى لە ديوارەكە برىبوو. لە راستيدا زۆرى پىخۆشبوو ھەستى و بلى ئىتر يەك وشەم لىنايىستن، «تەنانەت ئەگەر لە سىندارەشم دەن.»

ئاخرى، ھەر لەو حالەدا كە بە دژوارى دانى بە خۆيدا گرتبوو، گوتى: «سەرنجبدەن، ئاغايان سەرنجبدەن. گويم لىتەنە، بەلام خوليايەك وجودى داگرتووم. ھىندى جار ئەو خەونە دەبينم... زۆر جاريش. ھەميشە ھەر ئەوہىە... خەونەكەشم ئەوہىە، كەسىك وەدوام كەوتووە، كەسىك كە زۆرى لىدەترسم... شەوئى، بەو تارىكەشەوہ وەشوئىم كەوتووە... پى بە پى من دى، دەم لە سەر پىشت، لەپىشت دەرگا يا دۆلابىك، خۆم دەشارمەوہ، بە سووكوچرووكى خۆم ھەشار دەدەم. لە ھەمووشى خراپتر ئەوہىە ئەو ھەميشە دەزانى لە كويم. بەلام بەقەستى وا دەنوئىن كە نامبىنى و نازانى لەكويم. بۆ ئەوہى ئازارەكانم قورستەر بكا. تاكو چىژ لە ترسان و تۆقىنم وەرگرى... ئىستاش ئەوہ ئىوہ ئەو كارە دەكەن، بەبى كەموكوورى!»

دادوهر پرسیی: «ئەوێه خەونەکەت؟»

میتیا بە پیکەنینیکی ماتەوێ گوتی: «بەلێ، ناتان هەوێ بینووسن؟»

- نا، پێویست بە نووسین ناکا، بەلام وادیارە خەونی زۆر سەیر دەبینی.

- ئاغان، ئیستا ئیتر باسی خەون گرینگ و بەرچاوی نییە - ئەوێه راستییەکە،

کە ئەم ژیاوە راستییە! من گورگم و ئێوێه راوچی. چاکە شوینی ئەو گورگە
هەلگرن!

نیکۆلای پارفنوویچ، بە زمانیکی نەرم و چەور گوتی: «چ وێچواندنیک،

وێچواندنیک نالیک...»

میتیا دیسان قەلس بوو: «نا، بە هیچ شیوەیەک وانییە!» ئەگەرچی سیلاوی

رق و توورەییەکە نیشتبۆو، بە ئارامی گوتی: «ئێوێه باوەر بە قسەیی

تاوانباریک، یان تۆمەتباریک ناکەن، کە پرسیارەکانتان ئازاری دەدا. بەلام

ناکرێ مرقۆیکی خاوەن شەرەفیش، پالنهاری شەرەفەتمەندانەیی دل (من ئەم

راستیە بەوپەری بیتاکییەوێه دەردەبەرم) هەر بەو چاوە تەماشاکەن و

باوەری پینەکەن، بەراستی هەقتان نییە... بەلام -

خۆراگر و خاکەرا بەو دەنگ مەکە.

ئەیی دل، بی دەنگ بە،

دەیی درێژەیی پینەم؟

نیکۆلای پارفنوویچ وەلامیدایەوێه: «ئەگەر مەیلت لینیە.»

(۵)

نازاري سيھم

ئەگەرچى مېتيا بە مومۇچى قسەيدەكرد، دياربوو ھەولەدا چكۆلەترين چەمكى بەسەرھاتەكەى لەبېر نەچى و بەسەريدا تىنەپەرى - جورى ھەلگەپان و بازدانى بە سەر نەردەى باخەكەى باوكيدا و پويشتن بۇ بەر پەنجىرەكە و ئەوہى بە وەسفى ئەو ئىحساساتەى كە لەو كاتەدا لە نيو باخەكە نازارى دەدا. يانى لەو كاتەدا بە ئاواتەوہ بوو بزانى گرووشنكا لاي باوكيەتى يان نا. بەلام سەيرە ھەردوو بازپرسەكە بە سارد و سړى و بيقەيدى گويان ليگرتبوو و چاويان لىدەكرد و تەنيا چەند پرسىاريان ليكرد. مېتيا نەيتوانى لە روخسارياندا شتىك ھەلگرينى. لە دلى خويدا گوتى: «خەمبار و دلەندن واديارە. دەى گلئەيان دەرى!» كاتىك گەيشتە ئەوجيەى كە بريارى دابوو «عەلامەت» بە باوكى بدا كە گرووشنكا ھاتووہ، بۇ ئەوہى پەنجەرەكە بكاتەوہ، بازپرسەكان سەرنجيان بە وشەى «عەلامەت» نەدا، دەتگوت ھەر لە بيريان چۆتەوہ، كە لەوبارەوہ سەرنج بە ماناي ئەو وشەيە بدەن: بەجورىك كە مېتيا تيگەيشت. ئاخري كە گەيشتە ئەو جيگايەى كە، باوكى لە پەنجىرەكەوہ سەرى دەرھىنابوو، لەناخەوہ رق ھەليچوقاندبوو و دەسكاوہنگەكەى لە گيرفانى ھىنابووہ دەرى، لە ناکاو بىدەنگ بوو. وەك ئەوہى پيلانىكى لە ژير سەردا بى. ئەگەرچى چاوى لە ديوارەكە بريوو، بەلام دەيزانى ھەردووكيان چاويان تىبيريوہ.

بازپرس گوتى: «دەى؟ دواى ئەوہى دەسكاوہنگەكەت دەرھىنا... چيتكرد؟» «پاشان. دەى پاشان كوشتم... كيشام بە سەريدا، كاسەسەريم لەبەريەك برد... پىموايە ئەوہ چيروكى ئيوہيە. ئيوہ دەتانەوئى ئاوا بلىم، وانبيە؟» مېتيا

له ناکاو چاوی بریقہی هات. ته‌واوی رِق و قین و پیش‌خوار دنه‌وه‌کانی له ناکاو له‌گه‌ل ته‌وربه‌بوونیکی بیوینه له ناخیدا بلیسه‌ی ساند.

نیکولای پارفنوویچ گوتی: «چیرۆکی ئیمه؟ باشه ئه‌ی چیرۆکی تو چیه؟» میتیا چاوی له‌به‌ر پیی خۆی بری و ماوه‌یه‌ک مات بوو. به‌نه‌رمی هاته قسه:

- به‌ریزان، چیرۆکی من؟ راستان ده‌وی به‌م جوړه بوو که عه‌رزتانی ده‌که‌م. جا نازانم فرمیسک و دوعای که‌سیکم له‌پشت بوو، یان، یان دایکم له‌باره‌گای خودا بۆم پارابووه، یان فریشته‌یه‌کی دلۆقان له‌و کاته‌دا ماچیکردم و لاواندمییه‌وه. نازانم. به‌لام شه‌یتان به‌سه‌رمدا زالبوو. له‌په‌نجیره‌که‌ دور که‌وتمه‌وه و به‌ه‌لاتن رویشتم بۆلای نه‌رده‌کان. باوکم ترسی له‌نیشت، که‌ به‌و تاریکه و له‌و ناوه‌خته‌دا چاوی پیمکه‌وت. نه‌راندی و به‌پرتاو سه‌ری له‌په‌نجیره‌که‌ برده ژووری و خۆی فریدا دواوه. ئه‌وه‌م زور چاک له‌بیره. به‌نیو باخه‌که‌دا هه‌لاتم بۆلای نه‌رده‌کان... و له‌وی، کاتیک له‌سه‌ر نه‌رده‌که‌ دانیشتبووم، گریگوری لاقی گرتم.

لیرده‌دا ئاخری میتیا سه‌ری هه‌لینا و چاوی له‌گوینگره‌کانی کرد. دیاربوو به‌ته‌واوی هۆش و دالغه‌وه چاویان تیبریوه و گوینان بۆ شل کردووه. رقیکی ئه‌ستور سه‌رتاپای میتیای خسته له‌رزین. له‌ناکاو له‌ده‌می ده‌رچوو:

- چاکه، ئا‌غایان، وادیاره لیرده‌دا پینکه‌نیتان پیمدی!

نیکولای پارفنوویچ گوتی: «بۆچی ده‌بی وابیر به‌کته‌وه؟»

- باوه‌ر به‌یه‌ک وشه‌شی ناکهن - هۆیه‌که‌ی ئه‌ویه! هه‌لبه‌ت، تیده‌گه‌م که‌ه‌یشتوومه‌ته‌چه‌ته‌ری. پیره‌پیاو ئیستا به‌کاره‌له‌ی شکاوه‌وه له‌وی که‌وتووه. منیش - دوا‌ی وه‌سفرکردنیک‌ی ورد که‌چۆن ده‌مویست بیکوژم و چۆن ده‌سکاوه‌گه‌که‌م هه‌لگرت - له‌ناکاو به‌ه‌لاتن له‌په‌نجیره‌که‌ دور که‌وتمه‌وه. به‌لام وه‌ک گویزتان بۆ ببژیرم وایه! پیموانییه‌ برۆا به‌قه‌سی پیاویکی گوستاخ و رووقایمی وه‌ک من بکه‌ن. ها! ها! ئا‌غایان ئیوه زور قۆشمه‌ن!

له‌سه‌ر کورسیله‌که‌ش خۆی وا سووراند که‌ کورسیله‌که‌ جیره‌ی له‌هه‌ستا.

دادوهر وهك ئه وهى گويى له تيکچوونه کهى میتيا نه بى، له ناکاو پرسىي: «کاتیک به هه لاتن له بهر پهنجیره که دور که وتیتته وه، چاوت به و درگایه ی بهر وه پوو ی باخه که کهوت کرابیتته وه یان نا؟»

- نا نه کرابۆ وه.

- نه کرابۆ وه؟

- داخرابوو. ئه ی کى ده توانی بیکاته وه؟ هه، هه! ده رگا. تاوی سه برکه ن!

میتيا له ناکاو وهك ئه وهى فکرى کردیتته وه، به سهر سورمانه وه پرسىي:

«بۆ ده رگا که کرابۆ وه؟»

- به لى کرابۆ وه.

میتيا به سه رسامییه کى زوره وه هاوارى کرد: «جگه له خۆتان کى

ده رگای کردۆته وه؟»

دادوهر، ده تگوت ههر وشه ی ده کاته کۆتیک و له سه رى میتيا ی

پاده کیشى، پىنداگرانه گوتى: «ده رگا که ئاوه لا بوو و قاتله که ی باوکت بىگومان

له و درگایه وه چۆته ژوورى و دواى کوشتنى دیسان له و ده رگایه وه

هه لاتوه. ئه وهش وهك رۆژ پوونه. له نيو ژووره که دا کوژراوه، نهک له

پهنجیره که وه. ئه وهشمان به دیتن و پشکینى شوینه که و تهرمه که ی باوکتدا

بۆ ده رکه وتوه و لیمان پوونه. هیچ گومانى کیشمان له و باره وه نییه.»

میتيا مات و خه مبار واقى بردبۆ وه. به دامواى هاوارى کرد:

- من... من له ده رگا که وه نه چوومه ژوورى... بروام پیتکه ن و به راستمه،

تا ئه و کاته ی له نيو باخه که دا بووم و له باخه کهش چوومه ده رى درگا که

هه روا داخرابوو. من له پال پهنجهره که دا راوه ستام و له که لى پهنجهره که وه

چاوم پیتکه وت. ههر ئه وه، بروام پى بکه ن... هه مووم له بیره و لیم پوونه،

هه لبه ت ئه گهر له بیریشم نه بوايه فه رقى نه ده کرد. ئه وهش ده زانم، هیچکه س

جگه له من و ئیسیمیر دیاکوف و باوکم خه به رى له و «عه لامه تانه» نه بوو.

ئو به بى ئو عه لامه تانه ده رگای له هیچ که سیک نه ده کرده وه.

دادوهر به کونچکاو ییه کی کتوپر و سه رسوورمانیکی شیتانه وه گوتی: «علامه ت؟ علامه تی چی؟» ئەو به ته وای خوی دۆراند و ئەوی غروور و خورگری له وجودیدا بوو له بیرری چۆوه و به ترس و له رزیککی کتوپره وه پرساری لیکرد. ههستی به راستییه کی گرینگ کرد که سه ری لئی دهرنه دهچوو. ترسی ئەوهی لئ نیشتبوو میتیا پیخۆشنه بی راستی بلئ و ئەوی دهیزانی بیدرکینی.

میتیا به پیکه نینکی مانادار و ته شه راوییه وه چاویکی لئ قرتاند و گوتی: «ئوه ت نه ده زانی؟ ئەه ئه گهر نه یلیم ده لئی چی؟ ده توانی ئەوه له کی دهرکیشی؟ ههچکس خه به ری له وه علامه تانه نه بوو جگه له من و باوکم و ئیسمر دیاکوف. هه ر ئەو سی که سه. خوداش ده زانی. به لام پیتان نالی. به لام زور راستییه کی سه رنجراکیشه. خودا ده زانی چیی لئ سازده که ن و چ جاویک ده نینه وه، ها، ها! خه متان نه بی، به ریزان، هه مووی دهرکینم. ئیوه بیروکه یه کی گه و جانه تان له میشکدایه. نازانن له گه ل کی تیکه وتوون! له گه ل دیلیک تیکه وتوون، که به دژی خوی و به زانی خوی شایه دی دها! به لئ من لاویکی جوامیر و به شه رفم به لام ئیوه - نین.»

دادوهر ئەوهی وه پرووی خوی نه هینا و هه چی نه گوت. بۆ بیستنی راستی ئاراقارای لئ هه لگیرابوو و ده له رزی. میتیا باسی ئەو علامه تانه ی که فیۆدۆرپاولوویچ بۆ ئیسمر دیاکوفی دانابوو، مووبه موو بۆ باسکردن. به وردی مانای هه ر ته قه یه کی په نجیره که ی بۆ گیرانه وه. به قامکی له میزه که ی دها و کاتیک نیکولای پارفنوویچ گوتی ویده چی ئەو - میتیا - علامه تی «گرووشنکا هاتووه» ی له په نجیره که دابی، میتیا وه لامی دایه وه ئەو علامه ته ی «گرووشنکا هاتووه» ی له په نجیره که داوه.

میتیا هه لیدایه: «ده ی فه رموون ئیستا له کایه ک کتویک ساز که ن»، دیسانیش به رقه وه رووی لئ وه رگیران. نیکولای پارفنوویچ جاریکی دیکه پرسیی: «که وایه هه چکس جگه له باوکی ره حمه تیت و خۆت و ئیسمر دیاکوفی خزمه تکار خه به ری له وه علامه تانه نه بووه؟»

- به لئی وایه، ئیسمیر دیاکۆفی نوکەر و خودا. خوداش بنوسن. پهنگه به کارتان بی. چونکه، خوشتان پیوستتان به خودا دهی.

ههلبهت ئهوان ملیان له نووسین نابوو، ههروا که خهریکی نووسین بوون، دادوهەر وهک ئهوهی بیروکهیهکی نوئی وهگیر کهوتی گوتی:

- بهلام ئهگەر ئیسمیر دیاکۆفیش خهبهری له و عهلامهتانه بووی و ئیوهش لیبراوانه حاشا له ههموو چهشنه بهرپرسیارییهک دهکهن سهبارهت به مهڕگی باوکت، تو پیت وانیه ئه و عهلامهتهکهی به باوکت دابی و باوکیشته درهگاکی بو کردبیتهوه و پاشان... ئه و جینایهتهی کردبی؟
میتیا چاویکی پر له قین و قیزی تیبیری. راونینهکهشی هیندهی خایاند که دادوهری تووشی چاوهترووکی کرد.

میتیا ئاخری گوتی: «ديسان ریویتان گرتوه. کلکه کهشیتان گرتوه. ها، ها! جهنابی دادوهر، ناخی دلت دهبینم. تو پیتوابوو به و قسهیه له پیره دادوهترووسکیم و دهگه شیمهوه، پر به گهرووشم هاوار دهکهم: «خویهتی، ئیسمیر دیاکۆفه، قاتله که راست ئهوه.» وانیه؟ ههروات بیر نه ده کردهوه؟ راستیهکهی بللی وایه یان نا؟ با دریزه به قسه کانمان بدین.»
بهلام دادوهر دانی پیا نهنا. له ئه لفه وه نه هاته بی و چاوی له ده می میتیا بری.

میتیا گوتی: «به ههله چووی. نالییم کاری "ئیسیر دیاکۆف" ه»

- ته نهاته شکیشته لئی نییه؟

- بو ئیوه شکتان له وه؟

- شکمان له ویش ههیه.

میتیا چاوی له بهر پیی خوئی بری و هه ناسهیهکی هه لکیشا و گوتی: «گالته وه لا نین. گوئیگرن. هه ر له هه وه له وه، راست له و کاته وه که له پشت په رده که هاتم بۆلاتان، ئیسیر دیاکۆفم له زهیندا بوو. لی ره دانیش تووم و هاوارم کردوه که بیتاوانم، له دلی خو شمدا به ردهوام گوتوومه: «ئیسیر دیاکۆفه.»
ئیسیر دیاکۆف به جارێ بیر و خه یالی داگیر کردووم. له راستیدا منیش هه ر

ئىستا بىرم له ئىسمير دياكوف دهكردهوه. بهلام تهنيا ساتىك. زوو وهخو هاتمهوه و بهخوم گوت: «نا، كارى ئىسمير دياكوف نيبه. «ئاغايان كارى ئەو نيبه.»

نيكولاي پارفنوويچ لهسهرهخو گوتى: «كهوايه، كهسيكى ديكه ههيه شكت لىي بي؟»

ميتيا به حالهتيكى لىبراوانه گوتى: «نازانم كارى كيبه، دهستي خودا لهكاردا بووه يان شهيتان، بهلام... ئىسمير دياكوف نيبه.»

- چى واى لىكردوى ئاوا لىبراوانه و به متمانه بللى ئەو نهبووه؟
- دلم وام پى دهلى - باوهرم وايه. چونكه ئىسمير دياكوف مروفيكى زور سووكوچرووك و ترسهنوكه. ترسهنوڪ نيبه، نمونهى تهواوى ئەو ترسهنوكانهيه كه سهرو قوونيان كونكراوه و دوو پينان ههيه. دلى وهك دلى جووجهله وايه. كاتىك لهگهل من ددوا، له ترسانا وهك شهقشهقه دهلهرزى، لهوه دهترسا بيكووژم، ئەهگرچى قهتم دهست لى ههلههيناوتهوه. خوى به سهر كهوشهكانمدا ددا نووزه نووزى دهكرد. ئەو سهه جارى ئەم پوستانانه ماچكردوه و لهبهرم پاراوهتهوه «نهيترسينم.» گويتان لىيه؟
«نهيترسينم.» پيوست به گوتن ناكا، بهلام پيشنيارى پارهم پىكرد. ئەو جووجهلهيهكى جيكنه - نهخوش و فيدار و گهلخويه - منداليكى ههشت سالانىش دهرهقهتى دى. ههر شياوى ئەوه نيبه قسهى لهگهل بكهى، بهريزان، كارى ئىسمير دياكوف نهبووه، ئەو گرنگيهتى به پارهدش نادا؛ تهنانهت دستخوشانه و دياريش وهرناگرى. كهوايه چ پالنهريك بووه هانيدا بو كوشتنى پيرهپياو؟ زانيوتانه گريمانى ئەوه ههيه كورى باوكم بى - كورى ناشهرى. خهبرى ئەوهتان ههيه؟

- ئەو ههقايهتهمان بيستوه. بهلام خو توش كورى باوكتى، سههرپاى ئەوهش خوت لهلاى ههمووان گوتوته دتههوى بيكوژى.

- ئەوه ئىتر بى ئىنسافيه! چهندهش دزيو و هيجوپووچ! من ناترسم! ئاخ، ئاغايان دركاندنى ئەو قسهيه له رووى مندا ئەوپهري هيجوپووچى ئيوه

دهگه يه نى؟ چونكه خوَم به ئيوهم گوت. نهك ويستبىتم بيكوژم، به لكو دهمتوانى ئه و كاره بكهم. سه ره راي ئه وهش، به خواهانى خوَم به ئيوهم گوته يندهى نه مابوو بيكوژم. به لام نه مكوشت، فريشتهى نيگابانم نه جاتى دام. ئه وه شتيكه كه هه ر لاتان لى نه كرده وه. هه ر له بهر ئه وه شه بوَم دهر كه وتوو ه. ئيوه سوو كوچروو كن. يه كجار زوريش سوو كوچروو كن! چونكه نه مكوشتوو ه، نه مكوشتوو ه، نه مكوشتوو ه! حالييون، نه مكوشتوو ه.

هيندهى نه مابوو دلى راره ستن. له ته وارى ماوهى لى پيرسینه وه دا تا ئه راده يه توشى دل كهوتى نه بو بوو. دواى توژى بيدهنگ بوون، له ناكاو گوتى: - مه گين ئه و چى به ئيوه گوتوو ه. ئيسمير دياكوف ده لىم؟ ده كرى ئه و پرسياره تان لى بكه م؟

دادوهر به توهره بوونىكى ته واره وه وه لامى دايه وه: «ده توانى هه موو پرسيارىك بكه ي، هه ر پرسيارىك كه پيوه ندى به په روه نده كه وه هه بى، ئيمه ش ئه ركى خو مانه وه لامى پرسياره كانت بده ينه وه. ئيسمير دياكوف كه سه باره ت به ئه و پرسيارت كرد، بيهوش و نيوه مردوو له جىدا كه وتبوو. سه ر و دل كه ي زور به قورسى لى هاتبوو، وهك ئه وهى ده جار له سه ريه ك فى لى هاتى. ئه و پزىشكه ي له گه لمان بوو، دواى پشكنى گوتى ويناچى روژ بكاته وه.»

ميتيا، ده تگوت تا ئه و كاته له خو ي پرسيوه: «ده ته وى بزانى ئيسمير دياكوف بوه يان نا؟» گوتيشى: «ده ي ئه گه ر وابى، له وان هه شه يتان باوكمى كوشتبى.»

نيكو لاي پارفنووچ گوتى: «ده گه ريينه وه سه ر ئه و باب ته شه. ئىستا ناته وى دريژه به قسه كانت بده ي؟»

ميتيا داواى پشودانى كرد. به ريژه وه داواكه ي قه بوول كرا. دواى پشودان دريژه ي به چيروكه كه دا. به لام دياربوو خه م داى گرتوو ه. تا قه ت و هيزى لى رابوو و ئه خلاقيشى گو رابوو. له وهش خراپتر دادوهر، ده تگوت به قه ستن، قسه ي پى ده برى و سه باره ت به «شتى بى بايه خ» پرسيارى ليه كرد،

بۆیە میتیا چه قوت لیدایه خوینی نه ده هات. هیشتا میتیا نه قلی دانیشن له سهر په رژینه که و به دهسکاونگ له سهری گریگوری راکیشان و باوهش به لاقیدا کران له لایه ن گریگورییه وه ته و او نه بووبوو، دادوهر قسه که ی پی بری و داوی لی کرد به وردی پیانبلی چون له سهر ئه و ته یمانه دانیشنوو. میتیا سهری سورما.

- ئاخ، ئاوا دانیشن بووم، که ره کی سواری نه رده کان بووبوووم، لاقیکم به مدیوا شوږ کردبووه و لاقیکم به ودیوا.

- ئه ی دهسکاونگه که؟

- دهسکاونگه که به دهستمه وه بوو.

- له گیرفانتدا نه بوو؟ به جوانی له بیرت ماوه؟ ئایا زه بریکی قورست لیدا؟

- له وانیه زه بره که قورسیش بووی. بۆ ده پرسن؟

- قه دیدی ناکا ههر وهک ئه و کاته چون له سهر دیواره که دانیشن بووی ئاوا

له سهر کورسییه که دانیشه، نیشانمان بده دهستت چون و به چ باریک راوه شاندا و دهسکاونگه که ت کیشا به سهری گریگوریدا؟

میتیا که لووت به رزانه ده پروانییه لی پرسینه وه که پرسیی: «به شیتیم ده زانن، ها؟ به لام باز پرس گوئی نه دایه. میتیا له ناکا و هرسوورا، له سهر لاته نیشته سواری کورسییه که بوو و دهستی راوه شاندا.

- ئاوا لیمدا! ئاوا کوشتم! ئیتر چیتان دهوی؟

- سپاست ده که م. ئیستا ده کړی بفرمووی بۆ بازتدا خواری، مه به سته

چی بوو، ده تو یست چیکه ی؟

- سپاس بۆ کرده وه تان!... بازما تا کوو بزانه ئه و که سه ی لیمدا وه چاوی

لی بکه م... خو شم نازانه بۆچی!

- سهره رای ئه و هه موو دلّه خورپه و هه لاتن و خو ده رباز کردنه؟

- به لی، سهره رای ئه وه ی دلّه خورپه م پیکه وتبوو و ده مویست خو م ده رباز

که م.

- ده تو یست یارمه تیی بده ی؟

- یارمەتی؟ بەلێ، پێمو دەموست یارمەتی بەدەم... لەبیرم نییه.

- لەبیرت نییه؟ کەوا یە خۆشت نەتەزانی چدەکە؟

- نا، وانیه. هەموو شتیکم لەبیرە - بە وردی. بازما خوارێ تاکو چاوی

لێبکەم و دەموچاویم بە دەسرەکەم بۆ سەری.

- دەسرەکەتم دیوه. بە هیوا بووی و هەوۆشی بێنییهوه؟

- خۆ دکتۆر نیم. نەمدەزانی چبکەم. هەلاتم و پێمابوو کوشتوومه.

ئێستاش ئەوه دەفەرموون و هەوۆش هاتۆتەوه.

دادوهر گوتی: «زۆرچاکە. سپاست دەکەم. هەر ئەوهم دەویست. تکایە

دریژە بە قسەکانت بەدە.»

مخابن! میتیا بە زەینی نەگەیشت، ئەگەرچی وەبیری هاتەوه، کە پێیان بلی

لەبەر دلسۆزی بازی داووتە خوارێ و بە سەر کابرای بریندارهوه راووستاوه

و چەند وشە داخوایشی بە دەمدا هاتووه: «پیرەپیاو، بە رێوی دەرچووی -

چار نییه، دەبی هەر و لە جیی خۆت رەهیل بی.» دادوهر تەنیا بە ئاکامیک

گەیشت. ئەویش ئەوه بوو «لەو ساتەدا بەو ترس و دلەخورپەیهوه تەنیا

لەبەر ئەوه بازی داووتە خوارێ بۆ ئەوهی دلتیا بی «تەنیا» شایه دی

تاوانهکە ی مردوو یان نا، بەو پێیه بۆمان دەردهکەوی ئەو مروۆئیکی

خوین سارد و خاوهن بریار و داهاوو بینه و لە کاتیکی ئاوا ناسکدا میشکی

کاری کردوو... و هتد. دادوهر کەیفی ساز بوو: «چاکبوو بەو "پرسیاره

بی بایه خانه" هانمدا و ئەو کورە توورپە و تۆسنەم و لیکرد ئەوهی نەشی

دەویست بیدرکینی، درکاندی.»

میتیا بە دلیکی خەمبارهوه دریژە ی بە قسەکانی دا: بەلام ئەمجاره یان

نیکو لای پارفنوویچ هەر خیرا پاشقولی قسەکانی دا.

- چۆن بوو بە دەستوولی خویناوی و هەر وەک دەلین بە دەموچاوی

خویناوی شهوه هەلاتی بۆلای فینیا؟

- میتیا وەلامی دایهوه: «ئاخر لەو کاتەدا (خوینەکەم هەر نەدیوو،

نەمدەزانی دەست و چروچاوم خویناوییه.»

دادوهر و نیکولای پارفنوویچ چاویکیان له یه کتر کرد و دادوهر گوتی: زور
ئاساییه. هیندی جار پیش دی.»

میتیا له ناکاو به نیشانهی رهزایهت گوتی: «وايه هر نه مزانیوو. جه نابی
دادوهر به راستی ههق به تویه.» دواي ئوه هاتنه سه ر باسی بریاره
کتوپره کهی میتیا، یانی «رینگا چۆلکردن» و بهر نه گرتن به به خته وه ریی
ئوان. به لام نهیتوانی بریار بدا و وهک پینشوو درگای دلی بکاته وه و باسی
”شازنی رۆحی“ بۆ ئوان بکا. باسکردنی گرووشنکا له هه مبه ر ئوه و پیاوه
پشوو دریزانه دا که «لئی بووبونه قیلی که وای سپی» زور ناخوش بوو.
هر بویه وه لامی پرسیاره په یتا په یتا کانی به کورتی و پچرپچر ده دانه وه:

به لئی، بریارمدا خۆم بکوژم. ئیتر چی مابوو که بمهه وی له بهر خاتری ئوه
زیندوو بم؟ ئه م پرسیاره خوی له میشکم هالاندبوو، ناشقی یه که می
گه راوته وه و هه قیش به وه. ئه گه رچی زوری ناپیاوی له گه ل کردبوو، به لام
دواي پینج سال به په له گه رابوو تاکو ئه شقی خوی پیشکه ش بکا و به
زه ماوه ند کردن له گه لیا خراپه کانی پیشووی قه ره بوو بکاته وه... هر بویه
پیمابوو هه موو شتیک بۆ من کوتای هاتوه... و شووره یی و ئابروو چون
و ئوه خوینه - خوینی گریگوری... به دوومه وه یه و ئیتر له دنیا دا هیه هیوا و
دلخوشییه کم نه مابوو. بویه چووم ده مانچه کانم له بارمه ته ده ره ینا تاکو
پریانکه م و سبه ینی گولله یه ک له میشکی سه ری خۆم بده م.

سه وی پیشووشی به زموره زمیکی گه رموگو ر ساز که ی؟

«به لئی، شه وی پیش ئه ویش به زموره زمیکی باش. ئاغایان، له بهر ئوه بیر و
ئاکاره تان مر م! یاللا زووکهن و ته واویکه ن. ده مویست له شوینیکی نزیک
ئیره، له ولای ئاواویه وه، خۆم بکوژم. واشم بریار دابوو سه عات پینجی به یانی
ئوه کاره بکه م. یادداشتیکم نابووه گیرفانمه وه. ئوه پسووله یه شم له مالی
پیرخوتین نووسی، کاتیک ده مانچه کانم پر ده کرد. ئه مه ش نامه که. ها،
بیخویننه وه!» میتیا به له بزیکي پر سووکایه تی گوتی: «با ئه وه شتان پیلیم بۆ

ئىۋوم نەنوو سىۋوھ. «نامەكەى لە گىرفانى جلیسقهكەى درههینا و لە سەر میژەكه داینا.

- ئیۋو تەنانەت لە مالى پىرخوتین لە بىرتان نەبوو دەستتان بشون؟ ترسى ئەوھت نەبوو شكت تىبکەن؟

- شكى چى؟ شك بى يان ھەر شتىكى دىكە، من لەو كاتەدا گویم لەو شتانه نەبوو. دەبوو ھەرچۆنیکە بە چوارنال خۆم بگەيەنمە ئىرە و سەعات پىنج بە گوللە لە خۆم دەم، ئیۋو فریا نەدەكەوتن دەستم بگرن. ئەگەر لەبەر ئەو كارەساتە نەبوايە كە بە سەر باوكم ھاتوو، خەبەرتان نەدەزانى و خۆتان نەدەگەياندە ئىرە. ئاخ، كارى شەيتان بوو. شەيتان باوكمى كوشتوو، ئیۋوھش ھەر دەبى شەيتان پى گوتىتەن بۆيە ئاوا زوو زانیتان. چۆن توانیتان ئاوا خۆتان بگەيەننە ئىرە؟ بەراستی جى سەرسوورمانە. وەك موویان لى ھەلپرووزاندیتەن وايە!

- ئاغای پىرخوتین ئاگادارى كردین، دەيگوت كاتىك چووی بو مالهكەى پارەت بە دەستەوھ بوو... بە دەستە خویناویبەكەتەوھ... برىكى زور پارە... چەكەيەك گەلای سەد رۆبلى، وروپرکەكەشى دیتوویە بە دەستتەوھ. - ئاغایان، راست وایە. لەبیرمە ھەروا بوو.

نىكۆلای پارفنوویچ بە ئەدەبىكى زۆرەوھ گوتى: «ئىستا، پرسىارىكى چكۆلەم ھەيە. دەكرى پیمان بلی ئەو ھەموو پارەيەت یەكجى لەكوئى وەگىر كەوت؟ وەك دیارە و بۆمان دەرکەوتوو، حیسابى كاتیشمان لە دەستدایە. وادیارە لە مالى خۆت نەبووی؟»

دادوھر بە پرسىنى ئەو پرسىارە پوون و راشكاوانەيە، نیوچاوانى تىكنا، بەلام قسەكەى بە نىكۆلای پارفنوویچ نەبرى.

میتیا كە ویدەچوو تەواو ھىور بوویتەوھ، بەلام چاوی لە بەرپىی خۆى بریبوو، وەلامى دایەوھ: «نا، نەچومەوھ بو مالى.»

نىكۆلای پارفنوویچ، كە زور وریایانە دەویست رچەكە بشكىنى و بچیتە سەر بابەتەكە، لە درىژەى وتەكانیدا گوتى: «كەوايە ئیزن بفرەسون

پرسیاره کهم دوویات کهمه وه. ئەو هه موو پارهیەت له کوئ وده دست هینا؟
وهک خوشت دانی پیاده نیی سه عات پینجی ئەو رۆژه...»

میتیا به توورپهیی قسه کهی پی بری: «پیویستم به ده رۆبل بوو،
ده مانچه کانم له لای پیرخوتین به بارمه دانا و دواى ئەوه چووم بۆلای مادام
خۆخلاقوف، تاکو سى هه زار رۆبلی لى قهرز کهم. به لام نهیدامى و... به لى
ئاغایان زۆرم پیویستی بهو پارهیە بوو و له ناکاو خودا گه یاندی، ها؟
به ریزان نیستا هه ردووکتان ترسی ئەوه تان ههیه «ئه گه ر پیمان نه لى ئەو
پارهیهی له کوئ هیناوه، چیکهین؟» که هه رواشه. ئاغایان پیتان نالیتم. چاکى
بوچوون. قه تیش نایزان، دلنیا بن.» میتیا هه ر وه شهیه کیشی به شیوهیه کی
قایم و لى براوانه درده بری. هه ردوو بازپرسه که ماوهیه ک بیدهنگ بوون.

نیکولای پارفنوویچ، به نه رمی و ئەده به وه گوئی: «ئوه بزانه ئاغای
کارامازوف، بۆ ئیمه گرینگیه کی زۆری ههیه و ده مانه وئى بزانی.»
- تیدهگه م. به لام سه ره رای ئەوه ش پیتان نالیتم.

دادوهریش هه لیدایه، به لام دیسان وه بیبری هاته وه که زیندانی ئازاده ئەو
پرسیارانەى لینه کرى، ئەگه ر به قازانجى نه بى، ده توانى وه لامنه داته وه. به لام
له وانیه بهو بیدهنگ بوون و لاری رۆیشتنه زیان به خوئ بگه یه نى. به تاییه ت
پرسیاریکی ئاوا گرینگ...

میتیا دیسان په ریه نیو قسه کانه وه: «گرینگى و مرینگى دامه نین! ئەم
قوریاته م پیشتریش بیستووه. خۆم ده زانم زۆر گرینگه و خالیکی بنه ره تیشه،
به لام سه ره رای ئەوه ش نالیتم.»

نیکولای پارفنوویچ به توورپهیی گوئی: «به ئیمه چی! خۆ گرفتى ئیمه نییه،
گرفتى خۆته. وادیاره به زه رده دى خۆت ده جوولینته وه.»

«بروانن به ریزان، با گالته و گه پ وه لانین» - میتیا سه ری هه لینا و به
توورپهیی چاوی تیرین - «هه ر له سه ره تاوه له دل می دابوو لیره دا به
بن به ست ده گه یه ن. به لام له سه ره تا دا که ده ستم کرد به دان پیا نان، هیشتا
دوو ر و ته مومژاوی بوو، منیش هینده ساویکه بووم، خیرا که ولى دلم

کرده وه «پیمو ابو و متمانه یه کی دوولایه نه له نیوانماندایه». ئیستا تیگه یستم که متمانه یه کی ئاوا له گوریدا هر نییه. چونکه له وه پهروهنده یه مند، بمانه وئ و نه مانه وئ، تووشی ئه و کوسپه نه گبه تییبه هر ده بین. ئه وه ئیستاش تووشی بووین! ئیتر مه حاله و گه شتوینه کوتایی! به لام سه رکونه تان ناکه م. باوه ر به تاقه قسه یه کم ناکه ن. زور باش ده زانم باوه ر م پیناکه ن.» میتیا کر و کپ سه ری داخست.

بج ئه وه ی ده ست له و بریاره ت هه لگرئ سه باره ت به خالی سه ره کی، له گه ل ئه وه شدا ناتوانی به کورتی ئاماژه یه کی کورتی پییکه ی که سه باره ت به ویسته ده روونییه کانت که زوریش به هیزن و له شوینیکی مه ترسیداردا ده بنه هوی ئه وه ی خو له وه لامدانه وه ببویری؟

میتیا به شیوه یه کی خه م بارانه و تا راده یه ک خه ون ئاسایی بزهی هاتی:
 - ئاغایان من زور له وه رۆح سوو کترم که بیری لیده که نه وه. هوی «بوچییه» که شتان پیده لیم و ئه و ئاماژه یه به ئیوه ده که م. ئه گه رچی شیاویشی نین. به ریزان باسی ئه وه ناکه م، چونکه ده بیته په له یه ک له سه ر شه رافه تم. وه لامی ئه و پرسیاره ی که پاره یه کی ئاوا زورم له کوئ بوو، شووره ییه کی زور گه وره تر له کوشتن و تالانی باوکمه. هه لبه ت ئه گه ر ئه و کاره کاری من بوایه. هر به وه هوییه وه ناتوانم پیتانبلیم. له ترسی ئابرووچوون ناتوانم. به ریزان چه ده کن، ده تانه وئ ئه مه ش یادداشت بکه ن؟

نیکولای پارفنوویچ گوتی: «به لئ، تو ماری ده که یین.»
 «ئیه نابی ئه و خاله ی پیوه ندیی به «ئابرووچوونه وه» هه یه، بینووسن. ئه وه شم له رووی رۆح سووکییه وه پیگووتن. نه ده بوو پیتانبلیم. ئه وه م وه ک دیارییه ک پیشکه ش به ئیوه کرد، که چی خیرا به سه ریدا تیده په رن.» میتیا به رق و سووکیه تییبه وه له کو تایددا گوتی:

«چش بینووسن - هه رچیتان پیخوشه بینووسن. لیتان ناترسم هیشتاش ده توانم له هه مبه ر ئیوه دا سه ره به رزانه راوه ستم.»

نيكولای پارفنوويچ بيٽهوهی دل له دل بډا، پرسیی: «دهکړی بنوسی ئه و
ټاږووچوون و ریسوايه مان پيټلې؟»
دادوهر گرژ بوو.

نا، نا C'est fini (ئيتر ته واو بوو)، خوتان مه خه نه زهحه ته وه. بايه خي
ټهوهی نييه دهستی خوتان پيسکهن. تا ئيره ش له راده به در خوم رمووده
کردووه. ئيوه شياوی ئه وه نين - نهک هر ئيوه، هيچکس... ناغايان، به سي
کهن. ئيتر زمانم ناگه رې.

ټهوهشی زور ليټراوانه گوت. نيكولای پارفنوويچ له وه زياتر ئيسه رمي
نه کرد، به لام به چاوی ئيووليت کيريلوويچدا بوی درکوت ئه وه هيشتا
هيوابراو نه بووه.

- ده توانی لانیکه م پيمانبلې کاتيک گه يشتيته مالی پيرخوتين چهنده ت پاره
پې بوو. - ده قيق چهنه رولت پې بوو؟
- ناتوانم ئه وه تان پيټليم.

- پيموايه له لای ناغای پيرخوتين باسی وهرگرتنی سی هه زار رولت له
مادام خو خلاکوف کرد.

- رهنگه. به سه ئيتر ناغايان. پيتاناليم چهنده م پيټوو.
- ئه ی دهکړی بفرمووی هاتی بو ئيره و له کاتي گه يشتنه ئيره تا ئيسنا
چت کردووه؟

- ئه وه ش، ده توان له خه لکانی ئيره پيرسن. به لام ئه گهر پيتان خوش بي
پيتانده ليم.

دهستیکرد به قسه کردن، به لام قسه کانی ئه وه دوپات ناکه ينه وه. قسه کانی
به له بزیکي وشک و پرو هه لماندراوانه دربرې. باسی نه شه ی ئه شقه که ی
نه کرد. به لام پيگوتن که دست هه لگرتن له برياری خو کوشتنه که ی به هو ی
«بارودوخى نوپوه» وه لاناوه. به بي ئه وه ی باسی پالنه ره کانی و ورده
کارييه کان بکا، دهستیکرد به گيړانه وه. دادوهره کانیش دهستيان له نازاردانی
هه لگرت. دياربوو ليړه دا بارودوخه که به قازانجی خويان ده زانن.

نيكۆلاي پارفنوويچ گوتى: «به هموو ئهوانه رادهگهين. كاتى لى پرسينهوه له شايه دهكان، كه له حوزوورى خوتدا به پيوه دهچى، ديته سهر باسهكه. ئيستاش ئيزن بفرموو، داوات لىبكه م، هه رچى پارته پييه له سهر ميژهكه داينى. تكيه تهواي پارهكانت له سهر ميژهكه دانى.»

- پاره؟ به سهر چاو. تيدهگه م كه ئه و كاره زهرووريه. له راستيدا پيشم سهيره بو پيشتر ئه و داوايه تان نه كرد. خو نه مده توانى له دهستان دهرباز بم. له شوينيك دانىشتووم چاوتان به سهرمه وهيه، به لام ئه مهش پاره كه م - بيبيرن - هانى. پيموايه هموو ههر ئه وهيه.

گيرفانى هه لته كاند و ئه وهى پارهى تيدا بوو له سهر ميژهكه داينا؛ ته نانه ت قه ره پووله كانيشى كه دوو دراوى بيست كوچكى بوو له گيرفانى هيله گه كهى دهرهينا. پاره كه يان بژارد، هه شت سه د و سى وشه ش رۆبل و چل كوچك بوو. باز پرس پرسى: «هه مووى ههر ئه وهيه؟»
- به لى.

- ههر ئىستا له كاتى لى پرسينه وه كه دا گوتت سى سه د رۆبلى له فرۆشگه ي پلاتينكو ف خه ر ج كر دووه. ده رۆبلى داوه به پيرخوتين و بيست رۆبل به عاره بانه چى. ليره ش دوو سه د رۆبلى به قوما ر دۆراندوو، كه وايه
نيكۆلاي پارفنوويچ هه مووى ليكدايه وه، ميتيا له گه لى حساب كرد. ته واوى پاره كانيان زيده كرد و هينايانه حساب. نيكۆلاي پارفنوويچ به په له هه مووى ليكدايه وه.

- به م هه شت سه د رۆبلى پيشوو وه، نزيكه ي هه زار و پينج سه د رۆبلى پى بووه؟

ميتيا به توندى گوتى: «پيموايه.»

- ئه ي بوچى هه موو ده لىن له وه زياتر ت پى بووه؟

- له خورا قسه ده كه ن.

- خوشت هه روات گوت.

- ئه رى قسه يه كى وام كرد.

هه موو ئه وانه له گه ل قسه ی که سانیکی دیکه که هیشتا لیپرسینه وه یان بۆ نه کراوه، هه لده سه نگیزن. سه باره ت به پاره که نیگه ران مه به. له کۆتاییدا... ئه و پاره یه ی پیت داوین ئه گه ر بۆمان روون بیته وه که مافی خۆته، به بی که م و زیاده ده تده یه وه.

نیکولای پارفنووویچ له پر هه ستایه سه رپی، لیبراوانه به میتیای کوت: که ئه رک و به پرسیه تی خستویه ته ئه ستوی که پشکینیکی وردی ته واوی جلوه به رگ و شته کانی دیکه... بکا.

به سه ر چاو، به ریژان. ئه گه ر پیتان خۆشی، گیرفانه کانم هه لده ته کیتم. خیراش ده ستیکرد به ده رکیشانی گیرفانه کانی و به ری گیرفانه کانی وه ک تووره که به زار که که یاندا شوپ کرده وه.

- زه حمه ت نه بی ده بی جله کانیشت دا که نی.

- چی؟ رووت بمه وه! له بهر ئه و ئا کاره تان مرم. شتی وا نابی، هه ر ئاوا بم پشکن! ناتوانن؟

- دیمتری فیودورووویچ، مه حاله. ده بی جله کانت دا که نی.

میتیا به حاله تیکی خه م بارانه وه، خوی به دهسته وه دا: «هه رچۆنیکتان پی خۆشه. به لام تکاتان لیده که م لیتره نا، له پشت په رده که. کن جله کانم ده پشکنی؟»

- به لی له پشت په رده که، خۆ لیتره نابی.

نیکولای پارفنووویچ، به نیشانه ی په زیاته سه ری دانه وانده. ده موچاوه وردیله که ی و یقار و قورساخییه کی سهیری به خۆه گرتیوو.

دادوهر میتیا غافلگیر ده کا

ئەو هی به دواى ئەم ماجه رایه دا هات. بۆ میتیا چاوه پروان نه کراو و سه رسوور هینه ر بوو. هیچکات و ته نانه ت ده قیقه یه ک به ر له وهش پیی وانه بوو هیچکەس بتوانی ئاواى له گه ل بجوولیتته وه. هه ل سووکه وتیکی ئاوا له گه ل میتیا کارامازوف بکا. له وهش خراپتر ئەوه بوو، زۆر کاریکی پر له سووکایه تی بوو، له لای ئەوانیشه وه شتیکی ”قیزه ون و سووکایه تی ئامیز“. بۆ داکه ندنی کۆته نوقلییه که ی گوئی لینه بوو، به لام داوایان لیکرد زیاتر رووت بیته وه. داوایان لینه کرد، به لکو «فه رمان» یان پیدا، به ته وای له و بابه ته بگا. به لام سه ره رای رق و قۆره ده ماخی، به بی ئەوه ی زمانی بگه ری پیکرد له گه لیاندا. چه ند لادیی له گه ل دادوهره کان چوون و له م دیوی په رده که راوه ستان. میتیا له دلای خۆیدا گوئی: «په نگه بۆ ئەوه بی، ئەگه ر هاتو خه یالی خۆبادان و ده ست کردنه وه م بوو. یان په نگه هۆیه کی دیکه ی هه بی. ئاماده و حازر به ده ست بن.»

به توندی پرسیی: «ده ی، کراسه که شم داکه نم؟» به لام نیکولای پارفنوویچ وه لامی نه دایه وه. له گه ل دادوهر به وردی خه ریکی پشکنینی پانتۆل و جلو به رگه کانی بوون؛ دیار بوو هه ردوو کیشیان زۆر تامه زرۆن بۆ ئەو پشکنینه و به دل ده گه ری. میتیا به زه ییندا هات: «حورمه ت هه ر نازانن چیه، سه ره تاییترین ره وشتی ئەده ب له به رچاو ناگرن.»

هه روا به رق و توورپیی گوئی: «بۆ جاری دووه م لیتان ده پرسم. ده بی کراسه که شم داکه نم یان نا؟»

نیکولای پارفنوویچ گوئی: «خۆت شلوئ مه که. پیتده لئین چبکه ی.» شیوه ی قسه کردنه که ی فه رمان پیده رانه بوو، یان میتیا وای هه ست پیده کرد.

له وکاته دا دابوهره کان، به سرته دهستیانکرد به ته گبیر و را. کۆته که ی به تاییهت دیوی ناوه وهی له لای چه په ی په له ی خوینی پیوه وشکه لاتبوو. پانتۆله که شی لکه ی خوینی پیوه بوو. له گه ل ئه وه شدا، نیکۆلای پارفنۆویچ له حوزووری شاهیدانی گوندنشیندا، دهستی به یه خه و سه ر قۆل و پیسیری کوت و پانتۆله که یدا گتپرا. وادیار بوو له شتیگ ده گه پری. - له پاره ده گه پری چه تمه ن. ته نانه ت شک و گومانی خو ی له میتیا نه شارده وه، که میتیا له دهستی دی پاره که له ناوه وه به جله کانیدا بدووری. میتیا له بن لئوه وه گوئی: «له گه ل من وهک ئه فسه ریک هه ل سوو که وت ناکه ن، به لکو ده لئی دزیان گرتووه.» ئه وان بیروپرای خو یان راشکاوانه و به شیوه یه کی سه رسوور هینه ر ئالوگور کرد. بۆ وینه میرزا بنووس که ئه ویش له پشت په رده که بوو، به ملابوه ولادا ده خولاه و گوئی راگرتبوو. نیکۆلای پارفنۆویچ شکی په ریه سه ر کلاوه که ی و قامکیان به ئه ویشدا هیتا.

میرزا بنووس گوئی: «خۆ گریدی بینکۆی بنووستان له بیره. هاوینی رابردوو مووچه ی ته واوی کارمه نده کانی وه رگرت و گوئی کاتی مهستی هه موو پاره که ی ون کردوو. له کۆیشدا دۆزیبانه وه؟ له درزی کلاوه که یدا. گه لا سه د رۆبلییه کانی لووله کردبوو و له دیوی ناوه وه به کلاوه که یدا دووریبوو.» هه ردوو باز پرسه که په روه نده ی گریدی بینکۆیان به جوانی له بیر بوو، هه ر بۆیه کلاوه که ی میتیا یان خسته لاه و بریاریندا دواتر ته واوی جله کانی به وردی بشکنن.

نیکۆلای پارفنۆویچ، که چاوی به سه ر قۆلی کراسه که ی میتیا که وت داینووشتان دووه به نیوه وه دا و خوین ره قیته ی داوه پیوه ی، له ناکاو گورانندی: «ببووره، ببووره جه نابی دیمتری فیودۆرۆویچ کارامازۆف، ئه مه چیه، ئه م خوینه چیه؟»

میتیا به توندی گوئی: «به لئ خویته.»

- یانی، خوینی چیه... ئه ی سه ر قۆله که ت بۆ به نیوه وه دا نووشتان دۆته وه؟

میتیا گوتی سهرقۆلی کاتیک سهروچاوی گریگۆریی سړپوه له خوین هه لگشاوه، کاتیکیش له مالی پیرخۆتین دهستی شتووه، قۆلی کراسه کهی کردووه به ناوه ودا.

- ده بی کراسه کهشت داکه نی. وهک به لگه یه کی ئاشکرا، زۆریش گرینگه.
میتیا سوور هه لگه را و قه لَس بوو. نه راندی:

- یانی ده فهرموون رووتوقوت راوه ستم؟

- دلای خۆت نارحه ت مه که. جیبه جیبی ده که یین. تکایه گۆره و ییه کانیش ت داکه نه.

میتیا چاوی بریقهی هات: «گالته ده که ن؟ ههر به راستی پئویسته دایکه نم؟»
نیکۆلای پارفنۆویچ به رووگرژی گوتی: «له بارودۆخیکی وادا نیم گالته بکه م.»

میتیا له بن لیوه وه منجاندی: «دهی باشه، ئه گهر گرینگه...» قوونی دا سهر چرپاکه و گۆره و ییه کانی داکه ند. ههستی به نارحه تیبه کی زۆر کرد. هه موو جلوبه رگیان له به ردا بوو، ئه م رووت و قووت بوو. سهیره کاتیک جله کانی داده که ند، له هه نته شی ئه واندا به جوړیک ههستی به تاوان ده کرد. هینده ی نه مابوو بپروا بکا له وان که متره و ئیستا هه قیانه رقیان لیبی. له په ستا ده یگوت: «له شوینیک که هه موو رووت بن، پیاو هه ست به شه رمه زاری ناکا، به لام که که سیک رووت بی و هه موو پۆشته بن و ته ماشای بکه ن، زۆر ناخۆش و شووره ییه. له خه ون ده چی. هیندی جار له خه ونمدا دیتوومه ئاوا تووشی شه رمه زاری بووم.» داکه نندی گۆره وی به لایه وه شووره یی بوو. گۆره و ییه کانی زۆر پیس بوون. جله کانی ژیره وه شی هه روا، هه مووشیان چاویان لیده کرد. له وهش خراپتر زۆری رق له لاقی خوی بوو. هه میسه پینی وابوو قامکه که له ی لاقی زۆر قۆر و دزیوه. به تایبته قامکه که له ی راسته ی که زۆر زل و پان و خوار و خییج بوو، ده تگوت له تکه کۆلوه، هه موویان چاویان لیده کرد. ههستی به شه رمه زارییه کی له راده به دهر ده کرد، ئه وه نده ی دیکه رقی هه ستا و گرژ بوو.

- ئەگەر پىتان عەيب نىيە؛ پىتان خۇشە، چاۋ لە شوئىنكى دىكەشم بەن!

- نا، جارى پىويست ناکا.

مىتيا بە حالەتتىكى شىتانەۋە گوتى: «دەي، من دەبى ھەروا پروت و قووت

راۋەستم؟»

- بەلى، جارى چارەيەكى ترمان نىيە. تىكايە تاۋىك لىرە دانىشە. دەتوانى

لىفەيەك لە خۆت پىچى. منىش... سەرىك بەۋانەدا رادەگەم.

ھەموو ئەۋ جلوبەرگانەي لە بەريان داكەندبوو، پىشان شايدەدەكانيان دا.

راپورتى پىشكىن نووسرايەۋە و پاشان نىكۆلاي پارفونوۋىچ رۆيشتە دەرى،

بەدۋاي ئەۋدا جەلكانىشيان برده دەرى. ئىپوليت كىرېلوۋىچىش چوۋە دەرى،

لەگەل گوندنشىنەكان ماۋە، ھەموو بىدەنگ راۋەستابوون و چاۋيان لە سەر

ھەلنەدەگرت. لىفەكەي لە خۆي پىچا. ھەستى بە سەرما كرد و لاقە پروتەكەي

لە لىفەكە ھاتبوۋە دەرى و نەيتوانى وا لىفەكە بە سەر خۇيدا بكىشى لاقى

بەدەرەۋە نەبى. پىيى وابوو نىكۆلاي پارفونوۋىچ لەمىژە چۆتە دەرى و «ئىتر

تاقتەي لىبراۋە.» مىتيا لىۋى خۆي گەست و لە دللى خۇيدا گوتى: «پىئويە من

تولەم. ئەۋ دادوۋرە خوين تالەش رۆيشتوۋە، بە چاۋى سووكايەتتىيەۋە

تىيى رۋانىوم، ئەم لەشە پروت و قووتەي من قىزى ھەلشىۋاندوۋە.» لەگەل

ئەۋەشدا، مىتيا پىيى وابوو، جەلكانى دەپشكىن و بۆي دىننەۋە. بەلام كاتىك دىتى

نىكۆلاي پارفونوۋىچ ھاتەۋە و چەن كەسى گوندنشىن بە دوايدا ھاتن و

جلوبەرگى دىكەيان بۆ ھىنا، رقى ھەستا.

نىكۆلاي پارفونوۋىچ، كە بە ھۆي سەرکەۋتنى لە كارەكەيدا شاد و رازى

دىاربوو، بە سەرساردى گوتى: «ئەم جالانە لەبەرکە. مالى ئاغاي گالگانوف

ئاۋەدان بى، باش بوو ئەم جەلە زىادىيانەي پىئوو. ئەم كراسە خاۋىنەش ھەر لە

جانتاكەيدا بوو. گۆرەۋى و جەلكانى ژىرەۋەت لەبەرکەۋە.»

مىتيا، بە توورەيى و ھەرەشەۋە گوتى: «جلى كەسى تر لەبەر ناكەم!

جەلكانى خۇم بۆ بىننەۋە!»

- نايى، جلى خۆت ھەر باسى مەكە!»

- جله کانی خۆم پێدنهوه. من قهت ئەم جله پيسانەى گالگانوف له بهر ناکه م.

زۆرى خاياند تا توانييان رازيبهکن. به لام هه رچۆنيک بوو توانييان ئارامى بکه نه وه. پتيان گوت چونکه جله کانی خويناوييه ده بى بخريته سه ر ده وسيه که و ئەوان «ته نانه ت هه قيان نيه جله کانی پێدنه وه... چونکه پتيويسته بو ئاکامى په روه نده که.» ميتيا ئاخري له مه به سه ته که يان گه يشت. به بيه دنگى و په له په ل جله کانی له بهر کرد. کاتيک خه ريکى له بهر کردنى جله کان بوو بوى ده رکه وت له جله کونه کانی خوى چاکتره. به لام «ئهم گوړيني قه لافه ته» ى خوى به دل نه بوو. جگه له وهش «زۆر ته نگ» بوون به به رى. «ده بى وه ک حه نه کچى خۆم بکه مه عه لامه ت... ئەويش بو سه رگه رميى ئيوه!»

ديسان پتيان گوت که زۆرى له سه ر نه روا و جله کان عه يبيان نيه، گالگانوف توژى که له گه تتر و رهنگه پانتۆله که ى نه ختى دريژ بى. به لام شانى کوته که له راستيدا زۆر ته نگ بوو.

ميتيا بۆلاندى: «له ده ورى ئەو کاره جوانانه تان گه ريم! دوگمه کانی ده بى به زۆرى داخه م، ناگاته وه. تکايه له لايه ن منه وه عه رزى گالگانوف بکه ن من داواى جلوبه رگم لینه کردوه، له من ناوه شيته وه وه ک حه نه کچيان جلوبه رگم پى له به رکه ن.»

نيکۆلاى پارتوويچ منجاندى: «له و مه به سه ته به ته واوى حالييه و زۆريش بو ت به داخه وه يه... له بهر جله کانی به داخه وه نيه، له بهر ئەم به سه رهات و ماجه رايه بو ت په رۆشه.»

- چاوى ده رى! ده ى ئيستا بچم بو کوئ؟ ده بى هه ر ليژه ئاوا دانيشم؟
داوايان ليکرد بچى بو «وه تاغنيكى ديکه». ئەويش له ناخه وه رق هه ليه ده چۆقاند و نه يده ويست هه ر چاويش له ده ور به ريه کانی بکا. سه رى داخست و رۆيى بو وه تاغه که ى ديکه. به ليياسى که سيكى ديکه وه هه ستى به شه رمه زارى ده کرد. له بهر چاوى گوندن شينه کان و به تايبه ت له بهر چاوى تريفون بۆريسچ، خوى به ئابرووچوو ده زانى. چونکه تريفون بۆريسچ له

سووچی دەرگاگه وه سه ریکی کیشا و له پر ون بۆوه. میتیا له دلی خۆیدا گوتی: «هاتووه به جلی قه شمه ریه وه بمبینی.» له سه ر کورسیله که ی پێشوو دانیشته. ههستی به سووکوچرووکییه کی له راده به دهر ده کرد، ده تگوت شیت بووه. وه ددانه چیره که وتبوو، روویکرده دادوهر و گوتی: «ده ی ئه م جار چده که ن؟» ده تانه هوی فه لاقه م که ن؟ جگه له وه چیی تر ماوه؟» چاوی له نیکولای پارفنووچ نه ده کرد، ده تگوت چاوی به راییی نادا بیبینی. «به وردی چاوی له گوره ویه کانی کرد و ئه مدیوه ودیوی کردن بۆ ئه وه ی هه موو بیبین چهنده بیسه - پیاویله کی هه چووچ!»

نیکولای پارفنووچ، وه ک ئه وه ی وه لامی میتیا بداته وه، گوتی: «چاکه، ئیستا ده بی ده سته که ین به لی پرسینه وه له شایه ده کان.»

دادوهر ده تگوت له بییری بابه تیکدایه، به شیوه یه کی بیرمه ندانه گوتی: «به لی.»

نیکولای پارفنووچ له درێژه ی قسه کانیدا گوتی: «دیمتری فیودورووچ، ئیمه به قازانجی تۆ ئه وه ی له ده ستمان هاتووه کردوومانه، به لام چونکه له بهر قۆره ده ماخی و قرخه مه رزی ناته وه ی پیمانبلایی ئه و پارهیته له کوئوه هیناوه، ئیستا ئیمه ناچارین...»

میتیا، ده تگوت له گۆمی بیرکردنه ودا نوقمبووه و له پر سه ری دهرهیناوه، په ریه نیو قسه کانی: «نقیمی ئه و ئه نگوستیله ی تۆ چیه؟ نامازه ی به یه کی له ئه نگوستیله کانی نیکولای پارفنووچ کرد.

نیکولای پارفنووچ به سه ر سوورمانه وه گوتی: «ئه نگوستیله؟»

میتیا وه ک مندالیکی رق کردوو، پیی چه قاند: «ئه ری، ئه وه یان... ئه وه ی قامکی نیوه راست، ده لئی ماست و دۆشاوه، به راستی نقیمیکی جوانه!»

نیکولای پارفنووچ به پیکه نینه وه گوتی: «زه به رجه دی دوودیه. ده ته وی چاوی لیکه ی؟ ئیستا دایده که نم...»

میتیا، که له ناکاو له بیر کردنه وه هاتبووه دهری، رقی له خۆی هه ستا و گورانندی: «نا، دايمه که نه... دايمه که نه... پيوست ناکا... به زياد نه بی... ئاغایان،

دلّتان پیسکردووم! پیتان وایه ئەگەر باوکم کوشتبێ، لیتانی دەشارمەو،
 درۆدەکەم و خۆم دەشارمەو؟ دلّیا بن ئەگەر بمکوشتبا یە حاشام لیتەدەکرد.
 نا، ئەو دەهوشتی دیمیتری کارامازوف نییە، لە دەستم نایە، ئەگەر تاوانبار
 بوایەم، سویندتان بۆ دەخۆم، چاوەروانی هاتنی ئیوێ نەدەبووم، یان چاوەروانی
 هەڵاتنی خۆر. هەرەک سەرەتا. بریارمدا بوو، بەلکو بەر لەوەش، بێ ئەوێ
 چاوەروانی کازیوێم، خۆم دەکوشت! سەبارەت بە خۆم لیم پوونە و زۆر
 باش دەزانم. لە ماوێ بیست سالدا بە ئەندازەێ ئەم شەو نەگبەتییە فیر
 نەبووم، زۆر شتم هاتە دەست!... ئەگەر لە راستیدا قاتلی باوکم بوایەم، لەم
 شەویدا و لەم کاتەدا، چۆن ئاوا لەگەڵ ئیوێ دادەنیشتم؟ ئاوا قسەمدەکرد و
 ئەو هەلسوکەوتم دەبوو، ئاوام لە ئیوێ و لە دنیا دەروانی! من شەوێ ئەمشەو
 لە تاوی ئەوێ نەکا گریگۆریم کوشتبێ عەجمانم نەبوو. نەک لە ترسانا. نەک
 لە ترسی سزای ئیوێ! لە ترسی ریسوایی! ئیستاش دەتانهوێ لەگەڵ ئیوێ
 قەشمەری، کە وەکو جرجە کوێرە هیچ نابینن و باوەر بە هیچ ناکەن، راست و
 پەوان بدویم؟ کاریکی دزیوێ دیکە بکەم، ریسواییەکی دیکە، بۆ ئەوێ بپیته
 هوی رزگاریم لە تۆمەتەکانتان؟ نا، پۆیشتن بۆ سیبیریا زۆر بە باشتر دەزانم!
 ئەو کەسەێ دەرگای وەتاغەکەێ باوکمی کردۆتەو، هەر ئەو لەو دەرگایەو
 چۆتە ژووری و کوشتوویەتی و تالانی کردووە. ئەو کەسە کێیە؟ - خەریکم
 گوشار بۆ میشکم دینم، بەلام تیناگەم کێ بوو. بەلام دەتوانم پیتان بلیم کاری
 دیمیتری کارامازوف نییە و لەوەش زیاتر هیچ قسەێەکم نییە پیتانی بلیم، هەر
 ئەو هەندە و تەواو، ئیتر دەستم لەکوڵ کەنەو... شاربەدەرم کەن، سزامبەدن،
 بەلام ئیتر لەو زیاتر ئازارم مەدەن. ئیتر زمانم ناگەرێ. شایەدەکانتان بانگ
 کەن!»

میتیا ئەم دەردە دلە لەناکاوێ وەها بە زماندا هات کە دەتگوت بریاریداو
 لەمەبەدواو مەتەق نەکا. دادوهر چاوی لە سەر هەلنەدەگرت، تەنیا کاتییک کە
 میتیا دەستی لە قسەکردن هەلگرت، بە قەلافەتیکی جیددی و ئارامەو، وەک
 ئەوێ قسەێەکی زۆر ئاسایی کردبێ، هەلیداو:

- سه‌بارەت بە کرانەوه‌ی ئەو دەرگایە‌ی ئیستا باستکرد، چاکتر وایە شایەدییه‌کی زۆر باش که بۆتۆش و بۆ ئیمەش گرینگایە‌تییه‌کی زۆری هەیه و گریگۆری، ئەو پیره پیاوه‌ی بریندارتکرد، ئەم شایەدییه‌ی داوه، دەبی پیتانی راگەیه‌نین، ئەو دوا‌ی چاک بوون و وه‌هۆش هاتنه‌وه، له وه‌لامی پرسیا‌ری ئیمەدا به شیوه‌یه‌کی ڤوون و ئاشکرا گوتی دوا‌ی ئەوه‌ی دیته‌ سه‌ر پلیکانه‌کان، له نیو باخه‌که‌دا گوئی له دهنگه‌ دهنگیک ده‌بی. بریار د‌دا به‌و دەرگا چکۆله‌دا که ئاوه‌لا بووه، بچیته‌ نیو باخه‌که‌وه، بۆی د‌رده‌که‌وئ ئیوه، ه‌ر وه‌ک خۆشت دانت پینا، له تاریکایی لای ئەو په‌نجیره‌یه‌وه که چاوت به‌ باوکت که‌وت، خه‌ریکی هه‌لاتتی و ئەویش، یانی گریگۆری، سه‌رنجی لای چه‌پ د‌دا، که ده‌بینی په‌نجیره‌که‌ کراوه‌ته‌وه، ه‌ر له‌و کاته‌دا ده‌بینی که له مه‌ودایه‌کی نزیکتره‌وه، دەرگای وه‌تاغه‌که‌ی باوکت که به سه‌ر باخه‌که‌وه‌یه له سه‌ر ره‌قی پشتکراوه‌ته‌وه - ه‌ر ئەو دەرگایه‌ی که جه‌نابت ده‌لئی له ته‌واوی ئەو ماوه‌یه‌دا که له باخه‌که‌دا بووی پیوه‌دراوه. لیت ناشارمه‌وه که گریگۆری خۆی لئی ڤوونه و شایه‌دی د‌دا که له‌و دەرگایه‌وه چوویه‌ته ژووری. ئەگه‌رچی، به‌ چاوی خۆی نه‌یدیوه ئەو کاره‌ بکه‌ی. چونکه له مه‌ودایه‌کی دوور له دەرگا‌که‌ چاوی به‌ تۆ ده‌که‌وئ که به‌ره‌ولای نه‌رده‌کان هه‌لدئی.

میتیا، له نیوه‌ی ئەو قسانه‌دا، له سه‌ر کورسیله‌ی هه‌ستابووه پئ. به‌ شله‌ژانیکی شیتانه‌وه گوراندی: «قسه‌ی قۆره‌! درۆیه‌که به‌ ڤیدا ده‌ڤوا. ئیمکانی نییه ئەو دەرگایه‌ی به‌ کراوه‌یی دیبی، من به‌ چاوی خۆم دیم داخرابوو، درۆ ده‌کا!»

- به‌ ئه‌رکی خۆم ده‌زانم پیتراگه‌یه‌نم که به‌ ته‌واوی له سه‌ر قسه‌کانی خۆی پیداکری ده‌کا. له‌سه‌ری سووره و به‌ قسه‌ی خۆی وه‌ک ڤۆژ لئی ڤوونه. چه‌ند جاریشمان لی‌پرسینه‌وه له‌گه‌لیا ئە‌نجامداوه، هه‌روا ده‌لی.

نیكۆلای پارفنوویچ به‌ گه‌رموگۆری و ته‌کانی دادوه‌ری سه‌لماند: «به‌لی وایه. چه‌ن جارمان لی‌پرسینه‌وه له‌گه‌لیا ئە‌نجامداوه.»

میتیا دیسان گوراندى: «درۆیه، درۆ! ههولیکه بۆ ئابرووبردنی من، ئه‌ویش به گومانى شیتوپیتیک. خوینی له‌به‌ر رۆیوه، بریندار بووه، ئه‌قلی له‌سه‌ر خۆی نه‌ماوه و ورینه‌ ده‌کا. حه‌تمه‌ن کاتیک تووشی ئه‌و گومانه‌ بووه که خۆی... ورینه‌ ده‌کا.»

- به‌لئى، به‌لام ئه‌و ده‌رگا که‌ی دیوه‌ کراوه‌ته‌وه، ئه‌ویش نه‌ک دواى بریندار بوونه‌که‌ی، به‌لکو به‌ر له‌وه، یانى کاتیک که‌ ده‌چیته‌ نیو باخه‌که‌وه.

میتیا به‌هه‌ناسه‌برکى گوتى: «به‌لام درۆیه! وانیه! رقی لیمه‌ بۆیه‌ ده‌یه‌وى ئابرووم به‌رى... لیم روونه‌ نه‌یدیوه... من له‌ ده‌رگا که‌وه نه‌چومه‌ ژوروى.»
دادوه‌ر رووى له‌ نیکولای پارفنوویچ کرد و فه‌رمانى پیندا:
- پيشانیده.

- ده‌ی ئه‌م پاکه‌ته‌ت له‌بیره‌؟
نیکولای پارفنوویچ پاکه‌تیکی گه‌وره‌ و ئه‌ستوورى له‌ سه‌ر میزه‌که‌ دانا، که‌ سى دانه‌ له‌ مۆره‌کانى هه‌روا ده‌ست نه‌خواردو مابۆوه. پاکه‌ته‌ خالى بوو و سه‌ریکی هه‌لپچرابوو.

- حه‌ت... حه‌تمه‌ن پاکه‌ته‌که‌ی باوکمه‌، پاکه‌تیک که‌ سى هه‌زار رۆبلى تیدا بوو... ئه‌گه‌ر له‌سه‌رى نووسرابى: «بۆ کوتره‌که‌م»... ئه‌رى - سى هه‌زار! تیده‌گه‌ن، سى هه‌زار، تیده‌گه‌ن؟

- هه‌لبه‌ت که‌ تیده‌گه‌ن. به‌لام پاره‌که‌ی تیدا نه‌مابوو. خالى بوو و له‌ سه‌ر عه‌زه‌که‌ له‌ پال چرپاکه‌دا، له‌ پشت په‌رده‌که‌ که‌وتبوو.

میتیا چه‌ن ساتیک وا وشکبوو ده‌نگوت له‌ کاره‌بات داوه.
له‌ناکاو ئه‌وه‌نده‌ی هیزی تیدا بوو نه‌راندی: «ئاغایان کارى ئیسمیر دیاکوفه‌! ئه‌و باوکمی کوشتووه‌ و تالانى کردووه‌! هه‌چکه‌سى تر نه‌یده‌زانى باوکم ئه‌و پاکه‌ته‌ی له‌کوئ شاردۆته‌وه. کارى ئیسمیر دیاکوفه‌، ئیستا روون بۆوه!»
- به‌لام تۆش شوینی پاکه‌ته‌که‌ت ده‌زانى که‌ له‌ بن بالنجه‌که‌ی دایه.

«نا من خه بهری ئه وه م نه بووه. قه تیشم نه دیوه. ئه وه یه که م جاره ده بیینم. له ئیسمیر دیاکۆف بیستووه... جگه له و هیچ که سی دیکه نهیده زانی پیره پیاو له کوی شاردۆته وه، من نه مده زانی...» میتیا به جارێ که وتیوه هه ناسه برکێ. - به لām ئیوه خۆتان پیتان گوتین که پاکه ته که له ژیر بالنجه که ی باوکێ رهحمه تیت دایه، که وایه خه بهرت بووه له کوئییه.

نیکلۆی پارفنوویچ سه لماندی و گوتی: «یادداشتیشمان کردووه.» «قۆریاته! وړینه یه! من نه مزانیوه له ژیر بالنجه که دایه. رهنگه له ژیر بالنجه که شیدا نه بوو بێ... له خۆرا کوتوومه له ژیر بالنجه که ی دایه. ئیسمیر دیاکۆف ده لێ چی؟ له وتان پرسیه پاکه ته که له کوئییوه؟ ئیسمیر دیاکۆف ده لێ چی؟ خالی سه ره کی ئه وه یه... من به هه له چووم و به زانی خۆم درۆم کرد... به بێ بیر کردنه وه پیمگوتن له ژیر بالنجه که دایه، ئیستاش ئیوه... ئه ری، ئیوه ده زانن پیاو چۆن قسه ی ناراست ده کا، بێ ئه وه ی مه به ستیکی هه بێ. هیچ که س جگه له ئیسمیر دیاکۆف ئاگاداری ئه وه پاکه ته نه بووه. ته نیا ئیسمیر دیاکۆف ئاگادار بووه و به س... ته نانه ت به منیشی نه گوت پاکه ته که له کوئییه!» میتیا که په یتا په یتا قسه کانی دووپاتده کرده وه و جار له گه ل جار زیاتر تووره ده بوو و هه لده چوو، وه ک شیت و هار نه راندی: «کار، کاری ئه وه، کاری خۆیه تی؛ شکی تیدا نییه، قاتل ئه وه، ئیستا ئیتر وه ک رۆژ پرووناکه. ده بی سه رنجی ئه وه بابه ته بدن و خیرا قۆلبه ستی که ن... حه تمه ن ئه وه کاته کوشتوو یه تی که من خه ریک بووم هه لده هاتم و گریگۆری بیهۆش بووه، ئیستا روون بووه... عه لامه ته که ی داوه و باوکم ده رگا که ی بو کردۆته وه... چونکه جگه له ئه وه هیچ که س ئه وه عه لامه ته ی نه ده زانی و به بێ ئه وه عه لامه ته باوکم ده رگای له هه یچکه س نه ده کرده وه...»

داوهر هه روا خۆگرانه و به له سه رخۆیی قسه ییده کرد و هه وای سه ره که وتن به وته کانیه وه دیار بوو: «به لām تو دیسان خه ریکی بارودۆخه که ت له بیر ده چیته وه، ئه ویش ئه وه یه ئه وه کاته ی تو له وێ بووی، یانی ئه وه کاته ی له نیو باخه که دا بووی ده رگا که کرابیته وه، پیویست به عه لامه ت نه بووه...»

میتیا له ژیر لیوهه منجاندی: «دهرگا، دهرگا»، ئیتر متهقی نهکرد و چاوی له دادوهر بری. له بهر ناچاری سهری بهخوزدا گرت. هه موو بیدهنگ بوون. ئه ویش، به وپه پری واق ورمانه وه چاوی له بهر پینی خوی بریبوو، به سهر سوورمانه وه گوئی: «ئهری، دهرگا!... ئه وه له کامووس دهچی! خودا غه زه بی لیگرتووم!»

دادوهر له دریژهی قسهکانیدا قوره دهماخانه گوئی: «دیمتری فیودورویچ، وهره کلاری خوت بکه قازی. له لایه که وه به لگه ی ئه وه مان هیه که دهرگا که کراوته وه و له ویوه هه لاتووی، راستیه که که توش و ئیمه شی تووشی په روشی کردوو. له لایه کی دیکه شه وه ئه م راستی نه گوتن و قرخه مه رزی و خیشه سه ریبه تان که نالین ئه و پارهییه که به ده ست ئیوه وه دیتوویانه، ئه وه ش له کاتیکدا که چه ند سه عات بهر له وه به قسه ی خوست، بو دهرپوبل ده مانچه کانت به بارمه داناو! به سه رنجدان به و راستیه، خوت قازی به و قه زاوه ت بکه. ده بی ئیمه برپا به چی بکه یین و پشت به چی ببه ستین؟ ئه و ته شهر و توانجه شمان پیدامه ده که «مرۆفیکی وشک و قه شمهری و لاریین»، چونکه باوهر به قسه کانت ناکه یین که له دلته وه هه لده قولی... تو ئه گه ر خوت له جیی ئیمه بی چ ده که ی؟...»

میتیا به جارئ شله ژابوو. به رهنگی هه لیزرکاوه وه هه لیدایه: «زور چاکه! رازه که ی خومتان پیده لیم. پیتانده لیم پاره که م له کوئ هیناوه!... ریسواییه که م ئاشکراده که م، با له مه به دواوه خوم و ئیوه سه رکونه نه که م.»

نیکولای پارفنوویچ به شادییه کی ئاشکراو تا رادهیه ک نه رمونیانه وه گوئی: «برپا بکه، دیمتری فیودورویچ، هه ر چه شنه دانپیانان و راستی گوئنیکی ئیوه له م کاته دا، دلنیا به دواتر، کاردانه وه یه کی باشی ده بی و به قازانجه ت. جگه له وه ش، له وانیه، له راستیدا...»

به لام دادوهر له ژیر میزه که وه لاقی له لاقی دا و ئه ویش قسه که ی خوی خواردوه. له راستیدا میتیا ش قسه که ی ئه وی نه بیستبوو.

له بېده نکيدا کوئ له رازی کورمی میتیا ده کرن

میتیا، هه روا به شله ژاوی گوتی: «به پیزان، دهمه وی راست و راوان دانی
پیا بنیم: ئه و پاره یه هی خوم بوو.»

باز پرسه کان چاویان زه فکرده وه. چاوه پروانی ئه وه یان هه نه ده کرد.
نیکولای پارفنوویچ پچر پچر گوتی: «مه به ستت چیه؟ ئه ویش له کاتیکدا
که سه عات پینجی ئه و پوژه، به قسه ی خوت...»

- به گورپی بابی سه عات پینج و قسه ی خومه وه. ئیستا هیچ پیوه ندییه کی
به وانه وه نییه! ئه و پاره یه هی خوم بوو، هی خوم، یانی خوم دزیبووم... یانی،
نه که هی خوم بی، به لکو خوم دزیبووم، هه زار و پینج سه د رۆبل بوو،
هه مووشی له لای خوم بوو، تا ئیستا...

- ئاخ له کویت هیتا؟

- له ملی خوم دهر کیشا، ئاغان له م مله م.... ئالیرده دا بوو، له ملم کردبوو،
به په رۆیه کمدا دووریبوو، له میژ بوو له ملم ده کرد، مانگیک ده بوو له ملدا
بوو.... به وپه ری شوورهی و ریسواییه وه!

- ئه ی له کیت.... رفاندووه؟

- مه به ستت ئه وه یه که «دزیومه؟» رپون قسه که ت دهر بره. به لی، به
پروای خوم دزیبووم، به لام ئه گه ر تو وات پی باشه، «رفاندم». به پروای خوم
دزیم. راستت ده وی دویشه و دزیم.

- دویشه و؟ به لام گوتت مانگیک ده بی... وه ده ستت هیناوه؟...

- به لی. به لام له باو کم نه دزی. له باو کم نا، دلی خوتان شلوی مه که ن. له
باو کم نه دزی. به لکو له ئه و. لیمگه رین با راست و ره وان پیتانبلیم. پروا بکه

کوټنه که ی زور دژواره. ده زانی چی، مانگیک له مه و بهر کاترینا ئیوانا و یرخو فوټو سوټوف، ده زگیرانی پیټشووم، ناردی به دوامدا. دهیناسن؟
- به لئی، زور چاک.

- ده زانم دهیناسن. خانه دانه، خانه دانتر له هه موو خانه دانان. به لام له میژه رقی له من هه لگرتوو، پیی خو ش نییه. بمبینی. له میژه.... هه قیشیه تی لیم جارز بی!

نیکولای پارفتوویچ به سه ر سوورمانه وه گوتی: «کاترینا ئیوانا!»
دادوهریش چاوی زیت کرده وه.

- ناوه که ی به که م مه گرن! منی هیچو پووچ خه ریکم پیی ئه ویش تیوه ددهم. به لئی، تیگه یشتوووم لیم وه ره زه... له میژه.... هه ر له سه ره تاوه، ته نانه تئو ره ژه عه سر له وه تاغه که ی خو مدا.... به لام به سه، ئیتر به سه. ئیوه شیایوی ئه وه نین بیزانن. هه ر پیوستیش نییه.... ته نانه ت پیوسته بلیم مانگیک له مه و بهر ناردی به دوامدا و سنی هه زار رۆبلی پیدام که بو خوشکی یه کیکی تر له خزمه کانی بنیرم بو موسکو. (ده تگوت خو ی ناتوانی بینیری!) منیش.... راست له وه کاته نه خسه ی ژیاندا بوو که... من له راستیدا له وه کاته دا دلم له داوی که سیکی دیکه دا بوو، که ئیستا له خواری دانیشتوووه. مه به ستم گرووشنکایه. هه ر ئه وه کاته گرووشنکام هیئا بو ئیره - ماکرویه - به دوو رۆژ نیوه ی ئه وه سنی هه زار رۆبله نه گبه تیه م به با دا، به لام نیوه که ی دیکه م له لای خو م راگرت. به لئی، نیوه که ی دیکه ی، ئه وه هه زار و پینچ سه د رۆبله م وه ک قه لاده له ملی خو م کرد، به لام دوینی دهرمهینا و ده ستمکرد به خه ر جکردنی. ئه وه ی ماوه ته وه، ئه وه هه شت سه د رۆبله یه که به ده ست خو تانه وه یه، نیکولای پارفتوویچ، له وه هه زار و پینچ سه د رۆبله ی دوینی پیمبوو، هه ر ئه وه نده ی ماوه.

- ببوو ره. شتی وا ده بی؟ مانگیک له مه و بهر لی ره بووی، سنی هه زار رۆبلیت خه ر جکرد، نه ک هه زار و پینچ سه د رۆبلی، هه موو ئه وه ده زانن.
- کی ده زانی؟ کی ئه وه پاره یه ی بژارد؟ هیشتووومه که سیک بیبژی ری؟

- ئاخر خۇتان بە ھەمووانت گوتتوو کہ سى ھەزار رۆبلى تەواوت خەرج کردووہ.

- راست دەکەى، گوتم. ئەو ھم بە تەواوى خەلکى شارى گوت. لە نىو خەلکىشدا بوو بە دەمگۆ. لىرەش لە ماكرۆيە، ھەموو پىيانوابوو سى ھەزار رۆبلى بووہ. بەلام سى ھەزار رۆبلم خەرجنەکرد: ھەزار و پىنج سەد رۆبلم خەرجکرد و ھەزار و پىنج سەد رۆبلىگەى دىكەم بە پەرۆيەكدا دوورى و لە ملمم کرد. راستىيەكەى ئەو ھەيە، ئاغاىان. ئاوا بوو کہ دوينى ئەو پارەيەم و دەست کەوت....

نىكۆلاى پارفنوويچ سرتاندى: «وہك مۆجزە دەچى.»
دادوہر گوتى: «ئىزن بدە بىرسم پىشتر کەست لەو مەبەستە ئاگادار کردۆتەوہ، مەبەستم ئەو ھەزار و پىنج سەد رۆبلىگەى کہ لە مانگى پىشووہوہ بۆت مابۆوہ؟
- بە ھىچکەسەم نەگوت.

- سەيرە. مەبەستت ئەو ھەيە بە ھىچکەست نەگوتوہ؟
- بەلى، بە ھىچ عىباد بە شەرىكم نەگوتوہ.
- لەبەر چ ھۆيەك بە کەست نەگوت؟ مەبەستت لەو پازدارىيە چى بوو؟
پوونتر پىتبلىم: ئاخىرى پازەكەتان، کہ خۆت گوتەنى زۆر «پىر شوورەيىيە»، بە ئىمەت گوتوہ، ئەگەرچى لە راستىدا - يانى، ھەلبەت وەك گریمانە - ئەم کارە يانى دىزىنى ئەو سى ھەزار رۆبلىگەى کہ ھى کەسىكى دىكەيە و ھەلبەت ئەو ھىش بۆ ماوہيەك، لانىكەم بە برۆاى من، كاتى چا و لە خووخدەى ئىوہ دەكەين، كاريكى زۆر نەترسانەيە و زۆرىش پىر شوورەيى نىيە... تەنانەت ئەگەر قەبوولى كەين مەبەستىكى لە رادەبەدەر ناحەزە، بەلام خۆ ناتوانىن بە تاوانىكى گەورەى بزانىن و پىمان وابى پاك نايىتەوہ. كەسانىكى زۆر، لە ماوہى مانگى رابردوودا، سەبارەت بەو سى ھەزار رۆبلىگەى كاترىنا ئىوانا كە خەرجتکردووہ، بۆچوونى جۆراو جۆريان بووہ، تەنانەت خۆشم بىجگە لە دان پىيانانەكەت، ئەو نەقلەم بىستووہ... مىخايىل ماكاروويچىش، بىستووپەتى.

هەر بۆیه له راستیدا نهقل نیه، به لکو بنیشته خوشکهی سه زاری هه موو خه لکی شارییه. ئه گهر به هه له نه چوو بیتم، به لگه گه لیکیشمان به دهسته وهیه که ئیوه خۆتان له لای که سیک درکاندووتانه. مه به ستم ئه و پارهی که هی کاترینا ئیوانایه. که وایه بۆ من جیی سه رسورمانه که تا ئیستا، یانی تا ئه م ساته، هه زار و پینج سه د رۆبلت وه ک رازیکی گه وره راکرتوو و وادیاره ههستیکی پر له ترست به و رازه وه پیه وند داوه... ناتوانین به ئاسانیش بر واکه یین که ئه م دانپیانانه ده بیته هوی ئازارتان... هه ر ئیستا گوتت رۆیشتن بۆ سیبریات پین باشتره له و دانپیانانه....

دادوهر دهستی له قسه کردن هه لگرت. به جارێ شله ژابوو. شلوی بووبوو و هیندهشی نه مابوو توورپیه که هی هه لچی، به لام خوی پیراگیرنه کرا و به بی ئه وهی بیر له قسه کانی بکاته وه، پچرپچر و منجه منج کۆلوکوی ناخی هه لپشت.

میتیا لیبراوانه گوتی: «ئه وهی پیم شوورپیه هه زار و پینج سه د رۆبله که نیه، شوورپیه که له وه دایه ئه وه م له و سێ هه زار رۆبله گیراوه و وه لام خست.»

دادوهر به رقه هه ستاوی بزهی هاتی و گوتی: «بۆ؟ وه لاختنی نیوهی ئه و سێ هه زار رۆبله که به شیاوی نازانی، یان پیتوایه «شوورپیه»، که چی قاچاندت، دهی له وه شوورپیه تر چیه؟ قاچاندنی سێ هه زار رۆبل یانی گرینگتر له و کارهیه وا کردت. له گه ل ئه وه شدا بۆ ئه و کارهت کرد؟ - بۆ ئه و نیوهیت وه لاخت، به چ مه به ستیک، چ قه ستیکت بۆ ئه و کاره هه بوو، ده کری پیمان بلێ؟»

میتیا گورانندی: «ئاغایان ویستی سه ره کیی من ئه و قه سه تهیه! بۆیه وه لام خست چونکه هیچوو پوچ بووم. له بهر خویرپیه تی، یانی ده ستپیه گرتن، ده ستپیه گرتن له کاتیکی واشدا ئه و په ری خویرپیه تیه... ئه و خویرپیه تیه ش مانگیکی ته وای خایاند.»

- جیی باوهر نیه. له گه ل ئه قل ناگونجی.

- ئۆيۈم پىن سەيرە. بەلام با رووتتر عەرزتان بگەم. رەنگە باوەر نەكەن. ئەوہى دەيلىم ئەگەر سەرنجى بدەنى، بېوا دەكەن. من سى ھەزار رۆبلم وەك ئەمانەت پى سپىردراوہ، بەلام ئەمانەتەكەم نەگە ياندوۋە و چووم ملم ناوہ لە عەيش و نۆش، پىتانوايە ھەمووى خەرج دەكەم و بەيانيى رۆژى دوايى دەچمەوہ بۆلاى و دەيلىم: «كاتيا، ھەلەمكرد و سى ھەزار رۆبلەكەتم لە ئاۋ كرد،» دەى، ئەوہ كاريكى رەوايە؟ نا، كاريكى باش نىيە و زۆرئش ناشياو و خوئىرپىانەيە. منيش دەبمە بوونەوہرەيك و تەنانەت بەقەد بوونەوہرەيكىشم خۆ پىرانانگىرى، وانىيە؟ بەلام ئەوہ نايىتە دزى؟ قەبوۋلىشى بگەن كە نابمە دزىكى دلرەش و خوئىرى! پارەكەم لە ئاۋ كردوۋە، بەلام نەمدزىوہ. ئەوہ لەلايەك، لە لايەكى دىكەشەوہ كە ئەو تۆزى لەوى دىكە باشترە: جوان سەرنج بدەنە قسەكانم، دەنا لەوانەيە ديسان دۆ و دۆشاۋ تىكەلكەم - ئىتر كەوتوومە ئەۋلاى بى تفاقىيەوہ - جا جوان گوئىگرن: لە سى ھەزار رۆبل، ھەزار و پىنج سەد رۆبلى لىرە خەرجدەكەم، يانى نيۋەى راستى. رۆژى دوايى دەچم بۆلاى و نيۋەكى بۆ دەبەمەوہ: «كاتيا ئەم ھەزار و پىنج سەد رۆبلەم لىۋەرگەرەوہ، من دەعبايەكى ھىچوپوۋچ و خوئىرىم و جىيى متمانە نىم، نيۋەى پارەكەم زايە كرد و نيۋەكى دىكەشى زايە دەكەم، كەوايە لە دەست ئەو وەسۋەسەيە رزگارم كە!» دەى ئەمەيان چۆنە؟ منى دەعباي ھىچوپوۋچ، ھەر ناۋىكم لىدەنن، بىننن، بەلام دز نىم، بە ھىچ شىۋەيەك نابمە دز، ئەگەر دز بوايەم پاشماۋەى پارەكەم نەدەبىردوۋە و ھەلمدەگرت بۆخۆم. ئەۋيش خىرا تىدەگا، چونكە نيۋەى پارەكەم بۆ بردۆتەوہ و نيۋەكى دىكەشى كە خەرخم كردوۋە، بۆى دەبەمەوہ. ھەۋلدەدەم كاربگەم و ئەو پارەيە پەيدا كەم و بىدەمەوہ. كەوايە لەو كاتەدا، بە خوئىرى دەردەچووم، بەلام بە دز نا، ھەرچىتان پىخۆشە پىمبلىن، بەلام بە دزم دامەنن. چونكە ئەو كارە نايىتە دزى!

دەوہر بسكەى سىملى ھات و گوتى: «دەزانم جياوازيەكيان لە نيۋاندايە، بەلام سەير ئەوہيە تۆ تا ئەو رادەيە بە جياوازيەكى بنەرەتتى

دەزانى.»

- بەلئى، پىموايه زۆر جياوازن! ھەموو كەسىك لەوانەيه ھىچوپوچ بئى و رەنگە ھەموو مرقەھەكانىش ھىچوپوچ بن، بەلام ناتوانن دز بن. بوونە دز ھەزار ھىندەى ھىچوپوچى و خوئىپىيەتى دژوارە. ھەلبەت شارەزايىھەكى وام نىيە ئەو جۆرە جياوازيانە لىكەھەلاوئىرم، ئەوئىش جياوازيىھەكى ئاوا ناسك.... بەلام دەزانم دز زۆر خوئىپىترە لە مرقەى ھەرزە و ھىچوپوچ، ئەمە برواى منە. گوئىگرن، ئەو پارەيەم مانگىكى تەواو لەگەل خۆم بەملاوئەولادا گئىرا. لەوانەبوو برىار بدم سبەينى ببەمەوہ بو خواوہنەكەى، ئەو كاتە ئىتر ھىچوپوچىش نىم، بەلام ناتوانم برىاربدم، ئەگەرچى ھەموو پوژئى ديمە سەر ئەوہى كارەكە يەكلابى كەمەوہ، برىارىش دەدم، بەلام مانگىكى رەبەقە ھەرچى دەكەم دەستم لە دلم نايئتەوہ. بە برواى ئىوہ كارىكى دروستە، بە كارىكى دروستى دەزانن؟

دادوہر بە ھىمنى وەلامىدايەوہ: «من ريزەيەكيش لەوہ ناگەم و بە دروستىشى نازانم. ھەروہا قسەشى لىئاكەم. ئىستا وچاكە واز لەو باسوخواسە ناسك و پر لە جياوازيىھە بينن، ئىوہش تكاىھە بگەرئىنەوہ سەر بابەتى سەرەكى. ئەو بابەتەش كە ھىشتا بە ئىمەت نەگوئوہ، ئەگەرچى لە ئىوہمان پرسىوہ، ئەوئىش ئەوہيە سەرەتا پىمانبلى بو پارەكەت كرد بە دوو بەشەوہ؟ بو ئىوہيەت لە ئاو كرد و ئىوہكەى دىكەيت شارەوہ؟ راست و رەوان پىمان بلى لەبەر چ ھۆيەك وەلات خست و شارەتەوہ، دەتويست ئەو ھەزار و پىنج سەد رۆبلە چى لىبكەى؟ دىمىترى فيوئورويچ ئەو پرسىارە زۆر جيدىيە دەبى وەلامان بەدەيەوہ.»

مىتيا بە نىوچاوانى خۇيدا كىشا و ھاوارىكرد: «باشە، بەسەرچاوا! بمبوورن خەرىكم ئازارتاندەدم و ناچمە سەر بابەتى سەرەكى. دەنا لەرپوہ تىدەگەن بو ئەو كارەم كردوہ، چونكە پىم شورەيىھە، لەرووم ھەلنايە. دەزانى چى، ھەمووى خەتاي ئەو پىرە پىاوہ رەحمەتییە، يانى باوكمە. وەك چەققە بە ئاگرافنا ئەلكساندرفناوہ نووسابوو، دەستبەردارىشى نەدەبوو، منىش پىمناخۆشبوو و بەخىلىم پىدەبرد. ئەو كاتە پىمابوو گرووشنكا لەو

نیوانه‌دا گیریکردوووه و نازانی شوو به کاممان بکا. هەر بۆیه به‌رده‌وام به خۆم ده‌گوت: وایدانی له نا‌کاو بریار ده‌دا و ده‌ست له ئازاردانی من هه‌ل‌ده‌گرێ و پیمده‌لی، «تۆم خۆشده‌وی، نه‌ک ئه‌و؛ برۆی بۆ ئه‌وسه‌ری دنیاش له‌گه‌لتام.» ئه‌و کاته منیکی ده‌ستکورت که چل کۆپکم زیاتر شک نه‌ده‌برد، چۆن ده‌متوانی له‌گه‌ل خۆم ببیه‌م، چیم پیده‌کرا؟ هەر بۆیه ده‌فه‌وتام. ئه‌و کاته نه‌مه‌ناسی، ئاگام له‌ دلێشی نه‌بوو، پیم‌وابوو پاره‌ به‌ لای ئه‌وه‌وه گرینگه‌ و ناتوانی ئه‌و ده‌ستکورتی و نه‌بوونییه‌م قه‌بوول بکا. هەر بۆیه دیوئاسایی نیوه‌ی ئه‌و سی هه‌زار رۆبڵه‌م وه‌لاخست و له‌ تووره‌که‌یه‌کم نا و زاره‌که‌یه‌م دووری و له‌ ملم کرد، به‌ر له‌وه‌ی سه‌رخۆشیم، پاره‌که‌م جیا کرده‌وه و خسته‌م تووره‌که‌که‌وه؛ پاشان رۆیشتم تا به‌ پاشماوه‌ی پاره‌که‌ به‌زموره‌زم ساز که‌م و چهن سه‌عاتیک به‌ سه‌رخۆشی رایبویزم. به‌لی، کاریکی خویرییانه‌ بوو. ئیستا تیگه‌یشتن؟»

هه‌ردوو بازپرسه‌که‌ دایان له‌ قاقای پیکه‌نین.

نیکۆلای پارفنوویچ به‌ده‌م قاقاوه‌ گوتی: «ئه‌گه‌ر ته‌واوی پاره‌که‌ت زایه‌ نه‌کردایه‌، به‌ برۆی من کاره‌که‌ت ماقوولانه‌ و باش ده‌بوو. چونکه‌، ئاخرسه‌ر نازانی کاره‌که‌ت به‌ کوێ ده‌گا و ده‌بی به‌چی؟!»

- کاره‌که‌م به‌و جییه‌ ده‌گا که‌ دزیم نه‌کردوو! خودایه‌گیان، به‌و حالی نه‌بوونه‌تان وه‌خته‌ شیتمه‌ده‌کن! هەر رۆژیک تیده‌په‌رێ و ئه‌و هه‌زار و پینج سه‌د رۆبڵه‌م ده‌دی به‌ ملمدا هه‌ل‌واسراوه‌، به‌ خۆم ده‌گوت: «تۆ دزی! تۆ دزی، دز!» به‌لی هەر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ له‌م مانگه‌دا وه‌ک شیت و هارم لیها‌تیبوو، هەر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش له‌ مه‌یخانه‌ی میتروپۆلیس شه‌ر و قه‌رم سازکرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ش شالاوم بۆ باوکم برد، هه‌مووی له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو خۆم به‌ دز ده‌زانی. نه‌متوانی بریار بده‌م، ته‌نانه‌ت نه‌مویرا سه‌باره‌ت به‌و هه‌زار و پینج سه‌د رۆبڵه‌ له‌گه‌ل ئالیووشای برام بدویم: یانی ئه‌وه‌نده‌م خۆم به‌ دز و گیرفانبر ده‌زانی. به‌لام ئه‌گه‌رچی پاره‌که‌م هەر پیبوو، سات به‌ سات به‌ خۆم ده‌گوت: «نا، دیمیتری کارامازوف، هیشتا تۆ دز نییت.» بۆ؟ چونکه‌ له‌وانه‌ بوو پۆژی

دوایی ئەو هەزار و پینج سەد رۆبلە بەرمەوہ بۆ کاتیا و بیدەمەوہ. بەلام هەر دوینی، کاتیک لە مالی فیناوە رۆیشتم بۆ مالی پیرخۆتین بریارمدا نووشتەکە ی مەم هەلچێرم. هەتا ئەو کاتە دەستم لە دلم نەدەبۆوہ ئەو کارە بکەم. بەلام کاتیک هەلچێری بوومە دزیکێ خویری، یانی دزیکێ نابار هەتا کۆتایی تەمەنم. بۆ؟ چونکە بەو کارەم ئەو خەونەشم خراپکرد کە بچم بۆلای کاتیا و بلیم: «من هیچو پووجم، بەلام دز نیم! ئیستا تیگە یشتن؟»

نیکۆلای پارفنوویچ پەرییە نیو قسەکانی: «چی هانیدای دوینی نووشتەکە ی ملت هەلچێری؟»

- بۆ؟ پرسیاریکێ قۆرە! چونکە دەمویست هەر لیترە سەعات پینجی بەیانی بەر لە هەلاتتی خۆر خۆم بکوژم. پیموابوو جیاوازییەکی نییە ئیتر دز بێ یان دروستکار. بەلام ئیستا دەزانم وانییە، دیارە جیاوازییەکی هەیە. ئاغایان، بروام پینکەن، ئەو لە هەموو شتیک زیاتر ئەمشەو ئازاری دەدام و دلی ریک دەکوشیم، بۆ ئەو نەبوو کە ئەو پیرە پیاوہ نۆکەرەم کوشتووہ و راست لەو سەرۆبەندەدا کە بە ئەشقەکەم دەگەم و دەرگای بەختەوہریم بۆ کراوہتەوہ، لەوانە یە تووشی مەترسیی سبیری بێم و شاربەدەر کریم. ئەوہش ئازاری دەدام، بەلام نەک بە ئەندازە ی ئاشکرا بوونی ئەو پارە نەگەتییە و خەرج کردنی و بە دز دەرچوونم! ئاخ، برایان، بە دلیکی پر لە کول و زووخاوہوہ پیتاندەلیم کە ئەمشەو زۆر شت فیربووم. تیگە یشتووم هەر وەک بە هیچو پووجی ژیان مەحالە، بە هیچو پووجی مردنیش مەحالتەرە... نا، برایان، پیاو دەبی بە دروستکاری بمرئ...

میتیا رەنگی پەریبوو. وا شلە ژابوو رەنگی بە رۆوہوہ نەمابوو. دادوہر بە لەبزیکی ئارام و تا رادەییەک دلسۆزانەوہ گوتی: «دیمتری فیودۆرۆویچ، خەریکم وردە وردە لە قسەکانت تیدەگەم. بەلام هەمووی، بە داوای لیبورنەوہ، بە بروای من پێوہندەیی بە هەستەدەماروہ هەییە... تو شەکەتی و دیارە هەستەدەماریشت نارەحەتە، جگە لەوہش هیچی تر نییە. بۆ وینە، بۆ نەدەچووی ئەو هەزار و پینج سەد رۆبلە بدەییەوہ بەو خاتوونە کە

به ئەمانەت پێی سپارد بووی و خۆت لەو ئازارە ڕزگارکەیی و مانگیکی خۆت خستۆتەو تەنگزەو؟ بۆ نەدەچووی هەموو شتیکی پینلایی؟ ئەو خۆشت دەلایی تووشی چ ڕۆژە ڕەشییەک بووی، بۆ پیلانیکی وات دانەپرشت کە بە قازانجت بێ و ئەوەش ئەوەندە دژوار نەبوو بە بیرتدا نەیت. دەتوانی بچی زۆر سادقانه دان بە هەلەکەتدا بنی، بۆ داوات لێتەدەکرد ئەو برە پارەیت بە قەرز بداتی کە پێویستت پێبوو. دلنایم ئەویش لەبەر دەستودلبازی درییی نەدەکرد و پێیدەدی، چونکە دەیزانی لیتقەوماوە و پێویستت پێیت. بەتایبەت ئەگەر بارمەشی بۆ دانێ. هەر ئەو دەسیقەیی کە پێشنیارت کرد بە سامسانۆف و مادام خۆخلاقوف. پێماوە ئیستاش ئەو دەسیقەیی بە بایخ دەزانی.»

میتیا لە ناکاو سوور هەلگەرا. لەگەڵ ئەوەی چاوی لە چاوی دادوهر بریبوو، دەتگوت برۆی بەو قسانە نەدەکرد کە گوێی لیبوو، بە توورەیی گوتی: «حەتمەن پیتوانییە هیچووچیکی خویری و بەدخووم؟ ئەوەت بەراستی نییە؟»

ئێستا نۆرەیی دادوهر بوو سەری سوڕ بمینی: «دلنایابە بە راستیمە... بۆ پیتوایە بەراستم نییە؟»

- ئا، ئەگەر ئەو کارەم بکردایە زۆر کاریکی خویرییانە دەبوو! ئاغان، دەزانن، خەریکن ئازارمەدەن! راوەستن با هەموو شتیکتان پینلیم. بەلێ، دان بە تەواوی ناپاکییەکانمدا دەنیم، بەلام بۆ ئەوەی ئێوە ریسوا بکەم و دەزانم ئێوەش سەرسام دەبن کە بۆتان دەرکەوی مۆف دەکەوێتە چالی شوورەیی و نەنگەو. ئەو بزانی خۆشم ئەو پیلانەم لەسەردا بوو، هەر ئەو پیلانەیی جەنابی دادوهر ئیستا باستکرد! بەلێ، ئاغان، منیش لە ماوەی ئەم مانگەدا ئەوەم لە زەیندا بوو و هەر بەو هۆیەشەو هیندەیی نەماوو بریاربەم و بچم بۆلای کاتیا - بریاریکی ئاواش خویرییەتی منی دەگەیان، بەلام چوونم بۆلای و داننان بە خەیانەتەکەمدا، هەر لەبەر ئەو خەیانەتەمە، یانی بۆ وەرگرتنی خەرجی ئەو خەیانەتە و بەریوەبردنی، سوالی لێکەم و دەستی بۆ پان

که مه‌وه، یانی ده‌ست بۆ کاتیا پانکه‌مه‌وه (سوالکردن، گویتان لیبه سوالکردن)، که زۆری رق لیبه‌تی و جنیوی پیده‌دا - ئەوه بۆ قسه لیکردنیش نابێ! جه‌نابی دادوهر، بۆ شیت بووی شتی وا ده‌لینی؟»

دادوهر به بزیه‌که‌وه گوتی: «شیت نیم، به‌لام به تالوکه قسه ده‌که‌م، به‌بی بیرکردنه‌وه... له‌و به‌خیلییه ژنانه‌یه... ئە‌گەر به‌وجۆره‌ی به‌یان‌تکرد، به‌خیلایه‌تییه‌ک له‌گۆریدا بی... به‌لی، ره‌نگه شتیکی له‌و چه‌شنه بووی.»

میتیا به توندی مشتێ به میزه‌که‌دا کیشا: «به‌لام زۆر شووره‌یی ده‌بوو! ئە‌وه‌نده دزیو ده‌بوو کاره‌که، هەر باسیمه‌که‌ن! به‌لی، ره‌نگبوو ئە‌و پارهیەم بداتی. چه‌تمه‌ن ده‌شیدامی. ئە‌و پارهیەمی ده‌دامی بۆ ئە‌وه‌ی داخی دلی خۆیم پی‌بریژی، تۆ‌لەم لیبکاته‌وه. چونکه خووخده‌یه‌کی دۆزه‌خیانه‌ی هه‌یه و زۆر ژنیکی ده‌خه‌زدار و بوغزه‌زگه. منیش پاره‌که‌م لی وهرده‌گرت، ئە‌ری وهرمه‌گرت. وهرمه‌گرت و پاشان هه‌تا ئاخری عومرم... ئاخ خودایه! ئا‌غایان بمبورن، ئە‌م هه‌موو هاتوهاره‌م بۆ ئە‌وه وهری خستووه که له‌م دواییانه‌دا ئە‌و بیرم له‌میشکدا بووه، هەر پی‌ری، یانی ئە‌و شه‌وه‌ی له‌گه‌ل لیاگافی تووشی ئە‌و دهرده‌سه‌رییه بووم، دوا‌ی ئە‌ویش دوینی، که ئە‌و رووداوه‌م بۆ هاته‌ پێشی...»

نیکۆ‌لای پارفنۆ‌یچ زیره‌کانه پرسیی: «رووداوت بۆ هاته‌ پێشی؟» به‌لام میتیا گویی لینه‌بوو.

میتیا له‌ کۆتاییدا به‌ له‌بزیکی خه‌م‌تیزاوه‌وه گوتی: «دانپیانانه‌که‌م زۆر ناجۆر بوو. ده‌بی قه‌دری ئە‌و کاره‌م بزانی، له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا، ده‌بی حورمه‌تی راگرن. چونکه ئە‌گەر جگه‌ له‌وه‌ بی، ئە‌گەر شوینی له‌ سه‌ر دانه‌نابیتن، هه‌یچ ری‌زیکم بۆ دانانین. به‌ریزان ئە‌وه به‌ ئیوه‌ ده‌لیم، وه‌خته له‌ شه‌رمانا بشمرم که لای که‌سانیکی وه‌ک ئیوه‌ دانم پیا‌نا. ئاخ، خۆم هەر ده‌کوژم! به‌لی، ده‌زانم، ده‌زانم بپروا به‌ قسه‌کانم ناکه‌ن.» به‌ په‌رۆشییه‌وه هاواریکرد: «چی؟! ده‌تانه‌وی ئە‌وه‌ش یادداشت که‌ن؟»

نیکولای پارفنوویچ، که به سهر سورمانه‌وه چاوی لیده‌کرد گوتی: «به‌لی،
 ئه‌وه‌ی ههر ئیستا گوتت. یانی تا ئه‌و دوایین کاته‌ی که هه‌روا بیرت ده‌کرده‌وه
 و بو‌قه‌رز کردنی پاره‌ چووی بۆلای خاتوو ویرخوفتیسوف... دیمتری
 فیودوروف، دلنیات ده‌که‌م که ئه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌کی زور گرینگه‌ بو‌ ئیمه‌.
 مه‌به‌ستم بو‌ په‌روه‌نده‌که‌... به‌تایبته‌ بو‌ خۆت، به‌تایبته‌ بو‌ تو‌ زور گرینگه‌.»
 میتیا ده‌ستی هه‌لته‌کاند: «ئاغایان، پیاوه‌تی بکه‌ن ئه‌وه‌ مه‌نووسن؛ تو‌زی
 شه‌رم بتانگری. من لیره‌ ئه‌وی له‌ دلما بوو بۆم هه‌لرشتن، ئیوه‌ش به‌ هه‌لتان
 زانیوه‌ و ده‌تانه‌وی خوی له‌ برینی دلم بپرژین... ئاخ، خودایه‌!»
 له‌به‌ر هیواپراوی هه‌ردوو ده‌ستی به‌به‌ر ده‌موچاوییه‌وه‌ گرت.
 دادوه‌ر گوتی: «دیمتری فیودوروف، دلی خۆت نارحه‌ته‌ مه‌که‌. ئه‌وه‌ی
 ده‌نووسری، دواتر به‌ وردی بو‌تانی ده‌خویننه‌وه‌ و هه‌ر به‌شیکیت به‌دل نه‌بی،
 به‌ مه‌یلی خۆت ده‌ی‌گورین. به‌لام ئیستا بو‌ سیه‌م جار پرسیاریکی چکوله‌ت
 لیده‌که‌م. یانی هیچکه‌س، ته‌نانه‌ته‌ که‌سیک، ئاگاداری ئه‌و پاره‌یه‌ نه‌بووه‌ که
 وه‌ک نووشته‌ دووریوته‌ و له‌ ملت کردووه‌، لای هیچ که‌سیش ده‌نگت
 نه‌کردووه‌؟ ده‌بی ئه‌وه‌ت پیلیم، به‌راستی برۆا پیکردنه‌که‌ی مه‌حاله‌.»
 - هیچکه‌س، برۆام پیکه‌ن هیچکه‌س ئاگادار نه‌بووه‌. خو‌ پیشتریش
 پیمگوتن، وادیاره‌ لیم حالێ نه‌بوون و تیناگه‌ن! که‌وايه‌ بو‌ ده‌ستبه‌ردارم نابن؟
 - زور چاکه‌، به‌لام ئه‌م مه‌به‌سته‌ هه‌رچۆنیکه‌ ده‌بی لیکۆلینه‌وه‌ی له‌ سهر
 بکری. ده‌رفه‌تی زوریشمان هه‌یه‌. به‌لام ئه‌وه‌ش بزانه‌ ئیمه‌ په‌نگه‌ ده‌ دوازه
 شایه‌دمان هه‌بی، که‌ خۆت له‌ لایان باسی خه‌رجکردنی سی هه‌زار رۆبلیت
 کردووه‌. ته‌نانه‌ته‌ له‌ چه‌ند شوینیش به‌ ده‌نگی به‌رز گوتووته؛ سی هه‌زار
 رۆبل، نه‌ک هه‌زار و پینچ سه‌د. ئیستاش، ئه‌و پاره‌یه‌ی دوینی که‌ نازانم
 له‌کویت هیناوه‌، له‌ زور که‌ست گه‌یاندووه‌ که‌ سی هه‌زار رۆبلیت پینیه‌.
 میتیا گوراندی: «ده‌ دوازه‌ شایه‌د سه‌هله‌، سه‌دان شایه‌د، یان هه‌زاران
 شایه‌دتان بی!»

- ده‌بینی که‌ هه‌موو دین شایه‌دی ده‌ده‌ن. وشه‌ی «هه‌موو» شتیک ده‌گه‌په‌نی.

- هیچ شتیک ناگهیه نی. من قسه یه کی قورم کردوو و هه موو کردوو یانه ته بنیشته خوشه که.

- دهی ناچار بووی - خوت گوته نی - قسه ی قور بکه ی؟

- شهیتان دهرانی، رهنکه بۆ خوه لکیشان... بۆ ئه وه ی ئه وه هه موو پارهیهم خهرج کردبوو و خوی پیوه رانیم... رهنکه بۆ ئه وه بووی، ئه وه پارهی له بیر خوم به رمه وه که له کیسه که م دوریبوو و له ملم کردبوو... ئه ری، هویه که ی ئه وه بوو... له بهر ئه وه کاره تان مرم... چه ندجارم ئه وه پرسیاره لیده که ن؟ جاریک، قورپاتیکم به ره لالا کرد و ئیوهش نایبرنه وه، جاریک له دهمم دهرپه ری، چونکه درۆ بوو نه مویست قسه ی خوم بخومه وه، دهی پیاو جاری وایه درۆش دهکا، خوشتان دهرانن درۆ بۆ چیه؟

- دادوه به له بزیکه ماناداره وه گوتی: «دیمتری فیودورویچ، بریاردان له و باره وه که چی مروف هانده دا بۆ درۆ کردن، زور دژواره. له وه گه ریین، پیمبلی بزانم ئه وه کیسه ی پاره که ت تیدووریبوو و له ملت کردبوو، گه وره بوو یان چکوله؟

- زوریش گه وره نه بوو.

- ئه ندازه که ی چه ند ده بوو؟

- به ئه ندازه ی گه لایه کی سه د رۆبلی که له نیوه راستدا بینوشتینییه وه.

- واکه په رۆکه مان نیشانده ی. حه تمن له جیه که ت داناه.

- قسه ی پوچ! من چوزانم له کوئییه.

- به لام ببوره: کهنگی و له کوئی له ملی خوت دامالی و هه لت پچری؟ به

قسه ی خوت نه چوو یه وه بۆ مالی.

- کاتی له مالی فینیاوه چوم بۆ مالی پیرخوتین، به ریگاوه هه لمپچری و

پاره که م دهره ینا.

- به و تاریکه؟

- رۆشنایم بۆچی بوو؟ به ده قیه که هه ر به قامک هه لمپچری.

- له و شه قامه، به بی مقه ست؟

- پیموا له نیو بازار بوو. مقهستی بۆچبوو؟ کوته په ږویه کی ږزه لوک بوو. هر له ږیوه دراندم.
- دواى ئه وه پاره که ت لى دهرهینا، په ږوکه ت له کوئ دانا؟
- هر له وئ فریما.
- راست له چ شوینیک؟
- له نیو بازار، نیوه راستی بازار! شهیتان دوزانی له کوئ، بؤ ده تانه وئ بزانی؟
- دیمیتري فیودورویچ، ئه وه زور گرینگه. به لگه یه کی زیندووه و به قازانجی خوته. چؤن تیناگه ی؟ مانگیک له مه و بهر، کی یارمه تیدای بیدرووی؟
- هیچکس، خؤم درووم.
- دروومان دوزانی؟
- سه رباز ده بی دروومان بزانی. دورینی ئه وه ش ئه وه نده گرینگ نه بوو شاره زایی بوئ.
- په ږوکه ت له کوئ هینا؟ مه به ستم ئه و تیتوله یه که پاره که ت تینا و دوریت؟
- به شیتم دوزان؟
- نا، نا، به هیچ شیوه یه که. دلنیا به دیمیتري فیودورویچ، نامانه وئ سه ر بخرینه سه رت.
- نازانم ئه و تیزمالکه په ږویه م له کوئ په یدا کرد - پیموایه، له جیگایه ک.
- دهمزانی نابئ له بیرت چووبیته وه!
- به شه ره فم له بیرم نییه. رهنگه له تیکم له کراسه که م بریبئ.
- زور چاکه. سبه ینی له مه نزله که تان، رهنگه بتوانین کراس یان هه رشتیک که ئه و کوته تان لى بریوه، بدوزینه وه. په ږوکه ماله که ی چی بوو، په شم بوو یان جاو؟
- خودا دوزانی چ مالیک بوو. تاوئ سه بر که ن... پیموایه له هیچم نه برئ. کوئ جاو بوو... پیموا کلاوه کونیکى خاوه ن ماله که م بوو.
- کلاوئ خاوه ن ماله که تان؟
- به لئ. له وم وهرگرت.
- چؤن ت لى وهرگرت؟

- چاو لیکن، له بیرمه جاریک کلاویکم لیوه رگرت، کوتی په روم پیویست بو، به بی ئیزی خاوهن ماله کهم هلمگرت، پیموا بو پاک کردنه وهی قه له مه کانم دهمویست. چونکه کلاوه کونیکي له که لک که وتوو بو. دراندم و پاره کانم نایه بهینی و دووریم. پیموایه راست و ابو، بهلی کوته جاویک بو، هه زار جار شورابوو.

- به دلنایي له بیرته؟

- ته وای لیم روون نییه. پیموایه هر له و کوته په رویه م ناودووریم. باشه ئه وه چ گرینگایه تییه کی ههیه؟

که وایه ده بی خاوهن ماله کهت له بیري بی که کلاوه که ی ون بووه؟
- نا، له بیري نایه. چونکه ونی نه کرد. تیزمالکیکی کون بو. با پیتانبلیم، شیتالیک بو به کاری هیچ نه ده هات.

- دهرزی و درووانت له کوئی هیتا؟

میتیا ئاخری له دین دهرچوو، گوتی: «ئیتتر هیچ نالیم، بیبرنه وه.»
- باوهر ناکه م له بیرتان چوو بیته وه، که په رۆکهت له چ شوینیکی بازار فری داوه.

میتیا به بزیه کی تاله وه گوتی: «فه رمان بده سبهینی ته وای بازار گسک دن، رهنگه بیدوزنه وه.» به دنگیکی نووساویش دریژه ی پیدا: «به سیکه ن، ئاغان، بهس! ده زانم برپا به قسه کانم ناکه ن! ته نانهت به قه د سه ره دهرزیه کیش! خه تای خومه، خه تای ئیوه نییه. نه ده بوو ئاوا حازر جواب بوایه م. بو؟ بو به و دانپیانانه و درکاندی رازی خوم بو ئیوه، خوم سوو ککرد؟ ئیوه به گالته ی ده زانن. ئه وه له چاوتاندا ده خوینمه وه. جه نابی دادوهر، تو بووی منت توش کرد! ئه گهر ده توانی ته هه لکه له سروودی سه رکه وتن.... نه حله ت له ئیوه، هه مووتان ئه شکه نه جه گهرن!»

سه ری داخست و هه ردوو دهستی به بهر چاوییه وه گرت. باز پرسه کان بیده نگ بوون. دوا ی ده قیقه یه ک سه ری هه لینا و به تووریه یی چاوی تیبیرین. خه م و ناهومیدی به روخسارییه وه دیار بو. ئه وهنده مات و بیده نگ دانیشتبوو

دهتگوت ئاگای له دنیا نه ماوه. له م نیوه دا، ئه وان پیویست بوو کوتایی به کاره کانیان بیتن. ده بوو خیرا دستبکه ن به لیپرسینه وه له شایه ده کان. سه عات بوو بووه هه شتی به یانی، له میژ بوو چراکانیان کوژاند بووه. میخایل ماکروویچ و گالگاتوف، که له هه وه ل تا ئاخری لیپرسینه وه که به رده وام خویمان به ژووریدا ده کرد و ده چوونه وه ده ری. ئیستا هه ردووکیان دیسان چوو بوونه وه ده ری. باز پرسه کانیش زور شه که ت دیار بوون. به یانییه کی لیل و خه ماوی بوو، هه ور ئاسمانی ته نیبوو و باران به خوړ ده باری. میتیا به چاویکی تووره و خه ماوییه وه له پهنجیره که وه ده پروانییه ده ری.

کتوپر، له نیکولای پارفتوویچی پرسى: «ئیزن دهن له پهنجیره که وه چاو له ده ری بکه م؟»

نیکولای پارفتوویچ وه لامی دایه وه: «فه رموو، هه رچه نده ت پیخوشه چاو لیکه.»

میتیا هه ستا و پوی بۆ بهر پهنجیره که. باران به لیژمه دههاته خواری و له شووشه مه یله و سه وه زه که ی دها. ریگا پر قورو چلپاوه که ی ددی به بهر پهنجیره که دا هاتبوو. دوورتریش، له و ته مه لیله دا ریزی ماله لارووخواه کان رهش و خه ماوی، له و بارانه دا رهشتر و پروخاوتر دیار بوون. میتیا بیرى له «فیسی قژ زیرین» و هه روه ها بریاره که ی خو ی کرده وه که له گه ل یه که م گزنگی به گولله له خو ی دها. به بزیه که وه به خو ی گوت: «له به یانییه کی ئاوا دا ته نانه ت زور باشتریش ده بوو.» له نا کاو دهستی به رداوه و پرووی له «ئه شه که نه چه ره کانی کرد و گوراندى:

- ئاغا یان، ده زانم فه وتاوم! به لام ئه و؟ پیمبلین، تکاتان لیده که م، خو ئه ویش له گه ل من نافه وتی؟ خو ده زانن بیتاوانه، دویشه ویش که هاواریکرد: «هه مووی خه تای منه»، هوشی له سه رخو نه بوو! ئه و هیچ خه تایه کی نییه. ئه مشه و هه تا به یانی که له گه ل ئیوه دانیشتبووم، بیرم هه ر له لای ئه و بوو، زورم خه می ئه وه.... ده کری پیمبلین ئه و چ لیده که ن؟

دادوهر به تامه زۆبیه کی ئاشکراوه گوتی: «خه می ئەوت نه بی، دیمتری فیۆدۆرۆویچ. تا ئەم ساته هیچ به لگه یه کمان به دهسته وه نییه خو له کاری ئه و خاتوونه هه لقوتینین که تا ئه و رادهیه هۆگریت پێته تی. دلنایم له داها تووشدا هه روا ده بی و کارمان به سه ر ئه وه وه نییه... له و باره وه ئه وه ی له ده ستی شمان بی در یغی ناکه یین. خاترجه م به.»

– ئاغان، زۆرتان سپاس ده که م. ده زانم سه ره رای ئه و شتانه، ئیوه مرو فگه لیکی دروستکار و پرو راستن. بار یکتان له سه ر دلم سووک کرد... چاکه ئیستا ده بی چکه یین؟ من ئاماده م.

– ده بی په له بکه یین. ده بی هه رچی زووتر ده ستبکه یین به لیپرسی نه وه له شایه ده هکان. ئەم کاره ش ده بی به حزووری ئیوه به ریوه بچی، که وایه...

نیکۆلای پار فنۆویچ په ریبه نیو قسه کانی: «چاکتر نییه جار ی چایه ک بخۆینه وه؟ پێموایه هه قی ئه وه مان هه یه!»

ها تته سه ر ئه وه ی ئه گه ر چایی ئاماده بی له قاتی خواری (میخاییل ما کارۆویچ بیگومان بو خواردنه وه ی چایی چووبووه خواری) چاییه ک بخۆنه وه و پاشان «بچه وه سه ر لیپرسی نه وه که» و خواردنی ناشتاییش هه لگرن بو دهر فه تیکی له بار. وادیاره چایی ساز بووه و خیرا هینایانه سه ری. نیکۆلای پار فنۆویچ به ریزه وه په رداخیکی چایی هه لگرت و خو لکی کرد، میتیا لیی وهر نه گرت. به لام پاشان خو ی داوای چایی کرد و په رداخیکی هه لقوړاند. زۆر شه که ت و بیه یزی ده نواند. کاتی که بیرت له هیز و گوړی ده کرده وه، قه ت پیتوانه بوو شه ویک خواردنه وه و دله خوړپه ئاوا شوینی له سه ر داده نی. به لام هینده ماندوو بوو، هه ستیده کرد به زۆر سه ری پارگرتوووه و جار جار سه ری له گیزه وه ده هات و چاوی ریشکه و پیشکه ی ده کرد. به خو ی گوت: «تاویکی دیکه، ده کهومه ورینه کردن.»

شایه‌دانی پر مەترسی (زارۆکی بەستەزمان)

لێپرسینه‌وه‌ی شایه‌ده‌کان ده‌ستی پێ‌کرد. به‌لام له‌ سه‌ر ره‌وتی پێشوو درێژه به‌ چیرۆکه‌که‌مان ناده‌ین. که‌وايه‌ خو‌ له‌و باسه‌ ناده‌ین که‌ نیکۆلای پارفنۆویچ هه‌ر شایه‌دیکی بانگه‌کرده‌ ژووری، به‌ پێداگرییه‌وه‌ داوا‌ی لێده‌کرد، راست و په‌وان و به‌بێ پێچووپه‌نا و به‌ وێژدانه‌وه‌ شایه‌دییه‌که‌ی بدا و پاشان سویند بخوا، داوا له‌ هه‌موو شایه‌ده‌کانیش ده‌کرا شایه‌دنامه‌که‌ ئیمزا بکه‌ن و... هتد. ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ ده‌لێین که‌ ئه‌وه‌ی له‌ کاتی لێپرسینه‌وه‌ی شایه‌ده‌کاندا پێداگری له‌ سه‌ر ده‌کرا، له‌ بابته‌ سێ هه‌زار رۆبله‌که‌وه‌ بوو. یانی ده‌یانپرسی ئه‌و پارهی‌ی دیمیتری فیودۆرۆویچ مانگی پێشوو لێره، له‌ ماکوویه‌ خه‌رجی کردووه‌، سێ هه‌زار رۆبل بووه‌ یان هه‌زار و پێنج سه‌د رۆبل؟ هه‌روه‌ها دوینی سێ هه‌زار رۆبل، یان هه‌زار و پێنج سه‌د رۆبلی خه‌رجکردووه‌؟ به‌داخه‌وه‌ هه‌موو شایه‌دییه‌کان به‌ زه‌رده‌ی میتیا بوو. ته‌نانه‌ت تاچه‌ شایه‌دیک به‌ قازانجی ئه‌و نه‌دوا و هیندیکیان شتی وایان ده‌گوت، که‌ تا پاده‌یه‌ک هیوا‌بروای کردبوو. قسه‌کانیشیان ته‌واو به‌ دژی قسه‌کانی میتیا بوو. یه‌که‌م شایه‌د که‌ لێپرسینه‌وه‌ی لێکرا، تریفۆن بۆریسیچ بوو. کاتی‌ک له‌ هه‌مبه‌ر بازپرسه‌کاندا راوه‌ستا، رێژه‌یه‌ک شه‌رمی حزووری نه‌بوو و ده‌تگوت مێشیکیشی میوان نییه‌. به‌ پێچه‌وانه‌ له‌ هه‌مبه‌ر تۆمه‌تباردا قه‌لافه‌تیکی وشک و تووره‌ی به‌خۆیه‌وه‌ گرتبوو که‌ راستوێژی و قۆرده‌ماخییه‌کی تایبه‌تی پێوه‌ دیار بوو. هه‌تا قسه‌یان لینه‌پرسیبایه‌ نه‌ده‌دوا، ئه‌ویش زۆر وشیار و له‌ سه‌ره‌خۆ وه‌لامی ده‌دانه‌وه‌. زۆر به‌ دلنایایی و لێپراوانه‌ شایه‌دی‌ی دا که‌ مانگ

پیشوو له سئ ههزار رۆبلی که متر خه رجه نه کردوو. خه لکی ئاوايش به درشت و ورده وه شایه دی دهن که به گوئی خویان له دیمتری فیؤدورویچیان بیستوو. «هه ر ئه وهی بۆ ئه و کچه قهره جانه ی خه ر جکرد و پیندان، ده توانم بلیم هه زار رۆبل ده بو.»

وه لامی خه مبارانه ی میتیاش ئه مه بو: «پیموانیه پینج سه د رۆبلم به و کچانه دابی. به داخه وه ئه و کاته نه مپژارد، چونکه مه ست بووم...»

میتیا له سه ر لاشان و پشت به په رده که دانیشتبوو. مات و بیده نگ گوئی راگرتبوو، به حاله تیکی خه مبار و بیهیزه وه ده تگوت ده لی: «چش، هه رچی ده یلی بلی. ئیتر بۆ من فه رق ناکا.»

تریفون بۆریسیچ لیبراوانه هه لیدایه: «دیمتری فیؤدورویچ، هه زار رۆبلیت زیاتر بۆ ئه و کچه قهره جانه خه ر جکرد. وه ک گه لا تالو پارته فری دها و ئه وانیش هه لیانده گرتوه. ئه وان تا قمیکی خویری و دز بوون، ئه سپ دن، لیتره نه ماون ئه و قهره جانه دها خویان شایه دییان دها چه نده یان پاره لی وه رگرتوو. خۆم پاره که م به ده سته وه دی - نه مپژارد، راستیه که ی نه تهیشت - به لام به دیتی بۆم ده رکه وت هه زار و پینج سه د رۆبل ده بو... به لی هه زار و پینج سه د! خۆ نه دی ویدی نیم پارهم نه دیبی. سه رم له پاره ده رده چی...»

به لام سه باره ت به پارهی خه ر جکرای شه وی را بردوو، گوئی دیمتری فیؤدورویچ له گه ل گه یشتنی بۆ ئیتره پینیگوتوه سئ هه زار رۆبلی له گه ل خۆی هیناوه.

میتیا گوئی: «تریفون بۆریسیچ، ئیتر وادیاره له گه لمان پیکنایه ی. کوا من گوتم سئ هه زار رۆبلم هیناوه؟»

- چۆن نه تگوت. ئاندریش له وی بوو گوتم. خۆ ئاندری هه ر لیتره یه. بانگیکه ن با بی. له سه رسه را کاتیک چاوت به دووگی گۆرانییژ و سه ماکه ره کان که وت، هاوارت کرد شه ش هه زار رۆبل لیتره خه ر ج ده که ی.

ئىستىپان و سيمونىش گوييان ليوو، پيووتير فوميج گالگائوفيش هر ئه و
كاتە له پەنات راوہستابوو. رەنگە لەبيري مابى...

شايدى له سەر «شەش» ھەزار رۆبەل شوينىكى سەيرى لە سەر
ھەردوو بازپرسەكە دانا. بەو حيسابە تازە گەشانەو، سى و سى دەبیتە
شەش، سى ھەزار ئه و کاتە و سى ھەزار ئىستا دەبیتە شەش ھەزار، ئه وە
پوون و ئاشکرا بوو.

ئەو كەسانەى تريفون بۆرىسيچ ناوى ھىنان، لى پرسىنەو ھيان لەگەل كرا.
ئىستىپان و سيمون و ئاندرى، بە گومانەو ە قسەكانى تريفون بۆرىسيچيان
پشتراست كردهو. بازپرسەكان بە وردى دەمەتەقىى مېتيا و ئاندرىيان
نووسى كە كاتى ھاتن بۆ ماكرويه لە رېگا كردهويان: «من ديميتري
فيودورويچ دەچم بۆكوى؟ بۆ بەھەشت يان دۆزەخ؟ وەك بزانی لەو دونيا
دەبەخشرىم يان نا؟» ئىپوليت كيريلويچ «رەوانناس» بە بزەيەكى نەرمەو ە
ئەو ەى بىست و لە كۆتاييدا پيشنيارى كرد كە ئەو قسانەى تايبەت بەو
بابەتەن كە ديميتري فيودورويچ دەچى بۆكوى، و اچاكە «لە پەروەندەكەدا
تۆمار كەن.»

گالگائوفيان بانگكرد، گرژ و بەدخولق ھاتە ژوورى و واى قسە لەگەل
بازپرسەكان كرد كە دەتگوت بە عومراتى خۆى نەيدىون، ئەگەرچى پىكەو ە
دۆست و ئاشنا بوون و ماوہيەكى زۆر بوو ھەموو رۆژىك دەچوو بۆلايان.
بەم شىوہيە دەستىكرد بە قسەكردن كە «ھىچ شتىك لەوبارەو ە نازانى و
ناشپەھوى بزانی.» بەلام دەرکەوت كە ئەويش نەقلى «شەش» ھەزار رۆبلى
بىستو ە، دانى پيانا كە لەو كاتەدا لەو نزيكانە راوہستاو ە. بەلام تا ئەو
جيتەى لەبيري بى و توانييتى بيبىنى، «نەيدەزانى» مېتيا چەندەى پارە بە
دەستو ە بوو ە. راستى ئەو ەشى گوت كە لەھىستانىيەكان لە كايەى پەرىندا
گزەھيان كردهو ە. لە وەلامى پرسىيارە پەيتا پەيتاكانياندا گوتى كە دواى
و ەدەرنانى لەھىستانىيەكان، نيوانى مېتيا و ئاگرافنا ئەلسكاندرفنا خۆش بوو ە
و ئاگرافنا گوتوويە ئەوى خۆش دەوى. زۆر بە ئارامى و ريزەو ە ناوى

ئاگرافنا ئەلكساندرفناى هينا، وهك ئەوهى خاتونىكى به ريز بى و جارئيكش ئيزنى به خوى نه دا گرووشنكاي پيلى. ئەگه رچى زورى پى ناخوش بوو شايه دى بدا، به لام ئىپوليت كيريلوويچ لىپرسينه وهيهكى تير و تهسلى له گهل پيكهينا. هه ر به هوى ئەويشه وه تهواى ورده كاربيه كانى ئەو شه وهى بو دركهوت كه وهك ده لىن «ئەشقنامهى» ميتهاى پيكدينا. ميتها بو تاقه جارئيكش نه په ريه نيو قسه كانى گالگانوف. ئاخري ئيزنيان پيدا مه ره خهس بى و ئەويش به رق و تووره بيهكى ئاشكراوه له وه تاغه كه چووه ده رى.

لىپرسينه وهيان له گهل له هيتستانيه كانيش كرد. ئەگه رچى له وه تاغه كه ياندا خويان له پىخهف خزانده بوو و ئەو شه وه خه و نه چووبووه چاويان و له گهل گه شتى ئەفسه رانى پوليس به په له خويان پوشته كرده وه و خويان ئاماده كرد، چونكه ده يانزاني بانگيان ده كه ن بو لىپرسينه وه. به لووت به رزيه كى تىكل به ترسه وه شايه دييان دا. له هيتستانى ورديله دركهوت كه ئەفسه رى خانه نشينكراو، كه وهك جه رپاحى ئەرتهش له سيبريا خزمه تى كردوه. ناوى مووسا يالوويچه. پان ويرو بليفسكىش دركهوت ددان سازىكى بى ئىجازه نامه يه. ئەگه رچى پارفتوويچ پرسىارى لىكردن، به لام هه ردوو كيان وه لامه كانيان به ميخاييل ماكاروويچ دايه وه، كه له سووچىك راوه ستابوو. له بهر نه زانى ئەويان وهك كه سايه تيه كى مه زن و گرینگ هاته به رچاو و له گهل هه ر وشه يه ك «پانيه سه رهنگ» يان پيده گوت. دواى چهند جار نار هزايه تى له لايه ن ميخاييل ماكاروويچه وه تىگه يشتن كه ده بى كاتى وه لام دانه وه روو بكه نه نىكولاى پارفتوويچ. دركهوت كه زمانى رووسى زور به چاكى و بى هله ده زانن و ته نيا توزى زاروا كه يان جياوازه. پان مووسا يالوويچ وه ها به گه رموگورى و له خوبايبانه باسى پيوه ندى خوى و گرووشنكاي كرد كه ميتها خوى پى رانه گيرا و هه ستا سه رپى و گوتى ئىجازه نادا ئەو «هيجو پوچه» له حوزوورى ئەودا ئاوا قسه بكا! پان مووسا يالوويچ سه رنجى حازريانى بو وشه ي «هيجو پوچه» راكىشا و داواى لىكردن له شايه دننامه كه دا تومار كرى. ميتها به تووره يى گوتى:

- ئەو ھېچوچوچە! ھېچوچوچ! ئەو بنوسن. ھەرودھا بنوسن کہ سەرەرای بوونی شایەدنامەش ھیشتا دەلیم خویڤی و ھېچوچوچە!

نیکولای پارفنوویچ ئەگەرچی ئەو وتەیی لە شایەدی نامە کەدا نوسی بەوپەری شارەزاییەو بەرپۆەبەرایەتی خوی نیشاندا. دواي سەرکۆنە کردنی میتیا، ئەو بەشەي لیپرسینەوہکەي ھەلبەری کہ پێوەندی بە لایەنی ئاشقانەي پەرودنەکەوہ بوو و بەپەلە چووہ سەر لایەنە بنەرەتییەکانی. یەکی لە شایەدیەکانی پیاوانی لە ھەستانی سەیر سەرنجی بازپرسەکانی راکیشا: ئەویش ئەوہ بوو کہ ھەر لەم ژوورەدا، میتیا ھەولیداوہ پان مووسایالوویچ بکری و سی ھەزار رۆبلی پێپیشنیار کردبوو کہ دەست لە گروشنکا ھەلگری. ھەوتسەد رۆبلی بیحانە دەداتی و «رۆژی دوايش» دوو ھەزار و سی سەد رۆبلی دیکەي دەداتی. میتیا سویندی خواربوو کہ ئەو پارەییەي لە ماکوویە پێنییە، بەلام لە شار ھەییەتی. میتیا ھەلیداہ نەمگوتوہ ھەتمەن لە شار پاشماوہي پارەکەي دەدەمی. بەلام پان ویروبلینفسکی شایەدی دۆستەکەي پشت راست کردوہ و میتیا دواي تاوی بیرکردنەوہ، بە مپرومۆچی دانی پیاوا کہ شایەدی ئەو لە ھەستانییانە رەنگە راست بی و ئەو لەو کاتەدا تووشی شلەژان بووبی و لەوانەییە ئەو قسەیی کردبی. دادوہر وەک چەققە بەو شایەدیەوہ نووسا. وا دیاربوو ئەم بابەتەي بۆ محاکمەکە داناوہ. (ئەوان لە راستیدا بەو ئاکامە گەیشتن) کہ نیوہي یان بەشیک لەو سی ھەزار رۆبلی و دەدەست میتیا کەوتوہ، لەوانەییە لە راستیدا لە شوینیک لە شاری، یان تەنانەت، رەنگە لیڤرە لە ماکوویە شاردرایتتەوہ. ئەم خالەش ئەو راستییەمان بۆ پوونەکاتەوہ کہ بۆ تەنیا ھەشت سەد رۆبلیان بە دەست میتیاوہ دیوہ، راستییەکە بۆ دادوہر بۆتە ھۆي سەرەگیژە. ئەم راستییەش تەنیا شایەدیەک بوو کہ سەرەرای بینیایەخ بوونەکەي، تا ئیستا بە قازانجی میتیا دەبوو. بەلام ئەم شایەدیە کہ بە قازانجی ئەو بوو، خراپ بووبوو. لە وەلامی لیپرسینەوہي دادوہردا کہ ئەو دووہزار و سی سەد رۆبلی لەکوئ پەیدا دەکا، چونکە گوتبووي لە ھەزار و پینج سەد رۆبلی زیاتر نییە، میتیا بە

دنیاییه وه وه لآمی دایه وه که قهستی پِیشنیاری پاره به «له هیستانی وردیله» نه بووه. به لکو قه باله ی فه رمیی گوندی چیرماشنیا بووه، هر ئه و ماف و هه قه ی به سامسانۆف و مادام خۆخلاقۆفی پِیشنیار کردبوو. دادوهر به و «ته فرهدانه ساویلکانه یه» بزهی هاتی.

- یانی پیتوابوو موسایالۆویچ ئه و قه باله یه به جیی دوو هزار و سی سه د رۆبل پاره ی نه غد قه بوولده کا؟

میتیا به تینوگوریکه وه گوتی: «جا دیاره قه بوولیده کرد، دلنیم. ئاخ له وانه بوو نه ک دوو هزار، به لکو چوار یان شهش هزار رۆبلی وه گیر که وئ. دهیتوانی وه کیلی شارهزا و ته ماحکار و له هیستانی و جووله که ی پووله کیی بۆ بگری و جگه له سی هزار رۆبل ته وای ملکه که له چنگ پیره پیاو ده رهیتی.»

شایه دیی پان موسایالۆویچ، هه لبهت زۆر به وردی له شایه دی نامه که دا تۆمار کرا. دوی ئه وهش له هیستانییه کان مه رهخهس کران. به لام باسیک له گزه کردن له قومار که یاندا نه هاته گورئ. نیکۆلای پارفنۆویچ ته وای لیان رازی بوو و نهیده ویست به قسه ی بی سه ر و به ره نارحه تیان بکا، سه ره رای ئه وهش، کیشه که یان ته نیا له سه ر گزه یه کی گه و جانه بوو، له کاتی مهستی و قوماردا ئه و گزی و فزیانه هه ر ده بن. ئه و شه وه به ئه ندازه ی کافی عه ی شونۆشیان کردبوو... هه ر بویه دووسه د رۆبل له گیرفانی له هیستانییه کاندا مابوو که به فیل و گزه بردبوویانه وه.

پاشان ماکسیمۆفی پیر بانگرا. به ترس و له رزه وه هاته ژووری و به هیواشی هاته پِیشی. زۆریش په رۆش و ئالۆز دیار بوو. تا ئیستا له قاتی خواری له گه ل گرووشنکا کر که وتبوو و وه ک که ر و لال له سووچیک هه لکور مابوو، هه ر وه ک دواتر میخاییل ماکارۆویچ گوتی: «جاروبار دهستی ده کرد به پرووکه پرووک و به ده سره یه کی شین فرمیسه کانی ده سری.» تا وایلیدی گرووشنکا ده سته دکات به ئارام کردنه وه و دلدانه وه ی. پیره پیاو خیرا دانپیانا که تووشی هه له بووه. «به هۆی ده سته نگی و هه ژاری» ده رۆبلی له

دیمیتري فیودوروویچ قهرز کردووه و نامادهیه بیداته‌وه. له وه‌لامی پرسیارى نیکولای پارفنوویچدا که لینی پرسى چه‌ندهت پاره به دهست دیمیتري فیودوروویچه‌وه دیوه، چونکه کاتی وه‌رگرتنى ئەو ده رۆبله له هه‌موو که‌سیک باشتر توانیویه پاره‌کانی ببینی. زۆر به دلنیاىی و لیبراوانه گوتی «بیست هه‌زار رۆبل.»

نیکولای پارفنوویچ، به بزیه‌که‌وه پرسى: «قەتت بیست هه‌زار رۆبل دیوه و ده‌زانى چه‌که‌ی بیست هه‌زار رۆبلی چه‌نده ده‌بێ؟»

- ئەى چۆنم نه‌دیوه، قوربان، به‌لام نه‌ک بیست هه‌زار، به‌لکو هه‌وت هه‌زار، ئەویش ئەو کاته بوو که ژنه‌که‌م ملکه‌که‌مى له گره‌و نا. ته‌نیا ئیزنى دها له دووره‌وه ته‌ماشایکه‌م و به‌ بۆنه‌ی ئەوه‌وه قۆره‌ده‌ماخانه‌ فیزی به‌سه‌ردا لیده‌دام. چه‌که‌یه‌کی گه‌وره‌ بوو، هه‌مووشى گه‌لای گۆل به‌پشت بوو. گه‌لاکانى دیمیتري فیودوروویچیش گۆل به‌پشت بوون.

ئەویان زۆر ماتل نه‌کرد. ئاخى تۆره‌ی گرووشنکا هات. نیکولای پارفنوویچ ته‌واو نیگه‌رانى ئەوه‌ بوو هاتنى گرووشنکا شوین له‌ سه‌ر میتیا دانى، بۆیه وه‌ک ئامۆژگارى چه‌ند وشه‌یه‌کی درکاند به‌ گویى میتیادا، به‌لام ئەو سه‌رى داخست و تییگه‌یاندا که «کیتشه و هه‌را ساز ناکه‌م.» میخاییل ماکاروویچ، خۆى له‌گه‌ل گرووشنکا هاته ژوورئ و رینوینى کرد. گرووشنکا به‌ ناوچاوانىکی گرژ و خه‌مباره‌وه، که تا راده‌یه‌ک ئارامى ده‌نواند، هاته ژوورئ و به‌ ئارامى له‌ سه‌ر کورسێله‌یه‌ک دانیشت که نیکولای پارفنوویچ خولکى کرد له‌سه‌رى دانیشى. به‌جاری رهنگی هه‌لبزركابوو، ده‌نگوت سه‌رمایه‌تى. شاله‌ ره‌ش و گرانبایه‌یه‌که‌ی له‌ ملی پېچابوو. تاویاوێکی ئارام دایگرتبوو. یه‌که‌مین دیارده‌ی نه‌خۆشینیکی درێژخایه‌ن که دواى ئەو شه‌وه‌ تووشى بوو. ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ، به‌ روانینیکی جیددی و هه‌لسووکه‌وتیکی نه‌رموونیان، شوینىکی قوولئ له‌ سه‌ر دادوه‌ره‌کان دانا و ته‌نانه‌ت نیکولای پارفنوویچ هه‌تا رادیه‌ک دلئ بۆى ده‌گورکاند. خۆى دواتر کاتیک باسیکرد، دانى پیا‌نا که تا ئەو کاته نه‌یزانیوه «ئەو ژنه‌ چه‌نده‌ جوانه‌،» چونکه‌ بېشتریش چه‌ند جار دیتبووی، هه‌میشه‌ش به‌

چاوی سەلیتەیه کی لادیی چاوی لیکردبوو. تەنانەت دواتر لە کۆرپکی ژنانیشدا
 کە باسی ئەو خاتوونە هاتبوووە گۆرێ، شەیدایانە گوتبووی: «ئەو ژنە خاوەنی
 ھەلسوکەوت و کەسایەتیە کە تەنیا لە ژنانی نەجیمزادە و خانەدان
 دەوەشیتەو» بەلام ژنان بەو وتە یە تیکچوون و لەرێو پێیانگوت «شەیتانی
 دلتەر». گرووشنکا، ھەرکە پێی نایە ژوورەکەو، تەنیا چرکە یە ک چاوی لە
 میتیا کرد میتیاش شلە ژاوانە چاوی تییری. بەلام روخساری ئارامی گرووشنکا
 خێرا دلنای کرد. دواي لپرسینەو و وریایی پیدان کە ناتوانی حاشا لە ھیچ
 شتی ک بکا، نیکۆلای پارفنووچ تۆزی بە گومانەو، بەلام بەوپەری ریز و
 ئەدەبەو، پرسیی لەگەل سەروانی واز لە ئەرتەش ھینا، دیمیتری فیوڈورووچ
 کارامازوف، چ دۆستایەتیەکیان ھە یە. گرووشنکاش بە لەبزیکی ئارام و
 خاترجەمەو و لەلامیدایەو:

- ئاشنامان بوو. لە ماوەی مانگی رابردودا وەک ئاشنا دەھات بۆ دیدەنیم.
 لە وەلامی پرسیارەکانی دیکە یاندا بە روونی و راشکاویەکی تەواو گوتی
 ھەرچەند «جاروبار» کەوتبوو بەر دلی، بەلام ئاشقی نەبوو بوو، «زیاتر بۆ
 ئەو دەی داخی خۆمیان پێ بریژم و پێیانرابویرم، دلی ئەویش و دلی باوکی شیم
 رفاندبوو.» بۆشی دەرکەوتبوو کە میتیا بەخیلی بە فیوڈورپاولووچ و ھەموو
 کەسیکی دیکە دەبا، بەلام مەبەستی تەنیا ئەو بوو پێیانرابویری. قەت قەستی
 ئەو دەی نەبوو بچی بۆلای فیوڈورپاولووچ تەنیا ویستوو یە سەر بخاتە سەری
 و پێیپیکەنی. «لە ماوەی مانگی رابردودا بیرم لە ھیچکامیان نەکردۆتەو و
 تەنیا چاوەروانی پیاویکیتر بووم کە زۆری خراپە دەرھەقم کردوو.» لە
 کۆتایشدا گوتی: «بەلام پیموایە ھیچ پێویستیە ک ناکا لەوبارەو ھەلمپچن، یان
 من وەلامتان بدەمەو، چونکە ئەو شتانە پێوەندی بە خۆمەو ھە یە.»

نیکۆلای پارفنووچ لەرێو تیگەیشت و ئیتر لە سەر ئەو باسە نەرۆیشت،
 لایەنی «ئەویندارانە ی» پەرەندەکە ی بەردا و ھاتە سەر پرسیارە گرینگەکان،
 یانی سەبارەت بە سنی ھەزار رۆبلە کە. گرووشنکا بە دلنایییەو گوتی: «لە
 یە کە مین عیشونۆشماندا، واتە مانگی رابردوو لە ماکوویە، بە خاترجەمی سنی

هزار رۆبل خه رجکرا، ئەگەرچی خۆم پارەکهیم نه بژاردوو، له زمانی دیمیتری فیۆدۆرۆویچم بیستوووه که سێ ههزار رۆبلی خه رجکردوو. « دادوهر به په له پرسیی: «ئهو هی تهنیا به تو گوت، یان له لای که سێکی تر، یان بۆ که سانیکێ تری باسکرد و تو به هه لکه وت گویت لیبوو؟» گرووشنکا له وهلامی ئەو پرسیاره شدا گوتی که هه م له لای ئەموئو، هه م کاتیکی به تهنیاش بوون ئەوهی لیبیستوووه.

دادوهر پرسیی: «ئهو هی تهنیا جاریک یان چهند جار به ئیوه گوت؟» بۆشی دهرکهوت که میتیا چهن جاری ئەوه به گرووشنکا گوتوووه.

ئییۆلیت کیریلۆویچ ئەم شایه دییهی زۆر به دل بوو. کاتیکی زیاتر درێژه یان به لیپرسینه وه که دا، پروون بۆوه که گرووشنکا دهزانی ئەو پارهییهی له کوئ وه دستکه وتوووه، یانی دهزانی که «دیمیتری فیۆدۆرۆویچ سێ ههزار رۆبلی له کاترینا ئیوانا وهرگرتوووه.»

. وهک له بیرت بی تاقه جاریکیش لیت نه بیست که سێ ههزار رۆبلی که متر خه رجکردبی، یان نیوهی ئەو پارهییهی پاشه که وت کردبی؟ گرووشنکا وهلامی دایه وه: «نا، قه تم لینه بیستوووه.»

جگه له وهش گوتی که میتیا له ماوهی مانگی پابردوودا زۆرجار گوتوووه تاقه کوپکیکیشی نییه. له کوتابیشدا گوتی: «هه میشه چاوه روانی هه لیک بوو بریک پاره له باوکی بستینی.»

نیکۆلای پارفنۆویچ گوتی: «قه ت له لای تو... به هه لکه وت، یان له کاتی تو وره ییدا، نه یگوتوووه باوکی ده کوژئ؟»

گرووشنکا هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «با، گوتوووه.»
- جاریک یان چهند جار؟

- چهندین جار، ئەوهندهی رقی هه لدهستا ئەوهی دهگوت.
- تو قه ت باوه رت دهکرد کاریکی وا بکا؟

گرووشنکا به خاترجه می وهلامی دایه وه: «به هه یچ شیوه یه ک. ئیمانم به دله گه وره که ی بوو.»

میتیا له ناکاو گوراندی: «ئاغایان ئیجازه بفرمون، ئیجازه بفرمون با له جزووری ئیوهدا شتیک به ئاگرافنا ئەلکساندر فنا بلیم.»

نیکۆلای پارفنوویچ گوتی: «فرموو.»

میتیا له سەر کورسییه که ههستا: «ئاگرافنا ئەلکساندر فنا! ئیمانته به خودا و به من ببی که دهستم له کوشتنی باوکمدا نییه!»

میتیا دوای ئەو قسانه له سەر جیگاگه‌ی خۆی دانیشته‌وه. گرووشنکا ههستا سه‌رپێ و به ئەده‌بانه له هه‌مبەر په‌یکه‌ره‌ی پیروژدا خاجی خۆی کیشا و به ده‌نگیکی بوغز گرتووه‌وه گوتی: «خودایه گیان، زۆر شوکر.» پاشان رووی له نیکۆلای پارفنوویچ کرد و درێژه‌ی به قسه‌کانی دا: «ئهو قسه‌ی ئیستا کردی، راسته، باوه‌ری پێکه‌ن، من چاکی ده‌ناسم. زۆرجار به گالته یان له کاتی رقه‌هستان و خیشه سه‌ریدا قسه ده‌کا، به‌لام له هه‌مبەر ویژدانیدا سه‌ره‌رپۆ نییه، پێ له ویژدانی خۆی نانی. به‌راسته‌یه‌تی، بروای پێکه‌ن.»

میتیا به ده‌نگیکی بوغز لی‌نیشتووه‌وه گوتی: «ئاگرافنا ئەلکساندر فنا، سپاست ده‌که‌م، وره‌یه‌کی تازه‌ت وه‌به‌ر نامه‌وه.»

بیمه سه‌ر باسی ئەو پارهی‌یه‌ی شه‌وی رابردوو خه‌رجکراوه، گرووشنکا گوتی نازانی چه‌نده بوو، به‌لام بیستبووی میتیا به چه‌ند که‌سی گوتووه‌ سی هه‌زار رۆبلی پێیه. له وه‌لامی ئەو پرسیاره‌شدا که ئەو پارهی‌یه‌ی له‌کوێ وه‌ده‌ست که‌وتووه، گرووشنکا گوتی له میتیای بیستووه که ئەو پارهی‌یه‌ی له کاترینا ئیوانا «دزیوه» ئەویش له وه‌لامی میتیادا گوتوویه نا نه‌تدزیوه و ده‌بی به‌یانی بچی بیده‌یه‌وه. له وه‌لامی پرسیاری دادوهردا که ئەو پارهی‌یه‌ی میتیا گوتبووی له کاترینا ئیوانای دزیوه، هه‌ر ئەو بره‌ پارهی‌یه‌ بوو که دوینی خه‌رجیکردبوو، یان مانگی پێشووه‌مه‌ووی له ئاو کردبوو، گرووشنکا گوتی مه‌به‌ستی ئەو پارهی‌یه‌ بوو که مانگی رابردوو خه‌رجی کردووه، یانی وا له قسه‌کانی تیگه‌یشتن.

ئاخری ده‌ستیان له‌کۆل گرووشنکا کرده‌وه و مه‌ره‌خه‌سیان کرد. نیکۆلای پارفنوویچیش له رووی دلسۆزییه‌وه پێیراگه‌یاند که ده‌توانی بگه‌رێته‌وه بۆ

شاری، ئەگەر خزمەتیکیشی لە دەست دێ، بۆ وینە بەکرێ گرتنی عارەبانە، یان ئەگەر پێویستی بێ پارێزەری لەگەڵ بنێری...

گرووشنکا دەستی بە سینگییەوه گرت و وێرای کړنۆش گوتی: «پەر بە دل سپاست دەکەم، من لەگەڵ ئەو کابرا پیرە دەرومەوه، ئەویش لەگەڵ خۆم دەبەمەوه بۆ شاری، ئەگەر ئیجازەش بفرموم، جارێ لە خوارەوه چاوه‌ڕێ دەبم با بزنام ئاکامی دادگایی کردنەکە ی دیمیتری فیۆدورۆویچ دەبێ بەچی.»

گرووشنکا چوو دەری. میتیا ئارام و شادی دەنواند، بەلام تەنیا چەند چرکە ی خایاند. بەهۆی بیهیزی و خەمیکی ئاویته ی دلەخورپەوه هەستی بە ئازار و خەفەت دەکرد. لەبەر شەکەتی چاوی هەلنەدەهات. ئاخری لێ پرسینەوه ی شایە دەکانیش تەواو بوو. باز پرسەکان دەستیانکرد بە پێداچوونەوه ی پەروەندەکە. میتیا هەستا سەرپێ، لە کورسییەکە ی دوور کەوتەوه و چوو سووچیکی لای پەردەکە، لە سەر سندوقیکی گەورە ی فەرشکراو راکشا و لەرێوه خەوی لیکەوت.

خەونیکی سەیری دی، خەونەکە ی بە تۆزیش پێوهندی بەو کات و شوینەوه نەبوو. لە شوینیک بوو بە ناوی ئیستەپ کە لەمیژ بوو لەوئ دامەزراوو، بە سواری دەچوو، لادینیەک بە سواری عارەبانەیهکی دوو ئەسپ بە نیو بەفر و قور و زیلاقەدا دەبیرد. سەرما ی بوو، سەرەتای مانگی نوامبر بوو. شلیوہی دەکرد و عەرز ی بوو بوو یە کپارچە قور و لیتە و بەفر و زلچە ی دەهات. کابرای عارەبانەچی بە پرتاوی لینی دەخوری و خەرەزەنگی هەلەدەسووران. ریشیکی بۆز و درێژی هەبوو. پیر نەبوو، پەنجا سالی تەمەن بوو و کەپەنکی لەبەردا بوو. لە دوورەوه گوندیک دیاربوو. میتیا لە دوورەوه تاپۆی مالهەکانی دەدی رەش دەچوونەوه. نیوہی مالهەکان سووتابوون و دەستەک و کاریتە ی سەربانەکانی بە نیوہ سووتاوی و رەش داگەرایی وەدەرکەوتبوون. کاتیک گەیشتنە نیو دێ، ژنای گوندنشین لە سەر رینگاکە ریزیان بەستبوو، ریزیکی دوور و درێژ، ژنەکان زۆر بوون و هەموویان لەر و وردیلە بوون، دەمووچاویان قاوہی بوو، بەتایبەت ئەو ژنە درێژ و رەقەلە ی لە قەرەغەوه

راوهستا بوو و چل سالانی دهنواند، به لامل بهو روخساره دريژوکه و له جه ره وه له وه دهچوو له بيست سال زياتر نه بئ. کوړپه يه کي ساواي به باوه شه وه بوو. مه کي نه و ژنه ده بئ وشکي کرديت و تنوکي شيري تيدا نه بئ. زاروکه ش زووقه زووق دهگريا و باسکي رووت و چکوله و مشته ورديله کاني دهجوولانده وه که سه رما رهش و شيني هه لگيړابوون.

ميتيا، که هه روا به بيکه نينه وه به لاياندا تيده په ري، پرسبي: «بو دهگرين؟ بو دهگرين؟»

عاره بانه چي وه لامي دايه وه: «نه و منداله به سته زمانه دهگري.»
به جاري شويني له سه ر ميتيا دانا که به شيويه کي لادينيانه گوتي نه و «منداله به سته زمانه» له لايه کي تره وه نه و وشه يه شي پي جوان بوو. دهنگوت دلسوزيه کي زياتري پتوه به. ميتيا گه و جانه دوپاتي کرده وه: «ناخر بو دهگري؟ بو بازوله چکوله کاني رووته؟ بو دايئاپوشن؟»
به سته زمانه سه رمايه تي، جلو به رگه کاني چکوله ن و گه رمي دانا هينن.

ميتيا گه و جانه پيداگري کرد: «ناخر بو؟ بو؟»
خه لکيکي هه ژارن ماله کانين سووتاوه. نانين نييه. خه ريکي سوالن. چونکه مالو حاله که يان سووتاوه و ناواره بوون.

ميتيا وهک نه وه ي ديسان تيگه يشتبي گوتي: «نا، نا. پيمبلي نه و دايکه هه ژارانه بو له وي راوه ستاون؟ بو فه قيرن؟ نه و منداله به سته زمانه بو فه قيره؟ ئيستپ بو ناوا بي داهاته؟ نه وانه بو يه کتر له باوهش ناگرن و يه کتر ماچ ناکه ن؟ بو به شادي تي هه لئا که له گوراني شادي؟ بو چاره په شي و ليقه و ماوي به و درده ي بردوون و په نگان رهش داگه راوه؟ بو خورا که به و منداله به سته زمانه ناده ن؟»

هه ستيشي ده کرد که پرسيا ره کاني بي مانا و ناماقوولانه ن، به لامل پي خوشبو و پرسبي و ده بوو نه و پرسيا رانه ش بکا. هه روه ها هه ستيده کرد، هه ستي دلسوزي خه ريکه له ناخه وه هه لي ده چوقيني، نه گه رچي به عومراتي نه و هه سته ي نه نه زموو بوو. گرياني ده هات، ده يو يست کار يکيان بو بکا، بو نه وه چي نه و

زاروکه به سته زمانه ئیتر نه گری. بۆ ئه وهی ئیتر ئه و دایکه ره شتاله ی مه مکی وشکی کردووه ئیتر نه گری. بۆ ئه وهی له و کاته وه ئیتر که س فرمیسک هه لئه وه ریئی. ده یویست له ریوه و بی له به رچاو گرتنی کۆسپ و ته گهره، به ته واری ئه و توانا و بیباکییانه وه که له مالباتی کارامازۆف دایه، ئه و کاره بکا.

گوئی له دهنگی ناسک و پر ههستی گرووشنکا بوو له په نایدا گوئی: «منیش له گهلت دیم. ئیتر تا ناخری ته مه نم ده ستت لی هه لئا گرم، منیش له گهلت دیم.» پر شنگیک دلی روونکرده وه، هه ولیدا به ره و تیشکه که برواته پیشی و به ئاواته وه بوو بژی، زیندوو بی و برواته پیشی، به ره و ئه و تیشکه تازه برواته پیشی که بانگی دهکا، په له بکا و هه ر ئیستا به له ز و خیرا وه ریکه وئی و برواته پیشی.

که چاوی هه لئنا و له سه ر سنووقه که دانیشت، به سه رسوورمانه وه گوئی: «چی! کوئی؟» وه ک ئه وهی وه هوش هاتییته وه، بزیه کی پر له شادی که وته سه ر لیوی. نیکولای پارفنووچ له ژوورسه ری راوه ستابوو، پیشنیاری پیده کرد گوئی له شایه دنامه که بگری که به دهنگی به رز ده خویندریته وه. واژوی بکا. میتیا پیوابوو سه عاتیک یان زیاتر خه وتوو. به لام گوئی له دهنگی نیکولای پارفنووچ نه بوو. له ناکاو ئه م راستیی سه رنجی پاکیشا که بالنجیکی له ژیر سه ر دایه. چونکه ئه و کاته ی شه که ت و ماندوو له سه ر سنووقه که پالکه وت ئه م بالنجهی له ژیر سه ردا نه بوو.

به دهنگیکی بوغز گرتوو و سپاس و پیزانینه وه، وه ک ئه وهی زوری دلسۆزی بۆ کرابی، هاواریکرد: «کی ئه و بالنجهی نایه بن سه رم؟ کی ئه و چاکه یه ی له گه ل کردم؟» نه یزانی ئه و که سه دلۆقانه کی بووه، په نگه یه کییک له شایه ده گوندنشینه کان، یان میرزا وردیله که ی نیکولای پارفنووچ له رووی دلسۆزییه وه ئه و بالنجهی نابیته ژیر سه ری، کولی گریان سه رتاپای وه له رزین خستوو، پۆیی بۆلای میزه که و گوئی هه رچی بلین واژوی ده کم.

به دهنگیکی غه ریب و روخساریکی گه شاوه وه که ویده چوو به هۆی شادییه وه بی، گوئی: «ئاغایان، خه ونیکی چاکم دی.»

میتیا دمه بن و دمه رۆن

دوای ئیمزا کردنی شایه دنامه که، نیکۆلای پارفنوویچ به فیز و قورساخییه که وه رۆوی له تۆمه تبار کرد و بریارنامه که ی بۆ خوینده وه. له ویدا هاتبوو که فلان سال و فلان رۆژ له فلان شوین، بازپرسی فلان دادگا، دوای لیپرسیینه وه له تۆمه تبار فلانی کورپی فلان (یانی میتیا) به و تۆمه تانه (که ته و اوای موو به موو نووسرابوو) و دوای چاوخشانده وه به و خاله دا که تۆمه تبار حاشا له هه موو ئه و تۆمه تانه ده کا وا دراونه ته پالی، بۆ خۆپه راندنه وه و به رگرکردن له خۆی هیچ شتیکی نه درکاندوه. به لام شاهیدان فلان و فلانی کورپی فلان، به م شیوه ی خواره وه به دژی ئه و شایه دیان داوه، به پپی فلان ماده و بریاری یاسا ... هتد بریاردره که فلانی کورپی فلان (میتیا) به مه به ستی له ئه ماندابوون له هه ر چه شنه په یدۆزی و سزایه کی بی بنه ما، له فلان به ندیخانه راده گیرئ. به م چه شنه تۆمه تبار ئاگادار ده که یه وه و به رگیک له م بریارنامه یه ئاراسته ی جیگری دادوه ر ده کرئ و هتد... وه لحاسل به میتیا یان راگه یاند که له و کاته وه زیندانییه و له زووترین کاتدا ده بیه ن بۆ شار و له وئ له شوینیکی زۆر ناخۆش ده سته سه ر ده کرئ. میتیا به وردی گوپی راگرت و له کۆتاییدا ته نیا شانی هه لته کاند.

- زۆر چاکه ئاغان، لیتان ناگرم. من ئاماده م... ده زانم جگه له وه هیچ کاریکی دیکه تان له ده ست نایه.

نیکۆلای پارفنوویچ دلسۆزانه پپی راگه یاند، سه رۆکی ئاسایش ماوریکی ماوریکیه ویچ که به هه لکه وت له وئ بووه، هاوپیی ده کا...

میتیا له پر قسه که ی پیبری «سه برکه» به ههستیکی گهرمه وه خوی پیرانه گیرا و روویکرده حازریان و گوتی: «ئاغایان، هه موو زالمین، هه موومان دلره قین و چاره رهشین، دهینه هوی ئه وهی هه موو پیاوان و ژنان و مندالان فرمیسک هه لوهرینین، ئازاریان دههین و دهیانگریینین. به لام له نیوان هه موویاندا، لیمگه رین لیره و هه ر ئیستا روون بیته وه، له نیوان ئه واندا من له هه مووان سووکوچروو کترم. خویریتترین دهعبام! له ژیاندا هه موو روژیک له سینگی خوم داوه و سویندمخواردووه که خوم پاک راگرم و سه ره رووی نه کهم، به لام هه موو روژیک خوم تووشی ئه و زه لکاوی تاوانه کردووه. ئیستا تیده گه م که مرووی وهک من پیویسته ته مبی کرئ و قامچی بخوا، قامچی چاره نووس، قه لادهیه کیان له مل کرئ. به وزهیه کی دهره کی بیان به ستته وه. ئه گه ره لالا بوایه م و سه مه ندوکیان له ملم نه کردایه، هیچکات، هیچکات خوم له و زه لکاوه پی دهر باز نه ده کرا و نه شم دهویست دهر باز بم! به لام ئه وه دهستی به لا ئه وکی گرتم. ئازاری تومهت و تیروتوانجی خه لکم قه بووله. هه قیانه تف و نه حله تم کهن. دهمه هوی ئازار بکیشم، به لکو پاکبیمه وه. رهنگه پاکیشبیمه وه، وانیه؟ ئاغایان بو دوایین جار گویم لیبگرن و بروام پیبکه ن، خوینی باوکم له ئه ستوی من نییه و من نه مکوشتووه. ئاماده م سزا بدریم، نهک بو ئه وهی کوشتوومه، به لکو بو ئه وهی دهمویست بیکوژم. رهنگه بشمکوشتایه. سه ره رای ئه وهش بریارمداوه به ره ره کانتان له گه ل بکه م و ئاگادارتان ده که مه وه. هه تا ئاخ له گه لتان له کیشه دا ده بم و ئه و کاته خودا خوی بریارده دا. خودا حافیز ئاغایان، له وهی که کاتی لیپرسینه وه گوراندم به سه رتанда داوای لیبوردن ده که م. دلتان لیم نه هیشی. ئاخ، ئه و کاته هیشتا گه وچ بووم... دواوی تاویکی تر به ند ده کریم، به لام ئیستا بو دوایین جار، دیمیتری کارامازوف وهک که سیکی ئازاد لیتان ده پاریمه وه و خودا حافیزیتان لیده که م. خودا حافیزی له هه موو مروقه کان ده که م.»

دهنگی دهله رزی و بو ته و قه کردن دهستی هیئابووه پیئش. به لام نیکولای پارفنووچ که له نزیکیه وه راوه ستابوو، توورپه و به په له دهستی برده پشته وه و نه یویست ته و قه له گه ل بکا، میتیا رهنگی تیکچوو و دهستی به ردايه وه.

نیکولای پارفنووچ، به چه په ساوی دهستی کرد به منجه منج: «لیپرسینه وهی سهره تایی هیشتا ته واو نه بووه. له شاری دریزه ی پیده دهین و من، هه لیه ت ناماده م بو پاریزه ریتان... هیوادارم سهرکه وتوو بی... دیمتری فیودورووچ، راستت دهوی من به رده وام وهک که سیکی به دیه غبال چاوم لی کردوی نهک تاوانبار. ئیمه هه موومان، نه گهر بتوانم به وه کیلایه تی نه وانیشه وه قسه بکه م، هه موومان نامادهین قه بوولیکه یین که تو له دله وه لاویکی به شه رده فی به لام به داخه وه نه م لاوه به شه رده قه ئیساسات تووشی سهره پوییی کردوه...»

قه لافه تی وردیله ی نیکولای پارفنووچ، دوا ی قسه کانی شاهانه ی دهواند. میتیا پیئابوو دوا ی تاویکی دیکه نه م «کورپه» قولی ده گری و ده بیاته په سیویک و دیسان سه باره ت به «کچان» قسه ی له گه ل ده کاته وه. به لام کولیک فکر و خه یالی بی جی جاری وایه به زهینی زیندانییهک دهگا که ده بیه نه پای سیداره.

میتیا پرسیی: «ئاغایان، ئیوه پیای چاکن. زور ئینسانن، ئیجازه م پیده دن بو دوا یین جار چاوم پیئیکه وی و خودا حافیزی لیئیکه م؟»

- چه تمه ن، به لام بارودوخه که... له راستیدا نابی، مه گین به حزووری...

- نه گهر پیئان خوشه با له حزووری ئیوه بی!

گرووشنکایان هیئا، به لام خودا حافیزییهکی کورت و موخته سه ر بوو، نیکولای پارفنووچ به هیچ شیوه یهک به دلی نه بوو، گرووشنکا به ریزیکی زوره وه کرئوشی بو میتیا برد.

- پیئگوتی نه مره م هی تو م و بو تو ده م. تا هه تایه پشتت به رناده م، جا بو هه رشوینیکیشت بنیرن له گه ل تم. خودا حافین، نه گهرچی خوت به دهستی خوت نه و قوره ت گرتوته وه، به لام ده زانم بیئاوانی.

لیوی دهله رزی و فرمیسک به چاویدا دهاته خواری.

- گرووشا، بمبووره، له بهر خاتری ئە شقه که م و له بهر خاتری ئە وهی تو و ئە شقه که مم پیکه وه فه وتاندوو.

میتیا زۆری قسه له دلدا بوو، به لام زمانی له گو کهوت و قسهی بو نه هات. پویشته ده ری و ئەو که سانهی چاویان له سه ره هه لئه ده گرت خیرا تیی هالانه وه. له بهر ئەو پلیکانانهی که شهوی رابردوو میتیا له عاره بانه سی ئە سپه کهی ئاندری دابه زیبوو، دوو عاره بانه ئاماده کرابوون. ماوریکی ماوریکه ویچ، پیاویکی چوارشانهی تیکسماو و دهموچاو چرچ بوو. ده تگوت له شتیک دل مه نده، پیموا به هوی ئەو بینه زمییه کوتوپره وه بوو. به تووره یی ده یگورانده. به ناوچاوانیکی زور گرژه وه له میتیا راخوری که سواری عاره بانه که بی. میتیا، به دهم سواری بوونه وه به خوی گوت: «له مه یخانه کاتی بو شه راب خولکم ده کرد، پیاویکی دیکه بوو.» له دهم درگا که دا خه لگیکی زور ئاپوره یان دابوو، پیاوانی لادیی و ژنان و عاره بانه چی. تریفون بوریسیچیش له قالد رمه کان هاته خوارئ. هه موو چاویان له میتیا بریبوو.

میتیا له ناکاو له سه ر فایتونه که وه هاواری کرد: «خه لکانی دلوفان، ئیستا که لیک هه لده برین، بمبوورن!»

گوی له دنگی دوو سی که س بوو: «توش ئیمه ببوره!»

- تریفون بوریسیچ خودا ئاگاداری توش بی!

به لام تریفون بوریسیچ هه ر سه ریشی هه لئه بری. له وه ده چوو سه ری زور قال بی. ئەویش هاواری ده کرد و سه باره ت به شتیک هه للا و بگری ساز کردبوو. مه علوم بوو که عاره بانه ی دووه م که بریار وابوو دوو پاسه وان هاوړی ماوریکی ماوریکه ویچ وه پیکه ون، ئاماده نییه. عاره بانه چیه کی لادیی که بریار وابوو عاره بانه ی دووه م لیخوړئ، به تووره یی خه ریکی له بهر کردنی کوته که ی بوو و ده یبۆلاند که نوره ی ئەو نییه و نوره ی ئاکیمی عاره بانه چیه. به لام ئاکیم له هیه کوی دیار نه بوو. به په له په ل به دایدا ده گه ران. کابرای لادیی پینداگری ده کرد و داوی لیده کردن په له نه که ن.

تریفون بۆریسیچ گوتی: «ماوریکى ماوریکیه ویچ دیوته ئەم لادییانە چەندە بى چاوپروون! پزىزەهەکیان شەرم و حەیا نییە! ئاکىم پىرئى بیست و پىنج کۆپکى پىدای. هەموویت یەكجى دا بە شەراب و ئیستا شىرە شىر دەكەى. ماوریکى ماوریکیه ویچ، من لەو دلسۆزى و رۆحسووکىیهى ئیوه دەرەق بەو لادییانە سەرم سورماوه. ئىتر نازانم بلیم چى.»

میتیا هەلیدایە: «ئاخر دوو عارەبانەتان بۆچییه؟ ماوریکى ماوریکیه ویچ واچاکە بە عارەبانەیهك وەرئى كەوین، دلنیا بە سەرەرپۆیى ناکەم، هەلنایەم، هاوڕئى گیان. ئىتر پاسەوانت بۆچییه؟»

ماوریکى ماوریکیه ویچ، زۆر بە قەلسى و وەك ئەوەى بە دامرکانى توورەبییهكەى خۆى گەشابىتەوه، هاوارىکرد: «حەزەرەتى ئاغا ئاگات لە دەمت بى. من «هاوڕئى گیان»ى تۆ نىم. ئەو ئامۆژگارىبەت هەلگەرە بۆ وەختىكى دیکە!»

میتیا سەرى داخست و سوور هەلگەرە. دواى تاویك لە ناکاو هەستى بە سەرمایەكى بە تەوژم كرد. باران خۆشى كردبووه. بەلام ئاسمانى مات و خەمبار هەوریکى رەش دایگرتبوو، كزە بایهكیش راست دەموچاوى دەرزی ئاژن دەكرد. خۆى كوشمەله كرد و لە دلى خۆیدا گوتى: «سەرمام بووه.» ئاخىرى ماوریکى ماوریکیه ویچ سواری عارەبانەكە بوو و ناشارەزایانە دانىشت. وەك ئەوەى میتیا بە هیچ دانەنى، لە سووچىكى هیلینگەكەى پەستاوت. لە راستیدا زۆرى رق هەستاوو، چونكە ئەو ئەركەى زۆر پیناخۆش بوو كە پىیان سپاردبوو.

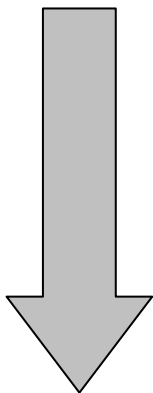
میتیا دیسان گوراندى: «خوداحافىز، تىرپرى فون بۆریسیچ،» خۆشى ئەمجارە هەستىكرد كە لەبەر دلپاكى نەبووه بەلكو بە رق و بىزارىبەوه هەراى لىكردووه.

بەلام تریفون بۆریسیچ، كە دەستى لە پشتهوه هەلپىكابوو، بە گرژى و توورەبى چاوى لە میتیا برىبوو، بە پۆز و هەوايهكەوه راوهستاوو و وەلامى نەدایەوه.

میتیا له ناکاو گوئی له دهنگی گالگانوف بوو، که کتوپر دهرپه پریبوه دهری و گوتی: «خوداحافیز، دیمیتری فیودوروویچ، خوداحافیز!» گالگانوف، هه لات بولای عاره بانه که، دهستی بولای میتیا دريژ کرد. کلاوی له سهردا نه بوو. میتیا به په له دهستیگرت و گوشیی. به گهرموگوری هاواریکرد: «خوداحافیز، دؤستی به ریز! قه تم گه وره ییت له بیر ناچی.» به لام عاره بانه که وه ری که وت و دهستیان لیک به ربوو. زهنگوله که وته زره زر و میتیایان برد.

گالگانوف به هه لاتن گه رایه وه، له قوژبنیک دانیشت، سهری داخست و هه ردوو دهستی به بهر ده موچاوییه وه گرت و دای له پرمه ی گریان. ماوه یه کی زور هه روا دانیشت. وا ده گریا ده تگوت ئه و لاوه بیست سالانه یه مندالیکي که م ته مه نه. ئاخ، بی ئه وه ی ریزه یه ک گومانی هه بی میتیای به تاوانبار ده زانی. به وپه ری هیوا بر او ییه وه، منجاندی: «ئه وانه کین؟ بلی مرؤف دوا ی ئه مه چیی لی بی؟» له و کاته دا له ژیانی خوی بیزار بوو. گالگانوفی لاو به دلکی خه مباره وه گوتی: «بایه خی ئه وه ی هه یه؟ یانی بایه خی ئه وه ی هه یه بویی بگرم و خه می بو بخوم.»

بهندی چوارهم

کتیبی دهیم

مندائهورکه

(۱)

کولیا کراسووتکین

سهره‌تای مانگی نوامبر بوو. ولات به‌سته‌له‌ک و وشکه سه‌رمایه‌ک بوو تفت هه‌لاویشتبایه دهیبه‌ست. ده پله له ژیر سفردا بوو. به‌لام سهر له ئیواری به‌فره‌لووکه‌یه‌ک به سهر زه‌وی به‌سته‌له‌کدا باریبوو، بایه‌کی «پر ته‌زوو» هه‌لیکردبوو، به‌ره‌و که‌ناری شه‌قامی مات و چۆلی شاره‌که‌مان رایده‌دا و بارووشکی به‌ده‌وروبه‌ری بازاردا ده‌پرژاند. به‌یانیه‌کی دلته‌نگ بوو، کرپوه خۆشی کردبوو.

له‌نزیک بازار و لای فرۆشگه‌ی پلاتینکوف، مالیکی چکۆله هه‌له‌که‌وتبوو که‌ده‌ر و ژووره‌وه‌ی خاوین و رازاوه‌بوو. ئه‌ویش مالی خاتوو کراسووتکین، ژنی میرزایه‌ک بوو که‌چارده‌سال له‌مه‌وبه‌ر مردبوو. ئه‌و بیوه‌ژنه، شوخه‌ژنیکه‌ی له‌بار و دلرفین بوو، له‌و ماله‌ چکۆله و خاوینه‌دا له‌ری «داهاتی تایه‌تی خویه‌وه» بژیوی رۆژانه‌ی دابینه‌کرد. له‌ته‌نیایه‌کی پر له‌حورمه‌تدا رۆژگاری تیه‌پ ده‌کرد و خاوه‌نی دل و ده‌روونیکه‌ی ئارام و به‌نه‌شه‌بوو. ئه‌و کاته‌ی میرده‌که‌ی مرد هه‌ژده‌سالی ته‌مه‌ن بوو؛ سالیکی بوو شووی پیکردبوو. کورپیکه‌ی لێ هه‌بوو. له‌دوای مه‌رگی میرده‌که‌ی، هه‌موو گیان و ژیا‌نی خۆی بۆ په‌روه‌رده‌کردن و عاملان‌دن ئه‌و رۆله‌ خۆشه‌ویسته‌ی، یانی کولیا‌ی کورپ، دانا. ئه‌گه‌رچی له‌و چارده‌ساله‌دا به‌گیان و دل خۆشی ویسته‌بوو، به‌لام به‌جی شادی لێ بووبوو به‌رده‌عازبه‌ و ژیا‌نی پی تال کردبوو. دایمه‌رۆح و گیانی له‌گه‌ل ئه‌و کورپه‌ی بوو، دنیا‌ی له‌خۆی کردبوو چه‌رمه‌چۆله‌که‌ و ده‌ترسا نه‌خۆش که‌وی، سه‌رمای بی، هاروها‌جی بکا و له‌

سەر کورسییهک یان شوینیکی بهرزوه بکهوئته خواری و.... کاتیک کولیا چووه قوتابخانه، دایکیشی هه موو کاتی خوئی بو متالای زانستی گشتی ته رخانکرد، بو ئه وهی له خویندنه کهیدا یارمهتیی بدات و کتیبه کانی له گه له متالا بکا. له گه له هه موو ماموستا و ژنه کانیان سهری ئاشنایهتیی کرده وه و ته نانه ت له گه له هاوپوله کانیشی خوئی ریکخست و مه راییشی له بهر ده کردن بو ئه وهی کولیا ئازار نه دن و شه ری له گه له نه که ن. له و باره وه ئه وه ندهی زیده ره وی کرد که منداله ورکه ده ستیان کرد به گالته پیکردن و ناو نیتکه لی هه لدانی کولیا و پێان ده گوت «نازدارای دایه».

به لام کوره گوئی به و قسانه نه ده بزووت و شلوئی نه ده بوو. چونکه کوریکیی خاوه ن وره و هه روهک له قوتابخانه بووبوو ده مگو، «زۆر به هیز» بوو و ئه وهش زۆر زوو بو هه مووان ده رکه وت. کولیا گورجو گو له و به غیره ت بوو، زۆر نه ترس و جه سووران هه لسووکه وتی ده کرد. ده رسه کانی زۆر باش بوون و له قوتابخانه بووبوو ده مگو که ده توانی ماموستا داردانلۆف له بیر کاری و میژووی گشتیدا بو دا. سه ره رای ئه وهی به چاوی سووک له هه مووانی ده روانی، هاوپیه کی باش بوو و خوئی دووره په ریز رانه ده گرت. پیناوبوو هاوپوله کانی وه ذیفه یانه ریزی بو دانین، به لام زۆر دۆستانه هه لسووکه وتی له گه له ده کردن. له هه مووشی گرینگتر ده یزانی له کوئی ده بی پیی زیادی دانه کیشی. له کاتی خویدا دانی به خویدا ده گرت و کاتی هه لسووکه وت له گه له ماموستایان له و هیله سووره ی تینه ده په راند که ده بووه هاروهاجی و بی نه زمی و یاخی بوون و له یاسا لادان. به لام به قه د که م ته مه نترین منالی قوتابی هاروهاجیی پێخۆش بوو. ئه و کارانه شی به هوی عه جوولی و بزۆزی نه بوو به لکو زیاتر بو ئه وه بوو خوئی بنوینی و سه رنجی هه مووان بۆلای خوئی راکیشی. زۆر کوریکیی خو به زلزان بوو. ته نانه ت ده شیزانی چۆن دایکی ته سلیمی خوئی بکا و زۆر دلره قانه به سه ر دایکیدا زال بوو. دایکی له قسه ی ده رنه ده چوو، له میژ بوو دایکی ته سلیم و سه ر له پیناوی بوو. ته نیا خه میک که ته نگی پێه لچنیبوو ئه وه بوو که

کولیا زور سارد و سر بوو له‌گه‌لیدا. پنیابوو کولیا «خوشی ناوی» و جاروبار هون هون ده‌گریا و سه‌رکونه‌ی ده‌کرد که ئاوا بی‌هه‌ست و سارد و سره. کوره‌ئه‌وه‌ی پی‌خوش نه‌بوو، هه‌رچی له‌و باره‌وه‌ قسه‌ی بۆ ده‌کرا و به‌ سه‌ریدا ده‌هاتن، زیاتر له‌ سه‌ر کاری خوی سوور ده‌بوو، گوپی به‌و سکالا و گریانه‌ی دایکی نه‌ده‌بزووت. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش، ئه‌و به‌ قه‌ستی ئه‌و کارانه‌ی نه‌ده‌کرد، شتیکی غه‌ریزی بوو - خووخده‌ی وابوو. دایکی نه‌یده‌زانی، کوره‌ یه‌کجار زوری دایکی خوش ده‌ویست. به‌لام خوی گوتنه‌ی «خوشیرین کردنی» پی‌خوشنه‌بوو.

له‌ مالدیدا دۆلابیک کتیبیان هه‌بوو، کوره‌ به‌ ته‌نیا چه‌ند دانه‌ له‌و کتیبانه‌ی خویندبووه. ئه‌و کتیبانه‌ زوربه‌یان کاتی خوی هی باوکی بوون. کولیا زوری هۆگری به‌ متالا بوو. دایکیشی به‌رگریی لینه‌ده‌کرد. به‌لام هیندیک جار که ده‌یدی کوره‌که‌ی چه‌ند سه‌عات لای دۆلابی کتیبه‌کان راده‌وه‌ستی و به‌جینی یاریکردن، چاو له‌ کتیبیک ده‌کا و ئه‌وقی ده‌بی، سه‌ری سوور ده‌ما. کولیا کتیبی وای ده‌خوینده‌وه‌ که بۆ ته‌مه‌نی ئه‌و نه‌ده‌بوو.

کوره‌ به‌پیی عاده‌ت ده‌یزانی چۆن و که‌نگی هاروهاجی بکا، له‌م دواییانه‌دا عه‌جولی و هاروهاجیه‌که‌ی به‌جییه‌ک گه‌یاندبوو که ترسی خستبووه‌ دل‌ی دایکییه‌وه. له‌ راستیدا کاری بی‌ئه‌خلاق‌ی و ناحه‌زی نه‌ده‌کرد، به‌لکو جوړیک پوو‌ه‌لمالدراوی و ده‌لووکاری به‌ ئاکارییه‌وه‌ دیار بوو.

خوداواراستان مانگی مه‌ی ئه‌و سه‌له‌، له‌ کاتی پشوو‌ی هاوینه‌دا، دایک و کور چوون بۆ ناوچه‌یه‌کی دیکه‌، که چل و پینج کیلومه‌تر دور بوو، تاکو هه‌وتویه‌ک له‌ مالی خزمیکیان راییویرن که می‌رده‌که‌ی کارمه‌ندی هیلاسن بوو، (هه‌ر له‌و ویستگه‌یه‌ش کاری ده‌کرد که مانگیک دواتر، ئیوان فیو‌دۆر وویچ کارمازوف له‌وی‌وه‌ به‌ره‌و مؤسکو وه‌ری که‌وت). کولیا ده‌ستیکرد به‌ لیکۆلینه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ هه‌موو ئه‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی پی‌وه‌ندی به‌ هیلاسن و شه‌مه‌نده‌فه‌روه‌ هه‌یه. ده‌یزانی کاتی گه‌رانه‌وه‌، به‌و زانیارییه‌ تازانه‌وه‌، هاویۆله‌کانی تووشی سه‌رسورمان ده‌کا. به‌لام به‌ هه‌لکه‌وت له‌و

شوینه چەند مندالی دیکه‌ی لیوو که زۆر زوو له‌گه‌لیان بوو به برادر. هیندیکیان له ویستگه‌که ده‌ژیان. بریکیشیان هه‌ر له‌و ده‌ور به‌رانه. شه‌ش هه‌وت که‌س بوون هه‌موویان له نیوان دوازه تا پاژه سالان بوون. دوو که‌سیان خه‌لکی شه‌ره‌که‌ی ئیبه‌ بوون. کوربه‌کان پیکه‌وه یارییان ده‌کرد. رۆژی چواره‌م یان پینجه‌می کولیا بوو له‌و، ئه‌و کوربه‌گه‌وجانه له سه‌ر شتیکی پر مه‌ترسی گریویان کرد. کولیا که له هه‌موویان که‌م ته‌مه‌ن‌تر بوو و بۆیه هه‌موویان به‌ چاوی سووک ته‌ماشایان ده‌کرد. هه‌ر بۆیه له‌به‌ر نه‌ترسی یا غروور له سه‌ر دوو رۆبل گریویان کرد که کاتی هانتی شه‌مه‌نده‌فه‌ر سه‌عات پاژه‌ی شه‌وێ له به‌ینی هیله‌کاندا راکشی و جووله‌ نه‌کا تا‌کو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که به‌ پرتاو به‌ سه‌ریدا تیه‌په‌ی. راسته‌ هه‌موو شتیکیان تا‌قیرده‌وه و بۆیان ده‌رکه‌وت که ده‌توانن له‌و نیوان هیله‌دا ته‌خت خۆیان راکیشن که شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که و بیان نه‌که‌وێ، به‌لام خۆراکیشان له‌و شوینه‌ گالته‌ نه‌بوو! کولیا نه‌ترسانه‌ ئاماده‌یی خۆی بوو ئه‌و کاره‌ ده‌رپه‌ی. سه‌ره‌تا پیتی پیکه‌نین، به‌ درۆزن و خۆه‌لکیشیان له‌ قه‌له‌دا. شتیکیش که به‌جاری هه‌ست و غرووری ده‌رپه‌وشاند، ئه‌وه‌ بوو که ئه‌و کوربه‌ پاژه‌ سالانه به‌ پۆز و قۆرده‌ماخیه‌وه‌ رۆویان لیوه‌رگیرا و له سه‌ره‌تا‌دا وه‌ک «کوریزگه‌یه‌ک» که بوو هاو‌رپیه‌تی نابێ هه‌لسووکه‌وتیان له‌گه‌ل ده‌کرد و ئه‌وه‌ش سووکایه‌تیه‌ک بوو که بۆی قه‌بوول نه‌ده‌کرا.

بریاریاندا شه‌وێ بچن بوو نیو کیلۆمه‌تری ویستگه‌که. بوو ئه‌وه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که له ویستگه‌ دوور ده‌که‌وێته‌وه‌ رۆیشته‌که‌ی توندتر ده‌کا. کوربه‌کان کۆ بوونه‌وه. شه‌ویکی ئه‌نگوسته‌ چاو، مانگه‌شه‌و نه‌بوو. له‌ کاتی دیاریکرا‌وا کولیا له‌ نیوان هیله‌کاندا راکشا. پینج که‌سه‌که‌ی‌تریش که مه‌رجیان به‌ستبوو، به‌جاری ترس و دل‌ه‌خورپه‌یان پیکه‌وتبوو له‌ بن ده‌وه‌ن و که‌نده‌لانی نزیک هیل‌اسنه‌که‌ خۆیان مه‌لاس کردبوو هه‌ستیان به‌ مه‌ترسی و په‌شیمانی ده‌کرد. ئاخ‌ری ده‌نگی فیکه‌ و ته‌قوه‌وری شه‌مه‌نده‌فه‌ر هه‌ستا

ویستگه‌ی به‌جی هیشته. دوو چرای سوور له دووره‌وه دهرکه‌وت، ئه‌و دیوه ههر نزیک ده‌بۆوه و گرمه و هارپی زیاتر ده‌بوو.

کورده‌کان که‌وتبوونه هه‌ناسه‌پرکی و دلّه‌کوته، له نیو ده‌وه‌نه‌کانه‌وه هه‌ریان ده‌کرد: «کولیا، هه‌لی، هه‌سته خیرا وهره دهری.» به‌لام ئیتر دهره‌ت نه‌ما‌بوو. شه‌مه‌نده‌فه‌ر وه‌ک تی‌سکه‌ی تفه‌نگ هات و تیپه‌ری. من‌داله‌کان هه‌لاتن بۆ‌لای کولیا. دیتیان جوولّه‌ی له خۆی بریوه و پراکش‌اوه. ده‌ستیان‌کرد به‌ کینشان و راته‌کاندن‌ی سه‌ر و لاقی. له‌پر هه‌ستا سه‌رپی و بی‌ئوه‌ی زمانی بگه‌ری ملی رینگرت و رۆیشت. دواتر گوتی بۆ ترساندن‌ی ئه‌وان ئاوا جوولّه‌ی له خۆی بریوه بۆ ئه‌وه‌ی پیمان وا بی له هۆش چوه، به‌لام هه‌روه‌ک دواتر بۆ دایکی گیزیه‌وه، ههر به‌راستی بیهۆش بو‌بوو. له‌و کاته‌وه وه‌ک «مرۆقی نه‌ترس و ئازا» ناوبانگی دهر‌کرد. کاتی‌ک به‌ره‌و ویستگه‌گه‌رانه‌وه وه‌ک چۆری شیر سپی هه‌لگه‌رابوو. رۆژی دوایی تاویاویکی سووکی گرت، به‌لام خاوه‌ن وره‌ بوو و شانازیی به‌ خۆیه‌وه ده‌کرد. ئه‌و رۆداوه‌ خیرا بلاو نه‌بۆوه، به‌لام کاتی‌ک گه‌رانه‌وه بۆ شار له قوتابخانه‌ به‌ گویی به‌ریوه‌به‌ر و مامۆستایانی گه‌یشته‌وه. بۆیه‌ دایکی کولیا به‌په‌له‌ چوو بۆ قوتابخانه‌ و له‌لایه‌ن کورده‌که‌یه‌وه داوای لیئوردنی لی‌کردن و له‌ کۆتاییدا داردانلۆف که‌ مامۆستایه‌کی به‌ریز و قسه‌ رۆیشتوو بوو، ناوبژیوانی کرد و چاوپۆشییان لی‌کرد.

داردانلۆف، پیاویکی چل سالانه‌ی ره‌به‌ن و هیشته‌ بوخچه‌ی نه‌کراوه‌ بوو، چه‌ن سال بوو، دلی به‌ خاتوو کراسووتکینه‌وه بوو و له‌وانه‌ بوو بۆی شیت بی. جاریکیش، نزیکه‌ی سالی‌ک له‌مه‌وبه‌ر به‌ دلّه‌خورپه‌ و ترس و له‌رز و هه‌ستیکی ناسک و به‌وپه‌ری ئه‌ده‌ب و ریزه‌وه‌ پینشینیاری پیکردبوو شووی پینکا. به‌لام خاتوو کراسووتکین ده‌ستی به‌ روه‌یه‌وه‌ نابوو، چونکه‌ هه‌ستی ده‌کرد شوو‌کردنه‌وه‌ی کاریکی خه‌یانه‌تکارانه‌ ده‌بی دهره‌ق به‌ کورده‌که‌ی. ئه‌گه‌رچی داردانلۆف هه‌ستیده‌کرد و له‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ش بوو که‌ ئه‌و بیوه‌ژنه‌ شو‌خوشه‌نگ و به‌ حه‌یا و دلۆقانه‌ تا راده‌یه‌ک پیی خوشه‌ شووی

پيٽڪا. شهيتاني و هارو هاجييه ڪاني ڪوليا بووبووه هوى ئه وهى زياتر دلى نهرم بي. داردانلوف له بهر ئه و ناوبژيوانييهى، به نوقلانهى ئاماژه و چاوقرتانديكى خاتو ڪراسووتكين گه شايه وه. ئه گهرچى ئيشاره كه به ئه سته م بوو، به لام داردانلوف هيئده خاوهنى دلئكى پاك و ناسك بوو هر ئه و ڪورته ئيشاره يهى بهس بوو كه خو به بهخته وه رترين پياوى سهر عهرز بزاني، هوگرييه كى زورى به ڪوره هه بوو، ئه گهر وهده ستهيتاني دلى ئه و هه لسووكه وت كردن له گه لى به شياو نه ده زاني، له نيو پوله كه شدا به توورپه يه له گه لى ده جو ولايه وه و زورى روو نه ده دايه. ڪولياش زورى ريز بو داده نا. زور به وردى سهرنجى دها. وانه ڪوتنه وه كه ي و ئه وى پيى ده گوتن مووبه موو فيرى ده بوو. له پوله كه ياندا قوتابى پله دوو بوو، له حوزوورى داردانلوفدا زمانى نه ده گه را و زور به ئه ده بانه هه لسووكه وتى ده كرد. هاوپوله ڪانيشى هه موو پييان وابوو ڪوليا له هه موو كهس باشتر ميژووى گشتى ده زاني و ته نانهت ده توانى داردانلوفيش بيه زينى. له راستيدا ڪوليا ئه م پرسياره ي له داردانلوف كردبوو: «بناغه دانهرى تيروا كى بوو؟» داردانلوف ئاماژه ي به بزووتنه وه و ڪوچى نه ته وه ڪان و له ميژينه بوونى رابردو وه كه ي و گيزانه وهى به سهرهاتيكى ئه ساتيرى كردبوو و وه لاميكى زور ته مومژاوى پيدا بووه. به لام ئه م پرسياره ي «بناغه دانهرى تيروا كى بوو؟» يانى چ ڪه سانئڪ، نه يتوانيبوو وه لامبداته وه. ئه گهرچى ئه و پرسياره شى زور ساكار و سهرپيى خويندبووه. به لام ڪورانى هاوپولى له سهر ئه و باوه رپه مانه وه كه داردانلوف ناوى بناغه دانهرى تيروا نازانى. ڪوليا ناوى بناغه دانهرانى تيرواى له ڪتيبى ميژووى ئيسماراگدوفدا خويندبووه. كه ئه و ڪتيبه له دولابى ڪتيبه ڪانى باوكيدا بوو. له ڪوتاييدا، ته واوى منداله ڪان تامه زرو بوون ئه و پرسياره بزاني، به لام ڪوليا ئه و رازه ي نه درڪاند و ناوبانگى زانياريه كه ي هه روا به سهر زارانه وه ما.

دواى ئه و رووداوهى هيلاسنه كه، ڪرده وهى ڪوليا دهرهق به داىكى گورانى به سهردا هات. ئانافيوڊورفنا (خاتو ڪراسووتكين) ڪاتى له و ڪرده وه

گهوجانهیهی کورهکهی ئاگادار بوو، له حهییهتا وهختهبوو شیت بی. تووشی دلهخوریه و هیرشیکی سهختی عهسهبی بوو و ماوهی چهند رۆژی خایاند. کولیا که خۆشی ئاراو قارای لی هه لگیرابوو به لینی به دایکی دا که ئیتر ئه و سه ره پۆیی و هارو هاجییه دو پات نه کاته وه. له هه مبه ر په یکه ری پیرۆزدا چۆکی دادا و ههروه ها سویندی به رۆحی باوکی خوارد و وه ها دلی وه کول هات، وهک مندالیکی شهش سالان دهستیکرد به گریان. ئه و رۆژه هه تا ئیواری دایک و کور به دم گریانه وه هه ر تاوانا تو یک باوشیان به یه کتردا ده کرد. رۆژی دوایی کولیا ههروه کو جار ان سارد و سر له پینچه فه که ی هاته ده ری، به لام بیده نگتر و خاکه راتر و مرموچتر و خه یالاو یتر بوو بوو.

به لام شهش هه وتوو دواتر خوی له ماجه رایه کی دیکه هه لقتاند و ناوی به گوئی سه رۆکی دادگا گه یشت. به لام ماجه رای ئه مجاره یان جو ریکی دیکه بوو، بو رابواردن و سه رگه رمییه کی گه وجانه، وهک ده رکه وت ئه و نه یو یستبوو رۆلی سه ره کی وه ئه ستو بگری، به لکو لاسایی دیترا نی کرد بوو. دایکی هه روا ده گریا و ده له رزی. به لام هه رچه نده بی ئوقره تر ده بوو، داردانلۆف زیاتر دلی تژی ده بوو له هیوا. ئه وه شمان له بییر نه چی کولیا له بنجوبناوانی دلی داردانلۆف ده گه یشت و ده یزانی به هیوای چییه. هه ر له به ر ئه و ئیجساساته ش رقی دنیا ی لی بوو. پینشتر زۆری گوئ نه ده دایه و له لای دایکی ئه و رق و تووره ییه ی ده رده بری و به کینایه به دایکی ده گوت که ده زانی داردانلۆف چیی له ژیر سه ردا یه و خوی بوچی ده کوتی. به لام له کاتی رووداوه که ی هیلاسنه وه، ئه و ئا کاره شی گو رانی به سه ردا هات. ئیزنی به خوی نه ددها به هیچ شیوه یه ک باس له و مه به سه بکا و له لای دایکی به ریز و حورمه تیکی زۆروه باسی داردانلۆفی ده کرد، که دایکی دیار بوو زۆری پینخۆشه و گه زگه ز بالای پیده کا. به لام کاتیک له لای کولیا ناوی داردانلۆفیان دینا، خاتوو کراسووتکین له شه رمانا سوور هه لده گه را. له و جو ره کاتانه دا کولیا به گرژ و مونی له پهنجیره که وه چاوی له ده ری ده بری. یان خه ریکی قه یتانی پۆستاله که ی ده بوو، یان به تووره یی و دهنگی به رز بانگی

«پیرزفون»ی دهکرد، که سه‌گیکی قه‌په‌گوئی توله‌ک کردوو بوو و مانگی رابردوو په‌تی کردبوو و هینابوو یه‌وه بو مائی. له‌بهر هۆیه‌کیش له مائی نه‌یده‌برده ده‌ری و پیشان هیچ‌کام له هاوپۆله‌کانی نه‌ده‌دا. زۆری ئازار ده‌دا و هه‌موو چه‌شنه‌ فیل و ته‌له‌که‌یه‌کی فێرده‌کرد. وایله‌تهات کاتیک کولیا له قوتابخانه‌ بوو، ئه‌و سه‌گه به‌سته‌زمانه له تاوی ده‌ی‌لووران‌د. کاتیکیش ده‌هاته‌وه بو مائی، له خۆشیانا چه‌په‌چه‌پی ده‌کرد. وه‌ک شیت و هار به‌ملاوئه‌ولادا هه‌لده‌هات، کلکه سووتیی ده‌کرد و ده‌ینوزاند، چوار په‌لی له چه‌وا ده‌کرد و خۆی ده‌تۆپاند... و هتد. له راستیدا ته‌واوی ئه‌و به‌زم و ئاکارانه له کولیاوه فیز بووبوو. دیاربوو ئه‌و کارانه‌شی به‌ فرمان پێ‌دان نه‌ده‌کرد، به‌لکو له‌بهر هه‌قناسی و خۆشیرین کردن بوو.

ئه‌وه‌شم له‌بیر نه‌بوو باسیبکه‌م، کولیا کراسووتکین هه‌ر ئه‌و کوره‌ بوو که ئیلۆشای کورپی سه‌روان ئیسنگیریف به‌ چه‌قۆ له رانیدا و خۆینه‌ران له‌وه ئاگادارن. ئیلۆشا ویستبووی دیفاع له‌ باوکی بکا که مندا‌لانی قوتابی ناونیتکه‌یان لێ‌هه‌لده‌دا و به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌یانگوت گسکه‌ کۆله. مه‌به‌ستیان ریشی باوکی بوو.

(۲)

مندالان

لهو به یانه سارد و سر و بهسته له که ی مانگی نوامبردا که کریوه و بوران و بارن عهرزی داگرتبوو، کولیا کراسووتکین له مائی دانیشتبوو. یه کشه ممه بوو، قوتابخانه نه کرابووه. کاتزمیر زهنگی یازدهی لیدابوو و کولیا دهیویست بۆ «کاریکی زۆر زهرووری» له مائی بروتاهه ده ری، به لام به تاقی ته نیا به جییان هیشتبوو و ماله که یان پی سپاردبوو، چونکه گه وره کانی مائی بۆ پروداویکی کتوپر و نائاسایی رۆیشتبوونه ده ری. خاتوو کراسووتکین دوو وه تاغی چکۆله ی به کری دابوو به ژنی دوکتوریک و دوو منداله که ی، که بهر هیوانیک له ژووره کانی دیکه ی جیا ده کرده وه. ئه و ژنه دوکتوره هاوته مهنی ئانافیو دۆرنا و یه کی له دهسته خوشکه خۆشه ویسته کانیشی بوو. میرده که ی، ئاغای دوکتور، سالیک له مه و بهر رۆیشتبوو. سه ره تا رۆیشت بۆ ئوربنورگ و له ویوه چوو بۆ تاشکه ند، شه ش مانگ بوو هیچ هه والیکیان لئی نه بوو. ئه گه ر له بهر خاتوو کراسووتکینی دسته خوشکی نه بوایه که، ته واوی دلخوشیه که ی ئه و بوو، حه تمه ن گریان حه یاتی لیده بری. ئیستاش چاره ره شی دوا ی چاره ره شی، کاترینای کلفه تی له ناکاو عه سری رۆژی رابردوو به و په ری سه رسامیه وه هه والی پیدابوو که بۆ شه و ئ مندالی ده بی. ئه وه ش وه ک مۆجزه ده چوو و هیچکه س چاوه روانیی ئه وه ی نه ده کرد. ژنی ئاغای دوکتور به سه رسامی بریاریدا هه تا ده رفه ت هه یه، کاترینا به ری بۆ دامه زراوه یه کی تایبه تی له نیو شار، که مامانیک به ریوه به ری بوو. چونکه زۆری کاترینای کلفه تی خۆش ده ویست، به په له گه یان دییه ئه و ئ و بۆ ئاگاداری کردنی ئه و شه وه له لای مایه وه. کاتی رۆژ بووه، هاو ده ردی و توانایی دۆستانه ی خاتوو

کراسووتکین زور پښووست بوو، چونکه ئه و له کاتي پښووستدا، دهيتوانی يارمهتیی بدات يان بؤ يارمهتی وهرگرتن په نا بؤ که سیکي دیکه بهرئ.

هر بویه ئه و دوو خاتوونه هيچکاميان له مالئ نه بوون و ناگاتای کلفهتی بنه مالئ کراسووتکینیش چووبوو بؤ بازار، بویه کولیا به ته نیا له مالئ بوو تاکو ناگاداری له و «مندالان» ه يانی کچ و کورپه که ی دوکتور بکا. کولیا ترسی له وه نه بوو که ناگاداریی مالله که بکا. به جیشی بهیشتایه گرینگ نه بوو، چونکه پیرؤفونی هه بوو، پښیگوتبوو له بهر هه یوانه که له ژیر کورسیه که دا خوی مه لاسدا. هرکاتیک کولیا به ملاوئه ولادا هه لده سوورپا، له وه ته غاگانه وه دههاته بهر هه یوان، سه گه سه ری ده له قاند و به کلکی دووسی زه بری له عه رزه که ددا، به لام، مخابن! دهنگی فیکه یه که نه دههات ئازادی بکا. کولیا به مړوموچی چاوی له و سه گه به سه ته زمان و چاره ره شه کرد و سه گه دیسان فه رمانبه رانه ده ستیده کرد به کلکه سووتی. ته نیا شتی که کولیا یی ئازار ددا، ئه و «مندالانه» بوون. هه لبت به چاوی سووکیش له و رووداوه چاوه روان نه کراوه ی کاترینای دهروانی. به لام هوگریه کی زوری به و «منداله» بی به شانه هه بوو و کتیبکی پر له وینه ی بؤ بردبوون. منداله گه وره که یان کچیکي هه شت سالان و ناوی ناستیا بوو. دهيتوانی بخوینيته وه. منداله که ی دیکه شیان کورپکی حه وت سالانه و ناوی کاستیا بوو، زوری پیخوشبوو خوشکی کتیبی بؤ بخوینيته وه. هه لبت کولیا دهيتوانی به شتیکی دیکه وه سه رقالیان بکا. دهيتوانی شان به شانی یه کتر دایاننی و یاریی سه ربازی و قه رئ قه رییان له گه ل بکا. پښتر زورجار ئه و یارییه ی له گه ل کردبوون و پښی عه یب نه بوو. تا وایلیهات له قوتابخانه دهنگی دایه وه که کولیا کراسووتکین له مالئ له گه ل مندالانی کرئ نشینه که یان یاریی ئه سپ ئه سپین ده کا، ملی هه لدینی و به گاگولکی دهر وا و هه لبه زدا به ز ده کا بؤ ئه وه ی وه پیکه نینیان خا. به لام کولیا کراسووتکین به غروره وه حاشای لیده کرد و ده یگوت ئه سپ ئه سپین بؤ کورپکی سیزده سالانه ی وه ک ئه و «له م سه رده مه دا» شووره ییه. به لام ئه و ئه م کاره ی بؤ ئه وه به کرد،

مندالہ کان سەرگەرم کا، چونکہ زۆری خوێشدهوێستن، هێچکەس مافی ئەوێ نه‌بوو سه‌بارەت به‌ ئیحساساتی ئەو مشتومر بکات. «مندالەکان» هەتا رادەوی پەرستن خوێشیان دەوێست. بەلام ئەو ئەمجارەیان تاقەتی یاریی نه‌بوو. کاریکی زۆر گرینگ و تا رادەیه‌ک پڕ له‌ رازی به‌ دەسته‌وه‌ بوو. له‌م هه‌یسوبه‌یه‌سه‌دا کات تیده‌په‌ری و ئاگاتاش نه‌ده‌هاته‌وه‌ که مندالەکان به‌ سەر ئەودا به‌جی بێلێ. تا ئیستا چه‌ندجار به‌ به‌ر هه‌یوانه‌که‌دا تیه‌په‌ری و سهری کرد به‌ وه‌تاگی کرێ‌نشینه‌که‌یاندا و به‌ نیگه‌رانیه‌وه‌ چاوی له‌ مندالەکان ده‌کرد، که به‌ پێی فه‌رمانی ئەو خه‌ریکی کتیب خوێندنه‌وه‌ بوون. هه‌ر کاتیک ده‌رگاکه‌ی ده‌کرده‌وه‌، مندالەکان بزه‌یان ده‌هاتی، به‌و هیوایه‌ی بچیته‌ ژووری و به‌ یاری و هه‌لبه‌زدا به‌ زیکی شادانه‌ سه‌رقالیان بکا. به‌لام کولیا بی‌ری له‌ جیهی‌کی دیکه‌ بوو و نه‌ده‌چوو ژووری.

ئاخری زه‌نگی سه‌عات یازده‌ لیدرا و ئەو له‌ریوه‌ بریاریدا ئەگه‌ر ئاگاتای «نه‌حله‌تی» هه‌تا ده‌ ده‌قیقه‌ی دیکه‌ نه‌یه‌ته‌وه‌، ئیتر له‌سه‌ری مه‌حتهل نابێ و به‌ره‌و ده‌ری تیده‌ته‌قینێ، هه‌لبه‌ت قه‌ول له‌ «مندالەکان» وه‌رده‌گرێ کاتیک ئەو ده‌روا نه‌ترسن و به‌ غیره‌ت بن. هاروهای نه‌که‌ن و له‌ ترسانا نه‌گرین. به‌م بیروکه‌یه‌وه‌ بالته‌ ملیوانه‌ تیسکنه‌که‌ی له‌به‌ر کرد. جانتا که‌ی کرده‌ شانی و بێ ئەوه‌ی گوی بداته‌ قسه‌و تکه‌ی دایکی که‌ پینیگوتبوو له‌ رۆژیکی سارد و به‌سته‌له‌کی وه‌ک ئەمه‌رۆدا که‌وشی گه‌رم له‌ پێ بکا. هه‌روا که‌ به‌به‌ر هه‌یوانه‌که‌دا تیده‌په‌ری، چاویکی قیزه‌ونانه‌ی له‌ که‌وشه‌ جیره‌کانی کرد. پیرزفۆن که‌ دیتی کولیا جلوبه‌رگی ده‌ره‌وه‌ی له‌به‌ر کردوه‌، ده‌ستیکرد به‌ کلکه‌ سووتی و نووزاندن. به‌لام کولیا که‌ دیتی سه‌گه‌که‌ ئاوا ئۆقره‌ی لی هه‌لگیراوه‌، ئەوه‌ی به‌ لادان له‌ یاسا زانی، ده‌قیقه‌یه‌کی دیکه‌ له‌ ژێر کورسییه‌که‌ رایگرت و ته‌نیا کاتی کردنه‌وه‌ی ده‌رگای سه‌رسه‌را فیتووی بۆ لێدا. سه‌گه‌ وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی وه‌حشی ده‌رپه‌ری و له‌به‌ر ده‌میدا ده‌ستیکرد به‌ هه‌لبه‌زدا به‌ز و کلکه‌ سووتی.

کولیا درگاکی کردهوه بۆ ئەوهی چاوی به «مندالەکان» بکهوئ. هەردووکیان وهک پێشوو له پشت میزهکه دانیشتبوون و بهجیی خویندنهوهی کتیب، سهبارهت به شتیک شهپه دهنوکهیان بوو. ئەم مندالانه زیاتر مشتومرەکانیان له سهه مهسهلهی سههیر و سهمههههی ژیان بوو. ناستیا گهروهتر بوو و قسهی وهبهه کاستیا نهدهخست. کاتیک گوئی به قسهکانی نهدهدا و لهگهلی هاوړا نهدهبوو، زیاتر پهناي بۆ کولیا کراسووتکین دهبرد. هیچ کامیکیشیان قسه و بیروړای ئەویان به هیند نهدهگرت. باسی ئەمجارهی مندالەکان سهرنجی کولیاي راکیشا و له پیشخانهکه بیدهنگ راوهستا و گوئی لیگرتن. مندالەکان زانییان خۆی لیگرتوونه و ههه ئەوهش بووه هۆی ئەوهی گههموگورتر قسه بکهن.

ناستیا دهیگوت: «من قهه باوهه ناکهه ئەو پیریژنه مامانه له نیو کهلهمی باخچهدا مندالان بدۆزنهوه. ئیستا زستانه و کهلهه له هیچ کوئ دهست ناکهوئ. کهوايه ئەو پیریژنانه چۆن کچیک بۆ کاترینا دهدۆزنهوه و بۆی دهبن؟»
 کولیا فیتوویهکی لیدا و به خۆی گوت: «هیه!»
 پههنگه ئەوان کورپهی ساوا له جیگایهکی دیکه بینن، بهلام بۆ کهسانیکی دهبن که زهماوهندیان کردب.

کاستیا، کړ و کپ گوئی له ناستیا گرتبوو و چاوی لی نهدهترووکاند. ئاخری ئارام و لیپراوانه گوتی: «ناستیا، تۆ زۆر گههوجی. خو کاترینا شووینه کردووه، چۆنی مندال وهگیر دهکهوئ؟»
 ناستیا ههستا و به توورهی گوتی: «تو حالی نابی. پههنگه میزدیشی ههبی، بهلام میزدهکهی له بهندیخانهیه، بۆیه تا ئیستا مندالیان نهبووه.»
 کاستیا بی ئەوهی بیر له هیچ بکاتهوه به شیوهیهکی جیددی پرسیی: «بۆ یانی میزدهکهی له بهندیخانهیه؟»

ناستیا، که قسهکانی پێشوی ئەوی قهبوولنهدهکرد و چاوپوشیی لیدهکرد، قسهکهی پیری و گوتی: «گوئیگره با به شیوهیهکی دیکه حالیت کهه. ئەو میزدی نییه، تا ئیره ههق به تویه، بهلام دهیههئ شوو بکا، کهوايه لهبیری

شووکردندا بووه و تا ئیستا هیندهی بیرلیکردۆتهوه که وهدهستی هیناوه، میرد نالیم، مه بهستم منداله.»

کاستیا، که قسهی پینه مابوو، به نیشانهی قه بوولکردن گوتی: «رهنگه واشبی. به لام پیشترو وات نه گوت. دهی خو من نه مدهزانی.»

کولیا چووه ژووری بۆلای منداله کان و گوتی: «هوی مندالینه، وادیاره ئیوه زور ناجۆرن.»

کاستیا بزهیه کی هاتی: «پیترزفونیش له گه ل تویه!» دهستیانکرد به فیتوو لیدان و بانگ کردنی پیترزفون.

کولیا کراسووتکین به له بزیککی پر سووکایه تی گوتی: «مندالینه، گرفتیکم بۆ هاتۆته پیشی و دهبی یارمه تیم بدن. وادیاره ئاگاتا لاقی شکاوه، بویه تا ئیستا نه هاتۆته وه. من دهبی برۆمه ده ری. ده هیلن برۆم؟»

منداله کان به نیگه رانییه وه چاویان لیکرد. ئەگه رچی پیده که نین به لام خه م و ناره حه تی به ئە دگاریانه وه دیار بوو، به لام نه یانده زانی چییان له ده ست دی و کولیا چاوه روانی چیی لیمان هیه.

- کاتیگ لیره نیم هاروهاجی مه که ن! بۆ بازبازو کینه ناچنه سه ر دۆلابه که! له ته نیایی مه ترسن و مه گرین!»

منداله کان ترسیکی قوول دایگرتن و رهنگیان تیکچوو.

- ئەگه ر ئاقل بن شتیکتان پیشانده ده م، تۆپیکی چکۆله ی برنجی که به بارووتی راستی ده ته قی.

منداله کان گه شان وه. کاستیا به ده م نه رمه بزهیه که وه گوتی: «تۆپ! دهی که وایه پیشانمانی بده.»

کولیا کراسووتکین دهستی کرد به جانتا کهیدا و تۆپیکی زیوینی چکۆله ی ده رهینا و له سه ر میزه که ی دانا. تۆپیکی له یستۆکی بوو له سه ر میزه که هه لیخولاند و گوتی: «ئه و داوایه هه قی خۆتانه! چاوی لیکه ن، له سه ر تایه ده گه ری. ده کری ته قه شه ی پیبکه ی. بۆ ئه وه ده بی گولله ی تیخه ی و بیته قینی.»

- خه لکیش ده کووژی؟

«بهائی، هر له رپوه دهیکوژئی، به لام دهبن سیره ی لیگری،» پاشان کولیا دهستیکرد به تاريفکردنی توپه که. زور توپی چاکه، لیره وه بارووتی تیده کری، گولله که ی نالیزه دهخړی، نه وهش زارکی چکوله ی چاشنییه؛ کاتی ته قاندنیش دهکشیته وه دواوه. منداله کان به تامه زرویه کی زوره وه گوئیان بو راکرتبوو و چاویان له دهستی دهکرد. نه وهی که زور سه رنجی راکیشان و توشی سه رسوورمانی کردن. کشانه دواوه ی توپه که بوو.

ناستیا پرسیی: «بارووت پئییه؟»

- نه ری.

ناستیا به بزیه کی پر پارانه وه و نازه وه گوتی: «بارووته که شمان پیشان ده.»

کولیا دیسان دهستیکرد به جانناکه یدا و شووشه یه کی چکوله ی پر له بارووتی راسته قینه ی دهرینا. بریکیشی گولله پیوو له کوتی کاغه زی پیچابوو. ته نانهت زارکی شووشه که شی کرده وه و توژیکی کرده سه ره پی دهستی . کولیا به شله ژانه وه و ریایی پیدان که: «وریان ئور له و دهوروبه ره نه بی، دهنه دته قیته وه و دهمانبا به حه وادا.»

منداله کان به ترس و دله خورپه یه که وه که نه وهنده ی دیکه ی توشی شادی و سه رسوورمان کردن، چاویان له بارووته که بری. به لام کاستیا گولله که ی بی چاکتر بوو و پرسیی:

- گولله که شی ئور دهگری؟

- نا.

کاستیا دهستیکرد به پارانه وه: «تو خودا دووسی دانه یان بده به من.»
- باشه، ها بیگره، به لام هه تا دیمه وه پیشان دایکتی نه دهی، دهنه واده زانی بارووته و له ترسانا له دین دهرده چی . لیتان دهنه.

ناستیا هه لیدایه: «دایکم قهت لیمان نادا.»

- ده زانم، به لَام با توورهش نه بی. قهت فیل له دایکتان مه کهن و هیچی
لی مه شارنه وه، ته نیا ئە مجاره نه بی، ئەویش ههتا دیمه وه. ئیستا دههیلان برۆم؟
خۆ ئە گهر من برۆم ناترسن؟ ناگرین؟!»

کاستیا دلێ پر بوو و گوتی: «ئیمه ده - ده گرین.»

ناستیاش وی پرای ئەو گوتی: «راست دهکا، ده گرین، حه تمه ن ده گرین.»
- ئاخ، له دهست ئیوه منداله کان، به کاری ئەوهش نایه به جیتان بیلم.
جووجه له کانم، چاره م نییه، ده بی له لاتان بمینمه وه، ههتا که نگیش، نازانم.
چبکه م. کاتیش تیده په ری، ئیتر فریا ناکه وم، چبکه م!»

کاستیا له به ری پارایه وه: «به پیرزفون بلێ خوی بمرینی!»

- چاره یه کی دیکه مان نییه، ناچارین په نا بو پیرزفون به رین. پیرزفون، iCi.
(وه ره بو ئیره).

کولیا دهستیکرد به فرمان پیدانی سه گه که. ئەوهی فیری کردبوو سه گه
به ریوهی برد. سه گیکی موو قرژ و دهسته بوو. جلیکی خۆله می شینی له بهر
کراوو. چاوی راسته ی کویر بوو. گوچکه ی چه په شی هه لقی شابوو. ده وه ری و
هه لده به زی، خۆی هه لدینا و له سه ر پاشووی ده رۆیشت. چوار په لی له حه وا
ده کرد و له سه ر گازه رای پشت ده کهوت و خۆی وا لیده کرد ده تگوت له کاره با
دراوه و وشکبووه. هه ر له و کاته دا که خه ریکی به ریوه بردنی ئەو شانویه بوو،
ئاگاتای کلفه تی خاتوو کراسووتکین، که ژنیکی چل سالانه ی قه له وه و گروئ
بوو ده رگای کرده وه. له بازاره وه هاتبووه و کیسه یه کی پر له که لوپه لی به
دهسته وه بوو. کیسه یه کی به دهستی چه په ی هه لگرتیوو، بیده نگ راوه ستا و
چاوی له سه گه که بری. ئەهه رچی کولیا دلله وای هاتته وهی ئاگاتا بوو، به لَام
شانۆکه ی تیکنه دا و دوا ی ئەوهی ماوه یه ک پیرزفونی به وجۆره راگرت، ئاخری
فیتووه که ی لیدا. سه گه ش هه ستا و له خۆشی ئەوهی ئەرکی خۆی به جی
هیناوه دهستیکرد به هه له به زدا به ز.

ئاگاتا به له بزیکه حه کیمانه وه گوتی: «ئیه ره سو سه گ و کاری ئاوا!»

کولیا کراسووتکین به مړوموچی پرسیی: «زه عیفه، بؤ وا درهنگ هاتییه وه؟»

- دهمت لیکنی، به یته شه.

- به یته شه؟

ئاگاتا که به لای وه جاخه که وه خوی خه ریک کردبوو، بی ئه وهی توورپهیی و نارپه حتی به دهنگییه وه دیاربی، له بن لیوه وه منجاندی: «ئهری، به توچی درهنگ هاتوومه وه. ئه گهر درهنگیش هاتییتمه وه حه تمه ن هویه کی بووه.» له راستیدا، ویده چوو که یف بکا که ئاوا به دم ئه ربابه میتر منداله که یدا دیته وه و سهر دهنیته سهری.

کولیا کراسووتکین له سهر قه نه فه که ههستا و گوتی: «گوئیگره، ئهی پیریژنی گه مژه، سویندم بؤ بخؤ و به لاین بده که جوان ئاگاداری له و مندالانه ده که ی، من ئه وه دهرؤم.»

ئاگاتا به پیکه نینه وه گوتی: «سویندت بؤچی بؤ بخؤم؟ به بی سویند خواردنیش ئاگادارییان هه ر لیده که م.»

- نا، ده بی سویندم بؤ بخوی. دهنه نارؤم. بلئی به خودا.

- دهی مه رؤ. به من چی؟ دهری زور سارده، هه ر له مالی بی باشتره.

کولیا پرووی له منداله کان کرد و گوتی: «مندالینه، تا ئه و کاته ی من یان دایکتان دینییه وه، ئه م ژنه ئاگاداریتان لیده کا، چونکه ده بوو زور له وه زووتر بگه ریته وه. ئاگاتا، خؤ شتیکیشیان دده دیه ی، وانیه؟»

- حه تمه ن.

کولیا گوتی: «خودا حافیز، جووجه له کانم، ئیستا بیخه م دهرؤم.» به لای ئاگاتا داتییه ری و گوتی: «دایه گه وره، هیوادارم ئاگات لییان بی و ته مه نیان له به رچاو بگری، نه چی ده ست بکه ی به قسه ی پر و پیریژنان سه باره ت به کاترینا، حالی بووی؟ پیرزفون، Ci!»

ئاگاتا، ئه مجاره به راستی رقی ههستا و گوتی: «برؤ ملت بشکینه، هه تیوه

هیچو پووجه! له سهر ئه و قسانه پیویسته تییه لدانیکی باش بخوی!»

کورى قوتابى

به لّام كولىا گويى له و قسانهى نه بوو. چونكه دهيتوانى برواته دهري. هه روا كه دهرويشته دهري، له بهر دهركا چاويكى له دهوروبهري خوئى كرد، شانى هه لته كاند و به گوتنى «پياو له سهرمانا رهق دهبي.» راست به ره و شه قام سهري پيوهنا و به لاي چه پدا به ره و بازار بايدايه وه. مالىكى مابوو بگاته نيو بازار راوهستا، فيتفيتهاهيكى له گيرفانى دهرهينا و وهك ئه وهى عه لامه تيك بدا، به هه موو هيزى خوئى فووى پيدا كرد. ناچار نه بوو له خوله كيك زياتر له بهر ده مى كورپكى كولمه سوورى يازده سالانه، كه كوئيكى گهرم و خاوينى له بهر دا بوو و بو ديتنى ئه و به پرتاو هاتبووه دهري، مهحتل بي. كورپه ناوى ئيسموروف بوو، كورپه له پولى ئاماده ييدا ده رسي دهخويند و (دوو پؤل خوارتر بوو له كولىا كراسووتكين)، كورپى كارمه نديكى ده وله مهند بوو. دايكى و باوكى نه يانده هيشت تخون كولىا بكه وي، چونكه بزوزى و هارو هاجيبه كهى ناوبانگى دهر كردبوو، بويه ئيسموروف به دزييه وه ده هاته دهري. ئه گهر خوينه ر له بيري نه چووبينه وه، ئه و يه كيك له و كورانه بوو كه دوو مانگ له مه وه بهر به ردى له ئيلوشا هه لكردبوو. ئيسموروف هه ر ئه و كورپه بوو كه نه قلى ئيلوشاى بو ئاليوشا كارامازوف گيرايه وه.

ئيسموروف له سه ره خو گوتى: «كولىا، يهك سه عاته چاوه رپتم»، پاشان به جووت به ره و بازار وه ريكه وتن.

کولیا کراسووتکین وه لّامی دایه وه: «وه درهنگ که وتم، کارم بۆ هاته پیشی. لیت نادهن بزائن له گه‌ل من هاتوی؟»

- گویی مه دهیه. من تا ئیستا لیدانم نه خواردووه! پی‌رزفونیشته له گه‌ل خۆت هیناوه؟

- ئه‌ری.

- له گه‌ل خۆت دهیهینی بۆ ئه‌ویش؟

- ئه‌ری.

- ئاخ، بریا ژووچکاشیان له گه‌ل بوایه!

- شتی وا هه‌ر نابیی. ژووچکا هه‌ر نه‌ماوه، کهس نازانی له کوئییه، له میژه بی‌سه‌ر و شوینه.

ئیس‌مۆرۆف له ناکاو له جی‌ی خۆی راوه‌ستا. «یانی ناکرئ ئه‌و کاره بکه‌ین؟ ئیلۆشا ده‌یگوت ژووچکا سه‌گیکی خۆله‌میشینی تو له‌ک کردوی وه‌ک پی‌رزفون بووه. ناکرئ بلّی ئه‌وه ژووچکایه؟ ره‌نگه‌ باوه‌ریش بکا.»

- کورپه‌ واز له درۆ بیته، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌ مه‌سه‌له‌هه‌تیشی بزانی. هیوادارم سه‌باره‌ت به‌ هاتنی من هیچته‌ پینه‌گوتییتن.

ئیس‌مۆرۆف گوتی: «نا، دلّیابه! ده‌زانم چکه‌م.» هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی دا: «به‌لام پی‌رزفون نابیتته‌ هۆی دلّخوشیی. جه‌ناب‌سه‌روان باوکی ئیلۆشا «گسکه‌ کۆله» پینیگوتین ده‌یه‌هوی ئه‌مرۆ تووتکیکی لمبۆز ره‌شی بۆ بینی. پینیوايه ئیلۆشا دلّی پینده‌کریتته‌وه، به‌لام من له‌وه دلّیا نیم.»

- ئیستا ئیلۆشا حالّی چۆنه‌؟

- ئاخ، زۆر نه‌خۆشه‌! پینیوايه ده‌رده‌باریکه‌ی گرتووه، زۆر وریا و زیته، به‌لام هه‌ناسه‌ کیشانی! زۆر به‌ دژواری هه‌ناسه‌ ده‌کیشی. چه‌ند رۆژ له‌مه‌وبه‌ر داوای پۆستاله‌کانی کرد، تاکو هیندیک بگه‌رئ. ته‌نانه‌ت هه‌ولیدا به‌ نیو ژووره‌که‌دا پیاسه‌ بکا، به‌لام نه‌یتوانی له‌ سه‌ر پئ خۆ بگری. گوتی: «ئاخ، باوه‌گیان، پیشتەر پیمگوتی ئه‌م پۆستالانه‌ به‌کار نایه‌ن. ناتوانم پینیانه‌وه‌ بپروم.»

پیی و ابوو لاق تیکه ل هاتن و لاتراسکه به ستنه که ی خه تای ئه و پؤستالانه یه، به لام له بهر بیهیزی بوو. له وانه یه حه و توویه کی دیکه نه ژی. هیرتیز نیستیوب دهوا و درمانی ده داتی. ئیستا دهوله مند بوون - کولیکیان پاره هه یه.

- تا قمیکی خویری و پاره په رست؟

- مه به ست کئی ه؟

- مه به ستم دوکتوره کان و داروده سته نوژداره کانیا نه، هه موویان هه ر وان و تیینا گه ن. ته نیا ده زانن خه لکی برووتیننه وه و پاره وه سه ر یه ک نین. من زانستی دوکتوریم قه بوول نییه. دامه زراوه یه کی هیچه. دممه وئ له بنجوبناوانی مه سه له که بکولمه وه و تییبگه م. به لام ئه وه چ دلسؤزییه که له وئ وهریتان خستوه؟ وادیاره هاو پؤله کانی هه موو رؤژی له وین؟

- هه موویان نا، ته نیا ده که سمان هه موو رؤژی ده چین بو دیده نی، قه ستنیکی تاییه تیشمان نییه.

- نازانم له نیا نه دا ئالکسی کارامازوف چکاره یه. هه ر ئه مرو یان سبه یین براکه ی له سه ر جینایه ت و پیاوکوژی دادگایی ده که ن، که چی خوی ئه وه نده بیکاره وه ک گای نیو گوئی لکان له گه ل مندالان که وتوه و دلسؤزی ده نوینی.

- دلسؤزی له ئارادا نییه. هه ر ئیستا خوشت ده بی بچی له گه ل ئیلوشا ناشت بییه وه.

- له گه لی ناشت به وه؟ قسه ی قور ده که ی! من ئیجازه به که س ناده م خوی له کارم هه لقوتینی.

- ئیلوشا ده زانی به دیتنت چه نده خو شحال ده بی. نازانی ده چی بؤلای. له بهر چی تا ئیستا نه ده هاتی؟

ئیسمؤرؤف ئه م رسته ی دوا بیی به شیوه یه کی زور خه مبارانه ده بری.

- کوری چاک، ئه وه ئیتر پیوه ندیی به خومه وه هه یه. به مه یلی خوم ده مه وئ بچم، چونکه به سه لاهی ده زانم، به لام ئیوه ئالکسی کارامازوف ده تانبا، ئه م دوو شته ش جیاوازیی زوره و دیسان خو مه علومیش نییه! رهنگه نه یه م بو ناشت بوونه وه. به راستی قسه یه کی قوره. ناشت بوونه وه!

- کارامازۆف لهو نیوهدا هیچ کاره نییه. کوردهکان خۆیان به مهیلی خۆیان بریاریندا بچن. ههلبهت جاری یه کهم له گهڵ کارامازۆف چوون. به کاریکی گهوجانهشی نازانم. هه موومان پیکه وه ناچینه ژووری، دانه دانه دهچین. باوکی به دیتنی ئیمه زۆر خۆشحال بوو. دهزانی بێتوو ئالیووشا بمرئ شیت دهبی. سوڤ دهزانی ئیلووشا دهمرئ. پیموایه زۆری پینخۆشه له گهڵ کورده کهی ئاشت بووینه ته وه. ئیلووشا پرسیاریکرد، هه ر ئه وهنده، پرسیار دهکا و ئیتر هیچ نالی. باوکی یان شیت دهبی، یان خۆی دهخنکینئ. پینشتریش شیت بازارپی دهرهیناوه. دهزانی زۆر پیاویکی باش و به ریزه. ئه و کاته ئیمه به هه له چوو بووین. هه مووشی خه تای ئه و پیاوکۆزه بوو، که ریشی گرت و لێیدا.

- سه ره رای ئه وان ههش، سه رم له کارامازۆف سوڤ ماوه. ده بوو زۆر له وه زووتر له گه لی ئاشنا بم، به لام پیمخۆشه له هیندیک باره وه به دلی خۆم بکه م. له گه ل ئه وه شدا، شتیکم بۆ ئه و له سه ردایه و ده بی بیسه لمینم.

کولیا قورساخانه مه ته قی له خۆی بری. ئیسموڤرۆفیش بیدهنگ بوو. هه لبه ت ئیسموڤرۆف، کولیا ی ده په ره ست و به خه ونیش نه یده دی بیته هاوشان و هاوپی. ئیستاش زۆری ئه و قسه یه ی به دل بوو که گوئی «به مه یلی خۆی» ده چی بۆ دیده نیی ئیلووشا. پیی وابوو ئه و کاره رازیکی تیدایه که ئاوا له پر کولیا له سه ری داوه بچی بۆ ملاقاتی ئیلووشا. له بازار تیپه رین. سه عاتیک ده بوو لادیی عاره بانه ی پر له بار و مریشک و که له شیریان راگرتبوو و باریان به عه رزدا دا بوو. ژنانی کاسبکار له نیو بۆتکه کانیاندا لۆکه و ده زوو و ورده واله یان ده فرۆشت. به م یه کشه ممه بازارانه یان ده گوت «بازاری مه کاره»، له ماوه ی سالدا ئه و چه شنه بازارهش به رده وام هه بوو. پیرزفۆن به ملاوئه ولادا هه لده هات و ملوموی ده کرد. کاتیک تووشی سه گی دیکه ده بوون، به پیی ئادابی سه گانه، به تامه زرویی بونیان به یه کتره وه ده کرد.

کولیا گوتی: «ئیسْمۆرۆف، پیمخۆشه ئەم دیمەنە راستەقینە و سروشتیانە ببینم. سەرنجت داوێ کاتێک ئەو سەگانه بە یەک دەگەن چۆن بۆن بە یەکتەرەو دەکەن؟ پیموایە قانونی زاتەکیان وایە.»

- ئەرئ؛ عادەتیکی قۆر و پیکەنینیان هەیه.

- پیکەنینیش نییه، بە هەله چووی. سروشت هێچ شتیکی قۆر و پیکەنینی تێدا نییه، ئەگەرچی لەبەر چاوی مڕۆفی دەمارگرژ قۆر و پیکەنینی دەنوێنی. ئەگەر سەگەل بیانزانن بێر کردنەو و کردەوێ ئیمە هەلسەنگینن، دەیانزانی لە پێوەندی کۆمەلایەتی مڕۆف و ئەربابەکانیاندا، زۆر شتی لەو قۆرتەر و پیکەنینی تر هەیه. - لە راستیدا زۆر زیاتر. ئەو دووپات دەکەمەو، چونکە بە برۆای من گەوجییەتی ئیمە زۆر لەوان زیاتر. بێرۆرای راکتینیش هەر وایە. - بێرۆرایەکی سەرنج راکیشە. ئیسْمۆرۆف، من سۆسیالیستم.

ئیسْمۆرۆف پرسیی: «سۆسیالیست چییه؟»

- ئەو کاتێکە کە هەموو کەس یەکسان بن و مال و دارایی هەمووان بەقەد یەک بێ. ژنەیان و شووکردن نەبێ و هەرکەس هەر یاسا و دین و ئاینیکی پێباشە پێرەوویی لێکا... و هتد تۆ هیشتا تەمەنت بەو جییە نەگەیشتوو هەو بەگە. دەزانی هەواکە ی زۆر ساردە! ئەرئ، هەشت پلە لە ژیر سفردایە، باوکم هەر ئیستا چاوی لە دەماسەنج کرد.

- ئیسْمۆرۆف، تۆ سەرنجت داوێ لە نیوێ زستاندا، ئەو کاتە ی هەوا بە سفیریش دەگا، وەک ئیستا کە سەرەتای زستانە و شەپۆلی سەرما ی لە ناکا و لە کاردا ی، بەتایبەت کاتێک بەفری زۆریش نەکەوتوو. زۆر هەست بە سەرما ناکەین؟ هۆیە کەشی ئەو یە خەلک عادەتیان پێنەگرتوو. مڕۆف هەموو شتیکیان بە پێی عادەتە، هەموو شتیکیان تەنانەت پێوەندییە کۆمەلایەتی و سیاسییەکانیشیان. عادەت پالئەریکی گەرە و بەهێزە. ئەو لادییە پیکەنینییەت دیو!

کولیا ئاماژە ی بە لادییەکی کەلەگەتی، کەلپۆس لەبەری بە نەشە کرد کە لە پەنا عارەبانەکە ی راوہستابوو و جووتی دەستەوانە ی چەرمیی کۆن و

دراوی له دستدا بوو و لیکي هه لده ساوین. ریشه دريژ و بوزه که ی
که ره سیسه ی گرتبوو و سپی ده کرده وه.

کولیا له گه ل ئه وه ی به په نایدا تیپه ری، به دهنگی کی به رز قیژاندی: «ریشی
ئه و کابرا لادییبه به ستوویه.»

کابرای لادیییش به له بزیکي ئارام و حکمه ت ئامیز وه لامی دایه وه: «ریشی
زور که سان به ستوویه.»

ئیسمۆرۆف گوتی: «سه ر مه خه سه ری.»

- هیچ نییه. تووره نابی. پیاوی چاکه. ماتووی. خوداحافیز.
- خوداحافیز.

- بو ناوت ماتوویییه؟

- ئه ری بو نه تده زانی؟

- نا، نه مده زانی. هه روا گوتم.

- درۆ مه که! پیموایه خویندکاری، ها؟

- ئه ری.

- له وه ده چی قامچیش بخوی؟

- زوریش نا - هیندی جار.

- ئیشت پیده گا؟

- ئه ری، ئه ی چۆن ئیشم پیناگا.

کابرای لادییی له دل وه هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «ئاخ، له و ژیا نه!»

- خوداحافیز ماتووی.

- خوداحافیز، به دینم کورپکی باش و ئاقلی.

کورپه کان به ری خویاندا رۆیشتن.

کولیا به ئیسمۆرۆفی گوت: «ئه و کابرا لادییبه زور پیاوی چاکه. من

زۆرم پیحۆشه له گه ل لادییبه کان قسه بکه م، هه میشه ش پیمخۆشه چاکه یان

له گه ل بکه م.»

ئیسمۆرۆف پرسیی: «بو درۆت کرد و گوتت قامچیمان لیده ده ن؟»

- ناچار بووم وا بلیم، بۆ ئهوهی خوْشحالی کهم.

- مه بهستت چییه؟

- دهزانی ئیسموْروْف، پیمخوْش نییه شتیکم دووجار لیپرسن.

پیمخوْشه خه لک له گه ل یه کهم قسه تییگهن. هیندی شت هیه بهیان ناکری. لادیی پئیان وایه کوره قوتابی قامچی دهخون و ههر دهبی بیسی خون. ئه گهر کوره قوتابی قامچی نهخوا، بۆ ئهوه نابیی پئی بلیی کوره قوتابی، ئه گهر پیمبگوتایه قامچی ناخوین، دلی ناخوْش دهبوو. به لام تو له وه ناگهی. پیاو دهبی بزانی چوْن ریز بۆ لادیی دانی.

- تهنیا تکات لیده کهم سهر مه خه سهریان، دهنا کیشهیه کی دیکهی وهک کیشهی قازه کهت تووش دهبی.

- که وایه تو دهترسی؟

- کولیا پیمه که نه. وایه دهترسم. باوکم له دین درچوو. گه ران و ره فبقایه تیم له گه ل تو لی قه دهغه کراوه.

- دلی خوْت نارحه ت مه که. ئه مجار رووداوی وا ناقه ومی.

کولیا ئه وهی گوت و ئاماژهی به یه کی له و ژنه دستفرۆشانهی نیو بۆتکه کان کرد و به دهنگی بهرز هه رای لیکرد: «هوی ناتاشا سلاو!»
ژنیکی جحیل بوو به توورهی وهلامی دایه وه: «به من دهلیی ناتاشا؟ وا مه لی، ناوی من ماریایه.»

- خوْشحالم که ناوت ماریایه. خوداحافیز!

- ئهی هه تیوه پیسه، هیشتا سهری له هیلکه نه جووقاوه گالته به خه لک دهکا.

- من به په له م. ئیستا ناتوانم راوهستم. یه کشه ممهی داهاتوو پیمبلی.

ئه وهی گوتو دهستی بۆلای ژنه راته کاند، وهک ئه وهی ژنه قسهی به ئه و کوتبی، نهک ئه و به ژنه.

ماریا قیژاندی: «یه کشه ممه‌ی داهاتوو هیچ قسه‌یه کم له گه‌ل تو نییه. هه‌تیوه پرووه‌له‌مال‌دراوه بۆ لیت هه‌لپنچاوم. خو من هیچم نه‌گوتوو. شیاوی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و ناجسنیه قامچی بخوی!

ئه‌و ژنه‌ ده‌ستفروشانه‌ی له‌و شوینه‌ بوون هه‌موویان دایان له‌ قاقای پیکه‌نین. له‌ ناکو و پیاویک به‌ تووره‌یی و به‌ هه‌شتاو له‌ دالانی دوو‌کانه‌کان ده‌ره‌پری. لایکی ده‌موچاو دریزۆکه‌ی قژ لول و ره‌نگ بزراکو و هاو‌لاوی، خه‌لکی ئه‌م شاره‌ نه‌بوو. بالته‌یه‌کی شینی له‌به‌ردا بوو و کلاویکی شه‌پکه‌داری له‌سه‌ر نابوو. له‌ میرزای بازرگانان ده‌چوو. به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر و گه‌وجانه‌ مشتێ قووچاند و هه‌ره‌شه‌ی له‌ کولیا کرد. به‌ تووره‌یی گوراندی: «ده‌تناسم، ده‌تناسم!»

کولیا چاوی تیبیری. وه‌بیری نه‌ده‌هاته‌وه‌ که له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه‌ تووشی کیشه‌ و ده‌مه‌قالی بووی. به‌لام له‌ نیو بازار و سه‌ر شه‌قام هینده‌ی له‌گه‌ل ئه‌موئه‌و شه‌ره‌ ده‌نوکه‌ کردبوو، زۆر به‌ زه‌حمه‌ت وه‌بیری ده‌هاته‌وه‌.

به‌ ته‌شه‌روه‌ پرسیی: «به‌ راسته‌؟»

ئه‌و پیاوه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی چه‌پۆلانه‌ دووپاتی کرده‌وه‌: «ده‌تناسم، ده‌تناسم!

- زۆر پیروژه. باشه، ئیستا ده‌بی برۆم. خوداحافیز!

ئه‌و پیاوه‌ گوراندی: «دیسان ده‌ستکرده‌وه‌ به‌ کاری ناجسناوه‌؟ دیسان ده‌ستت کرده‌وه‌ به‌ کاری ناجسناوه‌؟ ده‌زانم دیسان کاری ناجسناوه‌ت به‌ ده‌سته‌وه‌ بووه‌!»

کولیا که‌ بیده‌نگ راوه‌ستا‌بوو و چاوی له‌ سه‌رتاپای ده‌کرد، گوتی: «ئه‌وه‌ پیوه‌ندی به‌ خۆمه‌وه‌ هه‌یه، براهه‌م.»

- یانی پیوه‌ندی به‌ منه‌وه‌ نییه‌؟

- نا پیوه‌ندی به‌ تۆوه‌ نییه‌.

- ئه‌ی پیوه‌ندی به‌ کتیه‌ هه‌یه‌؟ ها؟ به‌ کتیه‌؟

- ئیستا پیوه‌ندی به‌ تریفۆن نیکیتیچه‌وه‌ هه‌یه، نه‌ک به‌ تۆوه‌.

کابرا به سهرسورمانه وه چاوی له کولیا بری، دیاربوو زوری رق ههستاره، گوتی: «کام تریفون نیکیتیچ؟»

کولیا، کتوپر به توندی گوتی: «تا ئیستا چوویه ته کلیسه ی عوروچ؟ کابرا که تا رادهیه ک توشی حه په سان بووبوو، گوتی: «کام کلیسه ی عوروچ؟ بوچی؟ نا، نه چووم.»

کولیا پیداکرتر له پیشوو گوتی: «سابانی یوف دهناسی؟»
کام سابانی یوف؟ نا، نایناسم.

کولیا قسه که ی پیبری و گوتی: «که وایه برۆ بو ججه ندهم،» له گه لئه وه ی به توندی به ره ولای راست بایداوه، به په له و هه له داوان رۆیشت. وه کئ وه ی پی عه یب بی له گه ل که وچه پیاویک قسه بکا که سابانی یوف نانس.

کابرا دوا ی تاویک عه به سران وه خو هاته وه و وه ک پیشوو توشی شله ژان بوو. «هوی دا راهه سته بزائم! کام سابانی یوف؟» به چاویکی گه و جانه له ژنه دهستفرۆشه کانی روانی: «گوتی چی؟»

ژنه کان دایان له قاقای پیکه نین.

ژنیکیان گوتی: «کهس سه ری له کاری دهرناچی.»

کابرا هه روا تووره و تۆسن، مشتی توند قووچاندبوو و رایده ته کاند، دیسان دووپاتی کرده وه: «کام سابانی یوف، مه به سستی کئییه؟»

یه کئ له ژنه کان گوتی: «حه تمه ن مه به سستی ئه و سابانی یوفه یه که کاسبکاری مالی کوزمیچۆفه.»

ژنیکی تر هه لیدایه: کچی ئه وه ی ئیوه ده لئین تریفونی ناوه، تریفون نیکیتیچ. کابرا به شیوه یه کی وه حشییانه چاوی تیبرین و به جاری دۆش دامابوو. ژنیکی دیکه گوتی: «کاسبکاری مالی کوزمیچۆف؟ به لام ناوی تریفون نه بوو. ناوی کوزما بوو، نه ک تریفون. به لام کوره گوتی تریفون نیکیتیچ، که وایه نابئ ئه و بی.»

ژنيكى ديكه ش، كه تا ئىستا بىڭدهنگ راوه ستابوو و مته قى نه ده كرد، هه لىدايه: «ناوى نه تريفون و نه سابانى يوف، چيژوفى ناوه. ئالكسى ئىوانىچ؛ چيژوف ئالكسى ئىوانىچ.»

چوارهمين ژن كه وته كهى ئهوى دهسه لماند گوتى: «لېم پروونه ناوى چيژوفه.»

كابرا واق ورمواوه چاوى له ژنه كان ده كرد و هيووا براوانه گوراندى: - ئهى خه لكينه، ئاخىر نازانم بو ئه و پرسىارهى لىكردم؟ بوچى گوتى: «سابانى يوف ده ناسى؟» ئاخىر من چووزانم سابانى يوف كىيه؟ ژنيكى ديكه به زمانىكى رهق و راشكاوانه گوتى: «تو به راستى پياويكى گه مژهى. من ده ليم ناوى سابانى يوف نىيه، چيژوفه، چيژوف ئالكسى ئىوانىچ. هه ر ئه وه يه، راست خو يه تى!»

- كام چيژوف؟ كىيه؟ ئه گه ر ده زانى پىم بلئى.
- ئه و پياوه حوو جه بلقنهى هاوينا نه له نيو بازاردا ده خولتته وه.
- ئاخىر ئه و چيژوفه چ پىوه ندىيه كى به منه وه هه يه، ها؟
ژنيكى ديكه يان هه لىدايه: «من چووزانم؟ خو ت كه ئه و هه موو هاتوو هاواره ت وه رى خستوو، ده بى بزانى چيت لىى ده وى. ئه و، قسهى له گه ل تو كرد، نه ك له گه ل ئيمه، گه وجه گيان. يانى هه ر به راستى نايناسى؟»
- كى نانسى؟

- چيژوف ده ليم.
- هه ر دووك چاوى چيژوف ده رى. به خزمه تى ده گه م راوه سته، به من راده بوئى! هه تيوه به ره للايه.
- به خزمه ت چيژوف ده گه ي! ئه و يش به خزمه تى تو ده گا. به راستى وادياره پياويكى گه لحوى.

- ژنه تيوه هىچو پووچه، خو من چيژوف ناليم. به خزمه ت ئه و كورپىزگه ده گه م. بىگرن، دابىگرن بوم، من به شىت ده زانى و پىم راده بوئى!

ژنهکان دایان له قاقای پیکه‌نین. به‌لام کولیا زور دور که وتبووه و قیت و قوز ملی ری گرتبوو. ئیسمرۆف شان به شانی دەرۆیشت و ئاوړی له و تاقمه دم پر له هه‌رایه ده‌دایه‌وه که جییان هیشتبوون. ئه‌ویش له خو‌شیانا که وتبووه قله‌سه‌ما. له لایه‌کیشه‌وه دهرسا به و هاوړییه‌تییه له‌گه‌ل کولیا له مال‌ه‌وه تووشی کیشه و هه‌را بی .

له کولیا‌ی پرسى: «مه‌به‌ستت کام سابانى یۆف بوو؟» هه‌لبه‌ت ده‌یزانى چ وه‌لامیكى ده‌داته‌وه.

- چووزانم؟ ئیستا برۆ چاویان لیکه، هه‌تا ئیواره هه‌ر ده‌یریسن . شه‌ره چه‌قه ده‌که‌ن. پیمخۆشه‌هه‌پۆل و گه‌وجان چیوه‌خزتی دم، جا له هه‌ر چینیکی کۆمه‌ل بن، فه‌رقی پیناکه‌م. ئه‌وه‌ش زرته‌بۆزیکى گه‌لحوى دیکه، مه‌به‌ستم هۆو لادییه‌یه. مه‌گین ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ت نه‌بیستووه «گه‌وجتر له فه‌ره‌نسیی گه‌وج، مه‌گین خۆی بی،» به‌لام رووسییه‌کی گه‌وجیش له دووره‌وه هاوار ده‌کا گه‌وجه، هه‌ر به ره‌نگیدا دیاره. تو چاوی لیکه.

- کولیا، له کۆلی به‌وه، وه‌ره با برۆین.

- تازه هه‌لبووم و به‌که‌س ناکوژیمه‌وه. هۆی لادییى سلاو!

لادییه‌کی تیکسمراو، به‌ده‌موچاوی خړ و ساده‌وه، ریشیکی بۆز و ته‌نکی هه‌بوو، سه‌ری داخستبوو و دەرۆیشت، سه‌ری هه‌لینا و چاویکی له کوربه کرد. له‌وه ده‌چوو ته‌واو وریا نه‌بی.

له وه‌لامیدا به‌قه‌ستی گوتی: «ئه‌گه‌ر ناته‌وی پیم رابویری، عه‌له‌یکه‌سه‌لام.»

کولیا به پیکه‌نینه‌وه گوتی: «ئه‌گه‌ر پیترا بویرم چی؟»

- ده‌ی ئه‌وه گالته‌یه گالته. بۆخۆت هه‌ر پیکه‌نه‌قه‌یدی نا‌کا. خو گالته خراب نییه.

- بمبه‌خشه‌براکه‌م. گالته‌یه‌کم کرد.

- چاکه، خودا بتبه‌خشی!

- توش من ده‌به‌خشی؟

- زور چاکیش دہتہ خشم. ریگای خوت بگرہ و برو.

- دلیم پیموایہ لادنییہ کی زور وریا و بهوشی.

کابرای لادنیی ہر بہو شیوہیہ جیدی و چاوه روان نہ کراو وہ لامی

دایہ وہ: «به هوشتر له تو.»

کولیا توزی واقعی و پما و گوتی: «پیمواییه.»

- بروا بکہ به راستمه.

- رہنگه واش بی.

- به لی وایه، براهه م.

- خود احافیز لادنیی.

- خود احافیز.

کولیا، دای تاویک بیدهنگی به ئیسموروفی گوت: «هموو جوړه

لادنییہک هه یه. من چوزانم له گهل لادنییہ کی وریا تیده که وم؟ من هه میشه

بروام به هوش و زیره کی لادنییہ کان بووه.»

له و دورانه وه سه عاتی کلیسه ی گوره زهنگی سه عاتی یازده و نیوی

لیدا. کولیا و ئیسموروف هه نگاویان توند کرد و خویان گه یانده نزدیک

ماله که ی ئیسنگیریف که تا راده یه ک دوریش بوو. بیست هه نگاویان مابوو

بگه نه ماله که، کولیا راده ستا و داوی له ئیسموروف کرد له پیشه وه بچی و

کارامازوفی بو بانگ بکاته ده ری.

- پیاو سه ره تا توزی بواره که تاقیکاته وه باشه.

ئیسوروف به نارہ زایه تییه وه گوتی: «بو داوی لیبکه م بیته ده ری؟ خوت

بچو ژووری؛ به دیتنت خوشحال ده بی. ئاخر له م سه رما و سولہ و

سه هولبه ندانه دا ئاشنا بوون چ مانایه کی هه یه؟»

کولیا به له بزیک ی فرمان پیده رانه که پیخوشبوو له گهل «مندالان» به

کاری بینی، قسه که ی پی بری: «ئه وه پیوه ندیی به خومه وه هه یه که بو

دهمه وئی له و سه رما و به سته له که دا چاوم پیی بکه وئی.» ئیسوروف به

هه لاتن چوو فرمانه که ی جیبه جی بکا.

(۴)

سه کی بزر بوو

کولیا قوره ده ماخانه پالی به نهرده کانه وه دا و چاوه ری بوو ئالیووشا بیته ده ری. له میژ بوو ده یویست چاوی پیبکه وی. باسی ئالیووشای له کورانی هاو پۆلی بیستبوو، به لام هر کاتی ناویان دهینا رقی هه لده ستا و خوی وا نیشانده دا که به هیچی نازانی و هر شتیکی له باره یه وه ده بیست دهیدایه بهر پلاری «ره خنه». به لام له ناخه وه زور تامه زرو بوو له گه لی ئاشنا بی. له سه ریه ک ئه وه ی سه باره ت به ئالیووشا ده بیست، شتیکی هاو دلانه و سه رنج راکیشی پیوه نه بوو. که وایه ئه م ساته ی ئاشنا بوونه زور گرینگ بوو: سه ره تا ده بوو خوی نیشاندا، یانی سه ره به خوی خوی بنوینی. «ده نا منیش وه ک ئه وانی دیکه به چاوی مندالیک سیزده سالان ده بینن. چونکه ئه و کورانه هر به هیچ نازانی! هر له گه لی ئاشنا بم لینی ده پرسم به چ چاویک له و کورانه ده روانی. به لام به داخه وه کورته بالام. توزیکوف له من که م ته مه نتره، به لام به و حاله ش هه تا گوچکه ی دیم. به لام من زیره کی و هوش له روخسارم ده باری. قه لافه تیکی جوانم نییه، ده زانم زوریش ناشیرینم، به لام وریایی و هوش له روخسارم ده باری. نابج له قسه کردندا زیده رپوی بکه م؛ ئه گه ر یه که و جار خوم بدورینم و توندی نه گرم، ره نگه پییوابی... تف! ئه وه ئیتر هر نابج و به جاری ئابرووم ده چی ئه گه ر پییوابی...!»

ئو بیروکه میشکی کولیا ی داگرتبوو، له گه ل ئه وه ی ئه و په ری هه ولی خوی ده دا تاکو خوی وه ک که سیک ی زور سه ره به خوی خواز نیشاندا و ئه و بیروکه به رده وام دنه ی ده دا. ئه وه ی له هه موو شتیک زیاتر ئازاری ده دا،

کورته بالاییه‌که‌ی بوو. ئه‌وه‌نده‌ی بۆ قه‌لافه‌ته وردیله‌که‌ی خه‌می ده‌خوارد، نیو
 ئه‌وه‌نده بۆ «روخساره ناشیرینه‌که‌ی» نارحه‌ت نه‌بوو. سالی رابردوو، له
 سه‌ر دیواری ماله‌که‌یان به‌قه‌له‌م بالای خۆی دیاریکردبوو و هه‌ر دوو مانگ
 جارێک خۆی پێده‌گرت و بالای خۆی تاقیده‌کرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بزانی چه‌نده
 گه‌وره‌بووه. به‌لام به‌داخه‌وه! زۆر که‌م بالای ده‌کرد و هه‌ر ئه‌وه‌ش هیندی
 جار هیوابراوی ده‌کرد. له‌ راستیدا ده‌موچاوشی «زۆر ناحه‌ز» نه‌بوو؛ به
 پێچه‌وانه، تا راده‌یه‌ک جوان و له‌به‌ردلانی‌ش بوو: پێستیکی نه‌رم به‌ده‌نکه
 ده‌نکه‌یه‌ک ورده‌خال و لکه‌وه، چاوی شین و چکۆله‌ و پر له‌شادی به‌ره‌نگی
 بزراکه‌وه‌وه. جوړیک بێباکی و هه‌ست له‌چاویدا ده‌دره‌وشایه‌وه. ده‌موچاویکی
 ره‌قه‌له‌ و لیوی قه‌یتانی و سوور. لووتیکی چکۆله‌ و قه‌له‌نگی، هه‌ر کاتیکی
 له‌به‌ر ئاوینه‌چاوی له‌خۆی ده‌کرد، له‌به‌رخۆیه‌وه ده‌یمنجان: «لووتم ده‌لینی
 لمبۆزی سه‌گه، لمبۆزی سه‌گیکی ئاسایی.» هه‌میشه‌ش به‌تووره‌یی له‌به‌ر
 ئاوینه‌که‌ لاده‌چوو. هیندی جار به‌خۆی ده‌گوت: «ره‌نگه‌ روخساریشم هۆشی
 لی نه‌باری.» به‌لام له‌وه‌ش به‌گومان بوو. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش ناکرێ و بیر
 بکه‌ینه‌وه که‌ دايمه‌ له‌بیری به‌ژن و بالا و روخساریدا بوو. به‌پێچه‌وانه،
 ئه‌گه‌رچی ئه‌و کاتانه‌ی له‌به‌ر ئاوینه‌ راده‌وه‌ستا زۆر تال بوو بۆی، به‌لام زوو
 له‌بیری ده‌چۆوه، ئه‌ویش له‌دریژ خایه‌ندا، هه‌روا که‌چالاکیه‌کانی خۆی
 لیکه‌دايه‌وه، «یه‌کسه‌ر خۆی ده‌دایه‌ ده‌ست بیروکه‌ و ژبانی راسته‌قینه‌.»
 ئالیووشا به‌په‌له‌ هاته‌ ده‌ری و رویشت بۆ لای کولیا. به‌ر له‌وه‌ی بگاتی
 کولیا هه‌ستی به‌خۆشالییه‌که‌ی کرد. کولیا ره‌زانه‌دانه‌ له‌خۆی پرسی:
 «یانی ده‌کرێ بۆ دیتنی من هه‌تا ئه‌و راده‌یه‌ دلشاد بی؟» وا چاکه‌ هه‌ر لی‌رده‌ا
 ئه‌وه‌ وه‌بیر بێنینه‌وه که‌ قه‌لافه‌تی ئالیووشا، له‌چاو دوایین جار که‌چاومان
 پێیکه‌وت، گو‌رانیکی ته‌واوی به‌سه‌ردا هاتبوو. عه‌باکه‌ی وه‌لا نابوو و کو‌تیکی
 جوانی له‌به‌ردا بوو. کلاویکی نه‌رم و خپیشی له‌سه‌ر نابوو. مووی
 سه‌ریشی کورت کردبووه. زۆری لی ده‌کالایه‌وه، جوانچاکیش بوو. روخساره
 دلگه‌ره‌که‌ی گه‌ش و کراوه‌بوو؛ به‌لام له‌روخساره‌ گه‌شاوه‌که‌یدا ئه‌ده‌ب و

هیمنایه تی دیار بوو. کولیا سهیر بوو که ئالیووشا بهو قه لافه ته وه، به بی عه با هات بۆ لای. دیار بوو به په له هاتووه. له پرتوه دهستی برده پیتشی و تۆقه ی له گه ل کولیا کرد.

- ئاخری هاتی! زۆر تامه زرووی دیدارت بووم!

کولیا، تۆزی به هه ناسه برکتیوه، له ژیر لیویه وه گوتی: «هۆیه کی بوو که دواتر ده زانی. زۆریش خۆش حالم له ئاشنایه تیت. له میژ بوو له و ده رفه ته ده گه رام، زۆریان باسی تۆ بۆ کردووم.»

- هه ر چۆنیکه چاومان به یه کتر که وت. منیش زۆرم نه قلی تۆ بیستووه؛ به لام بۆ هاتی ئیره زۆر وه درهنگ که وتی. ده بوو زووتر بینی. - ئه ری ئیستا حالی چۆنه؟

- ئیلوشا زۆر نه خۆشه، وه ک پوژ مه علومه نامینی.

کولیا به تینو تاویکه وه گوتی: «هه ی داد و بی داد! کارامازۆف ده بی قه بوولیکه ی که زانستی پزیشکی هه موو فیل و ته له که یه.»

- ئیلوشا هه میشه باسی تۆی ده کرد، ته نانهت له خه ویشدا، به دم و پینه وه. پیاو بۆی ده رده که وت یه کجار زۆری خۆش ویستووی... به ر له و رووداوه... به چه قو... پاشان، هۆیه کی تریش هه یه... پیمبلی بزانه، ئه و سه گه هی تۆیه؟

- به لی، ناوی پیرزفونه.

ئالیووشا به چاوانی پر له دلسۆزیه وه له کولیا ی پوانی: «که وایه ئه وه ژووچکا نییه؟ یانی ئیتر شرتوگوم بووه؟»

کولیا به حاله تیکی رازاوی بزهی هاتی: «ده زانم هه مووتان ده تانه هوی ئه و سه گه ژووچکا بی. نه قله که ییم بیستووه. گوئ بگره کارامازۆف، هه موو به سه رهاته که ت بۆ ده گێرمه وه. هه ر بۆ ئه وه ش هاتووم؛ هه ر له به ر ئه وه ش ویستم بیته ده ری. تاکو به ر له وه ی بچیته ژووری، هه موو رووداوه که ت بۆ باسکه م. ده زانی چی کارامازۆف، ئیلوشا به هاری رابردو هاته پۆلی ئاماده ییه وه. ده ی خۆ ده زانی قوتابخانه ی ئاماده یی چیه. - تا قمیکی زۆر

مندالن. خیرا دهستیانکرد به ئازار دانی و سه‌ریان ده‌خسته سه‌ری. من دوو پۆل له سه‌روو ئه‌وانه‌وه بووم و له دووره‌وه ده‌مخسته ژیر چاوه‌دی‌ری. دیتم کورپه له‌پ و لاواز و چکۆله‌یه، به‌لام رووی پی نه‌ده‌دان؛ شه‌ری له‌گه‌ل ده‌کردن. دیتم زۆر له‌خۆباییه و چاوی ئاوری لیده‌بیته‌وه. من ئه‌و جووره مندالانه‌م خۆش ده‌وی. به‌لام دیار بوو منداله‌کان گالته‌ی پیده‌که‌ن و ناوونرکه‌ی لی هه‌لده‌دن. له هه‌مووشی خراپتر جلوبه‌رگه شر و کۆنه‌کانی بوو. پانتۆله‌که‌ی ته‌نگ و قوله‌ بوو و پۆستاله‌کانی دراو و لووت هه‌لچراو. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو گالته‌یان پیده‌کرد و سه‌ریان ده‌خسته سه‌ری. منیش شتی ئاوا بیینم تا‌قه‌ت نا‌هینم. بۆیه خیرا لی‌یان وه‌ده‌سته‌اتم و چیان خواردووه ترش و چه‌وه‌نده‌ر....»

کولیا بی‌ئختیار ده‌ستی کردبوو به شاتوشووت: «چاکم لیدان، به‌لام کارامازۆف، ده‌زانی هه‌موو تاریفم ده‌که‌ن؟ من هه‌میشه هۆگری مندالانم و خۆشمده‌وین. هه‌ر ئیستا له ماله‌وه دوو جووجه‌له‌م به‌جیه‌یشتوووه و ده‌بی ئاگام لی‌یان بی، بۆیه‌ش وا وه‌دره‌نگ که‌وتم. کاتی‌ک زانیان من له سه‌ر ئیلوشا ده‌که‌مه‌وه، ئیتر نه‌یانده‌وی‌را شه‌ری له‌گه‌ل به‌کن. دیتم کورپه زۆر له‌خۆباییه. با ئه‌وه‌م له بیر نه‌چی، برۆا بکه ئیلوشا زۆر کورپیکی له‌خۆباییه، به‌لام ئاخ‌ری بوو به‌ کۆیله و گویرایه‌لی خۆم. هه‌رچیم پی بگوتایه ده‌سته‌بجی ده‌یکرد. ئه‌وه‌نده رۆحسووکانه فه‌رمانه‌کانمی به‌رپۆیه ده‌برد ده‌تگوت من خودام، هه‌ولیشی دها لاساییم بکاته‌وه و وه‌ک من هه‌لسوکه‌وت بکا. کاتی له قوتابخانه ده‌هاته ده‌ری به‌هه‌لاتن ده‌هات بۆ لام و له‌گه‌لی ده‌گه‌رام. یه‌کشه‌ممانه‌ش پیکه‌وه ده‌چووین بۆ ئه‌ملاو ئه‌ولا. کاتی‌ک کورپیکی گه‌وره له‌گه‌ل کورپیکی چکۆله ده‌بیته‌ هاو‌ری، زۆر جار خه‌لک پی‌ی پیده‌که‌نن، به‌لام ئه‌وه ده‌مارگرژییه و به‌س. من گو‌ی به‌و شتانه ناده‌م. من هۆگری ئه‌و کارانه‌م و دلم پی‌بخۆشه. له ده‌رس و ده‌وره‌کانیا یارمه‌تییده‌دم و فی‌ریده‌که‌م، رایدینم. ئه‌گه‌ر خۆشم ده‌وی، بۆ به‌ باشی نه‌ی‌عاملینم؟ ئیوه‌ش جه‌نابی کارامازۆف، له‌گه‌ل ئه‌و جووجه‌لانه که‌ تازه سه‌ریان له هیلکه جووقاوه

سهرى ئاشنايه تيتان داخستووه، ده زانم ده تهوئى به رهى نوئى بخهيه ژير چاوه ديرو، كاربان تيكهه و به باشى رايانينى، دلسوزانه هه لسوكه وتيان له گه له بكه و بروابه خو باربان بينى. باوه روم پى بكه هه ر ئه و كارانهت به گويم گه يشته وه و بريارمدا له نزيكه وه چاوم پيتبكه وئى. بينه وه سهر باسه كه هى خومان. ديم كوره زور نه رم و هيديه و هيندى جار مه راييم له بهر ده كا، منيش رقى دنيا م له ربابازى و ته شى رسييه، يانى له وه تا له داك بووم هه ر وام. سهر م له و خووخده دوو پويه شى سو رما بوو، دوو شتى زور له يه ك جياوان، به و هه موو لوو تبه رزى و له خو بايبيو نه وه، ئاوا بوو بووه سهر له پيناوى من و به بى من قامكى به ئاودا نه ده كرد، له سهر يه ك حالاته كه هى كشميشى بوو، جارى وا بوو له خو را تيكده چوو، كتوپر رقى هه لده ستا و له گه لم ده كه وه ته كيشه و شه ره ده ندووكه. به دژى قسه كانم هه لوئى ستي ده گرت. هيندى جار كه بيروپاى خو م سه بارهت به شتىك ده رده بپرى، قه تى دژايه تى نه ده كرد و قسه ي له قسه مدا نه ده كرد، به لكو ده يو يست به شيوه يه ك ليم ياخى بى، چونكه وه لامى خو شه ويستيه كه ييم به سهر ساردى ده دايه وه. هه ر بوئه به مه به ستي جوان عاملاندى، هه تا زياتر نه رمى ده نواند، من وشك و ساردتر له گه لى ده جو ولا مه وه. به قه ستي وامده كرد. ده مو يست وه ك كورپكى خاوه ن كه سايه تى بارى بينم. ده مو يست راسته و پاسته ي كه م و بيكه م به پياو... له گه له ئه وه شدا... بى گومان له مه به ستم ده گه ي. له ناكاو تينگه يشتم، سى رۆژ له سهر يه ك ده مدى مات و مه لووله، ئه و يش له بهر سارد و سړپى من نه بوو، به لكو له بهر شتىكى ديكه، شتىكى زور گرنگ. له خو م پرسى ئه م تراژيدى يه چيه. قسه م لى داكيشا و بو م ده ركه وت كه له گه له ئيسمير دياكوف، كه خزمه تكارى باوكى ره حمه تيتان بوو. ئه وه ش بهر له مردنى. دؤستايه تيه كه هى تيكچووه و فيليشى له م كوره گه وجيله كردووه. يانى فيليكى گلاو و وه حشيبانه. پيىگوتبوو په نچكى نان هه لگرئ و ده رزيه كى تى هه لچه قينى و بيدات به و سه گه برسبيانه ي كه هه ر شتىكيان ده سته كوئى بى ئه وه ي گازى لينيگرن قووتى ده دن. پاشان چاوى ليىكا و بزاني چى

دهقه ومى. هەر بۆيە پەنچكە نائىك دىنى دەرزىيەكى تى ھەلدەچە قىنى و فرىي دەداتە بەردەمى ژووچكا. ھەر ئەو سەگە تولەك كىرەوى ئەو ھەندەيان ھەرا و قالمە قالم لە سەر ساز كرد. ئەو مالەى خاوەنى نان و خۆراكيان نە دەدايە و سەگى بەستە زمان بەو رۆژگارە لە برسانا دەوهرى و قوروسكەى دەھات. (تۆ ئەو ھەپتە ھەپتە گەوجانە ھەت پىخۆشە، كارامازوف؟ من بەش بە ھالى خۆم بۆم تامل ناكرى). سەگە ھەرا دەكاتە نانەكە و قوتى دەدا. دواى چەن چركە دەستدەكا بە قوروسكاندن و نووزە نووز؛ بە دەورى خۆيدا دەخولیتەو و پاشان ھەلدى، ھەر ھەلدى و دەقوروسكىنى ھەتا ون دەبى. ئیلۆشا خۆى ئاواى دەگىرايەو. لەگەل ئەو ھەپتە دەگىرامەو دەگىرا و سەرى بە ھەنيسكەو ھەلدەقەندرا. باوھشى پىداكردبووم و دەلەرزى. لەپەستا دەيگوت: «بە قوروسكە قوروسك ھەلات.» ئەو دیمەنە واى ھەژاندبوو ئاراوقارای لى ھەلگىرابوو. گرى پەشیمانى ھەلى دەچۆقاند، ئەو ھەم لى روون بوو. مەسەلەكەم زۆر بەلاو ھەپتە جىددى بوو. بىرارىمدا بۆ شتىكى دىكە دەرسى عىبەرتى دادەم. ھەر بۆيە دەبى دان بەو ھەدا بنىم كە زۆرى لەگەل رووراست نەبووم و لە رادە بەدەر خوم قەلس و توورە نىشاندا. گوتم: «كارىكى دزىوت كىرەو. تۆ ھىچو پوچى. ھەلبەت بە كەس نالىم، بەلام ھەتا ماو ھەيك كارم بە كارت نىيە. بىرى لى دەكەمەو و بە ئىسمۆرۇفدا وەلامت بۆ دەنیرمەو. (ئىسمۆرۇف ھەر ئەو كورپە و لەگەل من ھاتوو؛ نامادە بە گيان و بە دل ھەموو كارىكم بۆ بكا.) «پاشان پىترادەگە ھەنم كە لەمەولا رىفقاىە تىت دەكەم يان ھەمیشە وەك مەوۆتىكى ھىچو پوچ چاوت لىدەكەم و ئىتر كارم بە كارت نابى.» زۆرى پى ناخۆش بوو. دەبى دان بەو ھەدا بنىم كە لە قسە كىردندا زۆر توند رۆيشتەم، بەلام چارم نەبوو. لەو كاتەدا وام بە چاك زانى. يەك دوو رۆژ دواتر، ئىسمۆرۇفم نارد بۆ لای كە پىيى بلى لەگەلى خاك. ئەو ھەش ئىستلاھىكە كە دوو ھاوپۆل كاتى دەنگ دادەگۆرن، دەلین. لە دلى خۆمدا دەموىست تەنیا چەند رۆژ دەنگى لەگەل داگۆرم و پاشان ئەگەر دىتم تۆبەى كىرەو، دىسان ھاوړىيەتى لەگەل دامەزىنمەو. قەستم ئەو بوو بەلام

پیتوایه چی رووی دا؟ کاتیک ئیسْموَرُوَف په یامه که ی پیراده گه یینن، چاوی بریقه یه کی لیوه دئ و به توورپه یی دهلی: «له زمانی منه وه به کولیا کراسووتکین بلئ نان و دهرزی دهخمه بهر هه موو سه گیک - هه موویان - هه رچی سه گه!»

«هه ر بویه دهستیکرد به په لپ و بیانوو. ده بوو له که ری شه ییتانی دابه زینین.» به چاوی سووکایه تییه وه هه ل سوکه وتم له گه ل ده کرد و چاوم لیده کرد؛ هه رکاتیک دهمدی روم وهرده گپرا یان به ته شهروه ده گرژیمه وه. راست له و کاته دا باوکی ئه و رووداوه ی بۆ هاته پیئشی. «گسکه کۆله» خۆ له بیرته؟ ده بی ئه وهش بزانی که به هوی ئه و رووداوه وه چون تووشی شله ژان بوو. هاوپوله کانی کاتیک دیتیان من دهستم لی داشتوو، که وتنه سه روکاری «گسکه کۆله، گسکه کۆله» ده که وتنه دوا ی و سه ریان دهخسته سه ری. ئه ویش له گه لیان ده که وته کیش و بۆ ئه وهش زور به داخه وم. پیموا لیدانیکی باشی خواردبوو. به چند کهس هه لیان کوتابوو سه ری. رۆژیک که له قوتابخانه دههاتنه ده ری هیرشی بۆ بردن، من چند هه نگاو له ولاتروه راوه ستابوو و ته ماشام ده کرد. سویندیشت بۆ دهخوم که وه بیرم نایه پیکه نییتم؛ به پیچه وانه زور زوریشی بۆ به داخه وه بووم. بریارمدا زور زو و بچم و لایه نگریی لیکه م. به لام له ناکاو چاوی به من که وت. نه زمانی چ خه یالیکی له سه ردایه، به لام چه قوکه ی ده رهینا، هیرشی بۆ هینام و چه قویه کی له رانم دا. ئالیزه م له لاقی راسته م. له جیی خوم نه بزوتم. به خراپی نازانم دان به وهدا بنیم که وره م به رزه جه نابی کارامازوف. به چاوی پر سووکایه تی تیمروانی، وه ک ئه وه ی بلیم؛ ئه وه یه وه لامی ئه و هه موو چاکه و دلسوزییه ی من! ئه گه ر پیتخوشه، دیسان لیمده، له به رده ستت دام.» به لام دهستی له چه قوکیشان هه لگرت، رهنگی په ری، له وه ده چوو ئه و کاره ی زوری ترساندی. چه قوکه ی فریدا، دهستیکرد به گریان و تیئته قاند. هه لبت شکایه تم لینه کرد و به هه مووانم گوت که ئه و رووداوه پووشبه سه ر بکه ن، نه کا به گوئی ماموستایانی قوتابخانه بگاته وه. ته نانه ت به دایکیشم نه گوت، هه تا ئه و کاته ی

برینه که م چاک بۆوه. برینه که ش شتیکی وا نه بوو، ته نیا سه رچیغ بری بووی. پاشان بیستم که هر ئه و پۆژه به رده فرکیی کردووه و گازی له قامکی ئیوهش گرتووه. به لام ئیستا ده زانی له چ بارودۆخیکدا بووه! دهی خو چارهیه ک نییه: له بهر گه و جیه تیم بوو کاتیک نه خو ش کهوت، نه هاتم لینی خو شیم. یانی، له گه لی ناشت به مه وه. ئیستا له و باره وه زۆر به داخه وه م. به لام هۆیه کی تایبه تی هه بوو. دهی ئه وهش سه ره له به ری پوودا وه که بوو بۆم باسکردی... به لام به داخه وه گه و جیه تیم کرد.»

ئالیووشا به ئیساسه وه گو تی: «ئاخ، حه یفی پێشتر نه مه ده زانی پێوه ندیی ئیوه چون بووه، ده نا زۆر زووتر ده هاتم و تکام لیده کردی له گه لم بیی بچین بۆ لای. با وه ر ده که ی له کاتی تاویاودا ورینه ی به تۆوه ده کرد. نه مه ده زانی تا ئه و راده یه بایه خت هیه بۆی. ئه ری سه گه که ت هر نه دۆزییه وه؟ با وکی و کورده کانی قوتابخانه ته واوی شاریان سه نگسووژن دا به دوایدا. له وه تا نه خو شکه وتووه، سی جار ده ستی کردووه به گریان و گوتوویه: «با وه ئاهی ژوو چکایه ئاوا نه خو ش که وتووم. خودا تۆ له ی ئه وه لیمی ده کاته وه.» ناتوانی له بیری به ریته وه. ئه گه ر سه گه که به دۆزیته وه و زیندوویی، تا راده یه ک ده توانین هیواداربین که ئه و شادییه ببیته هۆی چاک بوونه وه ی. ئیمه هه مو مان هیوامان به تویه.»

کولیا به کونچکاو ییه کی زۆره وه پرسیی: «پیمبلی بزانه چون بوو بیرتان له وه کرده وه من ده توانم ژوو چکا ببینه وه؟ بۆ هیواتان به منه و پیتانویه ئه و کاره م له ده ست دی؟»

- بیستوومانه به دوایدا ده گه ری، ئه گه ر بشی دۆزییه وه، ده یه نینییه وه. ئیسمو رو ف شتیکی وایگوت. ئیمه هه مو وه ولمان دا وه ئیلوشا قانع که ین که سه گه که زیندووه و چه ن که س دیتوویانه. چه ند پۆژ له مه وه بهر کورده کان که رویشکیکیان بۆ هینا، ته نیا به بزهییه کی سارده وه چاوی تیبیری و داوی لیکردن بیبه ن له ده شت به ره ل لای که ن. ئه و کاره شمان کرد. با وکی تازه

هاتۆتهوه و تووتکیکی خړینی بۆهیناوه. بهو هیوایهی تۆزئ دلی خۆشبی، بهلام پیموایه خراپتریش دهبی.

- کارامازۆف، پیمبلی بزنام باوکی چ جۆره پیاویکه؟ دهیناسم، بهلام زیاتر وهچی دهچی. له فیله باز یان هه نه کچی؟

- ئاخ، نا. بئه ماله یه کی زۆر خاوهن ههست و دلناسکن بهلام نیوچاوانه که یان نه یهیناوه و تووشی ئه و رۆژه رهشییه هاتوون. هه نه کچییه تی لای ئه وان چه شنیک ته نزی پر له بیزارییه له هه مبه ر که سانیکدا که ناویرن باسی هه قیقه ت بکه ن، له بهر ئه وه سالانیکی زۆر تۆقیدراون و ژیرچه پۆکه بوون. برۆا بکه کولیا کراسووتکین، ئه و جۆره هه نه کچییه تیه جاری وایه له راده به دهر دلله ژین و تاله. ئه و سه روانه هه ژاره ئیستا ژیا نی به ئیلۆشاوه بهنده، بیتوو ئیلۆشا بمرئ، یان له حه ییه تا شیتده بی، یان خوی ده کوژی. کاتیکی چاوی لیده که م، ته واو له وه دلنایم.

کولیا هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «کارامازۆف، ده زانم ده لینی چی. وادیاره له زاتی مرۆف ده گهی.»

- هه رکه چاوم پیت که وت بهو سه گه وه هاتووی، پیموابوو ژووچکایه هیناوته ته وه.

«تۆزئ راوهسته، کارامازۆف، رهنگه بتوانین بیدۆزینه وه؛ بهلام ئه مه پیرزفونه. ئیستا ده بیه یین بۆلای رهنگه له و تووتکه زیاتر بیته هوی دلخۆشیی. سه برکه کارامازۆف تاویکی دیکه تیده گهی ده لیم چی!» کولیا له نا کاو گوتی: «هه هه منیش که س نازانی چده که م، تۆم لی ره راگرتوو! به م سه رما و سه غله ته بالته شت له به ردا نییه. دیوته چه نده مرۆقیکی خۆپه رستم. ئاخ، هه موومان هه ر واین کارامازۆف!»

- خه مت نه بی، هه وا که ی سارده، بهلام من بۆ سه رما ئازام. ئیستا وچه که پچینه ژووری. ئه ری هه ر به راست ناوت چییه؟ ده زانم به کولیا بانگت دهکن، بهلام جگه له وه؟

«نيكۆلاي - نيكۆلاي ئىوانوويچ كراسووتكين، يان ئەو جۆرەي لە دايرەي ناسنامە دەلەين، «كۆرى كراسووتكين.» كولىيا لەبەر ھۆيك پىكەنى، بەلام گوتىشى: «ھەلبەت زۆرم نيكۆلاي پىناخۆشە.»

- جابو؟

- ھەروا، لەخۆرا.

ئالىووشا پرسىي: «تەمەنت سىز دە سالە؟»

- نا، چار دە - يانى بەمزوانە، ھەتا دوو ھەوتووي دىكە، دەبمە چار دە سالان. كارامازوف، لەلای تو دانی پىادەنىم، تەنیا لای تو، من زەغفېكم ھەيە، چونكە سەرەتاي ئاشنايەتیمانە پىمخوشە تىگەي چ خووخدەيەكم ھەيە. پىمخوش نىيە ھىچكەس لە تەمەنم پىرسى، جگە لەوھش... لە راستىدا... سەبارەت بە من چىرۆكىكى ساختە بۆتە بنىشتە خۆشەكەي سەرزاران. يانى دەلەين ھەوتووي رابردوو لەگەل كۆرەكانى پۆلى ئامادەيى يارىي دزدىنەم ساز كردوو. يانى يارىم لەگەل كردوون، دەلەين لەبەر رابواردنى خۆم يارىم لەگەل كردوون، كە وانىيە و بۆيان ساز كردووم. رەنگە ئەو باسە بە گويى تۆش گەيشتەتەو؛ بەلام لەبەر رابواردنى خۆم يارىم نەكرد. لەبەر خاترى كۆرەكان بوو، چونكە نەيان دەزانى چىكەن. بەلام ھەمىشە نەقلىكى گەوجانەيان لە سەر دەمە. ئەوھش بزانه ئەمشارە شارى دەنگۆ و قسە و قسەلۆكانە.

- دەي با بۆ رابواردنى خۆشت يارىت كردى، قەي چەدەكا!

- لە كۆل بەوھ تۆش. لەبەر رابواردنى خۆم! بۆ تو ئەسپ ئەسپىن دەكەي؟ ئالىووشا زەردەيەكى گرت و گوتى: «بەلام دەبى ئاوا چاوا لە مەسەلەكە بكەي، گەورەكان دەچن بۆ شانۆ و سىنەما و لەوئ ھەموو چەشنە پالەوان بازيەك دەبىن - جارى وايە دزى تىدايە، شەر و كوشتوبرى تىدايە - دەي ئەو يارىيەي ئىوھش شتىكى وايە، بەلام بەشئوھەيكەي دىكە؟ دزدىن و سەرباز سەربازىن و ئەو چەشنە يارىيەنەش بۆ مېرمندان ئاسايە و پىموايە قۇناغى سەرەتايى ھونەرە. ئەوھش بزانه ئەو يارىيەنە غەريزەيەكى ھونەرەين

بۆ ئەو مێرمنداڵانەى كاتى گەشە كردنيانە، جاريوايه ئەو يارييانە زۆر له شانۆى گورهكان چاكترن، تەنيا جياوازيش له وهدايه خەلك دەچن بۆ شانۆ و چاوا له كهسانىك دەكەن كه رۆلى كهسانىكى ديكه دەگيرن، لەم يارييانەشدا مێرمنداڵان خۆيان رۆلى خۆيان دەگيرن و ياريدەكەن، زۆر باش و سروشتيشە.»

كوليا به وردى چاوى تيبيرى: «تۆ وا بىر دەكەيه وه؟ له سەر ئەوباوهرەى؟ دەزانى زۆر بىر و رايەكى باشە. برۆمه وه بۆ مالى، به وردى بىرى ليدەكەمه وه. با دان به وهشدا بنيم، دەزمانى شتيك له تۆوه فير دەبم.» كوليا به دەنگىكى به سۆزانە وه له كۆتايى وتەكانيدا گوتى: «كارامازوف، هاتووم شنت لئوه فيرېم.»

ئاليووشا به بزەيه كه وه دەستى كولياى گوشى و گوتى: «منيش له تۆوه.»

كوليا ئەو هەلسوكه وتهى ئاليووشاى زۆر بەدل بوو. ئەوهى له هەموو شتيك زياتر سەرنجى راکيشا ئەوه بوو كه ئاليووشاى وهك هاوشانىكى خۆى چاوى ليدەكرد و واى قسه له گەل دەكرد كه دەتگوت «پياويكى تەواوه وه.»

- واچاكه جارى بچينه ژوروى و چاومان به بنەمالهى ئيسينگيريف بكهوى، دەرگای دەستی چهپه. هەموو كورەكان له وى بالته كه يان دادهكەن، چونكه ژوروه كه چكۆله و گەرمه.

- ئاخ، تەنيا بۆ دەقيقەيهك ديمه ژوروى. بالته كه شم داناكەنم. پيرزفون هەليره له و بهر هەيوانه وەر دەكهوى. پيرزفون، Ci، وەر كه وه، له جيبى خۆت جووله نه كهى! ديوتە چۆن خۆى دەتوپيني؟ جارى دەچمه ژوروى و بواره كه تاقيدەكەمه وه، پاشان له كاتى خويدا، فيتوويهكى بۆ ليدە دەم و جا دەبينى وهك هار خو دەكا به ژورويدا. بەلام ئيسموروف نابى له بىرى بچى كه له و ساتەدا دەرگاكه بکاتە وه. خۆم دەزانم چبکەم و تۆش به جارى توشى سەرسورمان دەبى.

(۵)

له پال جیوانی نیلوشادا

ژووری دانیشتنی بنه ماله‌ی سه‌روان ئیسینگیریفی ته‌قاویت، بۆ خوینه‌ران ئاشنایه. له‌و کاته‌دا ده‌رگا‌که پی‌وه‌درابوو و چه‌ند که‌س بۆ ملاقات له‌ ده‌وری ئیلوشا کۆ بو‌وبو‌ونه‌وه. ئە‌گه‌رچی ئالیووشا هینابوونی بۆ ئە‌وه‌ی له‌گه‌ل ئیلوشا ئاشتیان کاته‌وه، به‌لام هیچ‌کام ئاماده‌ نه‌بوون بچنه‌ ژیربار. ئالیووشا ده‌یویست به‌ هه‌ر شی‌وه‌یه‌که ئاشتیان کاته‌وه و دانه‌ دانه و بی «خوبادان و ناز و نووز» بیانبات بۆ‌لای ئیلوشا و وایده‌نواند که به‌ هه‌لکه‌وت بو‌وه و هیچ پیلانیک له‌ گوریدا نه‌بو‌وه. ئە‌و کاره‌ش بۆ ئیلوشای ده‌رده‌دار زۆر خۆش‌بو‌و و پینده‌گه‌شایه‌وه. به‌ دیتنی هاو‌پۆله‌کانی و ده‌رب‌رینی سۆز و هاودلی له‌لایه‌ن ئە‌وانه‌وه که پینشته‌ر دوژمنی بو‌ون و ده‌یان بو‌غزانده‌، زۆر خۆش‌حال ده‌بو‌و. ته‌نیا جیی کراسووتکین خالی بو‌و، نه‌هاتنی ئە‌و له‌ سه‌ر دلی بو‌وبو‌وه گری. ره‌نگه‌ له‌ هه‌موو شتیک تالتریش بیرکرده‌نه‌وه له‌و چه‌قویه‌ بی که له‌ کولیا کراسووتکینی - تاقه‌ هاو‌رپی و پشتیوانی - دابوو. ئیسمو‌رۆفه‌ چکۆلی وریا، که له‌ پیش هه‌موویاندا له‌گه‌لی ئاشت بو‌وبو‌وه، وای بیرده‌کرده‌وه. به‌لام کاتیک ئیسمو‌رۆف به‌ کراسووتکینی گوت که ئالیووشا ده‌یه‌ه‌وی بیینی و سه‌باره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌یه‌ک قسه‌ی له‌گه‌ل بکا، کراسووتکین قسه‌که‌ی به‌ ئیسمو‌رۆف بری و فه‌رمانییدا به‌ کارامازۆف بلی که خۆی سه‌لاحی کاری خۆی ده‌زانئ و نایه‌ه‌وی هیچ‌کە‌س ئاموژگاریی بکا، ئە‌گه‌ر بچی بۆ دیدهنی ئیلوشاش، خۆی کاته‌که‌ی دیاری ده‌کا، چونکه «هۆیه‌کی تایبه‌تی» هه‌یه.

ئە‌م مه‌سه‌له‌یه‌ دو‌وحه‌وتوو به‌ر له‌م یه‌کشه‌مه‌یه‌ بو‌و. هه‌ر له‌به‌ر ئە‌وه‌ش بو‌و ئالیووشا، به‌ پی‌چه‌وانه‌ی ویستی خۆی نه‌چو‌وبوو بۆ دیدهنی. به‌لام وا‌دبار

بوو چاوه‌پوانه، ديسان دووجاری ئیسمۆرۆف نارد به‌دوایدا. هەر دووجاره‌کەش کراسووتکین به‌توورپه‌یی و لاساری و به‌له‌بزیکی زۆر بی‌ئەدەبانه‌وه‌لامی ره‌تی بۆ ناردەوه‌ و گوتی به‌ ئالیووشا بلین ئیتر دەستم له‌ کۆل بکاته‌وه‌، ئیتر ئەوه‌ندەم لی‌هە‌لنه‌پێچی. ئەگەر بێشم بۆ ئەوی، به‌هیچ شێوه‌یه‌ک ناچم بۆ‌لای ئیلۆشا. هەتا دوایین رۆژ ئیسمۆرۆف نه‌یده‌زانی کراسووتکین بریاری داوه‌ ئەو رۆژه‌ سه‌ر له‌به‌یانی بچی بۆ‌لای ئیلۆشا. عه‌سری رۆژی پێشوو که‌ له‌ ئیسمۆرۆف هه‌لبه‌را، پێیگوت به‌یانی رۆژی داها‌توو له‌ مالی چاوه‌روانی بی، چونکه‌ ده‌یهه‌وی له‌گه‌لی بچی بۆ‌مالی ئیلۆشا. به‌لام وریایی پێدا که‌ له‌وباره‌وه‌ زمانی نه‌گه‌رپ و که‌س لی‌نه‌بیستی، چونکه‌ ده‌یهه‌وی به‌شێوه‌یه‌کی کتوپر بچی و وابزانن به‌هه‌لکه‌وت چوو. ئەویش له‌ گویی گرت. ئیسمۆرۆف بۆیه‌ پێیوابوو کولیا سه‌گه‌ ون‌بووه‌که‌ی بۆ ده‌بینیته‌وه‌، چونکه‌ کولیا له‌ ده‌می ده‌رپه‌ریبوو: «ئەگەر ئەو سه‌گه‌ زیندوو بی، دیاره‌ زۆر که‌رن بۆیه‌ بۆیان نادۆزریته‌وه‌.» کاتی‌ک ئیسمۆرۆف، که‌ له‌ هه‌ل ده‌گه‌را قسه‌ بکا، به‌ ترس و له‌رزوه‌ ئاماژه‌ی به‌ سه‌گه‌که‌ کرد. کراسووتکین رقی هه‌ستا. «من خۆم سه‌گم هه‌یه‌، ئیتر خۆ که‌ر نیم کۆلان به‌ کۆلانی شار بسوورپمه‌وه‌ به‌دوای سه‌گی خه‌لکید! ئەوه‌ش هیچ، سه‌گی‌ک ده‌رزی قووت دابی که‌ریه‌تییه‌ پیتوایی ماوه‌! ئەوه‌ش زۆر کاریکی قور و مندالانه‌یه‌.»

له‌ دوو حه‌وتووی رابردوودا، ئیلۆشا له‌ جیوبانه‌ چکۆله‌که‌ی ژیر په‌یکه‌ره‌کان نه‌ها‌تبووه‌ ده‌ری. له‌و رۆژه‌شه‌وه‌ که‌ تووشی ئالیووشا بووبوو و گازی له‌ قامکی گرتبوو، نه‌چوو‌بووه‌ بۆ قوتابخانه‌. هه‌ر ئەو رۆژه‌ نه‌خۆش که‌توو. دوای ئەوه‌ش ماوه‌ی مانگی‌ک توانی هه‌ستی و له‌ نیو ژوور و پێشخانه‌که‌دا پیاسه‌ بکا. به‌لام له‌م دواییانه‌دا هینده‌ پێچوو‌بوو، لووت بگرتایه‌ گیانی ده‌رده‌چوو، به‌ بی یارمه‌تی باوکی نه‌یده‌توانی له‌جیی خۆی هه‌ستی. باوکی زۆری خه‌م بوو. ته‌نانه‌ت ده‌ستی له‌ ئاره‌ق‌خواردنه‌وه‌ هه‌لگرت و له‌تاوی کورپه‌که‌ی له‌وانه‌بوو شیت بی. زۆر جار، به‌تایبه‌ت دوای گیرانی به‌نیو ژووره‌که‌دا و بردنه‌وه‌ی بۆ سه‌ر جیوبانه‌که‌ی، هه‌لده‌هات بۆ سووچیکی تاریک

و سه‌ری به دیواره‌که‌وه دنا و هۆن هۆن ده‌گ‌ریا، قولی گ‌ریانه‌که‌ی له‌ناخی خۆیدا ده‌شارده‌وه و نه‌یده‌ه‌یشت ده‌نگی گ‌ریانه‌که‌ی به‌ گ‌ویی ئیلۆشچکا بگا. که ده‌گه‌رایه‌وه بۆ وه‌تاغه‌که، کاریکی ده‌کرد کوره‌ تا‌قانه‌که‌ی دلخۆش و سه‌رگه‌رم بی. چیرۆکی بۆ ده‌گ‌یرایه‌وه، حه‌قایه‌تی پیکه‌نینی بۆ ده‌گوت، یان لاسایی که‌سانیکی قه‌شمر و پیکه‌نینی ده‌کرده‌وه، که دیتبونی، ته‌نانه‌ت ده‌نگ و لووره‌ی ناژه‌لی ده‌ردینا. به‌لام ئیلۆشا تا‌قه‌تی نه‌بوو چاو له‌و ر‌شقنجا‌ری و ئە‌داو ئە‌تواره‌ی باوکی بگا. ئە‌گه‌رچی کوره‌ وه‌پووی باوکی نه‌ده‌ه‌ینا که ئە‌و کارانه‌ی پ‌خۆش نییه. به‌ دلکی خه‌مباره‌وه ده‌یدی باوکی بۆ‌ته حه‌نه‌کچیه‌کی قیزه‌ون و بیره‌وه‌ریی تالی «گ‌سکه‌ کۆله» و ئە‌و «رۆژه نه‌گبه‌ته» به‌رۆکی به‌رنه‌ده‌دا.

نينا، خوشکه‌ دلۆقان و گ‌رده‌نیشه‌که‌ی ئیلۆشاش ئە‌و به‌زم و حه‌نه‌کچیه‌ی باوکی پ‌یناخۆش بوو. (باربارانیکا‌لایفنا ماوه‌یه‌ک بوو بۆ خویندن چووبوو بۆ زانکوی پ‌ترزبۆرگ.) به‌لام دایکه‌ دلووکاره‌که‌ی کاتیک م‌یرده‌که‌ی ئە‌و ئە‌دا و ئە‌تواره‌ی ده‌نواند و شانۆی پیکه‌نینیشی وه‌رێ ده‌خست، زۆری پ‌خۆش بوو و له‌ دل‌وه پ‌یده‌که‌نی. ته‌نیا ر‌یگایه‌ک که ده‌کرا ئە‌و ژنه‌ شیتۆکه‌یه‌ی پ‌ی وه‌پیکه‌نین بخت؛ دنا به‌رده‌وام خه‌ریکی پرته‌ و بۆله‌ بوو و هه‌موو ئە‌ندامانی مالی له‌ بیریان بردبۆوه و ر‌یزیان بۆ دانه‌دنا و به‌ چاوی سووک ته‌ماشایان ده‌کرد. به‌لام له‌م چهند رۆژه‌ی دوا‌ییدا به‌ ته‌واوی گۆرانی به‌سه‌ردا هاتبوو. چاوی له‌ سه‌ر جیۆبانه‌که‌ی ئیلۆشا هه‌لنه‌ده‌گرت، ده‌نگوت خه‌ریکی بیرکردنه‌وه‌یه. ب‌یده‌نگ و ه‌یدیت‌ر بووبۆوه و ئە‌گه‌ر ده‌شگ‌ریا به‌ ئارامی و له‌به‌رخۆیه‌وه ده‌گ‌ریا بۆ ئە‌وه‌ی که‌س گ‌ویی له‌ ده‌نگی نه‌بی. سه‌روان به‌ سه‌رسوورمانیکی خه‌فه‌تبارانه‌وه له‌وگۆرانه‌ی ژنه‌که‌ی گه‌یشتبوو. سه‌ره‌تا هاتتی ئە‌و کورانه‌ی پ‌خۆشنه‌بوو، به‌لام هه‌را و به‌زم و چیرۆکه‌ پ‌ر شادیه‌کانیان بووه هۆی شادی و سه‌رگه‌رمیی، ئاخ‌ری وای خوو پ‌یگرتن ئە‌گه‌ر رۆژیک نه‌هاتایه‌ن، خه‌م دا‌یده‌گرت و هه‌ستی به‌ دلته‌نگی ده‌کرد. کاتیک کوره‌کان قسه‌یه‌کیان ده‌گ‌یرایه‌وه یان کایه‌یه‌کیان ده‌کرد، دایکی ئیلۆشا قاقا پ‌یده‌که‌نی و ده‌ستی به‌ یه‌کدا ده‌دا.

هيندى له كورپهكانى بانگده كرد بۆلاى خۆى و ماچيده كردن. به تاييهت هۆگرييهكى زۆرى به ئيسمۆرۆف هه بوو. بيمه سه رباسى سه روان. شادييهكى له راده به دهر دلى داده گرت كه ئه و هاوړپيانه كورپهكهى دههاتنه ژووره كه و بۆ شادكردنى ئيلۇشا گالوبوغورىان ساز ده كرد. ته نانهت هيوادار بوو ئيلۇشا به سه ر خه ميارى و نه خوښييه كهيدا زالبي و هاتنى ئه و كورانه ببيته هۆى زوو چاكبوونه وهى. ئه گه رچى زۆر له نه خوښى كورپهكهى ده ترسا، له م دوايانه دا ته واو هيوادار بوو كه چاك ده ببيته وه. زۆر به پريزه وه پيشوازيى له ميوانه چكوله كانى ئيلۇشا ده كرد. دهسته و نه زهر له خزمه تياندا راده وه ستا و ئاماده بوو ببيته ئه سپيان، سوارى كوڤلى بن و به نيو ژووره كه دا بيانگيرى. به لام ئيلۇشا ئه م كايه يه پيخوشنه بوو و له و يارييه دا به شدارى نه ده كرد. ده ستىكرد به كرپنى شتى چكوله بويان، نانه ناسكه و فندق و چايى و بابوله و شيرينيشى بۆ دروستده كردن. ئه وه شتان پييليم له و ماوه يه دا پاره يه كى زۆرى به دهسته وه بوو. دووسه د رۆبله كهى كاترينا ئيوانا، هه روه ك ئاليووشا پيشبيني كرد بوو، وه ريگرت. دواى ئه وه كاترينا ئيوانا كه له نه خوښى كورپه كه يان و دهسته نكي و لىقه و ماوييان ئاگادار بوو، خۆى چوو بۆ ماليان و له گه ل بنه ماله كه يان ئاشنا بوو. توانى دلى ئه و ژنه ده لوو كارهى داىكى ئيلۇشا شه يداى خۆى بكات. له و كاته وه ئيتر ده ستودلبازانه يارمه تىي ده دان و له هيج شتيك دريغى نه ده كرد. سه روانيش له خه مى نه خوښى و مردنى كورپه كهى، غرور و قورپه ده ماخى له بير چوو بووه و به خاكه راييه وه يارمه تىيه كهى كاترينا ئيوانى قه بوولگرد.

له ته واوى ئه و ماوه يه دا، دوكتور هيرتيزنستيو ب، كه كاترينا ئيوانا راي سپار بوو، رۆژ نا رۆژييك دههات و سه ردانى ئيلۇشاي ده كرد و ده وا و درمانى بۆ ده نووسى، به لام هيج ئاكاميكي باشى نه بوو. ئه و رۆژه به يانى سه روان چاوه روانى پزىشكيكى ديكه بوو له مۆسكووه بيت، كه له وئى ناوبانگى دهر كرد بوو. كاترينا ئيوانا خه رجيكى زۆرى كيشابوو و ئه و دوكتورهى له مۆسكووه بانگه يشت كرد بوو بۆ شاره كه مان، ته نيا له بهر ئيلۇشاش بانگى نه كرد بوو، به لكو به مه به ستيكى تر كه دواتر له جينى خويدا باسى ده كه يين.

به لام ئیستا که هاتبوو، کاترینا ئیوانا داوای لیکردبوو چاوی به ئیلوشاش بکهوئ. به سهروانیسی راگه یاندبوو چاوهروانی بی، پړوچیشی له هاتنی کولیا کراسووتکین ئاگادار نه بوو، ئەگه رچی ماوهیهکی زۆر بوو به ئاواته وه بوو ئەو کورپه بی که ئیلوشا ئەوهندهی پیوه دراوینئ.

له وکاته دا که کراسووتکین درگاگهی کردهوه و هاته ژوورئ سهروان و کورپهکان هه موو له دهوری ئیلوشا کوزیلکه یان بهستبوو و چاویان له توتکه سهگیکی چاونه پیشکووتوو دهکرد که ههردوینی دیله سهگیکی بهرله لا تره کیبوو، سهروان بو دلخۆشی دانهوهی کورپه کهی هینابووئ. چونکه ئیلوشچکا ههروا خه می ژووچکای ون بوو یان توپیوی له دلدا بوو و ههتوویهک بوو له پهستا باسیده کرد و له دلی دهرنه دهچوو. ئیلوشا سی پوژ له مه و بهر که بیستبووی بریاره توتکیکی بو بینن، ئەویش نهک توتکه سهگیکی ئاسایی، به لگو توتکیکی گوی پان (ئه وهش هه لبهت مه سه له یه کی زۆر گرینگ بوو)، چونکه کورپیکی دلناسکی بوو هه ولیدا خوی شاد نیشاندا. به لام باوکی و کورپهکان زانیان یادی ئەو سهگه چاره ره شه له زهینیدا زیندوو دهکاته وه که دهرزی خواری کردبوو. توتکه وردیله که به حال دهیتوانی بجوولیته وه، له په نایدا رایان کیشابوو ئەویش به بزیه کی خه مبارانه و سارده وه، دهسته وردیله و زهرده له کهی به پشتیدا دینا. دیار بوو ئەو توتکه وردیله یه خۆش دهوئ. به لام به قه د ژووچکا نا؛ ئەگه ر ژووچکا و ئەو توتکه ی پیکه وه هه بوایه. ته واو که یفی ساز ده بوو.

یهکی له کورپهکان هاواریکرد: «کراسووتکین!» ئەو بهر له هه موویان چاوی له هاتنه ژووره وهی بوو. هاتنی کراسووتکین هه موویانی توشی واقورمان کرد. کورپهکان کشانه دواوه و له دوو بهری چرپاکه راوهستان تاکو به جوانی ئیلوشچکا ببینئ. سهروان بو به خیرهینانی کولیا به تامه زرویی هه لاته پیشی و به پهله گوتی:

- تکایه فهرموون... به خیرهین! ئیلوشا ئاغای کراسووتکین هاتوو ه بو

دیده نیت!

به لآم كراسووتكين به په له دستومشتاخى له گهل كړد و لوت به رزانه وهك كه سىكى خانه دان و نه شرافى خوى نواند. سهره تا پرووى كرده ژنى سهروان كه له سهر كورسيه تايه داره كه دانيشتبوو و له و كاته دا مړوموچ و تووړه ديار بوو، چونكه رقى له و كورانه هه ستابوو كه دورى قهره وي له كه دى ئيلوشايان دابوو و نه يان ده هشتت ئه و تووتكه ورديله به جوانى بينى، بويه له بهر خوويه و پرته و بولئى بوو. كراسووتكين به وپه رى ريزه وه كړنوشى بو برد. ئه و كرده وه به نه ده بانه يه شويئىكى سهرى له سهر ئه و ژنه دلوكاره دانا و دلخوشى كړد. له كاتيكدا ده ستى هه دينا، به دهنگىكى به رز گوتى:

- مندالى ژير به وه ده لين. به لآم ميوان يهك له سهر يهك دينه ژوورئ.

سهروان به ووخوشى و بريك دلته ننگيه وه كه دياربوو خه مى ئه ويشيه تى له ژير ليوه وه گوتى: «خاتون مه به ستت له "يهك له سهر يهك چييه"؟»

- مه به ستم ئه وه به به سوارى دين. له پيشخانه كه ده چنه كولى يه كتر و هه ر

به و شيويه دينه نيو ژوورى بنه ماله يه كى به ريزه وه. چ ميوانگه ليكى سهرن!

- كوا؟ كى به و شيويه هاتوته ژوورئ، خاتون؟

- بؤ نه تان دى؟ ئه و كوره سوارى كولى ئه و كوره ديكه يان بووبوو هاته

ژوورئ، ئه وى ديكه شيان له كولى ئه مياندا بوو.

كوليا له په نا ته تخت و جيوبانه كه دى ئيلوشادا راوه ستابوو. كوره دى نه خوش

و رهنك په ريو ئه و نه دى ديكه رهنكى هه لبركا. هي زى دا سهر هه نيشكى و

خوى هه لينا و به وردى چاوى له كوليا برى. كوليا دوو مانگ بوو ئه م

هاورى ورديله دى خوى نه ديتبوو، به ديتنى قه لافته له ر و لاوازه كه دى دلئى

داخورپا. قه ت چاوه پروانى ئه وه دى نه ده كړد ئاوا زه رده ل و نه خوش و په ككه و ته

بئ، له بهر كزى چاوى زه ق و زه رده هه لگه رابوو و قامكى ده ستى هه ر پيست و

يه سفانه كه دى بوو. ليوى وشك بووبوو، هه ناسه سوار و بيهي ز. كوليا چوه

پيشتره وه، به تالوكه ده ستى برده پيشى و گوتى: «ده دى هاورئ... چوئى؟»

به لآم دهنكى له گه روويدا له رزى و خوى پئ رانه گيرا. له ناكاو سوور هه لگه را

و ليوى كه و ته له رزى و دلئى پرېوو. ئيلوشا بزه يه كى نه رم و نه خوشانه نيخته

سەرلئوی و ههروا ماق ماو قسهی بۆ نههات. شتیك بووه هۆی ئهوهی كولییا دهستی ههئینی و بهسهری ئیلۆشاییدا بینی.

بۆ دلخۆشکردنی ئیلۆشا زۆر سارد و سرانه گوتی: «هههی زۆرزان، ئه و توتکه جوانهشت وهگیر خستوه؟»

ئیلۆشا به ههناسهسواری و سیخه سیخ، وهلامی داویهوه: «به - لئ». كولییا به لهبزیکی وشك و جیددی گوتی: «لمبۆزی رهشه، ئهوهش یانی سهگیکی مالییه و زۆر جسنه، گهورهش بی دهبیته سهگیکی باش،» دهتگوت ئهوهی به لایهوه گرینگه ئه و توتکه و لمبۆزه رهشهکهیهتی. بهلام له راستیدا هیشتا ناچار بوو دان به خۆیدا بگری بۆ ئهوهی وهك «مندال» دهستهکا به گریان. بهلام ههچهندی ههولی دها خوی پی رانهدهگیرا و زوو زوو دلی پر دهبوو. «گهوره بی، دلنیام دهبیته سهگیکی باش.»

یهکی له مندالهکان گوتی: «دهبیته سهگیکی قهپهگۆل!» ههركام له مندالهکان شتیکی گوت: «بهئیی دهبی،» «سهگیکی گوی پان،» «گهوره،» «ئا ئهوهنده،» «به قهد گویلكیک.»

سهروان دهنگی نایه پال دهنگیان: «به قهد گویرهکه، به قهد گویرهکهیهکی گهوره. زۆر گهرا،م، ئه م توتکه له وهحشیترین جسناهی سهگه. دایک و باوکی ههردووکیان زۆر زال و وهحشی بوون، دایکی به قهد ورچیک دهبوو... لیره له سهه چرپاکهی ئیلۆشا دانیشه، یان وهره سهه ئه م کورسییه. بهخیریینی. زۆر لهمیژه چاوهریین، خودا خودامان بوو زوو بیی... گهورهییی خۆت بهجیهینا. لهگهڵ ئالكسی فیۆدۆروویچ هاتی؟»

کراسووتکین له سهه لیواری چرپاکه و لای لاقی ئیلۆشاوه دانیشته. لهوه دهچوو له ریگا زۆری لیکدابیتهوه، چۆن قسه بکا و بلی چی، بهلام ئیستا نهیدهزانی چۆن سههری قسه بکاتهوه.

«نا... لهگهڵ پیرزفۆن هاتم. ئیستا سهگیکم ههیه ناوی پیرزفۆنه¹. ناویکی ئیسلایویه. له دهرهوه وهرکهوتوه. فیتوویهکی بۆ لیده م خۆ به ژووریدا دهکا.»

1- پیرزفۆن یانی «زهنگلیدانی کهلهزهنگی کلیسهکان.»

له پر چاوی له ئیلوشا بری و گوتی: «سه گیکى چاکم هیناوه.» ههروهه ها ئه و پرسیارهشی تی هه لکرد: «هاورئ ژووچکات له بیره؟»

ئیلوشا لیوه بارگرتووه کانی له رزین و چاوه خه متیزاوه کانی له کولیا بری. ئالیووشا، که لای ده رگا که وه راوه ستابوو، نیوچاوانی تیکنا و به ئاماژه کولیاى حالیکرد باسی ژووچکا نهکا، به لام کولیا چاوی له ئالیووشا نه بوو، ئه گهر چاویشی لیوایه گوئی نه ده دایه.

ئیلوشا به دهنگیکى له رزوک که له گه ل سیخه ی سینگی ئاویته بو بوو پرسیی: «ژووچکا... ژووچکا له کوئیه؟»

- پوله گیان ژووچکات بۆچیه، ئه و تازه ون بووه و له نیو چوو!

ئیلوشا هیچی نه گوت، به لام دیسان چاوی له کولیا بری. ئالیووشا، هه رچۆنیک بوو نیگای کولیاى وه گیر خست و دیسان ئاماژه ی بو کرد، به لام کولیا رووی وه رگیرا و خو ی له گیلیدا.

کولیا، ده تگوت تا رادهیه ک که وتوته ته نگژه وه، به تالووکه ده دوا، له ناکاو زور بی به زه بیبانه گوتی: «حه تمن هه لاتوووه و له جییه ک توپیوه.» دوا ی قووتدانی ئه و نان و ده رزییه حه تمن توپیوه. به لام من سه گیکم هه یه، پیرزفون... ناوه که ی ئیسلاوییه... هیناومه نیشانتی دم.»

ئیلوشا کتوپر گوتی: «نامه وئ بیبینم!»

«نا، نا، حه تمن ده بی بیبینی... سه رگه رمته دهکا. هه ر له بهر ئه وه شه هیناومه... وهک ژووچکا تووکه که ی زبه ر.» له ناکاو تووشی جوړیک شه لژان بوو له قسه کانیدا که له وتن نایه، به ژنه که ی سه روان ئیسنگیریفی گوت «مادام، ئیزن ده فه رمووی سه گه که م بانگبکه مه ژووری؟»

ئیلوشا به دهنگیکى خه ماوی و دلته زین گوتی: «نامه وئ چاوم پیبیکه وئ، نا، نامه وئ...!» چاوی بریقه ی هات و فرمیسکی تیزا.

سه روان له سه ر ئه و سنوو قه ی پال دیواره که، که تازه له سه ری دانیشتبوو هه سته و گوتی: «رهنگه قوربان، واچاکه، قوربان... جاریکى تر.» به لام کولیا ده سته ردار نه بوو. به توندی گوراندى به سه ر ئیسمۆرؤفدا: «ده رگا که

بکه‌وه.» هەر له‌گه‌ڵ دەرگا که کرایه‌وه، فیتوویه‌کی لێدا و پیرزفۆن به پرتاو خۆی به ژووریدا کرد.

کولیا له سەر جیی خۆی هه‌ستا و گوران‌دی: «هه‌سته سەر پاشوو پیرزفۆن، ده‌ست به سینگته‌وه بگره! ده‌ست به سینگته‌وه بگره!» پیرزفۆن له په‌نا چرپاکه‌ی ئیلۆشادا له سەر پاشوو راوه‌ستا و هه‌ردوو ده‌ستی له پینشه‌وه به‌به‌ر سینگیدا شو‌ر کرده‌وه. ئه‌وه‌ی له راده‌به‌ده‌ر تووشی سه‌رسوورمانی کردن ئه‌وه بوو: ئیلۆشا واقو‌رمانه خۆی کینشا بۆ پینشه‌وه و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی دلّه له‌رزه و داخو‌رپان ئه‌وه‌نده‌ی دیکه هه‌یزی لێ‌بریبوو، له سەر ته‌خته‌که‌وه سهری دانه‌واند و چاوی له پیرزفۆن بری، پاشان به‌ ده‌نگیکه‌ی له‌رزۆک و شادیه‌که‌ی ئاویتیه‌ی ئازاره‌وه گوتی: «خۆ ئه‌وه... ژووچکایه!»

کراسووتکین به‌ ده‌نگیکه‌ی تیژ و شاده‌وه قیزان‌دی: «ئهی ده‌تویست ئه‌وه نه‌بی؟» هەر له‌رێوه دانه‌وی، سه‌گه‌که‌ی گرت و هه‌له‌یه‌نا و له‌به‌رده‌می ئیلۆشا رایگرت.

«چاوی لیکه‌ هاو‌ری، خۆ دیتوته‌ چاویکی کویره و گوچکه‌ی چه‌په‌شی براوه؛ هەر ئه‌وه نیشانانه‌ی بۆت باسکردم. هەر به‌و نیشانانه‌دا دۆزیمه‌وه. هەر له‌رێوه، دیمه‌وه.» له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی به‌ په‌له‌ چاوی له ئیلۆشا و سه‌روان و ژنه‌که‌ی و ئالیووشا و دیسان ئیلۆشا بری و گوتی: «هیچکس راینه‌گرتبوو! له‌ هه‌وشه‌ی پشته‌وه‌ی مالی فیدۆتۆف ده‌ژیا. له‌وئ قوژبنیکه‌ی په‌یدا کردبوو و تیندا وه‌ده‌رکه‌وت. ئه‌وه‌ ماله‌ش خۆراکیان نه‌ده‌دایه. ئه‌وه‌ سه‌گه‌ به‌سته‌زمانه‌ له‌ برسانا به‌رله‌لا و هه‌رله‌لا ده‌خولایه‌وه... کاتیک دیمه‌وه. دیوته‌ هاو‌ری هه‌چی لینه‌هاتوه. چونکه‌ ئه‌وه‌ی پیتدا قووتی نه‌دا. ئه‌گه‌ر قووتی دایه‌ هه‌تمه‌ن ده‌تۆپی! هه‌تمه‌ن له‌ زمانه‌ی هه‌له‌چه‌قیوه و ده‌ری داوه‌ته‌وه. تۆ نه‌تدیوه. بۆیه‌ش قورووسکاندبووی و هه‌لاتبوو، ده‌رزیه‌که‌ له‌ زمانه‌ی هه‌له‌چه‌قیوه و تۆ پیت و ابووه قووتیداوه.» کولیا به‌ روخساریکی شاد و گه‌شاه‌وه گوتی: «هەر ده‌بوو بقورووسکینی، چونکه‌ پێستی ناوده‌می سه‌گ زۆر ناسکه‌... له‌ هی مرو‌ف ناسکتره، زۆریش ناسکتر!»

ئیلۆشا زمانی له گۆ چووبوو. رهنگی په‌رپیوو، چاوی زهق کردبووه و له کولیاى دهرپوانى، دهمیشى بووبوووه ته‌له‌ی ته‌قیو. ئە‌گەر کراسووتکین ئە‌قلی به‌وه بشکایه که ئە‌و کاته هه‌ستیاره چه‌نده شوینیکى پر مه‌ترسیی له سه‌ر رۆح و جه‌ستى ئە‌و منداله نه‌خۆشه داده‌نى، دونیا و عالم سه‌رى لیکدايه، فیلیکی وای ساز نه‌ده‌کرد، پیموایه ئالیووشا ته‌نیا که‌سیک بوو له‌وه گه‌یشت. سه‌روانیش هه‌رباسى ناکرئ، وهک مندال له خۆشيانا که‌وتبووه قله‌سه‌ما و به‌ ده‌نگیکى پر له شادى گوراندی: «ژووچکایه! ژووچکا! ئیلۆشا، ژووچکایه، ژووچکای خۆت! یایه، ژووچکایه!» دلئ پر بووبوو، هینده‌ی نه‌مابوو ده‌ست بکا به‌ گریان.

ئیسمۆرۆف به‌ له‌بزیکی داخاوییه‌وه گوتی: «وه‌للا من هه‌ر فکریشم بۆ ئە‌وه نه‌ده‌چوو! ئافه‌ریم کراسووتکین، ده‌مگوت ئە‌و سه‌گه‌که ده‌دۆزیته‌وه، ئە‌وه‌تا دیویه‌ته‌وه!»

کورپیکى دیکه‌یان گوتی: «که‌س وهک کراسووتکینى پیناکرئ، بیۆینه‌یه!» هه‌موویان ویکرا گوتیان: «به‌ راستى وایه، بیۆینه‌یه! بیۆینه‌یه.» پاشان چه‌پله‌یه‌کیان لیدا.

کراسووتکین هه‌ولیده‌دا له هه‌موویان زیاتر ده‌نگ هه‌لینئ: «سه‌برکه‌ن، سه‌برکه‌ن، با پیتان بلیم رووداوه‌که چۆن بوو. گوئیگرن. دۆزیمه‌وه. بردمه‌وه بۆ مالئ و شاردمه‌وه. له مالئ ده‌رگام له سه‌ر داخست و هه‌تا ئە‌مپرۆ پیشانى هه‌چکه‌سم نه‌دا. ته‌نیا ئیسمۆرۆف له دووچه‌وتوو له‌مه‌وبه‌ره‌وه ئاگادار بووبوو، به‌لام دلنیا مکرد که ئە‌م سه‌گه پیرزفۆنه و ژووچکا نییه، بۆیه باوه‌رێکرد. له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌موو چه‌شنه‌ فیل و گالته‌یه‌کم پئ فیرکرد. کارى وا ده‌کا سه‌رتان سوڤ ده‌مینئ. وام چه‌مایه‌ت کردوو به‌ دیتنى که‌یف ده‌که‌ن. منیش ده‌بئ بلیم: هاوړی خۆشه‌ویست دیوته ئیستا ژووچکا چه‌نده سه‌گى چاکه!» ئە‌گەر جنچیک گۆشتم بۆ بینن، فیلیکی واتان بۆ ده‌نوینى له‌به‌ر پیکه‌نین ناوسکتان ده‌پچرئ. جنچیکى چکۆله‌م بۆ بینن، هه‌تانه‌؟»

سەروان بە پەلە رۆیی بۆلای خاوەن مالهەکیان، خۆی کرد بە چیشخانەکیاندا. کولیا کە نەیدەویست ئەو دەرڤەتە بە نرخە لە دەست بەدا، نەراندى بە سەر سەگە کەدا «خۆت بتۆپیتە!» سەگە لەرپۆه، خولیکی خوارد و لە سەر پشت کەوت و چوارپەلی لە حەوا کرد. کورپەکان دەستیانکرد بە پیکەنین. ئیلۆشا هەر بەو بزه سارد و خەماوییهو دەپروانی، بەلام تەنیا کە سیک کە شانۆی سەگە کە خۆشحالی کرد، «یایە» بوو. قاقا پێدەکەنی و دەستیکرد بە چەقەنەلیدان و بانگکردنی سەگە کە «پیرزفون، پیرزفون!»

کولیا کە زانیی کارەکی سەرکەوتوانە بوو، لەخۆبایانە هاواریکرد: «دنيا و عالەم سەرلیکدا هەلناستی! تەواوی خەلکی دنیا هەرای لی بکەن، جوولە ناکا. بەلام ئەگەر من بانگی بکەم لەرپۆه هەل دەستیتە سەرپن. پیرزفون آلی!»

سەگە هەلبەزبیهو و لەگەل ئەو هی شادانە دەوهری، دەستیکرد بە هەلبەزدابەز. سەروان بە کوتی گوشتی برژاوهو هاتەو.

کولیا گوشتەکی لێوەرگرت و بە لەبزیکی ریشوکیانە و دەمتەر پرسیی: «گەرما! سەگ خواردەمەنی گەرمی پێخۆش نییه. نا، باشە زۆر گەرم نییه. چاو لیکەن، چاو لیکە ئیلۆشچکا، چاو لی کە هاوهری؛ بۆ تەماشاناکی؟ ئیستا کە سەگە کەیم بۆ هیناوهتەو چاوی لیناکا.»

فیلی تازەش ئەو بوو، سەگەکی هاندهدا راوهرستی و لمبۆزی هەلینی، تاكو لەتکە گوشتە ئیشتیا بزۆینه کە لە سەر لمبۆزی دانئ. سەگی بەستەزمان ناچاربوو بی جوولە راوهرستی، هەتا هەرکاتیک ئەربابەکی فەرمانی پێدەدا، جا ئەگەر نیو سەعاتیش بوایە، جوولەکی نەدەکرد و گوشتەکی هەروا لە سەر لمبۆزی بوو. بەلام ئەمجارەیان پیرزفونی تەنیا ماوهیهکی کورت بەوچەشنە راگرت و گوراندى: «پاداشەکی وەرگره!» هەر لەرپۆه و لە چاوترووکانیکدا گوشتەکی لە سەر لمبۆزییهو کەوتە نیوهرمی. تەماشایانیش هەموو سەریان لەوکارە پیرزفون سورماوو.

ئالیووشا بەجۆریک سەرکۆنەو کە بی ئیختیارانە لەدەمی هاتە دهری گوتی: یانی بۆیه تا ئیستا نەدەهاتی، دەتویست ئەو سەگە حەمایەت کە؟»

کولیا بهوپه‌ری ساده‌یی‌وه وه‌لامی دایه‌وه: «به‌ئێ له‌به‌ر ئه‌وه بوو! دهمویست ته‌واو حه‌مایه‌تی که‌م و به‌وپه‌ری گه‌وره‌یی‌وه نیشانیده‌م.» ئیلوشا که قامکه باریکه‌کانی لیکده‌ساوی ئاماژه‌ی به سه‌گه‌که کرد و له ناکاو بانگی‌کرد: «پیرزفون! پیرزفون.»

«چییه! و‌اچاکه بازداته سه‌ر چرپاکه‌ی ئیلوشا! پیرزفون، Ci!» کولیا ده‌ستی له چرپاکه دا و پیرزفون خۆی فریدا سه‌ر چرپاکه. کورپه سه‌ری سه‌گه‌که‌ی له باوه‌شی گرت و پیرزفونیش روومه‌تی ئه‌وی لسته‌وه. ئیلوشا زیاتر هاته پێشی و له سه‌ر زگ راکشا و دم و چاوی له تووکه زبره‌که‌ی پیرزفون ده‌خشاند.

سه‌روان له‌په‌ستا ده‌یگوت: «خودایه‌گیان، خودایه‌گیان!» کولیا دیسان له سه‌ر لیواری قه‌ره‌ویله‌که دانیشه‌وه.

. ئیلوشا، فیلیکی دیکه‌شت نیشانده‌م. توپیکی چکۆله‌م بو هیناوی. له‌بیرته؟ پێشتر باسم بو کردبووی، توش گوتت زورت پێخۆشه بیینی. ده‌ی ئه‌وه ئیستا بۆم هیناوی.

پاشان کولیا به‌په‌له توپه برنجیه‌که‌ی له جانتاکه‌ی ده‌ره‌ینا. زۆر به تالوکه بوو، چونکه خۆی شاد بوو. ئه‌گه‌ر له‌م بارودۆخه‌ی ئیستادا نه‌بوايه، هینده‌ی سه‌بر ده‌کرد هه‌تا ئه‌و دله‌خوریه و هه‌یه‌جانه‌ی که به هۆی پیرزفونه‌وه دل‌ی داگرتبوو، تیپه‌ری. به‌لام ئیستا بێ ئه‌وه‌ی گوی به‌وشتانه بدا په‌له‌ی ده‌کرد. هه‌سته‌که‌ی ئاوا بوو: «ئیستا که هه‌مووتان شادن، ئه‌وه‌ش شتیکی دیکه بو ئه‌وه‌ی شادتر بێ!» بۆ خۆی هینده شاد بوو پێی وه‌ه‌رز نه‌ده‌که‌وت.

. زۆر له‌میژه به ئاواته‌وه بووم شتیکی ئاوات هه‌بێ. هانی براکه‌م، بۆ خۆت، هی مۆرۆزۆف بوو، که‌لکی لی‌وه‌ر نه‌ده‌گرت، ئه‌ویش براکه‌ی پێیدا‌بوو. کتێبخانه‌که‌ی باوکم کتێبکی سه‌دسال له‌مه‌وبه‌ری تیدا‌بوو به‌ناوی «عیلی محه‌مه‌د»، ئه‌و کتێبه‌ی هی سه‌رده‌می به‌ر له سانسۆر بوو. له مۆسکۆ چاپ کرابوو. مۆرۆزۆفیش دل‌ی ئه‌و کتێبه‌ی گرتبوو، بۆیه له‌گه‌لم گۆریه‌وه. زۆریشم لی مه‌منوون بوو گۆرینه‌وه‌م له‌گه‌ل کرد...

کولیا تۆپه‌که‌ی به ده‌سته‌وه گرت و نیشان هه‌مووانی دا بۆ ئه‌وه‌ی په‌سه‌ندیبکه‌ن. ئیلۆشا خۆی به‌رز کرده‌وه و هه‌روا که ده‌ستی له ملی سه‌گه‌که‌دا بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی جادوو کرابی چاوی له سه‌ر تۆپه له‌یستۆکه‌که گیرسایه‌وه. سه‌رسورمانه‌که‌یان کاتی‌ک به‌وپه‌ری خۆی گه‌یشت که کولیا گوتی بارپوتیشی پینه و «ئه‌گه‌ر خانمه‌کان نه‌ترسن»، هه‌ر ئیستا ده‌توانی بیته‌قینن. «یایه» خیرا دا‌وایکرد له‌ نزیکه‌وه له‌یستۆکه‌که‌ بیینی و کولیا بردی و دایه ده‌ستی. به‌ دیتنی ئه‌و تۆپه برنجییه‌ تایه‌داره زۆر خۆش‌حال بوو و له سه‌ر کۆشی بۆ پاش و پێشه‌وه‌ی راده‌دا. هه‌ر له‌رێوه ئیزنیدا بیته‌قینن، بی‌ئوه‌ی بزانی چ دا‌وایه‌کی لیکراوه. کولیا بارپوت و گولله‌ی ده‌ره‌ینا. سه‌روان، چونکه له‌ ئه‌رتهدا بووه و خاوه‌ن ئه‌زمون بوو، پرکردنی تۆپه‌ی گرته‌ ئه‌ستۆ و به‌ ئه‌دازه‌ی پێویست بارپوتی تیکرد. دا‌وایکرد گولله‌که‌ بۆ هه‌لیکی تر هه‌لگرن. تۆپه‌که‌ی له سه‌ر عه‌رزى دانا و رووی له شوینیکی چۆلی ماله‌ کرد، تۆزی بارپوتی کرده‌ نیتو خانه‌که‌یه‌وه و شقاریه‌کی پێوه‌نا. ته‌قه‌یه‌کی گه‌وره‌ی لیوه‌هات. یایه‌ داچله‌کی، به‌لام هه‌ر له‌رێوه له‌خۆشیانا ده‌ستیکرد به‌ پیکه‌نین. کورپه‌کان هه‌موو به سه‌رسورمانیکی زۆره‌وه چاویان تیبری. به‌لام سه‌روان له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی چاوی له ئیلووشا کرد، له هه‌موویان زیاتر وه‌نه‌شه‌ که‌وتبوو. کولیا تۆپه‌که‌ی هه‌لگرت و به‌ بارپوت و گولله‌کانییه‌وه پێشکه‌شی ئیلۆشای کرد. دیسان به‌ شادی و نه‌شه‌وه دووپاتی‌کرده‌وه.

- ئه‌وه‌م بۆ تۆ هیناوه، بۆ تۆ! له‌میژه بۆم هه‌لگرتووی.

دایکی ئیلۆشا وه‌ک منداڵیکی چکۆله ده‌ستیکرد به‌ پارانه‌وه: «دا تۆخودا بیده به‌ من! ئه‌و تۆپه بده به‌ من!» رۆخساری ترسیکی تیکه‌ل به‌ به‌زه‌یی پێوه دیاربوو، له‌وه ده‌ترسا تۆپه‌که‌ی نه‌ده‌نی. کولیا مات بوو. سه‌روان به‌ ناره‌حه‌تی خول هه‌لبوو، هه‌لات بۆلای و گوتی:

- خاتون، خاتون، تۆپه‌که‌ هه‌ر هی تویه. به‌لام لینگه‌ری با ئالیووشا هه‌لیبگری. چونکه پێشکه‌شی ئه‌و کراوه. به‌لام وه‌ک ئه‌وه وایه هی تۆ بی. ئیلۆشا دیلی یاری پیکه‌ی، بۆ هه‌ردووکتان، هه‌ردووکتان یاری پیکه‌ن.

یایه به دلپری و ئیسهرمه وه گوتی: «نا، نامه وی هی ههردوو کمان بی، من بیمنخوشه هه ر هی من بی، ئیلوشا بو چیه تی.»

ئیلوشا هاواریکرد: «دایه گیان، هانی بیگره، بو خوت، من نامه وی!» پرووی کرده کراسووتکین و به پوخساریکی فه قیرۆکه و جوریک سکالاوه، وهک ئه وهی بترسی که پیشکه شیه که ی ئه وی به که سیکی دیکه به خشیوه، پرسیی: «کراسووتکین ئیزن ده فهرمووی بیده م به دایکم؟»

کراسووتکین به گیان و دل قه بوولیکرد: «ئه ی بو ناتوانی.» پاشان توپه که ی له دهستی ئیلوشا وه رگرت و له گه ل کرنوشیکی به ئه ده بانه دای به دایکی ئیلوشا. ژنه ش هه روا که وتبووه ژیر کاریگه ری و کولی گریانی هه ستابوو، بویه به له بزیکي دلوقانانه گوتی: «ئیلوشچکای خو شه ویستم ته نیا که سیکه که دایکی خوی خوشده وی!» دیسان ده ستیکرده وه به لیخو رینی توپه که له سه ر کوشی بو پیشه وه و بو دواوه.

خاتون، لیمگه ری با ده ستت ماچکه م. سه روان وهک تیسکه ی تفهنگ رویی بولای و دهستی ماچکرد.

خاتونی هه قناس، ئاماژه ی به کراسووتکین کرد و گوتی: «له وه تا له و سه ر دنیا یه ده ژیم مرو فیکي وهک ئه و کوره ژیر و وریام نه دیوه.»

- چه ندهت ده وی بارووتت بو دینم ئیلوشا. ئیستا ئیتر خومان بارووت دروستده که یین. بو رۆویکۆف شیوه ی دروستکردنه که ی دیوه ته وه و فیری کردووم بیست و چوار به ش شووره، ده به ش گوگرد، شه ش به ش خه لووزی داری بی، هه موویان پیکه وه ده کورتنه وه و وردی ده که ن، پاشان ئاوی به سه ردا ده که ن و وهک هه ویر هه لیده گولۆفن. دوا ی ئه وه هه ویره شله که به هیله گدا ده که ن - شیوه ی دروستکردنه که ی ئاوا یه.

ئیلوشا وه لامی دایه وه: «ئیسمو رۆف باسی بارووته که تی بو کردم، به لام باو کم ده لی بارووتی راسته قینه نییه.»

کولیا سووره لگه را: «راسته قینه نییه؟ ئاگر ده گری. به لام ئیوه باشتر ده زانن.»

سه‌روان به رهنگ و پرویه‌کی تاوانبارانه‌وه گوتی: «نا، قوربان، مه‌به‌ستم
ئه‌وه نه‌بوو. هەر ئه‌وه‌نده گوتم بارووتی راسته‌قینه‌ و ا دروستناکری، به‌لام
گرینگ نییه، به‌و شیوه‌یه‌ش ده‌کری دروستیکه‌ی.»

«من نازانم، ئیوه باشتر ده‌زانن. ئیمه بریکمان له‌و بارووته کرده نیو
گۆزه‌له‌یه‌کی جه‌نگییه‌وه، زۆر چاک ئاوری گرت، هه‌مووی سووتا و ته‌نیا
پیزه‌یه‌ک سووتووی لیمایه‌وه. ئه‌ویش خه‌تای هه‌ویره‌که‌ی بوو، ئه‌گه‌ر جوانمان
له‌ هیله‌گ دایه... به‌لام ئیوه باشتر ده‌زانن، من نازانم...» کولیا پووی کرده
ئیلوشا: «ئهری بیستت بوولکینی هاو‌پیمان باوکی تیروپری لیداوه له‌ سه‌ر ئه‌و
بارووته؟»

ئیلوشا وه‌لامی داویه‌وه: «ئهری.» به‌ تامه‌زروییه‌کی زۆره‌وه گوئی له
کولیا کراسووتکین گرتبوو.

«یه‌ک بتیری پرمان دروستکردبوو، ئه‌ویش له‌ ژیر قه‌ره‌ویله‌که‌یدا
شاردبوویه‌وه. باوکی دیتی و گوتی ئاخه‌ر نالئی ده‌ته‌قینه‌وه؟ ده‌ستی دا قامچی
و چیت خواردوه‌ ترش و چه‌وه‌نده‌ر! ده‌یویست بیته‌ قوتابخانه‌ و لای
مامۆستاکان شکایه‌ت له‌ منیش بکا. ئیستا ئیتر ناهیلن له‌ گه‌ل من بگه‌ری،
هیچکام له‌ کوره‌کان ئیزنیان نییه‌ له‌ گه‌ل من بگه‌رین. ئیسمۆرۆفیش ئیزنی
پیناده‌ن، ناوم به‌ خراپه‌ زراوه.» بزه‌یه‌کی سه‌رکونه‌کارانه‌ی هاتی: «ده‌لین من
له‌ گیانم بیزارم.» هه‌مووشی له‌ دوا‌ی پوودا‌ی سه‌ر هیلاسنه‌که‌وه ئاوا له‌به‌ر
چاویان ره‌ش بووم.»

سه‌روان به‌ ده‌نگیکی به‌رز گوتی: «ئهری، ئیمه‌ش نه‌قلی ئه‌و کاره‌ پر
مه‌ترسییه‌تمان بیستوو. ئاخ‌ر چۆن له‌ سه‌ر ئه‌و هیلاسنه‌ راکشای؟ کاتی‌ک
قه‌تاره‌که‌ به‌سه‌رتدا تیپه‌ری، نه‌ترسای؟ ته‌نانه‌ت پیزه‌یه‌کیش ترست
لینه‌نیشت؟»

دیار بوو سه‌روان ده‌یه‌ه‌وی کولیا بلاوینیته‌وه.
کولیا به‌ سارد و س‌ری وه‌لامی دایه‌وه: «زۆریش نا.» دیسان پوویکرده
ئیلوشا و گوتی: «ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موو شتی‌ک زیاتر به‌دنا‌وی کردووم، ما‌جه‌رای

ئەو قازە نەگبەتییە. « بەلام دەتگوت کولیا جار لەگەل جار خۆی زیاتر سارد و سرتەر نیشانەدا، بەلام نەیدەتوانی بە سەر خویدا زالبی و لە پەستا قسەى دەپەراند، جاری وابوو خۆشى نەیدەزانی دەلی چی.

پیکەنینیک پوخساری ئیلۆشای پوونکردەوه و گوتی: «ئەری، نەقلی ئەو قازەشم بیستوو! بۆیان گێرامەوه، بەلام تینەگەیشتم. یانی هەر بە راستی بردیانی بۆ دادگا؟»

کولیا بەبێ مەیلی گوتی: «مەسەلەیکە زۆر قۆر و گەوجانە بوو. ئاساییە ئەمجارەش خەلکی زۆریان گەورە کردەوه. پوژیکیان بەنیو بازاردا دەگەرەم. هەر لەو کاتەدا پەویەک قازیان هینابوو. پاوەستام سەیرم دەکردن. لەپەر لاویک کە ئیستا لە فرۆشگەى پلاتینکۆف شاگردە، چاوی لیکردم و گوتی: «بۆ تەماشای ئەو قازانە دەکەى؟» چاوم لە چاوی بېرى، لاویکی بیستسالانەى گەوج و دەم و چاوی خەر بوو. خۆ دەزانی من هەمیشە لایەنگری گوندنشینەکانم. زۆرم پێخۆشە قسەیان لەگەل بکەم... ئیمە لادییەکی دواکەوتووین. ئەوه پەندیکی قەدیمیە. کارامازۆف، پیموایە پیکەنینت دى؟»

ئالیووشا بە پووخۆشى و زەرەخەنەوه گوتی: «خودا نەکا، گویم لەئێوه گرتوو،» کولیاى هەستیار هەر لەپێوه دلیا بوو. لەگەل ئەوهى دلخۆش دیاربوو، دیسان درێژەى بە قسەکانی دا:

- کارامازۆف، بېر و بېروای من پوون و سادەیه. ئیمانم بە خەلک هەیه و هەمیشە پێمخۆشە پێزیان بۆ دانیم، بەلام زۆریشیان پوو نادەمى، ئەوهش "sine qua non" پێشیناریکی بنەرەتییه... خەریکبووم نەقلی قازەکانم دەگێرەپەوه. پووم لى گرژ کرد و گوتم: «خەریک بووم لە خۆم دەپرسی بلیی قاز بېر لەچی بکاتەوه.» زۆر گەوجانە چاویکی لیکردم و گوتی: «دەى، قاز بېر لەچی دەکاتەوه؟» گوتم: «ئەو عارەبانەیهت دیوه پەرە جو؟ جو لە کونی گۆنییەکەوه دادەرژى و قازەکەش لە ژیر تايەکانەوه ملی دەباتە ژوورى و ئەو دەنکە جۆیانە کۆدەکاتەوه و دەیخوا - دیتووتە؟» گوتی: «ئەرى دیتوومە.» گوتم: «دەى ئەگەر ئارەبانەکە توزیک بېواتە پێشى ملی ئەو قازە دەقرتینیان

نا؟» ئەویش وەك ئەوہی رۆن قازت لئدابى، هئندە شادبوو پئكەنى و ددانە
 گرەكانى وەدەرەكەوتن، گوتى: «دئنيام مى دەپەپرى.» گوتم: «كەوايە وەرە با
 تاقئكەينەوہ.» گوتى: «باشە.» ھەر زوو دەستبەكار بووین. ئەو بئ ئەوہى
 دياربى لای ھەوسارەكەوہ راوہستا، منیش لەو ديوى عارەبانەكەوہ قازەكەم
 بەرەولای عارەبانەكە رادا. خاوەنەكەى چاوى لئینەبوو، خەرىكبوو لەگەل
 كابرایەك قسەيدەكرد. ھەر بۆيە كارەكەم بە ئاسانى بە دەستەوہ ھات. قازەكە
 خۆى سەرى كرد بە ژير عارەبانەكەدا، راست سەرى بردە ژير تايەكەوہ.
 چاويكم لە لاوى گەمژە قرتاند و ھەوسارەكەى كيشا، قرچەى ھات و مى
 قازەكە قرتا. بۆ بەدبەختى لەو ساتەدا ھەموو لاديبەكان چاويان لئبوو و
 قرموقاليان وەرئخست. «بە ئانقەست ئەو كارەت كرد!» گورانديان: «بیبەن
 بۆلاى سەرۆكى دادگا!» منيشيان گرت. گوتيان: «تۆش لەوئ بووى، واديارە
 تۆش دەستت لەو كارەدايە. لە نيو بازار ھەموو دەتئاسن!» كولييا بە
 غروورەوہ دريژەى بە گيرانەوہكەى دا: «ھەر بە راستيش تەواوى خەلكى نيو
 بازار دەمناسن!» برديانين بۆ دادگا. قازەكەشيان ھئتابوو. كورە لە ترسانا
 زەرد ھەلگەرأبوو، لەبەر خۆيەوہ پرتەى دەھات و دەگريا. خاوەنى قازەكەش
 دەينەراند دەتويست ئاوا ھەموو قازەكانم لە نيو بەرى. چاكە شايديش ھەيە.
 سەرۆكى دادگا ھەر لەريوہ سەرۆبەرى مەسەلەكەى وئكھئتايەوہ: «دەبئ
 رۆبليك بەدى بە خاوەنى قازەكە.» يانى لاوى گەمژە رۆبليك بەدا بە كابرأى
 خاوەنى قازەكە و قازە مل قرتاوەكەش بۆخوى. ھەرۆھا وريايان پئدا كە ئيتر
 ئەو كارە دووپات نەكاتەوہ. كورەش وەك ژن دەگريا و دەى پرتاند كە: «من
 نەبووم، ئەوہ فيريكردم،» ئامارەى بە من كرد. منيش زۆر خوئن ساردانە
 ولامدایەوہ، من فيرمنەكرد. تەنيا بئر و برأوى خۆم دەربرى و پيلانئكم بە
 دەستەوہ بوو. سەرۆكى دادگا بسكەى سمىلى ھات و لەوہى كە پئكەنئبوو رقى
 لەخۆى ھەستا: «ھەر ئئستا نامەيەك دەنووسم بۆ مامۆستايانى قوتابخانەكەت
 با ئيتر لەمە بەدواوہ ئئزنت نەدەن بەجئى دەرس و دەور، وەدواى ئەو پيلان و
 بەزمانە بكەوى.» ئەوہشى بە گالته بوو، لای مامۆستايان شكايەتى لئئەكردم،

به لَام ناوچاوه کهم نه یهینا و مهسه له که به گوئی مامۆستایانی قوتابخانه گه یشته وه. خو ده زانی گوچکه یان زور دریزه! مامۆستای ئه دهب و توئی دیرین، کولبانسیکۆف، زور تووره بوو، به لَام دیسان داردانلۆف گه یشته فریام. به لَام کولبانسیکۆف ئیستا وهک گویدریژیکی دیز و جووته وهشین، له گه له هه مووان هه روا دیزه یه. ئیلۆشا زانیووته له م به ینانه دا ژنی هیناوه. هه زار رۆبلی جیازی وه رگرتوو و بوو که خانیش مانگی چارده یه که هه ر وه ره سهیری! کوره کانی قوتابخانه شیعیکیان بۆ داناوه.

هه والیکی سهیرمان پیگه یشتوو

ده لاین ئاغای کولبانسیکۆف که ر بووه

ئو شیعه زور پیگه نینه. له وهختیکا بۆت دینم. به خراپه باسی داردانلۆف ناکه، پیاویکی زانا و بیرمهنده و شکی تیدا نییه. ریزم بۆ ئه و جووره مروقانه هه یه و هویه که شی ئه وه یه لایه نگریم لیده که ن.

ئیسمۆرۆف که له و کاته دا بی گومان شانازی به کراسووتکینه وه ده کرد، هه لیدایه: «به لَام سه باره ت به بناغه دانه رانی تیروا رووشکینت کرد!» ئه و به تایبه ت نه قلی قازه که ی زور پیخۆشبوو.

سه روان به شیوه یه کی مه راییکارانه وه و به زمانیکی لووسه وه پرسیی: «یانی به راستی رووشکینت کرد؟ نه قلی ئه و پرسیاره ی "بناغه دانه ری تیروا کی بو" هه ر ئه و وهخته ئیلۆشا بۆی گێرینه وه.»

ئیلۆشا هه لیدایه: «باوه گیان، ئه و هه موو شتیکی ده زانی، له هه موومان شاره زاتره. خوئی له نه زانی دها، به لَام له هه موو وانه کاندایه که مه.

ئیلۆشا به شادییه کی له راده به دهره وه چاوی له کولیا کرد.

کولیا به خاکه راییه کی ئاویتته ی غرووره وه گوئی: «مه سه له ی تیروا شتیکی زور بی بایه خ و ئاساییه. به بروای من پرسیاریکی هه چه.» ئیستا ئیتر ته واو که وتبووه سه رباری له خو بایی بوون، ئه گه رچی تا راده یه ک هه ر نائارام دیاربوو، ده تگوت کیچ که وتوته که ولی، به ری له قسه به ره لالا کردبوو و چۆنی پیخۆش بوایه دریزدادریی ده کرد. بۆ وینه کاتیکی هاته سه رباسی قازه که،

بئى ئەۋەدى مېشىكى مېۋان بئى لە بنى كۈۈلەكەكەى دا. ئاليووشاش زۆر جيددىى دەنۈاند و لەۋ ماۋەيەدا زمانى نەگەر. بەلام كۈۈليا كراسووتكىن وردە وردە ترسى لىنىشت كە: نەكا ئاليووشا رقى لىيى، پىيوابى لە ھەمبەر ئەۋدا خۆى دەنۈينى و چاۋەرپى تارىقى ئەۋە ئەگەر وىراباى ئاۋا بىر بىكاتەۋە...
 كۈۈليا لووتبەرزانه ديسان گوتى: «بە برواى من پرسىارىكى زۆر بئى ھەمىت و ھىچە.»

كۈرپىك كە ھەتا ئەۋ كاتە زمانى نەگەر ابوو، ھەموۋانى توۋشى سەرسوۋرمان كرد و گوتى: «من دەزانم بناغەدانەرى تىروا كى بو.»
 كۈرپىكى بىدەنگ و ئارام بو. لەۋە دەچوو شەرەمەن بئى. كۈرپىكى جوان بو، يازدە سالان و ناۋى كارتاشۆف بو. لەلای دەرگاگەۋە دانىشتبو. كۈۈليا بە غروور و سەرسوۋرمانەۋە چاۋى لىكرد. لە راستىدا پىناسەى بناغەدانەرانى تىروا بۇ ھەموۋ مندالەكانى قوتابخانە بوۋبوۋە رازىك. گرىپوۋچكەيەك كە تەنبا بە خۈيندەۋەى كىتەبەكەى ئىسماراگدۆف دەكرايەۋە. و ھىچ كەسش ئەۋ كىتەبەى نەبوۋ و جگە لە كۈۈليا. پۈژىكيان كۈۈليا پىشتى تىكرد، بۇيە زۆر بە پەلە كارتاشۆف كىتەبەكەى لە بەينى ئەۋ كىتەبانەى نىۋ جانتاكەى دەركىشا. كىتەبەكەى لىككردەۋە و لەرپوۋە چوۋە سەر ئەۋ بەشەى تايەت بوۋ بە دامەزىنەرانى تىروا. ئەۋە قسەى زۆر لەمەۋبەرە، بەلام ھەستى بە نارەحەتى دەكرد و نەيدەۋىرا لە ھەنتەشى مامۇستا و ھاۋپۆلەكانىدا بلى منىش ناۋى دامەزىنەرى تىروا دەزانم. لەۋە دەترسا كراسووتكىن ۋەدرۆى خاتەۋە و ئابروۋى بەرى. بەلام ئىستا نەيتۋانى خۆ لەۋتنى بىۋىرى. چەند ھەۋتوۋ بوۋ لە سەر دلى بوۋبوۋە گرى و دەيوىست بىدركىنى.

كۈۈليا زۆر لەخۇبايىيانە پوۋى تىكرد و پرسىى: «دەى بىلى، بناغەدانەرى تىروا كى بو؟ بە رەنگىدا تىگەيشت كە دەيزانى و ھەر لەرپوۋە برىارى دا چۈنى بەدەمدا بىتەۋە. چونكە زۆرى پىناخۇشبوۋ، پوۋەھەلمالدرۋانە چاۋى لە كارتاشۆف كرد و گوتى: «زۆر چاكە، بىلى بزانم كى بناغەدانەرى شارى تىروايە؟»

کارتاشۆف گوتی: «تۆسر و داردانۆس و ئیلیووس و ترووس دایان مه‌زاند.» هەر له‌و کاته‌دا سووره‌ه‌لگه‌را. وا سوور بووبۆوه پیاو به‌زه‌یی پیندا ده‌هات، به‌لام کوره‌کان هه‌موو چاویان تیبیری، خوله‌کینکی ته‌واو چاویان تیبیری. پاشان ته‌واویان سه‌ریان بۆلای کولیا وه‌رسووران، که هه‌روا به‌قه‌لافه‌تیکی تووره و جارزه‌وه له‌کوره‌ی ده‌روانی.

کولیا ئاخری به‌که‌رمه‌وه لێی پرسی: «بوچی بناغه‌ی ئه‌وشاره‌یان دا‌رشت؟ دروستکردنی شار یانی چی؟ چیان کرد. پیتوایه‌هه‌رکامیان هه‌ستان و که‌رپووچیکیان دانا؟»

هه‌موو ده‌ستیانکرد به‌فیشقوه‌ژۆر. کوره‌ی به‌سته‌زمان به‌خۆدا شکایه‌وه و په‌نگیکی هینا و برد. زمانی له‌گۆ که‌وت و خه‌ریکبوو ده‌ستبکا به‌گریان. کولیا ماوه‌یه‌ک هه‌روا رایگرت و پاشان به‌له‌بزیکی تاله‌وه وریایی پیندا: «به‌رله‌وه‌ی باسی میژوویه‌ک یان دروستبوونی نه‌ته‌وه‌یه‌ک بکه‌ی، ده‌بی بزانی باسی چی ده‌که‌ی.» دواتریش پووی کرده‌کۆرکه و به‌لووته‌لاییه‌وه گوتی: «به‌لام من زۆر گۆی ناده‌مه ئه‌م قسه و قسه‌لۆکی پرۆپیریزنانه و زۆر بیر له‌میژووی گشتی ناکه‌مه‌وه.»

سه‌روان تا راده‌یه‌ک تووشی شله‌ژان بووبوو، پرسیی: «میژووی گشتی قوربان؟»

کولیا گوتی: «به‌لێ، میژووی گشتی! که پینداچونه‌وه‌ی گه‌وجیه‌تی په‌یتاپه‌یتای مرۆقایه‌تییه‌^١. من له‌نیو وانه‌کانما ته‌نیا هۆگریم به‌بیرکاری و زانستی سروشتی هه‌یه.» ئه‌و خۆی شیرین ده‌کرد و به‌دزییه‌وه چاوی له‌ئالیووشا ده‌کرد. له‌وئ ته‌نیا قسه و بیروپایه‌ک که لێی ده‌ترسا، قسه و بیروپای ئالیووشابوو. به‌لام ئالیووشا هه‌روا بیده‌نگ بوو، هه‌روه‌ک پێشوش جیددی. هه‌رئه‌وه‌نده ئالیووشا زمانی بگه‌رایه، کولیا بیده‌نگ ده‌بوو، به‌لام ئالیووشا بیده‌نگبوو و «په‌نگه‌ بیده‌نگیه‌که‌شی سووکایه‌تی پێوه‌بی.» هه‌رئه‌وه‌ش ئاخری رقی کولیای هه‌ستاند.

2- ناوی ویلتیر و کتیبکی له‌به‌شی دوایدا دی. ئه‌مه‌ش وته‌ی ئه‌وه.

- زمانه دیرینه کانش... هه موو قوریات و قسه‌ی شیتانه‌یه. کارامازوف وادیاره دیسان له گه‌ل من هاوړا نیت؟

ئالیووشا به بزیه کی سارده وه گوتی: «هاوړا نیم.»

ئه گهر له بیروړای من ده پرسی، خویندنه وه ی به ره می کلاسیک و زمانه کونه کان ته نیا جوړیک ته مبی کردنی قوتابیان و هه ربو ئه وهش بوته به شیکی وانه ی قوتابخانه. «کولیا ورده ورده خه ریک بو وه ناسه ی سوار ده بوو. «زمانی لاتینی و یونانی هاتنه نیو وانه کانه وه و قوتابیان تووشی شه که تی و سه رلیشویاوی کرد. پیشتیش هه روا بوون، بویه بیریان کرده وه چکه ن که له وهش ناخوشتربن و قوتابی تووشی بیزاری و گیان داگیران بکا؟ پیشتیش زور ره قوته ق و بیمانا بو، که وایه چون ده کرا له وهش بیمانتری بکه ن؟ بویه که وته بیرى ئه وه ی لاتینی و یونانی بکه نه به شیک له وانه کان.» کولیا به م و ته یه دوا یی به قسه کانی هیئا: «بیروړای من سه باره ت به و زمانانه ئه وه یه، هیوادارم قه ت ئه و بیروړایه م گوړانی به سه ردا نه یه.» روخساری سووره له گه را بوو.

ئیسموړوف به له بزیکه وه که دیار بوو باوهری ته وای به قسه کانی کولیا هه یه، گوتی: «راست وایه.»

یه کی له کوره کان به دهنگیکی به رز گوتی: «له گه‌ل ئه وه شدا کولیا خو ی هه میشه له وانه ی لاتیندا یه که مه.»

ئیلیوشا قسه که ی پشتراست کرده وه: «راسته ده کا باو ه گیان، وه ده لی به لام له وانه ی لاتیندا هه میشه یه که مه.»

کولیا، له وه ده چوو ئه و تاریفانه ی پیخو شبن. وای به باش زانی به ره قانی له خو ی بکا: «ده ی وایه! هه ولئیکی زور بو وانه ی لاتین دده م، چونکه ناچارم، به لئیم به دایکم داوه که له تاقیکاریدا سه رکه وم. من پیموایه پیاو هه ر کاریک ده کا، ده بی به شیه یه کی باش و شیاو ئه نجامییدا. به لام له ناخه وه رقم له به ره مه کونه کان و ئه و شته هیچو پوو چانه یه... توچی کارامازوف! له گه لم هاوړای یان نا؟»

«بۇ ھېچوچوچ؟» ئاليوشا ديسان بسكەى سميلى ھات.

- دەى چونكە بەرھەمى تەواوى نووسەرانى كلاسېك بە ھەموو زمانەكان وەرگېردراوہ، بۇيە لەبەر خاترى متالاي بەرھەمەكلاسېكەكان نەبوو كە لاتىن ھاتە قوتابخانەوہ، بەلكو وەك ھەولېكى پۇلىسى و لە تەنگژە خستنى قوتابى و وەرەز كردنيان كەلكى لېوەرگىرا، كەوايە ھەر دەبى ئەوناوہى لېبىتىن و بە ھېچوچوچى بزانىن.

ئاليوشا ئاخرى بە سەرسوورمانەوہ گوتى: «نازانم كى ئەو شتانەى فېرى تۆ كرددوہ؟»

- من بىئەوہى كەسېك فېرمبكا، خۆم توانايى ئەوہم ھەيە بېر بكەمەوہ. سەرەراى ئەوہش ئەوہى ھەر ئىستا سەبارەت بە وەرگېرانى بەرھەمە كلاسېكەكان گوتم، مامۇستاكەمان كولباسنېكوف بۇ ھەموو قوتابىانى پۇلى سېھەمى باسكرددوہ.

نينا كە ھەتا ئەو كاتە بېدەنگ بوو بە دەنگى بەرز گوتى: «دوكتۆر ھاتوہ!» عارەبانەكەى مادام خۇخلاكوڧ بەرەولاي دەرۋازەكە رادرا. سەروان كە لە بەيانىيەوہ تا ئىستا چاوەروانى دوكتۆر بوو، بە پەلە ھەلات بەرەوېرى. داىكى ئېلۇشاش خۇى كۆ كرددوہ و قىت و قۆز و لووتبەرزانە دانىشت. ئاليوشا رۇبى بۇلای ئېلۇشا و دەستېكرد بە رېكوپېك كردنى بالنجەكانى. نينا لە سەر كورسىلە تايەدارەكەيەوہ تامەزرۇيانە چاوى تېرېبىوو كە جىوبانەكەى بۇ پاستە و پاستە دەكرد. كورەكان بە پەلە ئىزنى رۇيشتتايان وەرگرت. ھىندىكيان بەلېتىيان دا عەسر بېنەوہ. كولىيا بانگى پېرزفونى كرد و سەگەش لە سەر قەرەويكەكەوہ بازى دا خوارى.

كولىيا بە پەلە بە ئېلۇشاش گوت: «من نارۆم. من نارۆم. لەبەر ھەيوانەكە رادەوستم و ھەركاتېك دوكتۆر رۇيشت دېمەوہ ژوورى. پېرزفونىش دېنمەوہ.»

بەلام دوكتۆر ھاتبووہ ژوورى، پياويكى حېسابى بوو بە رېشىكى چەكەمىي و چەناگەيەكى شەش تيغە كراوہوہ، بالئەيەكى كەولە ورجى لەبەردا بوو.

کاتیڤک له کهرکه روکی دهرگا که وه پیی نایه ژووری، راوهستا و واقما: ویده چوو پییوابی به هه له هاتوو. بی ئه وهی بالته که ی داکه نی، یان کلاوه پیسته که ی داگری، له بن لیوه وه به خوی گوت: «یانی چی؟ هاتووم بو کوی؟» خیزانی زور، مالیکی هه ژارانه و جلو بهرگی شو راو و هه لخر او له سووچیکی وه تاغه که دا، تووشی سه رسورمانی کرد. سه روان دهستی به سینگییه وه گرت و کرنوشی بو برد، به وپه ری خاکه راییه وه، له بهر خوییه وه گوتی:

- ئیره یه قوربان، ئیره یه قوربان، دروست هاتووی قوربان، ئیمه چاوه ریت بووین، به خیری بی...

دوکتور به دهنگیکی بهرز و پرغرووره وه گوتی: «ئیسین - گی - ریف؟ ئاغای ئیسینگریف - ئیوه ن؟»

- به لی خوم قوربان!

- ئه ها!

دوکتور به شیوه یه کی زویرانه دیسان چاوی به نیو ژووره که دا گیرا، بالته که ی داکه ند و ئه و نیشانه بریقه داره ی سه رسینگی سه رنجی هه مووانی پراکیتشا. سه روان بالته پیسته که ی له هه وا قوسته وه و دای به سه ر دهستیدا. دوکتور کلاوه که ی له سه ری داگرت و به له بزیک ی قایم پرسیی:

- کوا نه خو شه که تان؟

(1)

کورەبوونی کتوپر

کولیا بە پەلە پرسیی: «پیتوایە دوکتۆر چیی پیندەلی؟ روخساریکی زۆر قیزهونی هەیه، خوینتالە وانییه؟ من زانستی پزیشکیم بۆ تامل ناکری!»
ئالیووشا هەناسەیهکی هەلکیشا و گوتی: «ئیلووشا دەمری. پیموایە مردنەکی یە کجارییه.»

- ئەوانە خوینمژن! پزیشکی یانی دەستبیری و گوی بری. لەگەڵ ئەوەشدا خووشحالم لەگەڵ تۆ ئاشنا بووم، ئاغای کارامازوف. لەمیژبوو دەمویست لەگەڵت ئاشناجم. بەلام بەداخم که لەم بارودۆخە ناخۆش و داخاوییهدا پیک گەشتین.

کولیا دەبویست بەشیوہیەکی گەرموگۆرتەر قسە بکا و دەرگای دلی بە پووی ئالیووشادا بکاتەوہ. بەلام هەستی بە حەپەسان کرد. ئالیووشا تیگەشت، زەرەدیەکی گرت و دەستی بە گەرمی گۆشی.

کولیا بە درپۆنگیوہ دەسان گوتی: «زۆر لەمیژە بۆ ئیوہی هەلکەوتە و کەم وینە ریز دادەنیم. بیستومە لە کلیسە عارفیکی تەواو بووی. دەزانم عارفی بەلام... ئەم مەسەلەیه دەلساردی نەکردومەوہ. پێوہندی گرتن لەگەڵ ژیانی راستەقینە چارت دەکا... بۆ مرۆڤگەلیکی وەک ئیوہ هەمیشە هەروایە.»

«مەبەستت لە عارف چییە؟ چی چارەسەر دەکا؟» ئالیووشا تا رادەیک سەرسام بوو.

- لەخودا و لە زۆر شتی دیکە.

- چی! بۆ ئیمانەت بەخودا نییە؟

«نانا، دژایه تیبیه کم له گه ل خودا نییه. هه لبه ت خودا ته نیا بۆ چوونیکى زه نییه، به لām... دانی پیاوه نيم که بوونی خودا پیویسته... بۆ نه زمی جیهان و... هتد.»

کولیا خه ریک بوو سووره لده گه را، گوتی: «ئه گه ر خودا نه شبی، ده بی دایه نین.» له نا کاو بیریکرده وه، نه کا ئالیووشا پیویابی ده یه وه ی زانیاری خوی به رویدا دا و بیسه لمینی که «گه وه بووه.» به رقه ه ستاوی به خوی گوت: «به هیچ شیوه یه ک نامه وی زانیاری خۆم بنوینم.» کتوپریش ههستی به زویرییه کی زۆر کرد و گوتی: «به راشکاوی ده یلیم که تاقه تی ئه و مشتومره م نییه. له وانه یه که سیک ئیمانی به خوداش نه بی، به لām خه لکی خۆش بو، بیرورای تو له و باره وه چیه؟ بۆ وینه ویلتیر ئیمانی به خودا نه بو، به لām خه لک خۆشه ویست بو، وا نییه؟ (له به ر خویه وه گوتی: «دیسان دهستم پیکرد.»

ئالیووشا، دلۆقان و له سه ره خو، زۆریش ئاسایی وه ک ئه وه ی له گه ل هاوته مه نیکى خوی یان که سیکى له خوی گه وره تر ده ی، گوتی: «ویلتیر ئیمانی به خودا هه بو، ئه گه رچی زۆر که میش، به لām پیماویه هینه دش خه لک خۆشه ویست نه بو.» ئه وه ی به تاییه ت سه رنجی کولیا ی راکیشا، بی متمانه بیی ئاشکرای ئالیووشا بوو سه باره ت به ویلتیر. ده تگوت هه لینانی ئه و نه زیله یه ی خستۆته عۆده ی کولیا ی گچکه. ئالیووشا پرسیی: «به ره مه کانی ویلتیرت خویندۆته وه؟»

- خویندنه وه چیت عه رزکه م... به لām وه رگێراوه رووسییه که ی «کاندید» م خویندۆته وه... وه رگێرانیکى پر له هه لیت و پلێت و کۆن و پیکه نینی... (دیسان دهستم پیکرده وه!)

- ده ی تیبیگه یشتی؟

«ئه ری، وشه به وشه ی... یانی... تو پیتوایه تینی نه گه یشتووم؟ هه لبه ت کومه لیک وته ی زۆر ناحه ز و ره قی تیدا یه... ده زانم رۆمانیکى فه لسه فیشه و بۆ لایه نگری له بیر و باوه ریک نووسراوه...» کولیا خه ریک بوو رقی هه لده ستا.

بئ ئەو ھىچ پېۋەندىيەكى بە باسەكەو ھەبى، گوتى: «من سۆسيالىستىم كارامازوف، سۆسيالىستىك كە ئاۋ ناپالئوم.»

ئاليوۋشا بە بزەيەكەو ھەبى: «سۆسيالىست؟ ئاخەر تۇ چۆنت ئەو دەر فەتە بوو ھەبىتە سۆسيالىست؟ خۇ تۇ تەنيا سىز دە سالت تەمەنە.»

كوليا نىۋچاۋانى تىكنا، لە رقا سوور ھەلگەرا و گوتى: «جارى سىز دە سالم تەمەن نىيە و چار دە سالم، ھەتا دوو ھەتوۋى دىكە دەبمە چار دە سالان. جگە لە ۋەش، تىناگەم تەمەنم چ پېۋەندىيەكى بە ۋە ھەبە. ئىمە باس لە ۋە دەكەين كە بىروباۋەرم چىيە، نەك ئە ۋە ھى تەمەنم چەندە، وا نىيە؟»

ئاليوۋشا بە لەبىزىكى ئارام و خاكەرايانە ۋەلامى داىەو: «گەورتر بى تىدەگە ھى كە تەمەن چ كاردانە ۋە ھەبەكى لە سەر بىروباۋەر ھەبە. من پىموايە تۇ ئە ۋە دەيلى بىروباۋەرى خۇت نىيە.»

بەلام كوليا بە توور ھەبە قسەكە ھى پىپىرى و گوتى: - دەست ھەلگەر، تۇ باۋەرت بە عىرفان و تەسلىم و ملكەچى ھەبە. دەبى دانى بىنا بىنى كە دىنى مەسىح تەنيا قازانجى بۇ دە ۋە مەندان و دەسەلاتداران بوو، بۇ ئە ۋە ھى چىنى ھەزار و لىقە ۋە ماۋ بچە ۋە سىننە ۋە. وانىيە؟ ئاليوۋشا دەنگى ھەلئىنا: «ئەھا! دەزانم ئە ۋەت لە كوئىدا خۇئىندۇتە ۋە، دلئىاشم كەسەك ئە ۋە ھى پىگوتوۋى!»

- بىوورە، بۇ پىتۋايە ئە ۋەم لە جىگايە كدا خۇئىندۇتە ۋە؟ ھىچ كەسەش فىرى نەكردووم. من دەتوانم خۇم بىر بىكە مە ۋە، خۇم ئە قىل و شعورم ھەبە. ئەگەر راستت دە ۋى دژى مەسىحەش نىم. ئە ۋە پىاۋىكى مەزن بوو، دلئىشى دەرياي شادى و خەلك خۇشە ۋەستى بوو، ئەگەر ئە مەرق زىندوۋ بوايە، دلئىام دەچوۋە رىزى شۇر شگىرانە ۋە و رۆلىكى زۇر گرىنگىشى دەبوو.

ئاليوۋشا بە سەرسورمانە ۋە پرسى: «تۇ ئە ۋە لە كوئى فىر بوۋى؟ لەگەل چ گە ۋىك ھەلسوۋكە ۋەتت كرىوۋە؟»

- دست هه لگره، هه قيقهت خوئی ئاشکرا ده بی. هه لبهت زور جار له گه له
ئاغای راکیتین دهمه ته قییم کردووه، به لام... ده لاین بلینسکی پیر و به غیره تیش^۲
ئه وهی گوتووه.

- بلینسکی؟ نه مزانیوه ئه وهی له جییه کدا نووسی بی.

ئه گه نه شی نووسی بی، ده لاین گوتوویه. ئه وه له... بیستووه... به لام گرینگ
نییه، به تون له هه رکه سم بیستووه.

- نووسراوه کانی بلینسکی خویندۆته وه؟

- نا... هه موو نووسراوه کانم نه خویندۆته وه، به لام... به شیکی نووسراوه کانیم

سه بارهت به تاتیانا خویندۆته وه، بۆچی له گه له ئوونه گین^۳ نه چوو؟

- له گه له ئوونه گین نه چوو؟ دلنای که... سه رت لی نارده چی؟

کولیا به چه بزهیه کی رقاوییه وه گوتی: «پیتوایه منیش ئیسمۆرۆفه چکولم.
به لام تکات لیده که م پیتوانه بی له و شوڤشگێرانه م. من هه میشه له گه له راکیتین
دژایه تیم هه یه و دانوومان پیکه وه ناکولێ. ئه گه له ناوی تاتیاناش دینم، به هه یچ
شیوهیه ک لایه نگری ئازادی ژنان نیم. ده زانم ژنان بوونه وه ریکی گوڤرایه ل و ده بی
هه میشه فه رمانبه ر بن. ناپیلۆن گوته نی: «Les femmes tricotent» کولیا
له بهر هۆیه ک بزه ی هاتی. «لانیکه له وه باره وه له گه له ئه و پیاوه به روالهت
مه زنه هاو بروام. من پیموایه به جیه یشتنی ولات و هه لاتن بۆ ئه مریکا کاریکی
خوڤریبانه یه. نه ک هه ر خوڤریبانه، زۆریش گه و جانه یه. ئه گه له پیاو ده توانی لیره
خزمه تیکی گه وره به مرو قایه تی بکا، بۆ بچی بۆ ئه مریکا؟ به تایبهت له م
سه رده مه دا. ده رکی هه موو چالاکییه کی پرده هات به رپووماندا کراوه ته وه.
ولامه که م ئه وه بوو.»

- مه به ستت چییه؟ ولامت به کی دایه وه؟ بۆ که سیک پیتنیاری رۆیشتن بۆ

ئه مریکای پیکردووی؟

3- وی. جی بلینسکی، ره خه نگری به ناوبانگی روس (۱۸۴۸-۱۸۱۱).

4- ناوی ئه م که سایه تیبانه له رۆمانی "یوجین ئوونه گین" به ره مه ی پووشکیندا هاتون که له
نۆه مین وتاری بلینسکیدا سه بارهت به به ره مه ی پووشکین باسکراوه.

5- "ژنان کاریان چینه."

- لیان هه‌لپچابووم برۆم، به‌لام من به‌قسه‌م نه‌کردن. هه‌لبه‌ت له‌به‌ینی
خۆماندا بێ کارامازۆف؛ به‌گویی که‌س نه‌گاته‌وه، جگه‌ له‌ تۆ هه‌چکه‌س لێی
نه‌بیستووم. ده‌نا له‌ پۆلیس ته‌مبیکران و پردی زنجیریش ناترسم:

دیته‌ بیرت ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی

ئه‌و ماله‌ی پال پردی زنجیر⁶

له‌بیرته‌؟ زۆر شیعیری چاکه‌. بۆ پێده‌که‌نی؟ تۆ پیت وانیه‌ درۆ ده‌که‌م، ها؟
(کولیا به‌ له‌رزه‌ له‌رز گوتی: «ئه‌گه‌ر بزانی ته‌نیا ئه‌و ژوماره‌یه‌ی رۆژنامه‌ی

«ناقوس» له‌ کتیبخانه‌که‌ی باوکم‌دایه‌ و له‌وه‌ زیاترم نه‌خویندۆته‌وه‌ چی؟»)

- نانا، پیناکه‌نم، هه‌ر به‌ خه‌یالیشما نه‌هاتوه‌ درۆ بکه‌ی. راستت ده‌وی
ناتوانم وابیر بکه‌مه‌وه، چونکه‌ به‌داخه‌وه‌ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ راسته‌. به‌لام پیمبلی
بزانم ئه‌و به‌ره‌مه‌ی پووشکین - بلی ئونه‌گین - ت خویندۆته‌وه‌؟... هه‌ر ئیستا
باسی تاتیانات کرد.

- نا هیشتا نه‌خویندۆته‌وه‌، به‌لام ده‌مه‌ه‌وی بیخوینمه‌وه‌، ده‌مارگرژ نیم
کارامازۆف؛ ده‌مه‌ه‌وی گوی له‌ قسه‌ی هه‌ردوولا بگرم. چی هانت ده‌دا پرسیار
بکه‌ی؟

- هه‌یج، هه‌یج.

کولیا له‌ ناکاوه‌لیدایه‌: «پیمبلی بزانی کارامازۆف، زۆرت رق له‌ منه‌؟» له‌
هه‌مبه‌ر ئالیووشادا سینگێ ده‌رپه‌راند و خۆی قیتکرده‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی مه‌شقی
نیزامی بکا. «تکایه‌ له‌وه‌ زیاتر قه‌راغی لێ مه‌کنیشه‌ و راستیه‌که‌م پیتلی.»

ئالیووشا به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ چاوی لیکرد: «رقم لیتبی؟ بۆچی؟ ته‌نیا به‌وه
ناپه‌حه‌تم تۆ له‌ سه‌ره‌تای ژیانه‌دا، که‌ خاوه‌نی هه‌ستیکی ناسک و زاتیکی پاکی
مندالانه‌ی کێ ئاوا له‌ خسته‌ی بردووی؟»

6- کولیا باسی شیعیریکی دی‌وی مینائۆف ده‌کا که‌ سه‌باره‌ت به‌ بارودۆخی خویندنی کریکارانه‌.
بنکه‌ی پۆلیسی نه‌ینی له‌ نزیک ئه‌و پرده‌ هه‌لکه‌وتیوو.

7- رۆژنامه‌ی ئەلکساندر هیرتزن، که‌ له‌ بریتانیا بلاو ده‌کرایه‌وه‌ و به‌شیوه‌ی قاچاگی ده‌هات-بۆ
رووسیا. شیعه‌ر بره‌گه‌یه‌که‌ی مینائۆف یه‌که‌م جار له‌و رۆژنامه‌یه‌دا چاپ بوو.

کولیا به خاترجه می قسه که ی پیبری: «خه می منت نه بی. راسته خاوه نی زاتیکی زور هه ستیارم، به لام به شی خوم تیده گه م. هر ئیستا بزته هاتی و ییمو ابو...»

- براهه م بزده که م بۆ شتیکی دیکه بو. پیشت ده لیم بۆ پیکه نیم. ماوه یه که له مه و بهر ره خنه ی کابراهه کی ئالمانییم خوینده وه که سه باره ت به قوتابییان و لاوانی ئه مرۆ نووسیوی، ئه و کابرا ئالمانییه دانیشتووی رووسیا بوو: «ئه گه ره خه ریته ی ئاسمان و ئه ستیره کان بده ی به قوتابییه کی رووسی تا کو له و کاته دا بیروپای خوی دهر بری، دیاره هچی تیناگا و سه ری لی دهر ناچی. سه ره پای ئه وه ش روژی دوای خه ریته که ئیسلح ده کا و ده یه نیته وه.» زانیاری سفر، شاتوشووت له راده به دهر - ئه مه یه ئه وه ی ئه و کابرا ئالمانییه ویستویه سه باره ت به قوتابیانی رووسی باسی بکا.

کولیا له نا کاو پیکه نی: «به لی راست وایه. بژی ئه و ئالمانییه. به لام سه رنجی لایه نه باشه که ی نه داوه، بیروپای تو چیه؟ ره نگه فر و فریشالی پیوه بی، به لام به هو ی مندالییه وه یه و ئه گه ره پیویست بی، ده کری ئیسلحی بکه ی، به لام له لایه کی تره وه، له وانه یه هر له مندالییه وه، رو حیکی سه ره به خوی بو بی. ئازادی ئه ندیشه و بیروباوه، که له گه ل ئه م سو سیس دروستکه رانه ی که له به رده م کار به ده ستاندا ناوچاوانیان له زه وی ده سوون، ئه رز و ئاسمانی فره که ... له گه ل ئه وه شدا، ئه و کابرا ئالمانییه راست ده کا. هر بژین ئالمانییه کان! سه ره پای ئه وه ش ئالمانییه کان بۆ ئه وه باشن بیان خنکینی. ئه گه ره چی له زانست و فیر بووندا زور وریان، به لام ده بی بخنکیندرین.»

ئالیووشا به بزیه که وه پرسیی: «ئاخر بو؟»

- ده ی، ره نگه قسه کانم هه مووی هه لیتوپلیت بی، ئه وه ش ده زانم، به لام هیندی جار کرده وه م زور مندالانه یه، کاتیک به هو ی شتیکه وه شاد ده بم، خوم پیرانگیری و ده ستده که م به قسه ی قور و هه لیتوپلیت. من و توش که س نازانی چده که یین، ده ستمان کردوه به قسه ی هچوپو وچ و ئه و دوکتوره ش له میژه چۆته ژووری. ره نگه دایکی ئیلوشا و ئه و نینا کلۆله معاینه بکا. ده زانی زورم

ئەو نىنايە خۆش دەۋى. كاتىك دەھاتمە دەروە سرتاندى بە گويمما: «بۇ تا ئىستا نە دەھاتى؟» ئەۋىش بە شىۋەھىكى گلە نامىز و سەر كۆنەۋە! پىموايە كچىكى زۆر نازەنن و دلۇقانى و پىاو بەزەبى پىندا دى.

ئالپووشا بە گەرمى گوتى: «ئەرى، راست دەكەى! ئەى زوو زوو وەرە با بۇت دەركەۋى چۆن كچىكە. خىرى تۆش زياتر لەۋەدايە ئەو جۆرە مرقۇقانى بناسى و بە ناسىنى ئەۋان قەدرى مرخ و بايەخەكان دەزانى و فىرى دەبى. ئەم ئەركەى تۆش لە ھەموو شتىك زياترى كاردانەۋە دەبى.»

كولىيا بە ھەستىكى تالەۋە گوتى: «ئاخ، نازانى چەندە بە داخەۋەم كە زووتر نەھاتووم بۇ ئىرە، بە راستى خۆم لۆمە دەكەم!»
- ئەرى، بە راستى جىي داخە. دىتت ئەو كورە بەستە زمانە چۆن بە دىتتت

گەشايەۋە و چۆنت لەبەر دەپارايەۋە كە سەردانى بكەى؟
- ئىتر باسى مەكە! با خراپتر نەبى! خەتابارم. غورور و قورەدەماخى نەيدەھىشت بىم. لووتبەرزى و خوپەستىيەكى گەۋجانە بەسەرمدا زالبوۋە و ناتوانم لە دەستى دەرباز بىم، ئەگەرچى لە ماۋەى تەمەنمدا لەگەلىدا بە كىشە ھاتووم. كارامازوف من لە زۆر لايەنەۋە مرقۇقىكى ھىچوپوچم!

- نا، تۆ كورپىكى زۆر خاۋەن شعورى، پۇچىكى بەرزت ھەيە، بە لام ھىندى سەرەپۆ و ھەتلە بوۋى. ئىستا دەزانم بۇ ئاۋا شوپنت لە سەر ئەو كورە دلپاك و ھەست ناسكە داناۋە.

كولىيا گوتى: «ئەۋە بە من دەلىيى؟ باۋەر دەكەى، پىمواۋو - لەۋەتا لىرەم وا بىر دەكەمەۋە - پقت لىمە! خۆزگە دەترانى چەندە رىز بۇ بىرورپاى تۆ دادەننم و بە لامەۋە گرینگە!»

- يانى ھەتا ئەۋ رادەيە دلناسكى؟ ئەۋىش بەۋ تەمەنەۋە! باۋەرەم پىكە ھەر ئىستا كە نەقلەكەت بۇ دەگىرەمەۋە، چاوم لىدەكردى و لە دللى خۇمدا دەمگوت تۆ دەبى زۆر بەدگومان و ھەست ناسك بى!

- وات بىر دەكردەۋە؟ ديارە زۆر وردبىنى! دلنىام ئەۋ كاتە بوو كە باسى قازەكەم دەگىرپاۋە. راست ئەۋ كاتە بوو كە پىمواۋو بەھۋى پەلەكردن لە

خونواندن و خو هه لکيشان رقت ليمههستاوه، بۆ ساتيک زۆرم له بهرچاو تال بووی و له داخا دهستمکرد به قسهی گهوجانه و بی سه ره وه به ره. پاشان پيمابوو - هه ر ئیستا، لیره کاتيک گوتم ئەگه ر خودا نه بوایه، ده بوو دایهینن، که زۆر به تالووکه بووم و ده مویست به و زانسته وه خو م بنوینم، به تايبهت کاتيک ئەو نه قله م له کتیییک ده رکيشابوو و گيرامه وه. به لام سویندت بۆ ده خو م به هوی له خو بابیبوو نه وه نه مده و یست خو م بنوینم. راستت ده وی نه شمده زانی بۆ، چونکه زۆر دلخۆش بووم، به لی، هوی ئەو هبوو له راده به ده ر خو شحال بووم... ئەگه رچی ده شزانم بۆ مرو ف زۆر شووره ییه کاتي خو شحالی ده ستبکا به چه نه وه ری و زمان لووسی. به لام ئیستا به و ئاکامه گه یشتووم که رقت لیم نییه؛ به لکو هه مووی هه لقولاوی زهینی خو مه. ناخ، کارامازو ف من زۆر خه مبارم. هیندی جار پیاو هه موو چه شنه خه یالیکی به میشکدا دی. من وام، زۆر جار پیموایه هه موو خه لک پیمپیده که نن، هه موو خه لکی دنیا، له و کاته شدا ئاماده م بۆ له به ریه ک هه لوه شانندی هه موو نه زم و نیزامی عالم.

ئالیووشا به بزه یه که وه گوتی: «به بۆنه ی خو ته وه هه موو عالم ئازار ده ده ی.»

- ئەدی، سه بارهت به خو م هه موو عالم ئازار ده ده م. به تايبهت دایکم. کارامازو ف پیمبلی بزنام، ئیستا زۆر کوریکی هیچووچم؟

ئالیووشا گوتی: «بیریشی لیمه که وه، هه ر گویی مه ده ری! ده ی هیچووچوچ یانی چی؟ مه گین هه مووان به رده وام گالته یان پیناکری و یان نابنه گالته جار؟ سه ره رای ئەوه ش ده توانم بلیم ته واوی مرو ف هه به هۆشه کان زۆر له وه ده ترسن بینه گالته جار و هه ر ئەوه ش زۆریان دلته نگ ده کا. سه رم له وه سوورماوه که تۆش ئاوا زوو هه ستت به وه کرد، ئەگه رچی ماوه یه کی زۆره له وه گه یشتووم و ته نیا پیوه ندیی به تۆوه نییه. له م پۆژانه دا ته نانهت مندالانیش له ده ست ئەوه وه زاله هاتوون. ئەوه ش خو ی له خو یا چه شنیک شیتییه. شه یتان خو ی کردووه به غروور و سه ری کردووه به ناخی هه موو ئەم به ره یه دا.» ئالیووشا مات و مرو مۆچ راوه ستابوو، کولیا چاوی تییریبوو و چاوه روانی ئەو تیچوونه ی

ئەوى دەکرد، گوتى: «شەيتانە شەيتان،» لە كۆتاييشدا گوتى: «تۆش وەك
هەمووان وای، يانی وەكو زۆركەسى دىكە. بەلام تۆ نابى وەك خەلكى دىكە
وابى.»

- تەنانەت كاتىك كە خەلكىش ئاوابن؟

- بەلى، تەنانەت كاتىك كە خەلكىش ئاوابن. تۆ تەنيا كەسىك بە كە ئاوا نىيە.
راستت دەوى تۆ وەك خەلكى، ديوتە كاتىك دان بە شتىكى خراپ و قوريشدا
دەنيى، سەرت بەرز رادەگرى بىئەوى تووشى شەرمەزارى بى. لەم
سەردەمەشدا كى هەيه ئاوا دان بە كردهوى خويدا بنى؟ هېچكەس. خەلك
تەنانەت خراپەكانى خويان نابىن و خويان لۆمە ناكەن. تۆ وەك خەلك مەبە،
تەنانەت ئەگەر تەنيا كەسىك بى كە وەك خەلكى دىكە ناچى.

- زۆرجوانە، سەبارەت بە تۆ لە هەلەدابووم. دەزانى چۆن دلخوشى پياو
بدەيهو. خۆزگە دەتزانى چەندەم حەز بە ئاشنايهتت دەکرد كارامازوف. زۆر
لەمىز بوو تامەزرۆى دیدارت بووم. ئەرى تۆش هەروا لەبىرى مندا بووى؟
هەر ئىستا گوتت كە تۆش لەبىرى مندا بووى!

- ئەرى تارىفى تۆم بىستبوو و لەبىرىشتا بووم... ئەگەرچى هەتا
رادەيهكىش غرور بۆتە هوى ئەوى ئەم پرسىاره بكەى، بەلام قەيناكا.
كوليا بەشيوهيهكى ئارام و شەرمەن گوتى: «دەزانى كارامازوف، ئەم
دەمەتەقپهيهى ئىمە وەك راگەياندى سەرهتايى عەشق و خوشەويستى دەچى.
كارىكى قور و هېچ نىيە؟»

ئالىووشا بە پىكەنپهوه گوتى: «نانا قور نىيە، ئەگەر قوريش بى، قەيناكا،
چونكە خىر و سەلاحى تىدابوو.»

كوليا لە ناخەوه گەشايەوه و بزەى هاتى: «كارامازوف، راستىيەكەى بلى
خۆشت تا رادەيهك بە شەرمەكەوتوى... بە چاوتدا دەزانم.»

- بۆ بە شەرمە بكەوم؟

- ئەى بۆچى ئاوا سوور بوويهتەوه؟

ئالیووشا پیکەنى: «تو وام لى دەكەى سوور ھەلگەرىم،» ھەر بە راستىش سوور بووبوۋە. بىرىكىش ھەپەسابوو، لەبەر خۆيەو ھە گوتى: «وايە، تۆزى بە شەردا كەوتووم، خوداش دەزانى بۇ، خۆم نازانم...»

كولىيا بەوپەرى نەشەو ھەنگى ھەلىنا: «ئەك لەم كاتەدا چەندەم خۆش دەوىي و مەتتەدەكەم. چونكە تۆزى بە شەرما كەوتووى! راست وەك من.» پوومەتى سوور ھەلگەرىابوو و چاوى بىرقەى دەھات. شتىك بوو ھوى ئەو ھى ئالیووشا كتوپر بلى: «دەزانى كولىيا تۆ لە ژياندا ناشاد دەبى.»

كولىيا خىرا قەبوولى كرد: «دەزانم، دەزانم. واديارە زۆر چاك ھەموو شتىك پىشېنى دەكەى و تىدەگەى!»
- بەلام سەرەراى ئەو ھش ژيان تەقدىس دەكەى.

- ئافەرىم، ھەروايە! تۆ پىغەمبەرى. ئاخ كارامازوف، ئىمە پىكەو ەرىكدەكەوین. دەزانى ئەو ھى لە ھەموو شتىك زياتر دلخۆشمەدەكا ئەو ھى وەك ھاوشانىكى خۆت ھەلسووكەوتم لەگەل دەكەى. بەلام ئىمە ھاوشانى يەكتر نىن، نەك ئەو ھى ھاوشان نەبىن، ھەين، بەلام تۆ باشترى! پىكەو ەرىكدەكەوین. دەزانى لە ماو ھى ئەم مانگەى رابردودا: «يان لەرپو ە بۇ ھەمىشە لەگەل يەكتر دەبىنە ھاوپرى، يان وەك دوژمنى ھەمىشەبىي لىك ھەلدەبرىن!»
ئالیووشا بە شادىيەو ە پىكەنى: «ھەلبەت ئەو ھشت بە خۆت دەگوت كە خۆشت دەوئىم.»

- ئەرى، زۆرىش. ھەمىشە خۆشم وىستووى و خەونم پىو ە دىتووى. چۆن ھەموو شتىكت لە پىشدا بۇ دەر كەوتوو ە؟ ئاخ خودايەگيان، ئەو ھش دوكتور! چىمان پىدەلى؟ تۆ چاو لە پوخسارى كە!

()

نیلوشا

دوکتور بالتهی که لپوس له بهر و کلاو له سهر، دیسان له ژووره که هاته دهری. تارادهیهک توورپه و رق ههستاو دیاربوو، دهتگوت له وه دهرتسی گیانی پیس بی. چاویکی خیرای به دور و بهری سهرسه راکه دا گتپا، له گهل نه وه شدا به مپوموچی چاوی له نالیووشا و کولیا کرد. نالیووشا له دهرگا که وه دهستی بولای عاره بانه چیه که راداشت و نه فایتوونهی دوکتوری هینابوو، رویی بولای دهرگا که. سهروان به پهله به دوای دوکتوردا هاته دهری و دهستی به سینگیه وه نا و تارادهیهک به مه راییه وه دوکتوری راگرت تا کو سه بارهت به نه خوشییه که ی نیلوشا پرسیماری لیتکا و دلنیا بی. سهروانی چاره رهش ئار او قارای لیته لگیرابوو و ترس و خه م له ناخه وه هه لیده چوقاند. به دلپری و لیوه له رزه وه گوتی: «به ریزگیان، دوکتوری به ریز... نه ری ده کری هیوادارین؟» به لام له وه زیاتر قسه ی بو نه هات و هیواپراوانه دهستی لیکه لپیکا. له گهل نه وه شدا، چاوی کز و پریپارانه وهی له دوکتور بری، وهک نه وهی به قسه یه کی چاره نووسی کورپی به سته زمان تووشی گوران بکا.

دوکتوریش به له بزیک کی قایم و راشکاوانه وه لامی دایه وه: «من هیچم له دهست نایه، خومن خودا نییم!»

- دوکتور... به ریزگیان... یانی ئاوا زوو دیته پیشی، ئاوا زوو؟

دوکتور به شیوه یه کی جیددی و لیپراوانه گوتی: «دهبی خوتان بو هه موشتیک ئاماده بکن،» سهری داخست و رویی سواری عاره بانه که بی.

سەروان خەمبار و ترس لى نىشتوو ديسان رايگرت: «بەريزگيان، بۆخاترى خودا. جەنابى دوكتور! يانى ئىتر كار لەكار ترازاوھ؟»
 دوكتور بىسەبرانە گوتى: «ئىتر من هيچم لە دەست نايە، بەلام... ئەھا...» لە ناكاو بىدەنگبوو. «ئەگەر بتوان، بۆ ويئە نەخۆشەكەتان... بئىرن... خىرا و بە بىراوھەستان» (وشەى "خىرا و بە بىراوھەستان" ئەوئەندە توورپە و قىناوى بوو كە سەروانى تووشى عەبەسران كرد). «بۆ سى - را - كووز، بارودۆخى ھەريمى نوئى و سوود - مەند لەوانەيە شوئىنى...»
 سەروان وەك ئەوھى گوئى لە قسەى دوكتور نەبووبى، ھاوارىكرد: «بۆسيراكووز؟»

كولىيا بۆ پروون كردنەوھ گوتى: «سىراكووز لە سىسىلە.» دوكتور چاوى لىكرد.

سەروان منجاندى: «سىسىلى بەريز گيان، بەلام خۆ بۆت دەرکەوت» - دەستى راداشت و شوئىنى مالەكەى نیشاندا. «دايكي ئىلۇشا و بنەمالەكەم؟»
 نا - نا، سىسىل شوئىنىكى باش نىيە بۆ بنەمالەكەتان، واچاكە سەر لە بەھارى بنەمالەكەتان بەرەو قەققاز كۆچكەن... كچەكەتان دەبى بچى بۆ قەققاز و ژنەكەت دواى ماوھىەك ماريچە كردن بە ئاوى گراو لە قەققاز لەبەر ئەو پۆماتىز و بادارىيەى بچى بۆ پارىس، بنىردرى بۆلاى لۇپلۇتتەر - وان - كاو؛ پسوولەيەكتان دەدەمى و پاشان... لەوانەيە گۆرانكارىيەك پىكىبى...
 سەروان ديسان دەستى راداشت و ھىوابراوانە دەستى بۆ لاى ديوارە دارىن و پۆكاوھەكەى سەرسەرا راداشت و نیشان دوكتورى دا: «جەنابى دوكتور، بەريزگيان! سەرنجىداوھ؟»

دوكتور بە بزەيەكەوھ گوتى: «دەى ئەوھ پىوھندى بە منەوھ نىيە. من تەنيا وەلامى زانستى پزىشكى بە ئىوھ دەدەمەوھ، ئەويش تەنيا سەبارەت بە ماريچەى گریمانەيى. جگە لەوھ بەداخەوھ...»

كولىيا كە دىتى دوكتور بەشلەژاوى چاوى لە پىرزفون برىوھ و لەبەر دەرگاكە راوھەستاوھ گوتى: «مەترسە ھەكىمباشى، ئەم سەگەى من يانىگر

نییه.» دهنگی کولیا توورپی دهنواند. وشه‌ی چه‌کیم‌باشی به ئانقه‌ست پیگوت، وهک دواتر خوی گوتی: «بۆ سووکایه‌تی به‌جیی دوکتور گوتم چه‌کیم‌باشی.»

دوکتور سه‌ری هه‌لینا و به سه‌رسوورمانه‌وه چاوی له کولیا بری: «یانی چی؟» پاشان روویکرده ئالیووشا - وهک ئه‌وه‌ی بیه‌وه‌ی شتیکی بۆ روون بیته‌وه - گوتی: «ئه‌مه کئییه؟»

کولیا دیسان هه‌لیدایه: «ئه‌رابایی پی‌رزفونه، چه‌کیم‌باشی، سه‌بارت به من دلی خۆت نار‌ه‌حت مه‌که.»

دوکتور دیسان سه‌رسامانه گوتی: «پی‌رزفون؟»
- فیتووی خوی دهناسی، به‌لام نازانی له کوپه‌یه! خوداحافیز چه‌کیم‌باشی، ئیشه‌للا له سیراکوز ده‌تینمه‌وه.

دوکتور زور به توورپی گوراندی: «ئه‌وه کئییه؟ ها، ئه‌وه کئییه؟»
ئالیووشا نیوچاوانی تیکنا و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی توند و خیرا خیرا قسه‌یده‌کرد گوتی: «دوکتور قوتابییه، کورپیکی شه‌یتانه، گویی مه‌ده‌ری.» پاشان گوراندی به سه‌ر کراسووتکین‌دا: «کولیا، ده‌مت لیکنی!» تا راده‌یه‌کیش بی‌سه‌برانه دووپاتی‌کرده‌وه: «دوکتور گویی مه‌ده‌ری.»

دوکتور به توورپی لاقی به عه‌رزه‌که‌دا دا: «جیی خۆیه‌تی به قامچی هه‌موو گیانی ره‌ش و شین کریته‌وه!»

کولیا که په‌نگی به رووه‌وه نه‌مابوو، به دهنگی له‌رزوک و چاوی زیته‌وه که عه‌جوولی لیده‌باری، گوتی: چه‌کیم‌باشی، پی‌رزفون له‌وانه‌یه گازیش بگری! پی‌رزفون İci!»

ئالیووشا به توورپی نه‌راندی به‌سه‌ریدا: «کولیا، له‌وه زیاتر زمانت بگه‌ری نیوانه‌که‌مان تیکده‌چی.»

- چه‌کیم‌باشی، له دنیا‌دا ته‌نیا یه‌که‌سه‌هیه ده‌توانی فه‌رمان به نیکۆلای کراسووتیکن بدا - ئه‌و که‌سه‌ش ئه‌م پیاوه‌یه (کولیا ئاماژه‌ی به ئالیووشا کرد) له قسه‌ی ئه‌و ده‌رناچم، خوداحافیز!

کولیا ههنگاوی هه‌لینایه‌وه ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه و خۆی کرد به ژووریدا. پیرزفونیش به دوایدا چوو ه ژووری. دوکتور چهن چرکه له جیی خۆی وشک بوو و چاوی له ئالیووشا بری. پاشان جنیویکی دا و به په‌له رۆیی بۆلای عاره‌بانه‌که، هه‌رله و کاته‌دا به ده‌نگیکی به‌رز دووپاتی کرده‌وه: «ئه‌مه، ئه‌مه... نازانم چیه!» سه‌روان به په‌له خۆی گه‌یانده‌ی تا‌کو یارمه‌تیی بدا بۆ سه‌رکه‌وتن له عاره‌بانه‌که. ئالیووشا به‌دوای کولیا‌دا چوو ه ژووری. کولیا له‌په‌نا جیو‌بانه‌که‌ی ئیلووشا راوه‌ستا‌بوو. کوربه‌ ده‌ستی کولیا‌ی گرت‌بوو و هه‌رای له باوکی ده‌کرد. دوای خوله‌کیک سه‌روان هاته‌وه ژووری.

ئیلووشا به شله‌ژان و زمان تی‌که‌له‌اتن گوتی: «با - باوه - وه‌ره - ئیمه...» به‌لام نه‌یتوانی درێژه به‌ قسه‌کانی بدا، باسکه‌ کز و لاوازه‌کانی له‌ نیو‌قه‌دی باوکی و کولیا وه‌ره‌ینا و ئه‌وه‌نده‌ی هیزی له‌به‌ردا بوو هه‌ردووکیانی به‌ خۆیه‌وه گۆشی. سه‌روان له‌ نا‌کاو‌دا ی له‌ پر‌مه‌ی گریان و که‌وته‌ له‌رزین، کولیا‌ش په‌نگی هه‌لب‌زکا و لئوی هه‌لق‌رچا و دلی پر‌بوو.

ئیلووشا زووره‌ زوور ده‌ستیکرد به‌ گریان و گوتی: «باوه. باوه! زۆرم دل بیت ده‌سووتی، باوه‌گیان!»

سه‌روان گوتی: «ئیلووش‌چکا... کوربه‌ شیرینه‌که‌م... چاک ده‌بیته‌وه... شاد ده‌بین... دوکتور...»

ئیلووشا گوتی: «ناخ، باوه‌گیان! ده‌زانم دوکتور سه‌باره‌ت به‌من چیی پی‌گوتی... تی‌گه‌یشتم!- دیسان هه‌ردووکیانی به‌ سینگی خۆیه‌وه گۆشی و ناو‌چاوانی نایه‌ سه‌رشانی باوکی.

- باوه‌گیان مه‌گری، کاتیک مردیشم کورپکی باش په‌یدا که، کورپکی دیکه... له‌ نیو‌ئه‌وانه‌دا یه‌کیان هه‌لب‌زیره، کورپکی باش. ناوی بنی ئیلووشا و به‌جیی من خۆشتبوو...

کراسووتکین به‌ ده‌نگیکی تووره‌ گوران‌دی: «دل‌ت چایی، هاو‌پ‌ی گیان، تو چاک ده‌بیه‌وه.»

ئیلوشا لەدریژەوی قسهکانیدا گوتی: «بەلام قەت لەبیرم مەبەو، باوہگیان، وەرە بۆسەر گۆرەکەم... باوہگیان، لەلای بەردەگەورەکە، ئەو جێیە پێکەوہ دەچووین بۆ پیاسە، بە خاکم بسپیژرە، عەسرانە لەگەڵ کولیا کراسووتکین وەرن بۆلام... پێرزفونیش بینن چاوہروانتان دەبم... باوہ، باوہگیان!»

دەنگی گیرا، ھەرسیکیان ھەروا لە باوہشی یەکدا بێدەنگ بوون. نینا لە سەر کورسیلەکە ی لەبەر خۆیەوہ دەکولاً و فرمیسکی ھەلدەوہراند. دایکی ئیلوشاش کە دیتی ھەموو دەگرین، ئەویش دای لە قولپە ی گریان.

- ئیلوشچکا، ئیلوشچکا!

کراسووتکین بە پەلە خۆی لە باوہشی ئیلوشا دەرھاویشت و گوتی:

- ھاوڕێی دلسۆز خوداحافیز، دایکم بۆ نیوہرۆ چاوہروانم دەبی. حەیفی پیم نەگوت! نەچمەوہ نارەحەت دەبی... بەلام دوا ی نان خواردنی نیوہرۆ دیمەوہ بۆلات و ھەتا عەسر لێرە دەبم، ھەتا ئیوارێ لەلات دەبم و قسەت بۆ دەکەم. پێرزفونیش دینم، بەلام ئیستا لەگەڵ خۆم دەبیەمەوہ، ئاخەر ئەگەر خۆم لەلای نەبم، دەستدەکا بە لوورەلوور و ئازارتان دەدا، خوداحافیز!

لە وەتاغەکە دەرپەری و پیتی نایە سەر سەرا. نەیدەویست بگری، بەلام لە پیشخانەکە دەستیکرد بە گریان. ئالیووشا کە دیتی خەریکە دەگری بە لەبزیکی قایم و فەرمان پێدەرمانە گوتی: «کولیا، دەبی حەتمەن بەلینی خۆت بەریتە سەری و بی، دەنا ئیلوشا دلێ نارەحەت دەبی.»

کولیا بە دەم گریانەوہ و بی ئەوہی ئیتر ھەست بە شەرمەزاری بکا، لەبەر خۆیەوہ گوتی: «حەتمەن دیم! نازانی چەندە پەشیمانم و رقم لە خۆم ھەستاوہ کە پێشتر نەھا تووم بۆلای.» ھەرلەوکاتەدا، سەروان لە وەتاغەکە دەرپەری و خیرا دەرگاکی پێوہدا. وەک شیتی لێھاتبوو، کولی گریانێ ھەستاوو و لێوی دەلەرزێ. بەرەو روی ئەو دوو کورە راوہستا و دەستی بۆ ئاسمان بەرز کردوہ، ددانی بە سەر یەکدا نا و بە سرتە یەکی مەیلەو توورە گوتی:

- كورپى چاكام ناوئ! كورپكى ترم ناوئ! ئىى ئورشهليم، ئىگىر لهبىرت بهرمىوه، خودا بكا زمانم...

داى له پرمى گريان و لهبىر كورسىله دارىنهكهدا به چوكدا هات. دهستى به سىرىيهوه گرت و دهستىكرىد به گريان و نالىن، هىر لهو كاتهدا هىوليشى دىدا دىنگى گرىانهكهى نهگاته وهتاغهكه. كولىا بهرهو شهقام پىي پىوهنا، به دىنگىكى بهرز و توورپوه گوتى:

- خودا حافىز كارامازوف. توش دىي؟

- هتمىن بو عىسر دىم.

(ئىوه چى بوو سىبارىت به ئورشهليم گوتى؟... مىبهستى لهوه چىوو؟)

- له كىبى پىرؤزدايه. «ئىى ئورشهليم، ئىگىر لهبىرت بهرمىوه»، يانى ئىگىر ئىوهى زورم بهلاوه خوشهوىسته لهبىرى بهرمىوه، ئىگىر بهىلم شتىك جىگاكى بگرىتهوه، ئىوه كاته خودا بكا...

كولىا گوتى: «تىدهگىم، ئىتر بهسه! هتمىن بىي! به توورپى گوراندى به سىر سىگىكهدا: «پىررؤن، Ici!» به هلهداوان بهرهو مالى پىي پىوهنا.

(۱)

له مالى گرووشنكا

ئاليوشا به لاي چەپى گۆرەپانى كەنيسەى گەرەدا رۆيى بۆ مالى ژنەكەى مارازۆفى رەحمەتى تاكو چاوى بە گرووشنكا بکەوئى. چونكە سەرلەبەيانى فینيای ناردبوو كە پەيامىكى خیرای پیراگەيىنى و داواى لىكردبوو بچى بۆلای. بەو پرسىارانەى له فینيای كرد، ئاليوشا بۆى دەرکەوت كە گرووشنكا له دوینیۆه پەرۆشه و تووشى دلەراوكى بووه. له ماوهى ئەو دوو مانگەدا كە میتيا قۆلبەستكرابوو، ئاليوشا بەردەوام سەردانى مالى مارازۆفى دەكرد. هەم بەويستى خۆى دەچوو و هەم بۆ ئەوهى هەوال بۆ میتيا بەرئى. سى رۆژ داوى قۆلبەستكرانى میتيا، گرووشنكا نەخۆشيبەكى قورسى گرت و نزىكەى پىنج حەوتووى خاياند. حەوتوويهكى تەواو بئى سەروزمان كەوت. زۆر گۆرابوو - كز بووبوو و برىكىش زەردەل. ئەگەرچى دوو حەوتوو بوو چاك بووبۆوه و دەيتوانى بىتە دەرئى. بەلام له بەرچاوى ئاليوشا جوان و دلرفىنتەر بووبوو، پىیخۆشبوو هەركاتىك دەچى بۆلای پر بەدل چاوى لىكا. حالەتىكى لىبراوانە و ويستىكى بەهۆشانەى له روخساریدا بەدیدهكرد. ئالوگۆرپىكى رۆحى پىوه ديار بوو، بريارىكى قوول و پتەو و خاكەرايانە له ناخیدا سەرى هەلدابوو، هىچ شتىك نەیدەتوانى پاشگەزى كاتەوه و هیوابراوى بكا. لۆچىكى ئەستوونى له نىوان هەردوو برۆیدا بوو و روخساره سەرنجراكيشەكەى دەتگوت ئەدگارى چلەكيش و پارىزگارانه. ئەو هەلەشەيى و هەرزەبىيەى پىشووئى ئاسەوارى نەمابوو. هەر وهها ئاليوشا پى سەيربوو كە سەرەراى ئەم هەموو بەلايهى بە سەر ئەو ئافرەتە چارەپەشە هاتوو، هەر له

سهره‌تای دزگیرانه‌تییانه‌وه میتیا به و تۆمه‌ته قورسه قولبه‌ست ده‌کری و ئه‌و سزا گرانه‌ی بۆ ده‌برنه‌وه، هه‌روه‌ها به‌و نه‌خۆشییه‌ درێژخایه‌نه‌شه‌وه، جوانی و شوخوشه‌نگییه‌که‌ی هه‌ر ما‌بوو. ترووسکه‌یه‌کی هیمن و نهرم له‌و چاوه‌ جوانانه‌دا شه‌پۆلی ده‌دا که‌ سه‌رده‌میک ده‌ریای فیز و غروور بوون، به‌لام... به‌لام جاروبار به‌ هۆی رقیکی ئه‌ستوره‌وه ئاوریان لیده‌بووه، ئه‌ویش ئه‌و کاته‌ بوو که‌ ئه‌و خه‌یال و بیروکه‌ دلّه‌ژینه‌. ئه‌و تاقه‌ بیروکه‌یه‌ی به‌رده‌وام له‌ دلیدا بلیسه‌ی ده‌ساند. گیانی داده‌گرت. چونکه‌ هۆی ئه‌و خه‌م و په‌رۆشییه‌ی هه‌میشه‌یه‌کشت بوو. ئه‌ویش کاترینا ئیوانا بوو، گرووشنکا ته‌نانه‌ت له‌ کاتی ورینه‌ و په‌واندنیشدا ناوی ده‌هینا، ئالیووشا ده‌یزانی که‌ ئیره‌یی به‌ کاترینا ئیوانا ده‌با. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا کاترینا ئیوانا بۆ تاقه‌ جاریکیش له‌ به‌ندیخانه‌ له‌ میتیای نه‌پرسیبوو. ئه‌گه‌رچی ده‌یتوانی هه‌رکاتیک پییخۆشبی بجیته‌ ملاقاتی. هه‌ر ئه‌وه‌ش ئالیووشای تووشی ته‌نگژه‌ کردبوو، که‌ گرووشنکا ته‌نیا ئه‌وی به‌ مه‌حره‌می رازی خۆی ده‌زانی و ده‌رده‌لی له‌لا ده‌کرد و داوای چاره‌سه‌ری لیده‌کرد. زۆر جاریش داده‌ما چی به‌ گرووشنکا بلی و چ و لامیکی بۆ بدۆزیته‌وه.

ئالیووشا به‌ دلّه‌خورپه‌وه‌ گه‌یشه‌ مالی گرووشنکا. گرووشنکا له‌ مالی بوو. نیوسه‌عات له‌مه‌وبه‌ر له‌ ملاقاتی میتیا گه‌رابۆوه‌ و به‌شیوه‌ی هه‌ستان و بی‌ئۆقره‌یییه‌که‌یدا که‌ زۆر بی‌سه‌برانه‌ چاوه‌روانی بووه. ده‌ستیک گه‌نجه‌فه‌ بۆ یاریی فالگرتنه‌وه‌ له‌ سه‌ر میزه‌که‌ ریزکرا‌بوو. له‌و لایه‌تری میزه‌که‌شه‌وه‌ له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی چه‌رمین جیوبانیک راخرا‌بوو و ماکسیمۆف له‌سه‌ری خه‌وتبوو. له‌ سه‌ر لاته‌نیشته‌ خۆی کوشمه‌له‌ کردبوو، به‌رگی خه‌وی له‌به‌ردا بوو، کلاویکی که‌تانی له‌سه‌رنا بوو و دیار بوو بیه‌یز و نه‌خۆشه‌. بزه‌یه‌کیشی له‌ سه‌ر لیو بوو ده‌نگوت له‌ به‌هه‌شته‌. له‌ دوومانگ له‌مه‌وبه‌ره‌وه‌ ئه‌م پیره‌ پیاوه‌ نه‌خۆش و بی‌مال‌وحاله‌ له‌گه‌ل گرووشنکا له‌ ماکرویه‌وه‌ هاته‌وه‌ بۆ ئیره‌ و ئیتر له‌وئ جی خۆشکرد. باران و قور و چلپاو بوو گه‌یشه‌نه‌وه‌ مالی، به‌ گیانی خووساو و دلی بی‌ئۆقره‌وه‌ له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ دانیشته‌ و به‌ بزه‌یه‌کی

شهرمانه و مه‌رایه‌ئامیزه‌وه چاوی له گرووشنکا بری. گرووشنکا زۆر خه‌مبار و په‌رۆش و سه‌ره‌تای چه‌قوچۆکه‌ی بوو. تا نیوسه‌عاتیک که سه‌رقالی کاروباری زه‌رووری بوو، ماکسیمۆفی به‌ ته‌واوی له‌بیر چووبۆوه. له‌ نا‌کاو چاوی پێیکه‌وت: ئه‌ویش به‌ بزیه‌کی هیوا‌بر‌اوانه‌وه خۆی فه‌قیر کرد بۆ ئه‌وه‌ی به‌زه‌بیان پێیدا بچ. گرووشنکا فینیا‌ی بانگ کرد و گوتی شتیکی بۆ بینی بیخوا. ماکسیمۆف ئه‌و پۆژه هه‌تا ئیوارێ له‌وئ دانیش‌ت و جوول‌ه‌ی نه‌کرد. کاتیک هه‌وا تاریک بوو په‌رده‌کانیان دادایه‌وه، فینیا له‌ خاتونه‌که‌ی پرسى:

. خانم گیان ئه‌م ئاغایه شه‌وی لێره ده‌بی؟

گرووشنکا وه‌لامی دایه‌وه: «ئهری له‌ سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌یه جیوبانه‌که‌ی بۆ راخه‌ با بخه‌وی.»

گرووشنکا دوا‌ی پرسیا‌ری زیاتر بۆی ده‌رکه‌وت ماکسیمۆف هه‌چ شوینیکی نییه‌ بچ، له‌ وه‌لامی پرسیا‌ره‌کانیشیدا ماکسیمۆف گوتی: «ئاغای گالگانۆف راست و ره‌وان پێیگۆتم ئیتر ریم نادا بچمه‌ ماله‌که‌ی و پینچ رۆبلی پێدام.» گرووشنکا بۆ دل‌دانه‌وه‌ی زه‌رده‌یه‌کی گرت و ئه‌گه‌رچی خه‌میکی زۆر له‌دلی باربوو، گوتی: «ده‌ی قه‌یناکه، ده‌توانی لێره بمینییه‌وه.» بزه‌که‌ی گرووشنکا تووشی دل‌گوشرانی کرد و لیوی له‌رزی و کولی گریانی هه‌ستا. به‌م جووره ئه‌م پیره‌ پیاوه بێ‌مال‌وحاله له‌ مالی گرووشنکا دایکوتا. ته‌نانه‌ت ئه‌و کاته‌ی گرووشنکاش نه‌خۆشبوو، له‌ مالی نه‌ده‌چوو ده‌ری. فینیا و دایه‌گه‌وره‌شی ده‌ریاننه‌کرد، هه‌موو ژمه‌کان نانیان بۆ ده‌برد و جیوبانه‌که‌یان له‌ سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌یه بۆ داده‌خست. گرووشنکا خوی پێگرتبوو، دوا‌ی گه‌رانه‌وه له‌ ملاقاتی میتیا (که دوا‌ی چاکبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشییه‌که‌ی بریاریدا بچیته‌ به‌ندیخانه بۆ ملاقاتی) داده‌نیشت و سه‌باره‌ت به‌ کاروباری ئاسایی له‌گه‌ل ماکسیمۆف ده‌که‌وته‌ قسه‌ و راویژ بۆ ئه‌وه‌ی خه‌مه‌کانی وه‌بیر نه‌یه‌ته‌وه. پیره‌پیاو له‌ هیندی باره‌وه‌ حه‌قایه‌ت‌ویژیکی باشی لێده‌رچوو، بوونیشی بۆ گرووشنکا زۆر پێویست بوو. جگه له‌ ئالیوشا که هه‌موو

پوڙيڪ نه دههات، کاتيڪ دهههات زور نه دهه ماهيه وه، گرووشنكا هيچ كهه سي ديكهه نه دهه دي. بازرگانه پيره كهه نه خووش و كهه لا كهه وتبوو، خه لكي شاري دهه يانگوت «مه حاله تازه چاكيته وه» له راستيدا، هه وتوويه ك دواي دادگايي كردني ميتيا مرد. سي هه وتوو بهر له مردني، كه هه ستيده كرد مه رگ به روكي پيده گري و نزيك بوته وه، كوره كاني له گهل ژن و منداله كاني بانگگرد بو نهومي سهري و داواي ليگردن ئيتر به جيي نه هيلن. هه ر نه و كاته فه رمانه به خزمه تكاره كاني دا كه گرووشنكا ري نه دن بچيته ژووري و نه گه ر هاتيش پي بلين: «نه رباب ناره زووي به خته وه ري و ته مه ن دريژيت بو ده كا و ده لي له بييري به ره وه.» به لام گرووشنكا هه موو پوڙيڪ كهه سيكي بو هه والپرسی ده نارد.

گرووشنكا، كه نه جه فه كاني فريدا سه ر ميژه كهه و به گه رمي وه لامه سلاوه كهه ئاليووشاي دايه وه و گوتي: «شوكور هاتي! ماكسيموف دلي خستوومه قرتوفرت و پيمو ابو نايه ي. نازاني چه ندهم نياز پيته! له و پشت ميژه دانيشه. چي دهخوي. قاوه؟»

ئاليووشا له پشت ميژه كهه دانيشت و گوتي: «نه گه ر زه حمه ت نه بي، زورم برسويه.»

گرووشنكا گوتي: «به سه ر چاو. زه حمه تي چي! فينيا. فينيا، قاوه. له ميژه بو مان ناماده كردوي. بريكيش نواساجي بينه، وريابه زوري نه برژيني بسوتتي. هه ر به گه رمي بيهينه. ده زاني له سه ر نه و نواساجيه نه مرو شه ره دهنوو كهه يه كمان كرد. نواساجيم بو برد بو به نديخانه، هه تا دهستي گرتي فرييدا: هه ر ده مي لينه دان. ته نانه ت دانه يه كياني فريدا بهر پتي و وه بهر پيلاقه ي دا، پيمگوت: «له لاي ديره وانه كهه بو ت به جيديلم. نه گه ر هه تا ئيواره نه يخوي، دياره زور رقه ستوور و خو په رستي!» له دواي نه و قسه يه هاته مه دري. ديسان كي شه مان لي په يدا بوو، باوه ر ده كهه ي؟ هه ر كاتيڪ ده چم كي شه و ده مفره ده ستي ده كا.»

گرووشنکا ئەم وشانەى يەكپشوو بە دلە خورپەوہ دەربړى. ماكسيموف
كه ههستىكرد تووړه بووه، خيڤرا زهردەيهكى گرت و چاوى له زهوى بړى.
ئاليوشا پرسىي: «ئەمجاره بۆ دەمقرهتان لپهيدا بوو؟»

- چاوهروانى ئهوهم هه ر نه ده كرد. بىرى لپكه وه، ئيره يى به و كابر
له ههستانيه دها. گوتى: «بۆ رايده گرى؟ كه وايه جيت بۆ خو شكر دووه.» ئەو
به خيله، هه ميشه، به ردهوام دلپيسيم ليدەكا! خانه گومانه. تهنانهت هه وتووى
پيشوو دلپيسى له كوزما ده كرد.

- به لام پيشتريش سه بارهت به و كابر له ههستانيه ئاگادار بوو؟
«به لى، به لام خالى گرينگ ئه وه يه، هه ر له سه ره تاوه له وه ئاگادار بوو،
به لام ئه مرۆ له ناكاو دهستىكرد به جنيو پيدانى. له رووم هه لئايه و ته كانى
دوو پات كه مه وه. هه ر ده لئى له ونى ليگور او ه. هه ر ئه و كاته هاتمه ده رى،
راكتين چوو بۆ ملاقاتى. رهنگه ر اكتين تيرى كردى، پيموايه فيتى ئه وه.»
گرووشنكا به راشكاوى گوتى: «تو ده لئى چى؟»

- هوى ئه وه يه خو شى ده ويى، له راده به ده ر خو شى ده ويى. ئيستاش ده زانم
دلە دوايه.

- ده زانم رقى هه ستاوه، سبه ينى دادگايى ده كن، من چوو بووم تاكو
سه بارهت به سبه ينى قسه ي له گه ل بكه م. چونكه زور له سبه ينى ده ترسام. تو
ده فهرمووى دلە دوايه، به لام من له و دلە دواترم! ئه و هه لده ستى سه بارهت به
له هه ستانى قسه ده كا! گه وجييه تى نيه؟ به لام ديسان ده بى شوكرى خودا
بكه م كه دلپيسى له ماكسيموف نه كردووه. ماكسيموف هه ليدايه: «خاتون،
ژنه كه شم زورى دلپيسى ليدە كردم.»

گرووشنكا به پيچه وانەى ويستى خو ي پيكنه نى: «دلپيسى له تو؟ سه بارهت
به كى؟»
- كچه كلفه ته كان.

«له سه رى مه رۆ ماكسيموف، ئيستاتاقه تى پيكنه نيم نيه، زورم
رق هه ستاوه. به چاوت قه پال له و نواسا جايبانه مه گره. چونكه ده مت ويى

ناکهوئ. بۆ تۆش باش نىيە، ودکاشت ناده مى.» پاشان به پيکه نينه وه گوتى:
 «دهبى ئاگادارى له وهش بکه م، هر ده لئى هه تيوخانه م داناوه.»
 ماکسىمۆف به دهنگى بوغز گرتووه وه گوتى: «شياوى دلسۆزى ئيوه
 نيم، خاتوون. من بوونه وه رىکى هيچوپووچم. چاکتر وايه دهره ق به
 که سانىک دلسۆزى بکهى که شياوى بن.»
 . ئاخ، هه موو که س به شى خۆى به که لک و شياوه ماکسىمۆف، چۆن بزنام
 کى شياوتر و به که لکتره. ئاليووشا، خۆزگه ئه و کابرا له ههستانىيه هه
 نه بوايه. له سه رى داوه که ئه مړۆ ئه وىش نه خۆش ده که وئ. چوومه ته ديدنه يى
 ئه وىش. به ئانقه ست برىک ناوساجى بۆ ئه وىش ده نيرم. تا ئىستا بۆم نه نارد
 بوو، به لām ميتيا تۆمه تى ئه وهى لىنده دام، بويه ئىستا برىکى بۆ ده نيرم! ئا،
 ئه وهش فىنيا به نامه يه که وه هات! ئه رى نامه ي له ههستانىيه کانه . ديسان
 داخوازى دۆعاى به خىريان هه يه!

پان مووسايالوويچ له مه وه بهر نامه يه کى زۆر به تام و خوى و گه رموگورپ
 بۆ نارد بووم و له ودا داوايکردبوو که گرووشنکا سى رۆبلى به قهرز بداتى.
 ره سىدى ئه و بره پارهيەشى له گه لدا بوو، به لئىنى ئه وه شى دابوو که له ماوه ي
 سى مانگدا بيداته وه، پان و ويروبلينفسكىش ئىمزاى کردبوو. گرووشنکا له
 ماوه ي چاکبوونه وه که يدا له وجۆره نامه و ره سيدانه ي له لايه ن ئاشقه
 پيشينه که يه وه زۆر پيگه يشتبوو. به لām ده يزانى له ماوه ي نه خۆشيه که يدا ئه و
 دوو له ههستانىيه هاتوون بۆ هه والپرسى. يه که م نامه يان که به ده ستى
 گرووشنکا گه يشت، نامه يه ک بوو زۆر به وردى و دوور و دريژى له
 کاغه زىکى گه وره دا نووسرابوو، مۆره که شى ويته ي تاجى بنه ماله که يانى پيوه
 بوو. نامه که ش ئه وه نده لئل و پرپيچ و په نا نووسرا بوو گرووشنکا دواى
 ئه وهى نيوه ي خوينده وه داينا و تاقه تى نه بوو خۆى پيوه سه رقال بکا، چونکه
 سه رهنده رى لینه ده کرد. گرووشنکا له و کاته دا تاقه تى نامه نووسىنى نه بوو.
 رۆژى دواى نامه يه کى دىکه هات که له ودا پان مووسايا لويچ داواى
 قهرزىکى دووه زار رۆبلى کردبوو و به لئىنى دابوو له ماوه يه کى کورتدا

دهیداته وه. گرووشنکا وه لّامی ئه و نامه شی نه دایه وه. له دواى ئه وه نامه له دواى نامه هاتبوو. هه موو پوژیک. هه مووشی وه ک یه ک ته م و مژاوى بوون، به لّام ئه و بره پارهی داویان ده کرد جار له گه ل جار که م ده بووه، تا وای له هات گه یشته سه د رۆبل، پاشان بیستوپینج و ده رۆبل. له ئاکامدا له لایه ن هه ردوو له هیستانییه که وه نامه یه ک گه یشته ده ستی گرووشنکا و داواى یه ک رۆبلیان کردبوو. ره سیدیکیشیان به ئیمزای هه ردووکیانه وه ره گه ل خستبوو. ئه و کاته گرووشنکا دلّی پینان سووتا و ئیواره یه ک چوو بو ژووری نیشته جی بوونیان که وه تاغیکی چکوله بوو. بوى ده رکه وت هه ردووکیان به جارئ لییان قه و ماوه و برسی و بی مال و حال و جگه ره لیپراو و قه رزدار بوون و ته نانه ت نه یانتوانی بوو کرئی ژووره که یان بدن. ئه و دووسه د رۆبله ی له کاروانسه راکه ی ماکوویه له میتیایان برده بووه، هه ر زو و له ده ستیان بوو بووه. به لّام گرووشنکا له وه هه ل سوکه وته له خو بایبیانه و وردبینی و قسه ده مه ته رانه یان تووشی سه رسووerman بوو بوو. به پیکه نینه وه ده رۆبلی دا به ئاشقه که ی پییشووی. پاشان به ده م قاقای پیکه نینه وه به سه رهاته که ی بو میتیا گیرایه وه، ئه ویش به هیچ شی وه یه ک ئیره یی پی نه برد. به لّام له وه کاته وه له هیستانییه کان خو یان به گرووشنکا دا هه لیواسیوو و هه موو پوژیک بو داخواییی پاره نامه بارانیان ده کرد، ئه ویش هه موو جاریک بریکی پاره بو دهناردن. هه ر بو یه ئه و پوژه میتیا تووشی ئیره یی و دلّیسی بوو بوو.

گرووشنکا تووره و به په له گوتی: «کاتیک چووم بو ملاقاتی میتیا، خو م گه و ج کرد و ده قیقه یه ک چووم بۆلای، چونکه ئه ویش نه خو شه، مه به ستم هه ر ئه و له هیستانییه وه وا پیشتەر دلّی پیمه وه بوو. به سه رهاته که م به پیکه نینه وه بو میتیا ده گیرایه وه، گوتم: «کابرای له هیستانی دلّی خو ی خو شکردوو وه که ده توانی هه واکونه کانیم به گیتاره وه بو بلّی. پییابوو به وه دلّم نه رم ده بی و شووی پی ده که م!» میتیا ده می هه لمالی و هه ستا سه رپی... چاکه ئیستا ناوساجییه کان ده نیرم بو ئه و له هیستانییه! فینیا، ئه مه هه ر ئه و کچه

چكوله‌يه كه نارديوپانه؟ ها، ئەم سى رۆبلەيان بدهيه، ده دوازده
ناوساجيشيان بۆ له كاغه‌زىك بېيچه و پىي بلۆ بۆيان به‌رى. ئاليووشا تۆش
حه‌تمەن به ميتيا بلۆ ناوساجييه‌كانم بۆ ئەوان نارد.

ئاليووشا به بزديه‌كه‌وه گوتى: «به هيچ شيويه‌كه له دەمم دەرنايه.»
گرووشنكا به له‌بزيكى تال گوتى: «ئاخ! پيتوايه به هوى ئەوه‌وه زوير
بووه. به لام به ئانقه‌ست دلپىسى ده‌كا. دهنابۆى گرینگ نيه.»
ئاليووشا پرسى: «به ئانقه‌ست؟»

- ئاليووشا، با پيتبليم تۆ تيناگەى. له‌گەل ئەو هه‌موو بير و هوشه‌شدا،
سه‌رت له‌وه دەرناچى. نيگه‌رانى ئەوه نيم دلپىسى له ئافره‌تتىكى وه‌ك من ده‌كا.
ئەگەر دلپىسى نه‌كردايه ناره‌حت ده‌بووم. من ئاوام. له دلپىسى نيگه‌ران نابم.
زۆريش دلره‌قم. دلپىسى و ئيره‌يى له زاتى منيش‌دايه. به لام شتىك كه
ده‌مه‌زىنى ئەوهيه ميتيا خووشى ناويم. با پيت بلۆم ئەو ئىستا به ئانقه‌ست
دلپىسىم لى‌ده‌كا. بۆ كويزم؟ چاوم نابىنى؟ هەر ماويه‌كه له‌مه‌وبەر كه له‌لاى
بووم ده‌ستىكردبوو به باسكردنى ئەو ژنه، كاتيا، كه شاخى وايه و بالى وايه
و دوكتورى له مۆسكووه هيناوه بۆ ئەوهى چاره‌سه‌رى نه‌خوشىيه‌كه‌ى من
بكا. باشتريين و زاناترين پاريزه‌رى بۆ گرتووم. كه‌وايه ده‌زانم ئەوى خووش
ده‌وى، شه‌رميش ناكا و له‌لاى خووم تاريڤى ئەو چه‌تيوه ده‌كا! خووى زۆر
خراب له‌گەل من جوولاه‌وته‌وه، بويه دەمى له من هه‌لمالى و هه‌موو خه‌تاكاني
خسته ئەستوى من، بۆ ئەوهى به‌رخه‌تاي سه‌ره‌كى من بم و قامك له چاوم
راكا. شه‌كرم بۆ ده‌شكىنى و ده‌لى: «تۆ به‌ر له من له‌گەل ئاشقه
له‌هه‌ستانىيه‌كه‌ت بووى، كه‌وايه سه‌باره‌ت به كاتيا هه‌قى قسه‌ت نيه و ناتوانى
سه‌ركۆنه‌م بكه‌ى.» ده‌يه‌هوى هه‌موو تاوانه‌كان بخاته ئەستوى من. به
ئانقه‌ست ئانگژاى من ده‌بى، با پيتبليم به ئانقه‌ست، به لام من...

گرووشنكا نه‌يتوانى قسه‌كاني ته‌واو كا و پىيبلۆ چبكا. ده‌سه‌ره‌يه‌كى به به‌ر
چاوييه‌وه گرت و داى له پرمه‌ى گريان.

ئاليووشا به خاترجه‌مى گوتى: «كاترينا ئيواناى خووشناوى.»

گرووشنکا دوسره که هی له چاوی کردوه و به له بزیکی هه ره شه ئامیزه وه
گوتی: «هه لبه ت به م زووانه له بنجونباوانی ده گه م.» رهنگی گورا بوو.
ئالیووشا به دلکی په روشه وه تیگه یشت که ئه و شادی و بزیه ی پیشوو به
ئه دگارییه وه نه ماوه و رق هه ستاو و مپوموچه.

گرووشنکا هه لیدایه: «ئه مه گه وجییه تییه. له بهر ئه وه نه منارد به دواتا.
ئالیووشای خوشه ویست، سبهینی - سبهینی چی دهقه ومی؟ ئه وه ی ئارواقارای
لی هه لگرتووم ئه وه یه! ته نیا هه ر منیش دل له دوام و خه می بو دهخوم.
هه رچی دهروانم هیچکه س نابینم خه می بو بخوا. هیچکه س گویی ناداتی.
ته نانه توش به بای خه یالئا نایه! دهزانی سبهینی دادگایی ده که ن. پیمبلنی
بزانم، چونی دادگایی ده که ن؟ دهزانی ئه و خویری هیچوپووچه، ئه و خویرییه
باوکتانی کوشت؟ خودایه گیان، یانی ده توانن ئه و به جینی ئه و خویرییه
مه حکومبکه ن و هیچکه سیش هه لئه سستی پاریزگاری لیککا؟ ئه و دادوهرانه
باسی ئه و خویرییه یان هه ر نه کردوه، کوا لیان پرسیه؟»

ئالیووشا مات و مه لول گوتی: «چه ن جار له سه ر یه ک محاکه مه یان
کردوه، به لام هه موویان به و ئاکامه گه یشتوون که کاری ئه و نه بووه. ئیستا
ئه و نه خوش و که له لا که وتوو. له کاتی ئه و نه خوشی سه ر و دله وه هه روا له
جیدا که وتوو. دیاره هه ر به راستی نه خوشه.»

- ناخ خودایه، ناکری خوت بچی بولای ئه و وه کیله و هه موو شتیکی بو
باسبکه ی؟ ده لین سی هه زار رولیان پیداوه و له پترزبورگه وه هیناویانه.
- ئه م سی هه زار رولبه به هه ر سیکمان داوامانه - ئیوانی برام و من و
کاترینا ئیوانا - به لام هه قی دوکتوری مۆسکوی کاترینا ئیوانا هه ر خوی
داویه تی. فیتی یوکووچ وه کیلیکی به ناوبانگه و زور له وه زیاتر وهرده گری،
به لام هه والی په روهنده که له ته واوی رووسیادا دهنگی دایه وه و هه موو
رؤژنامه و گوڤاره کان باسیانکرد. بویه فیتی یوکووچ قه بوولی کرد ئه و
پاریزه رییه وه ئه ستو بگری، چونکه مه سه له که ی به لاوه گرینگ بوو و
په روهنده که ش وادیاره زوری دهنگ داوه ته وه. دوینی چاوم پییکه وت.

گروشنکا به تامه زړوی پرسی: «دهی، قسه ت له گهل کرد؟»

- گوئی بو راگرتم، به لام هیچی نه گوت. پنیگوتم که خوئی هیندی شتی بو دهرکه وتووه و بریاری له سهر داوه. به لام قه ولی داوه و ته کانی منیش له بهرچاو بگری.

- له بهرچاو بگری! ناخ، ئه وانه زور دلره ق و هیچو پووچن! له نیوی دهبه ن! ئه ی ئه و دوکتوره یان بو له مؤسکوه هیناوه؟

«وهک کارناسیکی شاره زان هیناویانه بو ئه وهی بیسه لمینن که میتیا شیته و کاتیک ئه و قه تله ی کردووه ناگای له خوئی نه بووه.» ئالیووشا بزیه کی نه رم نیشته سهرلیوی: «به لام میتیا ملی پیا ناکا.»

گروشنکا گوتی: «ئهری، به لام ئه م قسه یه بو کاتیک ده بی که کوشتیتتی! ئه وکات شیت بو، شیت و ویت، هه مووشی خه تای منی دلره ش بو! به لام ئه و نه یکوشتووه، دلنایام کاری ئه و نییه. هه مووان هه موو خه لکی شار له ویان هه لپیچاوه. ته نانه ت شایه دیی فینیش سه لماندی که کاری ئه و بووه. ئه و دووکاندارانه، ئه و کارمهنده ش، پیشتیش له مه یخانه خه لکی گوئیان له شاتووشووته که ی بووه! هه موویان له گهل ئه و تیکه وتوون و به زهره دی ئه و شایه دی دده ن.»

ئالیووشا به له بزیکه ی خه مبارانه وه گوتی: «ئهری، داروبه رد و عالم به دژی ئه و شایه دی دده ن.»

- ئه م گریگوری واسیلیه ویچه ش وهک که ری که نده لان پیی چه قاندووه و له سهر قسه ی خوئی سووره و ده لی دهرگا که ئاواله بووه، به چاوی خوئی دیویه تی دهرگا که کراوته وه - ده ست هه لگیر نییه. خو م چووم قسه م له گهل کرد. به هیچ کلوجی ملزه م ناب، ده می هه لمالی و ئه وی قسه ی ناحه زه پیی گوتم.

ئالیووشا گوتی: «ئهری، ئه وه ش شایه دییه کی زور به هیزه به دژی میتیا.» گروشنکا خه مبارانه و مانادار گوتی: «نازانم بو شیت بوونه که ی بلیم چی، هه ر به راستی ئیستا له شیت ده چی. ماوه یه کی زوره ده مویست

سه‌بارەت بەو مەسەلە یە قسەت لە گەڵدا بکەم. هەر جاری دەچم بۆلای سەرم لێ سوور دەمێنێ. تۆ پیتوایە هەمیشە سەبارەت بە چی قسە دەکا؟ هەر وا قسە دەکا و دەپرسی و دەپرسی، منیش تێیناگەم. پێمابوو سەبارەت بە مەسەلە یەکی پۆشنییرانە دەدوێ و من لە بەر گەوجییە تیی خۆم تێیناگەم. هەر وا دەستی کرد بە باسکردنی مندالیکی بێ تاوان. گوتی: «ئەو مندالە بیتاوانە بۆ هەژارە؟ لە بەر خاتری ئەو مندالە بەستە زمانە یە ئیستا دەچم بۆ سیبیریا. قاتل نیم، بەلام دەبی برۆم بۆ سیبیریا!» مەبەستی لەو قسە یە چی بوو؟ کام مندالی بیتاوان؟ من بەش بەحالی خۆم تێینە گەیشتم. کاتیک ئەو قسانە ی دەکرد هۆن هۆن دەگریا. لە ناکا و ماچی کردم و خاچی کیشام. ئالیووشا، پیتوایە مەبەستی چی بوو؟ «مندالی بیتاوان، کییە؟»

ئالیووشا بە بزە یە کەووە گوتی: «رەنگە مەبەستی راکیتین بێ، جاروبار دەچی بۆ ملاقاتی. رەنگە مەبەستی ئەو بێ... کاری راکیتین نییە. دوینی میتیام نەدی. ئەمڕۆ دەچم بۆلای.»

گرووشنکا گوتی: «نا، راکیتین نییە. ئیوان فیدۆرۆویچی برای تووشی پەرۆشی کردووە. رەنگە بەو هۆیە وە بێ، چونکە چوووە بۆ ملاقاتی میتیا، ئەری رەنگە هەر ئەو بێ،» لە ناکا و بیدەنگبوو. ئالیووشا بە سەرسامی چاوی تێبیری.

- ملاقاتی میتیا؟ بۆ چوووە بۆ ملاقاتی؟ میتیا خۆی پێیگوتم کە ئیوان تاقە جاریکیش نەچوووە بۆلای.

گرووشنکا سوور هەلگەرا بوو، بە پەرۆشییە وە گوتی: «فەرموو... فەرموو! کچیکی گەوجم! ئاگام لە زمانی خۆم نییە! راوەستە ئالیووشا، بیدەنگبە! ئیستا کە سەری قسە کراوەتە وە، با هەموو هەقیقەتە کەت پێبێم - ئیوان دووجار چوووە بۆ ملاقاتی، جاری هەوێ وەک ئەجەل گەیشتی. هەلبەت بە هەلە داوان لە مۆسکۆو هات، بەر لە نەخۆشییە کە ی من. جاری دوو هەمیش حەوتووی پیشوو بوو. بە میتیای گوت بە هیچ شیوە یە ک بە تۆ نەلی، لە راستیدا بە هیچکەس نەلی، بە دزییە وە هاتبوو.»

ئالیوشا چووه فکروهه. دیاربوو ئەو هه‌واله شوینی له سه‌ر داناو. پاشان له‌سه‌ره‌خۆ گوتی: «ئیوان سه‌باره‌ت به‌ په‌روه‌نده‌که‌ی میتیا هیچ به‌ من نالی، له‌م دوومانگه‌ی رابردوودا زۆرکه‌م پیکه‌وه‌ دواوین. هه‌روه‌ختیش ده‌چم بۆلای تیکه‌چی، بۆیه‌ سێ هه‌وتوو نه‌چووم بۆلای. ئەها... ئەگه‌ر هه‌وتووی پێشو له‌وئ بووبی... دلنایم ئەم هه‌وتوو میتیا گۆرانیکی به‌سه‌ردا هاتوو.»

گرووشنکا وه‌ک ئەوه‌ی قه‌بوولیبی گوتی: «گۆراوه، وایه. ئەوان رازیکیان له‌نیوان دایه! میتیا خۆی پێیگوتم رازیک هه‌یه، ئەویش رازیکی وا که ئاراواقارای لی‌هه‌لگرتوو. پێشتر شاد و لیو به‌بزه بوو. له‌ راستیدا ئیستاش هه‌روایه‌ به‌لام کاتیک ئاوا سه‌ری راده‌وه‌شینێ و به‌نیو ژووره‌که‌دا پیاسه ده‌کا، به‌ ده‌ستی راسته‌ی له‌په‌ستا مووی لاجانگی خۆی ده‌کێشی و هه‌لیده‌که‌نی... بۆی ده‌رکه‌وتوو که راست ده‌کا، رازیکیان له‌نیوان دایه! ئەو پێشتر شاد بوو، ئەگه‌رچی ئەم‌رۆش هه‌روا شاد و لیو به‌ بزه بوو.»

- به‌لام گوتت دل‌ه‌دوا بوو.

- ئەری دل‌ه‌دوا بوو به‌لام شادی ده‌نواند. له‌په‌ر ئاله‌تی ده‌بی و پاشان ده‌ست ده‌کا به‌ پیکه‌نین و هه‌ر خیراش هه‌لده‌چیته‌وه. ده‌لیی هه‌وری به‌هاره. ئالیوشا ده‌زانی به‌جاری تووشی سه‌رسوو‌رمانی کردووم. ئەگه‌رچی ئەو به‌لا گه‌وره هه‌لیکوتاه‌ته سه‌ری، جاری وایه‌ واپیده‌که‌نی ده‌لیی مندالی ساوايه.

- راستی به‌ تۆی گوت باسی ئیوان نه‌که‌ی؟ گوتی «به‌وه‌ مه‌لی؟»

«ئەری، گوتی «به‌وه‌ مه‌لی.» میتیا له‌ هه‌مووکه‌س زیاتر له‌ تۆ ده‌ترسی. چونکه‌ رازیک له‌ گوریدایه، خۆی گوتی رازیکیان له‌نیواندایه.» گرووشنکا به‌ تامه‌زرۆبیه‌کی کتوپره‌وه‌ داوا‌یلێکرد: «ئالیوشای به‌پێز، بچۆ بۆلای و بزانه ئەو رازه‌ چیه‌، پاشان وه‌ره‌ پیمبلی، با دل‌م به‌سه‌سیته‌وه‌ و بزانه‌ ئەو چاره‌ره‌شه‌ چاره‌نوسی چۆن ده‌بی و به‌ کوئ ده‌گا. هه‌ر بۆ ئەوه‌ش ناردم به‌دواتا.»

- پیتوایه‌ مه‌سه‌له‌که‌ پێوه‌ندی به‌ تۆوه‌ هه‌یه‌؟ ئەگه‌ر وا بوايه‌ به‌ تۆی نه‌ده‌گوت رازیک له‌ گوریدایه.

- نازانم. رهنه گه بیهوی پیمبلئی، به لام ناویرئی. وریاییم پیده‌دا. دهلی پارزیک هه‌یه، به لام پیمنالی چیه.

- بیرورای چیه؟

- بیرورای خوم؟ پیموایه کاری من ته‌واو بووه. ئەو پیلانه‌ش له ژیر سه‌ری هه‌رسیکیان دایه و دایان رشتوووه. ده‌زانم کاتیاش دهستی تیدایه. فیتی ئەوه ده‌زانم. کاتیا ئەو پیلانه‌ی دارشتوووه و ئیتر من وهک ئەوم پیناکرئی. میتیا له پیشدا ناگادارم ده‌کاته‌وه. وریاییم پیده‌دا. خه‌ریکه پیلانیک داده‌رپژئی بۆ ئەوه‌ی لامبا له سه‌ر رپی خوی. رازه‌کەش ده‌بی ئەوه بی. پیکه‌وه ئەو پیلانه‌یان دارشتوووه، به هه‌رسیکیان، میتیا و کاتیا و ئیوان. ئالیووشا زور له میژه ده‌مويست لیتپرسم. هه‌وتووی پیتشو له نا‌کاو پینگوتم ئیوان هه‌ز له کاتیا ده‌کا. چونکه زوو زوو ده‌چی بۆ دیده‌نی. ئەو راستیه‌ی لای من درکاند. تو ویزدانی خوت پیمبلئی، میتیا بلئی راست بکا؟ راستیه‌که‌م پینلی خه‌مت نه‌بی دلم نایه‌شی.

- راستت ده‌وی، من پیم وانییه ئیوان ناشقی کاترینا بووی.

- راستت ده‌وی خوشم هه‌ر وا بیر ده‌که‌مه‌وه! که وایه ده‌رده‌که‌وی ئەو هه‌تیوه بیچاو‌رووه دروی له‌گه‌ل کردووم! هه‌ر له ئیستاشه‌وه ئیره‌یی به من ده‌با و ده‌یه‌ه‌وی هه‌موو داره‌کان له‌سه‌ری مندا بشکینئی. ئەو گه‌وجه، ئەو کاره‌ی ده‌یکا نازانی دیزه به ده‌رخۆنه‌ی پینکا؛ خۆ ده‌زانی پیچ‌وپه‌نای نییه و هیچ شتیک ناشاریته‌وه... به‌لام به خه‌مه‌تی ده‌گه‌م و پینده‌لیم پووتیک چه‌ن سه‌سه‌! گوئی: «بروام پیکه ئەو کاره‌م کرد.» ئەوه‌ی به من گوت، به من به‌و وته‌یه لومه‌ی کردم! خودا له تاوانی خوشبی! سه‌برکه‌جا ده‌بینی له کاتی دادگایی کردندا چه‌ده‌که‌م، ده‌بی چیشتیکی بۆ کاتیا لیتیم بستیکی رۆن له سه‌ر بی! ئەو کاته، ته‌نیا قسه‌یه‌ک ده‌که‌م... ئەو کاته هه‌موو شتیک ده‌لیم!

دیسانیش ده‌ستیکرده‌وه به‌گریان.

ئالیووشا، له‌جیی خوی هه‌ستا و گوئی: «گرووشنکا ده‌توانم ئەوه‌ت به‌ دلناییی بی بلیم، سه‌ره‌تا ده‌توانم بلیم زوری خوشده‌وی، له هه‌موو‌که‌سی

زیاتر خوښ دهوئې. پروا بکه تهنیا هر تو. د زمانم. له وه خاترجه م. هه روهها پیم خوښ نییه به فیل و ته له که قسه ی لیداکیشم و رازه که یم بؤ و ددرکه وی. به لام نه گهر نه مړو به مه یلی خو ی رازه که یم پینلی، راست و رهوان پینده لیم که قه ولم داوه به تو ی بلیم. له ریوه دیم بولات پینده لیم به لام پیموایه... پیوه ندی به کاترینا ئیواناوه نییه و رازه که شتیکی دیکه یه. نه مه ش وه ک پوژ روونه. پیموایه سه بارهت به کاترینا ئیوانا هر نییه. جاری خودا حافیز.»

ئالیووشا توفه ی له گه ل کرد. گرووشنکا هه روا ده گریا. ئالیووشا تیگه یشت که گرووشنکا گوئی نه داوه ته دلدا نه وه که ی، به لام له وه ی که کولوکو ی خو ی هه لپشت بوو و باسی نه و مه سه له ی کرد بوو، تا راده یه ک سووکنایی هات. ئالیووشا به داخوه بوو که له کاتیکی ئاوادا به جیی ده هیلی، به لام به په له بوو. هیشتا زوری کار مابوو جیبه جیی بکا.

لاق نیشە

كارى سەرەككى لە مالى مادام خۇخلاكوڧ بوو، ئاليووشا بە پەلە پۇيشت بۇ ئەويى تاكو بە زووترين كات كارەكەي جىبەجى بكا و ديدارەكەي لەگەل ميتيا وەدرەنگ نەكەوي. لە ماوەى سى حەوتووي رابردودا مادام خۇخلاكوڧ تووشى لاقىەشە بووبوو: لاقى لەبەر ھۆيەك ماسىبوو، ئەگەرچى لە جىدا نەكەوتبوو، لە بەيانىيەوہ تا ئىوارى بە كراسىكى تەنك و گرانبايى و بە خشل و زەمبەرەوہ لە ژوورەكەي خۇيدا لە سەر قەنەفەيەك پاليدەدايەوہ. جارىك ئاليووشا بە چاويكى پاك و مندالانەوہ تىگەيشتبوو كە مادام خۇخلاكوڧ سەرەراي نەخۇشىيەكەي دەستىكرەوہ بە تەرپوشى و خۇ رازاندنەوہ . شال و كەمەرە و عەباي فشوفولى لەخوى دەپىچا و ئاليووشا لەو بىرۆكە تەمومژاوييە نەدەگەيشت، ئەگەرچى ئەو بىرۆكەيەي وەك بىرۆكەيەكى حەپۇلانە دەزانى و زورى گوى نەدەدايە. لە ماوەى دوو مانگى رابردودا پىرخوتىن بەردەوام ھاموشوى مالى مادام خۇخلاكوڧى دەكرد. ئاليووشا چوار رۆژ بوو نەچووبوو بۇ ئەويى. پەلەي ئەوہى بوو راست بچى بۇلاي لىزا، چونكە دەبوو قسەي لەگەل بكا. لىزاش رۆژى پىشوو كلفەتيكى ناردبوو بۇلاي ئاليووشا و داواي لىكردبوو «سەبارەت بە مەسەلەيەكى زور گرىنك» دەيەويى چاوي پىيىكەوي. داخوازييەك كە لەبەر چەن ھۆيەك بە قازانجى ئاليووشا بوو. بەلام كاتىك كلفەتەكەي چوو ھەوالى ھاتتى ئاليووشا بە لىزا راگەيىنى، مادام خۇخلاكوڧ ھەوالى ھاتنەكەي لە كەسيك بىست و ناردى تاكو داوا لە ئاليووشا بكا بچى بۇلاي. ئاليووشا لە دلى خۇيدا

بیری کرده و و اچاکه داخو ازییه که ی مادام خوڅلاکوف به جیبینی. دهنه
دموده ست که سیک دهنیری بۆ وه تاغه که ی لیزا. مادام خوڅلاکوف له سهر
قه نه فه که پالیدا بۆوه. جلو به رگی جوان و رازاوه ی له بهر کردبوو و دیار بوو
تووره و شله ژاوه. به دهنگیکی بهرز و پر نه شه به خیره اتنی ئالیووشای کرد.
«له و کاته وه تووم دیتووه، سه ده یه ک، سه ده یه کی ته واو تپه ریوه!
حه و توویه کی ره به قه چاوم پیت نه که و تووه . ته نیا بیری لیکه وه! ئاخ، به لام
چوار رۆژ له مه و بهر، رۆژی چوار شه ممه، لیره بووی، هاتبووی بۆ دهیده نیی
لیزا. دلنیا م ده تو یست به پیدزکه بجیته ژووره که ی، و اچی هیچکه س گوئی له
ترپه ی پیت نه بی، ئالکسی گیان، خوزگه ده تزانی چهنده ی بۆ به په رۆشم!
به لام ئه وه هه لده گرم بۆ دوا یی. ئه گه رچی گرینگترین مه سه له یه، به لام
هه لیده گرم بۆ دوا یی. ئالکسی فیو دوروویچ گیان، له بابته لیزا وه ئیمانگی
ته واوم به تو ه یه. له کاتی مه رگی باوه زووسیماره . خودا لیخو شبی و
رۆحی شادا!» (مادام خوڅلاکوف خاچی خوی کیشا) «وهک راهیبیک چاو له
تو ده کم، ئه گه رچی به و جلو به رگه تازا وه زورجوانی و لیت ده کالیته وه. ئه و
به رگ درووه ت له کوئی پهیدا کرد؟ نا، نا، مه بهستی سه ره کی ئه مه نییه .
ئه وه ش داده نیم بۆ دوا یی. بمبووره ئه گه ر هیندی جار به ئالیووشا
بانگته که م.» نه رمه بزه یه کی هاتی و گوئی: «پیریژنیکی وهک من ده توانی
ئه و ئیزنه به خوی بدا. به لام ئه وه ش هه لده گرم بۆ دوا یی. گرینگ ئه وه یه
له بیرم نه چی چ شتیک گرینگه. تکات لیده که م خوت وه بیرم بینه وه. هه ر بۆت
دهر که وت خه ریکم دریژه دادری ده کم و قسه ده په رینم، خیرا بلی «مه سه له ی
گرینگ؟» ئاخ، ئیستا چون بزنام چی له هه موو شتیک گرینگتره؟ له و کاته وه
لیزا له قه وله که ی خوی پاشگه ز بۆوه . قه وله مندالانه که ی . که شوو بکا به تو
ئالکسی فیو دوروویچ. هه لبه ت ده شزانی که ته نیا بۆچوونیکی عه جوولانه ی
مندالیکی نه خو شبوو که ماوه یه کی دریژخایه نه یه توانیوه به ریدا پروا له سایه
خودا وه ئیستا ده توانی ههستی!... ئه و دوکتوره تازهی کاتیا بۆ برا
چاره ره شه که تی هینا وه، هه ر ئه وه ی که سبه ینی... به لام بۆ باسی سبه ینی

دهكەم؟ لهوانهيه فكر و خهياالى سبهينى ديقم پيكا. خهريكه كونچكاوى
 بمكوژى... وهلحاسل ئه و دوكتوره دوينى لهلامان بوو ليزاى معاينه نه كرد...
 په نجا رۆبلى بو ئه و معاينه نه يه لى ساندين. بهلام خالى گرینگ ئه مه نييه،
 ديسان دهيليمه وه خالى گرینگ ئه مه نييه. ديوته، خهريكه هموو شته كان
 تيكه لدهكەم. هينده به پهله و ههله شه، خو شم نازانم چدهكەم، بوچى ئاوا به
 پهله شم؟ نازانم. خهريكه وام ليدى ورده ورده توانايى تيگه يشتنم نه مينى.
 دهليى هموو شته كانم لى بوته گريكويره و بوم ناكريته وه. دهترسم له
 حهبيته ئه و خهفته و داخه تيبته قينى و ئيتير بهم ههرد و مهكانه دا نه يه يته وه.
 خودايه گيان! بو ليره دانيشتووين و پياله يه ك قاوه نييه بيخوينه وه؟ يو ليا،
 گلافيرا، قاوه!»

ئاليووشا به پهله سپاسى ليكرد و گوتى هه ر ئيستا قاوه ي خوار دۆته وه.
 - له كوئى؟
 - له مالى ئاگرافنا ئه لكساندرفنا.

- له... مالى ئه و ژنه؟ ئاخ، هه ر ئه وه عالمى تووشى كيشه و نه گبه تى
 كردوه. رهنكه له وه بچى سه بارهت به وه هيچ نه زانم. دهليين بوته قه ديس،
 ئه گه ر تاراده يه كيش كاتى به سه رچوه و بو ئه و كاره درهنكه. واچاك بوو
 پيشتر ئه و كاره بكا. ئيستا ئيتير چ كه لكىكى هه يه؟ وست به وست ئالكسى
 فيودور وويچ، چونكه هيندهم قسه بو گوتن پييه له گه ل تودا، دهترسم فرياي
 نيوه شى نه كه وم. ئه م دادگاييه پرشور هيه... حه تمه ن دهچم بو ئه و دادگاييه،
 خهريكه خو مى بو حازر دهكەم. چه ند كلفهت له گه ل خو م دييم. خو زانيوته
 منيش يه كيك له شاهيده كانم. ده مه وئى بلييم چى، ده بى چو ن قسه بكه م؟
 خوشم نازانم ده بى چ بلييم. چونكه پياو ده بى سويند بخوا، وانبييه؟
 - به لى، به لام پيموانبييه بتوانى بچى.

- ده توانم تا ده رنگانى به خه بهر بم و نه خه وم. ئاخ، وادياره وه رزم كردى؛
 په كو! دادگايى كردن، ئه وه كارى جروجانه وه رانه و ئه م حه زه راته ش كه
 ده يانه وه ي بچن بو سيبيريا و تاقميكيش ده يانه وه ي زه ماوه ند بكه ن، ئه و يش

ئەوھەندە خیرا، ئەوھەندە خیرا كە ھەموو شتیك ئالوگۆرپی بەسەردا دی و ئاخری - ھیچ. ھەموو پیر دەبن و لە چاوەروانی مەرگدا دادەنیشن. دەی با وابی! ماندوو بووم. ئەم كاتیایە، *Gette charmante Personne* ھەموو ئارەزووھەکانی بەبا دام و تووشی ھیوا بروایی كردم. ئیستا دەیھەوئ بەدوای دیمیتری فیۆدۆرۆوچی براتدا بچی بو سبیریا، براكەى دیکەشت دەیھەوئ بەدوایا بروا و لە نزیكترین شار نیشتەجئ بی و ھەموویان یەكتر ئازار بدەن. ئەو مەسەلە یە بەراستی شیتەدەكا. لە ھەمووشی خراپتر- تەوھەزەلی و خویرییەتیە. ئەو بەسەرھاتە یەكملوین جار زیاتر لە مۆسكو و پترزبۆرگ لە رۆژنامەكاندا باسیكراوھ. ئاخ! ئەرى باوهر دەكەى، لە شوینیکدا ھاتووھ كە من «دۆستی خۆشەویست» نازانم چى... براكەت، نامەوئ ئەو نەقلە ترسناكە دووپاتكەمەوھ. تەنیا بیری لیبكەوھ و بیھینە بەرچاوی خۆت، ھەر ئەوھەندە بیھینە بەر زەینی خۆت!

- مەحالە! لە كویدا ھاتووھ؟ چیان نووسیوو؟

- ھەر ئیستا پیشانتی دەدەم. دوینی رۆژنامەكەم بەدەست گەیشت و خویندەمەوھ. ئەوھەتا، لە رۆژنامەى «دەنگۆ» ی پترزبۆرگدا چاپبووھ. ئەم رۆژنامە یە ھەر ئەمسال ئیزنى چاپ و بلاوكردەوھى وەرگرتووھ. من ھۆگرییەكى زۆرم بە دەنگۆ ھە یە و خۆم ئابوونە كردووھ، ئیستاش ئاكامى دەنگۆ ئەمە یە! بەھوى ناوچاوە رەشەكەى خۆمەوھ یە. ئەوھەتا، لەم بەشەیدایە. بیخوینەوھ.

پەرەى رۆژنامە یەكى لە ژیر بالئجەكەى دەرھینا و دای بە ئالیووشا. مەسەلەكە راست و رەوان ئەمە نەبوو كە مادام خۆخلاكوف ئاوا پینی شلەژا بوو، ئەو داماوى دەنواند، رەنگە بە راستیش ھەموو شتیك لە زەینیدا وەك ماشەرئكى ئالوزاوى لیھاتیبی. نووسراوھكە وەك دەنگویەكى گەورە وابوو، ویدەچوو زەبریكى قورسى لیدا، بەلام رەنگە بەختەوھرانە لەو كاتەدا

نەتوانى شەشەدانگى ھۇشى لە سەر ئەو مەسەلەيە كۆكاتەو، بويە ويىدەچوو زەينى بۇلايەكى ديكە كىشرايى و رۆژنامەكەي بەجاري لەبىر چوو بىتتەو.

ئاليووشا بە باشى دەيزانى كە داستانى ئەو پەروەندەيە لە سەرتاسەرى پووسىادا دەنگى داووتەو ھەرا و ھەنگامەي ساز كر دوو. خودايە گيان لە ماوەي ئەو دوو مانگەدا چەندەي راپۆرت و ھەوالى درۆ و پىر شاتوشووت لەبارەي براكەيەو، لەبارەي تەواوي بنەمالەي كارامازوفەو و تەنانەت لەبارەي خۇشبيەو خويىند بۆو. تەنانەت لە رۆژنامەيەكياندا ھاتبوو كە ئەو بەھۆي ئەو جىنايەتە سامناكەي براكەيەو پەناي بردوو بۆ كەنيسە و بۆتە رايىب. لە رۆژنامەيەكى ديكەدا ئەو مەسەلەيە بە درۆ خرابوو و نووسرابوو كە ئەو و پيرەكەي، واتە باوہ زووسىما، زىر و جەواھىراتى كەنيسەيان بە تالان بردوو و «ھەلاتوون و كلىسەيان بەجى ھىشتوو.» ئەم نووسراوہيەي لەو لاپەرەي رۆژنامەي "دەنگۆدا ھاتبوو ئەمە بوو: «پەروەندەي كارامازوف لە ئىسكۆتوپرىگۆنى يۇفسىك»دا. (مخابن! ئەمە ناوي شارە چكۆلەكەي ئىمە بوو. تا ئىستا ئاشكرام نەكردبوو.) بابەتئىكى كورت بوو، راستەوخۆ ناوي مادام خۇخلاكوڤ لەو نووسراوہدا ھاتبوو. لە راستيدا ناوي كەسى تيدا نەھاتبوو. تەنيا نووسرابوو كە جىنايەتكار، دادگاييەكەي خەلكى تووشى شلەژان كر دوو سەروانى لە سەر كار دەركر اوي تەرتەش، خۇپەرستىكى بەرەللا و خويىرى و دواكەوتوو - بەردەوام بەدواي پىلان و دەھۆي ئەشق و دلدارييەو بوو و بە تايبەت لە دلئى تاقمىك خاتووندا «كە لە گۆشەي بيكەسىدا دەسووتىن» جىي خۆي كر دووتەو. يەكئ لەو خاتوونانە بيوہژنىكى دلسووتاوہ ئەگەرچى كچىكى عازەبى ھەيە، ھەول دەدا خۆي جوان و جحيل نىشاندا. وا ئاشق و شەيداي ئەو دەبى كە راست دوو سەعات بەر لە جىنايەتەكە، پيشنيارى سى ھەزار رۇبلى پىدەكا، بەو شەرتەي پىكەو ھەلئىن و وەدواي كانگاي زىر كەون. بەلام جىنايەتكار كە ئاكامى سزاي ئەو ھەلاتنەي لىكدابوو، بەجىي ئەوہي لەگەل ئەو خاتوونە گەراوہ و دلسووتاوہ

۲- ئەم ناوہ بە ماناي "مۆلگەي ئاژەلان".

بهره و سیبیریا ڀاڪا، ٻرپيار دها باوڪي بڪوڙي و بيٽه خاوهني سڀ هه زار
 ڀڄيل. ٽه و بابته قوشمه و هه رانهه ڀق و ڪوڙوڪوي سه بارهت به و ناڀاڪي
 و باوڪ ڪوڙيهه و دامه زراوهي ليڪه هه لوه شاهه و به رده داري لي هه لدهه قولاً.
 ٽاليووشا ٽه و نووسراوهي به ڪونچڪاوييهه ڪي زورهه خويندهه وه، پاشان
 دووقه دي ڪرد و دايه وه دهست مادام خؤخلاڪؤف.

مادام خؤخلاڪؤف ديسان به ڀهله گوتي: «دهي ويدهه چي ٽه و خاتونه من
 بم. مه علوميشه ڪه مه بهستي منه. سه عاتيڪي ته واوڀش له لام نه بوو ڪه ٽه و
 پيشنيارهي ڪانگاي زيڙم پيڪرد. ڪه چي هه ستاون باسي «گه ڀاوهي
 دلسووتاو» دهڪن. وهڪ ٽه وهي فڪر و زيڪرم هه ٽه وهه بووڀي! ٽه وهيان به
 رقهه وه نووسيوه. خوداي گه وره له بهر خاتري «گه ڀاوهيهه ڪي دلسووتاو»
 بيهه خشي، هه روهڪ خؤشم ليخؤش ده بم! خؤ ده زاني ٽه و، ده زاني ڪييهه؟
 ڀاڪيٽيني هاوڀيٽه.»

ٽاليووشا گوتي: «ڀهنگه واپي، به لام هيچم له و بارهه وه نه بيستوهه.»
 - ٽه وه ٽه و، «ڀهنگه ي» ناوي. خؤ ده زاني له مالي وهدهرم نا. سه رله بهري
 داستانه ڪه ش ده زاني، وانيهه؟
 - ده زانم داوات ليڪرد ئيتر پي به مالهه ڪه تدا نه يه، به لام نه مبيستوهه بو...
 لانڪهه له ئيوهم نه بيستوهه.
 - ٽاخ، ڪه وايه له وهت بيستوهه! پيموايه زوري جنيو پيداوم و به جاري
 ته پوتوزي لي هه ستاندووم.

- به لي جنيوت پيدهه دا، به لام جنيو به هه مووڪهس هه ر دها. به لام ٽه وهي
 بو دهست ليداشتوهه، له خؤشيم نه بيستوهه، راستت ده وي، هه ر چاوم پي
 ناڪه وي. ئيتر پيڪه وه هاوڀي نين.
 - ئيسٽا ڪه وايه، ته واوي به سه رها ته ڪهت بو ده گيڙمه وه. له توبه ش زياتر
 چارهيهه ڪي ديهه مان نيهه، چونڪه شتيڪ هه يه له و مه سه له يه دا ڀهنگه خه تاڪه ي
 له ٽه ستوي من بي. ته نيا خه تايهه ڪي چڪوله، ٽه وهنده چڪوله و بيٽياهه ڪه
 ڀهنگه پياو هه ر هه ميهه تيڪي پينهه دا. ڀروانه ڪوره خؤشه ويسته ڪه م - (مادام

خۆڭلاڭ كۆف كۆتۈپ زەرەدىيەكى دۇرڧىن و زىرەكانە و مانادار نىشتە سەرلىيوى) - بىروانە، پىموايە... نا، نا؛ تەواو بە پىچەوانە. ئىستا جۇرىك لەگەلتا دەدویم وەك ئەوہى باوكم بى - چونكە داىك لىرەدا ھىچ رۆلىكى نىيە. وەك ئەوہ وایە لەبەردەم باوہ زووسىمادا راوہستايىتم و خەرىكى دانپىنانان و تۆبەكردن بىم، ئەرى راست وایە. ھەر ئىستا پىمگوتى راھىب. لە لایەكىشەوہ ئەو لاوہ داماوہ، راكىتىنى برادەرت (خودايە بمانبوورە! ناتوانم رىقم لىيىنى و لەدەستى قەلس بىم، توورەش ھەم، بەلام نەك زۆر)، ئەو لاوہ سەرەپۆيە، برۋا دەكەى ھەوا لە كەللەى داوہ و دلى بە منەوہيە. لەم دوایانەدا تىگەيشتم. سەرەتا مانگى لەمەوبەر. لەپەستا دەھات بۆ دىدەنىم، رۆژى جارىك ھەر دەھات؛ ھەلبەت پىشتىرىش ئاشنايەتىمان بوو. من ئاگام لەو مەسەلەيە نەبوو... لە ناكاو بۆم دەركەوت، بە شىوہيەكى سەير تىگەيشتم. دوومانگ لەمەوبەر ئەو لاوہ خاكەرا و جوانچاك و بىويئەيە، پىووتىرتىلچ پىرخوتىن كە لەم شارەى ئىمە كارمەندە، پىتى بۆ مالى ئىمە كراوہ و دەستىكرد بە ھاموشۆ. خۆت زۆر جارت لىرە ديوہ. لاوئىكى بىويئە و دروستكارە، وانىيە؟ ھەموو رۆژى نايە. سى رۆژ جارىك دى (ئەگەرچى پىمخۆشە ھەموو رۆژىك بى) ھەمىشە بە جلوبەرگى خاوين و رىكوپىكەوہ دى. لەسەرىك، من لاوانى خاكەرا و بەمرخى وەك ئىوہم خۆشەدوئى. پىرخوتىن زەينىكى رۋونى ھەيە و وەك پىاويكى سىياسى زىرەك و لىزانە، قسەكانى زۆر سەرنجراكىشە و لە دلدەنىشى. من بە راستى پىمخۆشە پىشتىگىرى لىبكەم و پلە و پاىەى بچىتە سەرى، چونكە دلنایم يەكىك لە پىاوانى سىياسى داھاتوومانە. ئەو شەوہ ھات و لەوكاتە سامناكەدا لە مەرگ رىزگارىكردم. راكىتىنى برادەرىشت ھەر بەو پۆستالە پىسانەيەوہ، دەپەرىتە ژوورى و بە سەر فەرش و راخەرەكاندا دەروا... وەلھاسل دەستىكرد بە ئىشارەكردن و خۆشىرىن كەردن. رۆژىكىان كاتى رۆيشتن توند دەستىگوشىم. راست دواى ئەوہى ئاوا دەستىگوشىم، لاقم كەوتە ژان و ماسى. پىشتىر لىرە پىوتىر ئىلچى دىبوو، برۋا بكە بەردەوام دەيوست بىبوغزىنى و قسەى ناخۆشى بە گورچوودا دەدا. منىش چاوم لە

هه لسووکه وتیان ده کرد و له دلی خۆمدا پێیان پێده که نیم. جارێک ئالێره دانیشتبووم، ته نیا بووم - نا، راکشابووم، ئه ری ئالێره به ته نیا راکشابووم، له نا کاو راکیتین خۆی کرد به ژووریدا، جا بیهینه بهر زهینی خۆت! شیعریکی بۆ لاق ئیشه کهم دانا بوو - شیعریکی کورت بوو: شیعره کهی به لاقی مندا هه لگوتبوو.

راوهسته بزانه له بیرم ماوه چۆن ده ستیپیده کرد؟

لاقینکی سپی و دلرفین و جوان

داخی داخانه بۆ وا که وته ژان

شیعره که ئاوا ده ستیپیده کرد. به لام من شیعرم بۆ له بهر نا کرێ. ده ستتوو سه کهم لایه، پاشان پێشان تیده ده م. شیعریکی جوانه زۆر جوانه ته نیا سه بارهت به لاق نییه، ئاکامیکی ئه خلاقیشی تیدایه جیی سه رنجه، به لام له بیرم نییه. له راستیدا بابتهی ئه وه یه له ده فته ری بیره وه ریدا بینوسی. سپاسم لیکرد و دیار بوو ئه ویش زۆر خۆش حال بوو. هیشتا سپاس و دستخۆش پێگوتنه کهم ته واو نه بوو بوو، پوووتی ئیلیچ پێرخۆتین وه ژوور که وت، له پێر میخاییل ئیوانوویچ راکیتین وه ک خه لووز ره ش داگه را. بۆی ده رکه وت پوووتی ئیلیچ به ره قیبی خۆی ده زانی و هه له کهی لیتیک داوه. چونکه ده مزانی میخاییل ئیوانوویچ ده یویست داوی خۆیندنه وهی شیعره که شتیکم پێلی. له خۆرا له دلمی دا بوو قسه یه کی به ده سه ته وه یه. به لام پوووتی ئیلیچ هات و لێ تیکدا. شیعره کهم نیشانی پوووتی ئیلیچ دا به لام نه مکوت هۆنه ره کهی کتیه. دلنیا شم، دلنیا م که هه ستیکرد هی کتیه، ئه گه رچی هه تا ئه مرۆ راستی ئه و شته ی نه گوتوو وه ده لێ نه مزانی وه هی کتیه. به لام به قه سته ی وا ده لێ. داوی بیسته ی شیعره که پوووتی ئیلیچ دا ی له قاقای پیکه نین و ده ستیکرد به ره خنه و عه یب و ئیرادگرتن له شیعره که. به پیکه نینه وه گوتی: «ئه وه شیعر له کوئ بوو، ته نیا چه ن وشه ی قۆر و بینا وه رۆکه ریزکراوه، ره نگه هۆنرا وه ی خۆیندکاریکی ئایینی بی.» ئه وه شی هینده توند و رووشکینانه گوت هه ر باسی مه که! پاشان راکیتینی براده رت به جیی پیکه نین، تووره بوو. له دلی

خۆمدا گوتم: «خودايه گيان، ئىستا ئانگژاي يهك دهبن.» گوتى: «ئەو شيعره من دامناوه. وهك گالته وگه پيک هۆنيومه ته وه. چونكه هونينه وهى شيعر به كه سرى شانى خۆم ده زانم... به لام ئەمه شيعرى چاكه. پووشكين له بهر ئەوهى شيعرى بۆ پهلوپووزى ناسكى ژنان نووسيوه، ده يانه وهى كۆته لى بۆ سازكەن، منيش لهو شيعرهدا ويستومه ئاور له ئامانجىكى ئەخلاقى بدهمه وه، ئيوهش دياره لايهنگرى بهرده دارين. بيروكهى مرؤفدؤستانه تان نيبه. خاوهنى ههستىكى نوئ و بيريكى پووناكيش نيت. دياره ژيار و شارستانيبهت هيچ شوئيىكى له سهر تۆ دانه ناوه. كارمه ندىكى سادهى و خهريكى بهرتيل وهرگرتنى.»

پاشان من دهستمكرد به قيژاندن و پارانه وه لىيان. دهشزاني پيوئير ئيليج هه رشتىك بى، ترسه نوک نيبه. كتوپر به له بزىكى ئاغا يانه و روانينىكى ته وساوى، گوئى راگرت و داواى لىبوردينى كرد. گوتى: «نه مده زانى. ئەگه ر بزمزانيايه نه مده گوت. تاريغم لىده كرد. شاعيران هه موو توورهن.» ولحاسل له تويى قسه كانيدا به شيويه كه لوتبه رزانه پي پي كه نى. خوى دواتر پيگوتم كه قسه كانى ته وس و توانجى پيوه بووه. به لام من پيمابوو له قسه كانيدا ساده. هه روا كه ليره دا راكشابووم، وهك ئىستا كه به ره و پرووى تۆ پالم داوه ته وه، به خۆم گوت: «ئهرى بلئى كارىكى دروستبى ميخاييل ئيوانوويچ دهركه م، له سهر ئەوهى له ماله كهى مندا به شيويه كهى ناحه ز به سهر ميوانه كه مده نه پرينى؟» بروا بكه هه ر له م جيبه ي ئىستامدا كه پالمداوه ته وه، چاوم قووچاند و له خۆم پرسى: «بلئى كارىكى دروستبى يان نا. هه ر خۆم خوارده وه دانم به خۆما گرت له وانه بوو دلّم شهق به رى. دلّه كوته م پي كه تبوو و نه مده توانى بريار بده م كه هاوار بكه م يان نا. ده تگوت دهنگىك پيگوتم: «قسه بكه»، دهنگىكى ديكه گوتى: «نا قسه مه كه.» به لام هه ر دوابه داوى دهنگى دووه م قيژاندم و له هوش خۆم چووم. هه لبهت قره و هه را سازبوو. له ناكاو هه ستام و به ميخاييل ئيوانوويچم گوت: «وتنى ئەو قسه بۆ من زور تال و دژواره، به لام ئيتر نامه وئى سهر به مالمدا بكه يته وه.» به و شيويه

دەرم کرد. ئاخ! ئالکسی فیدۆرۆویچ، خۆم دەزانم کاریکی خراپم کرد. سەرم خستە سەری. راستت دەوی لە دەستی جارز نەبوو بووم. بەلام لە ناکاو ترسام ھەرا و بەزمیک لە مالاھەمدا ساز کەن و ئابرووچوونی لیبکە ویتەوہ... لەگەڵ ئەوانەشدا بڕوا بکە، ھۆشم لەسەرخۆ بوو. چونکە دواى ئەوہ چەند پوژ گریام و فرمیسکم ھەلۆھەراندا. بەلام لە ناکاو، دوانیوہ پۆیک ھەموو ماجەراکەم لەبیر برەدەوہ. دوو ھەوتوو بە سەر ئەو کاتەدا تێپەریوہ و لە پەستا لە خۆم دەپرسم بلیی دیسان بیتەوہ یان نا؟ تەنانەت دویینیش ئەو پرسیارەم لە خۆم کردەوہ. کە دویشەو کتوپر ئەم پوژنامەییەم بەدەست گەیشت. کاتیک خۆیندەمەوہ کە و تەمە ھەناسە بڕکێ، بلیی کێ نووسیبتی؟ ھەتەن ئەو نووسیویەتی. چۆتەوہ مالى، دانیشتووہ و دەسبەجی نووسیویەتی و ناردووہ، ئەوانیش چاپیان کردووہ. خۆ دەزانى دوو ھەوتوو لەمەوبەر بوو. بەلام، ئالیووشا، زۆر خراپە ھەروا لە سەری دەپۆم و دەپرسیم و ئەوہی دەمەوی بیلیم ھەر نایلیم. ئاخ، ئەم وشانە ھەر لەخۆرا لە دەمم دەردەپەرن!

ئالیووشا منجاندى: «بەلامەوہ زۆر گرینگە کە ئەمرۆکە لە کاتی خۆیدا بچم بۆ ملاقاتی کاکم.»

- ھەتەن، ھەتەن! وەرەوہ و ھەموو شتیکم بۆ بگێرەوہ. ئەری دەزانى ماخولیا چییە؟

- ئالیووشا بە سەرسوورمانەوہ پرسى: «چى؟ ماخولیا؟»

- یاسایەکی دادگاكانە، من تازەم بیستووہ، واتا کەسیک کە تووشى نەخۆشیی ماخولیا بى ھەر تاوانیک بکا لى خۆشەدەن.
- مەبەستت چییە؟

- پیتدەلیم. ئەم کاتیایە... پەکوو! چەندە مەرفیکی دلرفین و شوخوشەنگە، بەلام ھەر نەزمانى بە راستى ئاشقى کینیە. ماوہیەک لەمەوبەر لەلام بوو ئەختوچارم کرد نەمتوانى قسەى لىداکیشم و لە بن زمانى دەرھینم. بە تاییەتى ئیستا سەبارەت بە شتى زۆر ئاسایى و بەبایەخ قسەم لەگەڵ دەکا.

وهلحاسل ههميشه سهبارت به سللامه تبي من قسه دهكا. هر له و قسانه و هيچى تر، ئه و يش به چ زمانىك. به خووم گوت: «قهيناكا، گويى ناده مى.»...
 ئاخ، خو من خهريك بووم باسى ماخوليام ده كرد. ئه و كابرا دوكتوره هاتووه. ده زانى دوكتورىك هاتووه؟ حه تمهن بيستووته هر ئه و شيتته كان ده دوزيته وه. تو نامت بو نووسى؟ نا، تو نه بووى، كاتيا بوى نووسى. هه موو كارى كاتيايه. خو ده زانى جارى وايه پياو ئاقل و سه لار دانىشتووه و كتوپر تيكده چى و شيت و ماخوليا ده بى. له وانويه هوشيشى له سه رخو بى و بزانى چ ده كا، به لام هر له و كاته دا ئالوز و شيو او بى. شكى تيدا نيه ديمى ترى فيودور و ويچيش تووشى ئه و په رووشى و ماخوليايه بووه. ئه و مه سه له يش له دواى باش بوونى بارودوخى دادگان دوزرايه وه. هه مووى به هوى ياسا و ريسا به ريو جيكانى دادگاويه. دوكتور هات بو ئيره و سه باره ت به و روژه و سه باره ت به كانگاي ئالتون پرسى يارى ليكردم. پرسى: «ديمى ترى ئه و روژه له چ حالىكا بوو؟» حه تمهن تووشى ماخوليا بووه. به هه را هه را و نه ره نه ر هاته ژوروى: «پاره، پاره، سى هه زار روبل، سى هه زار روبلم بدهيه!» پاشان رويشت و ئه و قه تله ي كرد. گوتى: «نامه وى بيكوژم،» پاشان چوو كوشتى. هر له بهر ئه و هه ش لى خوش ده بن، چونكه له گه ل ئه و هه دا كه به ره به ره كانىي كرد له گه ل خويدا، خو ي پى راگير نه كرا و كوشتى.

ئاليووشا تا رادهيه ك به توندى قسه كه ي پيبرى: «به لام نه يكوشت.»
 دلخوره و بيتاقه تى جار له گه ل جار په رووش و بى ئوقره ترى ده كرد.
 - ئه رى، ده زانم ئه و كابرايه، گريگورى پير كوشتى.

ئاليووشا گوتى: «گريگورى؟»

- ئه رى، ئه رى؛ گريگورى كوشتى. كاتىك ديمى ترى فيودور و ويچ لىيدا، كهوت به عه رزىدا، پاشان هه ستايه وه، ديتى ده رگاكه كراوه ته وه، رويشته ژوروى و فيودور پاولو وىچى كوشت.

- ئاخ بو، بوچى؟

- شیتبووه. کاتیک دیمیتري فیؤدۆرۆویچ ئەو زەبرەى لە سەرى داوه،
 دواى ماوهیهک که وههۆش دیتەوه، مێشكى تیک چووه: بۆیه چوو ئەو
 قەتلەى کرد. بەلام که دەلى کارى ئەو نیه، زۆر ویدەچى وهبیری نهیهتهوه.
 بەلام دەزانى ئەگەر دیمیتري فیؤدۆرۆویچ کوشتیتى، باشتره، زۆریش
 باشتره. دەبى هەرواش بووبى، ئەگەرچى دەلیم کارى گریگۆرى بووه.
 حەتمەن کارى دیمیتري بووه، ئەمەش باشتره، زۆریش باشتره! ئاخ!
 نهکئەوهى چاکییهکهى لەوه دابى که کورپیک باوکی خۆى کوشتووه،
 لایهنگرى لهو کاره ناکەم. منداڵ دەبى ریز له دایک و باوکی بگرى، سەرەرای
 ئەوهش ئەگەر کارى ئەو بووبى، چاکتره، چونکه ئەو کاته گریان و پۆرۆى
 بۆ ناکا، دیاره ئەو کارەشى کاتیک کردووه هۆشى له سەر خۆى نهبووه، یان
 هۆشى له سەر خۆى بووه بەلام نهیزانیوه چ دەکا. با لى خۆشبن. ئەوهش
 کارى مرقانەیه و دەردهکهوى قانونى دادگاگان زۆر باش و عادلانهیه.
 من ئاکام لەوه نهبوو، بەلام دەلین ماوهیهکی زۆره ئەو یاسایه بهریوه دەچى.
 دوینى که لهو شته ئاگادار بووم یهکجار زۆرم پینخۆشبوو، ویستم هەر
 لهپێوه بنیرم به دواتا. ئەگەر ئازادیان کرد، پینیل بۆ نانى نیوهپۆ له دادگاوه
 راست بى بۆ ئیره، منیش هەموو دوست و ئاشنایان کۆ دهکهمهوه و جیژنیکی
 باشى بۆ دهگرم و به سهلامهتیی ئەو قانونهى دادگا مهى فردهکهین.
 پیموانیه جی مهترسى بى. لهگهڵ ئەوهشدا که سانیکى زۆر بانگهێشت دهکهم،
 ئەگەر زانیمان دهیههوى پهل بیزیوى، بیگرن و وهدهرى نین. پاشان دهکرى له
 شارى دیکه لپرسینهوهى شتیک بکرى، چونکه ئەو کهسانهى که گرفتاریان
 بۆ پیش هاتووه، چاکترین قازى و دادوهریان لیدهردهچى. لهگهڵ ئەوهشدا،
 لهم سهردهمهدا کهم کهس هیه تووشى ماخولیا نهى! - تو، من، هەموومان
 به شیوهیهک ئەو شیتى و ماخولیاییهمان لهگهڵ دایه. نمونهى زۆریشمان
 لهدهستدایه: پیاویک دانیشتوووه و گۆرانى دەلى، له ناکاو هەست به ئازار دهکا،
 دهمانچهکهى دهردینى یهکهم کهس که تووشى دهبى حیاتى لیدهبرى، له
 سەر ئەو کارهى هیچ کهسیش لۆمهى ناکا. لهم بهینانهدا ئەوهم خویندهوه،

هه موو دوکتۆره کانیس سه لماندوو یانه. دوکتۆره کان بهردهوام خه ریکی سه لماندنی ئه و شتانهن؛ هه موو شتیگ ده سه لمینن. هه ر ئه م لیزایه ی کچم ماخولیا یه. دوینی دیسان وه گریانی خستم. پیریش هه ر وه تر. ئه مرۆ له ناکاو تیگه ی شتم هه موو ئه وانه پیوه ندیی به و ماخولیا بوونه وه هه یه. ئاخ، لیزا ئاخری دیقم پیده کا! پیموایه شیتیکه ئاو ناپالیوئ. بۆ ناردی به دواتا؟ ناردی به دواتدا، یان به مه یلی خۆت هاتی؟

ئالیووشا قورس و قایم هه ستا سه رپی: «ئهری، ناردی به دوامدا و هه ر ئیستا ده چم بۆ لای.»

مادام خۆخلاقۆف له ناکاو دای له پر مه ی گریان و گو تی: «ئاخ، ئالکسی فیۆدۆرۆویچ گیان، ره نگه ئه وه ی زۆر گرینگه هه ر ئه مه بی. خۆ ده زانی له چاوم زیاتر متمانه م پیته و گرینگ نییه لیزا به دزییی دایکییه وه ناردوو یه به دواتا. به لام بمبووره، ناتوانم هه روا به ئاسانی متمانه به ئیوانی برات بکه م و ئیزنی بده م بی بۆ لای کچه که م. ئه گه رچی هیش تاش به لویکی جوامیز و خاوه ن که سایه تیی ده زانم. به لام بیر ی لیبکه وه هاتوو ه بۆ دیده نیی لیزا و من ئاگام لینه بووه!»

ئالیووشا له راده به ده ر سه ری سوورما: «چۆن؟ چی؟ که نگی؟» ئه و ئیتر دانه نیشتبوو، به پیوه گوئی راگرتبوو.

- پیتده لیم، ره نگه هه ر له بهر ئه مه بی که داوام لیکردی بیی بۆ ئیره، چونکه ئیستا نازانم بۆ به پیویستم زانی بیی. ئیوان فیۆدۆرۆویچیش له وه تا له مۆسکو هاتۆته وه، ته نیا دوو جار سه ردانی کردووم. یه که م جار وه ک دۆستیگ هات بۆ لام، دووه م جاریش له و دوا یبانه دا، کاتیاش لیره بوو که هات، پیموا بیستبووی کاتیا لیره یه. هه لبه ت سه ره ر پای گرفتارییه کی زۆر، چاوه روانی ئه وه م نه ده کرد ئه وه نده بی ت بۆ ئیره.

Vous comprenez, cette affaire ret la mort terrible de votre papa

به لّام له ناکاو بیستم دیسان هاتووہ بو ئیرہ، ئویش نہک بو دیدہ نیی من، به لکو بو دیدہ نیی لیزا. شہش پوژ له مہوبہر بوو. هاتبوو پینچ دەقیقہ دانیشتبوو. دواتر له گلافیرام بیست کہ هاتووہ و خیرا رویشتبووہ. کاتی ئوہم بیست وەک به کوتک به سہرمادہن وابوو. له ریوہ ناردم بہدوای لیزادا. بہ پیکہ نینہوہ گوتی: «پیووابوو خہوتوو، هات بو لای من تاکو ہہوالت پیرسی.» ہہلبت رووداوہ کہ راست ئوہ بووہ. بہ لّام ہاوار له دەست لیزا، نازانی چہندہم نازار دەدا! باوہر دہکەئ شہویک، چوار پوژ له مہوبہر، راست دوای ئوہی ئاخیرین جار چاوت پیی کہوت و رویشتی، له ناکاو تووشی ہیرشی عہسہبی بوو و دەستی کرد بہ قاوو قیژ! کہوایہ بو من قہد تووشی ہیرشی عہسہبی نابم؟ پوژی دواییشی ہیرشیکی دیکہ و پوژی سنیہمیش ہر بہو شیوہیہ. ہہروہا دوینی دیسان دەستی پیکرد. له دوینیوہ تا ئیستاش ئوہ شیت و ماخولیا دەقیژینی: «رقم له ئیوان فیوڈورووچہ. تکت لی دہکەم ئیتر ری نہدہی بیت بو ئیرہ.» لەو قسہ سہرسوورہیتہرانہی دہکرد و بہ جارئ شلہژاندہی، وەلّام دایہوہ: «ئاخہر چوون دہکری ئو لاوہ جوامیر و زانیہ رینہدہم؟ زور کوریکی فامیدہیہ بہ لّام ناچاوانہکەئ نہیہیناوہ.» چونکہ ئو ماجرایہ تہنیا چارہرہشیہکە و بہس «وانیہ؟ له ناکاو پیکہ نینی بہ قسہکانم هات، ئویش زور رووہ لّمالدرآوانہ. لەلایہکەوہ خو شحالیش بووم چونکہ پیووابوو سہرگہرمی دہکەم و دەبمہ ہوی ئارام بوونہوہی. بہتایبەت دەموست لەبەر ئو دیدارہ لە ناکاوانہی ئیوان فیوڈورووچ، کہ گومانئ لەلا دروست کردبووم لئی پیرسمہوہ و ئیتر ئیزنی هاتن بہو برایەت نہدہم. بہ لّام ئەمرۆ بہیانی زوو لیزا له خہو ہہستا و رقی له یوولیا ہہستا و شہقەزللہیہکی له بناگوئی راکیشا. ئو کارہ زور بێرہحمانہ بوو، من لەگەل کلفہتہکانم ہہمیشہ بہ نہرمی و دلۆقانی دەجوولیمہوہ. سہعاتیک دواتر باوہشی بہ لاقئ یوولیا دا کردبوو و ماچیدہ کرد. پەيامیکی بو ناردبووم کہ ئیتر قەت نایہ بو سہردانم، کاتیک ہەلتہ ہەلتەک خوّم گەیاندہ وەتاغەکەئ، بہ گریانہوہ هات بو لّام و دەستی کرد بہ ماچکردنم. بیئوہی زمانی بگہری،

ههروا ماچی دهکردم. پالیپنوهنام له وهتاغهکهی کردمیه دهی، هه ربویه نهمتوانی تی بگه م هسه له چیه. ئیستا ئالکسی فیودورویچ گیان، هیوای گه وره و گرانم به تویه، هه لبهت ته وای ژیانم له دهستی تودایه. تکات لیده کهم بچی بۆ لای لیزا و بنجوبناوانی مهسه له کهم بۆ پوون که یه وه. چونکه ئه و کاره ته نیا له دهستی تۆ دی. پاشان بگه ریوه و پیمبلێ. ئه و هه واله به من، به دایکی بده وه چونکه بیتو ئه م کاره له وه زیاتر بخایینی دلم دهتوقی، دهنا لیده دهم و دهروم. ئیتر له وه زیاتر تاقت ناهینم. رهنگه بتوانم ماوه یه ک تاملیکه م، به لام خو دار و به رد نیم تاقته م لی ده بری و پاشان... پاشان رووداویکی ناخوش دهقه ومی. «مادام خو خلاکوف که دیتی پیرخوتین هاتوته ژوروی، گه شایه وه و گوتی: «ئه یه پۆ، خودایه گیان! ئه وه شوکور پیووتیرئیلیچ هات. درهنگ هاتی؟ بۆ وا درهنگ که وتی؟ وه ره دانیشه، پیمبلێ بۆ درهنگ هاتی، به خیری بی له و چاوه روانیه رزگارکردین. دهی کابرای پاریزه ر ده لی چی؟ ئالکسی فیودورویچ بۆ کوئی ده چی؟»

- ده چم بۆ لای لیزا.

- ئاخ، ئه ری! خو له بیرت ناچی. داواکارییه که مت خو له بیر ناچی؟ مهسه له ی مه رگ و ژیان له گوریدایه!

ئالیووشا به په له پاشه وپاش دهکشایه وه، له ژیر لئوه وه گوتی: «دلنیا به له بیرم ناچی، ئه گه ر بتوانم... به لام زور درهنگ بووه.»

مادام خو خلاکوف له پشت سه ریه وه هه رایکرد: «نا، حه تمه ن حه تمه ن بگه ریوه، ئه گه ر نه یه یته وه دلم دهتوقی،» به لام ئالیووشا رویشتبوو.

(۳)

کچی ھاروھاج

ئالیووشا کہ چوو بۆ لای لیزا، دیتی له سەر کورسیله تايه داره که ی خۆی مه لاسکردوو، کاتی که نهیده توانی به پیدای برۆ، به و کورسییه دهیانگێرا. له جیی خۆی جوولهی نه کرد و به خیرها تیشی پینه گوت. به لام چاوه تیژ و زیته کانی له چاوی ئالیووشا بری. چاوی سوور و رهنگی ههلبزرکابوو، ئالیووشا سه ری سووما که لیزا له ماوهی ئهو سی پوژهدا ئاوا تیکچوو و زهرد هه لگه راوه. به راستی کز بووبوو. له گه ل ئالیووشا تۆقه ی نه کرد، ئالیووشا دهستی به قامکه شووش و باریکه کانیدا هینا که بی جوولە له سه ر کۆشی داینا بوون، پاشان بیدهنگ به ره ره پرووی دانیشته.

لیزا بی ئه ده ب و پرووه لماندراوانه گوتی: «دهزانم په له ته خۆت بگه یه نییه به ندیخانه، دایکیشم چهن سه عاته له قسه ی گرتووی، دهزانم هه ر ئیستاش باسی من و یوولیای بۆ ده کردی.»

ئالیووشا پرسیی: «چووزانی؟»

- گویم راگرتیوو. بۆ چاوت تیبیریوم؟ پیمخۆشه خو بگرم و به کاریکی خراپیشی نازانم. داوی لیبوردنیشته لێناکه م.

- بۆ ناره حه تی؟

- به پیچه وانه، زۆریش خۆشالم. هه ر ئیستا بۆ سیهه مین جار به خۆم ده گوت چهن کاریکی باشم کرد جوابم کردی و گوتم شووت پیناکه م. تۆ کوا به کاری ژن و میردایه تی دئی. ئه گه ر بمویستایه شووت پینکه م یادداشتیکم پیده دای تاکو بیبه ی بۆ پیاویک که داوی تۆ هزی لیده که م. دهزانم بۆت

دهبرد و ولامه که شیت دههیناوه. ئەگەر تەمەنت بگاتە چل سالیس دەزانم
نامەکانم هەر بۆ دەبەیی و دەیدەییە دەست ئەویندارەکانم.
لیزا لە ناکاو قاقای کیشا.

ئالیووشاش پێپیکەنی: «ئەگەرچی جینگزی و توورەیی و زوو هەلەدەچی
بەلام کچیکی راست و پاکی.»

- راست و پاکیم هی ئەوێه شەرم لە تۆ ناکەم. ئیتر نامەوئ هەر بە
پیاویشت حساب کەم. ئالیووشا دەزانی بۆ ریزت بۆ دانانیم؟ خوشمدهویی،
بەلام ریزت بۆ دانانیم. ئەگەر ریزم بۆ دابنایەیی ئاوام قسە لەگەڵ نەدەکردی،
وانییه؟
- نا.

- بەلام بروام پیدەکەیی ریزەیکت شەرم لێناکەم!
- نا، باوەر ناکەم.

لیزا دیسان بە توورەیی قاقای کیشا، بە توندی گوتی:
- هیندیکم شیرینی بۆ دیمیتری فیودورۆوچی برات نارد بۆ بەندیخانە.
ئالیووشا، دەزانی بەژن و بالایەکی جوانت هەیه؟ ئیستا کە ئاوا خیرا ئیزنت دا
خوشمنهویی، خوشمدهویی.

- لیزا، بۆ ئەمرۆ ناردت بە دوامدا؟

- دەمویست ئارەزوویەکم هەیه پیتیبلیتم. پیمخۆشە کە سیک ئازارم بدا،
شوو بکەم بە کەسیک کە ئازارمبدا، فریومدا و بەجیمیلی. نامەوئ
بەختە وەریم.

- تۆ ناشقی کیشە و ئازاوهی؟

- ئەری، قرە و هەرام پیمخۆشە. دەمەوئ ئەم ماله ئاور تیبەردەم. هەمیشە
پیموایە بەو پلیکانانەدا دەخوشیمە سەری و بە دزییەو ماله کە ئاور
تیبەردەدەم، دەبی بە دزییەو بی. هەولەدەن بیکوورژیننەو بەلام ئاورەکە
بلیسە دەستینی. منیش دەزانم و هیچ نالیتم. ئاخ، لەو گەوجییەتییهی من! نازانی
چۆن وەزالە هاتووم!

لیزا بیزارانه دەستی هەلته‌کاند.

ئالیووشا بە نەرمی گوتی: «هی ئەو هیە ژیانیکی خۆش و پڕ لە ناز و نیعمەتت هەیه.»

- کەوایە پیاو فەقیر بێ چاکتره؟

- جا دیارە چاکتره.

«ئەو قسە پیری رەحمەتیتە. وانییە. قەیناکا با من دەولەمەند بم و خەلکیش هەژار، شیرینی و نفیشک دەخۆم و ریزەیه‌ک بەشی کەس نادم.»

ئەگەرچی ئالیووشا زمانی نەگەر ابوو، لیزا وستیکی لیکرد و گوتی: «نانا، قسە نەکە، هیچ مەلی. پیشتر هەموو شتیکت پیگوتووم، هەمووم لەبیرە. گیانم بەو قسانە دادەگیرێ. ئەگەر فەقیر بم، کەسێک دەکوژم، تەنانەت ئەگەر دەولەمەندیش بم لەوانەیه کەسێک بکوژم، رەنگە - کەوایە بۆ کاریک نەکەم! دەزانی زۆرم حەز لە دروینەیه؟ دروینەیی جو. تۆش دەبیتە لادیی، لادییەکی راستەقینە، جوانوو ئەسپ رادەگرین، وانییە؟ گالگائۆف دەناسی؟»

- ئەری.

- هەمیشە راویچکە دەکا و خەون دەبینی. بەر دەوام دەگەرێ و خەریکی خەیاڵ پلاو. دەلی بۆ دەبی پیاو لە ژیانێ راستەقینەدا بژی، واچاکە پیاو لە خەیاڵدا بژی. پیاو دەتوانی لە خەوندا خۆشتین شتەکان ببینی. بەلام ژیانێ راستەقینە زۆر ناخۆش و تاقەتپرووکیینە. لەگەڵ ئەوەشدا بەم زوانە ژن دینی، پیشنیاریشی پێداوم کە شووی پێبکەم. تۆ دەتوانی شیلاق هەلسوورپینی؟

- ئەری.

- کەوایە ئەو وەک شیلاق وایە: پێخۆشە هەلسوورپین و بە قامچی لێدەن. ئەگەر بیمە ژنی، هەتا ئاخیری تەمەن هەلی دەسوورپینم. هەست بە شەرمەزاری ناکە لەگەڵ من؟

- نا.

- دياره زور توورې، چونکه سهارهت به شتی باش و پيروز قسه ناکه م.
من نامه وئ پاک و پيروز بم. به تاوانی گوناحی که بیره له و دونیا چیم
لیده که ن؟ حه تمه ن له وه شاره زای.

- خودا سرکونهت دهکا.

- ئالیووشا چاوی لی نه دترووکاند.

- هر ئه وه م پیخوشه. ده چمه سهری، ئه وان سرکونه م ده که ن و منیش
قاقا پیده که نم. ئالیووشا، زورم پیخوشه مال که ئاگر تیبهرده م، مال که ی
خومان؛ هیشتاش باوهر ناکه ی؟

- با باوهر ده که م. مندالانی ده دوازده ساله هه ن به ئاواته وه ن ئاور له
شتیک به رده ن و ئه و کارهش ده که ن. ئه وهش جوریک نه خوشییه.

- ئه مه دروستنییه، نا وا نییه. رهنگه مندالی وا هه بی به لام من مه به ستم
ئه وه نه بوو.

- تو خراپهش به چاکه ده بینی؛ ئه وهش کیشه یه کی زووتیپه ره و رهنگه
به هوی نه خوشییه که ته وه بی.

- به و حاله شه وه منت ناخوش ده وئ! مه سه له که ئه وه یه من نامه وئ چاکه
بکه م، ده مه وئ خراپه بکه م و هیچ پیوه ندییه کیشی به نه خوشینه که مه وه نییه.

- بو دته وئ خراپه بکه ی؟

- بو ئه وه ی هه موو شتیک له نیو بچی. په کو چنده خوشه هه موو شتیک
له نیو بچی! ئالیووشا ده زانی، جاری وایه دیمه سهر ئه وه ی هه موو چه شنه

کاریکی خراپ بکه م، ماوه یه ک به دزییه وه، پاشان هه موو تیگه ن. هه موو له
دوره وه راده وه ستن و به قامک ئاماژده بو ده که ن، منیش چاویان لیده که م.

زور خوشه. ئالیووشا ده زانی چه نده خوشه؟

- نازانم. ویستیکی ئاگرینه بو له نیو بردنی شته چاکه کان، وهک ده لئی ئه و

حه زه بو ئاور تیبهردانی شتیک هیندئ جار پیش دی.

- هه ر قسه نییه ئالیووشا، به راستی ده مه وئ ئه و کاره بکه م.

- باوهرت پیده که م.

- ئاخ، لەبەر ئەو قەسەت کە دەلێی باوەرەم پێدەکە، چەندەم خۆش دەوی. دەزانم درۆ ناکە. بەلام رەنگە پیتوایی تەواوی ئەو قسانەم بۆ ئەوەیە ئازارت بەدەم.

- نا، وابیر ناکەمەو... تەنانت ئەگەر حەز بە ئازارێشم بکە. لیزا چاوی دەتگوت ئاوری لێدەبیتەو، گوتی: «هەر وایە. قەت ناتوانم درۆ لەگەڵ تۆ بکەم.»

ئەو هی لە هەموو شتیکی زیاتر سەرنجی ئالیووشای راکیشا، سەداقەتی لیزا بوو. تەوس و گالته بە رووخسار و وتەیهووە دیار نەبوو، ئەگەرچی پێشتر تەنانت لە «سادقانهترین» کاتدا، لە گالته و شادی نەدەکەوت.

ئالیووشا بە پەرۆشەووە گوتی: «هیندی کات هەیه خەلکی تامەرزوی جینایەت دەبن.»

- ئەری، ئەری! دەلێی لە دلێ مندای، ئەوان تامەرزوی جینایەتن. هەموو ئاشقی تاوانن. هەمیشە حەزی پێدەکەن، نەک هیندی «جار». دەزانی خەلکی هەموو دەستیان داووتە دەستی یەک بۆ ئەو هی سەبارەت بەو ویستە دەروونییه درۆ بکەن. هەر لەوکاتەشدا سەبارەت بەو درۆدەکەن. هەموو دەلێن لە خراپە بیزارن، بەلام لە ناخەووە ئاشقی خراپەن.

- هیشتاش لەو کتیبە ناجۆرانه دەخوینییهو؟

- ئەری. دایکم دەخوینیتهو و لە ژێر بانجەکەیدا دەیشاریتهو. منیش لێی دەدزم و دەخوینمەو.

- حەیا ناکە دەتەوێ خۆت لە نیو بەری؟

- دەمەوێ خۆم لە نیو بەرم. کورپیک لەم شارەیه کاتیک شەمەندەفەر تێدەپەری لەنیوان هیلأسنەکەدا رادەکشی. چ مروۆئیکی بە بەختە! گوێ بگرە، براکەت لە سەر کوشتنی باوکت دادگایی دەکەن، کەچی هەمووشیان پێیان خوشە باوکت کوژراو.

- بۆ کوژرانی باوکم پێیان خوشە؟

- ئەرى، پىيان خۇشە! ھەموو دەلەين چەند سامناكە، بەلام لە ناخوۋە ھەزى پىدەكەن. من بەشەھالى خۇم پىمخۇشە.

ئالىووشا بە ھىورى گوتى: «ئەۋەى سەبارەت بە ھەمووان دەلەيى راستە.»

ليزا لە خۇشيانا قىژاندى: «ئاخ، چ بىرۆكەيەكت ھەيە! ئەۋىش تۆى راھىب! ئالىووشا باۋەر دەكەى لەبەر ئەۋ درۆ نەكردنەت چەندەت رېز بۆ دادەنىم. ئاخ، دەبى يەكى لە خەۋن و خەيالەكانمت پىبلىم. ھىندى جار خەۋن بە دىۋ و درنجانەۋە دەبىنم. شەۋە، لە نىۋ ژوورەكەمدا مۆمىكم بەدەستەۋەيە، پاشان لە ناكاو دىۋەكەم پىر دەبى لە دىۋ و درنج، سووچ و قوژبنى ۋەتاغەكە و بن مېزەكە پىر دەبى، ئەۋان درگاكە دەكەنەۋە، پەۋەيەك لەۋ رەموزنانە لە پشت درگاكەن، دەيانەۋى بىنە ژوورى و بىمگرن. خۆ بە ژوورىدا دەكەن و دەمگرن. لە ناكاو خاچى خۇم دەكىشم و ھەموۋيان دەكشىنەۋە، ئەگەرچى زۆر دوور ناكەۋنەۋە، لەپەنا دەرگاكە و قوژبنەكان خۆ مات دەكەن و چاۋم تىدەبىرن. پاشان لە ناكاو ھەزىكى بەھىز بۆ كىرکردن گىانم دادەگرى و دەستدەكەم بە كىرکردن، ئەۋانىش بە شادى و تىرلىلان دىنەۋە بۆلام و دەمگرن. دىسان خاچى خۇم دەكىشم و ھەموۋيان دەكشىنەۋە. رابواردنىكى زۆر خۇشە، پىاۋ لەۋانەيە ھەناسەى راۋەستى.»

- ئالىووشا گوتى: «مىش راست ئەۋ خەۋنەم دىۋە.»

ليزا بە سەرسوورمانەۋە گوتى: «بەراستتە؟ گويىگرە ئالىووشا پىمەكەنە، مەسەلەيەكى زۆر گرینگە، يانى دەكرى دوۋكەس خەۋنىكى ۋەك يەك بىين؟»

- من پىماۋيە دەكرى.

ليزا بە سەرسوورمانىكەۋە دىسان گوتى: «ئالىووشا گوى بگرە ئەمە زۆر گرینگە خەۋنەكە خۇى گرینگ نىيە، گرینگە ئەۋەيە توش راست ئەۋ خەۋنەى من دەبىنى. ھىچ كاتىك درۆم لەگەل ناكەى، ئىستاش درۆ مەكە، قسەكەت راستە؟ خۆ تۆ پىناكەنى؟»

- راسته، پروا بکه.

دهتگوت لیزا زور که وتوتته ژیر کاریگه ری و نیو خولهک بیدهنگ بوو. پاشان به پارانه وه گوتی: «ئالیووشا وهره بو سهر دانم، له وه زیاتر وهره بۆلام.»

ئالیووشا خاترجه مانه وه لامی دایه وه: «همه میشه دیم بو دیده نیت، یانی هه تا ئاخری ته مه نم.»

لیزا دهستی کرده وه به قسه کردن: «دهزانی تو ته نیا که سیکی که ده توانم قسه ی له گه ل بکه م. له گه ل هیچکس جگه له تو و خۆم قسه ناکه م. له ته واوی دنیادا ته نیا له گه ل تو. له گه ل توش سانتر قسه ده که م تا له گه ل خۆم. ته نانه ت ریزه یه کت شهرم لیناکه م. ئالیووشا بو شهرمت لیناکه م؟ ئالیووشا راسته له جه ژنی پاکدا جووله که کان مندالیک دهدزن و ده یکوژن؟ نازانم.

- کتیبیک لیره سه باره ت به دادگایی کردنی جووله که یه ک نووسراوه، له ودا ئه وه م خوینده وه. مندالیکی چوارسالان ده گری و قامکی هه ردوو دهستی ده قرتینی و پاشان به دیواریکه وه له خاچی ده دا و به بزمار ده ست و لاقی به دیواره که وه داده کوتی. دواتر که دادگاییده که ن ده لی منداله که زور زوو، له ماوه ی چوار سه عاتدا مردوو. ئه وه ده لی «زور زوو»! ده لی منداله که نالاندوویه، هه تا گیانی ده رچوو، هه ر نالاندوویه، ئه ویش به لایه وه راوه ستاوه و زوری چه ز به و دیمه نه کردوو. زور خو شه!

- خو شه؟

- زور خو ش، هیندی جار پیموایه من له خاچمداو. به ره و پروم به دیواریکه وه هه لواسراوه و ده نالینی، منیش دانیشتووم و کومپووتی ئاناناس ده خۆم. زورم کومپووتی ئاناناس پیخو شه. که یفت کرد به م قسانه؟

ئالیووشا به بیدهنگی چاوی تیبری. رهنگی هه لبزپکاو و زهرد هه لگه راو، له ناکاو سووره لگه را و چاوی کزایه وه.

- دهزانی کاتیک نهقلی ئه و جووله که یه م خوینده وه، شهوی هه تا به یانی گریام و کپووزامه وه. هه ر له بییری گریان و کپووزانه وهی ئه و منداله بچوکه دا بووم. (دهزانی ئه و منداله چوارسالانه تیده گا) به رده و امیش له بییری کومپووتی ئاناناسدا بووم. که پوژ بووه، نامه یه کم بو که سیکی ناسیاو نووسی و تکام لیکرد که به شیوه یه کی تایبته بیت بو دیده نیم. ئه و هات و خیرا مه سه له ی منداله که و کومپووتی ئاناناسم بو باسکرد. به وردی و موو به موو. گوتیشم که زور خویشبووه. پیکه نی و گوتی به راستی خویشبووه. پاشان هه ستا و رویشته. ته نیا پینچ ده قیقه لی ره بوو. بللی رقی لیم هه ستایی؟ رقی لیم هه ستاوه؟ پیمبللی ئالیووشا، پیمبللی بزنام رقی لیم هه ستاوه یان نا؟ لیزا، له کاتیکدا چاوی ئاوری لیده بووه، هه ستا و له سه ر قه نه فه یه ک دانیشته.

- ئالیووشا به دلّه خورپه وه گوتی: «پیمبللی بزنام، ناردت به دوا ی ئه و که سه دا؟»

- ئه ری.

- نامه ت بو نارد؟

- ئه ری.

- که سه باره ت به وه، سه باره ت به و منداله پرسیا ری لیکه ی؟

- نا، بو ئه وه نا، به لام کاتیک هات، خیرا سه باره ت به وه پرسیا رم لیکرد. وه لامی دایه وه، پیکه نی و هه ستا رویشته.

ئالیووشا سرتانندی: «ئه و که سه شه رافه تمه ندانه هه لسوکه وتی کرد؟»

- رقی لیم هه ستا؟ پیم پیکه نی؟

- نا، ره نگه خو شی هه زی له کومپووتی ئاناناس بووی. لیزا، ئه و ئیستا زور نه خو شه.

لیزا به چاوی گرتیزا وه وه گوتی: «ئه ری، به راستی هه زی لینه تی.»

ئاليووشا له دريژهي قسه كانيدا گوتي: «ئهو رقي له كهس نيبه. به لام ئيماني به هيچكهس نيبه. ههلبهت ئه گهر ئيماني به كهس نه بي، رقي له هه مووان ده بي.»

- كه وايه رقي له منه، كه وايه رقي...

- له توش.

«زور خو شه.» ده تگوت ليزا كه وتوته ددانه چي پره. «به پي كه نينه وه كه پويشته ده ري، ههستيكرد پياو رقيان لي بي زور خو شه. مندالي قامك په ريو زور شتي چا كه، كه وتته بهر رق و بي زاريش هه روا...»

چاوي له چاوي ئاليووشا بري و پي كه ني، پي كه نيني كي گهرم و شه راشوي انه. «ده زاني ئاليووشا، ده زاني پي مخوشه...» له ناكاو له سه ر قه نه فه كه هه ستا، هه لات بو لاي ئاليووشا و به هه ردوو ده ستي گرتي. «ئاليووشا رزگارم كه!» به ده نغي كي گري اناي: رزگارم كه! بلي له دنيا دا كه سي ك هه بي كه بتوانم وهك تو ده رده لي له لا بكه م؟ هه قيقه تم به تو گوتوه، هه قيقه ت. خو م ده كوژم، چونكه له هه موو شتيك بي زارم، له هه موو شتيك. «به شيويه كي شيتانه وته كه ي كو تاي پي هينا: «ئاليووشا بو تاقه تو زقا لانيك خو شتناويم؟» ئاليووشا به گه رمو گو ري وه لام ي دايه وه: «ئه زقه زا زورم خو شده وي.»

- له ژوور سه رم ده گري، ها؟

- نه ري.

- نهك بو ئه وه ي شووت پينا كه م، به لكو هه روا له بهر خاتري من ده گري؟

- نه ري.

- مه منونم! ته نيا فرمي سكه كاني تو م ده وي. خه لكي ره نكه سزام بدهن و پيشليم كه ن، هه مووان، هه مووان به بي جياوازي. چونكه هيچكه سم خو ش ناوي. گو يت لييه، هيچكه س! به پي چه وانه، رقم له هه موو كه سي كه! برو ئاليووشا، كاتي ئه وه يه بچي بو لاي برا كه ت.

له گه ل ده رب ريني ئه و قسه يه له ناكاو ده ستي له قولي ئاليووشا به ردا و

كشايه دواوه.

ئالیووشا تا رادیهک به ترسه وه گوتی: «به وحاله وه چۆن دلم دی به جیت بیلم؟»

- برۆ بۆ لای براكهت، دەرگای زیندان داده خرئ. برۆ، هانی ئه وهش کلاوه کهت. سلاوی منیش به میتیا بگهیه نه، برۆ دهی برۆ!
لیزا تا رادیهک به زۆر، پالی به ئالیووشا وه نا و له دەرگاکی کرده دهرئ.

ئالیووشا، کاتیک تیگه یشت نامهیهکی چکولهی مۆرکراو له دهستی راستی دایه، به سه رسوورمان و په رووشیه وه چاوی لیکرد. چاویکی له نامه که کرد و خیرا سه ر پاکه ته کهی خوینده وه «بۆ ئیوان فیۆدۆرۆویچ کارامازۆف» چاویکی له لیزا کرد. تا رادیهک نیوچاوانی گرژی و تووریهیی پیوه دیار بوو.

- لیزا شله ژاو و په رووش فه رمانی پیندا: «ئهو نامهیهی پی بده، حه تمن ده بی ئهو نامهیهی بدهیهی! هه ر ئه مپروش، دهنه خۆم دهرمان خوارد ده کهم، هه ربۆیه ناردم به دواتا.»

به په لهش دەرگاکی پیوه دا و کپیکرد، پاشان پشتی دەرگاکی خست. ئالیووشا نامه کهی نایه گیرفانی و له پلیکانه کان چووه خوارئ، بی ئه وهی بچیته وه بۆ لای مادام خۆخلاقۆف، له راستیدا هه ر له بیریشی نه بوو. دواي رویشتی ئالیووشا، لیزا دەرگاکی هه لگرت و که لینیکی پیندا، قامکی به لیواری چوارچیوه که گرت و به هیز و قه وه تی خۆی پیوهیدا و قامکی بوو به کفته. دواي ده چرکه قامکی دهرکیشا، هیور هیور رویشته وه بۆ لای کورسییه کهی، له سه ری دانیشت و به وردی چاوی له قامکه رهش و شین هه لگه راوه کهی و ئهو خوینه کرد که له ژیر نینۆخی دهرپه ربیوو. لیوی ده له رزی و خیرا خیرا و به سرت له بهر خۆیه وه گوتی:

- من به دزاتم، به دزات، به دزات، به دزات!

(۴)

راز و کۆرانی

ئالیووشا قامكى نا به زهنگى دەرگای بهندیخانهدا، درهنگوهخت بوو (له مانگی نوامبردا رۆژگار كورت دهی). رۆژ به رهو رۆژئاوا دهرۆیشت. بهلام ئالیووشا دهیزانی به ئاسانی رپی ددهن بچیتته ژووری. له م شاره چكۆلهی ئیمه، وهكو هه موو جییهکی دیکه ی جیهان کاروبارهکان بهرپویه دهچن. ههلبهت له سه رهتادا، دواى تهواو بوونی لیپرسینه وهی سه رهتایی، خزم و كه سه كانی میتیا و چه نده كه سی دیکه، له دۆستانی ته نیا ده یانتوانی به پپی ته شریفاتیکی تایبه تی بچن بۆ سه ردانی. دواتر ئهم ته شریفاته هه روا دریزه ی كیشا و بۆ هیندی كه س جیاوازییان داده نا، یانی بی ئه وهی كه سیك له كار به ده ستانی به ندى خانه كه یان له گه ل بی ئیزیان دها بچنه ژووری له نزیكه وه سه ردانی بکه ن، ئه و كه سه انه ی ئاوا ده یانتوانی ملاقاتی بکه ن، ته نیا گرووشنكا و ئالیووشا و راکیتین بوون.

سه رۆکی پۆلیس میخاییل ماكاروویچ دهره ق به گرووشنكا زۆر نه رم و نیان بوو و به ریزه وه هه لسوکه وتی له گه ل ده کرد، چونکه له ناخه وه هه ستی به په شیمانی ده کرد که له ماکرۆویه قسه ی ناخه زی پیگوتبوو، ده یویست قه ره بووی بکاته وه. کاتیک له هه موو به سه ره اته که ی ئاگادار بوو، به ته واوی بیرو پای خۆی سه باره ت به گرووشنكا گۆری. سه یره ئه گه رچی له سه ر سزا دانی میتیا سوور بوو، له گه ل كه وتته زیندانی بیرو پای دهره ق به ئه ویش گۆرا و به نه رمی له گه لی ده جوو لایه وه. به خۆی گوت: «رهنگه له ناخه وه مروقیکی زۆرباش و بی زه ر بی و هه له خه رجی و خوار دنه وه ی زۆر وهك سویدییه کان تووشی ئه و رۆژه ر شه ی کرد بی.» ئه و دلّه ره قه ی پیشووی ئیستا لیورپژ بوو له سۆز و به زه یی. به لام بیینه سه ره باسی ئالیووشا

سەرۆکی ئاسایش ھۆگرییەکی زۆری پێی ھەبوو. لەمیژیش بوو دەیناسی. راکیتینیش کە لە ماوەیەدا زۆر دەچوو بۆ ملاقاتی یەکی لە دۆستانی . بە قەولی خۆی کچەکانی سەرۆکی ئاسایش بوو و بەردەوام لە دەوری مالهەکانیان دەسوورایەو ھەرودھا دەرسی بە منداڵەکانی بەرپرسی بەندیخانەش دەگوت. جەنابی بەرپرس سەرەرای وەسووسی زۆر لە ئەرکەکانیدا، پیرەپیاویکی دلنەرم بوو. ئالیووشا ئاشنایەتیەکی گەرموگوریشی لەگەڵ ئەو ھەبوو. بەرپرسی بەندیخانە زۆری پێخۆشبوو سەبارەت بە «بابەتە پیرۆزەکان» لەگەڵ میتیا قسە بکا. بەلام ریزی بۆ ئیوان فیۆدۆرۆویچ دانەدنا و سەری لە بیر و باوەرەکانی سوورمابوو، چونکە ئیوان خۆی بە فەیلەسووفیکی گەرە دەزانی: ھەلبەت «خۆ فیۆدۆرۆ» بوو. واتە ھەر خۆی ھەولیدابوو، بە خۆیندەنەوێ کتیب و سەرچاوەگەلی فەلسەفی ھیندی زانیاری کۆکردبوو. بەلام زۆری ئالیووشا خۆش دەویست و ھۆگری بوو. ئەم پیرەپیاوێ لە ماوەی سالی رابردوودا زۆری ئەسفاری ساختە خۆیندبوو و بەردەوام سەبارەت بە بۆچوونەکانی خۆی لەگەڵ ئالیووشا دەکەوتنە دەمەتەقی. لە کلیسە دەچوو بۆ لای و چەند سەعات لەگەڵ ئەو و راھییەکانی دیکە لەو بارەوێ مشتومریان دەکرد. بۆیە ئالیووشا ئەگەر درەنگ و ناوختیش بچوایە بۆ بەندیخانە، ھەر ئەوەندە چاوی بە جەنابی بەرپرس بکەوتایە، ئیزنی ملاقاتی پێدەدرا. جگە لەوێش ھەموو کار بە دەستانی بەندیخانەکە ئالیووشایان خۆش دەویست، دێروانیش ئەگەر بیزانیایە بەرپرسیانی بەندیخانە رەزایەتیان لەسەر، کاری بەسەر یەوێ نەبوو.

میتیا یان لە بەندەکی بانگدەکردە دەری و دەیانھینا بۆ نھۆمی خوار، کە شوینیک بوو بۆ ملاقاتی حوزووری تەرخانکراوو. ئالیووشا ھەرکە پێی نایە ژوورەکەو، دیتی راکیتین خەریکە خۆداحافیزی لە میتیا دەکا. ھەردووکیان بە دەنگی بەرز قسەیان دەکرد. میتیا، لەگەڵ ئەوێ بەرئیدەکرد، لەناخی دلەوێ پێدەکەنی و راکیتین لەوێ دەچوو بۆلەبۆل بکا. راکیتین لەم دواییانەدا زۆری پێخۆشەبوو چاوی بە ئالیووشا بکەوێ. قسە لەگەڵ نەدەکرد و

به‌شیوه‌یه‌کی سارد و سر ته‌عزیمی بۆ ده‌کرد. کاتی‌ک چاوی به ئالیووشا که‌وت، ناوچاوی تی‌کنا و پرووی وه‌رگیرا، خوی به داخستنی دوگمه‌ی بالته گرم و گه‌وره و یه‌خه تیسکنه‌که‌یه‌وه خه‌ریککرد. پاشان خیرا که‌وته گه‌ران به‌دوای چه‌تره‌که‌یدا.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شتیکی گوتبی، له ژیر لی‌وه‌وه گوتی: «ده‌بی وریابم که‌لوپه‌له‌کانم له‌بیر نه‌چی.»

میتیا به‌ گالته گوتی: «وریابه‌ کوله‌په‌لی ئه‌موئه‌ویشته له‌بیر نه‌چی.» پیکه‌نینی به‌و گالته‌ی خو‌شی هات. راکیتین له‌ری‌وه‌ه‌لچوو، وای رقه‌ه‌ستا ئازای ئه‌ندامی که‌وته له‌رزین، به‌ توندی گوتی: «واچاکه‌ ئه‌و ئامۆژگارییه‌ بۆ بنه‌ماله‌که‌ی خۆت هه‌لگری، که‌ هه‌میشه‌ به‌رده‌دار بوون، نه‌ک راکیتین.»

میتیا نه‌راندی: «مه‌سه‌له‌ چیه‌؟ من گالته‌م کرد. تۆش شو‌خی هه‌لناگری!» له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌ سه‌ر ئاماژه‌ی به‌ راکیتین ده‌کرد که‌ ده‌گه‌رایه‌وه، پرووی له ئالیووشا کرد. «هه‌موویان قورپی کۆلانیکن. شاد و لی‌وبه‌خه‌نده لی‌ره دانیشتبوو له‌په‌ر ئاوا هه‌لچوو. ته‌نانه‌ت چاویشی له‌ تۆ نه‌کرد. یانی ئاوا به‌ حیسابی لیک‌هه‌لبراون؟ بۆ ئه‌وه‌نده دره‌نگ هاتی؟ نا‌کرئ بلیم چاوه‌پوانت بووم، به‌لکو له‌ به‌یانیه‌وه تامه‌رزوی دیدارت بووم. به‌لام گویی مه‌ده‌ری. ئیستا قه‌ره‌بووی ده‌که‌ینه‌وه.»

ئالیووشا پرسیی: «بۆ ئه‌وه‌نده دئ بۆ ئیره‌؟ دلنیام دۆستایه‌تییه‌کی گه‌رم‌وگور‌تان پیکه‌وه‌ نییه.» ئه‌ویش به‌ سه‌ری ئاماژه‌ی به‌ ده‌رگایه‌ک کرد که راکیتین لی‌وه‌ی چوو‌بووه‌ ده‌ری.

- دۆستایه‌تی گه‌رم‌وگور له‌گه‌ل راکیتین؟ نا، ئه‌وه‌نده‌ش نیوانمان خو‌ش نییه. یانی ویده‌چی - به‌رازیکی وه‌ک ئه‌و؟ پێیوايه‌ من... زمان شرم. شو‌خیش هه‌لناگرن. عه‌یبی ئه‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ش ئه‌وه‌یه. هینده‌ ساردوسرن، گالته و گه‌پ تیناگن، وشک و بیکه‌لک. وه‌بیر دیواری به‌ندیخانه‌م ده‌خه‌نه‌وه، ئه‌و کاته‌ی تازه‌ هاتبووم بۆ ئیره. به‌لام زیره‌کیشه، زۆریش زیره‌ک و وریا. چاکه ئالکسی، ئیستا ئیتر کارم ته‌واوه.

لهسەر کورسییهک دانیشت و ئالیووشای لهپهناى خۆى دانا.
 ئالیووشا به پهرووشییهوه گوتى: «ئهرى، سبهینى رۆژى دادگاییه یانى ههچ
 هیوایهکت نییه کاکه؟»

میتیا به حالهتیکى بنمتانهیییهوه چاوى لیکرد و گوتى: «باسى چى
 دهکەى؟ ئاخ، مهبهستت دادگاییه؟ سه لاله ئەقلت! تا ئیستا سه بارهت به شتیک
 قسهمان کردوو که ههچ بایهخ و گرنگییهکی نییه. دادگایى چیه باسیدهکهین.
 بهلام سه بارهت به ئەسلى مهسهلهکه یهک وشهشم پینهگوتوى. ئهرى،
 سبهینى رۆژى دادگاییمه. بهلام کاتیک گوتم ئیتر له دهست چووم، مهبهستم
 دادگایى نهبوو. بۆ ئەوهنده به تهوهسهوه چاوم لیدهکهى؟ مهبهستم تافى لاوى
 بوو.

- میتیا مهبهستت چیه؟

- ئەندیشهکانم، ئەندیشه. ههر ئهوه و بهس! ئەخلاقیش، میتیا ئهرى ئەخلاق

چیه؟

ئالیووشا به سهرسوورمانهوه پرسى: «ئەخلاق؟»

- ئهرى، ئهوىش بهشیک له زانسته؟

- ئهرى، زانستىكى واش هیه... بهلام راستت دهوى ناتوانم بۆت شیکه مهوه

و پیتبلیم چ جوره زانستیکه.

- راکیتین دهزانى. ئەو راکیتینه نهگبهته زورشت دهزانى! نایهوى بیته

راهیب. دهیهوى بچى بۆ پترزبۆرگ. دهیهوى لهوى دهستبکا به کارى

رهخنهگرانهى گهوره، چونکه دهزانى لهوانهیه خزمهتیک بکا و پله و پایهیهک

وهدهستبینى. پهککو، ئەو جوره مروفانه بۆ وهدهستهینانى پله و پایه دهستی

هه مووان لهپشتهوه دهبهستن. ئەخلاق به قهرهقهمه. ئالكسى، ئەى پیاوى

خودا، کارم تهواو بوو؟ تۆم له هه موو کهس خوشتر دهوى. دهزانى کاتیک

چاوت لیدهکهم، لهوانهیه دلم بتوقى. کاریل بیرنارد کى بوو؟

ئالیووشا دیسان سهرى سوپما: «کاریل بیرنارد؟»

نا، کاریل نا، سه برکه، به هله چوم. کلود بیرنارد. ئەمه چیتە؟ کیمیایە
یان شتیکی دیکە؟»

ئالیووشا وەلامی دایەوہ: «حەتمەن دانیشمەندە. بەلام دەبی پیتبلیم کە
سەبارەت بەو ناتوانم زۆرت بۆ باسبکەم. هەر ئەوەندەم بیستووہ دانیشمەندە،
بەلام نازانم زانای چ بواریکە.»

کەوايە بە گۆری بابییەوہ! منیش نازانم. ویدەچی زۆر ہیچوپوچ بی.
هەموویان هەروا هیچوپوچن. راکیتینیش رپی خوی دەدۆزیتەوہ. راکیتین
هەر جییەکی پیخۆشبئی پییدەگا. ئەویش خوی «بیرنارد» یکی دیکەيە. هاوار
لە دەست ئەم بیرناردانە! لە هەموو جییەک قوت دەبنەوہ.

ئالیووشا پیداکرەنە پرسیی: «ئاخر پیمبلی مەسەلە چییە؟»

دەییەوئی سەبارەت بە من وتاریک بنوسی، سەبارەت بە پەرەندەکەم،
بەمشێوہ دەستدەکا بەکاری ئەدەبی. هەر لەبەر ئەوہش دئی بۆ ئیرە، خوی
وایگوت. دەییەوئی تیۆرییەک بسەلمینن. دەییەوئی بلی: «نەیتوانیوہ لە
کوشتنی باوکی خۆبویژی و کۆمەلگا تووشی ئەو بەلایە ی کردووہ و... هتد
هەمووی بۆ باس کردم. دەلی دەییەوئی نووسراوہکە ی رەنگدانەوہ ی
سۆسیالیستی پیوہ دیاری. بە گۆری بابی خوی و مەقالە
سۆسیالیستیەکە یوہ. بۆ من فەرق ناکا. ئەو ئیوانی خۆشناوی و لەگەلی
هەلناکا. دانی خیر بە تۆشدا نانی. نامەوئی وەدەری نیم و لە خۆمی بتارینم
چونکە کورپکی زیرەک و بەهۆشە و ئەگەرچی زۆر لووت بەرز و

٤- کلود بیرنارد، فیزیۆلۆژیستی فەرەنسی (١٨٧٨-١٨١٣) کتیبە بەناوبانگەکی، پیتشەکیەک لە سەر
پزیشکی تەجروبی، سالی (١٨٦٦ بە زمانی روسی وەرگێردرايەوہ. شیاوی باسە ئەمیل زۆلا،
نووسەری ناتۆرالیستی فەرەنسی و سەرەمداری ناتۆرالیستی ئەدەبی، لە سەر ئەو کتیبە ی کلود
بیرنارد وتاریکی تیروئەسەلی نووسی بەناوی «رۆمانی تەجروبی» ئەمیل زۆلا لەو نووسینەدا
هەولی داوہ، وتاری زانستی وەک دیتن و ئەزموون و تاقیکاری بێنیتە پانتای رۆمانەوہ. بەم شێوہیە
نووسەری ناتۆرالیست، وەک دانشمەنیک کە نمونە ی تاقیگاکە ی دەخاتە ژیر میکروسکۆبەوہ،
ئەویش بۆ کەسایەتی چیرۆکەکی بە پئی رەنگدانەوہ ی شوین و ژینگە، خویندەوہ و پافە و
لیکدانەوہ ی دەبی.

قوردهدهماخه. هر ئیستا پیمگوت: «بنه‌ماله‌ی کارامازوف ده‌مپیس نین. به‌لکو فه‌یله‌سووفن؛ چونکه هه‌موو رووسییه ره‌سه‌نه‌کان فه‌یله‌سووفن. توش ئه‌گه‌رچی خوینده‌واری به‌لام فه‌یله‌سووف نیی به‌لکو مروفتیکی سووکوچرووکی.» پیکه‌نی، ئه‌ویش چ پیکه‌نینیکی ته‌وساوی. پیمگوت: «disputandum de ideabus non est» هه‌قم نه‌بوو، منیش هیندی جار له‌خو‌ر‌ازی ده‌بم. (میتیا کتوپر ده‌ستیکرد به‌پیکه‌نین). دیوته لانیکه‌م فی‌ری لاتینه‌که بووم. ئالیووشا په‌رییه نیو قسه‌کانی: «بو گوت له‌ده‌ست چووی؟ هر ئیستا ئه‌و قسه‌یه‌ت کرد؟»

- بو له‌ده‌ست چووم؟ ئه‌ها... راستت ده‌وی... ئه‌گه‌ر به‌شیوه‌ی گشتی هه‌لو‌یسته‌ی له‌سه‌ر بکه‌ی، بو له‌کیس‌چوونی خودا به‌داخه‌وه‌م - بو چیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه.

- مه‌به‌ستت له‌ «بو له‌کیس‌چوونی خودا به‌داخه‌وه‌م» چیه‌؟
 - تو بیه‌ینه به‌رچاوی خو‌ت: له‌ناخدا، له‌نیو ده‌ماره‌کانی له‌شدا، له‌میشکدا - یانی ئه‌و ده‌مارانه‌ی له‌میشکدان... (لامه‌سه‌بانه‌!) هیندی ده‌زوله‌هه‌ن، ده‌زوله‌ی ئه‌و ده‌مارانه، کاتیک ده‌ستده‌که‌ن به‌له‌رزین... یانی، بروانه، به‌چاوم له‌شتیک ده‌روانم و پاشان ئه‌وان ده‌ستده‌که‌ن به‌له‌رزین. کاتیک ئه‌و ده‌زولانه وه‌له‌رزین ده‌که‌ون، وینه‌یه‌ک وه‌دیار ده‌که‌وی... هر له‌ریوه وه‌ده‌ر ده‌که‌وی، له‌چرکه‌یه‌کدا، چاوترووکانیک... پاشانیش شتیک وه‌ک چرکه‌یه‌ک وه‌دیار ده‌که‌وی، یانی نه‌ک ساتیک یان چرکه‌یه‌ک - به‌زیاد نه‌بن چ ساتیکن! - به‌لکو وینه‌یه‌ک؛ یانی شتیک یان کرده‌وه‌یه‌کی لاپره‌سه‌نانه! بو ئه‌وه‌یه‌من ده‌بینم و ئه‌ویش، بیری لیبکه‌وه، به‌هوی ئه‌و ده‌زولانه‌وه، نه‌ک به‌وه‌یه‌وه که من رۆحه‌به‌رم و به‌جو‌ریک له‌سه‌ر شیوه‌ی خودا خولقاوم.¹ ئه‌وانه هه‌مووی قسه‌ی هه‌لیت‌وپلیته! براکه‌م، دوینی میخاییل ئه‌وه‌ی بو باسکردم و

5- سه‌لیقه‌ی چۆن و بو‌چیم نییه.

6- ئاماژه به‌کتیبه‌ی پیروز، سیفری ئافراندن، به‌شی یه‌که‌م: «خوداش مروفتی له‌وینه‌ی خو‌ی خولقاند.»

به جاري شله ژاندمي و تووشي گوږاني كردم. ئاليوشا، ئەم زانسته پياو تووشي سهرسوورمان دهكا! مروڤيكي نوئ خهريكه سهرهلهدهدا. ئەوه دهزانم... سهرهراي ئەوانهش بو لهدهستچووني خودا بهداخهوهم!

ئاليوشا گوتي: «بهلام ههچونيك بي، ئەمه شتيكي باشه.»

لهبهر ئەوهي بو لهدهستداني خودا بهداخهوهم؟ براكه م ئەمه كيميابه، كيميابه! جهنابي راهيب، چارهيهكي ترمان نيهه؛ دهبي بو كيميا ريگه خوشكهين. راکيتينيش خوداي خوشناوي. پهككو! هه ر ئەويش نيهه خوشي ناوي، ئەوه دهردي هه موومانه! بهلام دهيشارينهوه. درو دهكهن، خوئ پيوه رادهنين. ليم پرسبي: «ئهو له نووسراوهكانتدا دهگونجيني؟» گوتي: «چاكه، ئەگه ر ئەو كاره بكه م، ناهيلن بلاو بيتهوه.» پيكنهني. پرسيم: «ئهي مروڤهكان چيان به سهر دي؟ بهبي خودا و ژياني تاههتايي چدهكهن؟ ئەو كاته ئيتر هه موو شتيك ئازاد دهبي، ههركاريك پيان خوشين دهتوانن بيكهن؟» به پيكنهينهوه گوتي: «بو نه ته زاناي؟ مروڤي وريا دهتوانن ههركاريكي پيي خوشه بيكا. مروڤي وريا دهزاني چبكا، بهلام تو به و تاواني پياو كوژييه ريگايهكت گرتوته بهر كه ئاكامهكهي باش نيهه و دهبي له نيو بهنديخانهدا برزيي.» بهره وروو ئەوهي پيگوتم! دهلي بهرازه! ئەو جوړه مروڤانه هه ر به شهق وهدهر دهني م، بهلام ئيستا گوئيان ليدهگرم. زوريشي قسهي ماقولانه له دلدا بوو. باش دهنوسن. هه وتووي پيشوو بهكي له وتارهكاني خوئ بو خوئندهوه. سي ديڤم لي يادداشت كرد. سهبركه، ئيستا بو ت دهخوينمهوه، ئەوه تا.

ميتيا گوتي كاغهزي به پهله له گيرفاني دهرهينا و خوئندييهوه: «بو حهل كردني ئەو مهسه لهيه بهر له هه موو شتيك پيوسته، كه سايه تبي خو ت به پيچه وانهي چالاكويهكاني خو ت وهكار خه ي. تو سهرت له وه دهر دهچي؟» ئاليوشا گوتي: «نا.» چاوي له ميتيا بري و به وردی گوئي له قسهكاني راگرت.

- منيش سهرم ليئ دهرناچي. قسهكاني ليل و ته مو مژاوييه، بهلام زور ژيرانهيه. دهلي: «ئيستا هه مووان وا دهنوسن. له ژير كاريگه ربي ژينگهيان.»

ئەوان لە ژینگەى خۆيان دەترسن. ئەو هېچووپوچە شيعریش دەنوسى.
 شيعرئىكى لە پەسنى پەلەپووزى مادام خۆخلاقودا ھۆنيووتەوہ. ھە، ھە، ھە!
 ئاليووشا گوتى: «نەقلەكەيم بيستوہ.»
 - بەراستتە؟ گوتت لە شيعرەكەش بووہ؟
 - نا.

- لەلاى منە. ئەوہتا. بۆتى دەخوينمەوہ. خەبەرت نيبە - پيمنەگوتى - ئەم
 شيعرە نەقلئىكى ھەيە. پراكتين مرؤفئىكى هېچووپوچە! سى حەوتوو لەمەوہەر
 دەستى كرد بە بوغزاندن و سەرخستنه سەرم. «تو وەك مرؤفئىكى گەمژە، بۆ
 سى ھەزار رۆبىل خۆت تووشى ژانەسەر كردووه، بەلام من دەمەوئ ھەزار و
 پينجسەد رۆبىل وەگير خەم و لەگەل بيوەژنيك زەماوہند بكەم و
 خانووبەرەيەك لە پترزبۆرگ بكم.» پيئىگوتم دەيەوئ مادام خۆخلاقوف ساز
 كا. ئەم خاتوونە بە جحيلئى زۆر پرنەقل نەبووہ. ئيستاش كە چل سالى تەمەنە
 لەوہش بووہ. پراكتين گوتى: «بەلام ئەو ژنيكى دلتەر و رۈوبازارپيە.
 ھەربۆيە ليم رۈونە سازيدەكەم. كاتيك زەماوہندم لەگەل كرد، دەبيەم بۆ
 پترزبۆرگ و لەوئ رۆژنامەيەك وەرپيدەخەم.» ئەو ھەتيوہ تۆلازە وەك
 حەيوانئىكى دزيو و ھەوسباز دەمى ئاوى دەكرد. نەك بۆ ئەو بيوەژنە، بەلكو
 بۆ ھەزار و پينجسەد رۆبلەكە. كارئىكئىشى كرد برۈا بە قسەكانى بكەم. ھەموو
 رۈژئ دئ بۆ سەردانم. دەيگوت: «ژنە خەريكە ديتە سەررئ.» گويژى بە
 كلكى دەشكاند. پاشانئيش، لەپر لە مالاكە وەدەريان نا، ئافەرين بۆ پيرخوتين،
 كە دەستپيشخەريى كردوہ! ئەگەر بۆم بلوايە ئەو پيرئژنە خەرەفاوہم لەبەر
 ئەو كارەى ماچدەكرد. ئەويش ئەم شيعرە قۆرەى ھۆنيبووہ. دەيگوت: «يەكەم
 جارە دەستم بە نووسينى شيعر كردووه. ھەر لەبەر ئەوہشە دلى ليدەستينم،
 كەوايە ئەو شيعرەم بەقەستى خير و چاكەكارى نووسيوہ. ھەركاتئ دەستم
 بە مال و سامانى ئەو پيرئژنە خەرەفاوہ راگەيشت، دەتوانم خزمەتيكى باش
 بە كۆمەلگا بكەم.» ئەوانە ھەركارئىكى قورپان لە دەستبئ، دەيكەن و دەلئ
 خزمەت بە كۆمەلگا دەكەين.

دەيگوت: «هەرچۆنیک بى لە شيعرى پووشکين هەر چاکتره، چونکه تەنانەت لەو شيعرهشدا پاريزگاريم لە پەژارەى کۆمەلايەتى کردووه.» مەبەستى سەبارەت بە پووشکين روونه و بە تەواوى تيبدهگەم. ئەگەرچى ئەو بەراستى مەرفۆئىكى هەست ناسک و رەوانبىژە بەلام تەنيا سەبارەت بە لاق و بەلهكى ژنان دەينووسى. بەلام راکيئين ئەوهندهى پۆز بەو شيعرهوه لىدەدا و لووتى هەلديننا بە نۆ قەلەنگ گوو بە لووتى نەدەگەيشت! ئەو ناوہى بۆ شيعرهکەى خۆى دانابوو، ئەمە بوو: «بۆ ماريجەى لاقى ورديلەى ئەوينەکەم» ئەمەش دەقى ئەو شيعره قۆرەى نووسيووهتى:

ئەو لاقە جوان و ورديلەى

نەرم و ناسکە و ماسيوه

دوکتۆرهکان پيچاويانە

سەد دەرمانيان تيساويوه

ئەى لاقى جوان ورديلە ئەمن خەمى ئيوهم نيبه

چونکه پووشکين گەلى شيعرى لە وەسفاننا نووسيوه

تەنيا خەم بۆ ميشكى دەخۆم

چونکه زۆر وشک و بىهەستە و

قەت سووتاوى ئەوينى خۆى نەناسيوه

سەيره بە ژان و ماسى لاقەوه

ئەقلى ئىجازەى ئەشقى پىنادا

من دوعا دەکەم لە بۆ هەتوانىک

پيکەوه لاق و ميشكى شيفا دا!

ئەو بەرازە، بەرازىکى تەواوه، بەلام بىشەرەفە، زۆرىش نابارە!
بىرۆکەيەكى پيشکەوتووشى لەو شيعرهدا هيناوە. حەتمەن کاتىک بە شەپ
و دەدريناوه، ئيمان هەردە بووه! هيندەشى رقەستاوه کەوتۆتە ددانە چيرە!

ئاليووشا گوتى: «تۆلەي خۇشى كىردۆتەو. سەبارەت بە مادام
خۇخلاكوڧ شىتىكى نووسىيوە.»

پاشان بە كورتى ئەوبابەتەي نىو رۇژنامەي دەنگۇي بۇ باسكرد.
مىتيا بە مېومۇچى گوتى: «كارى ئەو، كارى خۇيەتەي! خۇيەتەي!
ئەوبابەتەش... دەزانم... شىتىكى پىر لە سووكايەتەش سەبارەت بە گرووشنكا
نووسرابوو... ھەروھە سەبارەت بە كاتياش... ئەھا!»

مىتيا بىئۇقرە بەنىو ژوورەكەدا دەگەرا.
ئاليووشا دوای چەن چىرە گوتى: «براكەم، ناتوانم زۇر لىرە بمىنمەو.
سەبەينى بۇ تۇ رۇژنىكى سامناكە. چۈنكە خۇدا لە ھەقتدا داوهرى دەكا... تۇش
دەستىكردوۋە بە راويچكە كىردن و كەس نازانى باسى چى دەكەي...»

مىتيا بە گەرمى ھەلىدایە: «تۇش ئىتر تىكتدا. يانى دەلىي باسى ئەو سەگە
بۇگەنە بكەم؟ باسى ئەو قاتلە؟ زۇرمان باسكردوۋە. ئىتر نامەوئ لەوۋە زىاتر
باسى ئەو كورە بۇگەنەي لىزاوتاي بۇگەنىو بكەم! خۇدا تەفر و توناي دەكا،
ئەوۋە رۇژەكەيە، دەبىنى چۈن لە نىو دەچى. وست!»

بە پەلە رۇيى بۇ لاي ئاليووشا باوھشى پىدا كىرد و ماچىكرد. خىراش
فرمىسك لە چاويدا قەتەس ما.

لەگەل ئەوۋە ھەستى بە سەربەرزى دەكرد گوتى: «پراكىتىن لەوۋە ناگا.
بەلام تۇ تىدەگەي. ھەر لەبەر ئەوۋەش تامەزۇي دىدارت بووم. زۇر قسەم
پىيە كە دەمويست پىتېبلىم، لىرە، لە چوارچىوۋەي ئەم دىوارە رەقوتەقاندە،
ھىشتا سەبارەت بە شىتىكى گرینگ نەدواوم؛ واديارە ئەو ساتەش ھىچكات
نايە. ئىستا ئىتر ناتوانم سەبر بكەم. دەبى كولوگوى دلم ھەلپىژم. براكەم، لەم
دوومانگەي رابدوودا كەسىكى نويم لەناخى خۇمدا دىتوتەو. مروفنىكى تازە
لەناخما سەرى ھەلداۋە. لەناخما خۇي شارىدبوۋە و ئەگەر بە ھۇي ئەو بەلا
ئاسمانىيەوۋە نەبوايە، قەت خۇي نەدەنۋاند. دەترسم! چش با بىستسالى لە
كانگاكاندا رابىوئىرم و بە كوتك بەرد بشكىنم! ترسم لەوۋە ھەر نىيە. ئىستا لە
شىتىكى دىكە دەترسم: لەوۋە دەترسم ئەم مروفنە نوپىيە بەجىم بىلى. تەنەنەت

له وئ، له و كانگايه، له ژير عهزدا، له وانويه له نيو سينگي قاتليكي ديكه ي هاوريمدا، دليكي پرخوريه و كوته كوت بدوژمه وه و له گه لي بيمه برادر، چونكه ته نانهت له وئيش پياو ده تواني بزي و نازار بكيشي و دلي پر له خو شه ويستي بي. پياو ده تواني له نيو سنگي نه و تاوانبارده دليكي به ردين راجله كيني و زيندوي كاته وه، پياو ده تواني سالانيكي زور خزمه تي پيكا و له كو تاييشا له و چاله تاريكه دا، رويكي مهن، بونه وه ريكي خاوه ن هه ست و نازار كيش، ده رهيئي. پياو له وانويه فريشته يه ك په روه ده كا، قاره ماننيك و زيندوو كاته وه و رويكي نوي به به ردا كاته وه! نه و جوړه مرو قانه ش زوروزه وه نندن، سه دان كه سن، هه مووشمان به رپرسی نه وانين. نه ي له و كاته دا بو خه ونم به و «منداله به سته زمانه» وه دي؟ نه و منداله به سته زمانه بو ده گريا؟» له و ساته دا نه وه بو من نيشانه يه ك بو. من له بهر خاتري نه و منداله به سته زمانه ده چم. چونكه هه موومان به رپرسی يه كترين. به رپرسی هه موو منداله به سته زمانه كان، چونكه مندالي گه وره و هه روه ها مندالي چكوله ش هه ن. هه مووشيان به سته زمانن. من له بهر خاتري هه مووان ده روم، چونكه ده بي كه سيك له بهر خاتري هه مووان بروا. من باوكمانم نه كوشتوو، به لام ده بي بروم بو سيبيريا. نه و تاوانه ش وه نه ستو ده گرم. لي ره نه وه م بو ده ركه وتوو، لي ره، له نيو نه م ديواره ره قوته قانه دا. زوركه س، سه دان كه سي كوتك به ده ست، له ژير زه ويده هه ن، له نيو نه و كانگايه دا. ناخ، نه ري، زه نجير و سندم له لاقمان ده خه ن و نازادي نابنين، به لام نه و كاته، له نيو نه و هه موو خه فته و په ژاريه دا، ديسان شادانه هه لده ستينه وه، چونكه مرو ف به بي شادي هه لناكا، خوداش نابي له ويده بووني هه بي، چونكه شادي و خوشي خودا ده يدا: نه وه ش، نيمتيازيكي گه وره يه و نه و داوييه تي. ناخ، مرو ف و اچا كه نو قمي نو يژ و تا عته بي! پياو له و ژير زه وييه دا به بي خودا چون هه لباكا؟ رايكيتين رو ده كا! نه گه ر نه وان خودا له سه ر زه وي راو نين، نيمه له و ژير زه وييه دا دالده ي ده دين. مرو قي نازاد زياتر پيوستي به خودايه. نه و كاته

ئىمە مروڭگەلى ژىر زەوى گورانىيەكى خەماوى بۇ خۇدا دەلىين كە شادى لە دەستى ئەودايە. سلاو لە خۇدا و شادىيەكەى! ئىمە خۇدا خۆشەويستىن!»
 مېتيا ھەروا كە شىتانه دەدوا و يەك پشوو قسەيدەكرد، خەرىك بوو ھەناسەى سوار دەبوو. رەنگى سپى ھەلگەرابوو، لىوى دەلەرزى و فرمىسك بە روومەتيدا ھاتە خوارى.

دىسان دەستىپىكردەو: «ئەرى، ژيان بىعەيبە، تەنانەت ژيان لە ژىر زەويشدا ھەيە. ئالكسى، باوەر ناكەى ئىستا چەندم ژيان بەلاوہ شىرىنە، لە نىو ئەو دىوارە رەقوتەقاندە چ تامەزروىيەك بۇ ژيان و تىگەيشتن لە ناخم ھەلدەقولى. راکىتىن لەو تىناگا؛ بە ئاواتەوہيە مالىك دروستكا و ژوورەكانى بدا بە كرى. بەلام بۇ دىتنى تو عەجمانم نەبوو، خۇدا خودام بوو زوو بىي. بۇ پىتوايە رەنج چىيە؟ من لىي ناترسم، تەنانەت ئەگەر بىكوتايىش بى، ئىستا ئىتر لىيناترسم. پىشتر لىيدەترسام. دەزانى لەوانەيە لە كاتى دادگايى و لى پرسىنەوہدا وەلام نەدەمەوہ... ئىستاش دەلىي ئەو توانايە لەخۇما شك دەبەم و پىموايە دەتوانم ھەموو شتىك تاملېكەم، ھەر ئازار و رەنجىك بى، تەنيا بۇ ئەوہى بتوانم بە خۇمى بسەلمىنم و دووپاتى كەمەوہ كە «زىندووم.» لە نىو ھەزاران ئازاردا زىندووم! خور دەبىنم، ئەگەر نەشيبىنم، دەزانم ھەيە. ھەر ئەو تىگەيشتنەش ناخم لىورپىژ دەكا لە ژيان. ئالىووشا، فرىشتەكەم، تەواوى ئەو فەلسەفانە دەبنە ھوى مەرگم. بەزىاد نەبن! ئىوانى برام...»

ئالىووشا قسەكەى پىبرى: «سەبارەت بە ئىوانى برام چى دەزانى؟» بەلام مېتيا گوپى نەدايە.

- بېوانە، من پىشتر رىزەيەكم گومان و درپونكى نەبوو، بەلام ھەمووى لەناخمدا خوى ھەشار دابوو. رەنگە بەھوى بىئاگايى لە ھەلچوونى ئەو بىروكەنەى ناخم بووبى، كە شەپام دەخواردەوہ و رقم ھەلدەستا و شەپم دەكرد. بۇ ئەوہ بوو كە ئەم بىروكەنە لەناخمدا بىخكىنم، بىدەنگى بكەم و نەھىلم سەرھەلدا. ئىوان وەك راکىتىن نىيە، خاوەن ئەندىشەيە. ئەوہى ئىلزارم

دهدا خودايه. ئه وه ته نيا شتيكه كه ئازارم دهدا. ئه گهر ئه و بووني نه بي چي؟
 ئه گهر قسه كه ي راکيتين راست بي چي. كه خودا داتاشراوي زهيني مروقه؟
 كه وايه ئه گهر بووني نه بي، مروّف ده بيته سهرداري زهوي. سهرداري عهرز و
 ئاسمانان. مه حشره به راستي. به لام مروّف بي بووني خودا چون ده تواني
 باشي؟ باسه كه مان له سهر ئه وه يه. هه ميشه ده گه ريمه وه سهر ئه و پرسياړه.
 چونكه ئه و كاته مروّف ده بي كيي خو شبوئ؟ شوكرانه بژيري كي بي.
 گورانيي خوي بو كي بلي؟ راکيتين پيډه كه ني. راکيتين ده لي مروّف ده تواني
 ئه گهر خوداش نه بي، مروفي خو ش بوئ. گه مزه يه كي بلقنه ده تواني
 بيروباوه رپكي ئاواي هه بي. سهرم ليني ده رناچي. ژيان به لاي راکيتينه وه زور
 سانايه. «وا چاكه سهاره ت به په ره پيداني مافي كومه لايه تي و مه ده ني، يان
 هه رزان راگرتني نرخی گوشت، بيربكه يه وه. به و كاره ده تواني عه شقي خو ت
 ده ره ق به مروقا يه تي ساده و ساكارتر له فله سه فه ده بري.» له ولا ميډا
 گوتم: «به لام تو، به بي خودا، ئه گهر باشي بزاني، زور ويده چي نرخی گوشت
 به ريبه سهرئ و به هر كوپكيك رو بليك په يدا كه ي.» رقي هه ستا. به لام
 ئالكسي ده زاني چاكي و گه وره يي چيبه؟ وه لام ي ئه وه م پيډه وه. چاكه بو من
 شتيكه و بو كه سيكي چيني شتيكي تره. كه وايه چاكه بو هه ركه س پيوه نديي
 به خو يه وه هه يه. وايه يان نا؟ پرسياړيكي مه ترسيډاره! بيكه نينت پيم نه يه گه
 بليم ئه و پرسياړه دوو شه و نه يه يشتووه خو و بچيته چاوم. ئيستا ته نيا له
 خو م ده پرسم چون خه لگي ده توانن بژين و فكريشي لينه كه نه وه؟
 قوره ده ماخي! ئيوان ئيماني به خودا نيبه، به لام خاوه ن بير و ئه نديشه يه. من
 له وه ناگه م. به لام زماني ناگه ريئ. پيموايه فه رماسونه. ليم پرسى، به لام
 وه لام ي نه دامه وه. ده مويست له سهرچاوه كاني روحي تيراو بم. له ئه لفه وه
 نه هاته بي. به لام جاريك وشه يه كي دركاند.

ئاليووشا به په له قسه كه ي وه رگرت: «گوتى چي؟»

- پيمگوت: «كه وايه ئه گهر ئاواي، بو هيچ شتيك به رگيره وه نيبه و
 نازاده؟» ناوچاوي تيكنا و گوتى: «باوه گيانمان، فيوډورپاولوويچ، ده تگوت

به‌رازه، به‌لام ئه‌ندیشه‌کانی راسته. «هر ئه‌وه‌ی گوت. له‌وه زیاتر هیچی نه‌گوت. قسه‌ی ئه‌و پله‌یه‌ک له قسه‌ی راکیتین چاکتر بوو. ئالیووشا به له‌بزیکی تاله‌وه گوتی: «راست ده‌که‌ی، که‌نگی هات بۆ سه‌ردانت؟»

- باشه بۆ دوایی، ئیستا ده‌بی شتیکی دیکه بکه‌ین. سه‌بارهت به ئیوان پیشتر هیچم پی‌نه‌گوتوو. هه‌لیده‌گرم بۆ دوایی. کاتیک کارم لیڤه ته‌واو بوو و دادگایی کردنم کوتایی هات، ئه‌و کاته بۆت باسده‌که‌م. هه‌موو شتیکت مووبه‌موو بۆ باسده‌که‌م. کاریکی گه‌وره‌مان به‌ده‌سته‌وه‌یه... تۆش ده‌بیته داوه‌ری من، به‌لام ئیستا قسه‌ی لیڤه‌که؛ بیڤه‌نگ به. تۆ باسی سه‌به‌ینی ده‌که‌ی، باسی دادگایی کردن. به‌لام بروا ده‌که‌ی له‌و باره‌وه هیچ نازانم. له‌گه‌ل پارێزه‌ره‌که‌ت قسه‌ت کردووه؟

پارێزه‌ر به‌کاری چی دئ؟ مووبه‌موو هه‌موو شتیکم بۆ گێرایه‌وه. ئه‌و پیاویکی زیره‌ک و له‌سه‌ره‌خۆ و به‌ئه‌ده‌به - خۆی بی‌رناردیکه! به‌لام باوه‌ر به قسه‌کانم ناکا. باوه‌ر به یه‌ک قسه‌شم ناکا، بیری لیڤه‌که‌وه، پیاویه ئه‌و کاره کاری من بووه. لیڤه‌ پوونه. لیڤه‌ پرسى: «بۆ هاتوو به‌ره‌فانیم لیڤه‌که‌ی؟» له‌شیان دا‌پزئ! دوکتۆر یکیشیان هیناوه، ده‌یان‌ه‌وئ بیسه‌لمینن که من شیتیم. ئه‌مه ئیتر له من ناوه‌شیته‌وه! کاترینا ئیوانا، به‌هر کلۆجیک بی ده‌یه‌ه‌وئ «ئه‌رک» ی خۆی هه‌تا ئاخ‌ر به‌جئ بینئ! میتیا به‌تووره‌یی بزهی هاتئ. «پشیله! بوونه‌وه‌ریکی گیان سه‌خته! ده‌زانئ له‌ماکرۆیه‌ تاریفم کردووه و گوتومه ژنیکی «رڤئه‌ستوو» ه. ئه‌وه‌یان دووپاتکرده‌وه. ئه‌رئ، وه‌ک خیز و خۆل راسته‌قینه‌ ده‌رکه‌وتوووه و هه‌مووشی به‌زه‌ردی منه. گریگوری ئه‌وه له سه‌ر قسه‌ی خۆی سووره و به‌ئامان و زامان پاشگه‌ز نابیته‌وه. پیاویکی خراپ نییه، به‌لام گه‌وجه. زۆر مرو‌قی باش هه‌ن، به‌لام گه‌وجن: راکیتین بیروپای وایه. گریگوری دوژمنی منه. هیندئ مرو‌قیش هه‌ن دوژمنی پیاو بن زۆر باشتره. مه‌به‌ستم کاترینا ئیوانایه. ده‌ترسم، زۆر ده‌ترسم بلئ دوای وه‌رگرتنی ئه‌و چواره‌زار و پینچ‌سه‌د رۆبله‌ خۆی خستوووه به‌سه‌ر

که وشه کانمدا. له خوږدووویی ئه وم ناوئ؛ ئه وان له کاتی دادگایی کردندا ئابرووم ده بن. نازانم چوڼ ده توانم تاقت بینم. ئالیووشا بچو بو لای و پیی بلئ له دادگا باسی ئه و مه سه له یه نه کا، ناتوانی بچی؛ قه یناکه لیی گه ری، گرینگ نییه! به جوړیک له کوډل خو می ده که مه وه. دلسوژیی بو ناکه م. کاری خو یه تی هه رچی به سه ری بی هه قی خو یه تی. ئالکسی، منیش دانام یم و به سه ره اتی خو م ده گپړمه وه.» دیسان بزه یه کی تالی هاتی. له پر به ده نگیکي گریانوای گوتی: «به لام، به لام گرووشنکا، گرووشنکا! خودایه گیان! بو ده بی ئه و ئازاره تاملکه م؟ گرووشنکا ده مکوژی، خه م و خه یالی ئه و ده مکوژی، ده مکوژی، تاویک له مه و بهر لیره بوو...»

– بوی گپړامه وه، وا دیاره ئه مړو زورت دیق کردو ته دلپیه وه.

– ده زانم، نه حله ت له و ئه خلاقه ی من! دلپسی وای لی کردم. زور به داخه وه م. کاتیک رویش ت ماچم کرد، به لام داوای لیبوردم لینه کرد.

ئالیووشا پرسیی: «بو؟»

میتیا به حاله تیکي شادانه وه قاقای کیشا.

– کوړی چاک، یاخودا قه ت به هو ی هه له یه که وه داوای لیبوردم له و ژنه نه که ی که خوشته دو ی. به تایبه ت له که سیک که خوشته دو ی، جا هه رچه نده هه له که گه وره ش بی. چونکه ژن ته نیا شه ی تان سه ری له مه کری ژن ده رده چی: به وحاله شه وه سه باره ت به ئه وان هیچ نازانم. جا وده به ژنیک بیسه لمینه که هه له ی کردو وه، بلئ «زور به داخه وه م، بمبووره،» جا ئه و کاته بزانه چوڼ ده که وییه بهر ره هیله ی ته شه ر و تانوت! ئیتر ئه گه ر خوداش بیته تکا لیت نابوو ری و وات لیده کا به عه رزدا بچییه خواری. شتی وای دینیته گوړی هیشتا رووی نه داوه، ته و او ی هه لسوکه وت و ئاکاری رابردوت وه بیر دینیته وه. هیچ شتیکي له بیر ناچی، به که یفی خو ی شاخ و بالی پیده دا، کاتیکیش لیت خو ش ده بی که ته و او ی داخ و کولوکو ی خو ی هه لپر شتی. ته نانه ت کامه ژن پیتوایه له هه مووان چاکتره و بیوینه یه، هه روایه. ئه و ی خه تایه ده یخاته ئه ستوت و ده سته چه وره که ی خو ی ت پی ده سر ی. باوه بکه

ههركاميان دهستان بڕوا هه‌ر به زیندوویی پێستی سه‌رت داده‌مالن. هه‌مووشیان وان ئه‌و فریشتانه‌ی كه‌وا بی ئه‌وان ناتوانین بژیین! كورپی چاك با بۆت له بنی كووله‌كه‌كه‌ بده‌م، هه‌موو پیاویکی ئابروومه‌ند ده‌بی ژیرچه‌پۆكه و گوێرایه‌لی ژنیک بی. من له سه‌ر ئه‌و باوه‌رم - باوه‌ریش نا، هه‌ست و دلم وام پێده‌لین. پیاو ده‌بی جوامیر بی، ئه‌وه‌ش بۆ پیاو زۆر عه‌یب نییه‌ تا ئه‌وراده‌یه‌ مردووی ژن بی! به‌لكو زۆر کاریکی باشیشه. بۆ قاره‌مانیکیش، ته‌نانه‌ت بۆ پیاویکی وه‌ك قه‌یسه‌ریش عه‌یب نییه‌! به‌لام ئه‌وه‌شت له‌بیر نه‌چی قه‌ت له‌به‌ر خاتری شتیکی هیچ داوای لیبوردن له‌ ژن مه‌كه، ئه‌و ئامۆژگارییه‌ش وه‌ك دیارییه‌ك له‌ برای خۆت وه‌رگره، چونكه‌ من مار پێوه‌یداوم و ژنان تووشی پۆژه‌په‌شییان كردووم. ئه‌وه له‌ گوی بگره و له‌بیرت نه‌چی. نا، ده‌بی، به‌شیوه‌یه‌ك دلخۆشیی گرووشنكا ده‌مه‌وه، به‌لام داوای لیبوردن لینه‌كه‌م. ده‌په‌رستم ئالكسی، ده‌په‌رستم. به‌لام تیناگا. ئیستاش پێیویه به‌ ته‌واوی خۆشم ناوی. ئازارم ده‌دا، به‌ ئه‌شقی خوی ئازارم ده‌دا. پێشتر وانه‌بوو! له‌ رابردوودا ته‌نیا به‌ دۆزه‌خی له‌شی نه‌رم‌ونۆلی ئازاری ده‌دام، به‌لام ئیستا رۆحی تیکه‌ل رۆحم كردووه و به‌هۆی ئه‌وه‌وه خۆم به‌ پیاو ده‌زانم. پێتویه من و ئه‌و ببینه‌ ژن و می‌رد؟ ئه‌گه‌ر به‌و ئاواته‌م نه‌گه‌م و شوو به‌ كه‌سیکی دیکه‌ بكا، دلنیام داخ و ئیره‌یی ده‌مكووژئ. هه‌ر پۆژه‌ی خه‌یالیك هه‌لمده‌چۆقینی... سه‌باره‌ت به‌ من ده‌لیی چی؟

ئالیوو‌شا قسه‌كانی گرووشنكای مووبه‌موو بۆ گێرایه‌وه. میتیا گویی راکرتیوو، داوای لی‌کرد قسه‌كانی دووپات کاته‌وه، خۆش‌حالی‌شی ده‌نواند.

- كه‌وايه له‌ ده‌ست ئه‌و دلپێسی و ئیره‌یی‌ی من قه‌لس نییه‌؟ ئه‌وه‌یه‌ ژن! «خۆم دلێکی بوغزاویم هه‌یه، بوغز له‌ زگم!» ئاخ، ئاشقی ئه‌و دل‌ه‌ره‌ق و بوغزاویانم، وادیاره‌ بۆم تاملناکری که‌سیک ئیره‌ییم پی‌به‌ری. ناتوانم تاملی بکه‌م. ئیمه‌ به‌ کیشه‌ دین. به‌لام خۆشم ده‌وی، له‌ راده‌ به‌ده‌ریش خۆشم ده‌وی. بلێ ئیزنمان بده‌ن ببینه‌ ژن و می‌رد؟ بلێ بیلن تاوانباران ژن بینن؟ پرسیاره‌که‌م ئه‌مه‌یه. ئاخ‌ر بی ئه‌و ناتوانم بژیم...

میتیا به مپوموچی به نیو ژورره که دا ده گه را. هه وا تاریک داهاتبوو. له ناکاو خه م دایگرت.

- که وایه ده لئی رازیک له گوړی دایه؟ پنیوایه پیلانیکم بو دارشتوو و کاتیاش دهستی تیندایه. نا گرووشنکا خوشه ویسته که م، وانیه. تو به و ئاکاره ژنانه و که و جانیه ته وه تووشی هه له بووی. دهی ئالیووشا گیان به سهرهاتی ئیمه ئاوایه! قیروسیا، رازی خومانت بو به یانده که م.

میتیا چاویکی له ده ور به ری خوئی کرد، به په له روئی بو لای ئالیووشا که به ره رووی راوه ستابوو. به شیوه یه کی رازاوی ده ستیکرد به سرته سرت. ئه گه رچی له راستیدا هیچکه س گوئی له دهنگیان نه بوو: دیره وان له سووچیک وه نه وزی دها و دهنگیان به گوئی هیچ ئیشکچی و دیره وانیک نه ده گه یشت.

- رازه که ی خومانت بو ده درکینم. ده مویست دواتر پیتبلیم، چونکه ناتوانم به بی تو سه بارهت به شتیک بریار بدهم. تو دین و دنیا ی منی. ئه گه رچی ده لیم ئیوان له ئیمه زیاتره، به لام تو فریشته ی منی. بریاری تو بو من زور گرینگه. بو من تو زور له ئیوان زیاتری. مه سه له ی ویژدان له گوړیدایه، مه سه له ی ویژدان، دها ئه م رازه ئه وه ونده گرینگه که خو م ناتوانم حه ل و فسه لی که م: بویه ش وه دوام خستوو بو ئه وه ی بتوانم له گه ل تو قسه بکه م. به لام ئیستا زوو بو بریاردان، چونکه ده بی چاوه روانی حوکی دادگا بین. هه رکاتیک حوکه که یان ده رکرد، سه بارهت به چاره نووسم بریار بده. ئیستا بریار مه ده. ئیستا رازه که مت بو ده درکینم. ته نیا کاکلی بابته که ت بو باس ده که م و توش له ئه لفه وه نایه بی. بی ئه وه ی پرسیاریک بکه ی و له جیی خوت بجوولیی. باشه؟ به لام خودایه گیان، له گه ل ئه و چاوانه ت بلیم چی؟ قسه ش نه که ی، ده ترسم چاوانت بریاره که تم بو بدرکینن، په ککو چه ند ده ترسم! ئالیووشا گوئی بگره! ئیوان پیشنیاری پیکردم له به ندیخانه راکه م. ئیتر ورده کاریه کانیت بو باسناکه م: بیرمان له هه موو باریکی کردو ته وه: ده توانین هه مووی به باشی به ریوه به رین. جارئ وست به، بریار مه ده، ده مه هوی له گه ل گرووشنکا بروم بو ئه مریکا. ده زانی من به بی گرووشنکا

ناتوانم بژیم! ئەگەر ئیزنی پینە دەن بە دوامدا بی بۆ سیبیریا چبکەم؟ بلئی بیلن تاوانباران ژن بینن؟ ئیوان پییوایە ناهیلن. لەوئ بەبی گرووشنکا لەو ژیرعەر زەدا بە کوتکیکەوێ چبکەم؟ لەوانە یە بەو کوتکە سەری خۆم پانکە مەو! لە لایەکی دیکەوێ ویزدانم؟ لەبەر ئازار دەموویست لە زیندان هەلیم. نیشانە یە ک هاتوو، من ئەو نیشانە یە رەتدە کە مەو. رینگایە کم بۆ دەربازبوون لە بەردەم دایە، بەلام پشتی تیدە کەم. ئیوان دەلی لە ئەمریکا «ویستە باشەکان» زیاتر گرینگی پیندەدری تاکو مانەو لەو ژیر زەوویەدا. بەلام گۆرانییە بن عەرزیلە کە مان چی بە سەردی؟ ئەمریکا چییە؟ ئەمریکا دیسان لەخۆبایی بوون و لووتبەرزییە! پیموایە ئەمریکا پریشە لە فرۆفیل. من لە چنگی دژواری هەلدەهاتم! با پیت بلیم، تۆ دەزانی ئالکسی، چونکە تۆ تەنیا کەسیکی لەو دەگە. هیچکەسی دیکە نازانی. ئەوێ سەبارەت بەو گۆرانییە بۆ تۆم باسکردوو، بۆ هەرکەسی دیکە یاس کەم بە شیت و گەوجم دەزانی. لەوانە یە بلئی لەونم لینگۆراوێ و سەفی بووم. بەلام نە گەوجم و نە لەونم لینگۆراوێ. ئیوانیش رازی ئەو گۆرانییە دەزانی، دەزانی بەلام وەلام ناداتەو. بیدەنگە. ئیمانی بەو گۆرانییە هەیه. قسە مەکە، زمانت نەگەرێ، تیدەگەم چۆم چا و لیدەکە! تو بریار تداو. بریار مەدە، واز لە من بینە! بەبی گرووشنکا ناتوانم بژیم. هەتا دوا ی دادگایی کردنە کەم سەبر کە.

میتا بی ئەوێ پاش و پیشی قسەکانی خۆی بزانی، کوتایی پیننا. بە هەردوو دەستی شانی ئالیووشای گرت و چاوە سوور و بی ئوقرەکانی لە براکە ی بری. بە دەنگیکی پر پارانەوێ بۆ جاری سیهەم دووپاتی کردووە: «ئیزنی ژن هینان بە تاوانباران نادەن، دەیدەن؟»

ئالیووشا بەو پەری سەرسوورمانەوێ گویی راکرت و بە جاری کەوتە ژیر کاریگەری و گوتی:

- پیمبلی بزانی ئەوێ بیروپای کی بوو؟ یانی ئیوان ئاوا لە سەر ئەوێ سوورە؟

- بیروپای ئەو بوو، بیروپای ئەو بوو سووریش بوو لەسەری. سەرەتا نەدەهات بۆ سەردانم، بەلام حەوتووی رابردوو لە ناکاو هات و خیرا بیروپای خۆی دەربری، چەندەش لە سەری سوورە. پرسیارم لیتاکا، بەلکو فەرمانم پێدەدا. گومانی تیدا نییە کە فەرمانەکە ی بەرپۆه دەبەم، ئەگەرچی سفرە ی دلم وەک بۆ تۆم کردووە بۆ ئەویشم کردووە، سەبارەت بەو گۆرانییەش لەگەڵی دوام. گوتی جی بەجیی دەکا و لە بنج و بناوانی دەکۆلیتەو. بەلام ئەو هەلەدەگرین بۆ دوا یی. وەک چنگنە پۆه ی نووساوە. هەمووشی لە سەر پارە یی: دەهزار رۆبڵ بۆ هەلاتن و بیستە هەزاریش بۆ خەرجی رپی ئەمریکا. دەلی دەتوانین بە دە هەزار رۆبڵ پیلانی هەلاتنکی سەرکەوتوانە داڕیژین.

ئالیووشا دیسان پرسیی: «پیشی گوتی بە هیچ شیوە یەک لای من باسی ئەو پیلانە نەکە ی؟»

- بە هیچکەس نەلیم، تەنانەت بە تۆش. بیگومان دەترسی تۆ وەک هەیکەلی و یژدانم لە هەمبەرمدا راوەستی. پینمەلی بۆم باس کردووی. بە هیچ لەونیک پیننەلی.

ئالیووشا گوتی: «هەق بە تۆ یە. دوا ی کۆتایی هاتنی دادگاییە کە بریاردان مەحاله. دوا ی دادگایی کردنە کە خۆت بریار دەدە ی. ئەو کاتە ئەو مرقۆه تازە یە لە دەروونی خۆتا دەدۆزییەو و ئەو بریارە کە دەردەکا.»

میتیا بە چزەبزیە کەو ه گوتی: «مرقۆی تازە، لەگەل بیرناردیک کە بیرناردییانە بریار دەردەکا، چونکە پینموا یە خۆشم بیرناردیکی قیزەونم.»

- ئاخر براکەم، یانی هیچ هیوادارییەکت نییە لیت خۆشبن؟
میتیا بە توورە یی شانی هەلته کاند و لەگەل ئەو ه ی سوور بوو پۆه سەری هەلینا و بە پە لە گوتی:

- ئالیووشای خۆشەویست، کاتی ئەو ه یە برپی. بەرپرسی بەندیخانە خەریکە لە حەوشەو ه دەگورینی. هەر ئیستا دی بۆ ئیره. کاتمان درەنگ کرد،

جوان نبيه له كاتى خۇمان تىپه‌رى. زووكه باوه‌شم پى‌دا كه و ماچم كه.
براگيان خاچم بكيشه، له‌به‌ر خاترى ئه‌و خاچهى سبه‌ينى به كوئيدا ده‌دم.
يه‌كتريان له ئاميز گرت و ده‌ستيانكرد به ماچوموچ.

ميتيا له ناكاو گوتى: «ئىوان پيشنيارى هه‌لاتم پى‌ده‌كا، به‌لام برى‌واى وايه
ئه‌و كاره كارى منه و من باوكمانم كوشتووه.»

ئاليووشا پرسى: «لئيت پرسىوه برى‌وراي چىيه؟»

. نا، لئيم نه‌پرسىوه. ده‌مويست لئيبيرسم، به‌لام نه‌متوانى. زاتم نه‌كرد. به‌لام
ئه‌وه‌م له چاوانيدا خوئنده‌وه. چاكه جارى خودا حافىز!

جاريكى ديكه‌ش به په‌له يه‌كتريان راموسى و ئاليووشا ده‌يويست برى‌واته
ده‌رى، ميتيا ديسان قاوى لئيكرد: «به‌ره‌رووم راوه‌سته! ئاو!»

ديسانيش به هه‌ردوو ده‌ست شانى ئاليووشاى گرت. له ناكاو ره‌نگى
په‌رى و سپى هه‌لگه‌را، به‌جورىك كه له‌و تاريكاييه‌ى ديوه‌كه‌شدا به جوانى
ديار بوو. لئوى ده‌له‌رزى و چاوى له ئاليووشا برى. هيوابراوانه گوتى:

. ئاليووشا، ئه‌وه‌ى هه‌قىقه‌ته، وهك له هه‌مبه‌ر خودادا بى، پئيمبلى. با بزنام
تۆش پئيتوايه من ئه‌و جىنايه‌ته‌م كردووه؟ يانى تا ئىستا وات بىركردۆته‌وه؟
راستيم پئبلى و درۆ مه‌كه!

ده‌تگوت هه‌موو شتىك له هه‌مبه‌ر ئاليووشادا قوت بوونه‌ته‌وه و خه‌نجهر
له جهرگى را‌ده‌كه‌ن.

به داماوى منجاندى: «وست! مه‌به‌ستت چىيه؟»

ميتيا دووپاتى كرده‌وه: «راستىيه‌كه‌يم پئبلى، درۆ مه‌كه!»

ده‌نگىكى له‌رزۆك له گه‌رووى ئاليووشاوه هاته‌ ده‌رى: «قه‌تم بىر
لئنه‌كردۆته‌وه و تۆ به قاتل نازانم!» ده‌ستى راستى بو ئاسمان به‌رز كرده‌وه
وهك ئه‌وه‌ى خودا به شايه‌د بگرئ.

ميتيا زه‌رده‌يه‌كى گرت و به نه‌رمى، وهك ئه‌وه‌ى دواى بيهۆشى
هه‌ناسه‌يه‌ك هه‌لكيشى، گوتى: «سپاست ده‌كه‌م! ئىستا ژيانى نوئت پى‌دامه‌وه.
برى‌وا ده‌كه‌ى، تا ئه‌م كاته نه‌مه‌ده‌وئرا لئيت بپرسم، له تۆ ده‌ترسام، ته‌نانه‌ت له

تۆش. چاکه، برۆ ئیتر! تین و گوریککی تازهت پیدام بۆ سبهینى. خودا خیرت
وهړئ بیتى! چاکه، برۆ!» دوايين قسه شى ئەمه بوو: «ئىوانت خوښبوی!»
ئالیووشا به گریانه وه رۆیى بۆ دهړئ. ئەو بيمتمانەبیهى میتیا ئەو شک و
گومانهى لهوى هه بوو، خه م و هیوا براویى رۆحه ناشاده کهى میتیاى بۆ
دهرخست. هه ر خیراش خوښه ویستی و به زهیبه کی بی پایان سه رتاپای
داگرت. ژانیکى جه رگبریش له ناخیدا ره گى داکوتا. «ئىوانت خوښبوی.» - له
ناکاو قسه کانی میتیاى وهبیر هاته وه. ئەویش خه ریکبوو دهچوو بۆ لای ئىوان.
ئەو رۆژه به ئاواته وه بوو چاوى پى بکه وئ. چه نده دلّه دواى میتیا بوو،
به ورا دهیه ش دلّه دواى ئىوان. ئیستاش زۆر له پيشوو زیاتر خه مبار و
تامه زروى دیتنى ئىوان بوو.

کاری تۆ نہبوو، کاری تۆ نہبوو!

ئالیووشا، کاتیک بہرہولای ئیوان وہرپیکہوت، ناچار بوو بہلای مالی کاترینا ئیوانادا تیپہرئ. پہنجیرہکان پووناک بوون. لہ ناکاو لہ جیی خوی راوہستا و بریاریدا بچیتہ ژوورئ. حہوتوویہک زیاتر بوو چاوی بہ کاترینا ئیوانا نہکہوتبوو. بہلام ئیستا لہخوړا لہلدیدا کہ دہبی ئیوان لہلای ئہوبئ، بہتایبہت شہوی ئہو پوڑہ سامناکہ. لہدەرگای دا و تاہات لہ پلیکانہکان و ہسہرکہوئ، کہ شوقی کزی لہنتہریک پووناکی کردبووہ و پیاویک خہریک بوو پیندا دہہاتہ خواری. کہ نزیکبووہ ناسییہوہ، ئیوانی برای بوو. دیار بوو لہلای کاترینا ئیوانا بوو.

ئیوان فیوڈوروویچ بہشیوہیہکی ساردوسر گوتی: «ئہتوی، گوتم بلئی کی بی؟ دہی من دہرؤم، خوداحافیز! دہچی بو لای ئہو؟»
- ئہرئ.

- بہ قسہی من دہکھی مہچؤ. زور نارہحہتہ توش بچی زیاتر تیکدہچی، مہچؤ.

لہسہرہوہ دہرگاکہ لہ سہر رہقی پشت کرایہوہ و دہنگیک ہات:

- نا، نا! ئالکسی فیوڈوروویچ، لہلای ئہو بووی؟

- ئہرئ، لہلای بووم.

- پہیامی بو نہناردووم؟ ئالیووشا وەرہ سہرئ. ئیوان فیوڈوروویچ توش

دہبی بگہرئیہوہ. حالی بووی؟

قسه که ی ئه وهنده قورس و فرمان پیده رانه بوو، ئیوان فیوډور وویچ دوی تاویک دوودی، بریاریدا له گه‌ل ئالیووشا برواته وه سه‌ری. له‌به‌ر خۆیه وه به تووره‌یی گوتی: «له‌پشت ده‌رگا که گویی گرتبوو،» به‌لام ئالیووشا ده‌نگی ئیوانی نه‌بیست.

ئیوان فیوډور وویچ، پۆیی بو ژووری میوانداری و گوتی: «بمبووره که بالته‌که‌م داناکه‌نم. نامه‌وی دانیشم. ته‌نیا خوله‌کیک ده‌مینمه‌وه.

کاترینا ئیوانا گوتی: «ئالکسی فیوډور وویچ دانیشه،» به‌لام خۆی هه‌ر به پیوه بوو. له‌و ماوه‌یه‌دا گۆرانیکی ئه‌وتۆی به‌سه‌ردا نه‌هاتبوو، به‌لام چاوه ره‌شه‌کانی نه‌خسییه‌کی تیدا ده‌ره‌وشایه‌وه. ئالیووشا دواتر وه‌بیری هاته‌وه که له‌و کاته‌دا زۆری پی‌جوان بووه.

- داوای لی‌کردی چیم پیتی؟

ئالیووشا راست چاوی له‌ چاوی بری و گوتی: «ته‌نیا شتی‌ک، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه چاوپۆشی لی‌که‌ی، له‌وه‌ی (شه‌ژا و زمانی که‌وته ته‌ته‌له) «... له‌نیوانتان دایه... یانی ئه‌و رازه‌ی کاتی ئاشنایه‌تیتان... له‌و شاره... له‌ دادگا باسی نه‌که‌ی.»

کاترینا ئیوانا به‌ پیکه‌نینیکی تاله‌وه گوتی: «ئه‌ها، ئه‌وه‌ی که له‌به‌ر خاتری پاره خۆم‌دا به‌ سه‌ر که‌وشه‌کانیدا! بو، له‌به‌ر من ده‌ترسی یان له‌به‌ر خۆی؟ داوام لی‌ده‌کا چاوپۆشی بکه‌م. - له‌کی؟ له‌ ئه‌و یان له‌ خۆم؟ ئالکسی فیوډور وویچ، پیتیمی بزانی!»

ئالیووشا، که‌ هه‌ولی ده‌دا له‌ وته‌که‌ی تییگا، به‌ وردی چاوی تیبیری و به‌ ئارامی وه‌لامی دایه‌وه: «له‌ تۆش و له‌ خۆشی.»

کاترینا ئیوانا به‌ شیوه‌یه‌که‌ی تۆسنانه ده‌نگی هه‌لینا: «خۆش‌حالم ئه‌وه ده‌بیستم،» له‌ نا‌کاویش سووره‌لگه‌را. پاشان وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ره‌شه بکا، گوتی: «ئالکسی فیوډور وویچ، هیشتا من نانا‌سی. ته‌نانه‌ت خۆشم هیشتا خۆم نانا‌سم. ره‌نگه‌ سه‌به‌نی دوی لی‌پرسینه‌وه به‌ په‌رۆیه‌کی پیس کلکم بگرن و فری‌مده‌ن.»

ئالیووشا گوتی: «سادقانه شایه دی بدهی باشه، له وهش زیاتر هیچ چاوه پروانیه کی دیکه مان نییه.»

کاترینا ئیوانا به ددانه چیره وه گوتی: «ژنان زور جار سادق نین. هر سه عاتیک له مه و بهر بیرم ده کرده وه که ناویرم دهست له و پموزنه بدهم... هر دهلیی دهعبایه... به لام نا، هیتشتا به مروقی دهزانم!» هر له و کاتدا که به ره و ئیوان فیؤدور وویچ پرووی وهرده گتیرا، وهک شیت و هار له ناکاو قیژاندی: «یانی کاری ئه و بووه! یا ئه و باوکتانی کوشتووه؟» ئالیووشا هر خیرا تیگه یشت که ئه ویش ئه و پرسیاره ی له ئیوان کردووه، رهنگه تاویک بهر له هاتنه ژووری. ئه ویش نهک جاریک، به لکو سه د جار، هه موو جاریکیش له سه ر ئه و پرسیاره به کیشه هاتبون.

کاترینا ئیوانا هه روا که پرووی له ئیوان فیؤدور وویچ بوو، له دریزه ی قسه کانیدا گوتی: «دهمویست بچم بو سهردانی ئیسمیر دیاکوف... تو قه ناعه تت پیهنام که دیمیتری فیؤدور وویچ، فیؤدور پاولوویچی کوشتووه. من بروام به قسه که ی تو کرد!» ئیوان زهرده یه کی خه ماوی نیشته سه رلیوی. ئالیووشا به و قسه یه هه لبه زییه وه. پیوانه بوو تا ئه ورا ده یه لیکن نزیکن و موو به به نیاندا ناچی.

ئوان باسه که ی گوری: «باشه، ئیتر به سیکه ن. من ده روم. سبه نیی دیم.» خیرا وهر سوورا، له ژووره که چووه ده ری و به پلیکانه کاندایا داگه را. کاترینا ئیوانا، به هه ردوو دهستی شانی ئالیووشای گرت و وهک ئه وه ی فه رمانی پییدا به سرتیه کی عه جوولانه گوتی:

- برۆ به دوایدا! پییگه وه! چاوی لی خافل مه که! شیت بووه! بو نازانی وهک شیت و هاری لی هاتووه؟ تووشی تاویا بووه: یاوی میتشک. دوکتور گوتی: «برۆ. هه لی به دوایدا...»

ئالیووشا هه ستا سه ری و به دوای ئیوان فیؤدور وویچدا هه لات، که په نجا هه نگاویک دوور که وتبووه.

ئىوان تىگە يىشت كە ئاليوشا بەدوايدا رادەكا. خىرا ئاوپى دايەوہ: «چت دەۋى؟ پىنگوتى خۆتم پىنگەيەنى، چونكە شىت بووم.» بە توورەيىش گوتى: «ھەموو ئەوانەم لەبەرە.»

ئاليوشا گوتى: «رەنگە بە ھەلە چووبى؛ بەلام ئەوہى راستە كە دەلى نەخۆشى. ھەر ئىستا چاوم لە روخسارت كرد. ئىوان زۆر تىكچووى، رەنگى مردوت لى نىشتوۋە.»

ئىوان بىئەوہى راۋەستى مى رپى گرت. ئاليوشاش وەدواى كەوت. ئىوان بە نەرمى و بى توورە بوون، رووراست و كونچكاوانە پرسىي: «ئالكسى فيۇدۇرۋويچ، دەزانى مروڤ چون شىت دەبى؟»

- نا، نازانم. پىموايە شىتى چەندىن جۆرى ھەيە؟

- بلىي پياو خۆى بزانى خەرىكە شىت دەبى؟

ئاليوشا بە سەرسوورمانەوہ وەلامى دايەوہ: «پىموايە پياو ناتوانى لەو حالەدا بە جوانى خۆى ببىنى.»

ئىوان تۆزى مات بوو و لە ناكاو گوتى: «ئەگەر دەتەوئى لەگەل من بەرپىدا برۆى، تىكايە باسەكە بگۆرە.»

ئاليوشا شەرمناە گوتى: «ئاخ، لەبىرم نەبوو، نامەيەكم بۆ ھىناۋى،» نامەكەى لىزاي لە گىرفانى دەرھىنا و دايە دەستى ئىوان. لە ژىر دارتلىك راۋەستابوون كە گولۆپىكى پىۋە ھەلكرابوو. ئىوان خىرا دەستووسەكەى ناسىيەوہ. بە بزەيەكى زىرەكانەوہ گوتى: «پەككو، لە دەست ئەو شەيتانە!» بىئەوہى پاكەتەكەش ھەلچىرئى، لەتوكوتى كرد و بلاۋى كەردەوہ. وردەكاغەزەكان با بردى.

ئىوان بە لەبىزىكى پرسووكايەتى گوتى: «پىموايە ھىشتا نەبۆتە شازدە سالان دەيەوئى خۆيمان بەسەردا بىرئى،» دىسان بە گوئى شەقامەكەدا كەوتەرئى.

ئاليوشا بەسەرسوورمانەوہ پرسىي: «مەبەستت چىيە لە خۆيمان بەسەردا دەبرى؟»

- دتهوئى بزاني، راست ئو كارهى ژناني بهستوكه دهيكهن.

ئاليوشا، خه مبارانه و تارادهيهك تووربه دهنگى هه لينا: «چون دلت دئ قسهى وادهكهى، ئيوان ئهوه به راستته؟ ئه و كچه منداله، چون تومت له و منداله دهدهى؟ نه خوشه؛ زوريش نه خوشه. ئه و يش خهريكه شيت دهبى... ناچار بووم نامهكهى بئتم بوّت... خودا خودام بوو شتيكت لئيبستم... به هيوابووم نه جاتى بدهى.»

- به هيواي من مه به. ئه گهر ئه و منداله، خو من په رستارى نيم. ئالكسى بيدهنگ به. واز له و قسانه بيته. من ههر بيريشى ليناكه مه وه. ديسان بيدهنگ بوونه وه.

ئيوان ديسان به تووربهى گوراندى: «ئو ئيستا هه تا به يانى له بهر دايكى دوو عالهم ده پاريته وه كه نيشانيدا سبه ينى له دادگا چون هه لسوكه وت دهكا.»
- مه به ستنت... مه به ستنت كاترينا ئيوانايه؟

- ئه رى. كه ميتنكا نه جاتدا، يان له نئوى به رى. دوعا دهكا تيشكى هيو و رينوينى دلى رووناك بكاته وه. خو ناتوانى بريار بو خوى بدا. هيشتا دهرفتهى نه بووه بريار بدا. ئه و يش من به په رستارى خوى ده زانى. دهيه وئ لايه لايهى بو بكم و بيلاوئتم.

ئاليوشا به له بزىكى خه مناكانه گوتى: «براكهم، كاترينا ئيوانا خوشى ده وئى.»

- رهنگه؛ به لام من دلم پئوهى نيه.

ئاليوشا به شيويهكى شه رمانانه و سه ركونه كه رانه له دريژهى قسه كانيدا گوتى: «ئو نازار ده كيشى. بو... هيندى قسهى واي بو دهكهى ته و او هيوادار دهبى. ده زانم هيوادارت كردووه.» گوتيشى: «بمبووره كه ئاوات قسه له گه ل دهكهم.»

ئيوان به تووربهى گوتى: «ئو جوهرى كه پئويسته ناتوانم هه لسوكه وتى له گه لدا بكم - كتوپر وازى لينا هينم و به بى شه رم كردن ناليم وازم ليه يناوه. دهبى سه بركهم تاكو حوكوم بو قاتله كه ده برنه وه. ئه گهر ئيستا لئى هه لپريم،

سبەینى لە دادگا بە لە نىو بردنى ئەو هیچو پوچە تۆلە لە من دەکاتەو. چونکە
 رقی لەو و دەشزانى رقی لیتەتى. هەمووی درۆیه، درۆ لە سەر درۆ! هەتا
 کاتیک لى هەلنە برین هیوا براو نابى و ئەو پمووزنە لە نىو نابا، چونکە دەزانى
 من دەمەوى لەو گرفتارییه پزگاریکەم. خۆزگە ئەو حوکمە نەگبەتییە
 دەربکرایه!»

وشەى «قاتل» و «پمووزن» لە دلى ئالیووشادا بوو بە زایەلەیکى بە ژان.
 تۆزى بیری لە وتەکانى ئیوان کردەو و پرسى:

- ئاخەر چۆن دەتوانى میتیا لە نىو بەرى؟ دەتوانى چ شایەدییهک بدا که
 دەبیتە هوى لە نىو چوونى میتیا؟

- هیشتا ئەو نازانى. بەلگەیکى لە لایه و دەستووسى میتنکایه.
 بەخاترجەمى ئەو بەلگەیه دەیسەلمیتى که ئەو باوکمانى کوشتووه.

ئالیووشا گوراندى: «مەحاله!»

- بۆ مەحاله؟ خۆم خویندوو مەتەوه.

ئالیووشا بە گەرمى دووپاتیکردەوه: «بەلگەى وا هەر نیه! چونکە ئەو
 پیاو کوژ نیه. ئەو قاتلى باوکم نیه، کارى ئەو نیه، نا. کارى ئەو نیه!»

ئىوان فێدۆرۆویچ لە ناکاو پراوەستا و بە خوین ساردییهكى ئاشکراوه
 پرسى: «ئەى قاتل کتیه؟ بە برۆای تۆ دەبى کى بى؟» بە دەنگى گپ و
 لەخۆبایانە ئەوهى گوت.

ئالیووشا بە دەنگى ئارام و کارتیکەرانه گوتى: «خۆت دەزانى کتیه.»

- کى، مەبەستت ئەو قسە هەلیتوپلیتانهیه وا سەبارەت بە ئیسمر دیاکوفى

شیت و فیدار کهوتۆتە سەر زاران؟

ئالیووشا لە ناکاو هەستیکرد سەرتاپای دەلەرزى، وشەگەلى «خۆت دەزانى

کتیه» بى ئیختیار بە زاردا هاتبوو. هەناسەى سوار بووبوو.

ئىوان بە شێوهیهكى وەحشیانە هاواریکرد: «کى؟ کى؟» لەپەر ئارا و قارای

لى هەلگیرا.

ئالیووشا، ديسان به دهنگيكي نزيك به سرتوه دريژهي به قسه كاني دا:
«تهنيا شتيك ده زانم، ئه وهى باوكماني كوشت تو نه بووى.»
ئىوان به جاري تووشى سه رسوورمان بو.
- تو نه بووى! مه به ست له «تو نه بووى!» چييه،
ئالیووشا به دلنبايي دووپاتي كرده وه: «ئو كه سهى باوكماني كوشت،
تونه بووى، كاري تو نيه!»
نيو ده قيقه يه ك بيدهنگ بوون.
ئىوان، به بزهيكي سارد و سره وه گوتي: «ئه وه خوشم ده زانم. خه ريكي
ورينه ده كهى؟» چاوى له ئالیووشا بريبوو. ديسان له ژير كول كهى كاره باكه
راوهستان.
- نا، ئىوان. خو ت چه ند جار گوتوته كوشتوومه.
ئىوان، داموانه منجاندى: كه نكي شتي وام گوتوه؟ من له موسكو بووم...
كه نكي شتي وام گوتوه؟»
ئالیووشا له دريژهي قسه كانيدا گوتي: «له ماوهى ئه م دوومانگه دا واوه يلا،
زور ته نيا و بيكه س بووى، زور جار ئه وه ت به خو ت گوتوه.» وهك پيشوو به
نه رمى و راشكاوى قسه ي ده كرد، هر له وكاته شدا ده تگوت بي ئيختيار ده دوي
و پيره وي له فه رمانيكي روون و ئاشكرا ده كا. «خو ت تو مه تبار كردووه و به
خو تت سه لماندووه كه قاتل جگه له تو هيچكه سي ديكه نيه. به لام ئه و كاره ت
نه كردووه: به هه له چووى: قاتل تو نييت. حالي بووى؟ كاري تو نيه! خودا
ناردوومى ئه وه ت پيئييم.»
هه ردووكيان بيدهنگ بوون. خوله كيكي ته واو مه قيان نه كرد. هه ردووكيان
هه روا راوه ستابوون و چاويان له چاوى يه كتتر بريبوو. ره نغيان هه لبزركابوو.
له ناكاو سه رتاپاي ئىوان وه له رزين كه وت، شاني ئالیووشاي گرت و به
له بزىكي تووره گوتي:
- تو له ژوره كهى من بووى! شه وي له وي بووى، ئه و كه هات... داني
پياني... ديتوته، ئاگات لي بووه!

ئاليوشا به سهرسامى گوتى: «مبهستت كئيه - ميتيا؟»
 ئيوان شيتانه گوراندى: «ئەو نا، بەنەحەت بى ئەو پموزنە! بۆ زانيوتە ئەو
 دى بۆ ديدەنيم؟ چۆنت زانيوه؟ پىم بلى!»
 ئاليوشا كە ترسى لىنشىتبوو، منجاندى: «ئەو كئيه، نازانم باسى كى
 دەكەي.»

- ئەرى، حەتمەن دەزانى... دەنا بۆ لەو ئەگادارى... مەحالە نەزانى.
 ئيوان وەك ئەوھى دان بە خويىدا بگرى. لەسەرەخۆ پراوھستا و وايواند كە
 بىر دەكاتەوھ. چزەبزەھىكى سەير دەمى پى پان كردهوھ.
 ئاليوشا بە دەنگىكى لەرزوك ديسان وەقسە ھات: «براكەم، ئەوھ ھەر بە
 تۆ دەلیم، چونكە بروام پىدەكەي، ئىتر لە ھىچى دىكە ئاگادار نىم. ئىستا بۆ
 دوایين جار! خودا لە دلى ناوم كە ئەوھت پىبلىم. ئەگەر بىتتە ھۆى ئەوھى لەم
 ساتەوھ لەبەرچاوت تالبم..»

بەلام تا ئىستا ئيوان فيودورويچ واديار بوو تەواو دانى بەخويىا گرتووھ.
 بزەھىكى ساردوسر كەوتە سەرلىئوى و گوتى:

- ئالكسى فيودورويچ، تاقەتى پىغەمبەران و فيدارانم نىيە - بەتايبەت
 رەوانەكراوانى خودا - تۆش ئەوھ زۆر چاك دەزانى. لەم ساتەوھ رەنگە بۆ
 ھەتاھەتا پىوھندىم لەگەل تۆ نەمىنى و لىكەھلېرىين. تكات لىدەكەم لە سەر ئەم
 دوورپىيانە لىم جيا بەوھ. مەزلەكەي تۆش لەولاوھىيە. واچاكە ئاگات لەخۆت بى
 و بەتايبەتى ئەمرو تخونم نەكەوى! حالى بووى؟

پووى وەرگىزا، بىئەوھى ئاوپ بداتەوھ، بە ھەنگاوى قورس و قايم كەوتە
 رى.

ئاليوشا لە دواوھ ھەراى لىكرد: «براكەم، ئەگەر لە ئەمرو بەدواوھ توشى
 پووداويك بووى، بەرلە ھەمووكەس وەرە بۆ لای خوم!»

بەلام ئيوان وەلامى نەدايەوھ. ئاليوشا لە سەر دوورپىيانەكە چووه ژىر
 كۆلەكەي كارەبايەك و پراوھستا، ھەتا ئيوان لە تاريكىدا بزر بوو. پاشان
 وەرسوورا و بەرەو مالى وەرپىكەوت. ئاليوشا و ئيوان ھەردووكىان لە

ژووری خزمه تکاراندا ده ژيان؛ هيچ کاميان پښان خوښ نه بوو له و ماله چوله ی باوکياندا نيشته جی بن. ئاليوشا له مالي بازارگانیک، ژووریکي به کړی گرتبوو. ئيوانيش هر له و گهره که وده تاغیکي پيشخزمه تيبانه ی گه وره و به رفره ریحي به کړی گرتبوو، که دیوار به دیواری مالي بیوه ژنيکی جوان و خوشگوزهران بوو. نه و بیوه ژنه میړده کارمهنده که ی نه مابوو. تهنیا کلفه تیکي بوو، نه ویش ژنيکی نه رخناس و کهړ و بادار بوو. هه موو پوژي سعات شه شی عه سر ده خزایه پخه فه که یه وه و سعات شه شی به یانی هه لده ستا. ئيوان فیودورویچ له م دوایبانه دا پرووی له شادی و ژيانی خوش وهرگیرابوو و خووی به تهنیایی گرتبوو. له ژووریکدا ده ژیا و هه موو کاروباره کانی خو ی جی به جی ده کرد و سهری به هيچ کام له وده تاغه کانی دیکه دا نه ده کرد. گه یشته به ر ده رگای مالي، هات ده سته بری بۇ نالقه ی ده رگاکه و له پر راوه ستا. هه سته کرد نازای نه ندای له داخ و رقان ده لهرزی. زوو ده سته له نالقه ی ده رگاکه به ردا و له گه ل جنیویک وهرسوورا و به په له گه راپه وه. کیلومه تر و نیویک به ریدا پرویشت تا گه یشته ماله دارینه یه کی چکوله و داروبار رزیو که زیاتر له کوخیک ده چوو، ماریا کیندراتیفنا له وئ ده ژیا، هر نه و جیرانه ی بۇ وهرگرتنی شوربا ده هات بۇ چیشخانه که ی فیودورپاولوویچ و جاریک ئیسمیر دیاکوف گیتاری بۇ لیدابوو و گورانیی بۇ گوتبوو، ماله چکولانه که ی خویان فروشتبوو و ئیستا له گه ل دایکی له و خانووه دارینه دا ده ژيان. ئیسمیر دیاکوف نه خوش بوو. هیچکس پی وانه بوو ده مینئ. له دوا ی مردنی فیودورپاولوویچ چووبوو بۇ لای نه وان. ئيوان فیودورویچیش که هیژیکي کتوپر به دوا ی خویدا راپده کیشا. هر ئیستا ده یویست بچ بۇ لای نه و.

یەكەمین چاوپێكەوتن لە گەڵ نێسمیر دیاكۆف

ئەمە سێهەمین جار بوو ئیوان لەدوای گەرانهوه له مۆسكۆ دەچوو بۆ لای ئیسمیر دیاكۆف. یەكەم جار دوای رووداوهكه چوو بۆ لای و قسهی له گەڵ كرد، ئەو رۆژه بوو كه هاتبوو، پاش ئەوه دووچهوتوو دواتر، دیسان چوو بۆ سەردانی. بەلام لێرەدا كوتاییی بە دیدارەكانی نەهینابوو. بۆیە مانگیك زیاتر بوو چاوی پیتی نەكەوتبوو، هەوالیشی لێی نەبوو. ئیوان پینچ رۆژ دوای مردنی باوكی گەرآبوو، بۆیە له رپۆرەسمی ناشتنی باوكیدا بەشداریینەكرد كه رۆژێك بەر له گەرانهوهی بەرپۆه چوو. هۆی وەدەرنگ كهوتنەكەشی ئەوه بوو ئالیووشا ناوینشانی نەدەزانی و ناچار بوو بچن بۆ لای كاترینا ئیوانا تاكو برووسكەى بۆ بنێرى. لەلایەكیشەوه ئیوان فیدۆرۆویچ لەگەڵ گەیشتنە مۆسكۆ چوو بۆ دیدەنى خوشكى و پوورى و برووسكەى بۆ لیدان، بەلام ئیوان هەتا چوار رۆژ دوای گەیشتن نەچوو بۆ لایان. پێویست بە گوتن ناك، لەگەڵ ئەوهی برووسكەى پینگەیشت بە چوارنال گەرآیهوه بۆ شارەكەمان. یەكەم كەس كه چوو بۆ دیدەنى ئالیووشا بوو. ئیوانیش بەو پەرى سەرسوورمانەوه بۆی دەرکەوت كه بە پێچەوانەى گومانى خەلك، میتیا بە تۆمەتبار نازانى و بە راشكاوى دەلى ئیسمیر دیاكۆف قاتلە. دواتر، پاش چاوپێكەوتنى لەگەڵ سەرۆكى پۆلیس و دادوهر و بیستنى چۆنیەتیی رووداوهكه و تۆمەتبار و قولبەست كردنى میتیا، سەرى له ئالیووشا سوورما و هاتە سەر ئەو باوهرەى كه ئالیووشا بەهۆى هەستى هاودلى و برايانە

میتیا به بی‌تاوان ده‌زانی. چونکه ئیوان ده‌یزانی ئالیووشا هۆگرییه‌کی زۆری به میتیا هه‌یه.

وا باشه یه‌ک دوو وشه‌ش سه‌باره‌ت به هه‌ستی ئیوان دهره‌ق به دیمتری فیۆدۆرۆویچی برای بدرکینم. ناخۆشی نه‌ده‌ویست، ته‌نیا هیندی جار دهره‌ق به ئه‌و دلسۆزی ده‌نواند، که ئه‌ویش هاوړی بوو له‌گه‌ل ږق و بیزاری. قیزی له هه‌لسوکه‌وت و ته‌نانه‌ت قه‌لافه‌تی دزیوی میتیا هه‌لده‌ستا. ئیوان زۆری پیناخۆشبوو که دهیدی کاترینا ئیوانا چه‌ز له میتیا ده‌کا. له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا هه‌ر ئه‌و ږۆزه‌ی گه‌یشته‌وه مائی خیرا چوو بو سهردانی میتیا. ئه‌و ملاقاته‌ش گومانی ئه‌و تاوانه‌ی له میشکی ئیواندا نه‌ک که‌م نه‌کرده‌وه، به‌لکو قایمتریشی کرد. دیتی میتیا زۆر شله‌ژاوه و وه‌ک شیتی لیه‌اتوو. میتیا چه‌نه‌دریژی و چه‌قه‌سرۆیی کردبوو. به‌لام قسه‌کانی ئالۆز و بی‌سه‌ره‌وبه‌ره بوون. قسه‌ی زلی ده‌کرد، ئیسیمیر دیاکۆفی به تاوانبار ده‌زانی و به جارێ تیکه‌لی کردبوو. سه‌ری زمان و بنی زمانی سی هه‌زار ږوبل بوو، که ده‌یگوت باوکی لئی «دزیوه». له په‌ستا دووپاتی ده‌کرده‌وه: «ئه‌و پارهی هه‌ی خۆم بوو. پارهی خۆم بوو. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر دزیباشم، هه‌قم بوو.» سه‌باره‌ت به‌و شایه‌دیانه‌ی، به زه‌رده‌ی ئه‌و دابوویان، نار‌ه‌زایه‌تی دهرنه‌ده‌برێ، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ده‌یویست راستیه‌کیش به‌قازانجی خۆی بگۆرێ، نه‌یده‌توانی بیسه‌لمینێ و قسه‌که‌ی به هه‌یچ دهرده‌چوو. وادیار بوو نه‌یده‌ویست له هه‌مبه‌ر ئیوان یان که‌سانی دیکه‌دا به‌رگری له خۆی بکا. به‌په‌چه‌وانه ئه‌و تۆمه‌تانه‌ی زۆر پیناخۆشبوو و پیتی تووره‌ و ئاله‌تی ده‌بوو؛ زووزوو هه‌لده‌چوو جنیوی به هه‌مووان ددا. کاتیک باسی شایه‌دییه‌که‌ی گریگۆری ده‌کرا که دهرگاکه ئاوه‌لا بووه، به‌شینه‌یه‌کی پرسووکایه‌تی ده‌یدا له قاقای پیکه‌نین و ده‌یگوت: «ئه‌وه‌ی ئه‌و دهرگایه‌ی کرده‌وه شه‌یتان بوو.» به‌لام نه‌یده‌توانی به‌روونی سه‌باره‌ت به‌و راستیه‌ بدوێ. ته‌نانه‌ت توانی له ماوه‌ی دیداره‌که‌یاندا قسه‌ی ناخۆش به ئیوان بلێ و نه‌راندی به‌سه‌ریدا که ئه‌و که‌سانه‌ی له من به‌گومانن «هه‌قی هه‌موو شتیکیان هه‌یه» به‌لام هه‌قیان نییه‌ شکیان له‌و بی و دادگایی بکه‌ن. له

سەر يەك ئەو دیدارەى له گەل ئیوان زۆر تال و ناخۆش بوو و به هیچ شیوهیهک ناتوانین ناوی دیداریکی دۆستانەى لى بنیین. دواى ئەو دیدارە ئیوان فیۆدۆرۆویچ له پێوه چوو بۆ لای ئیسمیر دیاکۆف.

کاتیک له مۆسکۆوه به سواری شه مه نده فەر ده گه رایه وه، بیرى له دوايين وتووێژى خۆى و ئیسمیر دیاکۆف ده کرده وه که ئەو ئیوارەیه بهر له سه فەرە کهى له لای بووبوو. زۆر بهى شته کان به برۆای ئیوان جیى شک و گومان بوون. به لام کاتیک وه لامى دادوهرى ده دایه وه، ئەو کاته هیچی نه گوت، ده ستى راگرت چونکه ئەو کاته ئیسمیر دیاکۆف له نه خۆشخانه بوو. دوکتۆر هیرتیزنستیۆب و دوکتۆریکی دیکه که ناوی واروینسکی بوو، کاتیک له نه خۆشخانه چاویان پیتی که وت، له وه لامى پرسیاره پیدار گرانه کانیدا به دلناییه وه گوتیان که بیگومان سه رودل لیها تنى ئیسمیر دیاکۆف راست بووه، کاتیک پرسى ئیسمیر دیاکۆف پۆژى روودا وه که خۆى نه خوش خستوه یان نا، به راستى تووشى سه رسوورمان بوون. پاشان تینانگه یاند که فى لیها تنى ئەو شه وهى به هه لگه وت بووه و گه شکه کهى زۆرى خایاندووه و چه ند جار له سه ر يەك سه رودلى لیها توه. به جۆریک که نه خۆشه که سه تاسه ت ژيانى له مه تر سیدا بووه. دواى ده وا و ده رمانىکى زۆر توانیيان دلنایا بن که نامرئ. دوکتۆر هیرتیزنستیۆب له درێژهى قسه کانیدا گوتى: «به لام له وانه یه هه تا ما وه یه ک، بۆ هه تا هه تا نا، ئە قلى بگۆردى.» له وه لامى بى سه برانه ی ئیوان فیۆدۆرۆویچدا که گوتى ئیستا شیتته یان نا، گوتى که شیتتییه کهى زۆر گرینگ نییه و ناتوانین بلین ته وا و شیتته، به لام تووشى شله ژان و په رۆشى پۆحى بووه. ئیوان فیۆدۆرۆویچ بریاریدا هۆى ئەو ئالۆزى و شله ژانه رۆحییه بدۆزیتته وه.

له نه خۆشخانه ئیزنیاندا له پێوه چاوى به نه خۆشه که بکه وئ. ئیسمیر دیاکۆف له به شىکى تايبه تى نه خۆشخانه که له سه ر چرپایه کى بارىک راکشابوو. چرپایه کى دیکه ش له ژووره که دابوو، بازرگانىکى خه لکى شاره که مان له سه رى ره هیل بووبوو، که به هۆى نه خۆشى دل وه له شى

په‌نهمیبوو و دیار بوو له حالی گیانکه‌نشت دایه و بی‌ئوه‌ی گویی بده‌نی ده‌ستیان کرد به قسه‌ کردن. ئیسمیر دیاکۆف هه‌رکه‌ چاوی به ئیوان فیو‌دۆرۆویچ که‌وت، به سه‌رسوورماوانه‌وه بزهی هاتی و له‌و ساته‌دا ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ دیار بوو. لانیکه‌م ئیوان وای هاته‌ به‌رچاو. جگه‌ له‌وه‌ش، قه‌لافه‌تی ئیسمیر دیاکۆف زۆر سه‌رنجی راکیتشا. هه‌ر له‌گه‌ل چاوی پیته‌که‌وت، شکی لا نه‌ما که نه‌خۆشه‌. زۆر لاواز و بی‌تاقه‌ت بوو، هیواش ده‌دوا و ویده‌چوو به زۆر زمانی بگنرێ و قسه‌ بکا. زه‌رد هه‌له‌گه‌ر‌ابوو. له‌ ماوه‌ی ئه‌و بیست ده‌قیقه‌ی پیته‌که‌وه قسه‌یانکرد، له‌ په‌ستا هاواری سه‌ری و ماسوولکه‌کانی له‌شی ده‌کرد و دیار بوو ئازار ده‌کیشی. ده‌موچاوه‌ وردیله‌ و کوسته‌که‌ی وردیله‌ تر دیار بوو و سه‌ر و قزی ئالوزا بوو، به‌جیی فۆکله‌ش تۆپه‌لی قزی لوول و شیواو که‌وتبووه سه‌ر ته‌ویلی. به‌لام چاوی چه‌په‌ی خیل بووبوو و ده‌تگوت ئاماژه‌ به‌ شتی که‌ ده‌کا، واشی به‌خۆی ده‌سه‌لماند که‌ فه‌رقی نه‌کردوو. «قسه‌ کردن له‌گه‌ل مروّقی زانا و زیره‌ک هه‌میشه‌ پر‌بایه‌خه‌.» ئیوان له‌رپۆه‌ ئه‌و قسه‌ی وه‌بیر هاته‌وه‌. له‌په‌نای لا‌قیدا له‌ سه‌ر کورسیله‌یه‌ک دانیش‌ت. ئیسمیر دیاکۆف زۆر به‌ زه‌حمه‌ت له‌ سه‌ر چرپاکه‌ خۆی ئه‌مباره‌وبار کرد، به‌لام یه‌که‌م که‌س نه‌بوو که‌ ده‌ستیکرد به‌ قسه‌ کردن.

ئیوان لیپرسی: «ده‌توانی قسه‌م له‌گه‌ل بکه‌ی؟ زۆرت ماندوو ناکه‌م؟»
 ئیسمیر دیاکۆف به‌ ده‌نگیکی کز و نه‌خۆشانه‌ منجاندی: «به‌لی ده‌توانم»
 وه‌ک ئه‌وه‌ی دلخۆشی میوانیکی تووره‌ بداته‌وه‌، به‌ له‌بزیکی نه‌رم درێژه‌ی پێدا: «گه‌وره‌م له‌میژه‌ هاتویه‌وه‌؟»

- ئه‌مرو گه‌یشتمه‌وه‌... هاتم بو ئه‌وه‌ی بزانه‌م که‌وتویه‌ چ زه‌لکاویکه‌وه‌.
 ئیسمیر دیاکۆف هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیتشا.
 ئیوان فیو‌دۆرۆویچ له‌ زمانی هه‌لخلیسکا: «بو هه‌ناسه‌ هه‌له‌ده‌کیشی، خو تو ئاگات له‌ هه‌موو شتی که‌ بو!»

ئیس‌میر دیاکۆف مات و م‌رومۆچ ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ ما.

- قوربان چۆن ئاگادار نه بووم؟ پيشتير هه موو شتيك مه علوم بوو. به لام
من چوو زانم كار به و جيبه دهگا؟
- چي مه علوم بوو؟ خۆت له گيلي مه ده! ياني پيشبينييت كردبوو كه
سه رودلت ليدئ، كاتيک ده چووي بو ئه مباره كه؟ ناوي ئه و شوينهت هينا؟
ئيسمير دياكوف به له سه ره خوئي گوتي: «خۆ له كاتي پرسينه وه دا ئه وهت
نه گوتوه؟»

ئيوان فيودورويچ له ناکاو ههستي به رق و توورپه يي كرد.
- نا، هيشتا نه مگوتوه، به لام حه تمه ن ده يلیم. حه زه رته ي به ريزت ده بي زور
چاکمان بو باسبكه ي، جوان له گويشي بگه، ئيجازت پيناده م گالته م پييكه ي
و پيتوايي ده تواني كلاويش له سه ر من نئي!
ئيسمير دياكوف هه روا له سه ره خو، به لام بو تاويك چاوي قووچاند، گوتي:
«قوربان، من ئه وه نده م هيو ا به ئيوه يه، به قه د خودا، بو ده بي گالته تان
پييكه م؟»

ئيوان فيودورويچ هه ليدايه: «جاري ده زانم كات و ساتي في ليها تن
پيشبيني ناکري، زورم پرسيار کردوه؛ پيتوانه بي ده تواني به مني بسه لميني.
ده ي چۆن بوو پيشتير كات و ساته كه يت پيگوتم و هه روه ها سه باره ت به
ئه مباره كه ش؟ ئه گه ر به درۆ خۆت وا ليته کردوه چۆن ده تزاني سه رودلت
ليدئ و له پليکاني ئه مباره كه وه ده كه وييه خوارئ؟»

ئيسمير دياكوف، به قه ستي دهنگي دريژ کرده وه و گوتي: «قوربان،
هه رچونيك بي ناچارم روژئ چه ند جار بچه ئه مباره كه وه. قوربان سالي
پيشووش به وشيوه يه له وه تاغي ژير هه وره بانه كه كه وتمه خوارئ. ئه وه
راسته كه روژ و کاتي في ليها تنه كه پيشبيني ناکري، به لام پياو جاري وايه له
دلي ده دا.»

- به لام تو روژ و کاته كه يت پيشبيني کرد!

- قوربان، سه بارهت به سه رودل لیهاتنه که ی من وا چاکبوو پرسیار له پزیشکه کانی ئیره بکه ی. ده توانی لییان بپرسی به فیل بووه یان به راستی؛ هیچ که لکیکی نییه ئه وه نده ی له سه ر برۆین.

- ئه ی ئه مباره که؟ چۆن ئاگاداری ئه مباره که بووی و ده تزانی ده که ویته ناوی؟

- وادیاره ناتوانی مه سه له ی ئه مباره که له زه ینتدا هه لکه ی! هه ر له و کاته دا که که و تمه نیو ئه مباره که وه، ترس و دلله راو کتیه کی زۆرم هه بوو. ئه وه ی له هه موو شتیک زیاتر ئارا و قارای لیته لگرتم، له ده ستدانی ئیوه و بیشتیان مانه وه م بوو. بۆیه کاتیک چومه نیو ئه مباره که وه له دلی خۆمدا گوتم: «ئه گه ر بکه وم، له پیره فیم لیدئ؟» قوربان هه ر له بهر ئه و ترسه بوو له ناکاو تووشی ئه و حاله ته بووم که به سه رمدا دئ... هه ربۆیه به سه ره وه له پلیکانه کان که و تمه خوارئ. هه موو ئه مانه و ته وای ئه و قسانه ی پیشووی من که ئه و پوژه عه سر له بهر ده رگا که بۆم گپرایه وه و گوتم چه نده ده ترسم و باسی ئه مباره که م کرد، هه موویم بۆ دوکتور هیرتیزنستیۆب و نیکولا پارفنوویچ گپراوه ته وه و هه مووشی له شایه دی نامه که دا نووسراوه. دوکتوری نه خوشخانه که ش، ئاغای واروینسکی قه بوولیکرد که ئه و فکره، یانی ترسی که و تنه خواره وه، بوته هۆی ئه و سه رودل لیها تنه. راست ئه و کاته ش بوو سه رودلم لیها ت. نووسیویشیانه، یانی حه تمه ن ئه و ترسه بوته هۆی ئه و فی لیها تن، قوربان.

ئیس میر دیاکوف کاتیک قسه که ی ته و او کرد هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، که ده تگوت به جارئ هیزی لیپراوه.

ئیوان فیو دۆروویچ، که تارا ده یه ک شله ژا بوو گوتی: «که وایه له وته کانتدا ئه وه ت گوتووه؟» ده یویست به دووپا تکردنه وه ی مشتومر ده که یان بیترسینی، به لام بۆی ده رکه وت که ئیس میر دیاکوف خۆی راستی هه موو شتیک گوتووه.

ئىسمير دياكوف لىبراوانه گوتى: «ترسى چىم بوو؟ ليگه رى با هم مو
راستىيه كان بنوسن.»

- وشه به وشه قسه كانى بهر ده رگات بو گىرانه وه؟

- نا، يانى وشه به وشه پىمنه گوتون، قوربان.

- پىنگوتن كه ده توانى فى له خوت بىنى، ههروهك ئه و كاته خوت پىوه
راده نا؟

- نا، ئه وه شم پىنه گوتن، قوربان.

- ئىستا پىمبلى، بو منت نارد بو چىرماشنىا؟

- ده ترسام بچى بو مۆسكو، چونكه چىرماشنىا نزيكتره قوربان.

- درو ده كه، خوت پىشنىارت پىكردم برؤم؛ پىنگوتم خوم له رى

چاره رهشى لادهم.

- ته نيا له بهر خو شه ويستى و فيداكارىي دؤستانه م بووه، چونكه كىشه و

ئالوزى بنه ماله كه م پىشبنى كردبوو و ده مويست ئىوه له و كىشه يه به دور

بن، قوربان. له بهر ئه وه بوو پىمگوتى له رى چاره رهشى لاده و ده مويست

تىبگه ي كه كىشه و ئاژاوه له ماله كه دا هه لده گىرسى و بو ئاگادارى له گىانى

باوكت له مالىدا ده مىنىيه وه.

ئىوان فىودورويچ له ناكاو تووره بوو، گوراندى به سه ريدا: «كه لله كه ر،

ده بوو راشكاوانه تر پىمبلى!»

- قوربان، له و كاته دا چؤن ده كرا راشكاوانه تر پىتيليم. له وه ده ترسام

وه قسه بىم و ئىوه ش له وانه بوو تووره بن. ديسان له وه ش ده ترسام دىمىترى

فىودورويچ كىشه و هه رايه كى دىكه وه رى بخا و ئه و پارهي هه لگرى و

بروا، چونكه ئه و پارهي به پارهي خوى ده زانى، به لام كى ده يزانى كاره كه

به و جىبه ده گا و پياوى تىدا ده كوژرى؟ پىموا بوو ته نيا ئه و سى هه زار رۆبله

ده با كه له ژىر بالنجه كه ي باوكتدا بوو. قوربان، له پاكه تىكدا بوو. قوربان،

به لام دىمان ئاوا كوشتى. قوربان، ئىوه خو شتان بىرتان له شتى وا ده كرده وه؟

ئىوان تۆزى مات بوو و گوتى: «بەلام ئەگەر دەلىلى نەدەكرا بىرى لىبگەيتەو، چۆن دەمتوانى بىرم بو ئەو، بچى و لە مالى بمىنمەو؟ قسەى بىسەرەو بەر دەكەى!»

- دەبوو بەو بزانى كە دەمويست بتتيرم بو چيرماشنيا، نەك مۆسكو.

- چۆن دەمتوانى بەودا بزانم؟

ئىسمير دياكوف زور بيهيزى دەنواند، ديسانيش خولەكك بىدەنگبوو.

- قوربان، دەبوو بەودا بزانى كە داوام لىكردى نەچى بو مۆسكو، بەلكوو

بچى بو چيرماشنيا. يانى دەمويست لە شوينىكى نزيكتر بى قوربان. چونكە

دىمىترى فيودورويچ بيزانيبايە زور دور نەكە وتوويهو دەستى بو كارىكى

ئاوا نەدەبرد. ئەگەر رووداويكىش بقەومايە، دەهاتيبەو و پاريزگاريت لە

منيش دەكرد، چونكە پىمگوتى گريگورى نەخوشە و منيش دەترسم توشى

ئەو سەرودلە دوا براو بەم. پاشان ئەو نيشانانەم بو باسكردى كە چەن جار لە

پەنجىرەكە بەدى، باوكت دەرگا كە دەكاتەو، ئەو بە دىمىترى

فيودورويچيش گوت. پىمابوو بوخوتان بىرتان بو ئەو دەچى كە ميتيا

كارىكى ئاواى لە دەستى و لەوانەيە ئيوەش ليرە بمىنمەو و تەنانەت

نەشچن بو چيرماشنيا.

ئىوان فيودورويچ بەخوى گوت: «واديارە زور بەروونى قسە دەكا، تەنيا

تۆزى منجە منج دەكا؛ كەوايە ئەو تىكچوونەى ميشكى كە هيرتيزنستوب

باسى دەكا، چيبە؟» بە دەنگىكى بەرزىش كە توورە بوونى پيوە ديار بوو:

«نەگبەتى، لەگەل منيش بە فىل و دەھوۋە ھەلسوكەوت دەكا.»

ئىسمير دياكوف بەشيوەيەكى مات و بەستەزمانانە قسەكەى خوى

خوار دەو: «بەلام ئەو كاتە پىمابوو بە تەواوى بوى چووى.»

ئىوان فيودورويچ ديسان قەلس بوو و گوراندى: «ئەگەر بمزانيبايە،

دەمامەو.»

- ئاخەر قوربان، پېموابوو بەھۆی تیگەیشتن لە مەبەستەكەم ئاوا بە پەلە
رۆیشتی بۆ ئەوھى لەرپى چارەپەشى لادەى، قوربان بۆ ئەوھى لە ترسانا
راكەى و خۆت دەربازكەى.

- پیتوایە ھەموو وەك تۆ ترسەنۆكن؟

- ببوورە قوربان، پېموابوو تۆش لە من دەچى.

ئىوان بە نارەحەتییەوھ گوتى: «ھەلبەت دەبوو بزەنم، دەشمزانی شتیکت
لەژیرسەردایە...» لە ناکاویش مەسەلەيەكى وەبیرھاتەوھ و گوراندى: «بەلام
درۆ دەكەى و درۆكەشت بە پى خۆى دەروا. لەبیرتە لە عارەبانەكەوھ
سەرکەوتى و پیتگوتم: «قسە كردن لەگەل مرۆقى زیرەك و زانا زۆر
بەنرخە؟» بۆیە بە رۆیشتنى من خۆشحال بووى، چونكە مەتحتدەكردم!
ئىسمیر دياكۆف لە پەستا ھەناسەى ھەلدەكیشا. رەنگى ھەلبزركا و بە
ھەناسەبركیوھ گوتى:

- لەبەر ئەوھ خۆشحال بووم، رازى بووى بەجىی مۆسكو بچى بۆ
چیرماشنيا، چونكە ئەوى نزیکترە. بەلام كە ئەو قسانەم كرد، نەمدەويست
مەتخ و تاريفت بكەم، بەلكو دەمويست سەرکۆنەت بكەم. خۆت سەرنج
نەدایە.

- سەرکۆنەى چى؟

- كە ئەو كارەساتەت پيشبینى كرد و باوكیشت بەجى هیشت و پاریزگاريت
لینەكردین. چونكە لەوانە بوو بەھۆى دزینی ھەزار رۆبلەوھ قۆلبەستم كەن
قوربان.

ئىوان دیسان دەمى ھەلمالى: «ئەى نەگبەتى! پیمبلى بزەنم، نەقلی ئەو لە
پەنجیرە دانەت بە دادوھرەكان گوت؟»

- ھەموو شتیکم بە بى پىچوپەنا پیتگوتن قوربان.

ئىوان فیۆدورۆویچ دیسان لەناخەوھ تووشى سەرسوورمان بوو و
دریژەى بە قسەكانى دا:

- ئەگەر ئەو كاتە بېرىم لە شتىك بگردايەتەو، حەتمەن ئەوھى بېرىم
لیدەكردەوھ دەغەلئى تۆ بوو. ديميتىرى رەنگ بوو بىكوژئ، بەلام قەت باوهر
ناكەم ديميتىرى دزىبكا... بەلام تۆ ھەموو دەغەلئىھەكت لە دەستدئ، خۆت بە
مەنت گوت كە دەتوانئ خۆت بېھۆش كەئ. دەبلئ نەتگوت!

- لەبەر ساويلكەبئى بوو، بە عومراتم بە درۆ فئم لە خۆم نەھىناوھ. ئەو كاتە
رەنگە ويستبئتم شاتوشووت بكەم، ئەوئش بەھۆئ گەوجىبەتئبەوھ. ئەو كاتە
زۆرم خاترى ئئوھ دەوئست. نەمدەوئست بېشارمەوھ.

- ديميتىرى برام بە راشكاوئ تۆمەتبارت دەكا كە قەتل و دزىنكردوھ.
ئئسمير دياكۆف ديسان بە بزەبەكئ تالەوھ گوتئ: «ئئتر چئبئ لە دەست
دئ؟ بەلگە و شاھەد ھەموو بە زەرەدى ئەون، كئ باوهر بە قسەكانئ دەكا؟
گرىگۆرى واسىلئبەوئچ دئتووبەتئى دەرگاگە كراوھتەوھ، قوربان. كەوايە
دەتوانئ بلئ چئ؟ گوتئ مەدەنئ! ھەولەدا خۆئ نەجات دا.»

بەھىواشئ لە قسەكەوت و لە ناكاو، وەك ئەوھى بېرىم بكتەوھ درئژەئ
پئدا: «قوربان، گوتت بەوانە نەبزوئ. دەبەوئ ھەمووئ بە سەر مندائ بئئئ و
بئسەلمئئئى كارئ من بووھ - ئەوھم بئستووھ قوربان. ئەگەر زىرەك بوائەم و
بمئوانئبئبە بە درۆ فئ لە خۆم بئئم و پئلام بۆ باوكت دارشتائە، پئشتر چۆن
بە تۆم دەگوت دەتوانم فئ لە خۆم بئئم؟ ئەگەر پئلامئ ئەو قەتلەم دارشتائە،
پئتوئبە ئەوھندە گەوجم بە زەرەدى خۆم شاھەدئبەكئ ئاوا بدەم؟ ئەوئش لائ
كورەكەئ! بەراستئ كەس شتى وائ نەبئستووھ! جا شتى وائ چۆن دەبئ؟
ئەگەر واش بوئبە، قەت ئەو رووداوھ نەدەقەوما. ئئستا ھئچكەس گوتئ لە
قسەكانمان نئبە، خودائ نەبئ، قوربان. ئەگەر برئار بئ ئەوھ بە دادوهر و
نئكۆلائ پارفئوئچ بلئئ، بەو كارەت پارئزگارئبەكئ باش لە من دەكەئ،
چونكە كەسئك كە بئپەردە قسە دەكا و نائشارئتەوھ، چۆن جئنايەتئ ئاوا
دەكا. ھەموو كەس ئەوھ دەزانئ.

ئئوان فئدۆرۆوئچ كە ئەو دەللئ و بەلگانەئ ئئسمير دياكۆف شوئئئ لە
سەر دانابوو، گوتئ: «چاكە»، بۆ برئنەوھئ مشتومرەكەئان ھەستا سەرپئ.

«من شکم له تو هەر نییه و پیموایه زۆر کارێکی قۆره پیاو له تو به گومان بئ. به پێچهوانه، زۆریشته سپاسدهکههه دانیاتکردم. ئیستا دهروم، بهلام دیسان دیمهوه بو سهردانت. جارێ خوداحافیز. هیوادارم خوا شیفات بدا. هیچت پیویست نییه؟»

له بهر هه موو شتی که سپاستدهکههه قوربان. مارتا ئیگناتیفنا زۆری ئاگا لیمه و هه رشتیکم پیویستبئ بوم دینئ. که سانیکئ دلوان هه ن هه موو روژیک دین بو دیدهنیم.

شتیک ئیوانی هاندا له ناکاو بلئ: «خوداحافیز، بهلام سه بارهت به وهی که دهتوانی فی له خوت ببنئ، لای هیچکهس دهنگئ ناکههه و داوا له توش دهکههه لای هیچکهس باسی نه کههه.»

- تیدهگهه قوربان. ئەگەر تو باسی ئەوه نه کههه، منیش قسه کانی بهر ده رگا پیوشبه سهه دهکههه.

هه ر ئەو کاته بوو ئیوان فیودوروویچ رویشته ده ری و هیشتا چه نه دهنگاو له سه ره سه راکه دوور نه کههه وتبووه هه سستیکرد ئەم وشانهی دوایی ئیسمر دیاکوف به تو یکل بوون. هیندهی نه مابوو بگه ریته وه، بهلام پالنه ریکی ئاسایی بوو، به بوله بول «قسهی هه لیت و پلیت!» له نه خو شخانه چوو ده ری. هه سته سه ره کیی ئیوان هه سته کردن به دلنایی بوو، ئەویش به هوی ئەو راستیه وه بوو که ئیسمر دیاکوف ده ستهی له و کاره دا نه بووه، به لکو میتیا بووه، ئەگه رچی قهت ئەو چاوه رواییه له و نه ده کرا ئاوا بیر بکاته وه. نه یده ویست هه گه ری ئەو هه سته له ناخی خویدا لیکداته وه و ته نانهت بیزی هه لده سته سهه به مالی دلئ خویدا بکا و بییشکنئ. هه سته یکی وای بوو که ده تگوت بو له بیر برده وهی شتی کههه وتوته هه له پرووکی.

له روژانی دواییدا که ئاگادار بوو ئەو شایه دانه ی به زه ره ری میتیا قسه ده کهن زۆرن و گومانی نامینئ که ئەو جینایه ته کاری میتیا هه. شایه دی دانی که سانیکئ وه ک فینیا و دایکی له گو ری دا بوو، که خو یان له لای خه لک به قه د چله پرووشیک بایه خیان بوو. که چی شایه دییه که بیان کاردانه وهی قوربئ له

سەر په‌روه‌نده‌که هه‌بوو. پێرخۆتین و ئه‌و که‌سانه‌ی نیو مه‌یخانه‌که و فرۆشگای پلاتینکۆف و هه‌روه‌ها شایه‌ده‌کانی ماکروویه، هه‌ر باسناکری چونکه شایه‌دی هه‌موویان ئه‌وه‌نده له‌راستی نزیکه، گومانی بۆ که‌س نه‌ه‌یشتۆته‌وه. جارێ ئه‌وانه که زۆریش گرینگ نه‌بوون تا ئه‌و راده‌یه تال و ئازارای بوون. به‌لام رازی «لیدانی په‌نجه‌ره‌که» به‌قه‌د شایه‌دییه‌که‌ی گریگۆری سه‌باره‌ت به‌ ئاوه‌لا بوونی ده‌رگا که شوینی له‌ سه‌ر دادوه‌ره‌کان دانا. ژنه‌که‌ی گریگۆری، مارتا له‌ وه‌لامی پرسیاره‌کانی ئیوان فیودۆروویچدا گوته‌ی: ئیسمیر دیاکۆف ئه‌و شه‌وه هه‌تا به‌یانی له‌و ژووره‌ی ته‌نیشتمان که تیغه‌یه‌کی باریکیان له‌نیواندایه‌ بی‌سه‌رو زمان که‌وتوه. «سی هه‌نگاو له‌ ئیمه‌ دوور نییه» ئه‌گه‌رچی زۆر خه‌ویشم قورسه، به‌لام ئه‌و شه‌وه چه‌ند جار به‌ ده‌نگی نکه و ناله‌ی ئه‌و قور به‌سه‌ره له‌خه‌و راجه‌نیوم. «ئه‌و شه‌وه له‌ په‌ستا ناله‌ی ده‌هات.»

ئیوان، قسه‌ی له‌گه‌ل هیرتیزنستیۆب کرد و پینیگوت که ئیسمیر دیاکۆف شیت نییه، به‌لکو تارا‌ده‌یه‌ک کز و بیهیز بووه، بۆیه هیرتیزنستیۆب زه‌رده‌یه‌کی گرت و گوته‌ی: «ده‌زانی ئیستا چون کاتی خۆی تیپه‌ر ده‌کا؟ خه‌ریکی له‌به‌رکردنی وشه‌ی فه‌ره‌نسییه. کتیبیکی ناوه‌ته ژیر بال‌نجه‌که‌ی که پره‌ له‌ وشه‌ی فه‌ره‌نسی و دیاره که‌سیک ئه‌وانه‌ی به‌ رینووسی رووسی بۆ نووسیوه. هی هی هی!»

ئیوان ئاخری وایله‌هات هه‌موو شک و گومانیکی وه‌لانی. نه‌یده‌توانی بیر له‌ میتیای برای بکاته‌وه و بی‌زی لێ هه‌لنه‌ستی. به‌لام شتیک زۆر سه‌یر بوو. ئالیووشا سوور بوو له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که میتیا قاتل نییه، به‌لکو «زۆر ویده‌چی» کاری ئیسمیر دیاکۆف بی. ئیوان هه‌ستیکرد ئه‌و قسه‌یه‌ی ئالیووشا زۆر گرینگه‌ بۆیه ته‌واو تووشی سه‌رسوو‌رمان بووبوو. شتیکی‌تریش که جیی سه‌رسوو‌رمان بوو ئه‌وه بوو که ئالیووشا به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک هه‌ولێ نه‌ده‌دا سه‌باره‌ت به‌ میتیا له‌گه‌ل ئیوان بدوێ و قه‌تیش ئه‌وباسه‌ی نه‌ده‌هینا

گورې، تهنيا وه لامي پرسياره کاني ددایه وه. نه وهش به تايبه تی زوری
سه رنجی ئیوان راکیشابوو.

به لام ئیوان نه و کاته دلی له جییه کی دیکه بوو، زور سه رقالی
مه سه له یه کی دیکه بوو. کاتی له موسکو هاته وه، نه شقی کاترینا ئیوانا به
جاری شیتیکرد و ئاوری له هه ناوی به ردا و هوش و ئیختیاری لانه ما. لیره دا
جی نییه باسی نه و نه شقه تازه ی ئیوان بکه ین که ته واوی عومری به و
داخوه جینگی دا: نه وه باسیکه بو وه ختیکی تر و رومانیکی تر، که له وانیه
قته نه ینووسم. به لام لیره دا ناتوانم چاپوشی له و خاله بکه م که ئیوان کاتی
رویشتن له مالی کاترینا ئیوانا به ئالیووشای گوتبوو «دل م پیوه ی نییه» - که
نه قله که یم گیراوه ته وه - به لام نه وه درویه ک بوو به پیی خوی دهر ویشتن:
چونکه شیت و شهیدای کاترینا ئیوانا بوو و زوریشی خوشده ویست.
نه گهرچی جارنا جاریک له دهستی وهره ز دهبوو و رقی لیی هه لده ستا و
نه گهر دهستی پیی بگه یشتایه ده یکوشت. نه وه ههسته ش به زور هوه خوی له
میثک و رۆحی وهرده پیچا. کاترینا ئیوانا به هوی تیکچوونی نیوانی له گهل
میتیا به جاری تیکشکابوو، کاتیک ئیوان گه رایه وه به هه لده اوان رویی بو
پیشوازیی و دیار بوو نه وی به تهنیا پشتیوانی خوی دهرانی. ههستی رپوشا
بوو و که وتبووه بهر سووکایه تی. دیار بوو به وهش زور تیکشکاوه. ئیستاش
نه و پیاوه گه رابوو بولای، نه و پیاوه ی که سه رده میک زوری خوشده ویست
و به گری نه شقی ده سووتا. (نه وه ی باش دهرانی)، دل و نه قلی نه ویسی زور
له دل و نه قلی خوی به باشته ر دهرانی. به لام نه و کچه جوان و داوینپاکه،
نه گهرچی دهیزانی نه و پیاوه خاوه نی هه وا و هه وه سیکی کارامازوفیانه یه،
زوری خوشده ویست و شهیدای بووبوو، به لام به ته واوی خوی نه نایه
ئیختیاری. هه ر له و کاته شدا، به هوی په یمان شکاندنی میتیاوه، به رده وام
نزاری ده کیشا و کاتی رقهستان و تووره بوون (که زور جار پیش
دههات) نه وه ی له ئیوان دهشارده وه. نه وه بوو نه و قسه یه ی ئیوان، کاتی
مشتومر له گهل ئالیووشا گوتبووی «درو له سه ر درو» یه. زوری لایه نی

ناپاست بوو و هەر ئه‌وه‌ش رقی ئیوان فیؤدۆرۆویچی به‌جاری
هه‌ستاندبوو... به‌لام نه‌قلی ئه‌وه‌هه‌لده‌گرین بۆ دواپی.

ئیوان له‌راستیدا ماوه‌یه‌ک بوو ئیسمر دیاکۆفی له‌بیر بیربۆوه، به‌لام دوو
حه‌وتوو دواپی یه‌که‌م سه‌ردانی له‌نه‌خۆشخانه‌ ديسان ئه‌و بیروکه‌ سه‌یر و
سه‌مه‌ره‌ی پیشوو میشکی داگرت. هەر ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ بلیم ئیوان له‌ په‌ستا له
خۆی ده‌پرسی بۆ ئه‌و شه‌وه‌ی ئاخ‌ر له‌ مالی باوکی له‌ ژووره‌که‌ هاته‌ ده‌ری،
وه‌ک دز چۆته‌ سه‌ر پلیکانه‌کان خۆی گرتوو، بۆ ئه‌وه‌ی بزانی باوکی له
خواره‌وه‌ چه‌ده‌کا. بۆ دواتر به‌ جارزی ئه‌وه‌ی وه‌بیر هاته‌وه‌، بۆچی به‌یانی
رۆژی دواپی، کاتیک ده‌یویست برۆا بۆ سه‌فه‌ر ئه‌وه‌نده‌ تووشی دل‌ه‌ورپزه
بوو؟ بۆچی کاتیک گه‌یشه‌ مۆسکو به‌خۆی گوتبوو «من هیچوپووچم؟»
ئیس‌تاش تارا‌ده‌یه‌ک به‌زه‌ینیدا هات که‌ ئه‌و بیروکه‌ پر ئازاره‌ی که‌ سه‌رتاپای
داگرتوو له‌وانه‌یه‌ ته‌نانه‌ت کاترینا ئیواناشی له‌بیر به‌ریته‌وه‌. راست دواپی
ئه‌وه‌ بوو له‌ سه‌ر شه‌قام چاوی به‌ ئالیووشا که‌وت. له‌رپوه‌ رایگرتبوو و لپی
پرسی بوو:

- له‌بیرته‌ دیمتری دواپی شیو وه‌ک ئه‌جه‌ل گه‌یشه‌ سه‌رمان و له‌ باوکمیدا
و دواپی ئه‌وه‌ له‌ هه‌وشه‌ پیمگوتی ئه‌و هه‌قه‌م هه‌یه‌ ئاواته‌خواز بم... پیمبلی
بزانم ئه‌و کاته‌ پیت‌وابوو ئاواته‌خوازی مردنی باوکم بووم یان نا؟
ئالیووشا به‌ نه‌رمی وه‌لامی دایه‌وه‌: «ئه‌ری، پیموابوو ئاواته‌که‌ت ئه‌وه‌یه‌.»
- هه‌رواش بوو. مه‌سه‌له‌که‌ ته‌نیا خه‌یال و بی‌کردنه‌وه‌ نه‌بوو. به‌لام ئه‌و
کاته‌ پیت‌وانه‌بوو ئاوات و ئاره‌زووم ئه‌وه‌ بوو که‌ «هه‌ژدیه‌یه‌که‌ هه‌ژدیه‌یه‌کی
دیکه‌ هه‌ل‌لوشی»؛ یانی دیمتری باوکم بکوژی، هه‌تا زووتریش ئه‌و کاره‌ بکا
چاکتره‌... ته‌نانه‌ت خۆشم ئاماده‌ بووم پیلان دا‌پژی ئه‌و کاره‌ بم.
ئالیووشا ره‌نگی هه‌لبزړکا، چاوی له‌ چاوی ئیوان بری و زمانی له‌ گو
چوو.

ئىوان گوراندى: «قسە بکہ دەى، پىمبلى بزانم ئەو کاتە چۆنت بىر کردەوہ. راستىيە کہىم پىبلى، پىمخۆشە ئەو راستىيە بزانم!» ھەناسە يەكى قوولى ھەلکىشا و بەر لەوہى ئالىووشا وەلامى بداتەوہ، بە توورەيى چاوى تىبىرى. ئالىووشا بە سرتە گوتى: «بمبورە، ئەو کاتە بىرم لەوہش کردەوہ،» ھەر بەبى پىچانەوہش قسە کہى دەربىرى.

ئىوان گوتى: «سپاست دەکہم»، دواى خودا حافىزىش بە پەلە مى رى گرت. لەو کاتەوہ ئالىووشا بۆى دەرکەوت کہ ئىوان دەيھەوئى دوورە پەريزى لى بکا و ويدهچى رقى لى بى، ئەویش تارادەيەک کہ ئالىووشا دەستى لە چاوپىکەوتنى ھەلگرت. دواى ئەو دیدارەش ھەر لەرئوہ ئىوان رۆيشت بۆ لای ئىسمىر دياکوف و نەرۆيشتەوہ بۆ مالى.

دووهمین چاپیکه وتن له کمال نیسمیر دیاکوف

چهند رۆژ بوو، نیسمیر دیاکوف له نه خوشخانه مه ره خهس کرابوو. ئیوان فیودورویچ دهیزانی ماله تازه که ی کامه یه، مالئیکی دارینی چکوله و کۆن بوو، پیشخانه یه کی باریک کردبوی به دوو به شه وه، لایه کی ماریا کیندراتیفنا و دایکی تییدا ده ژیان و به ریکیشی نیسمیر دیاکوف. هیچکس نه یده زانی نیسمیر دیاکوف بو له گه ل ئه وان ده ژی و له بهر چی - وهک دۆست و ئاشنا، یان کرینشین. دواتر ده یانگوت ده زگیرانی ماریا کیندراتیفنا یه، چۆته لایان و ههتا ماوه یه ک به بی کرئ له گه لایان ده بی. دایک و کچ هه ردووکیان ریژیکی زوریان بو داده نا و به چاوی مروقیکی خاوهن که سایه تی تییان ده روانی.

ئیوان فیودورویچ له ده رگای دا و هه رکه ده رگاکه کرایه وه پۆیشته پیشخانه که. ماریا کیندراتیفنا راست رۆیی بو وه تاغه که ی دهسته چه پ که له وی دیکه یان باشتهر بوو، نیسمیر دیاکوف له ویدا ده ژیا. کووره یه کی چینکو له ژووره که دا دایسا و هه وای ژووره که زۆر گه رم بوو. دیواره کانی به کاغه زدیواری شین داپۆشرابوو، که له زۆر جیوه کاغه زه کان درابوون و قالدۆنچه به رسورکه له که لینی دیوار و کاغه زه دراوه کانداهه اتن و ده چوون و به رده وام خشه خشیان دههات. که لوپه لئیکی ئه وتۆ له ژووره که دا نه بوو: دوو کورسی له مبه ر و ئه وه به ری دیواره که و دوو کورسیله ش له په نا میژیک. په رۆیه کی گول په مبه یی به سه ر میزه که دا درابوو. له سه ر لیواری هه ردوو پهنجیره که یه کی گولدانئیکی شه مدانی لی داندرا بوو. له سووچی ژووره که ش وینه یه کی مه سیح له قه تحه گیرابوو. سه ماوه ریکی مسینی چکوله ش له سه ر

میژه که بو، له چه‌ند جیوه قویابوو. که شه‌فیکیش دوو په‌رداخی له سه‌ر بوو. ئیس‌میر دیاکۆف چایه‌که‌ی خوار‌دبۆوه و سه‌ماوه‌رکه کوزا‌بۆوه. له‌پشت میژه‌که له سه‌ر کورسیله‌یه‌ک دانیش‌تبوو. چاوی له کتیییک ده‌کرد و به‌ئه‌سپایی به‌ قه‌له‌م‌زهل ده‌ینووسی، له‌وه ده‌چوو خه‌ریکی نووسینی مه‌شق بی. له‌به‌ر ده‌ستیدا شووشه‌یه‌ک جه‌وه‌ر و شه‌مدانیکی ته‌نه‌که دان‌درا‌بوو و شه‌میکی مۆمی له سه‌ر بوو. ئیوان فیؤ‌دۆرۆویچ هه‌رکه چاوی به ئیس‌میر دیاکۆف که‌وت له‌رپۆه زانی نه‌خۆشییه‌که‌ی ته‌واو چاک بۆته‌وه. رۆخساری گه‌ش‌ابۆوه و قژه‌سه‌ری به‌شیوه‌یه‌کی جلفانه بۆ پیشه‌وه داهیتابوو و چه‌وری کردبوو. به‌رگی خه‌ویکی پر ره‌نگی ملیوانه تووکنی کۆن و چلکه‌سووی له‌به‌ردا بوو. چاویلکه‌یه‌کی له سه‌ر لووتی دانابوو، که ئیوان فیؤ‌دۆرۆویچ تا ئیستا نه‌یدیبوو چاویلکه له چاو بکا. ئه‌و ئه‌دا قۆره‌شی ئه‌وه‌نده‌ی دیکه رقی ئیوانی هه‌ستاند: «چاو لیکه شتی چۆنیش چاویلکه له چاو ده‌کا!» ئیس‌میر دیاکۆف به ئارامی سه‌ری هه‌لینا و له پشت چاویلکه‌یه‌وه چاوی له میوانه‌که‌ی بری؛ پاشان به ئه‌سپایی چاویلکه‌که‌ی داگرت و له سه‌ر کورسیله‌که هه‌ستا، ئه‌ویش نه‌ک بۆ ریزگرتن، به‌لکو تارا‌ده‌یه‌ک له‌به‌ر ته‌وه‌زله‌ی و به‌بی ریزه‌یه‌ک ئه‌ده‌ب و ماریفه‌ت. ئه‌و هه‌لسوکه‌وته‌ی له‌رپۆه سه‌رنجی ئیوانی راکیشا و تیگه‌یش‌ت که ده‌یه‌ه‌وی خۆی بنوینی. هه‌ر به‌ چاوشیدا بۆی ده‌رکه‌وت که فیله‌وته‌له‌که و ده‌هۆی لیده‌باری. وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌و چاوه پر دولاب و ده‌هۆیانه‌ی بلن: «بۆ لیم بوویه ملۆزم؟ ئه‌و کاته هه‌موو شتی‌کمان یه‌ک‌لایی کرده‌وه، ئیتر بۆ دیسان سه‌رودلت گرتووم؟» ئیوان به‌ زحمه‌ت توانیی دان به‌خۆیدا بگرئ و هه‌روا که له جیی خۆی راوه‌ستا‌بوو گۆتی: «ئیره زۆر گه‌رمه،» پاشان دوگمه‌ی بالته‌که‌ی هه‌لگرت.

ئیس‌میر دیاکۆف گۆتی: «بالته‌که‌ت دا‌که‌نه، قوربان.»

ئیوان بالته‌که‌ی دا‌که‌ند و له سه‌ر کورسییه‌ک دا‌ینا. به‌ده‌ستی له‌رزۆک شانی کورسییه‌کی گرت و به‌په‌له‌ کیشای بۆ پال میژه‌که و دانیش‌ت. ئیس‌میر دیاکۆفیش هه‌رچۆنیک بوو له سه‌ر کورسییه‌ک به‌ره‌رووی ئیوان دانیش‌ت.

ئىوان فيۇدورۆويچ گرژ و توورپە و بىئىختىيار پرسىيى: «بەرلە ھەموو شتىك بېمبلى بە تەنباين؟ كەس گوئى لە دەنگمان نابى؟
- ھىچ كەس دەنگمان نابىستى. خۆتان دىتان قوربان، مالاكە پىشخانەى ھەيە و بە سەر يەكەوھ نىيە.

- كورپى چاك، گوئىگرە، كاتىك لە نەخۇشخانە رۆيشتەم ئەو فلتەفلتەت لە چى بوو، ئەگەر باسى ئەو تواناييەى فى لە خۆ ھىنانت نەكەم، تۆش ھەموو ئەو قسانەى بەر دەرگا پووشبەسەر دەكەى و بە دادوهر نالىي؟ مەبەستت لە «ھەموو» چىيە؟ چىت لە ژىر سەردايە؟ ھەرەشەم لىدەكەى؟ بۆ چ پەيمان و بەلنىنك لەگەل تۆ بەستووه؟ نەكا پىتوابى لىت دەترسم؟

ئىوان فيۇدورۆويچ ئەوھى زۆر بە توورپەى و راشكاوى پىنگوت و تىيگەياند كە رقى لە قسەى زىادى و كىنايە وىژىيە و ئەو رازەى پى وەدەر دەخا.
ئىسمىر دياكوف چاوى گرى رقى لىدەبۆو، چاوى چەپەى قرتاند و دواى ساتىك بىر كىرنەوھ و دان بەخوداگرتن وەلامىدايەوھ، وەك ئەوھى بلىي:
«دەتەوى بۆت لە بنى كوولەكەكە بەدەم، زۆر چاكە فەرموو.»

- ئەو كاتە مەبەستەم ئەوھ بوو پىتانبلیم، ئىوھ دەتانزانى باوكتان دەكوژرى، بەلام گوئتان نەدایە و رۆيشتن، نەكا پاشان خەلكى سەبارەت بە ئىحساسات و رەنگە شتىكى دىكەش خراب بىرەكەنەوھ - ئەمە بوو ئەوھى بەلنىم دابوو بە دادوهرەكانى بلىم.

ئەگەرچى ئىسمىر دياكوف زۆر لەسەرەخۆ قسەى دەكرد و ديار بوو دانى بەخۆيدا دەگرت، بەلام رقى و توورپەى و شەراشۆيى بەدەنگىيەوھ ديار بوو. رپوھەلمالدراوانە چاوى لە ئىوان برى، كە خەرىك بوو چاوى لە رەشەوھ دەھات.

- ئەوھ دەللى چى؟ ھا؟ خول بووى؟
- نا قوربان، خۆ لەونم لى نەگوراوھ.

ئىوان فىئودورۇويچ ئاخىرى نەپاندى: «تۆ پىتۋايە من دەمزانى باوكم دەكوژرى؟» مشتىكىشى لە مىزەكە پاكىشا. «مەبەستت لە "شتىكى دىكە" چىيە؟ زووكە پىمبلى ھىچوپوچ!»

ئىسمىر دىاكوف بىدەنگ بوو و ھەروا پووھەلمالدراوانە چاوى لە ئىوان فىئودورۇويچ دەکرد.

- زووكە پىمبلى بەرەللای بۆگەنيو، ئەو «شتەى دىكە» چىيە؟

- مەبەستم لەو «شتەى دىكە» ئەوھ بوو ئىوھش زۆرتان پىخۆشبوو باوكتان بمرى.

ئىوان فىئودورۇويچ ھەستا سەرپى و بەھىزو قەوھتى خۆى مشتە كۆلەيەكى لە شانى دا و پشتى دا بە دىوارەكەدا. ھەر لەپتوھ، فرمىسك بەچاويدا ھاتە خوارى و گوتى: «قوربان، لىدانى نەخۆش زۆر شوورەبىيە»، چاوى بە دەسرە دەستىكى شىن و چلكن گرت و دەستىكرد بە گريان و ھەنسىك دان. خولەكىك تىپەرى.

ئىوان فىئودورۇويچ بە توورەيى پىيگوت: «بەسە ئىتر! مەتولىوھ!» دانىشتەوھ. «لەوھ زياتر رىقم ھەلمەستىنە، با لە دىن دەھرى نەبم.»

ئىسمىر دىاكوف پەرۆكەى لە چاوى كردهوھ. تەواوى چرچولۇچەكانى دەم وچاوى نىشانەى سووكايەتتىكەى پىتوھ ديار بوو كە پىيكاوھ.

- كەوايە تۆ بۆرە پياوى خويىرى پىتۋايە بۆ كوشتى باوكم لەگەل دىمىترى دەستبەيەكىمان كردوھ؟

ئىسمىر دىاكوف بە بىزارىيەوھ گوتى: «ئەو كاتە نەمدەزانى چىتان لە ژىر سەردايە، قوربان. بويە لەبەر دەرگا پامگرتن بۆ ئەوھى سەبارەت بەو خالە بىرورپاتان بزىنم.»

- سەبارەت بەچى پرسىارم لىيكەى؟

- دەى، سەبارەت بەوھى كە پىتخۆشە باوكت بكوژرى يان نا؟

ئەوھى بە جارى خويىنى ئىوان فىئودورۇويچى وھكول ھىتا، لەبزە جىنگزى و ناحەزەكەى بوو كە پووھەلمالدراوانە لە سەرى سوور بوو.

ئیوان له ناکاو گوراندی: «پاست تو کوشتووته دهزانم!»

ئیسمر دیاکوف به جارزی بزه‌ی هاتی.

- خۆتان، سوږ دهزانن من نه مکوشتووه. پیموابوو گوتنی سه‌رله‌نوویی ئه‌و

فسانه بۆ مرۆفیکی وریا و تیگه‌یشتوو پیویست نییه.

- ئه‌ی بۆ، بۆ ئه‌و کاته له من به گومان بووی؟

- هه‌روهک دهزانی، له ترسانا بوو قوربان. چونکه له ترسی گیانم وام لیهاتبوو

گومان له هه‌موو کهس بکه‌م. بریارمدا بیرورای ئیوه‌ش بپرسم، چونکه پیموابوو

ئه‌گه‌ر ئیوه‌ش وهک براکه‌تان خوازیاری ئه‌وه بن، مه‌سه‌له‌که کۆتایی پیدی و

منیش وهک قالۆنچه له‌و نیوانه‌دا ده‌فلیقیمه‌وه و ده‌بی بلیم ئه‌م لام تات و ئه‌و لام

تات...

- ئه‌وه‌م به گویندا ناچی، دوو هه‌وتوو له‌مه‌وبه‌ر وات نه‌گوت.

- کاتیک له نه‌خۆشخانه قسه‌م له‌گه‌ل کردن، مه‌به‌ستم هه‌ر ئه‌وه بوو. به‌لام

پیموابوو تیده‌گه‌ی و پیویست به قسه‌ی زیادی ناکا، چونکه مرۆفیکی به‌هۆشی و

پیویست نه‌بوو به راشکاوای باسیبکه‌م.

- ده‌ی چی، زوکه و لامده‌وه ده‌ی، چی بووه... چی بووه هۆی ئه‌وه‌ی

گومانیکی وا بکه‌ویته ئه‌و سه‌ره‌هیزه‌ته‌وه؟

- بۆ پیاو کوشتن دهزانم له ده‌ستت نه‌ده‌هات قوربان، یانی نه‌تده‌توانی،

توانی‌باشت نه‌تده‌هویست ئه‌و کاره‌ بکه‌ی، که‌وايه ده‌تویست که‌سیکی دیکه ئه‌و

کاره‌ بکا.

- چا‌و‌چا‌و‌ چۆنیش قسه‌ ده‌کا، هه‌ر ده‌لایی له‌ گیرفانی ده‌ردینی! ئاخه‌ر بۆ ده‌بی

خوازیاری ئه‌وه‌ بم، بۆچی، به‌ چ هۆیه‌که‌؟

ئیسمر دیاکوف به‌ ته‌شه‌ره‌وه، وهک ئه‌وه‌ی بیهه‌وی داخی دلی پی‌بریژی،

گوتی: «به‌ چ هۆیه‌که‌؟ ده‌ی دوا‌ی مردنی باوکتان لانیکه‌م یه‌کی چل هه‌زار

رۆبڵتان پیده‌برا، ره‌نگه‌ زیتريش. به‌لام ئه‌گه‌ر فیودۆرپاولوویچ له‌گه‌ل ئاگرافنا

ئه‌لکساندرفنا زه‌ماوه‌ندی بکردایه، ئه‌و خاتونه‌ ته‌واوی مال و سامانه‌که‌ی ده‌کرد

به‌ ناوی خۆیه‌وه. چونکه‌ می‌شکی زۆر چاک کار ده‌کا، قوربان. به‌و شیوه‌یه

باوکت دوو رۆبلی له پاش بهجی نهدهما بۆ ئیوه. دهی خۆ ئهوهندهشی نه مابوو بیهینی، بهقهده موویهکی مابوو. ههر ئهوهندهی دهویست خانمه قامکی ههلینی، باوکت به سهروهه دهچوو بۆ کلیسه.»

ئیوان فیودورویچ که ههولێ دهدا دان بهخۆیدا بگری، ئاخری گوتی: زۆر چاکه، خۆ دیتوته له جیی خۆم ههلهستام، دستبکهه به لیدانت، نهشمکوستوی. پیمبلی بزانه، کهوايه به بروای تو، لهگهله دیمیتري برام دستبیهکیمان کردوه بۆ ئهوهی ئهوه کاره بکا و پشتم بهوه بهستوه؟ - مهگین چارهیهکی ترتان بوو، قوربان؟ ئهگهر ئهوی بکوشتایه، تهواوی ماف و میرات و پله و پایه و ملکی خۆی له کیسدهچوو و بۆ تاراوگه بهری دهکرا، قوربان، ئهوهش دهبووه هۆی ئهوهی میراتهکهی به سههه تو و ئالکسی فیودورویچدا بهش دهکرا و بهجیی چلهزار، یهکی شهسته ههزار رۆبلیتان پیدهبرا. بۆیه شک لهوهدا نییه زۆرت هیوا به دیمیتري فیودورویچ بووه بۆ ئهوه کاره و لهوانهیه هانیشتدای.

- نازانه چۆن تاقهت دینم گوی لهوه قسه ههلیت و پلێتانهت بگرم؟ ههی خویری ئهگهر ئهوه کاته بریارمبدايه پشت به کهسیک بیهستم، به تۆم دهبهست، نهک دیمیتري. دهتوانم سویندیش بخۆم که چاوهروانی ئهوه کاره خویگه ریبانهم له تو ههبوو... لهوه کاتهدا... له بیرمه بۆچونم چۆن بوو!

ئیسیر دیاکوف به چهزهیه کهوه گوتی: «منیش ئهوه کاته بۆ چهنده ساتیک پیموابوو پشت به من دهبهستی. زیاتر له ههموو شتیکیش بهوهدا بۆم دهکهوت که چه خهیا لیکت له سهردایه. چونکه ئهگهر له من بهگومان بوايهی و دلته لیم نهحهسایه تهوه، لیتهدا و دهرویشتی، وهک ئهوه وابوو پیمبلی: «دهتوانی باوکه بکوژی و منیش بهرگریت لیتناکهه!»

- ئهی خویری! کهوايه ئاوا بوو بۆچونته!

- ههمووی بههۆی ئهوه رۆیشتنهوه بوو بۆ چیرماشنیا. ویستت بچی بۆ مۆسکو و داوا و تکای باوکه خسته پشتگویی و به قسهته نهکرد بچی بۆ چیرماشنیا. به قسهیهکی گهوجانهی منیش خیرا پیمله بووی و بهرهو چیرماشنیا

وهریکه وتی! له بهر چ هویه ک رازیبووی بچی بو چی رماشنا قوربان! به ودا که به بی هو و تهنیا، له بهر قسه که ی من رویشتی بو چی رماشنا، بوم دهرکه وت که ده بی چاوه روانییه کت له من هه بی.

ئیوان که وت هه ددانه چی ره و نه راندی: «نا، سویند ده خوم که هیچ چاوه روانییه کم له تو نه بووه!»

- چون نه تبوو قوربان! که وایه وه کو کوری ئه رباب ئه رکی خوت به جی دینا که به گرتنمده ی و له ریوه ده سته که ن به قامچی لیندم... یان لاینکه م شه قه زله یه کت لیده دام، به لام تووره نه بووی و له ریوه به شیوه یه کی دوستانه به قسه ی منی گه مژده کرد و رویشتی، قوربان، کاره که شت زور قور و هله بو، چونکه ده بوو به ئه رکی خوتی بزانی و له بهر نه جاتی گیانی باوکت، ئه و سه فه ره نه که ی. جگه له وهش هیچ چاره یه کمان نه بوو.

ئیوان که موموچ دانیشتبوو هه ردوو ده ستی کردبووه مست و به تووره یی ده یگوشی به چوکییه وه، بزه یه کی تالی نیشته سه رلیو و گوتی:

- ئه ری، به داخه وم که شه پلاخه یه کم نه خیوانده بناگویت. چونکه له و کاته دا نه مده توانی بته م بو به ندیخانه. کی بروای به قسه کانه م ده کرد و ده متوانی چ تومه تیکت لیده م؟ به لام شه پلاخه که... ناخ، به داخه م که بیرم له وه نه کرده وه. ئه گه رچی شه قه زله قه ده غه یه، ده بوو ئه و روخساره دزیو ته م به مشت تیک بشکاندنایه.

ئیس میر دیاکوف وه ک ئه وه ی که یفی سازی چاوی له ئیوان ده کرد. هه ره به و له بزه خو هه لکیشانه یه و پر ئاموژگارییه وه که له سه ر سفره که ی فیو دوری پاولوویچ باسی مه زه بی هیتابوو گوری و گریگوری ئیمان هه رده کردبوو، گوتی: «لهم سه رده مه دا، یاسا زله ی یاسا غر دووه و خه لکیش ده ستیان لی هه لگرتوو، به لام هیندی جار له کومه لگادا هه لده که وی خه لکی به زله له یه کتر ده دن، نه ک هه ره له ولاتی ئیمه، به لکو له سه رانه سری جیهان. ته نانه ت له کوماری فه رهنساش، راست وه ک سه رده می ئاده م و حه وا که به زله له یه کیان

دهدا، قوربان. هیچ کاتیکیش دهستی لی هه لئاگرن، به لام جه نابت ته نانهت له وه هه له له باره شدا که بۆت هه لگه وتبوو نه تویرا زله یه که م لیده ی قوربان.»

ئیوان ئاماژده ی بهو کتیبه مه شقه کرد که له سه ر میزه که بوو پرسیی: «بۆ دته وی فیری زمانی فه رهنسی بی؟»

- بۆ فیری نه بم، دمه هوی زانیاریم زیاتر بی. چونکه گریمان پوژیک ری م که وته ئه و به شه خوداییداوه ی دنیا.

ئیوان چاوی بریقهی هات و ئازای ئه ندای که وته له رزین:

«گوئیگره پمووزن، من گویم له تۆمه ته کانت نییه و واده زانم بای دئ، سه بارهت به من هه رچیت پینخۆشه بیلئ، ئه گه ر به قهستی کوشتیش لیت نادم ته نیا له بهر ئه وه یه بۆ ئه و جینایه ته شکم لیته و راکتیشته ده که م بۆ دادگا و پیت وهده رده خه م.

- به بروای من واچاکه بیده نگبی و له سه ری نه رو ی قوربان، چونکه من هیچ تاوانیکم نییه و له خوړا چۆنم تۆمه تبار ده که ی؟ ئه وه ش هیچ، کئ باور تان پیده کا؟ به لام بیتو زمانت بگه ری هه موو شتیک ده لیم، چونکه ده بی پاریزگاری له خو م بکه م.

- پیتوایه ئیستا دهرسم؟

- ئه گه ر ئه وه ی ئیستا پیمگوتی له دادگا باوه ری پینه که ن، خه لکی باوه ری پیده که ن و ئیوه ش ته ریق ده بنه وه.

ئیوان ددانی له چیره وه برد و گوتی: «وهک ئه وه وایه بلئی: "ئاخافتن له گه ل مروقی زیرهک و وریا زور پر بایه خه" ها؟»

- چاکی بۆچووی، که وایه پیاو ژیرانه هه لسوکه وت بکا باشه، قوربان.

ئیوان فیو دوروویچ، که سه رتا پای له داخانا ده له رزی، هه ستا سه ری، بالته که ی له بهر کرد و بی ئه وه ی ولامیکی دیکه ی ئیسمیر دیاکو ف بداته وه، یان ته نانهت چاویشی لیبکا، به په له رویشته ده ری. هه وای فیتکی شه و بوو ژان دییه وه. مانگه شه و ئاسمان و زه ویی تریفه باران ده کرد. مۆته که ی ئه ندیشه و ده خورپه سواری شانی بوو بوو. له خو ی ده پرسی: «هه ر ئیستا بچم و راپو رت له ئیسمیر

دیاکوف بدهم؟ به لام چۆنی راپۆرت لیبدهم؟ چونکه تۆمه تبار نییه. به پێچهوانه من تۆمه تبار دهکا. ههر به راستیش بۆ ئه و کاته چووم بۆ چیرماشنیا؟ بۆچی؟ ئه رێ رهنگه چاوهروانی شتیک بووبیتم، ههق به وه...» بۆ سه ده مین جاریش وهبیری هاته وه که ئه و شه وه له سه ر پلیکانه کانی مالی باوکی خۆی راگرتبوو. به لام ئیستا به ده خۆرپه یه کی له راده به ده ره وه هاته وه بیری و قرچه پێ هه ستا، وه ک ئه وه ی به چه قو لیباندایی. «ئه رێ، ئه و کاته پیمخۆشبوو، وایه! چاوهروانی ئه و قه تله بووم، ئه رێ پیمخۆشبوو! بلی وایی، پیمخۆشبوو؟ بلی ئه و جو ره کوژرانه ی باوکم پیمخۆشبووی؟ یانی ئاوام ده ویست؟ ده بی ئیس میر دیاکوف بکوژم! ئه گه ر ئیستا ئیس میر دیاکوف بکوژم، ئیتر شیایوی ئه وه نیم بژیم و زیندوو بم!» ئیوان فیو دۆر ویچ نه رۆیشته وه بۆ مالی، به لکو راست رۆیشت بۆ لای کاترینا ئیوانا و به و قه لافه ت و ئه دگاره شیتانه یه ی خووداری کرد و زۆر ترسا. ته وای قسه کانی ئیس میر دیاکوفی مو به موو بۆ گێرایه وه. هه رچه ندی کاترینا ئیوانا ده ویست ئارامی بکاته وه، فایده ی نه بوو، رقه که ی دانه ده مرکا: به نیو ژو ره که دا ده هات و ده چوو و پچرپچر قسه ی ده کرد. ئاخری دانیش ت. هه نیشکی نایه سه ر میزه که، به هه ردوو ده ستی سه ری خۆی گرت و ئه م رسته یه ی به ده مدا هات:

- ئه گه ر دیمیتری قاتله که بی و ئیس میر دیاکوف نه بی، من له تا وانه که یدا شه ریکم. چونکه ئه و کاره م پیکردوو ه. هیشتا نازانم من پیمکرد، یان نا. به لام ئه گه ر ئه و قاتل بی و کاری دیمیتری نه بی، که وایه حه تمه ن من قاتلم.

کاترینا ئیوانا که ئه وه ی بیست، بی ئه وه ی زمانی بگه رێ هه ستایه سه رپێ. رۆی بۆ لای میزی نووسینه که، قوتوویه کی له سه ر بوو، سه ره که ی لا برد، کاغه زیکی ده رهینا و له به رده می ئیوان داینا. ئه مه هه ر ئه و به لگه یه بوو که دو ات ر ئیوان کاتی ئاخافتن له گه ل ئالیووشا به «راسترین به لگه» ی کوژرانی باوکی به ده ستی دیمیتری زانیوو. ئه وه ش نامه یه ک بوو که میتیا کاتی مه ستی بۆ کاترینا ئیوانای نووسیوو، یانی هه ر ئه و ئیواره یه، دوای شه ره ده ندوو که که ی کاترینا ئیوانا و گرووشنکا، له مالی کاترینا و سووکایه تی پیکردنی گرووشنکا،

که له سهر دوور پيانه که ی کلنسه ئالیووشای دی. ئەو کاته میتیا دواى خودا حافیزی کردن له ئالیووشا، به هه له داوان رۆیشتبوو بۆ لای گرووشنکا. نازانم چاوی پنیکه وت یان نا، به لام ئیواره که ی له مه یخانه ی میترو پۆلیس به ته وای مهستی کردبوو. پاشان داواى قه له م و کاغه ز دهکا و به لگه یه ک دهنووسی که دواتر زۆر به زهره دی ته و او بوو. نامه یه کی بی سهره وه به ره و شیتانه بوو، له راستیدا نامه یه کی مه ستانه. وه ک ئە وه ی کابرایه کی مه ست بگه رپته وه بۆ ماله که ی و به گه رموگوری بۆ مال و خیزانه که ی بگه رپته وه که هه ر ئیستا سووکایه تی پیکراوه، ئە ویش که سیکى هیچو پووچ سووکایه تی پیکردوه، له لایه کی تریشه وه خۆی مرۆفیکى باش و خاوه ن که سایه تییه و توله ی خوشی له و کابرا هیچو پووچه دهکاته وه. هه مووشی به وردی و دلخو رپه و به شیوه یه کی پس پس و فرمیسک هه لوه رانده ن نووسیوو له په ستا له میزه که ی راکیشابوو. نامه که ی له سهر کاغه زیکى چلکنى ئاسایى زۆر پنجلانه نووسیوو. ئە و کوته کاغه زه یان له مه یخانه که بۆ په یدا کردبوو، پشته که شی چهن نووسراوه و ژوماره ی پیوه بوو که به خه تیکی ناخۆش و شه ره پشيله نووسرا بوو. دیار بوو کاغه زه که چکۆله بووه و جیی قسه هه لیت و پلیته کانی میتیای تیدا نه بوته وه، بۆیه جگه له پرکردنه وه ی هه مووپه راویزی کاغه زه که، دوا یین خه تیشى به سهر خه ته کانی دیکه دا نووسیوو. ئە مه ش دهقی نامه که بوو:

کاتیای دلره ق!

سبه ینى پاره که م وهرده گرم و سى هه زار رۆب له که ت ده ده مه وه. ئە و کاته ئە ی ژنى رقه ستور مالئاوا، به لام هه روه ها مالئاوا ئە ی ئە وینه که م! وهره با ته وای که یین! سبه ینى به هه رشیه وه یه ک بی وه دهستی دهخه م و ئە گه ر نه توانم وام وهرگرم، به شه ره فم دهچم بۆ گیان باوکم و کاسه سه رى ورد و خاش ده که م و پارهی ژیر سه رینه که ی دهردینم. هه لبه ت ئە گه ر ئیوان رۆیشتی. ئە گه ر ناچار بم له بهر ئە وه بچم بۆ سیبیریاش، ئە و سى هه زار رۆب له ت هه ر بۆ په یدا ده که م. ئە و کاته مالئاوا. له بهر پیتدا سهر ده نیمه زه وى چونکه زۆرم ناپیاوی له گه ل کردی. بمبووره! نا، چاکتر وایه لیمخۆشنه بی، توش به خته وهرتر ده بی و منیش! رۆیشتن

بۆ سيبيريام له ئەشقی تو پي چاکتره، چونکه ژنيکی دیکه م خوشدهوی و ئەمرو دەبی به باشی بیناسی، که وایه چون دەتوانی بمبوری؟ ئەو پیاوهی تالانی کردووم هەرچونیک بی حیاتی لیده برم! هه مووتان به جی ديلم و دهچم بۆ پوژهلان بۆ ئەوهی ئیتر چاوم به هیچکس نه کهوی. تهنانهت ئەویش، چونکه تهنیا تو نیت نازارم دهدهی، ئەویشه. مائاوا!

له کوتاییدا - جنیوه کانم دهنووسم، به لام تاريفت دهکه م! ئەوه له دلمدا گویم لینه، تاریکی تیدا به جی ماوه و دهنگی ئاوازه که ی دی. و اچاکه دلم شه قکه م! خۆم ده کوژم. به لام بهر له هه مووان ئەو سه گه گلاوه. سی هه زار پوڤلی له گه روو دهرده کیشم و بۆت فریده ده م. ئەگه رچی زۆرم ناپیاوی له هه قدا کردووی، دز نیم! ده توانی چاوه رپی سی هه زار پوڤل بی. ئەو سه گه گلاوه سی هه زار پوڤلی ناوه ته ژیر سه رینه که ی و به ته نزلیکی په مبی به ستوویه تی. من دز نیم، به لام دزه که م ده کوژم. کاتیا رقت لیم هه لئه ستی، دیمتیری دز نییه. قاتله! باوکی خوی کوشتوو و خوی له نیو بردوو، تاکو به جی قوره ده ماخی تو، له سه ر قسه ی خوی راوه ستی. ئەوه بزانه خوشیسی ناوی.

به لام لاقت ماچده که م، مائاوا! هه روها. کاتیا داوا له خودا بکه که سیک ئەو پارهی م بداتی، با دهستم به خوین پمووده نه بی، ئەگه ر که سیکیش ئەو پارهی م نه داتی - دهستم به خوین پمووده ده بی! بمکوژه کاتیا!

بهنده و دوژمنی تو
د. کارامازوف

ئێوان ئەو «به لگه» یه ی خوینده وه و دلنیا بوو کاری برا که یه تی. نه ک ئیس میر دیاکوف. ئەگه ر کاری ئیس میر دیاکوفیش نه بی، که وایه خو کاری ئیوانیش نه بوو. ئەو نامه یه له زهینیدا له رپوه وه ک بورهانی بیرکاری نواند. ئیتر خاترجه م بوو که میتیا باوکی کوشتوو. له لایه کیشه وه ئەم گومانه قهت به زهینی ئیوان نه گه یشت که میتیا به هاودهستی له گه ل ئیس میر دیاکوف ئەو قهتله ی کرد بی، له راستیدا پیاو نه یده توانی بیر لیکاته وه و له راستییه وه دوور بوو. ئیوان

خاترجه م بوو. به یانی پوژنی دوايي بيري له ئيسمير دياكوف و قسه به تويكلكه كاني ده كرده وه. چه ند پوژ دواتر له خوئی پرسى ديوته به هوئی شك و گومانه وه چوون خووم تووشى نازار و تهنگزه كردبوو. بريارى دا ئيتر دهست له ئيسمير دياكوف هه لگري و له بيري بباته وه. مانگيك به وشيوهيه تپه رى. هه ر ليئشى نه پرسىيه وه، به لام دووجار به هه لكه وت بيستى كه زور نه خووشه و ئه قلى گوراوه. پزىشكى لاو، وارووينسكى گوتبووى: «شيت ده بى»، ئيوانيش ئه وهى هه ر له بيري بوو.

له ماوهى دوايين هه وتووى ئه و مانگه دا ئيوان هه ستيكرد خووشى زور نه خووشه. چوو بو لاي ئه و پزىشكه موسكوويه، كه بهر له دادگايى كردنى ميتيا، له سه ر داواى كاترينا ئيوانا هاتبوو، سه باره ت به نه خووشينه كه ي راويژى له گه ل بكا. هه ر له و كاته شه وه له گه ل كاترينا ئيوانا نيوانه كه ي تيكچوو. ئه وان له ئه شقه كه ياندا وهك دوو دوژمن وابوون كه دليان به يه كتروه يه. چونكه كاترينا ئيوانا چه ند جار په شيمانى ميتيا بوو بووه، يانى زياتر دلى بو ئه وى ده كوركاند، هه ر ئه وه ش ئيوانى وا ليكردبوو وهك ماخوليا ئارواقاراي لى هه لگيرى. سه يره كه ي له وه دايه هه تا ئه م دواييانه، كه له سه ره وه، باسمان كرد واته تا ئه و كاته ي ئاليووشا له سه ردانى ميتيا گه رايه وه و چوو بو لاي كاترينا ئيوانا، ئيوان له ماوهى ئه و مانگه دا تاچه جار يكيش نه بيبستبوو كاترينا سه باره ت به تاوانى ميتيا تووشى شك و گومان بى، سه ره راي ئه وهى زورى دل پيوه ي بوو. ئه وه ش شياوى باسه ئيوان پوژ له گه ل پوژ زياترى رق له ميتيا هه لده گرت و دلى ليئى ره ش ده بوو. هه ستيده كرد ئه و رق ليئوونه شى به هوئى ئه وه وه نيبه كه كاترينا جاروبار دلى بوئى ده كوركينئى و ئيزه ييبى پنيه رى، به لكو له بهر ئه وه بوو كه قاتلى باوكيه تى! چونكه ئه وهى بو پرون بوو بووه و به ته واوئيش برى وى كردبوو كه كارى ميتيايه. له گه ل ئه وه شدا ده پوژ بهرله دادگايى كردنى چوو بو ملاقاتى و پيشنيارى پيلانئيكى پيكرد كه له به نديخانه هه لئى. پيلانه كه شى ئاشكرا بوو چونكه له ميژ بوو بيري ليده كرده وه. داخيكيش كه قسه كاني ئيسمير دياكوف نابوو به دليا. كه به قازانجى ئيوانه كه براكه ي مه حكوم بكرئى، چونكه ئه و حوكم پيدانه

میراتی ئو و میتیا له چلههزار رۆبڵه وه دهکاته شهست ههزار - هانی دا ئهو کاره بکا. بریاریدا براهی له بهندیخانه دهرباز بی و ئاماده بوو چاوپۆشی لهو بیست ههزار رۆبڵه بکا. بهلام کاتیک له ملاقاتی میتیا گه رایه وه، زۆر خه مبار و بی تاقهت بوو، له ناکاو ههستی کرد ئو تامه زروییه بو هه لاتنی براهی له بهندیخانه ته نیا ئه وه نییه چاوپۆشی لهو بیست ههزار رۆبڵه بکا و له خیر و بییری بچیته ده ری، به لکو هویه کی دیکه شی هه بوو. له خوی پرسی: «نه کا له بهر ئه وه بی منیش له دلله وه به قه د ئه و قاتلم؟ یانی له دلله وه پیمخۆشبووه پیره ی باوکمانی کوشتووه.» دهنگوت شتیک له ناخه وه هه لده قرچینی و تووشی دلله خورپه یه کی سه ختی کردوه. له هه مووشی گرینگتر، له ماوه ی ئه و مانگه دا، به جاری ههستی رووشا بوو. به لام ئه و باسه هه لده گرین بو دوا یی...

کاتیک ئیوان فیودورویچ، دوا ی مشتومر له گه ل ئالیووشا، گه یشتوه بهر ده رگای مالی و له ناکاو هاته سه ر ئه وه ی بچی بو لای ئیس میر دیاکوف، به هوی پالنه ریکی سه یر و کتوپره وه بوو، ئه ویش رق و توورپه یی بوو هانیدا. له ناکاو وه بییری هاته وه که کاترینا ئیوانا له بهر چاوی ئالیووشا گوران دویه به سه ریدا: «تو بووی پی ت سه لماندم که ئه و (یانی دیمیتری) قاتله! ئیوان کاتی ئه وه ی وه بییر هاته وه به جاری تووشی سه رسوورمان بوو. چونکه ته نیا جار یکیش هه ولی نه دابوو به کاترینا ئیوانا سه لمینی که میتیا قاتله، به پیچه وانه، ئه و کاته ی له لای ئیس میر دیاکوف گه رایه وه، له هه نته شی کاترینا ئیوانا دا ده ره ق به خوی تووشی گومان بوو بوو. له راستیدا ئه و خوی ئه و «به لگه» یه ی ده ره نیا بوو و سه لماندبووی که میتیا تاوانباره. ئیستاش له ناکاو هه لیدابوو یه: «خوم چومه ته مه زله که ی ئیس میر دیاکوف!» که نگێ چوو؟ ئیوان له وه ئاگادار نه بوو. که وایه کاترینا ئیوانا زۆریش دلنیا نه بوو که ئه و تاوانه میتیا کرد بی تی. بلای ئیس میر دیاکوف چی پی گوتی؟ رقیکی ئه ستور له ناخه وه هه لیده چۆ قاند. نه یده زانی بو نیو سه عات له مه وه بهر که ئه و قسانه ی بیستووه، گو یی نه دا وه تی و ده ستی نه کردوو به گور ه گور؟ ده ستی له سه ر ئه لقه ی ده رگا که لابر د و به هه له داوان رۆ یی بو لای ئیس میر دیاکوف له ریگا بی ری کرده وه: «رهنگه ئه مجاره بیکورم.»

()

سيهه مين و دواين چاوپٽڪه وتن له ڪه ل نيسمير دياڪوؤف

ڪاتيڪ ئيوان گهيشتبوه نيوهى رڀى و دهويست بچى بؤ مه زله كهى ئيسمير دياڪوؤف، ڪزه بايه ڪى وشڪ كه ئه و به يانييه هه ليڪر دبوو، ديسان هه ليڪر دوه و ڪرپوهيه ڪى وشڪ و پاڪ دايدا، ڪولووى به فر نه ده گهيشتنه زهوى، به دم باوه دهخولانه وه، ڪتوپر بوو به بارووشڪ و باده وه. له و گه ركه ڪى شار كه مه زله كهى ئيسمير دياڪوؤفى لئى بوو، ڪوله كهى ڪاره با وه بهر چاو نه ده كهوت. ئيوان بئى ئه وهى گوئى بداته به فر و باده وه، به ته نيا ملي رڀى گرتبوو. ئه گه رچى چاو چاوى نه ده دى به لام هه ر به هه ست رڀگاي ده پٽوا. سه رى ژانى ده ڪرد و ڪزهى وشڪه سه رما رومه تى دهرزى ئاژن ده ڪرد. هه ستيده ڪرد ده ستى ته زيوه و ميرووله ده ڪا. زورى نه مابوو بگاته ماله چڪوله كهى ماريا ڪيندراتيغنا، توشى ڪابرايه ڪى لادئىي ڪورته بالا و سه رخوش بوو. ڪابرا بالته يه ڪى زبر و پينه پينه ي له به ردا بوو، به لاره لاره وه ده رويشت و له بهر خويه وه پرته و بؤله ي ده هات و جنئوى ده دا. پاشان به دهنگي ڪى ناخوش تئى هه لڪرد له گورانى:

وانكا چوو بؤ پترزبورگ

چاوه رڀى نيم بيته وه.

به لام خيرا ده ستى له گورانى گوتن هه لگرت و ده ستى ڪرد وه به جنئودان؛ ديسان ده ستى ڪرد وه به و گورانييه و هه ر ئه و ڪوپله شى دووپات ده ڪرد وه. ئيوان به رله وهى بيبرى ليٽيڪاته وه، هه ستى ڪرد زورى رڀ لئى هه ستاوه. له ناڪاو ليڪ نزيڪ بوونه وه و ئيوان له ناخوه هه زى ڪرد بيذا به زهويدا. هه ر له

کاته‌دا گه‌یشتنه‌یه‌کتر و خویان به‌یه‌کدا دا و کابرای لادییی به‌پرتاو بۆ
 دواوه‌ فریدرا، کابرا پاشه‌وپاش لاتراسکه‌ی به‌ست و وه‌ک کۆته‌ داریکی
 وشکه‌ل که‌وت به‌ سهر زه‌ویی به‌سته‌له‌کدا. ناله‌یه‌کی لیّهات و پاشان بیده‌نگ
 بوو. ئیوان چوه‌ ژورور سهری. بئ جووله‌ که‌وتبوو به‌پشتدا و له‌وه‌ ده‌چوو
 بئ هۆش بووبی. ئیوان له‌ دلّی خۆیدا گوتی: «ره‌ق ده‌بی له‌ سه‌رمانا.» به‌ره‌و
 ماله‌که‌ی ئیسمیر دیاکۆف سهری پیوه‌نا.

له‌ دالانه‌که‌، ماریا کیندراتیفنا که‌ مۆمیکی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، هاتبوو ده‌رگاکه‌
 بکاته‌وه‌، له‌ بن لیوه‌وه‌ گوتی: پاول فیۆدۆرۆویچ (یانی ئیسمیر دیاکۆف) زۆر
 نه‌خۆشه‌. «راشنه‌کشاهه‌ قوربان، به‌لام هۆش و ئیختیاری نییه‌، چاییشمان بۆ
 برد نه‌بخواردوه‌، ده‌یگوت ئیشتیام نابا.»

ئیوان به‌ تووره‌یی پرسیی: «بۆ هات و هاواری وه‌رئ خستوه‌؟
 ماریا کیندراتیفنا وه‌لامی دایه‌وه‌: «نا نا قوربان، به‌پیچه‌وانه‌ زۆریش
 بیده‌نگه‌. ته‌نیا داواتان لیده‌که‌م، زۆری قسه‌ له‌گه‌ل مه‌که‌ن.»
 ئیوان ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه‌ و چوه‌ ژوروری.

وه‌تاغه‌که‌ وه‌ک پیشوو گهرم بوو. به‌لام نال و گورپکی به‌سه‌ردا هاتبوو.
 یه‌کئ له‌ چوارپایه‌کانی لابرده‌وو و قه‌نه‌فه‌یه‌کی چه‌رمینی گه‌وره‌ و کۆنی له‌
 جیگاکه‌ی دانابوو، جیوبانی له‌ سهر راخستبوو، بالنجه‌که‌ی سپی و خاوین
 بوو. له‌ سهر پیخه‌فه‌که‌ی دانیشتبوو و ههر ئه‌و به‌رگه‌ خه‌وه‌ی پیشووی
 له‌به‌ردا بوو. میزه‌که‌ی هینابوو به‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ به‌جۆریک که‌ نه‌یده‌توانی له‌
 جیی خۆی بجوولیته‌وه‌ یان به‌ربیته‌وه‌ خواری. کتییکی ئه‌ستووری به‌رگ
 زه‌رد له‌ سهر میزه‌که‌ داندراوو. به‌لام خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی نه‌بوو. دیار بوو
 بیکار دانیشتوه‌. به‌ چاو لیکردنیکی وشک و بیده‌نگ پیشوازیی له‌ ئیوان کرد
 و دیار بوو هاتنی ریزه‌یه‌ک تووشی سه‌رسوورمانی نه‌کردوه‌. ره‌نگی
 پوخساری ته‌واو گۆرپابوو، زه‌رده‌ل و ره‌نگ بزراکو، کزتر له‌ پیشووش دیار
 بوو. چاوی به‌ قوولدا چوووبوو و به‌رچاوی شین هه‌لگه‌رپابوو.

«ئەو چىيە، ھەر بە راستى نەخۆشى؟» ئىوان فىدورۆۋىچ ئەوھى گوت و راۋەستا. «نامەۋى زۆر وەختت بگرم، تەنانت بالئەكەشم داناکەنم. پياو لە كوئى دانىشى؟»

ئىوان چوۋە ئەوسەرى مېزەكە، كورسىلەيەكى دەركىشا و لە سەرى دانىشت.

- بۇ چاوت تىبىرىوم و قسە ناكەي؟ من تەنيا ھاتوم پرسىارىكت لىكەم و دلىبابە ھەتا ولامەكەي وەرنەگرمەۋە نارۆم. پىمبلى بزائم ئەو خاتونە، كاترىنا ئىوانا ھاتوۋە بۇلات؟

ئىسمىر دىاكوف ھەروا بىدەنگ بوو، وەك پىشۋوش بە ھىمنى چاۋى لىدەكرد. لە ناکاۋ دەستى ھەلتەكاند و روۋى وەرگىرا.

ئىوان گوراندى: «ئەو بۇ وادەكەي؟»

- بۇ ھىچ.

- مەبەستت لە "ھىچ" چىيە؟

- ئەرى، ھاتبوو. پىۋەندىشى بە تۆۋە نىيە. لە كۆلمبەۋە.

- نا، ئاۋات لە كۆل نابمەۋە. پىمبلى بزائم، كەنگى لىرە بوو؟

ئىسمىر دىاكوف بە بزەيەكى مانادارەۋە گوتى: «بە تەۋاۋى لە بىرم بردبۆۋە،» ھەمىسان روۋى لە ئىوان كردهۋە، بە چاۋىكى شىتانه و پر لە بىزارىيەۋە تىپراما، ھەر ئەو جۆرە چاۋى تىبىرى كە مانگى لەمەۋبەر دۋاى مشتومرەكەيان تىپرامابوو.

بە ئىۋانى گوت: «تۆ خۆت ديارە زۆر نەخۆشى، رەنگت پەريۋە؛ ھەر دەلىي ئەو ئىۋانەي جاران نىيت.»

- خەمى منت نەبى. چىت لىدەپرسم ئەۋم جۋابدەۋە.

- ئاخىر چاۋت بۇۋا زەرد ھەلگەرۋاۋە؟ سىپنەي چاۋت زەرد بوۋە يانى

ئەۋەندە ئازار دەكىشى؟

زەردەيەكى پر سوۋكايەتتى گرت و لە ناکاۋ دای لە قاقاى پىكەنن.

ئىوان كە زۆرى بۇ ھەستابوو ھاوارىكرد: «گوى بگره، پىمگوتى ھەتا
 ولامەكەم نەدەيەو ھە نارۆم!»
 ئىسمىر دىاكۆف مات و ھەقىرۆكە چاوى لىكرد و گوتى: «بۇ لە كۆلم
 نايىبە؟ بۇ ئازارم دەدى؟»
 - ھەتتو ھە دىگوزە خۆ من كارم پىتتىيە. تەنيا ھەلامى پىسىارەكەم بدەو ھە
 با برۆم.

ئىسمىر دىاكۆف كە دىسان سەرى داخستىبوو، گوتى: «ھىچ ھەلامىك نىيە
 بە توى بدەمەو!»
 - خاترجەم بە وات لىدەكەم ولامبەدەيەو!

«بۇ ئاوا ھەجمانت لى ھەلگىراو؟» پاشان چاوى لە ئىوان برى. روانىنىكى
 جارزانە و پىرسووكايەتى: «چونكە سبەينى دادگايى دەستپىدەكا؟ ھىچ
 پووداويك ناھەومى، يانى باو ھە ناكەي؟ برۆو ھە مالى و لىي بھو، ھەمت
 نەبى و ترسى ھىچت نەبى.»

ئىوان بە سەرسوورمانەو ھە گوتى: «تېئاگەم... بۇ دەبى ترسم لە سبەينى
 بىي؟ لە ناكاويش تەزووى ساردى ترس لە گىانى گەرا.

ئىسمىر دىاكۆف بە چاوانى ھەلئىسەنگاند و بە دەنگىكى گر و بە
 تەشەرىكەو ھە گوتى: «تېئاگەي؟ سەيرە مرۆقى زىرەك و وريا بىھەوى خۆي
 لە گىلى بد!»

ئىوان مات و بىدەنگ چاوى تىبىرى. بىزەي قۆرەدەماخانە و
 سەرسوورھىنەرى ئەو پىاو، كە سەردەمىك بەردەستى بوو، بە جارى
 تووشى واقورمانى كردبوو. تەنانەت لە دوايىن مشتومرەكە شياندا بەو لەبىزە
 لەگەلى نەدوابوو.

- پىتدەلېم لەخۆرا ترس مەخە دلى خۆتەو. سەبارەت بە تۆ ھىچ نالېم.
 ھەر باست ناكەم. ھىچ بەلگەيەكىش نىيە بە زەرەدى تۆ بى. ئەو دەستت بۆوا
 دەلەرزى؟ ئەو قامكانەت بۆوا دەلەرزى؟ برۆو ھە مالى تۆ نەتكوشتوو.

ئىوان داچلەكى. ئاليوشاي وەبىر ھاتەو، منجاندى: «دەزانی من نەبووم.. ئىسمىر دياكۆف ديسان خافلگىرى كردهو: «بە راستىتە؟» ئىوان ھەستا سەرپى و شانى گرت. ئىھى ھەژدىھا، زوو كە راستم پىئىلى! لەگەل تۆمە زوو كە دەى!» ئىسمىر دياكۆف شلوئ نەبوو. تەنیا بە رىكىكى شىتانهو لە ئىوان پاما و بە توورھى ورتاندى:

- باشە ھەرگا وایلیھات، قاتل تۆى!
ئىوان كە دەتگوت بىر لە شتىك دەكاتەو، لە سەر كورسىلەكەى دانىشتەو و جىنگزىيانە داى لە قاقای پىكەنن.
- مەبەستت ئەوھىە من پرۆم. جارى دوایىش ھەر ئەوھت گوت!
- جارى دوایى بەرھورپوم پراوھستای و لە ھەموو شتىك گەشىتى، ئىستاش تىدەگەى قوربان.
- لەوھ زىاتر تىناگەم كە تۆ شىتى.

- لىنى بىتاقەت نەبووى؟ لىرە بەرھورپوى يەكتر چەقىوین! چ كەلكىكى ھەيە ئاوا يەكتر بە شىت بزائىن و خۆمان لە گىلى بدەين؟ تۆ كوشتت، قاتلى راستەقىنە تۆى، من تەنیا ھۆكارىك بووم، نۆكەرى وەفادارى تۆ لىچارە لە قسەت دەرناچى، لەدوای وتەكانت بوو كە ئەو كارەم كرد.
- ئەو كارەت كرد؟ يانى تۆ كوشتت؟

ئىوان لەرزى لىھات. وەك بە كوتك بەسەرىدا بدەن كاس بوو و ئارەقەيەكى سارد تەواوى لەشى داگرت. پاشان ئىسمىر دياكۆف بە سەرسورمانەوھ چاوى لىكرد؛ وا ديار بوو ئەو ترسە قورسەى ئىوان سەرنجى پاكىشاوھ.

ئىسمىر دياكۆف، زەردەيەكى بە زۆرىى گرت و چاوى لە چاوى ئىوان برى، بە دېدۆنگىيەوھ منجاندى: «خۆ ناتەوئى بلىى بەراستى نەتەدەزانی؟» ئىوان ھەروا چاوى لىنەدەترووكاند و دەتگوت زمانى لە گۆ چووه. گۆرانىى

ئەو كاترا لادىيە - ئاخ، وانكا چۆتە پىرزبۆرگ چاۋەرپى نىم بىتتەۋە - لە ناكاو لە زەينىدا بوو بە زايەلە. لە ژىر لىۋىيەۋە گوتى:

- دەزانى چى، تۆ كە ئىستا بەرەرووم دانىشتوۋى، ۋەك خەون ۋاى، تاپۋىيەكى ۋە ھىچى تر.

- ئىرە تاپۋى لى نىيە، تەنيا من ۋ تۆ لىرەين ۋ كەسىكى تر. بىگومان ئەۋ، ئەۋ كەسەى سىھەم، لىرە لە نىۋان من ۋ تودايە.

ئىۋان فىۋدورۋويچ، كە چاۋى بە دەورۋبەرى خۇيدا دەگىرا ۋ بە چاۋانى سوۋچ ۋ قورژبنى ژوررەكەى دەپشكىنى، بە ترسەۋە ھاۋارىكرد: «مەبەستت كىتتە؟ كى لىرەيە؟ كام كەسى سىھەم؟»

- ئەۋ كەسى سىھەمە خودايە قوربان، خوداى مەزن قوربان. ئىستا جگە لە ئىمە سىھەمىن كەس ئەۋە. بەلام بەدویدا مەگەرپى نایدۆزىيەۋە.

ئىۋان بەشىۋەيەكى شىتانه نەراندى: «درۋيە تۆ نەتكۋشتوۋە! تۆ شىتى، يان دىسان دەتەۋى بە گەۋجم بزانى!»

ئىسمىر دىاكۆف، ۋەك پىشوو، بە كونجكاۋى بە بىتس چاۋى لىدەكرد. ئەۋىش ھىشتا نەيدەتوانى بە سەر ناباۋەرپى خۇيدا زالبى؛ ھىشتاش پىئوۋبوۋ ئىۋان "ھەموو شتىك دەزانى" ۋ ھەۋلدەدا "بەرەروۋ ھەموو شتىك بختە ئەستۋى ئەۋ."

ئاخرى بە دەنگىكى نووساۋەۋە گوتى: «سەبركە قوربان،» لە ناكاو لاقى چەپەى لە ژىر مىزەكەۋە ھەلىنا ۋ دەرەلىنگى پانتۆلەكەى ھەلكرد. گۆرەۋى سى ۋ سەرپايى لە پىدابوو. بە ئەسپايى مىلى گۆرەۋىيەكەى داكىشا ۋ دەستىكرد بەنىۋ گۆرەۋىيەكەىدا، ئىۋان چاۋى تىپرىبوۋ، لە ناكاۋىش لە ترسانا گىانى ۋەلەرزىن كەۋت. نەراندى: «ئەى شىتەشۋور!» بە پەلە ھەستا سەرپى، كشا دواۋە ۋ پىشتى بە دىۋارەكەۋە دا درا ۋ قىت ۋ رەپ راۋەستا. بە ترسىكى شىتانهۋە چاۋى لە ئىسمىر دىاكۆف برى، كە بىئەۋەى گوى بداتە ترسەكەى ئىۋان ھەروا خەرىكى پىشكىنى گۆرەۋىيەكەى بوو. دەتگوت دەيھەۋى شتىك بە قامكى بگرى ۋ دەرپىتىنى. ئاخىرى دۆزىيەۋە ۋ دەستىكرد

به دهرهینانی. ئیوان فیؤدۆرۆویچ تیگه‌یشت کوتیک کاغه‌ن، یان لوله‌یه‌ک کاغه‌زه. ئیسمیر دیاکۆف دهریهینا و له سهر میزه‌که داینا. به ئارامی گوتی:
- فهرموو.

ئىوان به ترس و له‌رزوه پرسى: «چیه؟»
ئىسمیر دیاکۆف هه‌روا به دهنگ نووساوى وه‌لامى دایه‌وه: «تکایه چاوى
لیکه قوربان.»

ئىوان رۆبى بۆ لای میزه‌که، کاغه‌زه لوله‌کراوه‌که‌ی هه‌لگرت و ده‌ستیکرد
به کردنه‌وه‌ی. به‌لام له‌پر، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ستی له ده‌عبایه‌کی قیزه‌ون بدری،
ده‌ستی کیشایه دواوه.

ئىسمیر دیاکۆف گوتی: «ده‌ستت بۆئاوا ده‌له‌رزى قوربان؟» بۆیه هه‌ر
خۆی کاغه‌زه‌که‌ی هه‌لپچری. سى هه‌زار گه‌لاى سه‌د رۆبلى تیدا بوو.
«هه‌مووی لی‌ره‌دایه قوربان، سى هه‌زار رۆبله‌که هه‌مووی. بژاردنى ناوی.» به
سه‌ری ئاماژه‌ی به پاره‌کان کرد و به ئىوانی گوت: «هانى هه‌لیگره.»
- ترست خسته دلمه‌وه... به‌و گۆره‌ویبانه‌ت.

ئىسمیر دیاکۆف جارێکی‌تر پرسى: «یانى هه‌ر به راستی تا ئیستا
نه‌تده‌زانى؟»

ئىوان گوتی: «نا، نه‌مده‌زانى. من شکم هه‌ر له دیمیتری بوو. براکه‌م! ئاخ
براکه‌م! په‌ککو!» له ناکاو به هه‌ردوو ده‌ستی سه‌ری خۆی گرت. «گوئیگره،
هه‌ر به ته‌نیا کوشتت؟ به هاوده‌ستی میتیا کوشتت یان هه‌ر به ته‌نیا؟»
- ته‌نیا له گه‌ل ئیوه، به هاوده‌ستى ئیوه بوو قوربان، ئه‌و پیره‌پیاوه‌م
کوشت. دیمیتری فیؤدۆرۆویچ هه‌چ تاوانیکی نییه.

- زۆر چاکه، زۆر. پاشان باسى منیش ده‌که‌ین، ئه‌وه بۆ ئاوا ده‌له‌رزىم؟
ده‌لێی زمانم له گو چووه قسه‌م بۆ نایه.

ئىسمیر دیاکۆف به سه‌رسوورمانه‌وه منجاندی: «له‌و کاته‌دا خاوه‌ن دل و
غیره‌ت بوون، قوربان. گوتتان «هه‌موو شتی‌ک ئازاده»، ئیستا‌ش چه‌نده

دەترسى، شەربەتى لىمۇ دەخۆيەو؟ ھەر ئىستا دەلىم بۇتان بىنن. بەلام قوربان دەبى سەرەتا ئەمە قايمەم.»

دىسانىش ئامازەي بە پارەكان كىرد. دەبويست ھەستى و لەبەر دەرگاگەو ھە بەنگى ماریا كىندراتىفنا بكا شەربەتى لىمۇيان بۇ ساز كا و بۇيان بىنى، بەلام، كاتى ھەستان وىستى بە شتىك چەكەي پارەكە داپۇشى، دەسرەكەي لە گىرفانى دەرھىنا، ديار بوو زور چلكن و پيسە، كىتیبە زەردەكەي كە كاتى ھاتنە ژوورەو ھە سەرنجى ئىوانى راکىشابوو لە سەر مېزەكە بوو، ھەلىگرت و لە سەر پارەكانى دانا. ناوى كىتیبەكە "تەكانى باوكى پىروژ، ئىسحاق سوورى" بوو. ئىوان ناوى كىتیبەكەي بە پەلە خویندەو ھە گوتى:

- شەربەتى لىمۇ ناخۆمەو. دواتر سەبارەت بە من قسە بکە. جارى دانىشە پىم بلئى چۆنت ئەو كارە كىرد. ھەمووم بۇ وەگىرە.

- وا چاكە بالئەكەت داكەنى قوربان. با گەرما نارەحەتت نەكا. ئىوان فىئودۆروویچ، وەك ئەو ھى تازە وەبىرى ھاتىتتەو، بالئەكەي داكەند و بىئەو ھى لە سەر كورسىبەكە ھەستى، لە سەر مېزەكە داينا. قسە بکە دەي، پىمبلئى، دەي زووكە.

- لەسەرەخۆترى دەنواند، چاوەرئى ما و دلئىابوو ئىسمىر دىاكوف «ھەمووى» بۇ دەگىریتتەو.

ئىسمىر دىاكوف ھەناسەيەكى ھەلكىشا: «چۆنم ئەو كارە كىرد؟ زور سىروشتى، لە دواي قسەكەي خۇتان قوربان.»

ئىوان زور لەسەرەخۆ، بەشىو ھەيەكى قورس و قايم وشەكانى دەرەبىرى، بىئەو ھى وەك پىشوو بنەرىنى دىسان گوتى: «قسەكەي من ھەلگەرە بۇ دواي. تەنیا بە وردى بۆم باسكە چۆنت ئەو كارە كىرد. ھەموو شتىكم وەك خۆي بۇ بگىرەو. مووبەموو. تكات لىدەكەم بەوردى بۆم بگىرەو.»

- ئىئو ھە پۇشٹیوون، دواي تۆكە و تمە نىئو ئەمبارەكەو قوربان.

- سەرودلئ لىھات يان بەقەستى خۆت بەرداوا.

- تهبعن به قهستی قوربان. وامنواند که وتوومه ته خواری. به هیواشی له
پلیکانه کان چوومه خواری و به ئارامی پراکشام، دوی ئه وهی خۆم تخیلکرد،
هاوارمکرد و به ملالولادا خۆم گه وزاند. زۆر زوو هاتن و بردیانمه ده ری.

- پارهسته، دوی ئه وه، هه مووی هه ر به قهستی بوو، له نه خۆشخانهش؟
- نا، قوربان، به یانیی پۆژی داهاتوو به رله وهی بمبهن بۆ نه خۆشخانه،
به راستی فیم لیهات، ئه ویش زۆر به توندی، قه تم ئاوا به توندی سه رودل
لینه هاتوو. دوو پۆژ له سه ریه ک بیهۆش بووم.

- زۆر چاکه، دهی بۆم بگیره وه.

- له سه ر قه ره و ئه یه ک خه وان دیانم. ده مزانی له و دیوی دیواره که جیم بۆ
چاده که ن، چونکه هه رکاتیک نه خۆشه که وتم، مارتا ئیگناتیفنا له وئ جی بۆ
چاده کردم، له نزیک خویان. له کاتی له دایکبوونمه وه زۆری دلسۆزی بۆ
کردووم قوربان. ئه و شه وه هه ر نالاندم قوربان، به لام زۆر به هیواشی. سات
به ساتیش چاره پرسی دیمیتری فیودورویچ بووم.

- چاره پرسی بووی بی بۆ گیان تو؟

- بۆ گیان من نا. چاره پرسی بووم بیته نیو ماله که وه، چونکه دلنیا بووم ئه و
شه وه هه ر دئ، چونکه من له وئ نه بووم تاکو هه والی پیراگه یینم، هه تمه ن
دهات. به پئی عاده تیش به نه رده کانداه له ده گه را و کاریکی ده کرد.
- ئه ی ئه گه ر نه هاتبا یه؟

- ئه و کاته هیه چ روودایک نه ده قه وما قوربان، به بی ئه و خۆم له قه ره ی ئه و
کاره نه ده دا.

- زۆر چاکه، دهی پووئتر بۆم باسکه، زوو که دهی، به وردی، هیه چت له

بیر نه چی!

- چاره پرسی بووم فیودور پاولوویچ بکوژی، قوربان. پیمو ابوو هه تمه ن ئه و
کاره ده کا، چونکه ری وشوینه که م بۆ کیشابوو... ئه و چه ند پۆژه ی ئاخو... له و
هه لامه ته ئاگادار بوو، ده یزانی چۆن له په نجیره که بدا، ئه وه ش ئه سلی کاره که
بوو. له و چه ند پۆژه دا رق و دردو نگییه کی زۆر له ناخیدا په نگی خواری بۆوه،

به هوى ئه و عهلامه ته وه حه تمهن ده چوو ه ژوو رى، فيؤدؤر پاولؤويچ ئه و
ته قه ته قه ي بييستايه ده رگا كه ي ده كر ده وه. بؤيه وه ك رؤژ ليم بوون بو دى
و سات به سات چاو هروانى بووم، قوربان.

ئىوان قسه كه ي پيئرى: «سه بر كه، ئه گه ر بيكوشتايه پاره كه شى ده بر د،
ده بوو ئه وه بزانى. دواى ئه وه تو چي ت وه ده سته ده كه وت؟ تينا گه م؟»

- به لام قه تى پاره كه بؤ نه ده دؤز رايه وه قوربان. من پيمگوتبوو پاره كه له
ژير بالنجه كه ي دايه. به لام وا نه بوو. پاره كه له نيو مجريه كدا بوو. پيشنيارم
به باوكت كرد - چونكه ته نيا كه سيك بووم متمان ه ي پي ده كردم - پا كه تى پاره كه
له سووچى وه تا غه كه و له ژير په يكه ره و وينه كاندا بشار يته وه، چونكه هيچ
كه س شكى بؤ ئه وى ناچى، به تاييه ت ئه گه ر به په له ش بى. كه وايه شوينى
پا كه ته پر له پاره كه ئه وى بوو. دانانى پاره له ژير بالنجدا كاريكى قوره.
مجرىيه كه ده كرئ قوفليكى ليده ي. به لام هه موو پيشان وايه له ژير بالنجه كه يدا
بووه. ئه وه ش فكر يكى گه و جان ه يه قوربان. له لايه كيشه وه ئه گه ر ديميتري
بيكوشتايه، هيچى ده سته ده كه وت و نه يده توانى پاره كه بدؤز يته وه، بؤيه يان
به په له و له ترسانا هه لده هات، هه ر وه ك هه ميشه بؤ پياو كوژه كان ديته
پيشى، يان ده گيرا قوربان. بؤيه دنيا بووم ده توانم به يانى رؤژى دوايى يان
هه ر ئه و شه وه خؤم بگه يه نمه پاره كان و هه ليگرم، هه مووشى ده كه وته
ئه ستوى ديميتري فيؤدؤرؤويچ. بؤيه دلم به وه خؤشبوو.

- ئه ي ئه گه ر نه يكوشتايه، ته نيا بيدياه به زه ويدا؟

- ئه گه ر نه يكوشتايه، قه ت نه مده ويرا ده ست بؤ پاره كان به رم و هيچ
روداو يكي ش نه ده قه وما. به لام ده مزانى ئه وه نده ي ليده دا بيهؤشى ده خا و ئه و
كات ه ده رفه تم ده بوو پاره كه هه لگرم و پاشان به فيؤدؤر پاولؤويچم ده گوت كه
ديميتري فيؤدؤرؤويچ دواى ليدان و بيهؤش خستنى پاره كه ي دزيوه.

- سه بر كه... خه ريكم گيژ ده بم. كه وايه ديميتري كوشتى و تو ته نيا
پاره كان ت هه لگرت.

نا، نه يکوشت. دهی خو دهکرا ئیستا بلیم قاتل ئه و بوو... به لام نامه وی رووت له گه ل بکه م قوربان، چونکه ئه گه ر تا ئیستا تینه گه یشتووی هه ر وهک لیم روونه و ناته وی به ره وروو تاوانی خوشت بخه یه ئه ستوی من. چونکه تاوانباری سه ره کی ئیوه ن، قوربان. له رووداوه که ئاگادار بووی و کاره که ت به من سپارد قوربان. ئاگاداری هه موو شتیگ بووی، به لام لیتدا و رویشتی. بویه ئه مشه و ده مه وی به ره وروو پیت سه لمینم که قاتلی راسته قینه تو ی قوربان. من قاتلی راسته قینه نیم، ئه گه رچی له راستیدا من کوشتومه. به لام جه نابت قاتلی راسته قینه ی.

ئیوان ئیتر خو ی پیزانه گیرا. له بیریشی نه بوو که باسی خو ی خستوته دوای مشتومره که، نه راندی: «بۆ، بۆ قاتل منم؟ خودایه! هیتاش مبه ستت چیرماشنیا یه؟ سه برکه، پیمبلی بزائم، ئه گه ر به راستی چیرماشنیا به نیشانه ی رهزایه تی من بی، بۆ رهزایه تی منت ده ویست؟ له و باره وه ده لی ی چی؟»

– دلنیا بووم له رهزایه تی ئیوه، ده مزانی بۆ ئه و سی هه زار رو بله هات وهوار وه پیناخه ی، ته نانه ت ئه گه ر به جیی دیمیتری فیودوروو یچ، یان وهک هاوده ستی ئه و تومه تباریان بکر دایه م، پاریزگاریت لیده کردم و نه تده هیشت تووشی گیره و کیشه بم... میراتی خوت وه رده گرت و له ماوه ی ژیاندا هه رکات پیوستبویه پاداشته که ت ده دامه وه. چونکه به هوی منه وه ئه و میراته ت وه رده گرت قوربان. ئه وه شمان له بیر نه چی ئه گه ر له گه ل ئاگرافنا ئه لکساندرفنا زه ماوه ندی بکر دایه، ئیوه پاره یه کی چرووکیشتان پینه ده برپا.

ئیوان ددانی له چیره وه برد و گوتی: ««ناخ! که وایه ده تو یست دوای ئه وه ژیانم لی تال بکه ی. ئه ی ئه گه ر ئه و کاته نه رویشتبایه م بۆ سه فه ر و راپورتم لی بدایه ی چی؟»

– راپورتی چیت لیده دام؟ ه ی ئه وه ی هانمداوی بچی بۆ چیرماشنیا؟ ئه وه قسه ی قوره قوربان. سه ره رای ئه وه ش، دوای مشتومره که مان یان ده رویشتی یان ده مایه وه. ئه گه ر نه رویشتبایه ی ه یچ رووداو یگ نه ده قه وما. ده مزانی ناته وی ئه و کاره به ریوه بچی و منیش خوم له و داره ته نه ده دا. که رویشتی،

مانای ئەوه بوو دَلنیا بم له دادگا به زهره‌دی من قسه ناکه‌ی و چاوپۆشی له و سێهه‌زار رۆبڵه‌ش ده‌که‌ی. له راستیدا نه‌شتمه‌توانی دوا‌ی ئەوه بمده‌یه به‌ر لیپرسینه‌وه‌ی یاسایی، چونکه ئەو کاته له دادگا هه‌موو شتی‌کم ده‌گوت؛ یانی نه‌ک ئەوه‌ی پاره‌که‌م دزیوه یان کوشتمومه - باسی ئەوهم هه‌ر نه‌ده‌کرد - به‌لکو ده‌مگوت ئیوه هانتان داوم قه‌تل و دزی بکه‌م، به‌لام من به‌ قسه‌م نه‌کرد. هه‌ر له به‌ر ئەوه ره‌زایه‌تی ئیوهم ده‌ویست، بۆ ئەوه‌ی دواتر نه‌توانی به‌ گرتم ده‌ی قوربان. چونکه هه‌چ به‌لگه‌یه‌کت به‌ ده‌سته‌وه نه‌ده‌بوو. منیش ده‌متوانی هه‌میشه وه‌گیرتان بینم و ئاشکرایکه‌م که تامه‌زرۆی مه‌رگی باوکت بووی. ئەوه‌ش بزانه هه‌مووان بر‌وایان ده‌کرد و تۆش له ماوه‌ی ژیانته‌دا تووشی شه‌رمه‌زاری ده‌بووی.

ئێوان دیسان ددانی له چیره‌وه برد: «که‌وایه من ئەوه‌نده تامه‌زرۆ بووم، ها؟»

«به‌لێ به‌لێ، لیم پوونه، به‌و ره‌زایه‌ته‌تان به‌ زمانی بی‌زمانی فتوای به‌ریوه‌بردی ئەو کاره‌ت دا.» ئیسمر دیاکوف به‌ شیوه‌یه‌کی له‌خۆرازیانه چاوی له ئێوان بری. زۆر بی‌هیزبوو، ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ قسه‌یده‌کرد، به‌لام وزه‌یه‌ک له ناخه‌وه دنه‌ی ددا بدوی. دیار بوو پیلانیکی به‌ ده‌سته‌وه‌یه. ئێوان هه‌ستی به‌وه کرد.

ئێوان گوتی: «ده‌ی پیمبلی، ئەو شه‌وه رووداوه‌که چۆن قه‌وما؟
- ئیتر بلیم چی قوربان! له سه‌ر جیگاکه‌م راکشابووم، پیموا گویم له دنه‌گی ئەرباب بوو هاواریکرد. به‌ر له‌وه‌ش گریگۆری له ناکاو له‌ خه‌و راپه‌ری و هاته‌ ده‌ری، کتوپر هاواریکرد و پاشان بی‌دنه‌گی و تاریکی بالی به‌ سه‌ر مال و باخه‌که‌دا کیشا. له سه‌ر هه‌ست و چاوه‌رپی له سه‌ر پینخه‌فه‌که‌م راکشابووم و دل‌م کوته‌کوته‌ی بوو؛ تۆقره‌م لیپرابوو. ئاخری هه‌ستام و چوومه‌ ده‌ری قوربان. دیتم ئەو په‌نجه‌ره‌ی ده‌ستی چه‌پ وا به‌ره‌وروی باخه‌که‌یه‌ که‌راوه‌ته‌وه، رۆیشتمه‌ پیشی و گویم راگرت بۆ ئەوه‌ی بزانه‌م ئەرباب زیندوو هه‌ یان نا، دیتم که‌وتۆته‌ هه‌ناسه‌برکی و به‌ نیو ژوره‌که‌دا هه‌لده‌سووری، بۆم ده‌رکه‌وت که‌

زیندووہ قوربان، به خۆم گوت: واچاکه برۆم بۆ بهر پهنجیرهکه. چوومه بهر پهنجیرهکه و به دهنگی بهرز ههرامکرد و گوتم: "ئه رباب منم" ئه و به دهنگی بهرز وه لامیدایه وه: «لیره بوو، لیره بوو، هه لات.» مهبهستی ئه وه بوو دیمیتری له وئ بووه. : «گریگۆری کوشتوو!» له بهر خۆمه وه گوتم: «له کوئ؟» ئاماژه یکرد: «هۆ له وئ، له و سووچهی باخه که.» ئه ویش له بهر خۆیه وه قسه ییده کرد. گوتم: «تۆزئ سه برکه.» چوومه سووچی باخه که و ته ماشامکرد، دیتم گریگۆری له پهنا مستباکه دا که وتوو و هه موو گیانی شه لالی خوینه. بۆم دهرکه وت راسته دیمیتری لیره بووه، هه ربۆیه بریارمدا کاره که یه کلایی که مه وه. له دلی خۆمدا گوتم گریگۆری زیندووش بوایه به وکاره ی نه ده زانی، ده ی ئه وه بیهۆش که وتوو و هه لیککی له بارم بۆ ره خساوه. ته نیا مه ترسیم ئه وه بوو مارتا ئیگناتیفنا خه بهری بیته وه. له و کاته دا هه ستم به وه کرد، به لام هینه تامه زرۆی یه کلایی کردنه وه ی ئه و کاره بووم، به حاله حال هه ناسه م دهرده هات. چوومه وه بهر پهنجیره که و به ئه ربابم گوت: «لیره یه هاتوو؛ ئاگرافنا ئه لکساندر فنا هاتوو و ده یه وه ی بیته ژووری.» باوکت وه ک مندا ل گه شایه وه. به هه ناسه برکیوه گوتی: «له کوئیه؟» به لام برۆای نه ده کرد. گوتم: «هۆ له وئ راوه ستاوه. دهرگا که بکه وه.» له پهنجیره که وه چاوی لیکردم، له وه ده چوو باوه ر نه کا. دردۆنگ بوو، ده شترسا دهرگا که بکاته وه. له دلی خۆمدا گوتم: «بۆ ئیستا له من ده ترسی؟» پیم سه یر بوو. به بیرمدا هات به حزووری خۆی و له بهر چاوی خۆی ئه و عه لامه ته به کار بینم و ته قه ته ق له پهنجیره که بده م به نیشانه ی ئه وه ی گرووشنکا هاتوو. ئه و رازه ش له نیوان هه ردوو کماندا بوو و خۆشی پیی رازی بوو. به ره زایه تی هه ردوو کمان هه لمان بژارد بوو. له وه ده چوو برۆای به قسه کانم نه بی، به لام هه رکه گوئی له عه لامه ته که بوو به هه لاتن چوو دهرگا که بکاته وه. کردییه وه. ده مویست بچمه ژووری به لام پییشی گرتم، سه رتا پای ده له رزی، چاوی تییریم: «له کوئیه؟» له دلی خۆمدا گوتم: ده ی ئه گه ر تا ئه و راده یه له من بترسی، بارودۆخه که زۆر خراب ده که وئ!

مهترسى ئه وهى نه كا نه هيللى بچمه ژوورى يان قاو له كه سيك بكا يان مارتا ئىگنا تيفنا به هه له داوان بگاتى، يان شتىكى ديكه بقه ومى ئه ژنوم ده له رزى. به سرته گوتم: «دهى هوله وييه، هوله ويى، له بهر پهنجيره گه وره كه يه. چون نه تديوه؟» «كه وايه بيهينه، بيهينه.» گوتم: «دهترسى، ئه وه را و دهنگه دهنگه ترسى خستوته دلييه وه. له بن بنچكه كاندا خوى شار دوتته وه؛ برؤ له ژوورى متالاهه خوت هه راى ليكه.» هه لات بو بهر پهنجيره كه و مؤمه كهى له بهر پهنجيره كه دانا. هه را يكرد: «گرووشنكا، گرووشنكا، ليره ي؟» سه ره راى ئه وهش نه يده ويست خوى دانه وينى و له پهنجيره كه وه ته ماشا بكات. نه يده وي را ليم دور كه ويته وه. زور تر سابوو. به راده يه ك ترسى لينيشتبوو نه يده وي را پشتم تيكا. گوتم: «چاو ليكه، ئه وه تا.» چووم بو بهر پهنجيره كه و سه رم برده درى. «ئه وه تانى، له بن ده وه نه كان خوى شار دوتته وه و پيت پيده كه نى، يانى ناييىنى؟» له پر باوه ريكرد؛ ئازاى ئه ندامى وه ك ميوزؤكه ده له رزى - ئه شقى ئه و ژنه شيت و شه يداى كرد بوو - دانه وى و له پهنجيره كه وه سه رى برده درى. ته پله كيكي بلوورين له سه ر ميژه كه بوو هه لمگرت؛ خو له بيرته، نزيك كيلويه ك قورس بوو. هه لمه ينايه وه و هه تا هيژم تيدا بوو له كه را كه ي سه ريم را كيشا. ته نانه ت هاوار يكيشى نه كرد. هه روا به لادا هات. منيش وه ريگه رامى و بو جارى دو وه هم و سيه هم ته پله كه كه م كيشا به سه ري دا. له گه ل زه برى سيه هم كاسه سه رى له به ريه ك چوو. چاوى زه ق بوونه وه و خوين له چاو و گو يچكه ي ده رپه رى و به پشتدا كه وت. چاويكم له ده ور بو بهر كرد. هيچ كويم په له خوينى پيوه نه بوو. ته پله بلوورينه كه م جوان سرى و له جى خويم دانايه وه. چووم بو لاي په يكه ره كان، پاره كه م له پا كه ته ده ره ينا و پا كه ته به تاله كه م له په نا چرپايه كه فريدا و تيلماسه په مه ييه كه شى كه پنى به سترابووم فريما چه قى وه تاغه كه، سه ر تا پام ده له رزى، هاتمه درى و رويشتم بو نيو باخه كه، راست رويشتم بو لاي ئه و دارسيوه ي نيو قه ده كه ي كولور بووه، خو ده زانى كامه دار ده ليم؟ له ميژ بوو ئه و داره م ديار يكر دبوو. له تن كاغز و په رؤكونم له كوني داره كه ئاخنيبوو، پاره كانم له په رؤكه پيچا

و خنیمه نیو کونه که وه. دوو حه وتوو زیاتر هر له ویدا بوو، کهس شکی بو
 ئەوه نه ده چوو. کاتیک له نه خو شخانه هاتمه وه چووم دهر مهینا. دواى ئەوهى
 پارە کهم دابینکرد گه رامه وه سهر پینخه فه کهم و تخیل بووم، له دلى خو مدا
 گوتم: «ئەگەر گریگۆرى واسیلیه ویچ کوژرابى، کاره کهم چه پ ده که وى. به لام
 ئەگەر زیندوو بى زورم به قازانجه. چونکه شایه دى دها که دیمیتى
 فیودور وویچ له وى بووه. ئیتر دهر ده که وى قاتل ئەوه و پارە که شى بردووه.»
 پاشان ده ستمکرد به ناله نال و ورینه کردن، بو ئەوهى مارتائیگناتیفنا
 خه بهرى بیته وه. ئاخى له خه وه ههستا و به هه له داوان هات بو لام، به لام
 کاتیک چرای هه لکرد و زانیى گریگۆرى دیار نییه، هه لات بو دهرى و گویم
 لى بوو له نیو باخه که وه قیزاندى.

ئیسیمیر دیاکوف بیده نگبوو. له و ماوه یه دا که قسه یه ده کرد، ئیوان کړوکپ
 گوئی شلکرد بوو، بى ئەوهى جووله بکا یان چاوى له سهر هه لگرى. ئیسیمیر
 دیاکوف له گه ل گپرانه وهى چیرۆکه که جار ناجاریک چاوى له ئیوان ده کرد.
 به لام زیاتر چاوى له شوینیکی نادیار ده برى و نیگای ده دزییه وه.
 چیرۆکه که ی ته واو بوو، له رزی لیهاتبوو و که وتبووه هه ناسه برکى.
 روخسارى وه سهر ئاره قه گه رابوو. به لام مه علووم نه بوو له بهر په شیمانى
 تووشى ئەو حاله ته بووه یان له بهر شتیکی دیکه.

ئىوان له ناکاو نه راندى: «راوهسته، ئەى سه بارهت به دەرگا که ده لئى چى؟
 ئەو ئەگەر دەرگا که ی له تو کرد بیته وه، چوون گریگۆرى پینشتر دیتوویه تی
 کراوه ته وه؟ چونکه گریگۆرى له پینش تو دا چووه دهرى و چاوى پینکه وت.»
 سهیره ئىوان به له بزىکی دۆستانه قسه یه ده کرد و وهک پینشو تو وره
 نه بوو، ئەگەر له و کاته دا که سیک دەرگا که ی بکر دایه ته وه و سهرى بکیشایه ته
 ژوورى دهیزانى سه بارهت به شتیکی ئاسایى قسه ده که ن.

ئیسیمیر دیاکوف، به پیکه نینیکی ماناداره وه گوته: «بو گریگۆرى و
 کرانه وهى دەرگا که نازانم بلیم چى، رهنگه چاوى ریشکه و پینشکه ی کردبى.
 دلنیا به ئەوه به شهر نییه، به لکو یه سترىکی دیز و چه مووشه. نه یدیوه، له خورا

پنیوایه دیتوویه و له سهر قسه که شی سووره و دست هه لئاگری. له لایه که وه به قازانجیشمانه ئاوا بیر دهکاته وه و شایه دی دها، چونکه دواى ئه وهى بیگومان دیمیتری مه حکووم ده بی و حوکمی بو دهرده که ن.

ئیوان فیودورویچ، که به جارى تووشی سه رسامی بووبوو و هه ولى دها زیاتری بو روونیتته وه، گوتی: «گوى بگره... گویگره، پرسیارم زوره و دهمه وئ لیت بپرسم، به لام له بیرم ده چنه وه... میشکم خه ریکه ده ته قئ، تیکه لم کردوو. ئه ها! لانیکه م ئه وه م پنبلی، بو پاکه ته که ت هه لپچری و فریت دایه چه قئ ژووره که؟ بو پاکه ته که ت له گه ل خوت نه برده؟... که باستکرد پیمو ابوو به جوړیک باسی ئه وه ده که ی و به کاریکی دروستی ده زانی... به لام بو تیناگه م...»

- بو ئه وهش ده لیلیکی باشم هه بوو قوربان. ئه گه ر که سیک ئاگاداری هه موو روودا وه که بووایه، هه ر وه ک من ئاگادار بووم، ئه گه ر ئه و پارهییه ی پیشتر دبی، یان خوی ئه و پارهییه ی نایته پاکه ته که وه و به چاوی خوی دبییتی پاکه ته که لاک و مور کراوه و ناوی وه رگره که شی لیتووسراوه، ئه گه ر که سیکی وا ئه و قه تلئ ی کردبی، له به رچی ده بی پاکه ته که هه لپچری؟ ئه ویش به و په له په له. چونکه لئی روونبوو پاره که ی تیدایه. وانیه؟ به لام ئه گه ر دزه که که سیکی وه ک من بوایه هه روا پاکه ته که ی ده نایه باخه لی وه ک تیسکه ی تفهنگ بوئ دهرده چوو قوربان. به لام له مه ر دیمیتری فیودورویچ وه مه سه له که ته واو جیاوازه. سه باره ت به پاکه ته که ته نیا هیندی شتی بیستبوو؛ قه تیش چاوی پینه که وتبوو؛ بو وینه ئه گه ر له ژیر بالنجه که شیدا بووایه، به په له هه ر هه لیده چری بو ئه وه ی دنیا بی پارهییه. پاشان پاکه ته که فریده دا، بی ئه وه ی بیر بکاته وه که به لگه یه ک به زه رده ی خوی به جئ ده هیلی. چونکه ئه و دزیکى ئاسایی نه بوو قوربان، دیاره قه تیشی دزی نه کردوو، چونکه چاوتیر و خانه دانه، قوربان. ئه گه ر دزیش بکا، دزیکى ئاسایی نییه، به لکو ته نیا پارهییه کی هه لگرتوو که هی خویه تی، چونکه پیشتر به ته واوی خه لکی شاره که ی گوتبوو که ده یه وه ی ئه و کاره بکا. ته نانه ت شات وشو تی کردبوو

که دهچی ههقههکی خوی له باوکی دهستینی. کاتیک دادگایان کردم ئه و هم به ئاشکرا بۆ دادوهر باسنه کرد؛ به لکو به پێچه وانه، به ئاماژه هیتامه سه ر بابه ته که، وهک ئه وهی من تيمنه گه یان دبی، به لکو خوی بیرى لى کردۆته وه و من پيمنه گوتوه؛ کاکى دادوهریش به و ئاماژه ی من زۆر که یفی ساز بوو و گوێزی به کلکی دهشکاند قوربان.

ئىوان فیۆدۆرۆویچ وا تووشی سه رسومان بوو بوو نه راندی: «یانی دهکری تۆ به و دم و دهسته ئه و هه موو فکرهت کردیته وه و پیلانت دارشتبی؟» دیسانیش به ترسه وه چاوی له ئیسمیر دیاکوف بری. - جا ئه وه فرمایسته قوربان؟! پیاو چون دهتوانی به و په له په له ئه و پیلانه دارێژی؟ پيشتر بیرم لیکردبووه.

ئىوان فیۆدۆرۆویچ دیسان گوراندى: «دهی که وایه شهیتان یارمه تیی داوی...! نا، وادیاره گه مژه نیت، زۆریش له وه زیره کتری که من بیرم لیده کرده وه...»

ئىوان ههستا سه رپى و دیار بوو دهیه وهی له نیو ژووره که دا پیاسه بکات. زۆر په رۆش بوو. به لام چونکه میزه که رپی لیگرتبوو، نهیده توانی له نیوان میز و دیواره که دا ههنگاو هه لئینته وه، هه ر به پتوه راوه ستابوو، خولیکی خوارد و دانیشه وه. رهنگه له بهر ئه وهی نهیده توانی له جیی خوی بجوولی قه لس بوو، چونکه دیسان وهک پيشوو له ناکاو به تووره یی گوراندى: «ئهی دهعبای داماوی قیزه وهن، گوئیگره! ئه گه ر تا ئیستا نه مکوشتووی، له بهر ئه وهیه سبه ینی له دادگا وه لام بدهیه وه.» ئىوان دهستی هه لئنا: «خودا ده زانی، رهنگه منیش تاوانباریم؛ رهنگه چه زیکی شاراوه شم هه بووی که باوکم... بمری. به لام سویند دهخۆم به ورادهیه که تۆ بیرى لیده که یته وه تاوانبار نیم. رهنگه توشم هه ر تیز نه کردبی بۆ ئه و کاره، نا، نا، من هانمنه داوی! به لام ناترسم، سبه ینی له دادگا به زه رده ی خۆشم شایه دی ددهم. بریاره و داومه! هه موو شتیك ده لیم، هه موو شتیك. هه ردووکیشمان له دادگا ئاماده ده بین. هه رچی ده یلیی به زه رده ی من بیلئ، هه ر شایه دییه ک ددهی، بیده. خۆمی له

بهردا دهگرم و ناترسم. خوم دان به هه موو شتيكدا دهنيما! به لام توش دهبي
 داني پيا بيتي! دهبي هر به يه كه وه بچين، جا بزانه سبهيني چونت ده به م!»
 ئيوان قورساخانه و پيداگرانه ئه وه ي گوت و به چاوه گر بارينه كه پيدا ديار
 بوو له سهر قسه ي خوي سووره و هه رچونيك بي قسه ي خوي ده باته سهر.
 ئيسمير دياكوف بي ئه وه ي مه به ستي ته وس و گالته بي، به هه ستي
 هاو ده ردييه كي ناشكراوه گوتي: «وادياره حالت باشنويه، قوربان، هيچ له وه
 ناچي حالت باشي قوربان. چاوت زهره هه لگه راوه.»
 ئيوان دووپاتي كرده وه: «پيگه وه ده چين. تو نه شهاتي گرنگ نيه، خوم به
 ته نيابي ده چم.»

ئيسمير دياكوف وهك ئه وه ي خه ريكي بير كرده وه بي، ئاخري هه ليدايه:
 - شتي وا هه ر نابي، قوربان. تو ناچي قوربان.
 ئيوان به له بزتيكي ته شه راوييه وه گوتي: «له قسه كانم تيناگه ي..»
 - نه گه ر راستي هه موو شتيك بلبي، تووشي شه رمه زارييه كي زور ده بي،
 قوربان، نه و كاته ش هيچ كه لكيني نابي. چونكه له ريوه ده ليم من قسه ي وام
 نه كرده وه. ئيوه ش له وه ناچي حالتان باشي، (واش ده نويني)، يان نه وه نده ت
 خه مي براكه ته و بو ي به داخه وه ي ده ته هو ي خوتي بو فيدا كه ي، هه موو
 نه وانه شت به دزي من سازانده وه، چونكه هه ميشه منت وهك مي شيك چاو
 ليكرده وه. نه وه ش هيچ، كي بروا به قسه كانتان ده كا، كوا به لگه ت؟
 - گوئيگره هه ر ئيستا بو ئه وه ي دنيا بم نه و پارهيته نيشاندام.
 ئيسمير دياكوف كتبه كه ي له سهر پاره كان لابرده و له و لاوه داينا، له گه ل
 هه لكيشاني هه ناسه يه ك گوتي:
 - نه و پارهيته له گه ل خوت به ره.

ئيوان به سه رسوورمانه وه چاوي تييري: «هه لبه ت هه ليده گرم. به لام
 نه گه ر بو نه و پاره پياوت كوشتووه، بو ده يده ي به من؟»
 ئيسمير دياكوف له خو بايانه شاني هه لته كانده و به ده نكيكي له رزو ك گوتي:
 «نامه وي قوربان، ده مويست به و پارهيته زيانيكي تازه له موسكو، يان له وه ش

باشتر له دهرهوهی ولات دهست پښیکه. ئه و خولیایه م له سهردا بوو، هر له بهر ئه وهش که «هموو شتیک ئازاده.» ئه وهی فیرتکردم، زور دروست و حیسابییه، چونکه له و باره وه زورت قسه بو کردووم. ئه گهر خودای جاویدان بوونی نه بی، شنگه لیکي وهک مه زنایه تی و که سایه تیش هر نای. پیوستیش نییه. هه ق به ئیوه بوو. من ئه و مه سه له یه م به و شیوه یه ی دده ی. «ئوان به بزیه کی مانداره وه پرسیی: «خوت به وه گه یشتی؟» به رینوینی ئیوه قوربان.

- ئیستاش پیموایه ئیمانته به خودا هه یه. وا ده ته وی ئه و پارهی به ده یه وه.
- ئیسمر دیاکوف منجاندی: «نا، قوربان، ئیمانته پی نییه.»
- ئه ی بو ده ته وی پاره که به ده یه وه؟

ئیسمر دیاکوف دیسان دهستی هه لته کاند: «به سیکه... ئیتر به سیکه! خوت ده تگوت هه موو شتیک ئازاده، که وایه خوت بو ئه وهنده په روشی؟ ته نانه ته ده ته وی بچی به زهره دی خوت شایه دی دده ی...» ئیسمر دیاکوف له کو تاییدا به متمانه وه گوتی: «به لام ده زانم ئه و کاره ناکه ی! تو ناچی ئه و شایه دی به دده ی.»

ئوان گوتی: «ده بیینی.»

- شتی وا هه رنای. ئیوه زور زیره کن قوربان. هوگری زورت به پاره هه یه، ئه وه ده زانم قوربان. پیته خوشه هه موو که س ریزته بو دانی، چونکه زور له خو بایی و ده مارزلی. زوریشته هه ز له کچی جوانه، له هه موو شتیکیش زیاتر هه ولی ئه وه ته ژانیکی ئاسووده و دوور له کیشته هه بی، بی ئه وهی پشت به که سیک به به ستی. زیاتر له هه موو شتیک هه ولی ئه وه ته. خو ناته وی ئه و شووره ییه وه ئه ستو بگری و هه تاهه تا ژیان له خوت تالکه ی. توش وهک فیو دورپا و لووچی باوکت وای، قوربان، تو له و کورانه ی دیکه زیاتر شیوه ی ئه و دده ی قوربان. روچ و خووخده شته له و ده چی.

ئیوان، که ویده چوو سهرنجی راکیشرابی، گوتی: «تو گهوج نیت.»
سووره لگه پرا بوو. «پیمو ابوو گهوجی.» هه روا که به قه لافه تیکی جیاوازه وه
چاوی له ئیسمر دیاکوف ده کرد گوتی: «ئیستا وادیاره زور جیدیدی!»
- دهمار زلیت وایلیردووی من به گهوج بزانی. ئەو پارهی هه لگه.
ئیوان سی چه که پاره که هی لگرت و نایه گیرفانی، بی ئەوهی له هیچی
بپیچی.

- سبهینی له دادگا دهینوینم.

- ئیستا که خوتان خاوهنی پاره و سامانیکی زورن، هیچکس باوه پرتان
پیناکا: رهنگه ئەوهت له سندووقی پاره کانت دهرهینابی و هینابیتت بو دادگا.
ئیوان ههستا سه ری و گوتی:

- دیسان دهیلیمه وه، ته نیا له بهر ئەوه ههتا ئیستا نه مکوشتووی، سبهینی له
دادگا پنیوستیم پیته. ئەوهت له بیر نه چی!

ئیسمر دیاکوف که کتوپر به شیوهیه کی سهیر چاوی له ئیوان بری و
گوتی: «دهی بمکووژه. ئیستا بمکووژه قوربان.» به بزهی کی تاله وه دریزه ی
پیدا: «ته نانهت توانییت نییه و ناویری بیریشی لیبکه یه وه، ئیوه قوربان که
ئه وه مووه نه ترسن، غیرهتی هیچ کاریکتان نییه، چ بگا به پیاوکوشتن!»
ئیوان گوراندی: «خوداحافیز،» وه ریکه وت برواته ده ری.

- تاوی راوهسته... ئەوانه م دیسان پیشان بده وه.

ئیوان پاره کانی له گیرفانی دهرهینا و پیشانیدا. ئیسمر دیاکوف ماوه ی
ده چرکه چاوی تیبرین. پاشان دهستی هه ل تاکاند و گوتی:
«زور چاکه، ده توانی برۆی.» چه ند هه نگاویکی هه لینابوو ده دیسان بانگی
کرد: «ئیوان فیو دوروویچ!»

ئیوان بی ئەوهی راوهستی ئاوری دایه وه: «چیت دهوی؟»

- خوداحافیز، قوربان.

ئیوان دیسان گوراندی: «خوداحافیز!» پاشان له ژووره که چوو ده ری.

کریو و بادهوه ههروا گیزی دها. سى ههنگاوى يهکه مى جهسورانه ههئينايهوه، بهلام له ناكاو كهوته لهتردان و لاتراسكه بهستن. موچركينكى پيدا هات و لهرز داىگرت، به بزديهكهوه گوتى: «پهتايهكى جهستهيه.» شتيكى وهك شادى له روى ههلهقوللا. ههزيكى بههيز له باوهشى روى وههينا، دلنيا بوون و ئوخژنيك دوايى بهو دردونگيانه هينا كه لهم دواييانهدا تهنگى به روى ههلقينبوو و ئازارى دها. بريارى خوى دابوو، به خاترجه مى و روى ئاسوودهوه بيري كردهوه: «ئىستا ئيتر گورانى به سهردا نايه.» لهو كاتهدا له شتيك ههلهكوت و سه رسميكى واى دا خهريك بوو به دهمهوه بكهوئى. راوهستا و ديتى ئه و كابر لاديينه له بهر لاقيدا تخيل بووه. وهبيري هاتهوه كه خوى دابووى به عهرزدا، كابر اش ههروا بينهوش و جووله كهوتبوو. بهفر خهريكوو سه و چاوى دادهپوشى. ئيوان باوهشى پيدا كرد و ههليستاندهوه. چراههكى دى له ماليكى چكولهى دهستى راست، رويشت و له دهركاى دا، داواى له پياوى خاوهن ماله كه كرد يارمه تيبيدا و ئه و كابر لاديينه ببهن بو پوليسخانه. سى روبلى دا به كابر، ئه و يش هه رله ريوه ناماده بوو يارمه تيبى بدا و هاته دهري. زور له سه ر ئه وه ناروم كه ئيوان چوني كابر لاديينى برده پوليسخانه و توانيى پزيشكيك بينى معينه ي كات و زور به دهست و دلبارى خه رچى كابر لاديينه ستو گرت. هه ر ئه وهنده ده ليم ئه و كار ه سه عاتيكى ته واوى خاياند. به لام ئيوان فيودورويچ له ده وه شاد و رازى بوو، به رده وام زهينى بو هه موو لايهك ده چوو و بيري له زور شت ده كرده وه.

به خه يالى تهخته وه بيري كرده وه: «ئه گه ر بو سبه ينى ئاوا ليبراوانه بريارم نه دايه، سه عاتيكى ته واو رانه ده وه ستام ئاگادارى له و كابر لاديينه بكه م، به لكوو به لايدا تيده په ريم، بي ئه وه ي گو يشم بيزوى له سه رمانا ره ق ه لدي.» هه ر له و كاته دا به خاترجه مييه كى زياتر يشه وه بيري كرده وه: «به راستى ده توانم ئاگادارى له خوم بكه م، ئه گه رچى ئه وان ده لين خه ريكم شيتده بم.»

کاتیک گه‌یشته‌وه مه‌نزله‌که‌ی خۆی، کتوپر راوه‌ستا و له خۆی پرسى باشت‌ر نیه هەر ئیستا بچم بۆ لای داده‌ور و هه‌موو شتیکی بۆ باسبکه‌م؟ له به‌ر ده‌رگا‌که وه‌رسوو‌را و سه‌باره‌ت به‌ پرسیا‌ره‌که‌ی خۆی بریا‌یدا. له به‌ر خۆیه‌وه گوتی: «سه‌هینی هه‌مووی به‌سه‌ریه‌که‌وه!» سه‌یر ئه‌وه‌شه هه‌ر له ساتیکدا ته‌واوی ئه‌و شادی و خات‌رجه‌میانه‌ی له‌نیۆ چوو.

کاتیک پتی‌نایه ژوو‌ره‌که‌یه‌وه، وه‌ک سه‌هۆل به‌دلیدا بینن وابوو. شتیکی هه‌ستیکرد، زیندوو بوونه‌وه‌ی بی‌ره‌وه‌ریه‌ک، یان روون‌تر بلیم، وه‌بیرها‌تنه‌وه‌ی شتیکی دلته‌زین و ناخۆش که ئیستا، هه‌ر له‌و کاته‌دا، له‌و ژوو‌ره‌دا بوو، پیشت‌ریش هه‌ر له‌وئ بووبوو. بی‌هیز و شه‌که‌ت خۆیدا به‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌دا. پی‌ریژنه‌که سه‌ماوه‌ریکی بۆ هینا. ئیوان چایی ده‌مکرد، به‌لام ده‌می لینه‌دا. ئه‌و شه‌وه پی‌ریژنه‌که‌ی مه‌ره‌خه‌س کرد بروا. له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که دانیش‌ت هه‌ستیکرد سه‌ری له‌گێژه‌وه دی. هه‌ستی به‌ نه‌خۆشی و که‌ساسی ده‌کرد. خه‌ریک بوو خه‌وی لی‌بکه‌وئ، به‌لام هه‌ستا سه‌ر پی و به‌نیۆ ژوو‌ره‌که‌دا ده‌ستیکرد به‌ پیاسه‌کردن، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌ی به‌په‌رئ. هیندی جار پی‌یوابوو خه‌ون ده‌بینی و و‌رینه‌ ده‌کا، به‌لام ئه‌وه‌ی له هه‌موو شتیکی زیات‌ر بی‌ری لی‌ده‌کرده‌وه نه‌خۆشییه‌که‌ی نه‌بوو. دانیش‌ته‌وه و چاوی به‌ نیۆ ژوو‌ره‌که‌دا گێرا، ده‌تگوت له شتیکی ده‌گه‌په‌رئ. چه‌ند جار گری رقیکی خۆی له‌ رو‌خساری وه‌رپیچا. هه‌ردوو ده‌ستی کرده‌ کۆله‌که‌ی له‌شی و ماوه‌یه‌کی زۆر به‌وشیوه‌یه دانیش‌ت، ئه‌گه‌رچی به‌ لا‌چاویک هه‌روا چاوی له‌و قه‌نه‌فه‌یه ده‌کرد که له سوو‌چی دیواره‌که‌ی رووبه‌روو دان‌درا‌بوو.

دیار بوو شتیکی له‌و‌ییه که توورپه و نا‌ره‌حه‌تی ده‌کات و ئازاری ده‌دا.

شەيتان، مۆتەكەى ئىوان خىۋدۇرۇۋىچ

من پزىشك نىم. بەلام واھەستدەكەم ئىستا ئىتر كاتى ئەۋەيە ناچار بىم پوختەيەك لە چۆنەتتى نەخۇشەيەكەى ئىوان خىۋدۇرۇۋىچ بۇ خۇينەرانىم باسبەكەم. بە سەر رۇوداۋەكاندا تىدەپەرم و لىرەدا لانىكەم دەتوانم شتىك بلىم: ئىوان لەو كاتەدا ھىندەى نەمابوو تووشى ياۋى مىشك بى. ئەگەرچى ماۋەيەكى زۆر بوو تووشى نەخۇشى بوۋبوو، بەلام سەرسەختانە لە ھەمبەر تاۋياۋدا خۇراگرى دەگرد، ئاخىرىش ھىزى لىبرا و تاۋياۋىكى قورس داىگرت. ئەگەرچى سەرم لە پزىشكى دەرنەچى، بەلام دەتوانم بلىم ئەۋ لە راستىدا زۆرى ھەۋلداۋو، تۋانىبووشى ماۋەى تاۋياۋەكە ۋەدوا بخا، ھەلبەت بەۋ ھىۋايەى بە تەۋاۋى بەرگرى لەۋ نەخۇشىنە بكا. دەيزانى ھالى باش نىيە. بەلام بىر كىرەنەۋە لە نەخۇشى لەۋ كاتە پر مىسىبەتەدا زۆرى جاپز كىرەبوو. يانى لەۋ كاتە پر كىشە و ئالۋزەى ژيانىدا كە پىۋىستى بەۋە بوو بە تەۋاۋى بە سەر ئەقلى خۇيدا زالىى و ئەۋەى دەپلى دەبى بە شىۋەيەكى پىداگرانە و ئازايانە بى، «لەدلى خۇيدا پاكەنى بۇ خۇى دەگرد.»

بەۋ ھالەشەۋە، راپۋىژى لەگەل دوكتۇرە تازەكەى كىرەبوو، ھەر ئەۋ دوكتۇرەى لە سەر داۋاى كاترىنا ئىۋانا لە مۇسكۇۋە ھىنابوۋيان و پىشتىرىش ئامازەم پىكرد. دوكتۇر داۋى گوى گرتن لە قسەكانى و معاینە كىردنى، بەۋ ئاكامە گەشىت كە ئىۋان تووشى نارەھەتتى زەينى و رۇحى بوۋە، بۇيە كاتىك قسەكانى ئىۋانى گوى لىبوو كە حاشاى لە نەخۇشەيەكەى دەگرد، ھىچ تووشى سەرسوۋرمان نەبوو. دوكتۇر گوتى: «ئەۋ نارەھەتتىيە لەۋ تەبە

تووشی ورینه بیژیشت بکا... ده بی له و باره وه زیاتر لیکولینه وه بکری... له سه ریه ک داواتان لیده کهم زورتان ئاگا له خوتان بی، نابی چرکه یه ک له خوت خافل بی و نه خوشیه کهت پشتگویی بخی چونکه زور مه ترسی داره.» به لām ئیوان فیودورویچ ئه و په نده حه کیمانه یه ی له به رچا و نه گرت و له پیخه فدا نه کهوت په رستاری لیکه ن، له دلی خویدا گوتی: «به ئیشتیا ده توانم به ملاولادا برۆم، زوریش له ش ساغم. ئه گه ر له جیدا بکه و تیه م، مه سه له کهه فرقی ده کرد و هه رکه س پیخوشبوایه دهیتوانی په ره ستاریم لیکه.» پاشان مه سه له کهه ی خسته پشتگویی.

به م شیوه یه، که خۆشی تاراده یه ک ئاگای له و وه هم و خه یاله ی هه بوو، دانیشتبوو و هه روا که گوتم، له په ستا چاوی له و شته ی سه ر قه نه فه کهه ی سووچی دیواری رووبه رووی ده کرد. ده رکه وت که که سیک له و ی دانیشتبوو، ئه گه رچی خودا ده زانی چون چۆته ژووری چونکه کاتیک ئیوان له لای ئیسیمیر دیاکوف گه رایه وه ئه و ئیتر جینی قوونی خوشکردبوو. ئه و که سیک بوو، یان روونتر بلیم، کابرایه کی شیوه ئه شرافیی رووسی بوو، نزیکه ی په نجا سالی ته مه ن بوو، هه ر وه ک فه ره نسویه کان ده لین، *qui faisait la cinquantine* هه روها مووی سه ری تۆزی دریژ و پرپوو لقه لقه ی ره شی تیدا مابوو، ریشیشی قوله و نووک تیژ بوو. بالته یه کی مه له وانیی مه یله و قاوه ییی و کۆنی له به ردا بوو، که له دووسال له مه و به ره وه خه لکی ته رپۆش و ده و له مه ند وه لایان نابوو. کراس و بۆینباخه دریژه که ی رواله ته ن وه ک جلو به رگی ده و له مه ند و ته رپۆشان ده چوو، به لām له نزیکه وه کراسه که ی کۆن و چلکه سوو بوو، بۆینباخه که شی هه موو دلۆی هه لدابوو و تالکیش بووبوو - پانتۆله دامه ییه که ی زور ریک و پیک و جوان بوو به لām ره نگه که ی کال بوو، بۆ ئه و مۆده ش زور ته نگ بوو. کلاوه مه خمه ری و سپیه که ی بۆ ئه و وه رزه ی سال نه ده بوو. وه لحاسل رواتیکی ئاسایی هه بوو و دیار بوو ده سکورت و هه ژاره. له وه ده چوو له چینی ئه و مالیکه بیکارانه بی، که له

سەر دەمی بەر دەداریدا زۆر و بەر چاو بوون. بێ گومان سەر دەمی ک خوشگوزەران و تەرپۆش بووه و لە گەڵ مۆد گەراوه، رەنگە سەر دەمی ک خاوەن دەسلەت بووبی و لەوانە یە هەر ئیستاش وابی، بەلام دواى قیتە قیت و پۆز و هەواى تافى لاوى، هەژارى وردە وردە وایلێدەکا ملک و مالى له دەست بێتەوه و ئاتاجى بەر دەماو و دەرکوبانى دەولەمەندان بى. لەلای دۆستى کى باشەوه دەچوو بۆ لای دۆستى کى تر. لە بەر قسە خۆشى و مەجلیس خۆشى کەس دەستى بەروویەوه نەدەنا. لە بەر ئەوەش کە پیاویکى ئەشرافى و نەجیمزادە بوو، دەیتوانى لەگەڵ هەموو کەس دانیشى، ئەگەر چى لای سەر ووشى کە مەر پێدەدرا. ئەو جۆرە مەرۆفە مەجلیس خۆش و غەریبانە کە سەریان لە گالته و گەمە و گەنجەفە دەردەچى و هەقایەت و ئیژیشن، هەر ئەرکى کى پى بسپێرن خۆى لێنەدەن و بە ئاشکرا لە بەرى دەردەچن، بێیار و پشتیوانیشن، جا لاو و رەبەن بن یان بێوه پیاو، هەر وان و فێرى ئاوى بیلەغاو بوون. لەوانە یە تاقمى کى مندالیشيان هەبى، بەلام مندالەکانیان لەلای پلک و پووران دادەنێن و ئەو کەسانە لە کۆر و دانیشتندا، باسى ئەو مندالانە ناکەن، وەک ئەوەى پێیان شوورە یى بى. وردە وردە مندالەکانیان لە بېر دەچیتەوه، ئەگەر چى جاروبار کارتى جەژنى لە دایکبوون و کریسمەسیان بە دەست دەگا و جارى وایە وەلامى نامە و کارتەکانیش دەنوسنەوه. ئەو میوانە کتوپر و نەخوازراوه زۆریش رەزاسووک و خۆین شیرین نەبوو، کە بتوانى خۆش مەشرەف و مەجلیس خۆش بى و لە کاتى پێویستدا خۆى شیرین بکا و دۆستانە خۆى بنوینى. سەعاتى نەبوو، بەلام چاویلکە یە کى لە سەر لووتى داناوو بەنىکى رەشى لە دەسکە کە ی خستبوو، قامکى زەرەر نەقووتە ی ئەنگوستیلە یە کى ئەستوورى ئالتوونى تیکردبوو، کە نقیمى کى هیلکە یى هەرزانبایى تێدا بوو. ئیوان فیۆدۆرۆویچ توورە و تۆسن دانیشتبوو قسە ی نەدەکرد. میوانە کە بە ماتى وەک خزمى کى هەژار دانیشتبوو کە لە وەتاغە کە ی هاتبیتە خوارى تاکو لەگەڵ خانەخویکە ی چایى بخواتەوه، کاتى کى دیتى خانەخویکە ی ناوچاوى تیکناوه و سەرى لە بەر خۆیدایە، هیچى نەدەگوت.

به لّام نه گهر خانه خوئ زماڼی بگه رايه، ئيتر رانده ده وهستا و به شيويه کي
دوستانه سهري قسه ي ده کرده وه. کتوپر رهنگي گورا و پروي کرده ئيوان
فيودور وويچ و گوتي:

- دمه وي عه رزت بگه م، ببوره، ته نيا باسه که دينمه گوري، بو ئه وه ي
وه بيرت بينمه وه، چووي بو مالي ئيسمير دياکوف تاکو سه باره ت به کاترينا
ئيوانا پرسيار بگه ي، به لّام بي ئه وه ي زانيار بيه کت ده سته وه ي گه رايه وه،
ويده چي له بيرت چوويته وه که...

ئيوان گوتي: «ناخ، به لي،» له بهر نارحه ته ي روخساري ره شدا گه را. «به لي
له بيرم چووبوه...» له ژير ليوه وه ورتاندي: «به لّام ئيستا ئيتر گرینگ نييه،
هه تا سبه يني گويي خوتي لي بخه ويته،» پاشان به توورهي پروي کرده
ميوانه که ي و گوتي: «توش، خوشم تا خوله کيکي ديکه وه بيرم ده هاته وه،
چونکه ئه وه راست نه وشته بوو که نازاري ددام! بو خوتي تيه له ده قوتيني،
رهنگه بو ئه وه بي ئيمان بينم که تو هانتداوم و خوم ئه وه م وه بير
نه هاتوته وه؟»

ميوانه که به گه رموگوري و دلوثاني زهرده يه کي گرت و گوتي: «که وايه
ئيماني بي مه يته، چ که لکيکي هه يه به پيچه وانه ي ئيراده ي خوت ئيمان بيني؟
سه ره راي ئه وه ش به لگه هيج يارمه تيه کت نادا بو ئيمان هينان. به تاييه ت
به لگه نامه ي نووسراوه و ناشکرا. توماس ئيماني هينا، نه ک له بهر ئه وه ي
مه سيح سهري هه لداوه، به لکو له بهر ئه وه ي ده يو يست بهر له وه ي بييني
ئيماني بييني. بو ويته چاو له وه که سانه بکه که روح بانگده که ن... زورم
هوگري پييان هه يه... بيري لي بکه وه، پييان وايه خزمه ت به ئامانجي مه زه ه ب
ده که ن، چونکه شه يتان له وه دنيا وه شاخي خوياني پيشانده دن. ئه مه ش له
راستيدا به لگه يه که بو بووني جيه انيکي ديکه. ئه وه دنيا و به لگه نامه ي ناشکرا
چي! کاتي به وه ش گه يشتي، پيتوايه بتواني بووني شه يتان بسه لميني، هه ر ئه وه
سه لماندنه ش ده بيته هوي سه لماندني بووني خودا؟ دمه وي بيمه ئه ندامي

کۆرپ ئىدەئالىستەكان و بىمە سەردەستەى نارازى و دژوازان و دەلىم من
راستى خوازم، بەلام مادى خواز نىم، ھى - ھى!»

ئىوان فىۋدۆرۋويچ لە ناکاۋ ھەستايە سەرپى و گوتى: «گويىگرە، واديارە
توۋشى وړىنە بووم و لە راستيدا دەراوينم، ھەر قەسەيەكى ھەلىت وپلىت
دەزانی بىكە، مېشىكىشىم ميوان نىيە! تۆ ھەر كارىك بكەى توورە نام، ھەر
وەك جارى پيشوۋ كرت. بەلام بە شىۋەيەك ھەست بە شەرمەزارى
دەكەم... دەمەۋى بەنيو ژوورەكەدا بگەرپىم... ھىندى جار ناتىنم و تەنانەت
گويم لە دەنگىشت نابى، ھەر وەك جارى پيشوۋ، بەلام ھەمىشە وا ھەست
دەكەم چەقەچەق دەكەى، چونكە لە راستيدا خۆم قەسە دەكەم، خۆم نەك
تۆ. بەلام نازانم جارى پيشوۋ خەونم دى يان ھەر بە راستى چاوم پىت
كەوت. ئىستا خاۋلىيەك دەخوسىتم و دەينىمە سەرسەرم، ئەو كاتە رەنگە تۆ
لە بەر چاوم غەيب بى.»

ئىوان فىۋدۆرۋويچ رۆيى بۆ قوژىنى وەتاغەكە، خاۋلىيەكى ھىنا، تەرى
كرد، نايە سەر سەرى خۆى و بەنيو ژوورەكەدا دەستىكرد بە پياسە كردن.
ميوانەكە ھەلىدايە: «زۆر خۆشحال كە ئەۋەندە خۆمانە قەسەم لەگەل
دەكەى.»

ئىوان پىكەنى: «گەمژە، ئەى پىتۋايە رىزت لىدەگرم؟ ئىستا زۆر شاد و
دلخۆشم. چونكە سەرم ژاندەكا... لاجانگ و ناۋچە وانىشم دىشى... تەنيا تكات
لىدەكەم وەك جارى پيشوۋ مەچۆ سەرباسى فەلسەفە. ئەگەر ناشتوانى
بىدەنگ بى، شتىك بلئ خۆشبيت و ماۋەيەك پىۋەى سەرگەرم بىن. باسى
دەنگۆ بكە، تۆ غەۋارەى، وەك قىرۋو پىمەۋە نووساۋى، دەبى باسى دەنگۆ و
قەسەى ھەلىت وپلىتم بۆ بكەى. دەزانی چ مۆتەكەيەك سۋارى سىنگم بوۋە!
بەلام لىت ناتىسم. بەسەرتدا زال دەبم. نامبەن بۆ شىتخانە!»

- c'est charman {زۆرم پىخۆشە} قىرۋوم. ديارە قىرۋوم، ئەى دەتويست
چى بم؟ راست دەۋى گويت بۆ رادەدىرم و ھەتا رادەيەك پىم سەيرە وردە

ورده خهريكي من به شتيكي راسته قينه دهزاني، نهك خهيالي، هر وهك جاري پيشووش پيداگريت له سهر دهكرد...

ئيوان به توورپهي گوراندي: «ته نانهت بو چركه يه كيش تووم به شتيكي راسته قينه نه زانيوه. تو دروينهي، نه خووشي، تا پويه كي و هيچي تر. به لام نازانم چونت له نيو بهرم، دهبي ماويه كي زور رهنج بكيشم و هه ولبدهم. تو خهيالي مني. تو ترمي خومي، به لام به شيك له جهستي خومي... دياردهي بيروكه و هه ستمي، به لام دياردهي خراپترين و گه و جانه ترين خهيال. له و لايه نه وه رهنگبوو بو من سهرنجراكيش بي، هه لبت ته گهر دهر فتم هه بوايه بو تووي به فيرو بدهم...»

- ببوره، ببوره، مه چهكت دهگرم. ئه مپو ئيواره كه له ژير كوله كه ي كاره باكه ئانگژاي ئاليووشا بووي و نه راندت به سهريدا: «له وت بيستووه. تو چووزاني ئه و دي بو ديده نيم؟» بيرت له من دهكردوه. كه وايه بو ساتيك پروات كرد كه من له راستيدا بوونم هه يه.

كابراي ميوان دواي ئه و قسه يه به ئارامي پيكنه ي.

- به لي ئه و ساته ساتي به زين و لاوازي من بو... به لام بروام به بووني تو نه كرد. نازانم جاري پيشوو خه وتبووم يان به خه بهر. رهنكه ئه و كاته ته نيا خه ونم ديبي و له راستيدا هه ر نه مديبيتي.

- بو له گه ل ئاليووشا ئاوا به توندي جوولايه وه؟ مروفتيكي زور خووشه ويسته؛ له سهر باوه زووسيما وا دياره زور توندي به گژدا هاتووي!

- ناوي ئاليووشا مه هينه! چون دهويري، خويري به ره لا!

ئيوان ديسان پيكنه ي.

- لومه م دهكي، به لام پيده كه ني - ديارده يه كي باشه. به لام زور له جاري

پيشوو به ئه ده بتري، ده شزانم بو: ئه و برياره گه ورهت...

ئيوان شيتانه نه راندي «كارت به سهر برياري منه وه نه بي.»

- تیده‌گه‌م، تیده‌گه‌م، c'est noble, c'est charmant ده‌توئی پاریزگاری له
براکه‌ت بکه‌ی و خوئی بو فیداکه‌ی... c'est chevaleresque

- ده‌مت لیکنی، با وه‌به‌ر شه‌پت نه‌ده‌م!

- ریزه‌یه‌کیش به‌ دل‌یه‌وه‌ ناگرم، چونکه‌ ئه‌و کاته‌ به‌ ئامانج ده‌گه‌م. ئه‌گه‌ر
به‌شه‌پ له‌ من هه‌ل‌ده‌ی، ده‌بی ئیمان به‌ راستی بوونی منیش بینی، چونکه
مروفت شه‌پ له‌ تا‌پو هه‌ل‌ناده‌ن. گالته‌ وه‌لانین باشه‌، بوشم گرینگ نییه‌، ئه‌گه‌ر
پیتخوشه‌ وه‌به‌ر تیر و توانجیشم بده‌، به‌لام و اچاکه‌ له‌گه‌ل‌ما به‌ ئه‌ده‌بانه‌تر
هه‌لسوکه‌وت بکه‌ی. «گه‌وجی خویری!» خه‌ی خه‌ی له‌و وشانه‌!

ئیوان دیسان پیکه‌نی: «ئه‌گه‌ر تانه‌ له‌ تو بده‌م، له‌ خوئی ده‌ده‌م. تو هه‌ر
خوئی، هه‌ر منی، به‌لام قه‌لافه‌تت جیاوازه‌. هه‌ر بیروکه‌کانی خوومه‌ له‌ زمانی
توو ده‌بیستم... جگه‌ له‌وانه‌ش ناتوانی باسی هیچ شتیکی تازه بکه‌ی!»
میوانه‌که‌ به‌ نه‌رمی و یقاره‌وه‌ گوئی: «ئه‌گه‌ر بیر کردنه‌وه‌م وه‌ک تو بی،
زور باشه‌ و به‌ قازانجی خوومه‌.»

- تو ته‌نیا خراپترین فکره‌کانم هه‌ل‌ده‌بژیری و جگه‌ له‌وه‌ش،
گه‌وجانه‌ترینه‌که‌یان. تو گه‌وج و خویری و هیچ‌ووچی. ته‌شریفی مه‌باره‌کت
زوریش گه‌ل‌حوی. نا، ناتوانم له‌گه‌ل‌ تو هه‌ل‌که‌م! چبکه‌م له‌ ده‌ست تو، ده‌بی
چبکه‌م؟

ئیوان دوایین رسته‌ی به‌ ددانه‌ چیره‌وه‌ ده‌ربری.

میوانه‌که‌ کتوپر هه‌ل‌چوو، به‌ هه‌ستیکی پروشاو وساویل‌کانه‌وه‌ که‌ تایبه‌تی
ئه‌و جووره‌ که‌سانه‌یه‌، گوئی: «دوستی به‌ریز، به‌ر له‌ هه‌موو شتیکی پیمخوشه‌
وه‌ک نه‌جیمزادان هه‌لسوکه‌وت بکه‌م و به‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌وه‌ بناسریم. من
هه‌ژارم، به‌لام... نالیم زور دروستکارم، خه‌ل‌کی ره‌شوکیش له‌ سه‌ر ئه‌و
باوه‌ره‌ن من فریشته‌یه‌کی تاراوم. به‌ راستیش پیم قه‌بوولناکری که‌ زه‌مانیک
من فریشته‌ بووبیتیم. ئه‌گه‌ر بووبیتیشم، ره‌نگه‌ له‌ رابردوویه‌کی زور دووردا

۸- «زور باشه‌، هوئی دل‌خوشییه‌.»

۹- جوامیرانه‌یه‌.

بووبی و له بیر بردنه وهشی زهره دی نییه. ئیستا ته نیا گرینگی به ناوبانگی نه جیمزاده بوونی خۆم ددهم و پیمخۆشه وهک ئاغا چاوم لیکهن. پیمخۆشه ئه و جورهی له دهستمدی بیگوزهرینم و ههول ددهم ره زاسووک و مه جلیس خۆش بم. له دله وه خه لکم خۆشدهوی، ئاخ! گه یشتومه ته لوتکهی مه زنایهتی! ههر ئه وهی که جاروبار لای تو دهمینمه وه، به شیوهیهک ژیانم وه راست دهگه پئی و ههر ئه وهش زۆرم شاد دهکا. بروانه، منیش وهک تو فکر و خه یال ئازارم ددها، ههر بۆیه راستیهکانی سهر زهویم خۆشدهوی. لیره له گه ل تو، هه موو شتیک ئابلۆقه دراوه، به پئی یاسای تاییهتی و هه ندهسییه و حه د و سنووری هه یه. به لام ئیمه هه چمان نییه و پیه وهر و سنوور بو هه چ شتیک دانه نراوه! لیره پیاسه دهکه م و خه ون ده بینم. خه و بینیم زۆر پیمخۆشه. جگه له وهش له سهر زهوی دهکه ومه ژیر کارتیکه ری خورافات. تکات لیده که م پیم پیمه که نه، خورافات بوون ههر ئه وشته یه که من که یفی پیده که م. لیره هه موو خووخدهکانی ئیوه فیر ده بم: باوهر ده که ی هۆگری گه رماوه گشتیهی کان بووم؟ ده چم له وئ له گه ل قه شه و بازارگانه کان خۆم ده شو م بو ئه وهی چلک هه لخم. ئه وهی که خه ونی پیه ده بینم ئه وهیه هه میشه و به رده وام خۆم به شکی ژنه بازارگانی که ده رهینم که کیشی دووسه د و په نجا پونده و ئیمانم به ته وای ئه و شتانه ببی که ئه و ئیمان پییه تی. ئامانج ئه وهیه بچه کلێسه و به بیروباوه ریکی پاکه وه مومی نه زری داییسینم، به شه ره فم ئه وه ویست و تاسه ی منه. کاتیک ره نج و ئازاره کانم کوتاییی دی که به و ئاواتانه م بگه م. پیمخۆشه له لای ئیوه خۆم ماریجه بکه م؛ به هاری نه خۆشیی خولیرکه په ره ی ساند، چومه نه خۆشخانه یه ک و خۆم به دژی ئه و نه خۆشییه کوتا، خۆزگه ده تزانی ئه و رۆژه چ که یفیکم کرد. ده رۆبلم یارمه تیدا به ریکخراوهی برایانی ئیسلاوی خۆمان!... به لام تو گویم بو شل ناکه ی. ده زانی ئه مشه و هه چ حالته باشنییه؟ ده زانم دوینی چوویه لای ئه و پزیشکه... ده ی ئیستا چۆنی؟ دوکتور گوتی چی؟»

ئیوان به تووره یی نه راندی: «گه مژه!»

- به لām هه رچۆنیک بئ، تۆ مروۆفیککی زیره کی. دیسان خه ریکی تانه و ته شه رم پئداده ده؟ خو له بهر هاودلی پرسیارم لینه کردی. پئویستیش نه بو و ه لām بدهیه وه. ئیستا دیسان ماسوولکه کانم وه ژان که وتنه وه...

ئیان دووپاتی کرده وه: «گه مژه!»

- توش هه ر ئه وه ت له سه ر دهمه؛ به لām پاره که ماسوولکه کانم وا وه ژان که وتن، ئیستاش هه ر له بیرم ماوه.

- شه یتان و ژانی ماسوولکه!

- ئه گه ر هیندی جار بیمه سه ر شکل و شیوه ی مروۆف، ئیتر بو توشی ژانی ماسوولکه نه بم؟ دیمه سه ر شکل و شیوه ی مروۆف و ئاکامه که شی ده بینم.

Satan sum at hihil humanum a me alienum puto. - چی، چی؟

Satan sum at hihil humanum. ئه وه بو شه یتان خراپ نییه!

- خو شحالم که ئاخری پازیم کردی.

ئیان، که ویده چوو سه رنجی راکیشرابی، گوتی: «به لām تۆ ئه وه ت له من وه رگرت. ئه و قسه یه م هه ر به زه ینیشدا نه هات، سه یره.»

- c'est du nouveau, n'est ce pas. ئه مجاره سادقانه هه لسوکه وت ده که م و بوشت باسه ده که م. گوئیگره، له دنیای خه وندا، به تایبه ت مۆته که، که به هوی قورس بوونی گه ده و گرفتی هه رسه وه یه، مروۆف جاری وایه خه ونی ئه وه نده هونه رمه ندانه و پووداوی هینده پیچه لاوپوچ و سه رسوورپه ینه ر و ته نانه ت دنیایه ک پوودا و کاره سات، که پیکه وه گریدراون ده بینن، که سویندت بو ده خۆم لیۆن تۆلستوی ناتوانی چیرۆکیکی ئاوا پر کاره سات و تراژیدی بخولقینن. سه ره رای ئه وانه ش که م وایه نووسه ران ئه و جوړه خه ونا نه بینن، به لکو خه لکانی ئاسایی. کارمه ندان و روژنامه نووسان و قه شه کان ده بینن... ئه و مه سه له یه ش مه ته لیککی زور پیچه لاوپوچه. روژیک

۱۰- «من شه یتانم و هیچ شتیکی مروۆفم به لاوه نامۆ نییه.»

۱۱- «ئه وه شتیکی تازه یه، ها؟»

سیاسه تڦانیک لای من دانپیانا که چاکترین بیروکه کانی له خهونیدا به زهینی دهگا، چاکه، ئیستاش ههروایه، ئهگه رچی من تهنیا خه یالیکم و بهس، بهلام وهک ئه و کاتهی که خهون دهبینی و مؤته که سواری سینگت دهبی، خالگه لیکی ئه وهنده ورد و نویت پیده لیم که قهت به زهینت نهگه یشتبی. به جوړیک که قهت فکر و بیروکهی خۆت دووپاتناکه مه وه. سه ره رای ئه وانه ش جگه له کامووس و خهونی هاشه و پاشه ی خۆت هیچی تر نیم.

– درۆ دهکه ی، دهتهه وی قه ناعه تم پینینی که بوونه وه ریکی جیاوازی مؤته که ی من نیت، ئیستاش ده لیلی خه ونیکی و بهس.

– هاوړی گیان، ئه مړو رهوشتیکی تازهم گرتوته پیش، که دواتر بوئی باسده که م. سه برکه، له کویدا بووم؟ ئه ها به لئ! پاشان هه لامه تم گرت، لیره نا، له وی.

ئیان هیوا بروانه پرسیی: «ئهوئی کوئییه؟ پیمبلی بزنام، زور لیره ده مینیییه وه؟ ناتوانی برۆی؟» دهستی له هات و چۆ هه لگرت و له سه ره قه نه فه که دانیشت، دیسان هه نیشکی دایه سه ره میزه که و به هه ردوو دهستی سه ری خۆی گرت. خاوییه ته ره که ی له سه ری کرده وه و به تووره یی فرییدا. دیار بوو که لکی نییه.

میوانه که به راشکاوی و له بزیکي دوستانه وه گوتی: «ئه عسابت خراپه. ته نانهت له بهر ئه و سه رما بوون و هه لامه ت گرتنه ی من په رووشی، ئه گه رچی به شیوه یه کی زور سروشتی گرتوومه و ده زانم له سه ره ئه وه رقت لیم هه ستاوه. من ئه و کاته به په له ده مویست بچم بو مالی خاتوونیکی پایه به رز له پترزبورگ، که ده یویست ببیته وه زیر له وه زاره تی کاروباری دهره وه دا، خۆم گه یانده ئه و میواندارییه. ده ی جلوبه رگی شهوم له به ردا بوو، به بوینباخی سپی و دهسته وانه وه، جا خودا ده زانی له کوئی بووم و ناچار بووم پانتایی ئاسمان بپریم بو ئه وه ی خۆم بگه یه نمه سه ره زهوی... هه له بهت زور که می خایاند. به لام خۆ ده زانی هه شت ده قیقه ده خایه نی تا تیشکی خۆر ده گاته زهوی، بیری لیکه وه به جلوبه رگی شهو و جلیسقه ی سینه بازه وه به و

ئاسمانه به رینه دا بفری. رۆحه کان له سه زمانا که سیره نابن، به لام کاتی که له سه شکل و شیوهی مروث بن، سه زمانان دهی. من بیرم له وه نه کردبو وه و وه ریکه وتم. ده زانی له وه ئاسمانه خووساوه دا، ئه و ئاوهی به ئاسمانه وهیه، سه هۆلیکی تیدایه... سه هۆل! جا سه هۆل چیه، هر بو ئه وه نابی ناوی سه هۆلی لینی! ده توانین بلین سه د و په نجا پله له ژیر سفردایه! ئه و گه مه یه کچانی لادییت بیستوه؟ له سه رمای سی پله ژیر سفردا، داوا له لاویکی بی ئه زمون ده کهن که زمانی به ته وردا بینن. زمانی هر له پروه دهیبه سته پیوه، ئه و گه لحویه ش به زور زمانی لیده کاته وه و پیستی زمانی به ته وره که وه به جی ده مینی و خوینی لیدی. به لام ئه وه له سه رمای سی پله ژیر سفردایه، له سه رمای سه د و په نجا پله دا هر ئه وه نده زمانت بگاته بیوره که دهی فاتیحای خوت بخوینی... هه لبه ت ئه گه ر له وئ ته ور وه ده ست بکه وئ.»

ئیوان فیودورویچ به قه لسی و بیزاریه وه قسه که ی پی بری: «بو ئه وئ ته وریشی لینه؟» به ته وای هه ولی خوی ده دا باوه ر به و خه یال و ورینه یه ی خوی نه کا و له گیزاوی شیتیدا ئه وق نه ی.

ئیوان فیودورویچ، زور به تووره یی و به شیویه کی خیشه سه رانه، له ناکا و نه راندی: «ئه ری، له وئ ته ور چی لیدی؟»

«له پانتای ئاسماندا ته ور چی لیدی؟! Qucll idée! ئه گه ر بریار بی بکه ویته خواری، پیموایه وه ک هه سیروک ده سته دکا به سوورانه وه به دوری زه ویدا. ئه سستیره ناسانیش هه لاتن و ئاوابوونی ته وره که حیسیب ده کهن. «گاتزوک» یش له رۆژمیره که یدا ده یگونجینی.

ئیوان به تووره یی گوتی: «تو گه وجی، گه وجیکی هه ژده عه یار. درۆیه ک بکه ری تیچی. ده نا گویت لیناگرم. ده ته وئ به زور پیم سه لمینی که بوونت

۱۲- «ئه و قسه یه!»

۱۳- Gatsovsk بلاوکه ره وه ی رۆژمیری گشتی.

ههيه، به لām من نامه‌وى برّوا به بوونت بکه‌م. نا، باوهر ناکه‌م و ئیمانته
بى‌ناهیتم!»

- به لām من درّو ناکه‌م، هه‌مووى هه‌قیقه‌ته. به داخه‌وه هه‌قیقه‌ته نابیته هوى
سه‌رگه‌رمى. تو چاوه‌روانیت لیمه قسه‌ی که‌له‌که‌له و جوانت بو بکه‌م و
پیداگری له سه‌ر ده‌که‌ی. مخابن ئه‌وه‌ش له توانای مندا نییه...

- که‌ره گه‌مژه، فه‌لسه‌فه‌م بو دامه‌تاشه!
- فه‌لسه‌فه! ئه‌ویش له کاتیکا لای راسته‌م له‌سم بووه و له به‌ر ژان هاوار و
نالهمه! ته‌واوی زانکوی پزیشکیم لیکداوه: له‌وى هه‌مووان زانا و پسپورن و
وه‌ک ئاوخواردنه‌وه نه‌خوشییه‌که‌ت مه‌علووم ده‌که‌ن، به‌لام نازانن
ده‌رمانه‌که‌ی چیه‌یه. خویندکاریکی زانکوی لیره‌ بوو، ئه‌و لاوه وردیله و
خوین‌گه‌رمه ده‌یگوت: «له‌وانه‌یه بمری، به‌لام به‌ ته‌واوی تیده‌گه‌ی به‌ چ
نه‌خوشییک ده‌مری.» بو ناردنی خه‌لکیش بو لای پسپوره‌کان شیوه‌یه‌کی
تایبه‌تیا ن هه‌یه، ده‌لین: «ئیمه ته‌نیا نه‌خوشییه‌که‌ت مه‌علووم ده‌که‌ین، به‌لام
بچو بو لای ئه‌و پزیشکه پسپوره، ئه‌و ده‌رمانه‌که‌ت پیده‌لی.»

که هه‌موو چه‌شنه نه‌خوشییه‌کی ده‌رمان ده‌کرد، به‌ ته‌واوی بزر بووه و
هه‌ر نه‌ماوه. له‌و باب‌ه‌ته‌وه دلنیا تده‌که‌م، ئیستا ته‌نیا پسپوره‌کان ماون و له
رۆژنامه‌کاندا ئاگاداری بلاوده‌که‌نه‌وه. پروپاگه‌نده بو خویان ده‌که‌ن. ئه‌گه‌ر
لووتت عه‌یبیکى هه‌ب، ده‌نتیرن بو پاریس؛ ده‌لین ئه‌وى پسپوری فه‌ره‌نگی
لینه که‌ کارى ته‌نیا ماریجه کردنی که‌پویه. ئه‌گه‌ر بچی بو پاریس، چاو له
لووتت ده‌کا و ده‌لی: من ته‌نیا ده‌توانم کونه لووتی لای راستت ماریجه بکه‌م،
کونه لووتی چه‌په‌ت کارى من نییه، برّو بو قیه‌نا پسپوریک له‌وییه دقنى
چه‌په‌ت ماریجه ئه‌کا. ده‌ی چاره چیه؟ په‌نام برده به‌ر ده‌وا و ده‌رمانی
خۆمالی، نو‌شداریکی ئالمانی گوتی له نیو حه‌مامدا له‌شم به‌ هه‌نگوین و خوی
دامالم. چوومه حه‌مام و ماجوومی هه‌نگوین و خویم له له‌شم هه‌لساوی.
به‌لام هیچ فه‌رقیکی نه‌کرد. هیوا برّاو بووم و نامه‌یه‌کم نووسی بو «کینت
ماتیه» له میلان. خیری بنووسی، کتیبیک و قه‌تره‌یه‌کی لووتی بو ناردم برّوا

بکه شهر به تی «مالت هاف» چاکی کردمه وه! به هه لکه وت کریم، شووشه و نیویکم لی خوارده وه وای پی چاک بوومه وه، هیندهی نه مابوو دهست بکه م به سه ما و هه لپه رکئی. بریارم دا بو سپاس و پیزانین بابه تیک بدهم به رۆژنامه کان، ههستی هه قناسی هانیدام بو ئه و کاره، به لام تووشی چه رمه سه رییه کی و ابووم که هه چکام له رۆژنامه کان ئه و بابه ته یان لی وهرنه گرتم. دهیانگوت: «زۆر کۆنه په ره ستانه یه، هه چکه س برّوا ناکا. Le diable n'existe point» و گوتیان: «واچا که هه روا بیئاو و نیشان بمینییه وه!» سپاسنامه یه ک که بیئاو و نیشان بی چ که لک و بایه خیکی هه یه؟ پیکه نینم به کار به دهستی ئه و رۆژنامه هات و گوتم: «له رۆژگاری ئیمه دا ئیمانته به خودا بیی به کۆنه په ره ستت ده زانن، به لام من شه یانم، که چی له وانیه ئیمانیا ن به من هه بی.» گوتیان: «سه رمان له قسه کانت دهرناچی. کی ئیمانی به شه یان نییه؟ سه ره رای ئه وه ش هه ر بو ت چاپنا که ین، چونکه ده بیته هوی به دناوی رۆژنامه که مان. وه ک گالته ره نگه بتوانین له سووچی لاپه ره یه کدا بلاوی بکه ینه وه.» به لام پیم و ابوو چاپ کردنی ئه و نامه یه وه کو گالته جوان نییه. بویه چاپنه بوو. برّوا بکه له و کاته وه تا ئه مرؤ به و هویه وه هه ر په رۆشم. باشترین هه ستم، بو وینه ههستی ئه مه گناسیم، به هوی بارودۆخی کۆمه لایه تییه وه زه و تکراره و هه قی دهر برینم نییه.

ئیوان زۆر به تووره یی ددانی له ریچه وه برد و گوتی: «ديسان بیرۆکه ی فه لسه فی؟»

- خودا له وه م بپاریزی، به لام هیندی جار پیاو سکالاش بکا باشه. من مرو فیکم زۆرم بوختان پیکراوه. تو سات به سات پیمده لئی گه وچ و گه مژه و سووکایه تیم پیده که ی. دیاره هه رزه کاری. هاوپی به ریژ، شعور به ته نیا به س نییه! من زاته ن دلکی شاد و نه رم و به نه شه م هه یه. «منیش هه موو چه شنه شیعیکی وردیله و ئاسایی ده هۆنمه وه.» ره نگه منت وه ک خالستا کوفی زورهان هاتیبته به رچاو، به لام چاره نووسی من چاره نووسی

زور جیددی تره. هر له رۆژی به رۆیه به پیتی ئه و حوکه می که هیچ کات سهرم لینی دهرنه چووه، ئهرکی من ئه وه یه «حاشا» بکه م، له گه له ئه وه شدا زاته ن خاوه نی دلکی باش و به سۆزم و به هیچ شیوه یه ک حه زم له حاشا کردن نییه. «نا، ده بی برۆی و حاشا بکه می، به بی حاشا کردن، ره خنه ش نابی، رۆژنامه ش به بی لاپه ره ی ره خنه به کار نایه. به بی ره خنه و هه لسه نگاندن هیچ شتیک نابی، مه گین هوشیعیانا. به لام هوشیعیاناش به ته نیایی بۆ ژیان به س نییه، هوشیعیاناش ده بی له نیو کووره ی در دۆنگیدا بخاری. به لام من نامه وی خۆم له و مه سه له هه لقوتینم، چونکه من نه مخولقاندووه و هیچ به پر ساییه تیه کیشم له ئه ستۆ نییه، به لام منیان کردۆته قۆچی قوربانی و به لاگه رانی خۆیان. داوایان لیکر دووم لاپه ره ی ره خنه و هه لسه نگاندن بنووسم و به م شیوه یه ژیان ده ستیپیکرد. ئاگامان له و مه له که یه هه یه. بۆ وینه من زور به راشکاو ی داوا ده که م له نیو بچم. به لام گو تراوه: نا، زیندوو به، چونکه به بی تو هیچ شتیک نابی. ئه گه ره هه موو شتیک له جیهاندا ماقولانه بوایه، هیچ رووداو یک نه ده قه وما. به بی تو هیچ رووداو یک نابی و دنیا ش به بی رووداو و کاره سات سه رناگر ی. بۆیه به پیچه وانه ی ویستی خۆم، خه ریکی ساز کردنی رووداو و کاره ساتم، راسپارده م و هیچم له سه ر نییه. مرۆف له خشته ده به م و به و هه موو ئه قل و فامه وه ئه و گه مه یه به جیددی ده زانن. هر ئه وه ش بۆته هۆی چاره ره شی ی ئه و خه لکه هه لبه ت ئه وان ئازار ده کیشن... به لام ده ژین. ژیانکی راسته قینه نه ک خه یالی. چونکه ره نج و ئازار ژیانه. به بی ره نج ژیان تامی نییه! ژیان ده بیته ریوره سمیکی بی پایان، ریوره سمیکی پیرو ز به لام خه ماوی، به لام من چکاره م؟ من ره نج ده کیشم، که وایه ناژیم. من له معادله ی مه جهوولیدا ژماره ی ئیکسم. جوړیک تاپۆم له ژیاندا که نازانم له کوپوه هاتووم و بۆ کو ی ده چم. ناوی خۆشم له بیر چۆته وه. پیده که نی. نا، پیناکه نی، هه روا تووره ی، ته واوی فکر و په روۆشی تو بۆ شهووره. به لام دیسان دووپاتی ده که مه وه، ئاماده م ته واوی ئه و ژیانه په رزه وینییه م و ته واوی پله و پایه و

شانازییه کانم بدهم، بهو شهرتهی بیمه سهرشکلی ژنه بازرگانیکی قه له و که کیشی بگاته دووسهد و په نجا پوند و له پهرستگانان مؤمی نه زری داییسیتم. ئیوان به بزیه کی تاله وه گوتی: «که وایه تو ته نانهت ئیمانته به خوداش نییه؟»

- بلیم چی - یانی ئه گهر گالته ناکه ی...

ئیوان هه روا تووره و تۆسن قسه که ی پیبری و نه راندی: «خودایه که هه یه یان نییه؟»

- ئه ها، که وایه گالته ده که ی؟ هاوړی گیان، وه لالا نازانم. چاکه وهره، ئیستا خو پیمگوتی!

- نازانی، به لām خودا ده بیینی؟ نا، تو که سیکي تر نییت، ههر خومی، راست خومی نه که شتیکی دیکه! توی گه مار خه یالی خومی!

- ده ی ئه گهر وات پیخوشه منیش ههر ئه و فلهسه فه یه ی تۆم هه یه. ئه مه راسته Je pense, donc je suis ° وه ک پوژ ئه وه م لی پروونه، شته کانی دیکه، ته واوی ئه م دونیا یانه، خودا و ته نانهت شه ی تانیس - هه موویان به بروای من، هیشتا نه سه لمیندراوه. بیژی ههر له خوراوه خوی خولقایی، یان ئه وه ته نیا دیارده یه که له خومه. پانتای مه نتیقی زاتی خومه که له پوژی به ریوه ههر بووه: به لām به په له م قسه که م ته واو بکه م، چونکه پیموایه ههر ئیستا لیم ده راسیی و له سهر و چاوم ده سره ویینی.

ئیوان داماوانه گوتی: «وا چاکه هه قایه تیکم بو بگرییه وه!»

- راست سه بارهت به مه سه له ی باسه کان هه قایه تیک هه یه، یان واچاکه به جیی هه قایهت بلیم ئه وسانه. به بی ئیمانی سه رکونه م ده که ی، ده بیینی، قسه ده که ی، که چی ئیمان ههر ناهیتی. به لām هاوړی گیان، من ته نیا که سیک نیم که تووشی ئه و بارودوخه ئالوزه بووم. ئیستا هه موومان له وی پیمان له قور چه قیوه، هه مووشی به هوی زانستی ئیوه وه. سه رده میک هه سته پینجینه و گهر دیله و چوارماکی سه ره کی هه بوون، پاشان هه موویان به شیوه یه که

یهکیان گرت. تهنانهت له دنیای قه‌دیمیشدا گهردیله ههر بوون. به‌لام له و کاته‌وه ئاگادار بووین "مۆلۆکولی کیمیایی" و "پروټوپلاسم" تان دۆزیوه‌ته‌وه و شه‌یتان ده‌زانی چ شتیکی دیکه‌شتان دۆزیوه‌ته‌وه، ناچار بووین کلکمان له گه‌لۆز نیین و ئاور نه‌دهینه‌وه. له‌وی دهمگۆ و خورافات و ئازاوه‌یه‌ک وه‌ری خراوه ئه‌وسه‌ری دیار نییه؛ ئه‌وه بزانه له نیو ئیمه‌شدا به ئه‌ندازه‌ی ئیوه دهمگۆ و خورافات هه‌یه، له راستیدا هیندی زیاتریش. راستت ده‌وی به‌دناوکردنی یه‌کتیش هه‌یه، چونکه مه‌زینگه‌یه‌کمان هه‌یه «ئاسایش» ی تاییه‌ت به‌رپوه‌ی ده‌با. ئه‌و چیفانوکه کۆنه هی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی ئیمه‌یه - نه‌ک سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی ئیوه، چونکه سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی ئیمه - تهنانهت له نیو ئیمه‌شدا هیچکس باوه‌ری پیناکا. مه‌گین پیریژنانی دووسه‌د و په‌نجا پۆندی، مه‌به‌ستم پیریژنانی ئیوه نییه، پیریژنانی خۆمان ده‌لیم. ئه‌وه‌ی ئیوه هه‌تانه، ئیمه‌ش هه‌مانه، خه‌ریکم به هۆی دۆستایه‌تییه‌وه یه‌کتیک له رازه‌کانمانت بۆ خویا ده‌که‌م؛ ئه‌گه‌رچی یاساغه. ئه‌م دیرۆکه سه‌باره‌ت به به‌هه‌شته. ده‌لین لیره له سه‌ر زه‌وی فه‌یله‌سوفیکی بیریار هه‌بووه، که حاشای له هه‌موو شتیکی کردووه: «ویژدان و ئیمان و ئاین¹» له هه‌مووشی گرینگتر، په‌سلان. کاتیک مرد چاوه‌رئ بوو راست به‌ره‌و مه‌رگ و تاریکی برّوا، به‌لام کاتیک ئه‌و دنیای به‌چاوی خۆی دی سه‌ری سوپما و به‌رقه‌ستاوی گوتی: «ئه‌مه‌ش له‌گه‌ل یاسای بنه‌ره‌تی من جیاوازه!» هه‌ر له به‌ر ئه‌وه‌ش تووشی سزا بوو... یانی، ده‌بی بمبووری، راست ئه‌و قسه‌یه‌ت بۆ ده‌گێرمه‌وه که بیستومه، ئه‌وسانه یه‌که و به‌س... کابرایان به‌وه مه‌حکوم کرد که له تاریکیدا چوار میلیارد کیلومه‌تر رێ بپیوی؟ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و مه‌ودایه‌ی برّی ده‌روازه‌کانی به‌هه‌شت به‌روویدا ده‌کریته‌وه و ده‌به‌خشری...

ئیوان به‌تامه‌زرۆبیه‌کی سه‌یره‌وه پرسیی: «له‌و دنیا جگه له چوار میلیارد کیلومه‌تر رینگا برّین، چ جۆره ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌یه؟»

١٦- وته‌ی فامۆسۆف له شانۆنامه‌ی کۆمیدی «داخ له ده‌ست ئاوه‌ز» دا نووسینی گریبایدوف.

- چ جوړه ئەشکه نجه يه ک؟ هه رباسی مه که. له پوژگارانی زودا هه موو چه شنه ئەشکه نجه يه کمان هه بوو، به لام ئیستا زیاتر سزای ئەخلاقى جیگای گرتوونه وه - «ئازاری ویژدان» قورپاتیکی دیکه ی له و چه شنه. ئەوه شمان له ئیوه وەرگرت، به هوی «نهرم و له سه ره خو بوونی ئیوه وه.» دهی کی مسته هه قتره؟ ته نیا ئەو که سانه ی ویژدانیان نییه، چونکه کاتیک ویژدانیان هه یه، چونیان ئازاری ویژدان ده بی؟ به لام مروڤه نه جیمه کان، که خاوه نی ویژدان و شه پهن، به و هوی وه ئازار ده کیشن. چاکسازى، کاتیک بواری بو هه لئه که وتبی و هه لی بو نه ره خسابی، به تایبه ت ئەگه ر دامه زراوه گه لیکی لاسا که ره وه ی بیانی بن، ته نیا ویژدانیان لیده که ویته وه! ئاوری قه دیم باشتر بوو، یانی هه ر دۆزه که له وه باشتر بوو. چاکه، ئەو کابرایه که مه حکووم بوو چوار میلیارد کیلومه تر ری بیوی، هیواش راوه ستا، چاویکی له ده وروبه ری خو ی کرد و له سه ر پێگاکه راکشا. «نارۆم، من سه ریچی له یاسایه ده که م!» پوخی کافرکی بیراری پووسی بگره و له گه ل پوخی یونس پیغه مبه ر، که سی شه و پوژ له نیو زگی ماسیدا ژیا، پیکه وه ئاویته یان بکه، خووخده و په وه شتی ئەو بیراره ت دیته ده ست که له نیو ریډا راکشا.

- له سه ر چی راکشا؟

- ده ی پیموایه شتیک نه بوو له سه ری راکش. پینا که نی؟

ئیوان دیسان به تامه زروییه سهیره ی پيشووه وه هاواریکرد: «ئافه ریم!» ئیستا به کونجاوییه کی چاوه روان نه کراوه وه گوئی راکرتبوو. «چاکه، یانی ئیستاش هه رله وئ راکشاوه؟»

- گرینگ ئەوه یه که ئەو رانه کشاوه، نزیکه ی هه زارسال له وئ راکشا و پاشان هه ستا وه رپیکه وت.

ئیوان که بزه یه کی تالی نیشتبوو ه سه رلیو، وا دیار بوو له بیرى شتیک دایه، به تووریه ی گوراندى: «زور که ری تو! چ فه رقیکی هه یه تاهه تایه

لهوئى ږاكنښى يان چوار ميليارډ كيلومټره كه ږى بښوئ؟ برينى ئه م مه ودايه
يهك بيليون سال ده خايئى؟»

- له ودهش زياتر، قه له م و كاغه زم پى نبييه دهنه حيسابم ده كرد. به لام ئه و
زور زو و گه يشته ئه وئ، هر له ويښه وه چيرؤ كه كه ده ستيپكرد.

- چى، گه يشته ئه وئ؟ ئاخړ ئه و يهك بيليون ساله ي له كوئ هينا؟

- توش هر له بيرى ئه م زه وييه ئيستا داى! به لام له وانه يه ئه م زه وييه
ئيستاي ئيمه يهك بيليون جار تيكچوو بى و دروستبو ويته وه. له نيو چووبى،
بوويته يه كپارچه سه هؤل، قه له شتى به ستي، له توكوت بووبى، ئه وماكه
سه ره كيانه ي لى جيا بوويته وه كه لى پيك هاتووه، ديسان ئاوى سر
ئاسمان، دواى ئه وه ديسان ئه ستيړه ي كلكدار، ديسان خور، هه ميسان له
خوره وه بوته وه به زه وى، وه لحاسل زورى گوران به سرده هاتووه هر ئه م
به رده وامبون به پايانه ي له وانه يه به شيويه كي ناخوش و خه ماوى
له سه ريه ك دووپاتبو ويته وه...

- ده ي باشه، دواى ئه وه ي گه يشته چى رووى دا؟

- كاتيك كه دروازه كاني به هشت كرايه وه و ئه و پى نايه ژورئ، به
سه عات هيشته دووچر كه تينه په رپيوو، (ئه گه رچى به برواى من سه عاته كه ي
ختمه ن له ريگا له بهر يهك هه لوه شاوه و تواوته وه)، گوراندى كه نرخى
ئه و دووچر كه يه به ئه ندازه ي برينى چوار ميليارډ كيلومټر، به لكو چوار
مليارد ميليارډ به ته وانى چوار ميليارډ بووه! له راستيدا، تى هه لكره له
سرودى هوشيعانا و هينده ي گوت و گوته وه بيتامى كرد و هينديك له و
مروقه بيرارانده ي ئه وئ سره تا ته و قه يان له گه ل نه كرد. ده يانگوت، زور زو
گوراني به سرده هاتووه. خولوخويه كي روسيانه يه. دووپاتيده كه مه وه
ئه وسانه يه كي خه يالييه و به س. له مه ش زياتر بايه خى پينادم. ئه مه ش ئه و
چه شنه ئه نديشه يه كه ته نانه ت ئيستاش سه باره ت به و مه سه له يه هه مانه.

- ئيوان، وهك ئه وه ي ئاخري توانييتى شتيك وه بير خوى بينيته وه، به
شادى و نه شه يه كي مندا لانه وه گوتى: «چا كم ميشكت وه گير هيناوه! ئه و

هه‌قايه‌ته‌ی سه‌باره‌ت به‌ چوار میلیارډ سال بوو خۆم سازاندم! ئه‌و کاته‌ حه‌قه‌ سه‌للم ته‌مه‌ن بوو له‌ قوتابخانه‌ی دواناوه‌ندی ده‌مخویند. ئه‌و هه‌قايه‌ته‌م سازاند و بۆ یه‌کیک له‌ هاو‌پۆله‌کانم گێڕایه‌وه‌، ئه‌و هاو‌پۆله‌م ناوی کرۆفکین بوو و ئه‌و کاته‌ له‌ مۆسکۆ بووین... زۆر هه‌قايه‌ته‌ی چاکه‌ و ئیلهامم له‌ هیچکس وه‌رنه‌گرتوه‌. پیموابوو له‌ بیرم چۆته‌وه‌... - به‌لام له‌ ناکاو وه‌بیرم هاته‌وه‌ - تۆ نه‌بووی ئه‌وه‌ت پێگوتم! هه‌زاران شتی ئاوا بی‌ئختیار وه‌بیرم دینه‌وه‌، ته‌نانه‌ت کاتیکی مرۆف ده‌به‌نه‌ پای سیداره‌... ئه‌و هه‌قايه‌ته‌ له‌ خه‌وندا وتراوه‌. ئه‌و خه‌ونه‌ش تۆی! تۆ خه‌ونی، نه‌ک بوونه‌وه‌ریکی زیندوو!»

میوانه‌که‌ ده‌ستیکرد به‌ پیکه‌نین: «ئه‌وه‌نده‌ قورس و قایم حاشام لیده‌که‌ی، که‌ به‌ وه‌قعه‌ته‌ گه‌یشتووم ئیمانته‌ پیمه‌.»

- تۆ بلی ریزه‌یه‌ک! یه‌ک له‌ سه‌دی ریزه‌یه‌کیشم ئیمان پیت نییه‌!
 - به‌لام ئه‌گه‌ر یه‌که‌هه‌زاره‌می ریزه‌شت ئیمان بی‌هه‌رباشه‌. بارانی ورده‌ ره‌حمه‌ته‌، دانی پیاپی که‌ ته‌نانه‌ت ئیمانته‌ به‌ ده‌هه‌زاره‌می ریزه‌ش هه‌یه‌.
 ئیوان به‌ تووره‌یی گوتی: «تۆ بلی چرکه‌یه‌ک.» به‌ له‌یزیکی غه‌ریب گوتیشی: «به‌لام پیمخۆشه‌ ئیمان به‌ تۆ بینم.»
 - ئه‌ها! به‌وه‌ ده‌لین دانپیاان! به‌لام من رۆحسووکم. دیسان یارمه‌تیت ده‌دم.
 گوییگه‌ر، ئه‌وه‌ من بووم میشکم وه‌گیر هینای، نه‌ک تۆ. هه‌قايه‌ته‌که‌ی خۆت له‌ بیر چوو بوو، به‌ قه‌ستی بۆم گێڕایه‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی ئیمانته‌ به‌ من نه‌مین.

- درۆ ده‌که‌ی. ئامانجته‌ له‌و دیداره‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ بوونی خۆتم پێسه‌لمینی!

- راست وایه‌. به‌لام درۆنگی و چاوه‌پوانی، شه‌ری نیوان ئیمان و بی‌ئیمانی - جاری وایه‌ بۆ مرۆفیکی خاوه‌ن و یژدانی وه‌ک تۆ زۆر پێ نازاره‌ و وا چاکه‌ له‌ رپۆه‌ خۆته‌ له‌واسی. ده‌مزانی حه‌زه‌که‌ی ئیمانم پینیتی، بویه‌ به‌ گێڕانه‌وه‌ی ئه‌و هه‌قايه‌ته‌ بریکم بی‌ئیمانی بۆ هه‌لرشتی. به‌ نۆره‌ به‌ره‌و ئیمان و بی‌ئیمانیت ده‌کیشم، بۆ ئه‌و کاره‌ش ئامانجیکی تایبه‌تیم هه‌یه‌. ره‌وه‌شتیکی نوییه‌ قوربان. هه‌رکاتی به‌ ته‌واوی ئیمانته‌ پیم نه‌ما، به‌ره‌وروو هه‌ولده‌دی دلنیاکه‌ی که‌ خه‌ون نیم و به‌ راستی هه‌م. ده‌تاسم. ته‌نیا تۆویکی وردی ئیمان له‌ ناخدا ده‌چینم و

دهبیته دار به پروو - ئەویش داربە پروویەکی وا، ئەگەر لە سەری دانیشی،
ئاواتەخواز دەبی بچییە ریزی «راهیانی خەلۆهتتشین و ژنانی داوینپاکەوه»
چونکە زاتەن ئەو ئارەزووت هەیه. خۆراکت دەبیتە کوللە و پەنا دەبەیتە بەر
دەشت و بیابان بۆ ئەوێ پۆچی خۆت رزگار کەی!

- پیاو دەبی هیندی جار کاری خیریش بکا. تۆش چەندە خولگ ناخۆشی!
- گەوجە، ئەو پیاو پیرۆزانە حەقدە سال لە بیابان کوللەیان خوارد و
عیبەدەتیان کرد، هەتا وای لایەت قەوزە و خەنەتیکە دایبۆشین، تۆ وەسوەسەت
کردن؟

هاوپی گیان، کاریکی ترم نەکردوو. پیاو تەواوی دنیا و هەموو دنیاکان لە
بیر دەباتەوه و خۆ بەو چەشنە پیاوانەیی خوداوە هەلەدەواسی، چونکە ئەو
ئەلماسییکی زۆر بەنرخە. خۆ دەزانی پیاویکی وا هیندی جار تەواوی ئەدگارە
ئاسمانییەکان دینی. ئیمە بیرباریی خۆمان هەیه. ئەو سەرکەوتتەش زۆر بەنرخە!
هیندی لەوانەش بەشەرەفم، ژیار و شارستانیەتیان لە تۆ کەمتر نییە، ئەگەرچی
باوەر ناکە. ئەوان دەتوانن لە چاوترووکانیکدا قوولایی ئیمان و بی ئیمانی
بیینن و بیدەنە بەر تیشکی ئەندیشە، کە هیندی جار وا دەرەدەکەوی مەوای تالە
موویەکیان ماوە گۆربۆتۆف گوتەنی. بەسەرەوه تیکەون.

- دەی دواي ملاقات و تاقیکارییە کە لووتیان کیشای و شکستت خوارد یان
لووتت داژەند و رۆیشتی؟

میوانە کە بە لەبزیکی حەکیمانەوه گوتی: «هاوپی گیان، واچاکە پیاو هیندی
جار لووتی داژەنیت و شوینیک بەجی بیلی، نەکا بە یە کجاری لووتی بە برین
چی، هەر وەک مارکییە ک ماویە ک لەمەوبەر (حەتمەن پزیشکیی پسیپۆر
ماریجەیی کردوو) کاتیک لە لای قەشەیه ک توبەیکرد و دانی بە تاوانەکانیا نا،
ئەو قەشەیه - یەسووعییە ک - بوو. منیش لەوی ئامادە بووم، زۆر شتیکی
سەرنجراکیش بوو، گوتی: «لووتم پێدەوه،» بە مست لە سینگی خۆشی دەدا.

١٧- دیرە شیعیکی پووشکین.

١٨- گۆربۆتۆف، ئەکتەری بەناوبانگی پرووسی.

قەشە بۆ ئەو ھەي تەفرەي بډا گوتی: «کۆرۈم ھەموو شتېک بە پېي ياسای پر له پازي خودا بەرپوۋە دەچي، شتېک کە پۋالەتەن ۋەک دەرد و چارەپرەشي دەچي، مروف رەنگە نازاري پيوە بکيشي، بەلام قازانچيکي شاراۋەي لە پشتەۋەيە و رەنگە زوريشي بەختەۋەري پيوەبي. ئەگەر چارەنووس توي لە لووت بيبەشکردوۋە، بە قازانجته چونکە ئيتەر هيچکەس پيتنالي لووت داژەنيۋە.»

مارکي ھيوابرۋانە ھاواریکرد: باۋکي پيروژ، کوا ئەۋە بۆ من دەبيتە سوکناي ھاتن، ئاوام دلخوشي دەدەيەۋە؟ برييا لووتم بمايە و ھەموو رۋژي پييان بگوتايەم لووتت داژەنيۋە و لووتيشيان بکيشايەم گويم لينەبوو.» قەشە ھەناسەيەکي ھەلکيشا و گوتی: «کۆرۈم، نابي چاۋەرۋان بي تەۋاوي نيعمەتەکاني خودات بە سەر يەکەۋە بە نسيب بي. ئەۋ قسەيەت سکااليە لە دەست خودا، ئەۋ خودايەي کە لە ھەموو کاتيکدا توي لە بيرە و فەرامۆشت ناکا. نابي ناسپاس بي، سپلە مەبە و سکاالاش مەکە، چونکە خودا کاري بيچي ناکا. دەبي شوکرانەبژير بي کە ئيتەر هيچ کەس گالته بە لووتت ناکا و لووتت ناکيشن ئەگەر ئارەزوو بکەي لە ماۋەي تەمەنتدا خاۋەني لووتيکي شور و دريز بي، بە شيۋەيەکي ناراستەۋخو ئارەزوۋەکەت ديتە دي، ئەۋەشت لە بير بي ئەۋ کاتەي لووتت لەدەستدا، لووتيان گرتبووي و بەدۋاي خوياندا رايان دەکيشاي.»

ئيوان گوراندی: «پيەھ قسەي قور، ئەۋ گەۋجيبەتبيە!»

- ھاۋرپي بەرپيژ، تەنيا دەمويست سەرگەرمەت کەم. بەلام سويندت بۆ دەخوم ئەۋە سەفسەتەيەکي يەسووعيبانەيە و وشە بە وشەي ھەر بەۋ جورەيە کە بۆم باسکردي و ھەموو ئەۋانە رۋويداۋە. ھەر لەم دوايبانەشدا رۋويدا و بە جاري تووشي چەرمەسەريي کردم. ئەۋ لاۋە چارەپرەشه ھەر ئەۋ شەۋە دەچتەۋە مالي بە تير لە خوي دەدا. ھەتا دوايين سات لەلای بووم. ئەۋ شوييني دانپيانان و تۋبە دادانەي يەسووعيبەکان بۆ من زور خوشە و زوربەي کاتي دلتهنگي خوم لەوي رادەبويرم. ئەمەش رۋوداويکي ديکە کە چەند رۋژ لەمەۋبەر رۋويدا. کچيکي نورماندي بيست سالانەي ورديلە و قژخورمائي - نەرمونول و خرۋوخول و کالوکچ لە سەر چاۋي کويرت دانايە چاکي دەکردهۋە - دەچي بۆ لاي

قه‌شه‌یه‌ک. داده‌نه‌و‌یت‌ه‌وه له که‌لینی ده‌ریج‌ه‌ی تۆبه‌خانه‌که‌وه ورت‌ه‌ی دئ. قه‌شه ده‌نگی به‌رز ده‌کاته‌وه: «کچم، دیسان خۆت تووشی تاوان کرد؟ ئە‌ی سانک‌تاماریا چی ده‌بیستم! دیسانیش له‌گه‌ل ئە‌و پیاوه نزیکیت کرد؟ ئاخ‌ر تا که‌نگی ده‌ست له‌و داوینت‌ه‌ریبه هه‌لناگری؟ شه‌رم ناتگری؟!» کچه‌ی تاوان‌بار فرمی‌سک به‌چا‌ویدا دیت‌ه‌خواری و وه‌لام ده‌داته‌وه: Ah, mon père, ca lui fait de plaisir, et á moi si peu de peine!

بیری لیبکه‌وه، ئە‌وه‌یه وه‌لام! خۆم کینشایه دواوه ویستم برۆم. هاواری سروشت بوو، ده‌توانم بلیم زۆر له پاکی و بیتاوانی باشتر بوو. له‌رپۆه له تاوانی خوشبووم، خه‌ریک بوو ده‌رۆیشتم به‌لام ناچار بووم بگه‌ریمه‌وه. گویم لیبوو قه‌شه به‌لینی لیوه‌رگرت بۆ عه‌سر بچی بۆ لای - ئە‌گه‌رچی پیره‌پیاو بوو، زۆریش خۆراگر، به‌لام له ساتیکدا دلێ ئاوی کرد و ئاشقی بوو، له‌وانه بوو گیانی بۆی ده‌رچی! به‌لام غه‌ریزه‌ی کچه سروشتی بوو، له راستیدا سروشت به‌رگری له خۆی کرد! ئە‌وه بۆ ئاوا نیوچاوانت تیکناوه؟ دیسان پووم لئ‌وه‌رده‌گیژی؟ دیسان تووڤه‌ بووی؟ نازانم چۆنت رازیبکه‌م...

ئیوان، داماوانه له هه‌مبه‌ر تاپۆکه‌ی خویدا، به‌ ده‌م گریان و فرمی‌سک هه‌لوهراندنه‌وه گوتی: «ده‌ستم له کولکه‌وه، وه‌ک مۆته‌که‌یه‌کی پر ئازار سواری سه‌رم بووی، مینشکم ته‌قی، ئیتر له ده‌ستت وه‌زاله هاتووم. حارزم ته‌واوی مال و سامانه‌که‌م بده‌م و له چنگ تو رزگارم بئ!»

میوانه‌که به له‌بزیکی جیددی گوتی: «دوو پاتیده‌که‌مه‌وه، چاوه‌روانیت ئە‌وه‌نده زۆر نه‌بێ باشه. «هه‌موو شته‌ گه‌وره و بالا» کانت له من نه‌وی، جا ئە‌و کاته ده‌زانی چۆن له‌گه‌ل یه‌ک پیکدیین و هه‌لده‌که‌ین. وادیاره لیم تووڤه‌ی، له سه‌ر ئە‌وه وه‌ک شه‌به‌قیکی سوور، به‌ هه‌وره‌تریشقه و بالی سووتاوه‌وه خۆم پیشان نه‌داوی و ئاوا ساده و ئاسایی هاتووم بۆ لات. به‌ر له هه‌موو شتی‌ک هه‌ستی هونه‌ریت پوو‌شاوه، دوا‌ی ئە‌ویش غروورت شکاوه. بۆ ده‌کری و هه‌ا شه‌یتانیکی سووکوچرووک له‌گه‌ل مرو‌قیکی گه‌وره‌ی وه‌ک ئیوه دیدار بکا؟ ئە‌ری، ئە‌وه هه‌سته رۆمانتیکه‌ی که ته‌نانه‌ت بلینسکی گالته‌ی پیده‌کرد، له‌ناخی تۆدا هه‌یه. ئە‌ی

١٩- «ئاخ، باوکی پیرو‌ز زۆرت‌رین چیژی بۆ ئە‌و بوو، که‌مت‌رین ئازاریش بۆ من!»

پیاوی جحیل، به‌دهست خۆم نییه، کاتیکی که خۆم ئاماده ده‌کرد بێم بۆلات، بیرمکردهوه چۆن و به چ شیوه‌یه‌ک بێم، خۆم بکه‌م به ژینرا‌لیکی خانه‌نشین کراو به قوبه‌ی شیر و خۆرنیشانه‌وه، که له قه‌فقا‌ز خزمه‌تی کردبێ، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ر بخه‌مه سه‌رت. به‌لام زۆر له ئاکامی ئه‌و کاره‌ ترسام، چونکه به هۆی ئه‌و سه‌ره‌پۆییه‌وه که قوبه‌ی شیر و خۆرم له چاکه‌ته‌که‌م داوه و لانیکه‌م ده‌بوو ئه‌ستیره‌ی رۆژی یان ئه‌ستیره‌ی کاروانکوژه‌ی لێده‌م، ته‌مبیت ده‌کردم و ده‌تداده‌م به‌ر زه‌بری قامچی. له په‌ستاش پێمه‌لێی گه‌وج و خویری و... به‌لام قه‌یناکه، چش! ئه‌وه‌نده‌ش به‌رزه‌فر نیم خۆم به هاشانی تو بزنام. مفیستوفلیس به فایستی گوت ئاواته‌خوازی خراپه‌کاریم، به‌لام به‌رده‌وام کاری باشی ده‌کرد. ده‌ی ئه‌و ده‌توانی هه‌رچی پێی‌خۆشه‌ بیلێ، له‌مه‌ر منه‌وه مه‌سه‌له‌که‌هه‌رق ده‌کا. په‌نگه‌ له ته‌واوی عه‌رز و ئاسماناندا من ته‌نیا که‌سیک بم که ئاشقی هه‌قیقه‌تم و پر به‌دل ئاواته‌خوازی خیر و چاکه‌م. من له‌وئ بووم که "وشه" به سه‌ر خاچه‌وه گیانی‌دا و به‌ره‌و ئاسمانان بالی گرت، گیانی دزی تۆبه‌کاری برد و رۆیی. زه‌نازه‌نای پر له شادیی فریشته‌کانم گوی لیبوو که سه‌روودی هه‌وشیعیانان ده‌خویند، هه‌روه‌ها چریکه‌ی به‌سامی گۆرانییه‌کانیان که ئاسمان و زه‌ویی خستبووه له‌رزین. سویندم به ته‌واوی پاکیه‌کانی عاله‌م، له‌و کاته‌دا به‌ئاواته‌وه بووم بچمه‌ ریزی ئه‌و سه‌روودیژانه‌وه و تیه‌ه‌له‌که‌م له سه‌روودی هه‌وشیعیانان. زۆری نه‌مابوو وشه‌که له زه‌نیم بترازی و له زمانمه‌وه ده‌ره‌په‌ری... ده‌زانی چه‌نده هه‌ستیکی ناسکم هه‌یه و جوانی ناسی چه‌ند زوو کارم لێده‌کا؟ به‌لام ئه‌قلی سه‌لیم که یه‌کێ له ناچه‌ترین تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی منه و خووم پیگرتوو - هه‌وساری کیشام و ئه‌و ساته‌ی له کیس‌دام! چونکه - بیرم کرده‌وه - دوا‌ی خویندنی هه‌وشیعیانان چی ده‌قه‌ومی؟ هه‌موو شتیکی له سه‌ر زه‌وی کتوپر بیده‌نگده‌بی و ئیتر هه‌چ رووداوێک نا‌قه‌ومی. هه‌ر‌بۆیه به هۆی ئه‌رک و پله و پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تیم

٢٠- mephidtopheles ناوی رموزنیکه له دیروکیکی ئه‌لمانیادا.

٢١- کاتی له خاچدانی مه‌سیح، دوو دزیش له‌گه‌لیدا له خاچ دران که یه‌کیان که به سه‌ر خاچی لای راسته‌وه بوو به‌ر له گیان دان ئیمانی پێ هینابوو.

ناچار بووم چاوپووشی له و دهرفته هه لکه و تهیه بکه م و دریزه به و ژیانه خویریگه ری و هیچوپو و چهی خۆم بدهم. کئ تهواوی چاکه کانی به خۆی تایبته داوه و تهواوی ناحهزی و خراپه کارییه کانیشی به سهر مندا بریوه! به لام من نامه وئ به یارمه تیی خه لک بژیم. من نه چا و چنۆکم نه ئاشقی پله و پایه. بۆ ده بی له نیو تهواوی مه خلوقاتی عاله مده ته نیا من بکه و مه بهر رق و توورهیی تهواوی خه لکانی به شه رفه، تف و نه حله تم که ن و ته نانه ت به شه پیش تیمه لدهن؟ چونکه ئه گهر خۆم بینمه سهرشکل و شیوهی مرۆف، ناچارم ئه و سووکایه تییانه ش قه بوولبکه م. خۆ ده زمانم ئه و مه سه لهیه رازیکی تیدایه، به لام به هیچ شیوهیه ک پیمنا لین، چونکه ده زانم ئه گهر له و رازه بگه م، له وانه یه ده سته بکه م به وتنی سرودی هوشی عانا. دیاره ئه و کاته نیشانه ی حاشا و سهر پینچی من کوتایی دئ و ئه قلی سه لیم ده بیته ده سه لاتداری هه موو دنیا. ئه وه ش یانی کوتایی هانتی هه موو شته کان، ته نانه ت رۆژنامه و گوڤاره کانیش داده خرین، چونکه ئیتر هیچ شتیک نابئ بیان خویننه وه، و هیچ پرودا و کاره ساتیکیش نابئ بینوسن و خه لکی پیوه سهرقال که ن. ده زانم منیش له ئاخر زه ماندا رزگار ده بم. منیش چوار میلیارد کیلۆمه تر ری ده پیوم و له رازه که ئاگادار ده بم. به لام هه تا کاتی پرودا وه که زویر و زگار داده نیشم و ناوچا وانه که م چیی لئ نووسرابئ ئه وه ده که م، ئه گهر چی به پینچه وانه ی ویستی ده روونیشمه - یانی، له نیو بردنی هه زاران که س له بهر نه جاتدانی یه ک که س. له بهر خاتری ئه و تاقه مرۆفه عادلّه، ده زانی له سهر ئه یووب ئه و سهر ده مه چ ده ردیکیان پیدام و سهر ته له بیان په راندم، ده بوو چه نده مرۆف ته فروتو نابن و چه نده ش ئابروویان بچی؟ ئه ری، هه تا ئه و کاته ی رازه که ئاشکرا ده بی، دوو چه شنه هه قیقه ت بۆ من هه یه - یه کیان هه قیقه تی ئه وانه ی له ولا، که تا کو ئیستا لینیان ئاگادار نیم، هه قیقه ته که ی دیکه ش خۆم. روونیش نییه کامه یان به باش ده رده چی... هاوړی، ئه وه خه وت لیکه و تووه؟»

ئىوان بە توورەيى بۆلەندى: «رەنگە خەوتىيىشىم. تەۋاۋى ئەندىشە نەفامەكانى خۇم - كە زۆر لەمىژە لە باۋ كە وتووۋە و فرېدراۋەتە سەتلى زبالە ۋە - ۋەك شتىكى تازە دەر خواردى خۇم دەدەيەۋە!»

- نازانم چۆنت رازىكەم! ئەۋ خەيالە خاۋەى من، پىمۋابوۋ دەتوانم بە شىۋاۋى ئەدەبى سەرنجت راکىشىم. ئەۋ ھووشىعانايە لە ئاسمانەكان زۆرىش خراپ نەبوۋ، ھا؟ دواتر ئەۋ لەبزە تەۋساۋىيەى ھايەنئاسايى، ھا؟

- نا، قەت ئەۋ ئەۋەندە ھىچۋوپوچ و خويىرى نەبوۋ! ئىتر نازانم چۆن پۇخى من، خويىرى و سوۋكوچروۋكىكى ۋەك توى خستۆتەۋە؟

- ھاۋرې گيان، لاۋىكى نەجىمزاۋە و زۆر جوانچاكى روۋسى دەناسم، بىريارىكى گەنجە و ئاشقى سەرلەپىناۋى ھونەر و ئەدەبە. شىعيرىكى بەرز و باشىشى بە ناۋى «پشكىنەرى مەزن» ھۇنيۋەتەۋە. خەرىك بووم بىرم لەۋ دەكردەۋە!

ئىوان لە شەرمانا سوور ھەلگەرا و گوتى: «ھەقت نىيە باسى "پشكىنەرى مەزن" بگەى.»

- ھەرۋەھا "گۇرئانكارى كتوپرى زەۋىناسى." لە بىرتە؟ ئەۋەش شىعەر بوۋ، ئىستا...

- دەمت لىكنى، دەنا دەتكۆژم!

- من دەكوژى؟ نا، دەبى بمبوۋرى قسەدەكەم. بۆيە ھاتووم لەۋ قسە كردنە چىژ ۋەرگرم. ئاخ، من ئاشقى ئەۋ خەۋنانەم كە دۆستانى لاوم بە دللىكى گەرموگورەۋە، تامەزرۋى ژيانن و لە تاوانا دلەرزىن! پارەكە بە ھارى كە دەتويست بىي بۇ ئىرە گوتت: «مرۆڭگەلىكى نوئ ھەن كە دەيانھەۋى ھەموۋ شتىك لە نىۋ بەرن. دەست لە مرۆڭخۆرى ھەلگرن. ئەۋ گەۋجانە، بىروپاى منيان ھەر نەپرسى! من بروام واىە پىۋىست نىيە ھىچ شتىك لە نىۋ بچى، ئەۋەى پىۋىستمانە ئەۋەيە كە بىرۆكەى خودا لەناخى مرۆڭدا لە نىۋ بەرىن، شىۋاۋى دەست بەكاربوۋنىشمان دەبى بەم شىۋەيە بى. دەبى بەۋە دەست پىتگەين. ئەى

رځگه‌زی دل‌کویری مروّف که فام و شعور تان نییه! بیتوو مروّف ه‌موو حاشا له خودا بکه‌ن و ئیمانیان پئی نه‌بی - پیموایه ئه‌و دهوره‌یه، راست وه‌ک دهوره‌ی زه‌ویناسی، وه‌راست ده‌گه‌رئ - مانا کونه‌که‌ی جیهانی بی‌مروّف‌خوری له نیو ده‌چی، ه‌روه‌ها ئه‌خلاق‌ی کونیش نامینئ، ئه‌و کاته ئیتر ه‌موو شتیک به‌ شیوه‌یه‌کی نوئ ده‌ستپنده‌کا. مروّفه‌کان یه‌کگرتوو ده‌بن و ته‌واوی ئه‌وشتانه‌ی که ده‌بی له ژیان‌ی وه‌رگرن، وه‌ری ده‌گرن، به‌لام بؤ چیژ و به‌خته‌وه‌ری له دنیای نویدا ئه‌وپه‌ری ه‌ه‌ولئ خو‌یان ده‌دن. مروّف به‌مه‌ن‌ریکی ئاسمانی رۆحی خو‌ی ه‌ه‌تا ریزی خودا به‌رز ده‌کاته‌وه. مروّفی خاوه‌ن ئیراده و لیبراو به‌سه‌ر سروشتدا زالده‌بی و چیژیکی وا له‌و سه‌رکه‌وتنه‌ وه‌رده‌گرئ، که ئه‌و چیژه ورده ورده جیی هیواداریه‌کانی پینشووی ده‌گریته‌وه، که هیوایه‌کی زوری به‌و چیژه زه‌وینییه بووه. ئه‌و کاته ه‌موو که‌س تیده‌گه‌ن که ژیان‌یان تاهه‌تایی نییه و هیچ شتیک جاریکی‌تر ناخولقیته‌وه و زور ئارام و خاکه‌رایانه وه‌ک خودایه‌ک، مه‌رگ قه‌بوولده‌که‌ن. لوووتبه‌رزی تیی ده‌گه‌بینئ که به‌ دژی که‌موکووپیه‌کانی ژیان‌ی شکایه‌ت بکا و بی‌ئه‌وه‌ی چاوه‌روانی پاداش بی‌هاوره‌گه‌زه‌کانی خو‌ی خو‌ش بوئ. خو‌شه‌ویستیش له ژیاندا بؤ ساتیک لئی سه‌روزیا‌ده. به‌لام تیگه‌یشتن له زوو تیه‌ره‌ینی ئه‌و خو‌شه‌ویستیه‌ ئاگری ده‌روونی بلیسه‌دارتر ده‌کا، ئاگریک که ئیستا له نیو خه‌ونه‌کانی ئه‌شقی ه‌ه‌تاهه‌تایی ئه‌وپه‌ری گوره‌کاندا پرژ و بلاو بۆته‌وه»... به‌م شیوه‌یه به‌رده‌وام له‌و ده‌لیل و به‌لگانه‌ دینه‌وه، به‌ راستی شتیک‌ی سه‌رنج‌راکیشه!

ئیان چاوی له به‌رده‌می بریوو ه‌ه‌ردوو ده‌ستی توند به‌ گویچه‌یه‌وه گرتوو، دانیشتبوو، به‌لان ئازای ئه‌ندامی وه‌ک شه‌قشه‌قه ده‌له‌رزی. ده‌نگه‌که دریزه‌ی به‌ قسه‌کانی دا:

- بیریری لایو بیرری کرده‌وه: ئیستا باس له سه‌ر ئه‌وه‌یه بلیئ ئه‌و دهوره‌یه به‌سه‌ردا بی؟ ئه‌گه‌ر بی، ه‌موو شتیک ده‌چه‌سپئ و مروّف‌قایه‌تی ه‌ه‌تاهه‌تایه مسوگه‌ر ده‌بی. به‌لام به‌ هۆی گه‌وجیهه‌تی له‌بران‌ه‌هاتووی مروّف، ده‌زانین که ئه‌وه‌دوره‌یه ه‌ه‌تا ه‌زارسالی دیکه‌ نایه، که‌س‌یک که له ه‌ه‌قیقه‌ت ده‌گا، ته‌نا‌نه‌ت

ئىستاش دەتوانى بەپىي ياسا ژيانى خۇي ھەرچونىكى پىخۇشە لە سەر بنەماي نوئ دامەزىنى. بەو واتايە "ھەموو شتىك بۇ ئەو ئازادە." سەرەراي ئەو ەش، تەنانەت ئەگەر ئەم دەورەيەش وەرەست نەگەر، چونكە بەھەر حال خودا و بەقا لەگورپىدا نىيە و مروقى نوئ دەتوانى بىتە "مروف . خودا". تەنانەت ئەگەر لەسەرتاسەرى دنیدا تاقە يەك مروف بى و بە و دەستەپەناني پلە و پايەي نوئ، دەتوانى بەپىي پىويست سنوورى ئەخلاقى كوئى كويلە . مروف بىەزىنى. ياسايەك بۇ خودا ھەيە. لە ھەر جىگايەك راوہستى ئەوجىگايە پىروژە، شوپىنك كە من لىي راوہوستم، مەلومە لای سەروو دەبى... «ھەموو شتىك ئازادە»، ھەر ئەو و براپەو! ئەمەش زور فریودەرە؛ بەلام ئەگەر دەتەوئ لە دەرگای فىلەو و وژوور كەوى، بۇچى بۇ ئەو فریودانە تەقدىسى ئەخلاقىت دەوئ؟ ئەو و خووخدەي رووسىاي نوئى ئىمەيە. بەبى تەقدىسى ئەخلاقى ناتوانى فىل و تەلەكە وەكار بخا. چونكە ئەو شەيدا و لایەنگرى ھەقىقەتە...

مىوانەكە، ديار بوو بە ھوى زمان پاراويیەو ھەرم داھاتوو، توند و خیرا قسەيدەكرد و بە چاويكى تەوساوى لە خانەخويكەي دەروانى. بەلام نەيتوانى قسەكەي تەواو بكا. ئىوان لە ناکاو پەرداخىكى لە سەر مێزەكە ھەلگرت و تىنھەلگرت.

كابراي مىوان لە سەر قەنەفەكە دەرپەرى و پلته و دلۆپى چايیەكەي لە خۇي تەكاند و گوراندى: «Ah, mais c'est bést ehfin» ئەو جەوھەردانەكەي لوتىرى و ھبیر ھاتەو! پىيوایە من خەونم، پەرداخە چايی لە خەون ھەلدەكا! ئەو كارىكى ژنانەيە! پىمابوو لەخۇرا دەستت بە گوچكەتەو ھەگرتوو. « لە ناکاو كەسىك بە توندی لە پەنجىرەكەي دا. ئىوان فىودوروويچ لە پر ھەستا سەرىن.

مىوانەكە گوتى: «گویت لىيە؟ وچاكە دەرگاكە بكەيەو. ئالىووشاي براتە. دلنيام ھەوالىكى زور سەرنجراكىش و سەرسوورپەنەرى پىيە!»

^{۲۳} - «ئەمە ئىتر شتىكى بى تامە.»

^{۲۴} - لوتىر جەوھەردانەكەي لە شەيتان ھەلگرت كە ھاتبوو وەسوھەسى بكا.

ئىوان بە توورەيى گوتى: «بىدەنگ بە، تەلەكەباز، دەمزانى ئاليووشايە،
 ھەستەمكردبوو دى، دياريشە بېھۆ نەھاتوۋە، ديارە «ھەوالىكى پىتە.»
 - زوۋكە درگاكەي لىپكەۋە. دەرەۋە سەرما و تۆف و بەندە، براتە دەرگاكەي
 لىپكەۋە، سەرماي دەبى.

Monsieur sait - il le temps quil falt? Cést á pas mettre un chien
 dehors.^{۲۵}

ھەروا لە پەنجىرەكەي دەدا، ئىوان دەيوست ھەلى بۆ بەرپەنجىرەكە، بەلام
 دەنگوت دەست و لاقى لە كۆت و سەندم دايە. بەھىز و قەۋەتى خۆي دەيوست
 ئەو زنجىرە پىچرپىنى، بەلام مخابن. توندتر و توندتر لە پەنجىرەكەيان دا. ئاخىرى
 زەنجىرەكە پچرا و ئىوان فىۋدۆرۋويچ لە سەر قەنەفەكە ھەستا. شىتانه چاۋى لە
 دەوروبەرى خۆي كرد. ھەردوۋ مۆمەكە بە تەۋاۋى سووتابوون. ئەو پەرداخى
 لە ميوانەكەي ھەلكردبوو، ھەروا لە سەر مېزەكە داندرابوو. قەنەفەكەي
 پووبەپوش ھىچكەسى لە سەر نەبوو. ھەروا لە پەنجەرەكەيان دەدا. بەلام بەو
 توندبىھش نەبوو كە لە خەونەكەيدا لىياندەدا، بەپىچەۋانە زۆریش لەسەرەخۆ بوو.
 ئىوان فىۋدۆرۋويچ گوراندى: «خەون نەبو! نا، سوئند دەخۆم خەون نەبو،
 ھەموۋى ھەر ئىستا پوۋى دا!» ھەلات بۆ بەرپەنجىرەكە و دەربىجەكەي كردەۋە.
 بە دەنگىكى گر نەراندى بە سەر براكەيدا: «ئاليووشا، پىمگوتى مەيە. چىت
 دەۋى؟ بە دوو وشە پىمبلى، گويت لىنە؟ دوو وشە.»

ئاليووشا لە ھەوشەۋە ۋەلامى دايەۋە: «سەعاتىك لەمەۋبەر ئىسمىر دياكۆف
 خۆي ھەلۋاسى.»

ئىوان گوتى: «ۋەرە بۆ لاي قالدەرەمەكە، ئىستا دەرگاكەت بۆ دەكەمەۋە.
 پۆيشت و دەرگاكەي لە ئاليووشا كردەۋە.

۲۵- ھەزەرەتى ئاغا دەزانی چ سەرمايەكە؟ لە ھەۋايەدا سەگ لە دەرە رانانگرن.

«نوه قسهی نو بوو»

ئالیووشا له گه ل هاته ژووری به ئیوانی گوت که نزیکه ی سه عاتیک له مه و بهر ماریا کیندراتیفنا به هه لاتن خوی کردوو به ژووره که یدا و هه والی پیداوه که ئیسیمیر دیاکۆف خوی کوشتوو. «چوومه ژووره که سه ماوهره که بینم، دیتم گولمیخیک له دیواره که دراوه و خوی پیدای هه لواسیوه.» له وه لای ئالیووشادا که پرسیبووی پۆلیست ئاگادار کردوو، ماریا کیندراتیفنا گوتی به هیچکسه سی رانه گه یاندوو. «به لام راست هاتم بو لای ئیوه، هه ر به هه لاتن هاتم.» ئالیووشا باسیکرد که چون وه ک شیت و هاری لیهاتوو و له رزیوه. کاتیک ئالیووشا به هه لاتن له گه لی چوو بو ژووره که ی، دیتی ئیسیمیر دیاکۆف هه روا هه لواسراوه. یادداشتیک له سه ر میزه که بوو: «به ویست و ئیختیاری خۆم کوتاییم به ژیانم هینا و خه تای هیچ که سه نییه.» ئالیووشا یادداشته که ی له سه ر میزه که دانایه وه و به په له چوو بو لای سه روکی شاره وانی و رووداو که ی بو گپرایه وه. ئالیووشا که به وردی چاوی له ئیوان ده کرد، له کوتاییدا گوتی: «له لای ئه ویشه وه راست هاتم بو لای تو.» هه روا که رووداو که ی ده گپرایه وه چاوی له ئیوان نه ده ترووکاند. ده تگوت شتیک به ئه دگار و قه لافه تییبه وه یه و سه رنجی راکیشاوه.

له ناکاو دهنگی هه لینا: «کاکه، وا دیاره زۆر نه خوشی. چاوم لیده که ی و وا دیاره تیناگه ی ده لیم چی.»

ئىوان دەتگوت بىر دەكاتەوہ و گوئی لہ دەنگى سەرسوورپھینەرى
ئالیووشا نەبووہ. گوتى: «چاک بوو ہاتى. دەمزانى خۆى ھەلواسیوہ.»
- كى پئیگوتى؟

- نازانم، بەلام دەمزانى. ئەرى دەمزانى؟ ئەرى. ئەو پئیگوتم. ھەر ئیستا
گوتى. ئىوان لہ نیوہراستی وەتاغەكەدا راوہستابوو. ھەروا بەو لہبزە
خەماویبەوہ قسەیدەکرد و چاوى لہ عەرزەكە بریبوو.
ئالیووشا كە بئىختیار چاوى لہ دەوروبەرى خۆى دەکرد. پرسىی:
«ئەوہ كئیە؟»

ئىوان سەرى ھەلینا و بە نەرمى زەردەبەكى گرت.
- لیت دەترسا، لہ كۆترىكى وەك تۆ. تۆ "فریشتەبەكى پاكى" دیمىترى بە
فریشتە بانگت دەكا. فریشتە!... زاىەلەى سروودى پرشكوى ئاسمانیان ،
ئاسمانیان چىن؟ رەنگە كۆئەستیرە. بەلام رەنگە ئەو كۆئەستیرە تەنیا
كۆمەلەى گەردیلەى كىمىابى بى. دەزانى كۆئەستیرەى شیر و خۆرىش ھەبە؟
ئالیووشا بە ترسەوہ گوتى: كاكە، دانیشە. بوخاترى خودا لہ سەر
قەنەفەكە دانیشە، زۆر شیواوى؛ دەى پالبدەوہ دەى، راکشى، سەرت بنى
سەر بانجەكە، خاویبەكى تەر بىنم بىنیمە سەر نیوچاوانت؟ رەنگە تۆزى
تاویاوہكەت دامركىنى.

- خاویبەكە بدە بە خۆم؛ لہ سەر ئەو كورسىبەبە. سەعاتى لہمەوبەر
لەویم دانا.

ئالیووشا گوتى: «لێرە نبیە، نارەحەت مەبە، دەزانم لہ كوئیە - ئەوہتا،»
خاویبەكە خاوین و جوان و قەدكراو لہ سەر میژنارپاىشتەكەى ئىوان،
لەسووچى ژوورەكە بوو. ئىوان بە سەرسوورمانەوہ چاوى لہ خاویبەكە
کرد، دەتگوت خەرىكە ھىندى شتى وەبىر دیتەوہ.

«سەبركە» - ئىوان لہ سەر قەنەفەكە ھەستا - «سەعاتىك لہمەوبەر ئەو
خاویبە تازەبەم تەر کرد و لہ سەرم پىچا، پاشان فریما ھووى... كەوايە بو
وشكە، خۆمن ھەر ئەو خاویبەم ھەبە.»

ئالیوشا پرسىي: «ئەو خاۋلىيە لە سەرت پىچا؟»
 - ئەرى، سەعاتىك لە مەوبەر بە نىو ژورەكەدا پىاسەمدەكرد... ئەو
 مۆمانە بۇ ئاوا تەواو بوون؟ سەعات چەندەيە؟
 - نزيك دوازدهيە.

ئىوان لە ناکاۋ نەراندى: «نا، نا، نا! خەونم نەديو، ئەو لىرە بوو. ھەر
 ئالىرە لە سەر ئەو قەنەفەيە دانىشتىبوو. كە لە پەنجىرەكەت دا،
 پەرداخە چاييەكەم تىھەلکرد... ھەر ئەم پەرداخە. تۆزى سەبركە، پىشتىرىش
 خەونم ديو، بەلام ئەمە خەون نەبوو. زۆر جار وابوو خەونم ديو. ئىستا
 خەون دەبينم ئالیوشا... ئەگەرچى خەون نىن، راستىن، بەرىدا دەپۆم،
 دەگەرېم، قسە دەكەم، دەبينم... ئەگەرچى خەوتوشم. بەلام ئەو ئالىرە لە
 سەر ئەو قەنەفەيە دانىشتىبوو... زۆر زۆر گەوجە ئالیوشا، گەوجى وا ھەر
 نىيە.» ئىوان داى لە قاقاي پىكەنىن و ھەستا لە نىو ژورەكەدا دەستىكرد بە
 پىاسە.

ئالیوشا دىسان بە نىگەرانييەو پرسىي: «كى گەوجە؟ كاكە، باسى كى
 دەكەي؟ كى گەوجە؟»

- باسى شەيتان! دى بۇ دىدەنىم. دووجار، سى جار ھاتووہ بۇ لام. گالتهى
 پىكردم كاتىك توورە بووم و گوتم شەيتانىكى سادەيە و ئىبلىس نىيە،
 ئىبلىس بە بالى سوتاووہو، لە نىو برووسكە و ھەورەترىشقەدايە. بەلام
 ئەو ئىبلىس نىيە. ئەوہ درۆيە. شەيتانىكى فىلبازە - شەيتانىكى پنجل و
 ھىچوپوچ. دەچى بۇ گەرماوہكان. جلەكانى لە بەر داكەنى، كلكى وەديار
 دەكەوي، كلكىكى نەرم و درىژى ھەيە، وەك كلكى سەگى ئالمانى وايە،
 مەترىك درىژە و رەنگى خەنەيە. ئالیوشا، سەرماتە؟ بەو بەفر و سەرمایە
 ھاتووي. چايى دەخۆيەوہ؟ چى؟ سارد بوۋتەوہ؟ بلىم چايت بۇ بىنن؟
 C'est á pas mettre un chien dehors.

ئالیووشا ھەللات بۆ لای دەستشۆرییە، خاویلیە، خاویلیە، خاویلیە، خاویلیە، ئیوانی دانیشاند و خاویلیە تەرەکە، لە سەری پینچا و خۆشی لە پالییدا دانیشت.

ئیوان دەستیکردووە بە قسە کردن (خەریکبوو چەقاوہ سوو دەبوو): «ھەر ئیستا سەبارەت بە لیزا چیت پینگوتم؟ لیزام خۆش دەوی. قسە ی ناخەزم پینگوتووہ. درۆ بوو. خۆشم دەوی... سبەینی لە کاتی دەترسم. لە ھەموو شتیک زیاتری لیدەترسم. لە بەر خاتری داھاتوو. سبەینی دەمخاتە ژیر پی و جیقو فیکم دەردینی. پینوایە لە بەر ئیرەیی میتیام تووشی ئو چارەڕەشییە کردووہ! ئەری، ھەتەن وا بیردەکاتەوہ! بەلام وا نییە. سبەینی خاچ بە دەستەوہ دەگرم، ھەلبەت نەک بۆ ئەوہی خۆم لە دار دەم. ئەوہش بزانی ئالیووشا، قەت لە دەستم نایە خۆم بکوژم، بلینی ھوی ئەوہبی خویریم؟ ترسەنۆک نیم. ھی ئەوہیە ئاشقی ژیانم؟ من چووژانم ئیسمیر دیاکۆف خوی دەخنکینی؟ ئەری، ئەوہ قسە ی ئەو بوو.»

ئالیووشا پرسیی: «کەوا یە دلنای کە سیک لیرەبووہ؟»

«ناخ، لە سەر ئەو قەنەفە یە سووچە کە دانیشتبوو. ئەگەر تۆ لیرە بوایە ی وەدەرت دەنا. وەدەریشت نا: ھەرکە ھاتی غەیب بوو. ئالیووشا من زۆرم دەموچاوت خۆشدەوی. دەتزانێ دەموچاوتم خۆشدەوی؟ ئەو ھەر خۆمە ئالیووشا. یانی سووکی و چرووکی و خویرییەتییەکانی ناخی منە. ئەری، من پۆمانتیکم. ئەو ھەستی بەوہ کرد... ئەگەرچی تۆمەتیکە و بەس. ئەو زۆر گەوجە، بەلام تەواوی ھیز و توانایی لەوہدایە. زۆر فیلزانی، دەللی رۆیو یە دەیزانی چۆن رقم ھەلدەستینی. لە پەستا گالتە ی پیدەکردم چونکە ئیمانم پی ھینابوو، بەوشیوہ یە ھانیدام گوئی لیبگرم، لە راستیدا لە داوی خستم سەرەرای ئەوہش، زۆر شتی سەبارەت بە من گوت کە ھەموویان راست بوون و ھیچ کات خۆم دانمپیدا نەدەنا.» پاشان بە لەبزیکی سادقانە و خۆمانە گوتی: «دەزانی ئالیووشا زۆر دلشادم کە بیر دەکەمەوہ ئەو بوو نەک من.»

ئالیووشا، دلسۆزانه چاوی له براكه‌ی كرد و گوتی: «شه‌كه‌ت و ماندووی كردووی.»

- زۆری سهر خسته سهرم. زۆر زیره‌ك و فیلزانیشه. "ویژدان! ویژدان چیه؟: خۆم له خۆمی گه‌وره ده‌كه‌مه‌وه. بۆ ویژدان ئازارم ده‌دا. بۆته خده. خده‌یه‌کی گشتی كه‌ هه‌وت‌هه‌زار ساله‌ به‌رۆکی مرقایه‌تی گرتووه. كه‌وايه وهره‌ با ده‌ستی له‌هه‌لگه‌رین و بینه‌ خودا" ئەمه‌ قسه‌ی ئەو، ئەمه‌ قسه‌ی ئەو بوو!

ئالیووشا كه‌ ئیتر خۆی پێرانه‌ده‌گیرا، چاوی له‌ براكه‌ی بری و ده‌نگی هه‌لینا: «تۆش نه‌بووی، تۆ نه‌بووی؟ هه‌ر شتیكه‌ گویێ مه‌ده‌یه. وه‌لای نی و له‌ بیرى به‌ره‌وه. لێگه‌رێ با ته‌واوی ئەو شتانه‌ی ئیستا لێی بیزاری له‌گه‌ل خۆی بیات و ئیتر نه‌گه‌رێته‌وه.»

ئێوان كه‌ له‌ داخانا ده‌له‌رزی، گوتی: «ئهری، ئەو زۆر ناجسن و به‌دگوزره. پیمپیکه‌نی. زۆر رووه‌لمالداو بوو، ئالیووشا. زۆری سووكایه‌تی پیکردم. سه‌باره‌ت به‌ زۆرشت سووكایه‌تی پیکردم. چاوی له‌ چاوم ده‌برێ و درۆی به‌ ده‌مه‌مه‌وه ده‌کرد: "ئاخ، دیسان ده‌ته‌وی خۆت به‌ چاكه‌ بنوینی: دانی پێدانیی كه‌ باوكتت كوشتووه، ئەو خوێرییه‌ش تۆ هانت داوه‌ ئەو قه‌تله‌ بكا."»

ئالیووشا قسه‌كه‌ی پێیری: «براكه‌م، دان به‌خۆتا بگره. تۆ ئەو كاره‌ت نه‌كردووه، تۆ پیاوكوژ نییت. ئەم قسه‌ راست نییه!»
- ئەمه‌ قسه‌ی ئەو بوو، خۆشی باش ده‌زانێ. "ده‌ته‌وی تۆ کاریکی باش و مه‌زن ئەنجامده‌ی، چونكه‌ ئیمانته‌ به‌ چاكه‌ هه‌یه، هه‌ر ئەوه‌ش بۆته‌ هۆی بیزاری و توورپه‌بیته‌. بۆیه‌ش رقت هه‌ستاوه و ده‌ته‌وی تۆله‌ بکه‌یته‌وه." سه‌باره‌ت به‌ من ئەوه‌ی گوت و ده‌شزانی ده‌لی چی.

ئالیووشا به‌ له‌بزیکی خه‌ماوییه‌وه‌ گوتی: «ئوه‌ تۆی شتی وا ده‌لیی، نه‌ك ئەو، بۆیه‌ش ئەوه‌ ده‌لیی چونكه‌ نه‌خۆشی و ورینه‌ ده‌كه‌ی و خۆت ئازار ده‌ده‌ی.»

نا، ئەو دەزانی دەللی چی. دەللی: "لەبەر دەمارزلی دەچی. لە جیی خۆت
 ھەلەدەستی و دەللی من بووم ئەوم کوشت، ئەی بۆ لە ترسانا خۆت
 ھەلەدەگوشی؟ درۆ دەکە؟ بیژم لە بیرورات ھەلەدەستی!" سەبارەت بە من
 ئەوەی دەگوت. "خۆ دەشزانی دلت بۆ مەتخ کردنی ئەوان دەکورکینی. ئەو
 تاوانبارە، قاتل ئەو، بەلام چەندەش دەست و دلبارە؛ دەویست براکە
 نەجات بدا و راستی گوت." (ئیوان چاوی گری لیبۆو و، لە ناکاو گورانندی)
 ئەو درۆیە، ئالیووشا! من نامەوی تاقمیک مەروقی ھیچو پوچ تاریفم بکن،
 وەللا پیتخۆش نییە! ئەمە درۆیە، درۆ! ھەربۆیە پەرداخە چاییە کەم تێھەلکرد
 و دام بە سەر و چاوە دزیوھە کەیدا.

ئالیووشا دەستیکرد بە پارانەو: «کاکە گیان، لەسەرەخۆ بە، بەسی کە!»
 ئیوان بێ ئەوەی گوی بە قسە ئالیووشا بدا، دیسان گوتی: «ئەو دەزانی
 چۆن پیاو ئازار بدا. زۆر مزیر و دلرەقە. ھەر لە ھەوھەو دەمزان بۆچی
 ھاتوو. "بە قەبوولکردنی ئەو مەسەلە یە کە بە ھۆی دەمارزلییەو دەچی،
 ھیشتا بە ھیوا بووی ئیسیمیر دیاکۆف مەحکووم بی و برەتیندری بۆ
 سیبیریا، میتیاش فحیل بی و تەنیا تو بە مەحکووم بوونی ئەخلاقی سزای
 دەروونی بدری." (گویت لیتی؟ ئەو کاتە پیکەنی) - "تاقمیکیش تاریف
 دەکەن." بەلام ئیسیمیر دیاکۆف مردوو، خۆی ھەلواسیو، "ئیتەر کێ باوەر
 بە قسە کانت دەکا؟ بەلام لەگەڵ ئەو شدا ھەر دەچی، دەچی، لەگەڵ ئەو شدا
 ھەر دەچی، بریارت داوہ بچی. ئیستا بۆ دەچی؟" زۆر ترسناکە، ئالیووشا.
 تاقەتی ئەو پرسیارانەم نییە. کێ دەویری ئەو جۆرە پرسیارانە لە من بکا؟»
 ئالیووشا قسە کە ی پیبیری: «برا کەم.» لە ترسانا دلی داکەوت، بەلام
 ویدەچو ھیشتا ھیوا براو نەبووین. دەویست ھەرچۆنیکە ئیوان پاشگەز
 کاتەو. «بەرلەوہی بیم بۆ ئیرە، لە کوپوہ ھەوالی مەرگی ئیسیمیر دیاکۆف
 پیگەیشت؟ خۆ ھیچکەس لەوہ ئاگادار نەبوو، کات و دەرفەتی ئەوہش نەبوو
 کە سیک لەو رووداوہ ئاگادار بی.»

ئىوان بىئەۋەى رېزەھەك دېدۈنگ بى لىپراۋانە گوتى: «ئەۋ پىيگوتەم. راستت دەۋى لە پەستا سەبارەت بەۋە قسەى دەکرد. گوتى: "ئەگەر ئىمانت بە مەزنايەتى ھەبۋايە زۆرباش دەبوو. باۋەر بە قسەكانىشت نەكەن قەيناكا. تۆ لە بەر ياساى ئەخلاقى دەچى، بەلام تۆش كوودەلەيەكى ۋەك فىئودۆرپاولوۋىچ، ئىتر كارت بە مەزنايەتى ۋ ياساى ئەخلاقى چىيە؟ ئەگەر فىداكارىيەكەت بەقازانجى كەس نىيە، بۆ لەخۆرا دەچى ۋ خۆتى تىپەلدەقورتىنى؟ چونكە خۆشت نازانى بۆ دەچى! ئەگەر گىيانىشت لەۋ رىيە دانابى ھەر دەچى! بېريارى خۆت داۋە؟ بېريارت نەداۋە. شەۋى ھەتا بەيانى بىرى لىدەكەيتەۋە كە بچى يان نەچى. بەلام دەچى، دەشزانى ھەر دەچى. دەزانى ھەرچەشەنە بېريارىك بەدى، بەدەست خۆت نىيە. دەچى چونكە ناۋىرى نەچى! بۆ ناۋىرى؟ ئەۋە دەبى خۆت بىزانى. فەرموۋ ئەۋەش مەتەلۆكەيەك! پاشان ھەستا ۋ رويشت. كە تۆ ھاتى ئەۋ رويشت. منى بە ترسەنۆك زانى، ئالىۋوشا! Le mot de l'enigme {ۋەلامى مەتەلۆكەكە} ئەۋەيە كە من ترسەنۆكەم. «لەۋ ھەلۋيانە ناۋەشنىتەۋە بە سەر زەۋيدا بال لىدەن» ئەۋەش ھەر قسەى ئەۋبوو. ئەۋ! ئىسمىر دياكوفىش ئەمەى گوت. ئەۋ دەبى بكوژرى! كاتيا رقى لىمە. سەرتاسەرى مانگى پىشۋو ئەۋەى بۆ دەرکەۋتېۋو. تەنانەت لىزاش دەيھەۋى بموغزىنى! "تۆ دەچى بۆ ئەۋەى تارىفت بکەن» ئەۋە دىۋەكى زالمەنەيە! تۆش رقت لىمە ئالىۋوشا. ئىستاكە دەمھەۋى دىسان رقى لە تۆ بى، رقى لەۋ رمووزنەشە! زۆرم رقى لەۋ رمووزنەشە! نامەۋى ئەۋ رمووزنە رزگار بکەم. لىيگەرئى با لە سىبىريا بېزى! دەستىکردۋە بە سرود خويندن! ئاخ سبەينى دەچم، لەھەمبەرياندا رادەۋەستم ۋ تف لەرۋويان دەكەم!»

ئىۋان شىتانه ھەستا سەرپىن. خاۋلىيەكەى فرىدا ۋ دىسان دەستىکرد بە پىاسەکردن بەنىۋو ژوررەكەدا. ئالىۋوشا قسەكەى چەن سات لەمەۋبەرى ئىۋانى ۋەبىر ھاتەۋە. «دەلىلى لە خەۋ ۋ بەخەبەرىدام... بەدەم خەۋەۋە دەرۋم، قسە دەكەم، دەبىنم، بەلام خەۋتووم.» ئىستاش راست ئەۋجۋرە

بوو. ئاليووشا به جتي نه هيشت. واي به زهيندا هات به هلاتن بچي بو لاي
 دوكتور، به لام دهرسا براكي به تهنيا به جتي بيلى: هيچكس نه بوو
 به لايه وه به جتي بيلى. ئاخري ئيوان ورده ورده بيهوش بوو. هه روا قسه ي
 ده كرد، دهمي شل نه ده بوو، خو شي نه يده زاني ده لي چي، ته نانه ت
 وشه كانيشي به دژواري دهرده بري، له ناكاو له تري دا و خه ريكبوو
 به سه ره وه بكه وي به عه زدا؛ به لام ئاليووشا گر تيه وه و نه يه يشت بكه وي.
 چوه بن پيلي و بردييه سهر پيخه فه كه ي. ئاليووشا ههر چونيك بوو
 جله كاني له بهر داكه ند و خه واندي. دو سه عات له پشت سه ري دانيشت.
 خيرا خه وي ليكه وت و جو له ي ليبرا، ئارام و ريكو پيگ هه ناسه ي ده كيشا.
 ئاليووشا بالنجيكي هينا و بيته وه ي جله كاني داكه ني، له سهر قه نه فه كه
 راكشا. به دم خه وه وه دوعاي بو ميتيا و ئيوان ده كرد. خه ريكبوو
 نه خو شيه كه ي ئيواني بو دهرده كه وت. «ده خورپه ي له خو بايانه. ويژدان يكي
 قول!» خودا كه ئيوان ئيماني پي نه بوو. هه قيقه ته كه شي له دلدا، ريشه ي
 داكوتابوو، به لام ده منجره كه ي به هيچ شي وه يه ك ته سليم نه ده بوو.
 ئاليووشا سه ري له سهر بالنجه كه دانا و به گو مي بير و خه يالدا روچوو:
 «ئه ري، ئه ري ئيستا ئيسمير دياكو ف مردوو و هيچ كه س باوه ر به
 شايه دييه كه ي ئيوان ناك؛ به لام نه و ده چي و شايه دي ده دا.» ئاليووشا به
 نه رمي بزه ي هاتي. بيريكرده وه: «سه ركه وتن بو خودايه! يان نه و له نووري
 هه قيقه ته وه هه لئى. يان...» ئاليووشا به توورپه ي گوتي: «له قين و رقا
 دهرزي و له بهر خزمه تكردن به ئامانجك كه ئيماني پييه تي، تو له له خو ي
 و له خه لكاني تر ده كاته وه،» ديسانيش دوعاي بو ئيواني برائى كرد.

(۱)

رۆژی رووداوه که

سهعات دهی سهرله به یانی رۆژی دواي ئه و رووداوانه ی که باسمرکد، دادگایی کردنی دیمتیری فیودور وویچ له دادگای شاره که مان دهستیپیکرد. له رۆیه له سهر ئه و راستییه پیداکریم کرد، که خۆم به شیایوی ئه و نازانم که رووداوه کانی دادگا له هه وه له وه تا ئاخیر مووبه موو، یان ته نانهت به پنی رهوتی رووداوه کان، بنووسم. چونکه پیموایه باسکردنی هه موو شتیک و پوو نکرده وه ی به دروست و حیسابی خۆی کتیبیک ده بی، ئه ویش کتیبیکی زۆر قه به. بۆیه هیوادارم به هۆی خۆپاراستن له کیشه ئاساییه کان سه رکۆنه م نه که ن، چونکه ته نیا ئه و شتانه م هینا وه ته سهر کاغه ز که سهرنجی راکیشاوم. ده کرا وه ک باب ته تیکی زۆر سهرنج راکیش ئاوپ له شته ورد و به رچاو و بنه ره تیه کان بده مه وه. بۆیه به پیویستی نازانم به و هۆیه وه، داوا ی لیبوردن له خوینه رانم بکه م. ئه و په ری هه ولی خۆم دده م و خوینه ریش بۆی دهرده که وئ که ئه وه ی له دهستم هاتوو ه در یغیم نه کردوو ه. سه ره تا، به ر له وه ی بچینه نیو دادگا، شتیکتان وه بیر بینمه وه که ئه و رۆژه زۆری تووشی سه رسوپمانکردم. راستییه که ی هه ر وه ک دواتر دهرکه وت هه مووانی سه رسامکرد. هه موو ده مانزانی که ئه و دادگاییه سه رنجی زۆر که سانی راکیشاوه و بۆ دهستیپیکردنی ئارا و قارایان لی هه لگیراوه؛ چونکه ئه و ماچه رایه له ماوه ی دوو مانگی رابردوو دا ببوو ه بنیشته خۆشه ی سه رزاران

و زۆرکەسی تووشی گومان و سەرسووپمان کردبوو. ھەموو کەس دەیزانی
 کە ھەوایی ئەو پەرەندەییە لە سەرتاسەری ڕووسیا دەنگی داووتەوێ. بەلام
 پیمان وانەبوو جگە لەخۆمان سەرنجی خەلکانی دیکە و لاتەکەمان ڕاکێشی،
 ئەویش ئاوا تامەزۆیانە. ئەوێش ھەر ڕۆژی یەکەمی دادگاییە کە دەرکەوت.
 خەلک نەک ھەر لە ناوھەندی پارێزگا و شارەکانی دەورووبەرەو، بەلکو لە
 تەواوی شار و پارێزگاکانی ڕووسیا و ھەرەھا مۆسکو و پترزبۆرگەو
 ھاتبوون. لەنیویاندا پارێزەر و سەرژن و تەنانەت چەند کەسایەتی
 بەناوبانگیش و بەرچاوەکەوت. وایلیھات بلیتی ژوورەو بە ھیچ شیوەیک
 و دەست نەدەکەوت. شوینیکی تاییەتیان لە پشت میزیک بۆ سێ قازی
 تەرخانکردبوو. ھەر لەپشت ئەوانیشەو ڕیزیکیان کورسی دانابوو بۆ ئەو
 پیاوماقوول و کەسایەتیە گرینگانە لە سەرانسەری ڕووسیاوە ھاتبوون.
 دانانی ئەو ڕیزە کورسییە لەو شوینە شتیکی ناوازی بوو، تا ئیستاش لە
 ھیچ دادگاییە کدا ئەو کارە نەکرابوو. نیوێ راستی خەلکەکەش لە ژنان
 پیکھاتبوو، کە زۆرەیان دانیشتووی ناوچەکە بوون. ژومارە ی پارێزەرانی
 کە لە ھەموولایە کەو ھاتبوون، ھیندە زۆر بوو، نەیان دەزانی لە کوێ
 دایان بنیشینن، چونکە تەواوی بلیتەکان پێشتر درابوون و شوینی دانیشتن
 نەما بوو. لەولای ھۆلە کەو سەکوێکی لیبوو، بە پەلە ئەو شوینانەیان بۆ
 پارێزەرەکان تەرخانکرد، ئەوانیش زۆر شاد و ڕازی بوون کە لانی کەم جیگای
 ڕاوەستانیشیان ھەبێ. چونکە لە بەر زۆر بوونی خەلکە کە کورسییەکانیان
 ڕاگوێستبوو، ئەو خەلکە لەپشت سەکوێکەش بوون، کە وتبوونە شانە چرکی و
 شوژنت ھەلاویشتباوە نەدەکەوتە عەززی.

ھیندی لە ژنان، بەتایبەت ئەوانە لە ڕیی دەورەو ھاتبوون، جلوبەرگی
 ڕازاوە و جوانیان لە بەردابوو و خۆیان لە تەپلی گولێ دابوو. بەلام
 زۆرەشیان گوێیان بە جل و بەرگ و ئارایش نەدابوو. چەشنیک توورەیی و
 کونجاوی بە ڕوو خساریانەو دیار بوو، راستییەکی سەیریش. کە دواتر
 دەرکەوت و سەرنجی ھەموانی ڕاکێشا. ئەو بوو کە ھەموو ژنان یان

لانیکه م زۆر بهی زۆریان لایه نگری میتیا بوون و داخوازی فحیل بوونیان دهکرد. ئەو هەش پێوهندیی به جوانچاکی و دلرفینی میتیاوه بوو، ههروهها ژنان ئەویان به پیاویکی خۆراگر و خاوهن ئێراوه دهزانی. هه مووشیان دهیانزانی که ئەو دوو ژنه رهقییه بریاره لهوئ بن. یهکیان کاترینا ئیوانا که باسی دلداریه کهی له گهڵ میتیا که وتبووه سهرزاران و هه موو چهشنه داستان و هه قایه تیکی سه رسوور هینهریان بۆ ساز کردبوو. به تایبهت له سه رهوا و قۆر دهده ماخی و "ئه شرافزاده" بوونی پیداکریمان دهکرد. (ئهو کهم وابوو هاتوو چۆی کهس بکا و ئیزن بدا هه موو کهس بجیته مالی). خه لکی دهیانگوت دهیهه وئ داوا له دهو لهت بکا، ودمی بدهن له گهڵ میتیای تاوانبار بچی بۆ سیبیریا و لهو کانگایانهی ئەوئ زه ماوهندی له گهڵ بکا. بۆ هاتنی گرووشنکاش هه روا تامه زرۆ بوون و چاوه رێ بوون ئەو دوو رهقییه کاترینای لووت بهرز و له خۆبایی و گرووشنکای "عه یار وداوین ته ر" له دادگا لووتیان به لووتی یه کدا بته قی. ژنانی ناوه قه که گرووشنکایان له کاترینا ئیوانا باشت دهناسی. ئەوان دهیانزانی هه وه سبازه «بۆته هۆی له نێو چوونی فیو دۆرپا و لوویچ و کوره چاره ره شه کهی» هه مووشیان له خۆیان ده پرسی: «بۆ ده بی باوک و کور ئاشقی ژنیکی ئاوابن که ژنه رووسییه کی ئاساییه و ته نانه ت جوانیش نییه؟»

وله حاسل، هه ره کهس له هه وایه کی ده خویند. لیم روونه که له شاره که مان زۆر کیشهی بنه مالهیی له سه ره میتیا ساز بوو. زۆر بهی ژنان له سه ره ئەو په روه ندهیه و دژایه تی بیرو را، له گهڵ میرده کانیا ن به کیشه هاتن، سه روشتیش بوو میردی ئەو ژنانه به هه یج شیوه یه ک چه زیان له چاره ی میتیا نه ده کرد و زۆر ده غه زدارانه هاتبوونه دادگا. له راستیدا پیاو ده توانی به دلنایی بلێ، پیاوان به تیکرا رقیان له دیمتری فیو دۆر وویچ بوو. تا قمیکی گرژ و رووتال و ته نانه ت ر ق له زگ، که زۆرینه ی ئاپۆره که یان پیکه نیا بوو. راستیه که ی میتیاش له و ماوه یه دا که نیشه جییی شاره که مان بوو دلێ زۆر که سی ئیشاند بوو. بریک له حازریانیش هه لبه ت چه زیان به چاره ره ش بوونی

میتیا نه دهکرد، یان زور که مته رخه م بوون. به لام هه موو تامه زروى ئاکامى دادگاییه که بوون و زور به ی پیاوان هیوادار بوون میتیا مه حکوم بی. به لام وه کیله کان و دادوهره کان به جیى لایه نی ئه خلاقى زیاتر لایه نی یاسایی پهروهنده که یان له بهرچاو دهگرت.

هه موویان له هه نته شى دادوهرى به ناوبانگ، "فیتی یوکوویچ" دا که وتبوونه دلّه خورپه. لیها توویى ئه و دادوهره له هه موو لایه که دهنگى دا بووه. ئه مه ش یه که م جار نه بوو، که له پاریزگانان ده بووه پاریزه رى پهروهنده یه کی ئاوا پرکیشه. پاریزه رى له هه ر پهروهنده یه که بکر دایه، له سه رانسه رى رووسیا دهنگى ده دایه وه و تا ماوه یه کی زور له بیر نه ده چوووه. باسى دادوهرى شاره که مان و سه روکی دادگاش که وتبووه سه ر زارى خه لک. ده یانگوت ئیپولیت کیریلوویچ کاتى له گه ل فیتی یوکوویچ به ره وه روو ده بی له رزى لیدی و هه ر له سه ره تاي کاره که یانه وه له پترزبورگ نه یارى یه کتر بوون. ئه گه رچی دادوهره که مان زور وریا بوو، به لام زور جار دانى پیاوه نا که سیك له پترزبورگ ئازارى داوه. چونکه هیشتا لیها تووییه کانى بو خه لک دهر نه که وتبوو، له سه ر پهروهنده که ی کارامازوف به چروپرى هه ولیده دا و ته نانه ت به هیوابوو له و ریگیاه وه به ره له یخیک بداته بهر دیواره درز بردووه که ی به ختی. ده یانگوت فیتی یوکوویچ به جارى تووشی دلّه خوره په ی کردووه. به لام ئه و ده مگو یانه تاراده یه که نارها بوون. دادوهرى ئیمه داریک نه بوو به و با یانه بله رزى و له هه مبه ر مه ترسیدا خو ی بدورینى. به پیچه وانه، له کاتى مه ترسیدا بر وا به خو بوونى زیاتر ده بوو. ئه وه شمان له بیر نه چى دادوهره که مان له سه ریه که زور مرو فیکى به تالوو که بوو، زووش ده که وته ژیر کارتیکه رى. دل و گیانى له سه ر پهروهنده که ی داده نا و وای کار ده کرد له سه رى، ده تگوت ته و اوى ژیان و چاره نووسى به ئاکامى ئه و کاره وه گریدراوه. هه ر ئه وه ش بووبوو ه وى ئه وه ی گالته ی پیبکه ن. چونکه دادوهره که مان به بو نه ی ئه و تاییه تمه ندییه وه ناوبانگى له راده به دهر دهر کردبوو. له و پله و پایه ی ئه ودا تا ئه و راده یه چاوه روانی لینه ده کرا.

خه لکی پیکه نینیان به و خولیا و بروا به خۆبوونهی دههات. به بروای من ئه وان به هه له چووبوون و دادوهی ئیمه پیموایه که سایه تیه کی زۆر مه ند و ماقوول بوو، زۆر ماقوولتر له وهی خه لکی بیریان لینه کرده وه. به لام له بهر بیهیزی و لاوازی جهسته نهیتوانیبوو له سه ره تا وه کاریکی باش وه دهستی بێنی و دواتریش هه ولینه دا قهره بووی بکاته وه.

سه روکی دادگاش هه ر ئه وه نده ده لیم مرۆقیکی دلۆقان و خاوه ن فره هه نگ بوو. زۆری ریز بۆ کاره که ی و بیرو پای پیشکه وتوو ده دانا. تا راده یه ک هه لخواز بوو به لام زۆریشی ماستاو له بهر بالاده سته کانی خو ی سارد نه ده کرده وه. چونکه چاوه روانی ئه وه نه بوو له داهاتو دا پله و پایه ی برواته سه ری. گه وه ره ترین ئامانجی ژیا نی ئه وه بوو بیته خاوه نی ئه ندیشه یه کی پیشره و. ئه و توانیبوو ی ملک و مال و دۆست و ئاشنا ی خاوه ن ده سه لات په یدا بکا. هه ر وه ک دواتر ئاگادار بووین، په روه نده ی کارما زۆف ته نیا له و لایه نه وه سه رنجی راکیشابوو، که تا راده یه ک په نگدانه وه ی رژی می کومه لایه تی و غیره تی رووسی پیوه دیاره. به لام سه بهاره ت به چۆنیه تی جینایه تی قاره مانانی چیرۆکه که م و به تاییه ت تۆمه تبار و ماجه را دلته زینه که ی زۆر که مه ترخه م بوو و سه رساردانه چاوی له چاره نووسیان ده کرد. هه لسوکه وتیشی ئه وه نده سه رسوور هینه ر نه بوو، چونکه به پیی بارو دوخه که بوو.

زۆر به ره وه ی قازیبه کان ئاماده بن، دادگا هینه دی خه لک تیر ژابوو جمه ی دههات. دادگا که شمان چاکترین و گه وه ره و جیدارترین هو لی شاره که مانه و بۆ ده نگیش باشه و تۆزی توند قسه بکه ی ده بیته زایه له. له لای ده سته راستی قازیبه کانه وه، که له سه ر سه کو یه کی به رین هه لکه وتبوو، میزیک و دووریز کورسی ئاماده کرابوو بۆ کوپی داوه ران. تۆمه تبار و پاریزه ره که شی له لای چه په جیگیان بۆ ته رخان کرابوو. له نیوه راستی هو له که شدا، نزیک قازیبه کان، میزیک لیوو به لگه ی تاوانه که ی له سه ر داندرابوو: کراسه سپی و هاوری شمینه که ی فیو دوور پاو لوویچ که خوینی پیوه وشک هه لاتیوو.

دەسکاونگە سامناکەش کەش کە پێیان وابوو قەتڵە کە بەو کراوە، کراسە کە ی میتیا کە خوین بە سەر قۆلە کانیەو ە رقیته ی بەستبوو؛ کۆتە کە ی جی جی گیرفانە کە ی پەلە خوینی پێو ە دیار بوو، ئەویش هی ئەو ە بوو دەسره خویناویبە کە ی تیخستبوو. دەسره کەش گرمۆلە و خویناوی و رەق ە لآتوو، ئیستا ئیتر زەردی دەنواند: دەمانچە یە ک کە میتیا لە مالی پیرخۆتین پریکردبوو بۆ ئەو ی خۆی پی بکووژی، لە ماکو یە تریفون بوریسیج بە دزییەو ە هە لیگرتبوو. پاکە تیک کە سنی هەزار رۆبلی بۆ گرووشنکا تیدا هە لیگرا بوو، بزگوریکی باریکی پە مە یی کە پاکە تە کە ی پی بە سترابوو، زۆر شتی تریش کە لە بیرم نە ماو ە. ناو ەندی هۆلە کەش جیگای ئاپۆرە ی خە لک بوو. بە لام لە بەر سە کوکە دا چە ند کورسییان بۆ شایە دەکان دانا بوو کە دوای شایە دی لە دادگا کە دەمانەو ە.

سەعاتی دە سنی قازی هاتن - سەرۆکی دادگا، دادو ەریکی بی مز و یە کیکی دیکە. دادو ەر، هەر لە رپۆ ە، دوای ئەوان هاتە ژووری. سەرۆکی دادگا پیاویکی کور تە بالای پەنجا سالان بوو، چوارشانه و تیکسمرای، بە قە لافەت و ئە دگاریکی توور ە و توو کە سەری کور تکر او ە ی ماشو برنجییەو ە. تە نزلیکی سووریشی لە مل کردبوو و کە نازانم نیشانە ی چی بوو. دادو ەر بە برۆای من و زۆر بە ی حازریان وا دیار بوو رەنگی پە رپۆ ە و زەرد هە لگە رابوو. دەتگوت لە ناکاو دەموچاوی چکۆلە بۆتەو ە، رەنگە بە شەویک وای لیھاتبی، چونکە دوو رۆژ لە مەو بەر دیتبووم و زۆر ئاسایی دەنواند. سەرۆکی دادگا بەو پرسیارە کە هەموو ئەندامانی لیژنە ی داو ەری حازرن، دەستیکرد بە قسە کردن.

بە لام بەم شیو ە نە ناتوانین بچینە پیشی، لە بەر ئەو ی هیندی لە شتە کانم نە بیستو ە. بریکیان سە رنجم نە داو ە تی و بریکی دیکە شم لە بیر چۆتەو ە. بە لام زیاتر لە هە مووی بەو هۆیەو ە کە نە کاتم هە یە و نە شوینە کەش هە لگری تە واوی ئەو شتانە یە کە باسکرا. تە نیا ئەو ە ندە دەزانم کە هیچ کامیان، یانی نە دادو ەر و نە پاریزەر، سە بارەت بە قسە کانی لیژنە ی داو ەری

ناره‌زایه‌تییان دهرنه‌ب‌پ‌ری. لیژنه‌ی داوه‌رانیش ده‌زانم کین، چوار که‌سیان
 فه‌رمانبه‌ری مه‌زرینگه‌ن، دوو که‌سیان بازرگانن، شه‌ش که‌سیشیان لادییی و
 پیشه‌سازن. له بیرمه زۆر به‌رله ده‌ستپیکردنی دادگاییه‌که، له په‌ستا پرسیا‌ری
 سه‌یر و سه‌مه‌ریان ده‌کرد، به‌تایبه‌ت ژنان: "چۆن رووداوئیکی ئاوا دژوار و
 دلته‌زین که داوه‌ری کردن له‌باره‌یه‌وه پئویستی به‌ زانیاری ته‌واو و
 په‌وانناسی هه‌یه، به‌ چه‌ند که‌س کارمه‌ند و لادییی و بازاری ده‌سپیزن؟"
 هه‌روه‌ها، "کارمه‌ندیک، یان کابرایه‌کی لادییی کوا سه‌ری له‌و کارانه
 ده‌رده‌چی؟" هه‌ر چوار فه‌رمانبه‌ره‌که‌ی لیژنه‌ی داوه‌ران، له‌ راستیدا
 پله‌وپایه‌یان له‌خواری بوو، جگه‌ له‌ یه‌کیان که‌ تۆزی جحیلتر بوو، ئه‌و سئ
 که‌سه‌ی دیکه‌ ریش سپی بوون و هیچکه‌س نه‌یده‌ناسین و مووچه‌یه‌کی زۆر
 که‌میان هه‌بوو. ژنه‌کانیشیان ره‌نگه‌ پیر بن و نه‌یانتوانییی بین بو‌ دادگا،
 هه‌رکامیشیان بیگومان هۆردوو‌یه‌کیان مندالی ره‌ش‌ورپوت هه‌یه. دیاره‌ به‌
 عومراتیان کتیییکیان نه‌خویندۆته‌وه و کاتی رابواردنیا‌ن هه‌ر به‌ په‌رین و
 گه‌نجه‌فه‌کردن تیپه‌ریوه. ئه‌و دوو کابرا بازرگانه‌ش مرپو‌مۆچ و بیده‌نگ بوون
 و که‌سانئیکی ناوبه‌ده‌ره‌وه‌ش نه‌بوون. یه‌کیان ریشی تاشیبوو و جلو‌به‌رگی به‌
 مۆدی فه‌ره‌نگی له‌ به‌ر کردبوو؛ ئه‌وی دیکه‌شیان ریشیکی کورت و بۆزی
 هه‌بوو و میدالیایه‌کی به‌ نه‌واریکی سووره‌وه له‌مل کردبوو. لادییی و
 پیشه‌سازه‌کانیش پئویست ناکا باسی بکه‌ین. پیشه‌سازانی لای ئیمه‌ش زیاتر
 له‌ سه‌ر زه‌وی و زار کار ده‌که‌ن و له‌گه‌ل لادییه‌کان فه‌رقیان نییه. دووکه‌س
 له‌وانیش به‌ مۆدی فه‌ره‌نگی لیباسیان له‌ به‌ر کردبوو، ره‌نگه‌ هه‌ر به‌و هۆیه‌ش
 بی، پیس و نابووته‌تر له‌وانی دیکه‌یان ده‌نواند. له‌ ئاکامدا پیاو له‌ خو‌ی
 ده‌پرسی، هه‌ر خو‌م کاتیک چاوم پئیان که‌وت له‌ خو‌م پرسی: «ئهم جو‌ره
 که‌سانه‌ ده‌یانه‌ه‌وی چی له‌و په‌روه‌نده‌یه‌ هه‌لکرینن؟» له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا
 هه‌موویان رووتال و گرژ و مؤن دانیشتبوون و روخساریان تا راده‌یه‌ک
 هه‌ره‌شه‌ئامیز بوو.

ئاخىرى سەرۆكى دادگا پەرۋەندەكەى فيۆدۆرپاولوۋىچ كارامازوفى لىك كىردەۋە، بەلام بە جوانى لە بىرم نىيە چۆنى دەستپىنكىرد و باسەكەى دامەزراند. مىرزابنوس فەرمانى بە نىگابانەكە دا بەندى بىننئە ژوورى، مېتيايان هېنا. بىدەنگى بالى بە سەر ھۆلەكەدا كىشا و وىزەى مېشۋولەيەكېش نەدەبىسترا. خەلكەكەى دىكە نازانم چۆن بوون، بەلام مېتيا شوئىنكى زۆر ناخۆشى لە سەر من دانا و بە جارى دلتەنگى كردم. جلو بەرگىكى زۆرجوان و نوئى لە بەر كردبوو، تەپپۆش و پىكوپىك. دواتر بىستم خەبەرى ناردوۋە بۇ خەياتەكەى لە مۇسكو، بە زووترىن كات ئەو دەستە جەلى بۇ ئامادە بكا، تاكو رۆژى دادگايى كردنەكە لەبەرى بكا. پىشتىرش ئەو بەرگىروۋە كارى بۇ كردبوو، بۆيە ئەندازەى مېتياى لەلا بوو. دەستكىشى چەرمىى لە دەست كردبوو، كراسىكى گرانبايىشى لەبەردا بوو. بە ھەنگاۋى قورس و قايمەۋە پىي نايە نىۋ ھۆلەكە و راست چاۋى لە پىش خۆى برىبوو. بى ئەۋەى رېزەيەك پەرۆش بى و خۆى شلوى بكا رۆيى لە سەر جىگاكەى دانىشت. ھەر لەو كاتەدا پارىزەر فېتى يۆكۆۋىچى بەناۋبانگ ھاتە ژوورى و بە بەردەمى خەلكەكەدا رۆيى بۇ شوئىنەكەى خۆى، خەلكەكە دەستيان كرد بە سرت و خورت. پىاۋىكى بەلەبارىكە و كەلەگەت بوو. لاقى درىژ و بارىك، قامكى دەستى شووش و درىژ و رەنگپەرىو. رېشى تاشراۋ و تىفتىفە دراۋ، توۋكە سەرى كورت و شانە كراۋ، لىۋى بارىك و قەيتانى كە ھىندى جار بە زەردەخەنە و چەزبەزە كىشى دەھات. چل سالان بوو. ئەگەر لە بەر چاۋى نەبايە، كە چكۆلە و شىشلۇق و زۆر لەيەك نىكبوون و تەنيا لووتىكى بارىك و درىژ لىكى جيا كردبوونەۋە، روخسارى جوان و لەبەردلان بوو. لە راستىدا سەرۋچاۋى درىژۆكە و بالندەئاسايى بوو، بەرگى شەۋى لەبەردا بوو بە بۆينباخى سىپپىەۋە.

لەبىرم نەماۋە يەكەم پرسىارى سەرۆكى دادگا لە مېتيا چى بوو، كە پىۋەندى بەناۋ و كەسب و كار... بوو. مېتيا بە توندى ۋەلامىدايەۋە، دەنگى وا بەرز كىردەۋە كە سەرۆكى دادگا داچلەكى و بە سەرسورمانەۋە چاۋى لىكىرد.

پاشان لیستہی ئو کہسانہی بریار بوو لهو دادگایه‌دا به‌شداریکه‌ن - یانی لیستہی شایه‌د و شارہ‌زایان، خویندرایه‌وہ. چوار کہس له شایه‌ده‌کان نہ‌ہاتبوون - میؤسؤف؟ کہ کاتی لیپرسیئنه‌وہی یه‌کہم شایه‌دی دابوو، ئیستا له پاریس بوو؛ مادام خۆخلاقوف و ماکسیموفیش له‌بەر نه‌خۆشی نہ‌ہاتبوون؛ ئیسمیر دیاکوفیش ئه‌وہ مەرگ به‌رۆکی پی‌گرتبوو، راپۆرتی فه‌رمیی شاره‌وانی له‌و باره‌وہ راگه‌یه‌ندرا. هه‌والی مەرگی ئیسمیر دیاکوف سرت‌و‌خورت و جموجۆلی له‌ نیۆ خه‌لکه‌که‌دا وه‌رئ خست. هه‌لبه‌ت زۆربه‌ی چه‌زهرات هه‌والی ئه‌و خۆکوژییه‌یان نه‌بیستبوو. ئه‌وہی له‌ هه‌موو شتیک زیاتر سه‌رنجی خه‌لکی راکیشا، گورانندی کتوپری میتیا بوو. له‌گه‌ل بیستنی هه‌والی ئیسمیر دیاکوف، هه‌روا که دانیشتبوو، نه‌راندی:

- ئه‌وہ سه‌گ بوو، وه‌ک سه‌گیش تۆپی.

له‌بیرمه‌ پاریزهر هه‌لات بۆ لای و سه‌رۆکی دادگاش هه‌ره‌شه‌ی لیکرد، ئه‌گه‌ر جاریکی دیکه ئه‌و گۆره‌گۆره‌ دووپات بکاته‌وه، به‌ توندی سزا ده‌دری. ئیتر دووپاتیناکه‌مه‌وه. له‌ ده‌مم ده‌رچوو. ئیتر دووپاتی ناکه‌مه‌وه. هه‌لبه‌ت له‌ روانگه‌ی لیژنه‌ی داوه‌ران و حازریانه‌وه ئه‌و رۆداوه‌ کورته به‌قازانجی نه‌بوو. خووخده‌شی بۆ هه‌مووان ده‌رکه‌وت و ئیتر پیویست به‌ گوتن ناکا. هه‌ر ئه‌و رۆداوه‌ش بووه هۆی ئه‌وه‌ی سزانا‌مه‌که‌ی بخویندریته‌وه.

سزانا‌مه‌که‌ ئه‌گه‌رچی به‌ کورتی نووسرابوو، به‌لام داگری هه‌موو شتیک بوو. زیاتر گرنگیی به‌ چۆنیه‌تی قۆلبه‌ست کرانی دابوو، بۆ ده‌بی دادگایی بکری و... له‌گه‌ل ئه‌وشدا شوینیکی قورسی له‌ سه‌ر من دانا. میرزابنوس به‌ ده‌نگیکی به‌رز و ره‌وان خویندییه‌وه، به‌و جۆره‌ په‌رده له‌ سه‌ر رۆداوه‌که هه‌لدرايه‌وه و ئه‌و تراژیدیا داتنه‌زینه‌ بۆ هه‌مووان رۆون کرایه‌وه. له‌ بیرمه هه‌ر دوا‌ی خویندنه‌وه‌که، سه‌رۆکی دادگا به‌ ده‌نگیکی به‌رز له‌ میتیای پرسى: - تۆمه‌تبار، ئایا دان به‌ تاوانه‌که‌ی خۆتا ده‌نیی؟

میتیا له ناکاو ههستا سه‌رپئ و دیسان به ده‌نگیکی به‌رز و شیتانه‌وه
گوتی: «دان به مه‌ینۆشین و هه‌له‌خه‌رجی و سه‌ره‌رۆبی و عه‌یاشیدا ده‌نیم و
ده‌مویست بۆ هه‌میشه ببه‌ مروفتیکی خاوه‌ن ئابروو، به‌لام چاره‌نووس
به‌سه‌ره‌وه له‌عه‌رزیدام. به‌لام له‌مه‌ر مردنی ئه‌و پیره‌پیاوه‌وه، که هه‌م باوکم
بوو، هه‌م دوژمنم بوو، بیتاوانم. نا، نا، من ده‌ستدریژیم نه‌کردۆته سه‌ری و
له‌و باره‌وه بیتاوانم! دیمتری فیۆدۆرۆویچ هیچوپوچ و خویرییه، به‌لام دز
نییه.»

دیسان دانیشته‌وه. دیار بوو سه‌رتاپای ده‌له‌رزی. سه‌رۆکی دادگا، دیسان
به‌ کورتی و به‌ له‌بزیکی توند و تووره‌ وریایی پیدایه‌تیا وه‌لامی ئه‌وه
بداته‌وه که لینی ده‌پرسن. لاری نه‌پوا و له‌ بابته‌ی باسه‌که دوور نه‌که‌ویتته‌وه.
پاشان فه‌رمانیدا بچنه‌ سه‌ر په‌روه‌نده‌که. ته‌واوی شایه‌ده‌کانیان بۆ سویند
خواردن بانگ‌کرده‌ سه‌ر سه‌کۆکه. ئه‌و کاته هه‌موویانم پیکه‌وه دی. ئیجازه‌یان
به‌ براکانی دیمتری دا به‌ بی‌سویندخواردن شایه‌دی بدن. دواي ئامۆژگاری
قه‌شه و سه‌رۆکی دادگا، شایه‌ده‌کانیان له‌ سه‌ر سه‌کۆکه هینایه‌ خوار و
دوور له‌ یه‌ک دایان نیشان‌دن. پاشان دانه‌دانه ده‌ستیان کرد به‌ بانگ‌کردن.

شایه دانی پر مہترسی

نازانم شایه دانی تومہ تبار و شایه دانی دادگا، سہرؤکی دادگا وای
 ریک خستبون کہ بہ شیوہی کی تاییہت بانگیان بکہن یان نا. بیگومان کاری
 خوی بوو. ہہر ئہ و ہندہ دہزانم سہرہتا شایہ دہکانی دادگایان بانگکرد.
 دووپاتیدہ کہ مہوہ. نامہوئی مووبہ موو باسی پرسیارہ کان بکہم. چونکہ
 قسہ کانم تارادہیہک زایہ دہبوو، ئاخواتنی دادوہر و پاریزگاریہکانی و ہکیل
 قسہی شایہ دہکانیان لہ بہر یہک رانا و پوالہ تیکی ئاشکرا و ماناداریان پیدا.
 منیش بہ شیکم لہو دوو وتارہ سہرنجر اکیٹشہ بہ وردی یادداشت کردوہ، کہ
 لہ جیی خویدا بہ چروپری باسیدہ کہم، ہہر وہا رووداویکی دہگمہن و
 چاوہروان نہکراو کہ بہر لہ کۆتایی ہاتنی وتہکان روویدا و بیگومان
 ئاکامیکی تال و مہرگایی بو محاکمہ کہ بہدواوہ بوو. ہہر ئہ و ہندہ دہلیم لہ
 ساتہکانی ہہوہلی محاکمہ کہوہ شیوہی تاییہتی پہروہندہ کہ سہرنجر اکیٹش
 بوو و ہہموانیش ئہوہیان بو دہرکہ وتبوو، یانی ہیمی پاریزگاریہ کہ دہبوو
 لہ سہر بنہمایہک دامہ زری، کہ بتوانی بہ سہر حوکمہکانی قازی و دادگادا
 زال بی. ہہر لہ سہرہتاشوہ ہہموان تیگہیشتن کہ راستییہکان لہ دہوری
 خالیکی بہرچاو کۆبوونہوہ و ہہموو جینایہتہ پر مہترسی و خویناویہ کہ
 وردہ وردہ ئاشکرا بوو. رہنگہ ہہر لہ سہرہتاوہ ہہموو بویان دہرکہ وتبی
 کہ لیکۆلینہوہی پہروہندہ فری بہ سہر باسہ کہوہ نییہ و لہو بارہوہ ہیچ
 گومانیکیان نییہ. یانی لہ راستیدا پنیویست ناکا لہ سہری برؤن، دیارہ
 پاریزگاریہ کہ شہروا شتیکی پوالہ تییہ و تومہ تباریش گومانی تیدا نییہ

تاوانبارە. پیموایە تەنانت ژنەکانیش کە بە ئاواتەوێ بوون تۆمەتباری دەرپەن فحیل بێ، تینکرا بەو قەناعەتە گەشتن کە ئەو قەتلە کاری خۆیەتی. هەرەها پیموایە ئەگەر بناغە سزاکە ئاوا قایم و پتەو دانەپێژرایە، ژنەکان دلیان گەردی دەگرت. چونکە ئەگەر وا نەبۆیە کاردانەوێ دوایین دیمەنی فحیل بوونی تاوانبار کە مەرگ دەبوو. سەیریش ئەوێ تەواوی ژنەکان هەتا دوایین سات لە سەر ئەو باوەرە بوون کە فحیل دەبێ. «ئەو تاوانبارە، بەلام فحیل دەبێ: بە هۆی ئەنگیزە مەرۆقانه و بەپێی ئەندێشە نوێ و هەست و سۆزی نوێ کە لەم سەردەمەدا بوێ باو،» هەرەها ئێلە و بیلە. بۆ ئەوەش ئاوا تامەزرۆیانە بەرەو دادگا خیزەرەیان بەستبوو. پیاوەکان زیاتر سەرنجیان دا بوو مشتومر و شەرەدەندوو کە دابوو و فیتی یۆکوویچی بەناوبانگ. هەموویان بە سەرسووڕمانەوێ لە خۆیان دەپرسی کە سێکی لێزانی وەک فیتی یۆکوویچی دەرهقەت ئەو پەرەندە نایە؛ هەر بۆیە سەرکەوتنەکانی ئەویان هەنگاو بە هەنگاو و بە وردی پەییگری دەکرد.

بەلام فیتی یۆکوویچ هەتا کوتایی، یانی هەتا کاتی ئاخافتنە کە، هیچکەس تینە دەگەشت و سەری لە کارەکانی دەرنەدەچوو. ئەوانە لەو کارەدا خاوەن ئەزمون بوون پێیانوابوو پیلانیکی بە دەستەوێ و بەرەو ئامانجیکی تاییەت دەروا تەپشی، بەلام مەحالی بوو پیاو تیبیگا. سەرەرای ئەوەش متمانە و باوەر بە خۆبوونی شکی تیدا نەبوو. لەگەڵ ئەوەشدا هەمووان بە خۆشحالییەوێ ئەویان بۆ دەرکەوتبوو کە ئەو، دوا مانەوێ کورت لە نیو ئێمەدا، کە رەنگە سێ رۆژ زیاتر نەخایەنی، سەرکەوتنیک بێوێنە لەو پەرەندەیدا و دەستدینی. «زۆر بە وردی خۆیندووێ تەو» و بە سەر هەموو باریکی رۆداوە کە دا زالە. خەلک دواتر بە پیکەنینەوێ دەیانگوت تەواوی شایەد و دادوەرەکانی «لە قولەمیجە گرتبوو» و بە جاری گێژ و یێژی کردبوون، وایلیکردبوون شایەدیەکانیان تووریکی تەری نەدەهینا. بەلام ویدەچوو ئەو کارە بۆ رابواردن کردبێ و لە لایە کیشەوێ و یستبیتی خۆی پێوێ رانی، هەرەها و بنوینی کە رەوشتی باو و قەبوولکراوی دایگایی

کردنه که هیچی پی کم و زیاد نه کراوه. چونکه هه مووان به و قه ناعه ته گه یشتببون که ئابرووی به شایه ده کانه وه نه هیشته ووه و له وانیه له هه موو کهس زیاتر له و بابه ته ئاگادار بی. حه تمه ن خه یالکی له سه ردایه و خه نجه ریکی پاریزگاری شار دۆته وه و هه لی له باری بۆ هه لکه وئ، له کالانی ده رده کیشی. به لام جاری زۆر باشی له خۆی راده دی و ویده چوو به ئانقه ست خۆی له گیلی بدا.

به م شیوه یه، بۆ وینه کاتیک گریگۆری، پیره خزمه تکاری فیۆدۆر پاولوویچ سه باره ت به ئاوه لا بوونی ده رگا که شایه دبیی دا، لی پرسینه وه ی له گه ل کرا، کاتیک نۆبه ی پاریزه ر هات پرسیری لییکا - به حیسابی خسته یه ته نگژه وه. ئه وه شمان له بیر نه چی، کاتیک گریگۆری هاته نیو هۆله که وه، به ده مار و لووت به رزییه وه هه نگاوی هه لدینایه وه و له هه مبه ر شکۆی دادگا که و ئاپۆره ی خه لکه که دا هه ر میشیکیشی میوان نه بوو. ئه و عاله مه گوینیان بۆ راگرتبوو به لام ریزه یه ک ده ست و زمانی تیکه ل نه ده هات. جوړیک ده دوا ده تگوت له گه ل مارتای خیزانی قسه ده کا، به لام توژیک به ریزانه تر. مه حال بوو که سیک بتوانی قسه ی پی بیری. دادوه سه ره تا سه باره ت به ژیانی بنه ماله ی کارامازوف به وردی پرسیری لیکرد. سه ره له به ری چۆنیه تی و بارودۆخی بنه ماله که ی گیزایه وه و سوور سوور دیار بوو شایه ده که بیالیه ن و بیده غه له یه. ئه گه رچی ره حمه تی بۆ رۆخی ئه ربابه خوالیخۆشبووه که ی نارد، به لام دانی پیانا که ده ره ق به میتیا زۆری دریغی کردووه و «منداله کانی ئه و جوړه ی پیویسته نه عاملان دووه.» هاته سه رباسی مندالیی میتیا و گوتی: «به ساوایی ئه گه ر من نه بوایه م رشک و ئه سپی ده یانخوارد. باوکیشی نه ده بوو ئاوا زولمی لییکا و ده ست به سه ر به شه ماله که ی دایکیدا بگری که به پیی یاسا هی ئه و بوو.»

له وه لامی دادوه ردا که لینی پرسی بۆ ئه و مه سه له یه ت هینا گوژی، که گوایه فیۆدۆر پاولوویچ ده ستی به سه ر به شه ماله که ی میتیادا گرتووه، گریگۆری هه مووانی تووشی سه رسورمان کرد و هیه چ ولامیکی نه بوو، به لام هه روا له سه ر ئه وه پیداکیری ده کرد که کوره زولمی لیچوووه و ده بوو چه نده ه زار بۆبلی

دیکه‌ی پېدایه. ئه‌وه‌شمان له بیر نه‌چې، دادوهر زوری پېداگری له سهر ئه‌وه ده‌کرد که فیوډورپاولوویچ به راستی دهستی به سهر به‌شیک له میراته‌که‌ی میتیادا گرتووه یان نا، ئه‌وه‌شی له هه‌موو شایه‌ده‌کان و هه‌روه‌ها ئیوان و ئالیوو‌شاش پرسى، به‌لام وه‌لامیکی راست و دروستی ده‌ست نه‌که‌وت. هه‌موو ده‌یانگوت و ابووه، به‌لام نه‌یانده‌توانی به‌لگه‌یه‌کی پوون به ده‌سته‌وه‌ی بدن. کاتیک گریگوری باسی ئه‌و شه‌وه‌ی کرد که کاتی شیو خواردن دیمیتری خو‌ی به ژووریدا کردبوو، له باوکی دابوو و هه‌ره‌شه‌ی لی‌کردبوو ده‌گه‌رپته‌وه و ده‌یکوژئ، شوینیکی زور خرابی له سهر دادگا و ره‌وتی په‌روه‌نده‌که دانا، به تاییه‌ت خزمه‌تکاری پیر به شیوه‌یه‌کی زور جیددی باسی پووداوی ئه‌و شه‌وه‌ی ده‌کرد. وه‌که‌انیشی هینده دانارادانار و له‌سه‌ره‌خو و ری‌کووی‌یک ده‌رده‌بری شانی له شانی فه‌ساحه‌ت ده‌دا. گوتی له سهر ئه‌وه رقی له میتیا هه‌لنه‌ستاوه که به زلله لییداوه و داویه‌تی به‌ع‌رزیدا؛ ئه‌وه‌شی له دلدا نه‌ماوه و له‌میژه لیی خو‌ش بووه. سه‌باره‌ت به ئیسمیر دیاکوفی ره‌حمه‌تیش، دواى ئه‌وه خاچی خو‌ی کیشا گوتی ئه‌و کورپکی وردبین و زیره‌ک بوو، به‌لان گه‌وج و نه‌خو‌ش بوو. له‌وه‌ش خراپتر زور سپله‌ بوو، هه‌مووشی خه‌تای فیوډورپاولوویچ و کوره‌گه‌وره‌که‌ی بوو وایان فیز کردبوو. به‌لام تا راده‌یه‌ک باسی راست‌ویژیی ئیسمیر دیاکوفی کرد و گیزایه‌وه که جارپیکیان پاره‌ی ئه‌ربابه‌که‌ی له‌هه‌وشه دیوه‌ته‌وه و به‌جیی ئه‌وه‌ی بیشاریته‌وه داویه‌ته‌وه به ئه‌ربابه‌که‌ی، ئه‌ویش «دراویکی ئالتون» ی داوه‌تی، دواى ئه‌وه‌ش زیاتر که‌وتو‌ته به‌ردلی فیوډورپاولوویچ و متمانه‌ی سه‌رومالی پیکردووه. گریگوری دیسان پېداگری له سهر ئه‌وه کرده‌وه که ده‌رگای به‌ره‌وباخه‌که کراوه‌ته‌وه. زورتری پرسیار لیکرا، به‌لام هه‌موویم له بیر نه‌ماوه.

ئه‌نجا پاریزه‌ر دهستی کرد به لی‌پرسینه‌وه‌ی. یه‌که‌م پرسیاریک که لی‌کرد سه‌باره‌ت به‌و پاکه‌ته بوو که پینان و ابوو فیوډورپاولوویچ گوژمه‌ی سی‌هه‌زار رۆبلی بو «که‌سیکی دیاریکراو» تیدا هه‌لگرتووه.

«ئایا ئیوه سالانئیکى زۆر له نزیکهوه خزمهتتان به کارامازۆفى گهوره کردووه ئه و پاکهتتهتان دیوه؟» گریگۆرى وهلامى دایهوه که نهیدیوه و له کهسیشی نه بیستووه «ههتا ئه و کاتهى که هه مووان سه بارهت به و پاکهتهت قسه یانده کرد.» فیتی یۆکۆویچ ئه و پرسیاره ی سه بارهت به پاکهتهکه ی، وهک ئه و پرسیاره ی دادوهر پیداکرانه بوو که سه بارهت به میراتهکه ی میتیا پرسیبووی، پرسیاریان له ته واری ئه و که سانه کرد که ویده چوو هه وائیکیان له و باره وه هه بئ. هه مووشیان ههر ئه وه بوو ولامه که یان: هه چکه سه پاکهتهکه ی نه دیوه، ئه گه رچی زۆر به یان نه قله که یان بیستبوو. ههر له سه ره تاوه، هه موو بۆیان ده رکه وت فیتی یۆکۆویچ پیداکری له سه ر ئه و مه سه له یه ده کا.

فیتی یۆکۆویچ، به شیوه یه کی چاوه پروانه کراو گوتی: «ئیسئا، ئه گه ر ئیزنتان له سه ر بئ پرسیاریکتان لی ده کم، ئه و ده رمانه، یان رووتتر بیلیم ئه و ده مکراوه که پیشتریش له لیپرسینه وه که دا باسکرا و ئه و شه وه له پشت و که له که ت هه لساویوه و به ده رمانئیکى شیفاده رتان زانیوه، له چی دروستکراوه؟»

گریگۆرى به ماتى چاوی له پاریزه ر بری و دواى تاویک بیدهنگی له ژیر لیوه وه منجاندی: «زه عفه رانی تیدابوو.»

- ته نیا زه عفه ران، هه چی دیکه ت له بیر نییه؟

- بیژانیشی له گه ل بوو.

- رهنگه بیباریشی تیدا بووی؟

- به لی بیباریشی تیدابوو.

- هه موو ئه وانه ش له گه ل و دكا کولینداربوون؟

- له ئالکۆلی خالیسدا.

پیکه نینئیکى نه رم له نیو هۆلی دادگا که دا ده نگیدایه وه.

- زۆر چاکه، له ئالکۆلی خالیسدا. پیموایه دواى ئه وه ی پشت و که له که تان

پیدامالی، ئه وه ی له شووشه که دا ما بۆوه ناتان به سه رتانه وه، ئه ویش به و دوعا

و نووشتانه وه که ته نیا ژنه که ت لئى ئاگادار بوو؟

- به لئ.

- زۆرتان لئخواردوه؟ بفرمومون به قهده پهرداخیک یان دوو پهرداخ شه پاب ده بوو؟

- پهرداخیک ده بوو.

- پهرداخیک، رهنگه پهرداخ و نیویکیش؟

گریگوری وهلامی نه دایه وه. وهک ئه وهی له مه بهسته که نه گه یشتی.

- پهرداخ و نیویک ئالکولی خالیس. خراپنییه، پیتوانییه جگه له دهرگای

به ره ورووی باخ. دهرگاکی ئاسمانیش ئاوه لا بووه؟

گریگوری بیده نگبوو. دیسان پیکه نین دادگاکی داگرته وه. سه روکی دادگاکی

ته کانیکی له خوی دا.

فیتی یوکوویچ به پیداکرییه وه پرسیی: «لئت پروونه ئه و کاته ی دهرگاکی

کرده وه، به خه بهر بووی یان به دم خه وه دهر پرییت؟»

به پیوه بووم.

ئه وه به لگه نییه بؤ ئه وهی به خه بهر بوو بیته (دیسان دهنکی پیکه نین). ئه گهر

که سیک له و ساته دا پرسیری لئیکردایه ی - بؤ وینه چ سالیکه - دهن توانی

وه لامبده یته وه؟

- نازانم.

- دهی دهنانی چ سالیکه؟

گریگوری مات و په رییشان راوه ستابوو و چاوی له ئه شکه نجه گهره که ی

ده کرد. سه یریش ئه وه بوو به راستی نه یه دهنانی چ سالیکه.

- ئایا دهن توانی بلئی دهستان چهنه قامکی هه یه؟

گریگوری به دهنکیکی بهرز و ئاشکرا گوتی: «من خزمه تکارم. ئه گهر

گهره کان به باشی دهنانن من وه سهر ته له بپهرم، ناچارم تاملیکه م.»

فیتی یوکوویچ ماتبوو، سه روکی دادگا هه لیدایه و داوایلیکردن پرسیری

باشتر بکه ن. فیتی یوکوویچ دهستی به سینگییه وه گرت و گوتی ئیتر

پرسیاریکی نییه له و شایه دهی بکا. هه لبهت شایه دهی دانی پیاویک که ده وایه کی

ئاوا تايبەتى خواردىيە لەوانەيە «دەروازەكانى ئاسمان» يىشى دىتېي. كەسىك كە نەزانى لە چ سالىكدا دەژى، ديارە خەلكەكە و لىژنەي داوهرانىش تارادەيەك تووشى دىردونكى دەكا. بەلام بەرلەوہى گريگورى لە شوينى شايبەدى دان بيتە خواري، رووداويكى تر قەوما. سەرۆكى دادگا روويكرده ميتيا و لىي پرسى بيروپات سەبارەت بە قسەكانى ئەم شايبەدەي دوایی چيپە؟

ميتيا بە دەنگى بەرز گوتى: «جگە لە دەرگاگە، ئەوہى گوتى راستبوو. لە بەر خاترى دوزىنى سەرم سپاسيدەكەم؛ لە بەر خاترى ئەوہى لىمخۆش بووہ زورى لىمەمنوونم. ئەم پيرەپياوہ لە تەواوى ماوہى ژيانيدا راست و بىدەغەلە بووہ و بەقەد حەوت سەگ دەرہەق بە باوكم وەفادار بووہ.»

سەرۆكى دادگا وريايى پيدا كە: «ئاگات لە دەمت بى، ديميتىرى فيودورويچ»

گريگورى منجاندى: «من سەگ نيم.»

ميتيا گوراندى: «زور چاكە من سەگم، ئەگەر پىتوايە ئەو قسەيە پرسووكايەتبيە، بە خۆمى دەلیم و داواي لىبورنت لىدەكەم. من دەرہەق بەو پيرەپياوہ زور دلرەق و زالمبووم. دەرہەق بە "ئوزوپ" يش زالم بووم.»

سەرۆكى دادگا ديسان بە مپوموچى پرسى: «كام ئوزوپ؟»

- ئەها، پىيىرۆ... مەبەستم باوكمە، فيودورپاولوويچ.

سەرۆكى دادگا ديسان بە لەبزيكى توند و توورە وريايى پيدا ئاگاي لە زمانى بى.

- خەريكە بيروپاي قازيبەكان دەرہەق بەخۆت خراپدەكەي.

كاتىك راکيتىنىش شايبەدى دا، پاريزەر وريايى و تيگەيشتوويىي خوى نواند. وچاكە ئەوہش بلیم راکيتىن شايبەدىك بوو، كە دادوہر گرنگايەتبيەكى زورى پى دەدا. ديار بوو ھەموو شتىك دەزانى. زانياريبەكانيشى سەرسورھينەر بوون، ھەموو شوينىك چووبوو، ھەموو شتىكى دىتېوو و قسەي لەگەل ھەموانىش كردبوو. مووبەموو ئاگادارىي لە سەر ژياننامەي فيودورپاولوويچ و

یەك یەكی بڼه ماله كهی هه بوو. راستییەكهی نه قلی پاكه ته كهی له میتیا خوی بیستبوو. به لام كارە جوانه كانی میتیا له میتروپۆلیس و ته واری كرده وه و ته كانی به وردی باسكرد. ههروهها چیرۆکی گسكه كۆلهی سهروان ئیسنگیریفی به جوانی گێرایه وه. به لام ڕاكیتینیش سه بارهت به میراته كهی میتیا قسه یه كهی ئه وتوی نه كرد و خوی به و قوریات و قسه لۆكانه وه به سته وه. « به شیوه یه كهی شیتانه و كارامازوفیانه بۆ شیواندنی كارەكان، كه پیاو سه رهندهری لیتاكا، كه كامیان بۆ ئه وه ده بی سه ركۆنه بكری و كامیان هه قی ئه وی دیکه یانی پامال كرده وه؟» ڕاكیتین ئه و كارەساته ده لته ژیتانهی به خووخدهیهك زانی كه به هوی سه دان سال به رده داری و بارودۆخی خهفه تباری پووسیا وه سه ری هه لدا وه. چونكه یاسا و دامه زرا وه یه كهی به ریوچی نه بو وه. له راستیدا ئیجازه یان پیدابوو تارادهیهك ئازادانه قسه بكا. یه كه م جار بوو ڕاكیتین بۆی هه لكه وتبوو ئاوا عاله میك گوئی لیبگرن و ده یویست هه موو سه رهنجه كان بۆ لای خوی ڕاكیتینی. دادوهر ده یزانی ڕاكیتین خه ریکی نووسینی وتاریكه له سه ر ئه م په روه ندهیه. دواتریش له وته كانیدا ئاماژهی به هیندی لایه نی وتاره كهی كرد و دیار بوو دیتوویه تی. پاشان دیننه سه ر ئه وه ش. وینه یهك كه ئه و شایه ده به ده ستییه وه دا، وینه یه كهی نه خس و تاریكبوو، بڼه مای سزا كهی به جاری قایم و پته و كرد. له سه ریهك، وته كانی ڕاكیتین به هوی سه ربه خویی و به رزیی ئه ندیشه كانییه وه، دانیشتوانی هۆله كهی تووشی سه رسوپمان كرد. ته نانهت كاتیک باسی سه رده می به رده داری و بارودۆخی تال و ناله باری پووسیا ی كرد، دوو سی كه س چه پله یان بۆ لیدا. به لام ڕاكیتین به هوی سه ره رپویی و خولیا ی لاوییه وه تووشی خه تیهك بوو كه پاریزهر له ریوه كه لکی لیوه رگرت. ڕاكیتین كاتیک وه لامی ئه و پرسیارانهی ده دایه وه كه سه بارهت به گرووشنكا لیتان ده پرسی، به هوی شادی و هه ستكردن به وهی قسه كانی سه رنجی ئه وخه لكه ی ڕاكیشا وه، ته واو له خوی ده رچوو بوو، ئه وه ندهی له قسه دا زیده روهی و پرکیشی كرد كه ناوی ئاگرافنا ئه لكساندرفنای وهك «گراوی سامسانوف» هینا. پاشان هه رچه ندی هه ولیدا نه یزانی چۆن ئه و قسه یه ی

قووتداته‌وه. چونكه فیتی یۆكۆویچ هەر له رِیوه مه‌چه‌کی گرت. هه‌مووشی به‌وه‌یه‌وه بوو، كه راکیتین بیرى له‌وه‌بته‌نه‌کردبووه، كه پاریزهر له‌وه‌ماوه‌کورتهدا توانیبیتی ئاوا به‌سه‌ر بارودۆخ و پیچوپه‌ناى په‌رونده‌که‌دا زالبی.

پاریزهر به‌بزه‌یه‌کی میهره‌بان و به‌پیزانه‌وه‌گوتی: «ئيجازه‌بفه‌رمون‌پیرسم كه ئیوه، هەر ئه‌و ئاغای راکیتینه‌ن كه نامیلکه‌یه‌کتان به‌ناوی «ژیانی‌پیری کۆچکردوو، باوه‌زووسیمما» بلاو کردۆته‌وه‌كه‌پره‌له‌بیرۆکه‌ی مه‌زه‌به‌ی و پيشکەش به‌ئۆسقۆفت کردوو؟ له‌م دواييينه‌دا خویندمه‌وه‌و زۆرم‌پى‌خۆشبوو و چيزم‌لیوه‌رگرت.»

راکیتین كه‌دیار نه‌بوو به‌چ هۆیه‌ك ئاوا تیکچوو و تا راده‌یه‌ك هه‌ستی به‌شه‌رمه‌زاری ده‌کرد، له‌ژیر لیوییه‌وه‌گوتی: «بۆ ئه‌وه‌م نه‌نووسی بلاوی‌بکه‌مه‌وه... دواتر بلاو بۆوه.»

– هەر زۆر نامیلکه‌ی چاکه، زۆر باشت نووسیوه، بیرياریکی وه‌ك ئیوه‌ده‌توانی و ده‌بی‌بشتوانی، له‌باسیکی کومه‌لایه‌تیدا گرینگترین و به‌ربلاوترین‌بیرورا ده‌ربری. ئه‌و نامیلکه‌جوان و پرئامۆژگارییه‌تان كه‌له‌سایه‌ی‌ئۆسقۆفه‌وه‌به‌شیوه‌یه‌کی باش چاپ و بلاو بۆته‌وه، خزمه‌تیکی گه‌وره‌و به‌رچاوی کردوو... به‌لام مه‌به‌ستییکی گرینگ كه‌ده‌م‌ه‌وئ‌لیتانی‌ببیستم‌ئه‌مه‌یه، هەر ئیستا گوتت له‌گه‌ل‌خاتوو ئیسۆتیلۆف ئاشنایه‌تییه‌کی‌نزیکتان‌بووه. (ده‌بی‌ئه‌وه‌ش‌بلیم‌ئیسۆتیلۆف‌نازناوی‌گرووشنكا‌بوو. ئه‌وه‌شم‌ئه‌و‌پۆژه‌له‌کاتی‌دادگاییه‌که‌دا‌بۆ‌یه‌که‌م‌جار‌بیست.) راکیتین وه‌ك‌چه‌وه‌نده‌ر‌سوور‌بووبۆوه، گوراندى: «ناتوانم‌باسی‌هه‌موو‌په‌وه‌ندی‌و‌ئاشنایه‌تییه‌کانم‌بکه‌م... من‌پیاویکی‌جھیل‌م... کى‌ده‌توانی‌ولامده‌ری‌ته‌واوی‌ئه‌و‌دیدار‌و‌ئاشنایه‌تیانه‌بى‌که‌له‌ژیانیدا‌بووه؟»

فیتی یۆكۆویچ، كه‌ئه‌ویش‌تاراده‌یه‌ك‌شينوابوو، په‌له‌ی‌ئه‌وه‌ی‌بوو‌كه‌داوی‌لیبوردن‌بکا، گوتی: «ده‌زانم، زۆرباش‌تیده‌گه‌م. ئیوه‌ش‌وه‌ك‌ه‌موو‌که‌س‌ده‌توانن‌له‌گه‌ل‌ژنیکی‌شو‌خ‌وشه‌نگ‌و‌دلرفین‌سه‌ری‌ئاشنایه‌تی‌داخه‌ن‌که،‌تافی‌لاویش‌به‌وشتانه‌وه‌خۆشه. به‌لام... ته‌نیا‌ده‌م‌ویست‌بزانم... وه‌ك‌زانیومه‌»

خاتوو ئیسۆتیلۆف یەک دوو مانگ لەمەوبەر زۆر تامەزرۆ بوو، له گەڵ ئالکسی فیۆدۆرۆویچ ئاشنا بێ و ئەگەر بە جلۆبەرگی راهیبانەوه بیهی بۆلای، قەولی داوه بیست و پینچ رۆبلیت بداتی، ئەوهش له راستیدا عەسری ئەو رۆژه پیش هات که ئەو جینایەته سامناکه پوویدا، که ئیستا ئەم دادگاییه مان بۆ گرتوو. تۆش ئالکسی کارامازۆف برد بۆ لای خاتوو ئیسۆتیلۆف و بیست و پینچ رۆبلیت پاداش لهو خاتونە وەرگرت. ئەوهی دەمویست لیتان بیستم ئەمه بوو.

- گالته بوو... ئاخر نازانم ئەوه چ قازانجیکی بۆ ئیوه تیدایه... ئەو پارهیەم وەک گالته لیوەرگرت... خەیاڵم بوو له پاشان بیدهمهوه...

- که وایه وەرگرت... بەلام تا ئیستا نه تداوه تهوه... داوته تهوه؟

راکیتین منجاندی: «ئەوه شتیکی ئاساییه و هیچ هەمیەتیکی نییه. وهلامی ئەو جوړه پرسیارانهش نادمه وه... چونکه پارەکهی ددهمه وه.»

سەرۆکی دادگا پەرییه نیو قسەکانیان، بەلام فیتی یۆکوویچ گوتی لیپرسینه وهی له ئاغای راکیتین تهواو بووه. راکیتین که هەستی به شەرمەزاری دکرد و پینوابوو سووک بووه، له سەر سەکووی شایه دیدانه که هاته خواری. ئەو شوینەهی قسەکانی له سەر ئاپۆرهی خەلکه کهی دانابوو، بایه خە نه ما، قەلافەتی فیتی یۆکوویچیش، هەروا که چاوی له رۆیشتنه کهی راکیتین دکرد، دهتگوت به چاوی ئەوه به خەلکه که دسهلمینتی: «ئەوهش نمونەهی ئەو مرۆقه پووناکیهری که تۆمه تباری دکهن» له بیرمه ئەو قسانهش به بی هاتوهاواری میتیا کوتایی پینه هات. قسەکانی راکیتین سه بارهت به گرووشنکا به جاری ئیمان هەردەهی کردبوو، له ناکاو گوراندی: «بیرناردا!» دواي وه قسەهینانی راکیتین و دوايي هاتنی ئاخافتنه کهی، سەرۆکی دادگا له میتیای پرسى قسەیه کی بۆ گوتن هەیه، میتیا به توورەهی گوتی:

- لهو کاته وه قۆلبه ست کراوم، پارەهی لى قەرز کردووم و نایداته وه! ئەوه بیرناردیکی هەلخواز و هیچو پووچه، ئیمانی به خوداش نییه؛ کلاری له سەر ئۆسقوفیش نا!

میتیا دیسان به هوی قسه ره قی و زمان پیسی سه رکونه کرا، به لام پراکتین
ئیر ئابرووی پیوه نه مابوو.

شایه دی دانی سه روان ئیسنگیریفیش بیفایده بوو، به لام له بهر هویه کی
جیاواز. سه روان به جلو به رگیکی کون و چلکن و پوتینی قوراوییه وه هاتبوو،
پاشان به هوی چاوه دیریی ئه فسه رانی پولیسه وه دهرکوت که ته واو
به دمه سته. سه بارهت به سووکایه تی پیکردنی له لایهن میتیا وه پرسیاری لیکرا،
به لام خوی بوارد له و لام دانه وه.

- خودا خیری وه پریینی. ئیلیوشچکا پینیگوتم له و باره وه هیج نه لیم. خودا له و
دنیا توله م بو دهکاته وه.

- کی گوتی وه لامیمه ده وه؟ مه به سته کتییه؟

- کوره که م، ئیلیوشچکا. له لای به رده که گوتی: «باوه، باوه، زوری
سووکایه تی پیکردی!» ئه و ئیستا خه ریکه دهری...

سه روان له ناکاو دای له پر مه ی گریان و له هه مبه ر سه روکی دادگادا به
چوکدا هات. له گه ل پیکه نینی خه لکه که به پرتا و بردیا نه دهری... ئه و
کار دانه وه یه ی دادوهر له بهر چاوی گرتبوو، هیج ئاکامیکی لینه که وه ته وه.

فیتی یوکوو یچ هه ر هه لیکه ی بو دهره خسا، هه ولی دها ئه و په ری که لکی
لیوه رگری. به زانیاری وردیش له سه ر چونا یه تی په روه نده که خه لکی زیاتر
تووشی سه رسامی دهرکد. به م شیوه یه، بو وینه تریفون بو رسیچ چاکی خوی
نیشاندا و بیرو پای سه بارهت به میتیا زور دهمارگرژانه بوو. به قامک
حیسا بیکرد که یه که م جار میتیا له ما کرویه، حه تمن سه هه زار رو بلی خه رج
کردو وه و گوتی به ته واوی له وه دلنیا یه. «یان بریک له وه که متر. ئه گه ر بزانه
چون پاره ی بو ئه و کچه قه ره جانه هه لده رشت! لادییه ئه سپیونه کانیش وه نه بی
یه کی نیوه رو بلیکیان بو فریداته سه ر شه قام، به لکو هه موویان یه کی بیست و
پینچ رو بلی پیدان. نازانی چه نده شیان لیدزی! هه رکه سه ی به شی خوی پاره ی
ده رفاند و شرتوون ده بوو. له جی واش دز به کی ده گیری، هه ر له سه ره تای
به زم و ره زمه که وه وه ک گه لای دار پاره ی هه لده رشت، ئیر چون ده توانی

مه چه کی دز بگری؟ لادییه کانی ئیمه هه موویان دزن؛ ئه و دنیا یان هه ر له بیر نییه. ئه و کچه لادییه نه ی ئیمه نه زمیکی ئاوا فیتر بوون، له وه تا فیتری ئه و دزی و فزییه بوون، گورزی خویان گرتووه. پینشتر زور دهستنگ و هه ژار بوون.»

له راستیدا، ته وای خه رچی و دهست بلاوییه کانی وه بیر هاته وه و شاخ و بالیشی پیده دا. له ئاکامدا هه چکه س بر وای نه ده کرد ئه و شه وه هه زار و پینچ سه د رۆبلی خه رچکردی و پاشما وه که ی له تووره که یه ک نابی و له ملی کرد بی.

تریفون بوریسیچ هه ولیده دا هه رچونیکه دادوهره کان قانع بکا و پینان سه لمینتی میتیا ئه و هه له خه رچییه ی کردووه، بویه گوران دی: «سی هه زار رۆبلم به دهستییه وه دی، وه ک ئه و رۆژه لیم روونه، به چاوی خوم دیم. پیموایه ده زانم پاره ببژیرم.» کاتیک فیتی یوکوویچ ناچار بوو لئیرسینه وه ی له گه ل بکا، نه یویست قسه کانی به درو بخاته وه، به لام دهستیکرد به پرسیارکردن سه باره ت به یه که م به زم و ره زم له ماکرویه. یانی مانگیک به ر له قۆلبه ست کرانی میتیا، تیموتی و کابرایه کی دیکه ی لادیی به ناوی ئاکیم، له دالانه که گه لایه کی سه د رۆبلیان دیووه که میتیا لیکه وتبوو، هه لیده گرنه وه و دهیبه ن بو تریفون بوریسیچ. ئه ویش له به ر خاتری ئه و کاره یان یه کی رۆبلیکیان ده داتی. پاریزه ر پرسیی: «ده ی، کاکای کاروانسه رچی ئه و سه د رۆبله ت دایه وه به دیمتری کارمازوف؟» تریفون بوریسیچ ده یویست لاری بر وای راستی نه لی... به لام دوای ئه وه ی ئه و دوو کابرا لادییه یان هینا بوو لئیرسینه وه، ناچار بوو دانپیدابنی که ئه و سه د رۆبلی وه رگرتووه، به لام گوتی ته وای پاره که م بیکه م و زیاد داوه ته وه به دیمتری فیودوروویچ. «به لام چونکه ئه و به ریزه له و کاته دا مه ستبوو، ره نگه له بیرینه بی.» به لام چونکه سه ره تا حاشای له و سه د رۆبله کردبوو، ناچار بوو ئاکیم و تیموتی بوو سه لماندنی مه سه له که بینن، هه ربویه هه موو قازی و دادوهر و خه لکه که ی تووشی دردونگی کرد و بر وایان نه ده کرد ئه و سه د رۆبلی دایته وه به میتیا. هه ربویه یه کیکی تر له شایه ده پر مه ترسییه کانی دادیاری دیسان ئیحتوباری چوو.

تۆبەى دوو لەهێستانییەكە هات بۆ شایەدى دان. ئەوان زۆر بە لووتبەرزى و سەربەخۆییەوه، بە دەنگىكى بەرز گوتیان بە جووت لە خزمەت خاك و ولاتدا بوون. و «پان میتیا» سى هەزار رۆبلى پى پيشنيار كردوون كە «شەرفيان لیبكى»، برىكى زۆرىشى پارە بە دەستەوه بووه. پان موسا پاولوويچ قسەكانى پر بوو لە وشە و رستهى لەهێستانى، كاتىك تىگەيشت ئەو كارە لە بەرچاوى سەرۆكى دادگا و دادوهر قەدرى دەباتە سەرى، زياتر باى لە خۆى كرد و بە پۆز و دەمارەوه، يەكسەر چوو سەر زمانى لەهێستانى. بەلام فیتی يۆكويچ ئەوانىشى بە دەندووك پىوه كرد. ديسان تريفون بۆرىسيچيان بانگ كردهوه، دواى تۆزى خو گنخاندن، ناچار بوو دانپىابنى كە پان ورۆبلىفسكى بەستەيهكى گەنجەفەى ساخته لە جى گەنجەفەكهى میتيا داناوه، پان موسا يالوويچيش لە ماوهى يارىيهكەدا گزەى كردووه.

بەو شىوهيه پرمترسىترىن شایەدەكان بۆ لىپرسىنەوه راکيشكران و فیتی يۆكويچى بەناوبانگ توانى هەموويان بەدناو بكا و تووشى شەرمەزارىيان بكات. لەگەل ئەوهشدا دادوهر و كارناسانى دادگا پەسنى لىهاتووى و شارەزايى فیتی يۆكويچيان كرد و لە خويان پرسى ئەم كارە پرهونەر و ئەزمونەى بە كەلكى چى دى؟ چونكە ديسان دووپاتىدەكەمەوه هەموو هەستيان بە قورس بوونى سزاكهى میتيا دەكرد و جار لەگەل جار قورستر و حاشاهەلنەگرتەر دەبوو. بەلام كاتىك متمانە و زالبوونى ئەو «چادووبازە گەوره»يان بۆ دەرکەوت و زانىيان ئارام و لەسەرەخۆيه، چاوه‌روان مانەوه و لە دلى خوياندا دەيانگوت: «كەسايەتییەكى ئاوا» بىهووده لە پترزبۆرگەوه نەهاتووه و كەسىكى وا نىيه سەرنەكەوتوو بگەرپتەوه.

پزیشکانی کارزان و نیو کیلو فستق

پشکنینی پزیشکانیش ئاکامیکی پر قازانجی بو تۆمه تبار لینه که و ته وه. دواتر ده رکهوت که فیتی یۆکوویچ زۆری دل به و کاره خووش نه کردبوو. له سه ر داوا و پیداکری کاترینا ئیوانا ئه و پزیشکه به ناوبانگه له مۆسکۆوه هاتبوو. هه لبه ت بو پاریزهر زهره دیکه به دواوه نه بوو، له وانه یه ناوچاوه که ی هینابیتی و زۆریش به قازانجی ته و او بی. سه ره رای ئه وهش چونکه بیرو پای پزیشکه کان دژی یه ک بوون و له سه ر پشکنینی میتیا کۆک نه بوون، کاره که ئاکامیکی سه یر و پیکه نیینی لیکه و ته وه. پزیشکه کان له م که سانه پیکه اتبوون، پزیشکی مۆسکۆبی، پزیشکه که ی خو مان هیرتیزنستیۆب، هه روه ها پزیشکی لاه و اروینسکی. ئه و دوانه ی دوا یی وه ک شایه دی دادیاریش هاتنه سه ر سه کۆی شایه دی.

یه که م که س که وه ک که سایه تیه کی لیزان بانگرا بو شایه دی، دوکتۆر هیرتیزنستیۆب بوو. ئه و پیره پیاویکی سه ر و ردین سپی و نزیکه ی چه فتا سالی ته مه ن بوو، مووی پیشه سه ری ته نک بوو بوو. که له گه ت نه بوو، به لام خاوه نی له شیکی تیک سمر او و پته و بوو. ته و او ی خه لکی شار ریزیان بو دانه نا. دوکتۆریکی به ویزدان و مرو فیککی بیوینه و خاوه ن ئیمان بوو. هیره ن هووتیر یان یه کی له برایانی هۆزی «موراویا» بوو، ئه وه م لی پوون نییه. سالانیکی زۆر بوو له نیو ئیمه دا ده ژیا و پیاویکی له سه ره خو و خاوه ن که سایه تی بوو. زۆر دل سو ز و میهره بان بوو. به خو رای نه خو شه ده ستکورت و هه ژاره کانی ماریجه ده کرد. سه ری به مال و که ویلی هه مواندا ده کرد.

سهردانی نه خوښ و ليقه و ماوانی ده کرد و پاره‌ی ده دانی، به لام له گه‌ل
 نه وه شدا زور خيشه سهر بوو. هر نه وه ونده پيې بچه قانديايه و له قسه يه ک
 سوور بووايه ته وه، ئيتر به ئامان و زامان ده ستي هه لنه ده گرت و
 پاشگه زبوونه وه‌ی نه بوو. له گه‌ل نه وه شدا زور به‌ی خه لکی شاره که مان ناگادار
 بوون که نه و دوکتوره‌ی له سهر داوای کاترينا ئیوانا هاتبوو، له ماوه‌ی نه و
 دوو سي پوژ مانه وه‌یدا، سه باره ت به زانستی دوکتور هيرتيزنستيوب قسه‌ی
 به تويکلی کردبوو، نه و دوکتوره بيست و پينج رويی هه قی فه حسکردنی
 نه خوښ و هر ده گرت، له گه‌ل نه وه شدا چه ند که س له خه لکی شاره که به هه ليان
 زانی و بي نه وه‌ی گوي بده نه گرانبييه که‌ی خويان پيشاندا. نه و که سانه ش،
 پيشتر نه خوشی دوکتور هيرتيزنستيوب بوون، دوکتوري مؤسکويش
 ره خنه‌ی له شيوه‌ی ماريجه کردنه که‌ی گرتبوو. ناخري وايلاهاتبوو هه رکه
 چاوی به نه خوښه کان که وتبوو، پرسبيووی: «ده‌ی، نه وه کی نه و ده‌ا و
 ده‌رمانه‌ی له ملتان کردووه؟ هيرتيزنستيوب؟ ها، ها، ها!» هه لبه ت دوکتور
 هيرتيزنستيوب هه موو نه و قسانه‌ی پيډه گه‌يشته وه، ئيستا هه ر سي
 دوکتوره که يه ک له داوی يه ک هاتنه دادگا و لپرسينه وه‌يان له گه‌ل کرا.

دوکتور هيرتيزنستيوب به بي هيچ پيچانه وه يه ک گوتي ئاشکرا دياره
 تومه تبار حالی له سه رخو نبييه و ناساغه. پاشان به لگه‌ی بو قسه کانی خوی
 هينايه وه، که نامه وي له قه له می بخم، گوتي ئالوزی پوحي و په روښی
 تومه تبار و هه موو کرده وه کانی رابردوی، هه ر ئيستا ئاشکرايه، کاتيک
 داوايان ليکرد روونتر بدوي که نه و په روښی و ناساغيه‌ی به چيدا دياره،
 دوکتوره پيره به ساويلکه‌ی و راشکاوی گوتي که تومه تبار کاتي هاته
 به رده می دادگا «حال و هه وايه کی تاييه تی» هه بوو «که له م بارودوخه‌دا
 ناکري شتيکی ناساي بي.» هه روه‌ها «وه ک سه ر باز راست چاوی له پيش
 خوی بريبوو» کاتيک هاته ژوورئ «ده بوو به شيوه يه کی سروشتی چاو
 له لای چه په‌ی بکا، شوينیک که ژناني ليدانيشتبوو، چونکه نه و يه کيک له و

که‌سانه‌یه که تامه‌زرۆی بینینی جوانانه و مه‌تحيان ده‌کا. ئیستاش ده‌بی زۆر چاک بیر له قسه‌ی ئه‌و ژنانه بکاته‌وه که سه‌باره‌ت به ئه‌و ده‌وین.»

ئه‌وه‌ش بلیم دوکتۆر زۆر چاکی زمانی پووسی ده‌زانی و قسه‌ی پینه‌ده‌کرد، به‌لام زاراوه‌ی ئالمانی به جوانی به قسه‌کانییه‌وه دیار بوو، گویشی به‌وه نه‌ده‌دا چونکه پینوابوو ته‌نانه‌ت پووسییه‌کانیش ناتوان وه‌ک ئه‌و به زمانی پووسی قسه بکه‌ن و زۆریشی پینخۆش بوو له قسه‌کانیدا که‌ک له په‌ندی پووسی وه‌رگری. هه‌میشه‌ش ده‌یگوت په‌نده پووسییه‌کان چاکترین و خۆیاترین په‌ندی دنیان. واچاکه ئه‌وه‌ش بلیم زۆر جار به هۆی فکر و خه‌یالی زۆره‌وه کاتی ناخافتن ئاسایی‌ترین وشه‌ی له بیر ده‌چۆوه. هیندی جاریش هه‌ر وه‌بیری نه‌ده‌هاته‌وه، ئه‌گه‌رچی به باشی فیزی بووبوو. کاتیک به زمانی ئالمانی‌ش ده‌دوا، هه‌روابوو، له‌و کاتانه‌شدا به‌رده‌وام ده‌ستی راده‌وه‌شاند و ده‌تگوت هه‌ولده‌دا وشه ون بووه‌که بدۆزیته‌وه، هه‌تا وشه‌که‌شی وه‌بیر نه‌هاته‌بایه‌ته‌وه هه‌چکه‌س نه‌یده‌توانی هانی بدا بۆ درێژه پیدانی قسه‌کانی. ئه‌و قسه‌یه‌شی که گوتی کاتی هاتنه نیو دادگاکه‌وه ده‌بوو میتیا چاو له ژنه‌کان بکا، سرتوخورتی له نیو خه‌لکه‌که‌دا سازکرد. ته‌واوی ژنانی شاره‌که‌م ئه‌و دوکتۆره پیره‌یان خۆشده‌ویست؛ هه‌روه‌ها ده‌شیانزانی له ماوه‌ی ته‌مه‌نیدا ژنی نه‌هیناوه و هه‌ر بوخچه‌ی نه‌کراوه‌یه، ره‌وشت پاک و ئیماندار بوو، به چاوی ریزه‌وه چاوی له ژنان ده‌کرد و ئه‌وانی به ئافرینراویکی به‌رز و پیرۆز ده‌زانی. هه‌ربۆیه ئه‌و وته چاوه‌روان نه‌کراوه‌ی هه‌مووانی تووشی سه‌رسورمان کرد.

دوکتۆری مۆسکویی، که به نۆبه‌ی خۆی بانگکرایه سه‌ر سه‌کۆی شایه‌دان، لیبیراوانه و به توندی دووپاتی کرده‌وه که به بروای ئه‌و بارودۆخی رۆحیی تۆمه‌تبار «له راده به‌ده‌ر» ئالۆز و شیواوه. به‌وردی و عالمانه باسی «ئالۆزی» و «شه‌یدابون» ی کرد و گویشی به‌و پروداوانه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وی که تۆمه‌تبار چه‌ند رۆژ به‌رله قۆلبه‌ستکرانی، بیگومان تووشی ئه‌و باردۆخه ئالۆزه بووه، ئه‌گه‌ر جینایه‌تیکیش به ده‌ستی ئه‌و ئه‌نجامه‌رابی،

ئەگەر تەننەت بە وشيارىشەوہ ئەو کارەى کردبى، دلىنام تارادەيەك بىئىختيار ئەنجامىداوہ. چونكە توانايىي نەبووہ بە سەر ئەو ھەستەدا زالى بى كە بە جارى گيان و رۆحى داگرتووہ. بەلام جگە لەو ئالۆزىيە زووتىپەرەش، دوكتۆر دەستنىشانىكرد كە تووشى نەخۆشى ماخوليا بوو، گوتىشى لە داھاتوودا دەبىتە ھۆى شىتى. (دەبى بلىم ئەم قسەيە بەشىوہى خۆم دەگىرمەوہ؛ چونكە دوكتۆر بە زمانىكى زۆر عالمانە و پسپۆرانە دەدوا.) لە درىژەى قسەكانىدا گوتى: «ئەم كردهوانە بەپىچەوانەى ئەقلى سەلىم و مەنتقە. بىئەوہى ئاماژە بەو شتە بكەم كە نەمدىوہ، يانى دىمەنى جىنايەتەكە و تەواوى كارەساتەكە، پىرى كە لەگەل من قسەى دەكرد، چاوەزىتەكەى جورىك بوو كە ھەر باسى ناكرى. جارى وا بوو ھەر لەخۆرا دەيدا لە قاقاى پىكەنىن. بەردەوام خۆى توورە و توسن دەنواند و قسەى سەير و سەمەرەى دەكرد: «بىرناردا!» «خووخدە!» و «ھەر وھا قسەى بىسەرەوہبەرەى دىكە.» بەلام دوكتۆر بەتايبەت ماخوليابوونەكەى لەوہدا دەدى كە مىتيا تەننەت نەيدەتوانى سەبارەت بەو سى ھەزار رۆبلەش قسە بكە، كە پىئابوو بەو ھۆيەوہ كللوى لە سەر نراوہ و نەيدەتوانى بىرق ھەستانىش قسە بكات. ئەگەرچى دەيتوانى ھىمانانە باسى چارەرەشى و خەمەكانى بكە. بەپى تەواوى ئەو ئاگادارىيانە، تەننەت لە رابردووشدا ھەركاتىك باسى سى ھەزار رۆبلەكە دەھاتە گورى وا توورە دەبوو لەوانەبوو شىتبى، لەگەل ئەوہشدا ھەمووان بە مرۆفنىكى پاك و بىتەماحيان دەناسى.

دوكتۆرى مۆسكۆيى لە كۆتايى قسەكانىدا بە لەبزىكى تەوساويەوہ گوتى: «بەلام لەمەر بىرورپاى ھاوكارى بىرمەندەوہ، كە دەفەرمى، كاتىك تۆمەتبار پىي نايە نيۆ دادگاوہ دەبوو چاو لە ژنەكان بكە، نەك وشك و قىت تىپەرئ و چاو لەپىشى خۆى بېرى، تەنيا ئەوہندە دەلىم، جگە لەوہى بىرورپايەكى پىكەنىنيە، ھەر لە بنەرەتدا تىگەيشتىنىكى نادروستە. چونكە لەگەل ئەوہ بە تەواوى كۆكم كە تۆمەتبار كاتى ھاتنە نيۆدادگاكەوہ، شوينىك كە چارەنووسى مەعلووم دەبى، نەدەبوو راست چاو لەپىشى خۆى بېرى، بەلام

پیشموايه نه‌ده‌بوو چاو له ژنه‌کانیش بکا که لای چه‌پ دانیشتبون، به‌پنجه‌وانه ده‌بوو چاو له‌لای راست بکا بۆ ئه‌وه‌ی پاریزه‌ره‌که‌ی بدوژیته‌وه، یانی که‌سیک که ته‌واوی هیوا‌ی داهاتووی به پاریزه‌ریی ئه‌وه‌وه به‌نده. « دوکتور توند و راشکاوانه بیرو‌رای خو‌ی ده‌ربری.

به‌لام و تاری چاو‌ه‌روان نه‌کراوی دوکتور وارو‌وینسکی به‌دژایه‌تی بیرو‌راوه دانیشتووانی خسته جموجو‌ل و سرتوخورت. گوتی: «دلن‌یام تو‌مه‌تبار به‌رله قو‌لبه‌ستکران و هر ئیستاش شیواوه و تووشی نار‌ه‌حه‌تی ر‌و‌حی بووه. ئه‌وه‌ش چند ه‌وی هه‌یه: ئیره‌ی، رق، مه‌ینو‌شین و... به‌لام ئه‌م باردوخه ر‌و‌حیه که ناغایان پینانویه بوته ه‌وی «په‌رو‌شی» ی تو‌مه‌تبار و هر ئیستا باستانکرد، دروستنیه. به‌لام سه‌باره‌ت به‌و قسه‌یه‌ی که ده‌لین تو‌مه‌تبار کاتی هاتنه ژووری ده‌بوو چاو له راست بکا یان له چه‌پ، به‌بر‌و‌ای من ده‌بوو راست چاو له پیش خو‌ی بکا، که وادیاره هه‌رواشی کردووه. چونکه به‌ره‌و‌رووی شوینی دانیشتنی قازی و دادوهره‌کانه و چاره‌نووسی له ده‌ستی ئه‌وان دایه. به‌م‌شیوه‌یه بو‌مان ده‌رده‌که‌وئ هه‌ر ئه‌و چاو له رو‌وبه‌رو‌وب‌ینه تووشی ئه‌و بارودوخه شیواوی و ئالو‌زییه‌ی ئیستای کرد.» دوکتوری ل‌او شایه‌دییه خاکه‌رایانه‌که‌ی خو‌ی ئاوا به‌گه‌رموگ‌وری دوایی پیه‌ینا.

میتیا هه‌ر له‌وشوینه‌وه که دانیشتبوو هاواریکرد: «ئافه‌رین هه‌کیم‌باشی! راست وایه، چاکی بۆ‌چووی!»

میتیا یان بی‌ده‌نگکرد، به‌لام بیرو‌رای دوکتوری ل‌او شوینیکی ته‌واوی له سه‌ر قازییه‌کان و کۆمای خه‌لکه‌که‌ دانا. هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ی که دواتر ده‌رکه‌وت، هه‌موویان له‌گه‌ل ئه‌و هاو‌را بوون. به‌لام کاتی‌ک دوکتور هیرتیزنستیویان بۆ شایه‌دی بانگکرد، زور چاو‌ه‌روان نه‌کراوانه، به‌قازانجی میتیا شایه‌دی دا. وه‌ک دانیشتوویه‌کی قه‌دیمی شاره‌که، که سالانیکی زوره‌بنه‌ماله‌ی کارامازوف ده‌ناسی، هیندی راستی پر‌بایه‌خی بۆ دادگا به‌ده‌سته‌وه دا. له‌ نا‌کاو وه‌ک ئه‌وه‌ی شتیکی وه‌بیر هاتبیته‌وه گوتی:

- بەلام ئەم لاوه چاره‌رەشە دەبوو ژيانىكى جياوازى بىوايه. چونكه له سەر دەمی مندالی و تافی لاویشدا خاوهنى دلئىكى پرسۆز و میهرەبان بووه و ئەوهم زۆر چاك بۆ دەرکه‌وتوو. بەلام پەندىكى رووسى هەيه دەلى: "پياو تەنيا شعورى هەبى باشه، چونكه مروڤىكى زيرەكى دىكه بچى بۆ دیدەنى، ئیتر هەجى دووباره هەجه، چونكه ئەو کاته نهك تەنيا شعورىك بەلكو دوو شعورى دەبى."

دادوهر بى سەبرانه گوتى: «شعورىك باشه، بەلام دوو شعور باشتره.» دادوهر دەيزانى پیره‌پياو زۆر به شينەيهى دەدوئ و گوئى له‌وه نيهه كات به فیرۆ دەچى، يان چ شوينىك له سەر گوڤگرانى دادەنى و زۆر بايهخ دەدا به قسه‌ى نەستهق و بى تامى ئالمانى. پیره‌پياو فرولاتاوى پىخۆشبوو.

دوكتۆر هيرتيزنستيوڤ خيشه‌سەرانە دريژەى به قسه‌كانى دا: «بەلى، بەلى، دەمويست هەر ئەو تان عەرز بکەم. شعورىك باشه، بەلام دوو شعور باشتره، بەلام ئەو له‌گەل سەرىكى پرسعورى دىكه بەرەو پوو نەبوو بۆيه شعورى خوئى له‌دەستدا. چۆنى له‌دەستدا؟ ئەو وشەيهى له‌بیر چووبۆوه.» ئەوهى گوت و به‌ر دەموچاوييه‌وه دەستی راده‌ته‌کاند. «ئەها، بەلى، Spazieren.»

- بۆ گەشت و گەران؟

- ئەها، بەلى، بۆ گەشت و گەران، دەمويست ئەو تان عەرز بکەم، ئەقلى چووه بۆ گەشت و گەران و که‌وتوته چالئى قوولە‌وه و خوئى بزر کردوو. له‌گەل ئەوانه‌شدا کورپىكى دلناسک و هەقناسه. هەميشه هەروابوو. چاکم له‌بیره، کورپىكى تيشکه‌له‌بوو، باوکی دەستی لیداشتبوو و له‌نيو هەوشه‌که‌ى پشته‌وه‌دا به‌پىخاوسى بەم لاولادا هەلده‌سوورا. پانتۆلى شپى له‌پیدا بوو. پیره‌پياوى راستويژ له‌ناکاو به‌جۆرى هەست و سۆزه‌وه ئۇناق گەرووى گرت. فیتی يۆکوويچ قوت‌بۆوه، وهک ئەوهى هەستی به‌شتىک کردبى، هەر له‌رپۆهش تىگه‌یشت.

«به‌لئى، به‌لئى، ئەو كاتە جھيل بووم... ئەو كاتە... چلوپينج سالم تەمەن بوو، تازە هاتبووم بۆ ئەمشارە. ئەو كاتە زۆرم دل بەو كورە سووتا. لە خۆم پرسى چ دەبى نيوكيلۆ... هين بكرم. ناوەكەيم لە بير چۆتەو. نيو كيلۆ لەو شتەى وا منداڵ حەزى پئىدەكەن، ناوەكەى چيە؟» پيرەپياو ديسان دەستى بە راوەشاندى دەستىکرد. «بە دارەوہيە، لئىدەكەنەو، زۆریش خۆشە...»

- سيۆ.

- ئاخ نا، نا. پيوانەى ئيوە بۆ سيۆ دەدانە دەدانە، نەك كيلۆ... زۆریشە، ورد و رەقە. دەرخەنە دەميانەوہو دەيشكىن.

- فستق؟

پيرەپياو ھەر گوئشى لئىنەبوو بۆ ئەو وشەيە داماو، بە شيوەيەكى زۆر لەسەرەخۆ گوتى: «وايە، دەمويست فستقتان عەرز بەكم. نيو كيلۆم فستقم بۆ كرى. چونكە پئىشتر ھىچكەس نيو كيلۆ فستقى بۆ ئەو كورە نەكرىبوو. قامم ھەلئنا و گوتم: «رۆلە گيان Gott der vater». پئىكەنى و گوتى: «Gott der heilige vater Gott der sohn». ديسان پئىكەنى و گوتى: «Gott der heilige Geist». ئەو كاتە ديسان پئىكەنى و ھەتا ئەو جئىەى كە دەيتوانى گوتى: «Geist Gott der heilige». ملى ريم گرت و رويشتم. دوو رۆژ دواتر بەرپكەوت لەويوہ تپپەریم، ھەرايکرد: «مامە Gott der vater, Gott der sohn». بەلام «Gott der heilige Geist»ى لە بير چووبۆو. بەلام وەبیرم ھينايەوہ و ديسان زۆرم زگ پئى سووتا. بەلام برديان بۆ شوينئىكى دىكە و ئىتر چاوم پئىنەكەوت. بىستوسى سالى پئىچوو. رۆژىك سەرلەبەيانى، سەرم زوقمى پيرى لئىنشتبوو، لە نيو ژوورەكەمدا خەرىكى مئالا بووم لاويكى جوانچاك و قۆز ھاتە ژوورى. نەمناسيەوہ، بەلام قامكى ھەلئنا و بە پئىكەنەوہ گوتى: «Gott der vater, Gott der sohn, Gott der heilige Geist». ھەر ئىستا ھاتمەوہ بۆ ئيرە و ھاتووم سپاست لئىكەم كە

نیو کیلو فستقه کهت بو کریم. چونکه هیچ کاتیک نیو کیلو فستقیان بو نه کریم. ئیوه ته نیا که سیک بوون ئه و کاره تان کرد.» ئه و کاته که و تمه وه یادی رۆژگاری خوئی لای و ئه و منداله پیناوسه م وه بیر هاته وه و دلم له رزی، گوتم: «تو لایکی به ئه مه کی، چونکه له بیرت نه چوته وه به مندالی ئه و نیو کیلو فستقه م بو کریمی.» پاشان باوه شم پینا کرد و دوام بو کرد و فرمیسک به چاومدا هاته خوارئ. پیکه نی، به لام ئه ویش فرمیسکی هه لوه راند... چونکه روسی کاتیک ده بی بگرین، ناگرین. زور جار پینده که نن و که م وایه گریانیان بی. به لام ئه و گریا، به چاوی خوم دیم گریا. ئیستاش، مخابن...!

میتیا هه ر له شوینی خوی که دانیشتبوو دهنگی هه لینا: «ئیستاش ده گریم، ئالمانی، ئیستاش ده گریم، ئه ی پیاوی خودا.»

وه لاسل ئه م به سه رهاته شوینیکی باشی له سه ر خه لکه که دانا. به لام ئه وه ی هه مووانی تووشی سه رسوورمان کرد و قازانجی بو میتیا هه بوو، شایه دی دانی کاترینا ئیوانا بوو، که هه ر ئیستا باسیده که م. له راستیدا کاتیک شایه ده کانی تومه تبار شایه دییان دها، وایده نواند که میتیا نیوچاوانه که ی هیناوییه تی، ئه وه ی جی سه رنجیش بوو ئه وه بوو که پاریزه ریشی تووشی سه رسوورمان کردبوو. به لام به ره له وه ی کاترینا ئیوانا بانگبکری بو شایه دی، ئالیووشا بانگکرا بو لیپرسینه وه، ئه ویش راستییه کی وه بیر هینایه وه که خه ریک بوو گرینگترین خالی تومه ته که ره تکاته وه و به قازانجی میتیا ته واو بی.

میتیا نیوڤاوانه کی هیتاویه تی

ئەم بابەتە تەنانەت ئالیووشاشی تووشی سەرسوڕمان کرد. ئەو پێویست نەبوو سویند بخوا، لە بیریشمە هەردوولا زۆر بەئەدەبانە و هاودلانی قسەیان لەگەڵ دەکرد و ریزیان بۆ دادەنا. دیار بوو ناوی بە چاکە دەرکردوو. ئالیووشا زۆر خاکەرایانە و لەخۆبردوو هاتە قسە، بەلام هاودلی و گرتنی لایەنی برا ناشادەکهی حاشای لێنەدەکرا. لە وهلامی پرسساریکدا ئاوی باسی براکە ی کرد: ئەو رەنگە مرقۆئیکی توورە و جینگزی و دلناسک بی، بەلام لەگەڵ ئەو هەشدا بەشەرف و دەمارزل و دەست و دل بازە و لە کاتی پێویستدا گیان لە سەر دەستە و بۆ هیچ فیداکارییەک درێغی ناکا. سەرەرای ئەو هەش گوتی کە براکە ی شەیدای گرووشنکایە و لەم دواییانەدا لەگەڵ باوکم کەوتبوونە رقبەرایەتی و لە تەمیان دەرکردبوو. بەلام ئەو هی کە دەلین میتیا بۆ پارە ئەو قەتلە ی کردوو، زۆر بە توورەیی رەتیکردوو، ئەگەرچی دانی پیاو کە سێهەزار رۆبلە کە وەک کێچ کەوتبوو کەولی میتیا؛ ئەو پارە یەشی بە میرات و بەشەمالی خۆی دەزانی کە باوکی دەستی بەسەردا گرتوو. ئەگەرچی ئەو زۆری گوی بە پارە و مالی دنیا نەدەدا، تەنانەت بۆ ئەو سێ هەزار رۆبلەش بە رقبەو بەسیدەکرد و پارە کە بە لایەو گرینگ نەبوو، بەلکو مەبەستیکی تری هەبوو. بەلام سەبارەت بە رقبەرایەتی ئەو جووتە هەر وەک دادوهر باسیکرد. یانی رقبە ی نیوان گرووشنکا و کاترینا. خۆی گنخاند و تەنانەت حاشای لە چەن پرسساریش کرد و وهلامی نەدایەو.

داوهر پرسیی: «ئایا براكه تان پئیگوتن، به هه رشیوهیه کی بی، دهیههوی باوکتان بکوژی؟» گوتهشی: «هه له بهت ئه گهر پیتخوشنه بی، ده توانی وه لام نه دهیه وه.»

ئالیووشا له ولامدا گوته: «به شیوهی راسته وخو ئه وهی به من نه گوت.»

- چۆن؟ به شیوهی ناراسته وخو گوته؟

- جاریکیان باسی رق و بیزاریی خوئی ده رهق به باوكم كرد و گوته

ده ترسی روژیک رقی ههستی و خوین بهری چاوی بگری و بیکوژی.

- توش باوهرت به قسه کانی کرد؟

- به داخه وه باوهرم کرد. به لام هه میسه له سه ر ئه و باوهره بووم که

له وکاته نه خسه دا ههستیکی پیروژ رزگاریده کا، هه ر وهک رزگاریشیکرد.

چونکه ئه و باوكمی نه کوشتوو.

ئالیووشا ئه م رستهی دوایی "ئه و باوكمی نه کوشتوو" به دهنگیکی

ئه وهنده بهرز گوت که هۆلی دادگا که دهنگیدایه وه و دادوهر وهک ئه سپی

جهنگی که به دهنگی که ره نا داده چله کی، ئاوا داچله کی.

- دلنیا به باوهری ته واوم به سه دا قهت و ئیمانی ئیوه ههیه و ده زانم له بهر

ههستی برایه تی لایه نی میتیا ناگری. بیرورای سهیری ئیوه سه بارهت به و

کاره ساته هه ر له روژی یه که می لی پرسینه وه وه بو هه مووان روون بوته وه.

لیتان ناشارمه وه که بیرورای ئیوه شتیکی تاکه که سییه و له گه ل به لگه کانی

دیکه یدا دیاره یه ک ناگریته وه. بویه پیموایه پنیوسته پیداکرانه داواتان لیکه م،

بلین چی بوته هوی ئه وهی بروات به بی تاوانی براكهت بی، هه روه ها ئه و

تاوانه تاییه تییهی تر که له یه که م لیپرسینه وه دا به زه ردهی براكهت شایه دیت

له سه ر دا؟

ئالیووشا ئارام و له سه ره خو وه لامیدایه وه: «یه که م لیپرسینه وه، من ته نیا

وه لامی پرسیاره کانم دانه وه. له لایه ن خو مه وه هیه چ تومه تیکم نه داو ته پال

ئیس میر دیا کوف.»

- له گه ل ئه وه شدا به زه ردهی ئه و شایه دیت دا؟

- وته کانی دیمیتري برام وایلېکړدم. پييان گوتم کاتي قوالبه سترکاني نه و چې پرويداوه و له پيش لپرسينه وه منيشدا ئماژه ی به ئيسمير دياکوف کړدبوو. وهک نه و روزه ليم روونه براکم بيتاوانه، نه گهر نه ویش نه و قه تلای نه کړدوه، که وایه...

- که وایه ئيسمير دياکوف؟ بو ئيسمير دياکوف؟ بوچی و دلنيای که براکت بی تاوانه؟

- هر ده بی دلنيا بم. ده زانم درو له گهل من ناکا. چاو له چاوی کهم ده زانم درو ناکات.

- هر به چاويدا ده زانی. جگه له وه به لگه ی ترت نييه؟
- به لگه یه کی ترم نييه.

- سه بارهت به تومه تبار کړدنی ئيسمير دياکوفيش هيچ به لگه یه کت نييه جگه له وته کانی کاکت و حالاتی چاوی؟
- نا، به لگه یه کی ترم نييه.

دادوهر ليرهدا دهستی له لپرسينه وه هه لگرت. شوينيک که شایه دييه که ی ئاليووشا له سهر خه لکه که ی دانا، زور هيوابراوانه بوو. به رله محاکمه، سه بارهت به ئيسمير دياکوف قسه و باس له گوریدا بوو، نه م شتيکی بيستبوو، نه وی دیکه ش ئماژه ی به شتيکی تر ده کړد، ده يانگوت ئاليووشا به لگه ی چاکی سه بارهت به بی تاوانی براکه ی و تاوانبار بوونی ئيسمير دياکوف کو کړدوته وه، له کوتاييشدا ده رکوت هيچی پي نه بوو، جگه له باوهری نه خلای و برايانه هيچ به لگه یه کی دیکه ی به دهسته وه نه بوو.

به لام فیتی يوکوويچ ده ستیکرد به لپرسينه وه. ئاليووشا له وه لامی نه و پرسيارهدا که کهنگی دیمیتري فيودورويچ باسی رق و توورهي خوی کړدوه و گوتوويه له وانه یه باوکت بکوژی، بو وینه نه و ته يه شی له دواين چاوپيکه و تنيان به رله رووداوه که بيستبوو، داچله کی - ده تگوت تازه شتيکی وه بير هاتوته وه و خه ريکه تييده گا.

هەر ئیستا رووداویکم وهبیر هاته وه که به تهواوی له بیرم چوو بووه. ئەو کاته لیم روون نه بوو، به لام ئیستا...

هەر ئیستا دهرکهوت که بۆ یه کهم جار بیروکه یه که به زهینی گه یشتوو، به تامه زرویی گێرایه وه؛ ئیواره ی ئەو رۆژه له سه ر پێگای کلیسا که، له دوایین چاوپیکه وتنیاندا له ژیر داره که، میتیا له سینگی خۆی دابوو، «لای سه رووی سینگی» چەند جاریشی له سه ریه که له سینگی دابوو، گوتبووشی که ره سه ی کرینه وه ی ئابرووی خۆی پێیه، ئەو که ره سه یه ش لی ره دا بوو، له سه ر سینگی. ئالیووشا له درێژه ی قسه کانی دا گوتی: «کاتیک له سینگی خۆی دا، پیمو ابوو مه به ستی ئەوه یه له دلای دایه، ره نگه وره و هیزیک له دلایدا بدوژیته وه که خۆی له ده ست ئەو شووره ییه به سه مه دهر باز کا، که له بو سه یدا بوو و ته نانه ت نه یده وێرا لای منیش دانی پیدابنی. ده بی ئەو راستیه ش بدرکینم که ئەو کاته پیمو ابوو باسی باوکم ده کا، ئەو شووره ییه ش که تووشی ترس و دل خورپه ی کرد بوو، پیمو ابوو چوونه گیان باوکمه و ده یه وه ی بی حورمه تی پێکا. هەر راست له و کاته شدا بوو که ئاماژه ی به شتیک له سه ر سینگی کرد، له بیریشمه ئەم بیروکه به زه یندا هات که دل له و به شه ی سینگدا نییه، به لکو له خوار تره وه یه و ده ستی له به ر ملی خۆی دا و به رده وام ئاماژه ی به و شوینه ده کرد. ئەو کاته پیمو ابوو بیروکه یه کی گه و جانه یه، به لام ره نگه ئەو ئاماژه ی به و تووره که چکۆله کرد بی که هه زارو پینج سه د رۆبلی تیدا بووه!»

میتیا هەر له جی خۆیه وه و به دانیشتنه وه هاواری کرد: «وایه، راست وایه، ئالیووشا، ده ستم له و تووره که چکۆله ده دا. که وه ک نووشتوو له ملم کرد بوو.»

فیتی یۆکوویچ رۆی بۆ لای و داوایی کرد بیده نگ بی. هەر له و کاته شدا وه ک چه ققه به ئالیووشا وه نووسا و هه لپێچا. ئالیووشا که بیره وه رییه کانی هۆشی لی پری بوو، به گروتینه وه بیرو پای خۆی دهر بری و گوتی که ئەوه ی بۆ میتیا بوو بووه هۆی شووره یی له وانه یه هەر ئەو هه زار و پینج سه د رۆبلی بی

که وهک نیوهی قهرزهکهی دهیداتهوه به کاترینا ئیوانا. به لام ههروا له سهه
ئهوه سوور بوو که قهرزهکه نه داتهوه و بو مه بهستیکی دیکه که لکی
لیوه رگری - یانی هه لگرتنی گرووشنکا، ئه گهر له گه لی بجی.

ئالیووشا، به شله ژانیکی کتوپره وه گوتی: «ههروایه، ده بی ههرواش بی.
کاکم چه ند جار هاواریکرد که نیوهی ئه وه شووره بیه، به نیوهی ئه وه پارهی
(وشه ی "نیوه" ی چه ند جار دووپات کرده وه) ده توانی له ریوه خوی دهرباز
بکا، به لام بروا به خونه بوون به روکی پیگرتبوو... که پیوابوو ئه وه کارهی له
دهست نایه!»

فیتی یوکووچ تامه زروایانه پرسیی: «که وایه دلنای و لیتروونه که به
مست له و شوینه ی سینگی خوی ده دا؟»

- وهک روژ لیمروونه و دلنایم، چونکه له و کاته دا پیم سهیر بوو: «دل له
خوارتره وه یه، بو به مست له و به رمله ی خوی ده دا،» ئه و کاته ئه و بیر
کردنه وه ی خوم زور به لاوه گه و جانه بوو... چونکه چاکم له بیره ئه و بیر
کردنه وه یه به شتیکی گه و جانه زانی... ئه و کاته زورم بیر لیکرده وه، بویه
ئیستا وه بیرم هاته وه. چون ده کری تا ئیستا له بیرم چوو بیته وه! کاتیک گوتی
ئه و شته ی پییه؟ مه بهستی هه ر ئه و تووره که چکوله بوو، به لام ئه و
هه زاروپینج سه د رۆبله ی به کاترینا ئیوانا نه دایه وه. کاتیک له ماکرۆیه
قۆلبه ست کرا، هاواریکرد ده زانم، نه قله کهیم بیستوه - ئه و کارهی به
پرشووره بیترین کرده وه ی ژیانی خوی ده زانی، کاتیک ده یتوانی و بوی ده لوا
نیوه ی (سه رنجبه دن، نیوه ی) قهرزه که ی به کاترینا ئیوانا بداته وه، نه یتوانی
خوی پازی بکا و دهستی له دللی نه بووه، بویه وای به چاک زانی له بهر
چاوی کاترینا ئیوانا دز بی، بو ئه وه ی دهست له و پارهی هه لگری. ئه و
قهرزه ش بو ئه و ئازار و ئه شکه نجه یه کی رۆحی بووه!

دادوهر په رییه نیو قسه کان. داوای له ئالیووشا کرد جاریکی دیکه ته وای
رووداوه که بگریته وه. چه ند جاریش له سه ر ئه م پرسیاره پیداکری کرد که

ئایا میتیا ئاماژەى بەشتیک دەکرد؟ ڕەنگە ھەروا لەخۆرا بە مست لە سینگی
خۆی دابى.

ئالیووشا گوراندى: «بەلام بە مستى لىینەدا، بە قامكى ئاماژەى بۆ دەکرد
و دەستى ئالیرەى خۆى دەدا... چۆن دەکری تا ئیستا بە تەواوى لە بیرم
چووینتەو!»

سەرۆكى دادگا لە میتیای پرسى سەبارەت بە شایەدیی دوایین شایەد
دەلى چى. میتیا قەبوولیکرد و گوتى ئاماژەى بەو ھەزاروپینج سەد رۆبلە
کردوو ھەو ھەو توورەکە چکۆلەدا ھەک نووشتوو لە ملی کردوو ھەو ھەلبەت
مایەى نەنگ و شوورەیش بوو. کتوپریش گوراندى: «شوورەییەک کە
ناتوانم حاشای لىیکەم، دزیوترین و شەرماویترین کردووى ژيانم. دەمتوانى
بیدەمەو، بەلام نازانم بۆ دەستم لە دلم نەبۆو. پیموابوو کاتیا بەچاوى دز
لىمېروانى باشترە لەو ھى ئەو پارەى بەدەمەو. شوورەییترین بەشى ئەو
کردوویەشم ئەو بوو کە دەمزانی نایدەمەو! ھەق بە تۆیە ئالیووشا!
سپاست دەکەم، ئالیووشا! راست وایە.»

لىپرسینەو ھى ئالیووشا بەم چەشنە کۆتایی پىھات. لایەنى گرنگ و جىی
سەرنجى ئەو لى پرسینەو ھى ئەمە بوو کە لانیکەم راستییەک ڤوون بووبۆو،
ئەگەرچى ئەم راستییە بەلگەىەکی زۆر کەم بایەخ بوو، بەلام بۆ سەلماندى
ئەو ھەو ھەو پارەى خۆى بوو ھەو پاشەکەوتى کردوو، ھەزاروپینج سەد رۆبل
بوو ھەو تۆمەتبار لە ماکروپەش لە لىپرسینەو ھى سەرەتاییدا گوتبووى ئەو
ھەزاروپینج سەد رۆبلە «ھى خۆى» بوو، دیارە درۆى نەکردوو ھەو
تارادەىەک کارەکە سووکتەر بووبوو. ئالیووشا خۆشحال بوو. لەگەل ئەو ھى لە
خۆشيانا سوور ھەلگەرابوو، گەرپایەو ھەو شۆینەکەى خۆى و دانىشتەو. لە
پەستا لە بەر خۆیەو ھەو دەگوت: «بۆ ئاوا لە بیرم چوووبۆو! چۆن دەبوو لە
بیرم بچیتەو! چى بوو ھوى ئەو ھى ئیستا ھەبیرم بیتەو؟»

کاترینا ئیوانا بانگکرا بۆ سەرسەکۆى شایەدیدان. ھەرکە پىنایە نىو
ھۆلەکەو ھەو جموجۆل کەوتە نىو خەلکەکەو. ژنەکان دەستیان بە چلو و

چاویلکه کانیاندا دههینا، پیاوه کانیس هه موو که وتبوونه مله قوتی و جووله جوول: تاقمیک هه ستانه سه رپن بۆ ئه وهی جوانتر بیبینن. دواتر هه موو گوتیان کاتیک هاتوته ژووری میتیا وهک "چۆری شیر" سپی هه لگه راوه. کاترینا ئیوانا سه رتاپن ره شپۆش بوو. خاکه رایانه و تارادهیهک شه رمانانه ههنگاوی دهنه. مه حال بوو به رهنگی روخساریدا بۆت ده رکه وئ که شیواو و په رۆشه؛ به لام ترووسکهی بریار له چاوانیدا دیار بوو، ئه وه شم له بیر نه چی زۆر بهی خه لکه که گوتیان له و کاته دا زۆر جوان و دلرفین بووه. ئارام و به روونی قسهی ده کرد. به جوړیک که ته وای حازریان له هوله که دا گویمان لیبوو. زۆر له سه ره خو دده و، یان لانیکه م هه ولیده دا خوئی ئارام و بیخه م بنوینن. سه روکی دادگا لئیرسینه وهی خوئی به ئه دهب و ریزه وه ده ستپیکرد، ده تگوت ده ترسی ده ست بۆ ئه و په لکی گوله ناسکهی هه ستی به ری، به باسکردنی چاره نووسه تاله کهی بیژاکیتنن. به لام کاترینا ئیوانا له وه لامی یه که م پرسیاردا، لئیراوانه گوتی که پیشتتر ده زگیرانی تومه تبار بووه؛ به ئارامی گوتیشی: «به ئاره زووی خوئی لیم جیابوووه و به جیتی هیشتم...» کاتیک پرسیارای ئه و سئ هه زار رۆبله یان کرد که کاترینا ئیوانا دابووی به میتیا بینیری بۆ خزمه کانی له موسکو، راشکاوانه گوتی: «ئه و پاره یه ی نه دایه بینیری. له و کاته دا هه ستمکرد که زۆری پیویستی به پاره یه... ئه و سئ هه زار رۆبله م پیندا بۆ ئه وهی ئه گه ر چه زی لیبوو له ماوهی ئه و مانگه دا بینیری. هه ر پیویستیش نه بوو دواتر ئه و قه رزه تووشی دله خورپه ی بکا.»

نامه هوی ته وای ئه و پرسیارانهی لئیکرا و ته وای و لامه کانی به وردی دووپاتبکه مه وه. ته نیا ده چمه سه ر کاکلی شایه دییه که.

وته کانی به م شیوه یه دریزه پیندا: «له سه ر ئه و باوه ره بووم که زۆر زوو پاره له باوکی وه رده گری و ئه و مه بله غه ده نیری. چونکه ده مزانی زۆر سادق و بن ته ماحه... له گه ل ئه وهی راستیشه زۆر وازی وازییه... به لام له گه ل ئه وه شدا بۆ پاره هه چکات دلاولم نه کردوووه و بریوی له وه زیاتریشم پیتی هه بووه. چونکه دلتیا بوو ئه و پاره یه له باوکی وه رده گری، له و باره وه چهنده

جار له گه‌ل من قسه‌یکرد. ده‌مزانى رقی له باوکیه‌تى و هه‌میشه له سه‌ر نه‌و باوه‌ره بوو باوکی زولمى لیکردوو و ده‌ستى به سه‌ر به‌شه مال‌ه‌که‌یدا گرتوو. من وه‌بیرم نایه هه‌ره‌شه‌ی له باوکی کردبى. دل‌نیام لای من باسى نه‌وه‌ی نه‌کردوو. نه‌گه‌ر له و کاته‌دا بهاتبايه بو لای من، سه‌بارت به و سى‌هزار رۆبله خاترجه‌م ده‌کرد، به‌لام به داخوه له و ماوه‌یه‌دا نه‌هات بو دیده‌نیم... منیش که و تبوومه بارودوخیکى ناله‌باره‌وه و نه‌مدتوانى بانگه‌یشتنى بکه‌م...» به ده‌نگیکى پته‌و و راشکاوانه‌وه دیسان دريژده‌ی به قسه‌کانى دایه‌وه: «له راستیدا هه‌قم نه‌بوو بو پاره بیخه‌مه ژیر گوشاره‌وه، چونکه پيشتر یارمه‌تیی دابووم و زیاتر له سى‌هزار رۆبلى دابوومى، هه‌روا خو‌م به به‌ر منه‌تى ده‌زانى. نه‌گه‌رچى له و کاته‌دا نه‌مدتوانى پيشبینى بکه‌م که ده‌که‌ومه بارودوخیکه‌وه و ده‌توانم قه‌ره‌بووى بکه‌مه‌وه و له منه‌تى بی‌مه‌ ده‌رى.» به ده‌نگیکى جینگزیا‌نه‌وه قسه‌ی ده‌کرد. هه‌ر له و کاته‌دا بوو فیتى یۆکوویچ ده‌ستیکرد به لى‌پرسینه‌وه‌ی.

فیتى یۆکوویچ، که هه‌ستى به شتیکی باش کردبوو، به ئارامى گوتى: «ئه‌م رووداوه لی‌ره له سه‌ره‌تای ئاشنا‌بو‌نتاندا رووى‌دا؟» ده‌بى لی‌ره‌دا له که‌وانه‌دا نه‌وه بلیم که (نه‌گه‌رچى فیتى یۆکوویچ به حیسابى کاترینا ئیوانا له پترزبۆرگه‌وه هینابوویان، به‌لام کاترینا ئیوانا مه‌سه‌له‌ی پینج‌ه‌زار رۆبله‌که‌ی پووش‌به‌سه‌ر کردبوو که نه‌و کاته «له‌به‌رده‌مى میتیادا به چۆکدا هاتبوو» و پارێزه‌ریش له‌و باره‌وه هېچى نه‌ده‌زانى. نه‌وه‌ش سه‌یر بوو ته‌نانه‌ت کاترینا ئیوانا خو‌شى هه‌تا دوایین سات نه‌یده‌زانى، له دادگا باسى نه‌و رووداوه ده‌کا یان نا، بۆیه چاوه‌روانى ئیلهامیکى له ناکاو بوو.)

نا، هه‌رگیز ناتوانم نه‌و ساتانه له بېر به‌رمه‌وه. ده‌ستیکرد به گێژانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که. هه‌موو شتیکی گوت، ته‌واوى نه‌و رووداوانه‌ی میتیا به ئالیووشای گوتبوو، ته‌نانه‌ت «به‌چۆکدا هاتنه‌که‌شى» و هۆیه‌که‌شى. باسى باوکی و باسى چوونه‌که‌ی بو لای میتیا. به‌لام باسى نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی هه‌ر نه‌کرد که میتیا به خوشکیدا هه‌والى لى‌ناردبوو و پيشنیاری کردبوو که ولچاکه

بۆ وەرگرتنی پارەکه کاترینا ئیوانا خۆی بچی بۆلای. تەنانەت ئاماژەشی
 پێتەکرد. بە دلفراوانییەکی تەواو و ە ئەو مەسەلەییە پووش بەسەر کرد و
 تەنانەت ەستی بە شەرمیش نەکرد و مەسەلەکەیی وا باسکرد کە خۆی بە
 شیوەییەکی لەناکاو، بەھیوای شتیک چوو بۆ لای ئەو ئەفسەرە لاوہ... تاکو
 داوای پارەکەیی لیککا. کەس شتی وای نەدیو! ەەر لەو کاتەدا کە گویم
 راگرتبوو، سەرپووم و ئازای ئەندامم وەلەرزین کەوت. ەموو حازریان گوی
 قولاغ بووبوون و ەولیان دەدا مووبەموو لە و تەکانی حالی بن. پووداویکی
 بیوینە بوو. تەنانەت لە کچیکیی سەربەخۆ و پۆحزلی وەک ئەویش، دان
 پیانانیکی ئاوا، ئەو جۆرە لەخۆبردوویی و فیداکارییە جیی باوەر نەبوو. بۆچی
 و بۆ کئی؟ بۆ ئەوێ پیاویک نەجات بەدا کە ئەو ەموو بیحورمەتی و
 سووکایەتییی پیکردبوو؟ بۆ ئەوێ ەەرچۆنیک بی لانیکەم بریک لە سزاکەیی
 داشکینی. لە راستیدا قەلافەتی ئەفسەریکی لاو - بەویەری ریزەوہ لە ەمبەر
 ئەو کچە پاک و بەستەزمانەدا تەعزیمی کرد و پینج ەزار رۆبلەکەیی پیشکەش
 کرد یانی تەواوی دار و نەداری خۆی - بەشیوەیی ھاودلانی و سەرنجراکیش
 زەق بۆوہ. بەلام... لەدلمی دابوو، ەستیشم دەکرد ئەم مەسەلەییە لەوانەییە لە
 داھاتوودا ببیتە ەوی بوختان، (لە راستیدا ەرواش بوو.) دواتر لە
 سەرانسەری شاردا بوو بە بنیشتە خۆشەکە و بە پیکەنینەوہ دەیانگوت ئەو
 بەسەرھاتە ناتەواو بوو و خاتو کاترینا ەمووی نەگیراوە تەوہ - یانی، ئەو
 ئەفسەرە لاوہ ویناچی «بە تەعزیم و ریز و حورمەتیکی خالی و خۆلییەوہ»
 ەیشتییتی ئەو خاتوونە شوخ و شەنگە برۆا. بەریز و ماقوولترین ژنانی
 شارەکەمان دەیانگوت: «وای دانین ەمووشی گیراوە تەوہ و ەچی
 لێنەپەراندووہ و بەسەرھاتەکەش ەەر ئەوہییە، بەلام دیسان لە کچیکیی عازەب
 ناوہشی تەوہ ئەو جۆرە ەلسوکەوت بکا و پی بنیتە مالی لاویکی رەبەنەوہ،
 تەنانەت ئەگەر بۆ ناچەتدانی باوکیشی بی!»

بلئی کاترینا ئیوانا بەو تیگەیشتوویی و وریاییەوہ، نەیزانیی خەلک و
 دەلین؟ حەتمەن لەوہ گەیشتووہ، سەرپرایی ئەوہش ھاتە سەر ئەوہی ەموو

شتیک بلی، هه‌لبه‌ت، ته‌واوی ئه‌و در‌دۆنگیه‌ دزیو و پرسووکایه‌تییانه له‌مه‌ر هه‌قیقه‌تی به‌سه‌ره‌اته‌که‌یه‌وه، دواتر په‌ره‌ی سه‌ند و هه‌ر له‌و کاته‌شه‌وه هه‌موان که‌وتنه‌ ژیرکاریه‌گری. به‌لام پارێزه‌ر و قازیبه‌کان، له‌ بیده‌نگیه‌کی پر له‌ پێز و تاراده‌یه‌ک شه‌رمه‌زارانه‌دا گوێیان له‌ کاترینا ئیوانا گرتبوو. دادوهر له‌ خۆی رانه‌دی ته‌نانه‌ت پرسیاریکیش سه‌باره‌ت به‌و مه‌سه‌له‌یه‌ بکا. فیتی یۆکوویچ کورته‌ کپنۆشیکی بۆ کاترینا ئیوانا برد. که‌م‌تاکورتنی سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌سته‌نابوو! کاره‌که‌ی زۆر به‌ باشی سه‌ری گرتبوو. سه‌باره‌ت به‌ که‌سیک که‌ دارونه‌داری خۆی که‌ پینج‌ه‌زار رۆبل بووه‌ به‌ ئه‌نگیزه‌یه‌کی ده‌ست‌و‌دل‌بازانه‌وه‌ پێشکه‌شی بکا و پاشان نیوه‌شه‌و بۆ دزینی سی‌ه‌زار رۆبل باوکی خۆی بکوژی ئه‌ندیشه‌یه‌کی دژواره‌ و له‌گه‌ل هه‌یچ راستیه‌ک یه‌ک‌ناگریته‌وه‌. فیتی یۆکوویچ هه‌ستیده‌کرد ئیستا ده‌توانی، لانیکه‌م تومه‌تی دزیه‌که‌ له‌ سه‌ر میتیا لایه‌. «په‌روه‌نده» که‌ ره‌والیکی جیاوازی به‌خۆوه‌ گرتبوو. شه‌پۆلیک له‌ هاودلی بۆ میتیا وه‌رێ که‌وتبوو. به‌لام سه‌باره‌ت به‌ میتیا... بۆیان باسکردم که‌ یه‌ک دوو جار له‌ کاتی قسه‌ کردنی کاترینا ئیوانادا هه‌ستاوه‌ته‌پێ و دیسان دانیشتۆته‌وه‌. سه‌ری به‌رداوه‌ته‌وه‌ و هه‌ردوو ده‌ستی به‌ به‌رچاوییه‌وه‌ گرتوه‌. به‌لام کاتیک شایه‌دی کۆتایی پێهات، له‌ ناکاو به‌ ده‌نگیکی گریانای و ده‌ست راداشتن بۆ لای کاترینا ئیوانا، هاواریکرد:

- کاتیا، بۆ ئاوا به‌ره‌و فه‌وتان پالتپۆه‌نام؟

دای له‌ هۆرژنی گریان و هۆلی دادگاکه‌ ده‌نگیداوه‌. له‌ ناکاو دانی به‌خۆیدا گرت و دیسان هاواریکرد:

- ئیستا ئیتر مه‌حکووم بووم!

پاشان به‌ ددانه‌چیره‌وه‌ ده‌ستی له‌ به‌ر سینگێ خۆی هه‌لپیکا و قیت‌وره‌پ له‌ سه‌ر جیی خۆی دانیشته‌وه‌. کاترینا ئیواناش له‌ نیو هۆلی دادگاکه‌دا مایه‌وه‌ و له‌ جیی خۆی دانیشته‌. ره‌نگی په‌ریبوو، به‌ خه‌مباری ملی به‌خوزدا گرتبوو.

ئەوانەى لە نزيككەوه دانىشتبوون، وتيان ماوهيهكى زۆر ئازاى ئەندامى دەلهزى. گرووشنكا بانگرا.

خەرىكم لە ڤووداويكى كتوپر نزيك دەبمەوه كه ويدهچى بيبته هۆى له نيو چوونى يهكجاريى ميبيا. چونكه لهو باوهڤهدام، هەموانيش هەر له سەر ئەو باوهڤهن تەواوى پاريزهڤهكانيش دواتر هەر ئەوهيان دەگوت. ئەگەر ئەو ڤووداوه نەقهومايه، تۆمەتبار لانيكەم دەبەخشرا. بەلام ئەوه هەلدهگرين بو دوايى. جارى چەند وشهيهك سەبارەت بە گرووشنكا.

ئەويش سەرەتا ڤهشپۆش بوو، شالايكى ڤهشى گرانبايى لەملى هالاندبوو. بە هەنگاوى نەرم و بيبهنگ و لەنجهيهكى ئارام و سۆنەئاسايى كه تايبهتى ژنانى نەرموتۆله، ڤۆيى بۆسەر سەكۆى شايهديدان. چاوى له سەرۆكى دادگا بربووى، بۆ لاي چەپ يان لاي راستى نەدەڤوانى. بە ڤرواى من لهو كاتەدا زۆر جوانى دەنواند. بەپيچەوانەى ئەوهى دواتر ژنان دەيانگوت، ڤيزهيهكيش ڤهنگى هەلنەبزڤكابوو. هەروها دەيانگوت ڤوخسارى گرزومۆن و تووره و ڤر لهڤق بووه. بە ڤرواى من توژى شيواوو، ئەويش بەو هۆيهوه كه دەيزانى ڤوانينى ئەم خەلكه چەنده پشكينهڤه و لەوهش گەيشتبوو كه هەموو تامەزرۆى دەمگۆ و قسه و قسه لۆكن. ئەو زۆر لەخۆبايى بوو و تاڤهتى ڤق و بيزاريى نەبوو. يهكى لهو كهسانه بوو كه لهگەل ديتنى ڤق و بيزارى وهك ئەسپەندەر دەڤهڤن و له ئاگرى تۆلهدا دەسووتين. هەلبەت شەرم و حەياش لهگۆڤيڤابوو، كهوايه سەير نەبوو ئەگەر جارجار لهبز و دەنگى دەگۆڤا. تاوى لهبزی تووڤه و تۆسن و ڤقئەستوورانه بوو، تاويكى تر نەرم و لەسەرەخۆ و لەخۆبوردوو. جارى وابوو جۆريك دەدوا، دەتگوت كهوتوتە ئەولاي بيبفافييهوه و گۆيى له هيچ شتيك نيبه؛ وهك ئەوهى هەستبكا: «هەرچى دەبى با ببى چش، قسهى خۆم دەكەم...» سەبارەت بە ئاشنايهتیی لهگەل فيؤدۆرڤاولوويچ كورت و كرمانجى گوتى: «هەمووى قۆڤيাতে، بۆ خەتاي من بوو ئەو دەستى لهكۆل نەدەكردمهوه؟» بەلام دواى دەقيقهيهك هاتهوه قسه: «هەمووى خەتاي من بوو. گالتهم بە هەردووکیان دەکرد. بە ئەويش و بە

باوکیشی، فریومدان و هەردووکیانم تووشی ئەو رۆژە ڕەشە کرد. ھۆکاری ئەو ڕووداوە من بووم.» سامسانۆفیش بە شیۆدیەک ناوی ھاتە گۆرپی. گرووشنکا جینگزیانە و ڕووەلمالدرانانە دەستیپیکردووە: «پێوھندی بە ھێچکەسەوھ نییە. ئەو نان بەدە و پارێزەر بوو، کاتیکی بیکەس و پاپەتی بووم و بنەمالەکەشم پشتیان تیکردم ئەو بالی وەسەر کیشام.» سەرۆکی دادگا بە شیۆدیەکی بەئەدەبانە پیتیگوت وەلامی پرسیارەکان راست و بی پینچ و پەنا بداتەو و باسی ئەوشتانە نەکا کە پێوھندی بە باسەکەوھ نییە، بۆیە گرووشنکا سوور ھەلگەرا و چاوی ترووسکە ی ھات.

ئەو پاکەتە سی ھەزار رۆبلەکی تێدا بوو، چاوی پینەکەوتبوو، بەلام لەو «قوربەسەری چارەڕەشە» بیستبوو کە فیۆدۆر پاولوویچ پاکەتیکی ھە یە سی ھەزار رۆبلی تێدا یە. «بەلام ھەمووی گەوجییەتی بوو. من پیکەنینم دەھات. تەواوی دنیا شی پیندایەم نەدەچووم بۆلای.»

دادوەر لینی پرسی: «مەبەستت لە «قوربەسەری چارەڕەش» کئیە؟»
 - ئەو خوێرییە بەرەللایە، ئیس میر دیاکوف، کە ئەریابەکە ی خۆی کوشت و دویشەو خۆی ھەلواسی.

ھەلبەت لەرپۆھە پرسیا ی لیکرا کە چ بەلگە یەکی ھە یە بۆ ئەو تۆمەتە راشکاوانە یە؛ بەلام دەرکەوت ھێچ بەلگە یەکی بۆ ئەو نییە.

گرووشنکا گوتی: «دیمیتری فیۆدۆر وویچ ئەو ی پیتیگۆتم؛ باو ەری پیکەن.» گوتیشی: «ئەو ژنە ی لیمان بوو ەرووی مەموزین، تووشی ئەو فەوتان و چارەڕەشییە ی کردووە؛ راستتان دەوی ھەمووی خەتای ئەو.»
 دەتگوت لە داخانا دەلەرزئی، رق و توورە یی بە دەنگییەو ە دیار بوو.
 دیسان لینیان پرسی مەبەستی کئیە.

- مەبەستم ئەو کچە یە، کاترینا ئیوانا. ناردی بە دوامدا، خولکی کردم بۆ چولکیت و شیرینی، دەویست ھەلمخەلەتینی. شەرم و حەیا نازانی، دەتوانم ئەو ەتان بۆ ڕوون کەمەو ە...

لیره سه‌رۆکی دادگا به رووناخۆشی وریایی پێدا ئاگای له قسه‌کانی بی. به‌لام ئەم ژنه به‌خه‌له له ناخه‌وه دلی هه‌لده‌قرچا و گوێی له‌و شتانه نه‌بوو. دادوهر به وه‌بیره‌هینه‌وه‌ی بابه‌تیک لێی پرسى: «ئهو کاته‌ی له ماکرۆیه ده‌ستگیر کرا، هه‌موو دیتیان و بیستیان له ژووره‌که‌ی ئەوه‌ر ده‌رپه‌ریت و گوراندت: «هه‌مووی خه‌تای ئەو بوو. ئیمه پێکه‌وه ده‌چین بۆ سیبیریا!» که‌وايه ئیوه باوه‌رتان کردبوو که ئەو باوکی خۆی کوشتووه؟»

گرووشنکا له ولامدا گوتی: «له بیرم نییه له‌و کاته‌دا چ هه‌ستیکم بووه. هه‌موو هاواریان ده‌کرد ئەو باوکی خۆی کوشتووه، منیش خۆم به تاوانبار زانی، پیموابوو له به‌ر خاتری من کوشتوویه‌تی. به‌لام کاتیک گوتی کاری من نییه، له‌رێوه باوه‌رم پێکرد، ئیستاش باوه‌ری پێده‌که‌م و هه‌میشه‌ش باوه‌رم پێیه‌تی. ئەو که‌سیک نییه درۆی به‌زادا بی.»

فیتی یۆکوویچ ده‌ستیکرد به لێپرسینه‌وه. له بیرمه جگه له پرسیا‌ری دیکه، سه‌باره‌ت به راکیتینیش پرسیا‌ری لێکرد و ئەو بیست و پینچ رۆبله‌ی «پیتدا بۆ ئەوه‌ی ئالکسی فیو‌دورۆویچ کارامازۆف بینی بۆلات.»

گرووشنکا، به‌رق و تووره‌یه‌وه به‌زی هاتی: «وه‌رگرتنی ئەو پاره‌یه سه‌یر نییه. ئەو هه‌میشه بۆ وه‌رگرتنی پاره ده‌هات بۆلام: هه‌موو مانگی لانیکه‌م سی رۆبلی به‌فیل و ته‌له‌که لێده‌ساندم. ئەویش زیاتر بۆ زره‌ق و به‌رق و خۆرانا‌ن: ئەوه‌نده‌ی بوو که بتوانی به‌بی یارمه‌تی من بژیوی خۆی دا‌بین کا.»

فیتی یۆکوویچ، له‌گه‌ل ئەوه‌ی هه‌ستی به‌شیوانی سه‌رۆکی دادگا کرد، پرسى: «چی وایله‌ده‌کردی ده‌ره‌ق به ئا‌غای راکیتین ئەوه‌نده ده‌ستودا‌باز بی؟»

- ئاخ‌ر ئەو کورپی پوورمه. به‌لام هه‌میشه دا‌وای لێده‌کردم ئەوه له‌لای که‌س با‌س نه‌که‌م، ئاخ‌ر من بۆ ئەو مایه‌ی سه‌رشۆری بووم.

ئهم راس‌تییه هه‌موانی تووشی سه‌رسو‌رمان کرد؛ نه له شار و نه له کلیسه هه‌چ که‌سیک له‌وه ئا‌گادار نه‌بوو. ته‌نانه‌ت میتیاش. گوتیان راکیتین

کاتی ئه وهی بیست له جیی خۆی وشک بوو و سوور هه لگه را. گرووشنکا بهر له هاتن بو نيو هۆلی دادگا، بیستبووی راکیتین به دژی میتیا شایه دی داوه، بویه ئه وداخه ی پی رشت. ته واری ئه و شوین دانانه ی قسه کانی راکیتین سه باره ت به بهرده داری و ئاژاوه ی سیاسی له پروسیا، له سه ر خه لکی دانابوو، به یه کجاری له نيو چوو. راکیتین له بهر چاوی خه لک بوو به تۆزی بهر با. فیتی یۆکوویچ گه شابوو: ئه م بابه ته ش په حمه تیکی خودایی بوو. لپرسینه وه ی گرووشنکا درێژه ی نه کیشا و هه لبه ت شایه دی دانه که شی شتیکی تازه ی تیدا نه بوو، به لام شوینیکی ناخۆشی له سه ر خه لکه که دانا؛ که شایه دی دانه که ی ته واو بوو دوور له کاترینا ئیوانا، دیسان دانیشه وه، سه دان چاوی قیناوی و تووره تییرامابوون. له سه ره تاوه تا کۆتایی شایه دی دانه که ی، میتیا زمانی نه گه را. چاوی له بهرده می بریبوو، و دانیشه تبوو ده تگوت بوته بهرد.

ئیوان فیۆدۆروویچ بانگرا بو شایه دی.

به دبه ختییه کی کتوپر

چاکتر وایه بلیم ئه و بهرله ئالیووشا بانگکرا بوو، به لام دهرگاوان به سه روکی دادگای راگه یاند که شایه د به هوئی نه خو شیییه وه ناتوانی له و ساته دا ئاماده بئ. به لام تۆزی بیته وه سه رخۆ ئاماده یه شایه دی بدا. به لام ده تگوت کهس گوئی له وه نه بووه و دواتر ئاشکرا بوو.

سه ره تا هاتنه ژووره وه ی سه رنجی که سی رانه کیشا. شایه دانی سه ره کی، به تایه ت ئه و دوو خاتوونه ره قبییه لیپرسینه وه یان له گه ل کرابوو. خه لکه که ئیتر ئه و کونچکاوییه ی پی شوویان نه مابوو و که م تا کورتی هه ستیان به ماندوو بوون ده کرد. هیشتا چهند شایه دی دیکه، که دوا ی ئه و هه موو لیپرسینه وه یه، ئیتر وینه ده چوو زانیاری زیاتر به دهسته وه بدن، پیویست بوو. کات تینه په ری. ئیوان فیؤدۆرۆویچ، بی ئه وه ی چاو له هه چکهس بکا، سه ری به ردابۆوه و هیواش و به هه نگاوی ورد، که له وه ده چوو له بیر و خه یالیکی خه ماویدا نوقم بی، به ره و سه کوئی شایه دیدان رۆیشت. جلوبه رگه که ی ناحه ز نه بوو، به لام رۆخساری لانیکه م شوینیکی ناخۆشی له سه ر من دانا: زه رد هه لگه رابوو، رهنگی مردووی لینیشتبوو. چاوی کز و لیل؛ سه ری هه لینا و به هیواشی چاوی به نیو دادگا که دا گیرا. ئالیووشا هه ستا سه ری و هه ناسه یه کی هه لکیشا: «په ککو!» ئه وه م له بیره، به لام هه چکهس نه دی.

سه روکی دادگا پیی راگه یاند که ئه و له و شایه دانه نییه که سویند بخوا، ده توانی وه لام بداته وه یان ئه گه ر پیخۆشینییه خوئی له و لامدانه وه ببویر.

به لَام ده بی له پرووی ویزدانه وه شایه دبییه که ی بدا و... ئیوان فیؤدورؤویچ گوئی شلکردبوو و به ماتی چاوی تئیرپیوو، به لَام پوخساری ورده ورده به بزه یه ک کرایه وه و هه رکه و ته کانی سه روکی دادگا ته واو بوو که به سه سورمانه وه چاوی لیده کرا، دای له قاقای پیکه نین و به دهنگیکی بهرز پرسیی: «دهی، چیی تریش؟»

بیده نگی بالی به سه ر دادگا که دا کیشابوو، هیچکس سرپوهی لیوه نه ده هات. شتیکی سه یر له گوریدا بوو. سه روکی دادگا نارپه حه تی خوی ده ربری و هه ر له و کاته دا که چاوی له زابت ده گپرا، گوتی:
- له وه ناچی حالتان باشی!

ئیوان فیؤدورؤویچ به ئارامی و پیزه وه له ناکاو وه لَامی دایه وه: «قوربان، خاترجه مبه. حالَم باشه و ده توانم مه به ستیکی سه رنجرا کیشتان بؤ باسکه م.»
سه روکی دادگا، هه روا به درپونگییه وه، له درپزه ی قسه کانیدا گوتی:
«قسه یه کی تایبه ت به ده سته وه یه؟»

ئیوان فیؤدورؤویچ سه ری داخست، تۆزی مات بوو، پاشان سه ری هه لینا و به منجه منج وه لَامی دایه وه:
- نا... قسه یه کی تایبه تم به ده سته وه نییه.

ده ستیانکرد به لئیرسینه وه. ئه ویش زور به کورتی و شیوه یه ک حاشا کردن وه لامیده دایه وه، به جوریک که جار له گه ل جار زیاتری بیزاریی پیوه دیار بوو. ئه گه رچی ماقوولانه وه لامیده دایه وه. وه لَامی زوربه ی پرسیاره کانی به «نازانم» ده دایه وه. سه باره ت به حساب و کیتابی میتیا و باوکی هیچ ئاگادارییه کی نه بوو. گوتی: «پیمخوشنه بوو خو له و کارانه هه لقوتینم.» له زمانی میتیای بیستبوو که هه ره شه ی له باوکی کردبوو. نه قلی ئه و سئ هه زار رۆبله ی نیو پا که ته که شی له ئیس میر دیاکوف بیستبوو که بؤ گرووشنکای داناوه.

به روانینیکی خه ماوییه وه، له ناکاو ده ستی له قسه هه لگرت: «نا، نا، هیچ، قسه یه کم نییه به عه رزی دادگای بگه یه نم.»

سه‌روکی دادگا گوتی: «وادیاره حالت باشنیه. تیده‌گم چ مه‌به‌ستیکت هه‌یه.» پاشان روویکرده دادوهر و پاریزهر تاکو داویان لیتیکا، ئە‌گەر به پیویستی ده‌زانن لیترسیینه‌وهی له‌گه‌ل بکه‌ن، به‌لام ئیوان له‌ناکاو به‌ده‌نگیکی گره‌وه داوایکرد:

گه‌وره‌م، لیمگه‌رین با بروم، حالم زور خراپه.

دوای ئەو قسانه، بی‌ئوهی چاوه‌رپی ودمی دادگا بی، وهرسوورا تاکو له‌دادگا برواته ده‌ری. به‌لام دوای هه‌لینانه‌وهی چهند هه‌نگاو، به‌ئارامی راوه‌ستا، وهک ئه‌وهی بریاریکی کتوپری دابی. به‌ئارامی زهرده‌یه‌کی گرت و گه‌رایه‌وه شوینه‌که‌ی خوی.

گه‌روره‌م؟ من وهکو کچه‌لادینیه‌که‌وام... ده‌زانی چیرۆکه‌که‌ی چۆنه؟ «هه‌لده‌ستم، ئە‌گەر پیمخۆشبی، ده‌روم ئە‌گەر پیمناخۆشبی.» ده‌یانویست کراسی بووکینی له‌به‌رکه‌ن و بیه‌ن بۆ کلیسه‌ بۆ ئه‌وهی بیده‌ن به‌شو، که‌چی له‌په‌ستا ده‌یگوت: «ئە‌گەر پیمخوش بیه‌لده‌ستم، ده‌روم ئە‌گەر پیمناخۆش بی.» ئەو چیرۆکه‌م له‌کتیبیکی فۆلکلوریدا خویندۆته‌وه.

سه‌روکی دادگا به‌له‌بزیکی تووره‌وه پرسیی: «مه‌به‌ستت چیه‌؟» ئیوان فیۆدۆروویچ له‌ناکاو به‌سته‌یه‌کی پاره‌له‌گیرفانی ده‌رهینا. «ده‌ی ئە‌مه، ئە‌مه‌ش پاره‌که... ئەو پاره‌یه‌ی له‌نیو پاکه‌ته‌که‌دا بوو» (به‌سه‌ر ئاماژه‌ی به‌و میزه‌کرد که‌به‌لگه‌و شته‌که‌ی له‌سه‌ر بوو) باوکم له‌سه‌ر ئە‌وه به‌کوشت چوو. ئەو پارانه‌له‌کوئ دانیتم؟ ئاغای زابت ها وهره‌بیگره.» زابت به‌سته‌که‌ی وهرگرت و دایه‌ده‌ست سه‌روکی دادگا.

سه‌روکی دادگا به‌سه‌رسورمانه‌وه پرسیی: «ئە‌گەر ئە‌مه‌ئەو پاره‌یه‌بی، له‌کوئیه‌که‌وتۆته‌ده‌ست ئیوه،

دوینی له‌ئیسیمیر دیاکوفی پیاوکۆژم وهرگرت... به‌ر له‌وه‌ی خوی بخنکینی، له‌لای بووم. ئەو باوکمانی کوشتووه، نه‌ک دیمیتری برام. ئەو باوکمانی کوشت و منیش ئەو کاره‌م پیکرد... کئ هه‌یه‌مردنی باوکی خوی به‌ئاوات

نه خوازی؟ له ناکاو سه روکی دادگا له ده می ده رپه ری: «ئه ری تو خو ت ده زانی ده لئی چی، تیکه لت نه کردوه؟»

- پیموایه ئه قلم پارسه نگ هه لئاگری و تیکه لیشم نه کردوه... زوریش له ئیوه باشتر ئه قلم کار ده کا هر نازانم چی له و زهینه چه په له ی ئیوه دایه... هه روه ها له ته وای ئه م روخساره دزیوانه ی دیکه شدا...» ئیوان رووی کرده خه لکه که و به رق و تووره یی و ددانه چیره وه گوتی: «باو کم کوژراوه و ئه وانه واده نوین ترسیان لینیشتووه. له گه ل یه کتریش هه روان و خو یان وا نیشان دده ن. درۆزنانه! هه موویان مردنی باوکیان به ئاوات ده خوازان، جانه وهریک جانه وهریکی دیکه هه لده لووشی... ئه گه ر مه سه له ی باوکوژی له گوړیدا نه بوایه، تووره ده بوون و به رووترشی به ره و مال ده بوونه وه. ئه وانه شانویان ده وی! نان و لو تی بازارپیان ده وی.» ئه وه من ئیستا قسه ده که م! ئاوتان نییه. له ری خودادا چورئ ئاوم ده نی، گه رووم وشک بووه!» له ناکاو به هه ردوو دهستی توند سه ری خو ی گرت.

زابت له ریوه چوو بو لای. ئالیوشا هه ستا سه ری و نه راندی: «حالی باش نییه. باوه ر به قسه کانی مه که ن: یاوی می شک ی هه یه.» کاترینا ئیوان بی ئیختیار هه ستا و له ترسانا له جیی خو ی وشک بووبوو و چاوی له ئیوان فیؤدورویچ بریبوو. میتیاش هه ستا سه ری و تامه زرویانه چاوی له براکه ی ده کرد و به بزیه کی سه رسورماوانه وه گو یی بو راگرتبوو.

ئیوان دهستی کرده وه به قسه کردن: «خه متان نه بی. شی ت نه بووم، من ته نیا قاتلم و به س.» له ناکاو به ده لیله وه گوتیشی: «چاوه روانیتان له قاتلیک نه بی زمان پارانه وه بدوی.» به شیوه یه کی سه یر دای له قاقای پیکه نین.

دادوه به شله ژانیکی ئاشکراوه سه ری له سه روکی دادگا برده پینشی. دوو قازی دیکه ش به شله ژاوی ده ستیان کرد به سرتوخورت. فیتی یوکوویچ

۳- رومیه کان داوی نان و لو تی بازارپیان ده کرد، قه یسه رانی رومی ش بو یان دابین ده کردن، بو ئه وه ی خه لکی رازی راگرن.

هه روا که گوئی راگرتبوو، گوئی قولاغ راوهستا: بیدهنگییه کی پر له چاوه پروانی هۆله کهی داگرت. سه روکی دادگا به په له خوی راسته وپاسته کرد:

- کاکي شایه د، قسه کانت ری تیناچی و تیشیناگه یین. ئەگەر ده توانی تۆزی له سه ره خو به وردی رووداوه که بگیره وه... هه له بهت ئەگەر قسه یه کت بۆ گوتن پی بی. قسه کانت چۆن ده سه لمینی... ئەگەر له راستیدا په ریشان حال بییت؟

«ده رده که هه ر ئە وه یه، به لگه م به ده سه ته وه نییه. ئەو ئیسمیر دیا کوفه سه گه ش له و دنیا یه دی که وه به لگه یه ک ناخاته پا که تیکه وه و بو تانی بنی ری.»

ئیه جگه له پا که ت بیر له هیه چ شتیکی دی که نا که نه وه پا که تیکیان به سه.»

ئیوان به شیوه یه کی مات و خه یالاوی بزهی هاتی و دریزهی پیدا: «شایه دم نییه... مه گین شایه د ته نیا که سیک.»

شایه ده که ت کتیه؟

ئیوان گوئی: «عالیجه ناب، شایه ده که م کلکی هیه، ئە وه ش به پیچه وانه ی ری سایی باوه! n'existe point le diable» له نا کاو گو تیشی: «گوئی مه ده نی. ئەو شه ی تانیکی هیچو پووچ و فه قیرۆ که یه.» پاشان ده ستی له پیکه نین هه لگرت و وه ک ئە وه ی به شیوه یه کی نهینی قسه بکا، دریزهی پیدا: «بیگومان لی ریه، په نگه له ژیر ئەو می زه دا بی که به لگه کانی له سه ره. ئەگەر له وئ دانه نیسی، ئە ی له کوئی دانیسی؟ گویتان له من بی. پیمگوت نامه وئ بیده نگ بم، ئە ویش سه باره ت به گو رانکاری کتوپری زه ویناسی قسه ی ده کرد... گه لحو! یاللا ئەو رمووزنه نه جات دهن... خه ریکی خویندنی سروود بووه. هه ر له بهر ئە وه یه دلئ بی خه مه! راست وه ک ئەو مه سه ته گه رۆ که ی له سه ر شه قام هاوار ده کا: «وانکا چوو ه بۆ پترزبۆرگ»، منیش بۆ دوو چرکه چیژ وه رگرتن میلیاردها میلیار د به دم. من نانس! په کو، سه ره له بهری ئەو مه سه له یه گه و جانه یه! یاللا به جیی ئەو قولبه ستمکه ن! خو له خورا نه هاتووم... بۆ، بۆ هه موو شتی ک ئاوا گه و جانه یه...»

پاشان به شینهیی و ئەگەر بکری بلیین خەمبارانە، دەستیکرد بە چاوگیران بە دەوری خۆیدا. بەلام دادگا بە جاری شلەژا بوو، ئالیوشا بە پەله چوو بۆلای، بەلام زابته که قۆلی ئیوانی گرتبوو.

ئیوان چاوی لە چاوی براکهی بری و گوراندی: «بۆ وا دهکهی؟ له ناکاو شانی زابتی گرت و دای به عەرزدا. بەلام پۆلیس لەوئ ئامادەبوون و دەستبەجئ ئیوانیان قۆلبەستکرد. بە توورەیی دەینەراند. هەتا بردیانە دەری، هەر نەراندی و کەس نەیدەزانی دەلی چی.

دادگا بە جاری شلەژا. ئەوێ روویدا هەموویم بە جوانی لە بیر نەماوه. خۆشم تووشی دلەخوریە بووبووم و نەمدەتوانی پی و شوینی مەسەلەکه بگرم. بەلام دەزانم دواي تاویک، هەموو شتیکی هەمیسان ئارامبووه و هەمووان تیگەیشتن چ رووداویک قەوماوه، زابت بۆ سەرکۆنە کردنی فەرمی هاتە نیو هۆلی دادگاگەوه، ئەگەرچی ماقوولانە گوتی که حالی شایه زۆر باش بووه و دوکتۆر سەعاتیک لەمەوبەر فەحسی کردووه، بەلام بەرله هاتنه نیو هۆلی دادگاگەوه له پەستا قەسە کردووه. بەجۆریک که نەکراوه پیتشینی ئەو بارودۆخه بکری. ئەویش له راستیدا، زۆری پیتداگری له سەر شایه دیدان کردووه. بەلام بەر لهوێ خەلکه که خاوبینەوه و ئەو دیمەنەیان لە بیر بچیتەوه، رووداویکی دیکە قەوما. کاترینا ئیوانا تووشی هیرشی عەسەبی بوو. هۆن هۆن دەگریا و دەقیژاند، بەلام نەیدەویست لە دادگا برواته دەری. هەولیدەدا و دەپارایەوه دەرینەکەن. لە ناکاو بە دەنگی بەرز بە سەرۆکی دادگای گوت: «دەبی شایه دبیەکی دیکە بدەم، ئەویش زۆر خیرا!... ئەوهش بەلگەیهک، نامەیه... هانی بیخویننەوه، زووکەن زوو! نامەیی ئەو پموزنەیه... ئەو پیاوێ هۆ لهوینی!» ئامارەیی بە میتیا کرد. «ئەو بوو باوکی خۆی کوشت، بە خویندنهوێ ئەو نامەیه تیدەگەن. بۆی نووسیم چۆن دەیههوی باوکی بکوژی! بەلام ئەوهی دیکەیان نەخۆشه. میتشی کار ناکا. سی رۆژه زانیومه شیواوه!» کاترینا ئیوانا، بە دلەخوریەوه هەروا دەینەراند.

زابت نامه‌کەى له کاترینا ئیوانا وەرگرت که بۆ سەرۆکی دادگای پاداشتبوو. ئەویش له سەر کورسییەکە دانیشته‌وه و هەردوو دەستی بە دەموچاویە‌وه گرت، لەگەڵ ئە‌وهی ئازای ئەندامی دە‌لەرزییە‌وه و لە ترسی ئە‌وهی له دادگای بەرنه‌ دە‌ری، گریانە‌کە‌ی خۆی دە‌خوارده‌وه. هەر بۆیە له بەر خۆیە‌وه به‌ نە‌رمی فرمیسکی هە‌ل‌ده‌‌وه‌راند. ئە‌و بە‌لگە‌یە‌ی که پادەستی دادگای کرد، هەر ئە‌و نامە‌یە‌ بوو که میتیا له مە‌یخانە‌ی میتروپۆلیس نووسی‌بووی. ئیوان فیۆدۆرۆ‌ویچ وە‌ک «بۆرهانی بیرکاری» باسی ئە‌وهی کردبوو، مخابن...! پە‌وتە‌کە‌ به‌و بارە‌دا شکایە‌وه و گ‌لۆ‌لە‌ی میتیا کە‌وتە‌ لیژنی. ئە‌گەر به‌ هۆی ئە‌و نامە‌یە‌وه نە‌بوا‌یە، له‌وانه‌ بوو چاره‌نووسی بگۆ‌ردری و فحیل بێ، یان لانیکە‌م سزاکە‌ی زۆر مە‌ترسیدار نە‌ده‌بوو. دوو پاتیدە‌کە‌ مە‌وه، تیگە‌یشتن له‌ هە‌موو پ‌وودا‌وه ورد و درشتە‌کان دژوار بوو. ئە‌وهی له‌ درێژە‌ی دادگایی کردنە‌کە‌دا پ‌وویدا، هە‌روا له‌ زە‌ینمدا تیکە‌ل‌‌و‌پیکە‌ل‌ بووه. پێ‌موا‌یە‌ سەرۆکی دادگا ئە‌و بە‌لگە‌یە‌ی دە‌ستا‌و‌دە‌ست پێ‌شان هە‌موو قازی و پاریزەر و لیژنە‌ی دا‌و‌ه‌ران دا‌بوو. تە‌نیا شتیک که به‌ جوانی له‌ بیرم ما‌وه، شێ‌وه‌ی لێ‌رسینە‌وه‌یان له‌ شایە‌دە‌کان بوو. کاترینا ئیوانا، له‌ وه‌لامی سەرۆکی دادگادا که لێ‌ی پرسى حالت به‌ ته‌واوی هاتۆ‌ته‌وه‌ سە‌رخۆ‌یان نا، بێ‌سە‌‌برانه‌ گوتی: «ئامادە‌م، بە‌لێ‌ ئامادە‌م!» هە‌روه‌ها گوتی: «بۆ‌ و‌لام دانە‌وه‌تان دانامینم.» دیار بوو هە‌روا دە‌ترسێ، نە‌کا نە‌هێ‌لن شایە‌دیە‌کە‌ی بە‌دا. دا‌و‌ایان لێ‌کرد بە‌‌وردی بۆ‌یان با‌سبکا ئە‌و نامە‌یە‌ چی بوو و بە‌پێ‌ی چ هە‌لومە‌رجیک به‌ دە‌ستی گە‌یشتوو.

«پ‌وژیک بە‌رله‌ پ‌وودا‌وه‌کە‌ به‌ دە‌ستم گە‌یشت، بە‌لام ئە‌وهی پ‌وژی پێ‌شتری نووسی‌بوو، له‌ مە‌یخانە‌ - یانی، دوو پ‌وژ بە‌رله‌وه‌ی ئە‌و تا‌وانه‌ ئە‌نجامیدا.» به‌ هە‌ناسه‌ ب‌رکێ‌وه‌ دە‌نگی هە‌لێ‌نا: «چا‌و‌ لێ‌کە‌ن، له‌ سەر سیاییه‌کە‌ نویسی‌ویە‌تی، ئە‌و کاتە‌ رقی له‌ من بووه. چونکه ئە‌و سێ‌ه‌زار پ‌و‌بلە‌ش به‌ من قە‌زدار بوو... ئاخ، له‌ بە‌ر خ‌و‌یریه‌تی خۆی، خە‌فە‌تی ئە‌و سێ‌ه‌زار پ‌و‌بلە‌ دا‌یگرتبوو و دنیا‌ی له‌ خۆی کردبووه‌ چە‌رمه‌چۆ‌له‌کە‌. چیرۆکی ئە‌و سێ‌ه‌زار

پوڤلهش بهم شيوهيه بوو. تكاتان ليدهكهه، گويم بو شلکهن. سي حهوتوو بهرله وهی باوکی بکووژی، بهیانی زووهات بو لام. دهمزانی پیویستی به پارهیه و بو چی دهوی. بهلی، بهلی. بو ئه وهی دلی ئه و جانه وه ره ودهدستیینی و له گه ل خووی بیبا. دهمزانی دهره ق به من غایه ن بووه و ئیستاش دهیه وی لیم جیابیته وه. ئه وهش من بووم من، که ئه و پارهیه م پیدئا، به و بونه وه پیدئا که بینیری بو خوشکم له مؤسکو. چاوم له چاوی بری و گوتم هه رکاتیک پی خۆشبوو ده توانی بینیری. «مانگیکیش بخایه نی گرینگ نییه.» مه گین ده کرئ تینه گه یشتی چاو له چاو پیمگوت: «تو ئه و پارهیه ت بو ئه وه ده وی خه یانه تم پیبکه ی و له گه ل ئه و ده عبایه یه ک که وی، که وایه فه رموو ئه وهش پاره. خوم پیتده دم. ئه گه ر ئه وه نده خویری و بی ئابروو بووی که بتوانی وه ربیگری، هانی وه ریگره! دهمویست بیسه لمینم ئه و چی بوو و چی روویده دا؟ وه ریگرت، وه ریگرت و به شه ویک له گه ل ئه و ده عبایه له ئاوی کرد... به لام دهیزانی. دهیزانی له هه موو شتیک ئاگادارم. خاترجه م بن ئه وهشی دهزانی، دهیزانی بویه ئه و پارهیه ی دهمی تاکو تاقیکه مه وه. بو ئه وهی تیبا یانی ئه وه نده خویری و بی ئابروو بووه که ئه و پارهیه له من وه رده گری. چاوم له چاوی بری، ئه ویش چاوی له چاوم کرد، ئه وانه ی هه مووی له چاومدا خوینده وه و وه ریگرت. پاره که ی لیوه رگرت و رویشت!» میتیا له ناکاو نه راندی: «راست ده که ی کاتیا، چاوم له چاوت بری و دهمزانی بی ئابرووم ده که ی، سه ره رای ئه وهش پاره که م لیوه رگرتی. وه ک مرو فیکي هه رزه و هیچوپوچ هه قته رقت لیمی. هه مووتان جیی خویه تی رقتان لیمی، هه قی خومه!»

سه روکی دادگا دهنگی هه لیتا: «تومه تبار، جاریکی دیکه قسه ت له دم بیته ده ری، فه رمانده دم له دادگا بته که نه ده ری.»

کاتیا به هه له پرووکی له دریزه ی قسه کانیدا گوتی: «ئه و پارهیه بو ئه و مایه ی ئازار بوو. ده یویست بمداته وه، ئه وه شکی تیدا نییه، به لام بو ئه و ده عبایه ش پاره ی پیویست بوو. هه ر بویه باوکی خووی کوشت، به لام پاره که ی

منی نه دایه وه و له گهل ئه و جانه وهره چوو بۆ ئه و دئییه و له وئ قولبه سترکرا. ئه و پارهیه دواى کوشتنى باوکی دزیبووی، دیسان له وئ ئاواى کرد. پوژیک بهرله کوشتنى باوکی، ئه م نامهیهی بۆ نووسیم. نامه کهی به مهستی نووسیوو. هه رکه خویندمه وه بۆم ده رکه وت. به رق و بیزاریه وه نووسیوو، ههستی به دلناییش کردبوو که ته نانه ت ئه گه ر باوکیشی بکوژئ پیشان که سی نادم. ئه گه ر بیزانیایه ئاشکرایده که م بۆی نه ده نووسیم. چونکه دهیزانى نامه وئ توله ی لیبکه مه وه و له نیوی به رم! ئیوه خو تان بیخویننه وه، به وردی - تکاتان لیده که م، زور به وردی - با بۆتان ده رکه وئ چون خوئ نووسیویه تی و گو تویه باوکی ده کوژئ و ده زانی پاره که شی له کوئ داناوه. تکاتان لیده که م، به سه ریدا تیمه په پرن، رسته یه کی تیدایه: «هه ر ئه وه نده ئیوان بروا ده یکوژم.» که وایه، هه ر له پیشدا بیری له جوړی کوشتنه که ی کردو ته وه.» کاترینا ئیوانا ئه م رسته یه ی دوا یی به سه رکه و تنیکی تال و شه روورانه وه له بهر ده می دادگادا ده ربری. به لئ! دیار بوو دیر به دیری ئه و نامه یه ی خویندبووه و له مانا نه ئینییه کانی گه یشتبوو. «ئه گه ر مه ست نه بوایه، ئه و نامه یه ی بۆ نه ده نووسیم؛ به لام بروان، بهرله تاوانه که هه موو شتیکی مووبه موو باسکردوو، راست به وشیه وه دواتر دهستی بۆ ئه و تاوانه برد.» به شیوه یه کی شیتانه ش گو تی: «سیناریویه کی ته واوا!»

ئه و ئیستا کاردانه وه ی دوا یی به لاوه گرینگ نه بوو، ئه گه رچی، بی ئه وه ی دل له دل بدا، ئه و ئاکامه ی ته نانه ت له مانگیگ له مه وه به ره وه پیشینی کردبوو، چونکه ته نانه ت ئه و کاته ش، ره نگه، له رقدا له رزیبی و بیری کردبیته وه که پوژئ دادگایی نامه که نیشاندده ا یان نا. ئیستاش ئه وه که وتبووه ئه ولای بیتفاقیه وه. له بیرمه میرزابنووس نامه که ی به دهنگیکی بهرز خوینده وه، پیموایه، راست له دوا ی ته واو بوونی قسه کانی، ئه و نامه یه شو ئینیکی سهیری له سه ر دانان. له میتیایان پرسى که دانی پێ دا ده نئ ئه و نامه یه ی نووسیوه. میتیا به دهنگیکی بهرز گو تی: «نامه ی منه، نامه ی من! ئه گه ر مه ست نه بوایه م نه مده نووسی!... کاتیا، له بهر زور هو رقمان له یه کتر بوو به لام

سویند دهخۆم، سویند دهخۆم که تهنانهت کاتیک رقیشم لیت بوو، هر خۆشم دهویستی. بهلام تو منت خۆش نهدهویست!»

میتیا ههروا که هیواپرآوانه دهستی خۆی ههلهدهگوشی، خۆی خسته سهر کورسییه که و دانیشت. دادهر و پاریزهر دهستیانکرد به لیپرسیینهوهی کاترینا ئیوانا، دهیانویست روون بیتهوه، چ شتییک هانیداوه بهرلهوهی بهلگهیهکی ئاوا ئاشکرا بکا، بهو لهبز و حالته جیوازهوه شایه دیداوه.

کاتیا وهک ژنیکی دهلووکار قیژاندی: «ئه ری، ئه ری. درۆمکرد. بهپیچهوانه ی ویستی خۆم و ویزدان و ئابرووم درۆم کرد، بهلام دهویست نه جاتیدهم، چونکه ئه و زۆری رق له من بووه و به سووکی زانیوم! په ککو چ سووکایه تیبیه کی پیکردووم. هه میشه به سووکی زانیوم. ئه وهش بزنان ههر له و کاته وه که بۆ پاره له هه مبه ریا به چۆکدا هاتم و کرپنۆشم بۆ برد، سووک بووم له بهرچاوی. دهزانم، ههر ئه و کاته له رپوه هه ستمپیکرد، بهلام هه تا ماوه یه کی زۆر باوه ریم نه ده کرد. زۆر جار له چاویدا ده مخوینده وه: «به ویستی خۆت هاتی.» کاتیا ئیتر وهک شیت و هار، به رقیکی ئه ستوره وه دهدوا و که وتبووه هه ناسه برکی: «په ککو، ئه قلی به وه نه شکا، بۆ چووم بۆلای؟ چونکه ناتوانی له خوی بییه تی و هه رزه یی زیاتر له شتیکی تر بگا، منی وهک خۆی چاوی لیکرد، پینیابوو هه موو وهک خۆی وان! ته نیا له بهر ئه وهش دهویست زه ماوه ندهم له گه ل بکا، چونکه دهیزانی مال و سامانیکی زۆرم به میرات پینبراوه. ههر له بهر ئه وه بوو، دهزانم، هه میشه پینیابوو به وه یه وه دهیه وه ی ژبانی هاو به شم له گه ل پیکینی. ئاخ! ئه وه مرو فیککی درنده یه! چونکه ئه و رۆژه له بهر ناچاری چووم بۆلای، هه میشه له سهر ئه و باوه ره بووه هه تا ئاخری ته مه نم سه رم له حاندی هه لئایه و له پوویا هه ست به شه رمه زاری ده که م و ده له رزم. هه قیشیه تی هه تا ئاخری ته مه ن به سووک و چرووکم بزانی و خۆی له من به زیاتر بزانی. ههر له بهر ئه وه دهویست زه ماوه ندهم له گه ل بکا! هه روایه! وهک رۆژ لیم روونه هه روایه! هه ولما به ئه شقه که م به سه ریدا زالیم. ئه شقیک که حه د و که وشه ن ناناسی. ته نه نه ت

هه ولدا چاوپۆشی له بئو هه فاییه که ی بکه م؛ به لام هیچ تیناگا، هیچ! هه به راستیش چۆن دهیتوانی تینگا؟ ئەو پمووزنه! ئەو نامهیه ئیوارهی پۆژی دوایی به دهستم گه یشت: له مه یخانه که وه بۆیان هینام - ئەو پۆژدهش به یانییه که ی، ته نیا ئەو پۆژه به یانی ده مویست لئی خوشبم و چاوپۆشی له هه موو شتیک بکه م، هه موو شتیک - ته نانهت خه یانه ته که شی!»

سه روکی دادگا و دادوهر، هه له بهت هه ولایندا ئارامی بکه نه وه. ناتوانم له و فک رهش خۆ ببویرم که هه موویان هه ستیان به شه رمه زاری ده کرد گو ی له و جۆره دانپیانانه ده گرن. له بیرمه ده یانگوت: «تینده گه ین چه ندهت بۆ دژواره؛ دلنیا به هاودلین له گه لتا،» سه ره رای ئەوانهش شایه دییان له زمانی ئەو ژنه توو په و ورینه بیژه ده رکیشا. ئەو ئاخری به شیوه یه کی پوون و ئاشکرا که زۆر جار وهک بلئی بۆ تاقه ساتیک له و بارودۆخانه دا پوو دها، گوتی که ئیوان فیو دۆروویچ له دوومانگی رابردوودا، زۆری هه ولدا وه بۆ نه جاتدانی برا «درهنده و پیاو کوژ» هکه ی، بۆیه وهک شی ی لئ هاتوو ه و به جار ی تیکه لی کردوو ه.

«خۆی ئازارده دا. هه میشه هه ولیده دا سزای برا که ی که مبه کاته وه و لای من دانی پیدابنی که ئەویش هیچ کاتی باوکی خۆش نه ویستوو ه، له وانه یه به ئاواتیسه وه بووبی بمری. ئەگه ر بزانه چ ویژدانیکی قوولی هه یه! به ویژدانی، خۆی ئازار ده دا! هه موو شتیک ی پیگوتم، هه موو شتیک! هه موو پۆژیک ده هات و وهک ته نیا دۆستی خۆی ده رده لئ بۆ ده کردم.» کاترینا ئیوانا، جینگزیانه و له پر هاواریکرد: «بۆ من شانازییه که ته نیا دۆستی ئەوم.» چاوی ترووسکه ی هات: «دوو جار چوو ه بۆ دیدهنی ئیس میر دیاکوف. پۆژیک هات بۆلام و گوتی: ئەگه ر به جیی برا که م ئیس میر دیاکوف ئەو قه تلّه ی بکردبایه (چۆن ئەو ده مگو یه ده که وته سه رده می خه لک که ئەو کاره کاری ئیس میر دیاکوفه. په نگه منیش تاوانبار بم، چونکه ئیس میر دیاکوف ده یزانی رقم له باوکه م و په نگه باوه ریشی کردبی که مه رگی باوکه م به ئاوات ده خوزام؛ ئەو کاته ئەو نامه یه م ده رهینا و پیشاندا. سه تاسهت قانع بوو که

کارکاری براکه‌ی بووه و زۆریش به‌و مه‌سه‌له‌یه دلگران بوو. ئەوه‌شی بۆ تاملنه‌ده‌کرا که براکه‌ی باوک‌کوژ بێ! حه‌وتوو‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر بۆم ده‌رکه‌وت ئەو مه‌سه‌له‌یه خه‌ریکه نه‌خۆشی ده‌خا و رۆحی ئازار ده‌دا. چه‌ند رۆژ له‌مه‌وبه‌ر له‌ حزووری مندا قسه‌ی دژمان و قسه‌ی ناحه‌زی ده‌کرد. تیگه‌یشتم خه‌ریکه ئەقلی له‌ ده‌ستده‌دا. به‌لام‌ولادا هه‌لده‌سوورا و ورینه‌ی ده‌کرد. دیتبوویان به‌ کۆلان و شه‌قاما ده‌سوورپیته‌وه و له‌ به‌ر خۆیه‌وه قسه‌ ده‌کا. دوکتۆری مۆسکۆبی دوینی له‌ سه‌ر داوای من فه‌حسیکرد و گوتی خه‌ریکه تووشی یاوی می‌شک ده‌بی، هه‌مووشی له‌تاوی ئەو، له‌تاوی ئەورمووزنه‌ وای لیها‌تووه! دویشه‌و ئاگادار بوو که ئیسمیر دیاکۆف مردووه! ئەو هه‌واله‌ش وای داترووسکاند و زه‌بریکی کاریگه‌ر بوو له‌ سه‌ر رۆحی، به‌ جارێ شیتی کرد... هه‌مووشی له‌تاوی ئەورمووزنه، هه‌مووشی له‌ به‌ر خاتری نه‌جاتدانی ئەورمووزنه‌ تووشی ئەو ئازاره‌ بوو!»

ناخ، هه‌لبه‌ت سه‌ره‌له‌دانی ئەو جووره‌ دانپیانان و راستی‌گوتنه‌ له‌ ماوه‌ی ته‌مه‌ندا ته‌نیا یه‌ک‌جار بۆ مرو‌ف ده‌لوی. بۆ وینه‌ له‌سه‌ره‌مه‌رگدا کاتی وه‌ریکه‌وتن به‌ره‌و پای سیداره! به‌لام ئەوه‌ خووخده‌ی کاتیا بوو، ئەو ساته‌ش له‌ ژیانیدا له‌و جووره‌ ساتانه‌ بوو. ئەو هه‌ر ئەو کاتیا فیداکار و له‌خۆبوردووه‌ بوو که بۆ نه‌جاتدانی باوکی چووه‌ ژیر منه‌تی لاویکی خویری و هه‌له‌خه‌رجه‌وه؛ هه‌ر ئەو کاتیایه‌ی به‌ر له‌م شایه‌دیدانه‌ به‌ هۆی حه‌یا و ده‌مارزلییه‌وه، باسی کرده‌وه‌ی که‌ریمان‌ه‌ی میتیای کرد و له‌ هه‌مبه‌ر ئەو عاله‌مه‌دا له‌ خۆی و له‌ حه‌یای کچانه‌ی خۆی گوزه‌رابوو، به‌و هیوایه‌ برێک له‌ قورسای تاونه‌که‌ی که‌مکاته‌وه. ئیستاش، ئەوا دیسان له‌خۆبوردووی ده‌نواند، به‌لام ئەم‌جاره‌ بۆ که‌سینکی دیکه‌ و په‌نگه‌ هه‌ر ئیستا. په‌نگه‌ ته‌نیا له‌م ساته‌دا هه‌ستی کرد و تیگه‌یشت که ئەو که‌سه‌ چه‌نده‌ له‌ لای خۆشه‌ویسته! له‌ به‌ر خاتری ئەو له‌ ترسانا له‌ خۆی گوزه‌را، چونکه‌ کتوپر بۆی ده‌رکه‌وت بوو به‌و دانپیانانه‌ی که ئەو کاره‌ کاری براکه‌ی نییه‌ و باوکی به‌ ده‌ستی ئەم له‌

نیو چووه، به جارئ خوی فهوتاندبوو. لهخوږدوویی نواند بو ئهوهی ئهه
نهجاتبدا. تاكو نوابانگی به چاكه رۆیشتووی ئهه نهجاتبدا.

سه ره پای ئههوانهش دوو دلییه کی به سام گازی له مینشکی پیوا دهگرت -
بلی کاتیا سه بارهت به پیوهندی رابردووی خوی و میتیا رۆیکردبی؟ -
پرسیاره که ئهه بو. نا، کاتیک به دهنگی بهرز گوتی به هوی ئهه کړنوش
بردنه وه له بهر چاوی میتیا سووکبووه، به ئانقهست تومه تباری نه کردبوو!
خوی باوه ری به وه بو. ته واو قه ناعه تی به و شته هینابوو. پهنگه له کاتی
ئهه کړنوشه وه - که میتیای ساویکه، ته نانهت ئهه کاته ش که تاریفی ده کرد،
له دله وه پینیکه نیوه و به چاوی سووک ته ماشای کردوه. خوشه ویستی ئهه
بو میتیا خوشه ویستییه کی دوو پو بوو که ته نیا به هوی غرووره وه، به هوی
غرووریکي برینداره وه بو، ئهه ئه شقه ش هیچ کوی له ئه شق ناچی، به لکو له
توله دهچی. ئاخ! پهنگه ئهه ئه شقه دووی به بشبوایه ته ئه شقیکی راسته قینه،
پهنگه ئهه وهش ئاواتی گه وره و گرانی کاتیا بووی، به لام بیوه فایی میتیا به
جاری دلی بریندار کردبوو، بویه دلی نهیده توانی له میتیا ببورئ. کاتی توله
به شیوهیه کی کتوپر به سه ریدا زالوو و ته واوی ئهه داخ و وهره مانه ی له
دلی ئهه ژنه سووکایه تی پیکراوه دا که له که بووبوو، له ناکاو بوو به گریژین و
دهرک و دیواری رۆحی شه فکرد. راستی له میتیا گوت، به لام خوشی پی
تیوه چوو، تیوه گلا. له گه ل نیشته وهی بلیسه ی رقه که ی و دهر برینی ههستی،
کولوکوی ناخی نیشته وه و شهرم سه رتاپای داگرت و له ناخه وه ههلی
چوقاند. دیسان هیژشی عه سه بی روهی تیکرده وه: دهستی کرد به گریان و
کهوت به زه ویدا و له دادگا که بردیانه ده ری.

هه ره له و کاته دا گروه شنکا، به ره له وهی فریا که ون پیشی پیبگرن، هه لات بو
لای میتیا و به دهم نک و ناله وه گوتی: «میتیا دیتت ئهه ماره خال و میل جوانه
چونی پیوه دای؟» هه ره له و کاته دا له رقا ده له رزی، روهی کرده قازیه کان
نه راندی: «فه رمون، پیشانیدان کییه!» به ئامازه یه کی سه رۆکی دادگا بردیانه
ده ری. نهیده وهیست برواته ده ری و خوی ده کیشا بو لای میتیا. میتیاش

نالەيهكى ليوه هات و هەولیدا بچى بۆلای، بەلام لە جىي خۆى دايان نيشاندەوه

بەلى، پيموايه ئەو ژنانەى بۆ دىتنى ئەم شانۆيه هاتبوون، حەتمەن بەدليان بووه چونكە شانۆيهكى سەرنجراكيش بوو. ئەمجار دوكتۆرى مۆسكۆيى هاته شەر شانۆ، پيموايه سەرۆكى دادگا پيشتر زابتي نارذبوو بە شوينيدا، بۆ ئەوهى چاوى بە ئيوان فيؤدۆرۆويچ بکهوئ. دوکتۆر دواى فەحسکردن گوتى ئيوان تووشى ياويكى قورسى ميشكى بووه، زۆريش مەترسیداره و دەبى خيرا ليره رايگويژن. لە وهلامى دادوهر و پاريزهردا گوتى كە ئيوان پيرى خۆى چووه بۆ لای و پيگوتووه كە نەخوشيهكى ئاوا پرەمەترسى هەيه، بەلام گوئى بە دەرمان و چاوهديري پزىشكى نەداوه. دوکتۆر لەكوتاييدا گوتى: «دلنيام حالى رۆحى باشنەبوو، خۆى پيگوتم لە كاتى بەخەبهريدا خەون دەبينى، چەندكەسى لە سەر شەقام ديتووه مردوون و شەيتان هەموو رۆژى ئىواران دەچى بۆ سەردانى.» دوکتۆرى بەناوبانگ دواى شايهديانەكەى لە دادگا چووه دەرئ. ئەو نامەيهى كاترينا ئيوانا پييداابوون، خستيانە سەر پەروندەكە. دواى برى راولهستان، بريارياندا دريژە بە دادگايى كردنەكە بدن و هەردوو بەلگە چاوهروان نەكراوهكە (ئەو بەلگانەى لەلايهن ئيوان فيؤدۆرۆويچ و كاترينا ئيواناوه دراون) لە شايهدى نامەكەدا بينن.

بەلام ناچمە سەر شايهدييهكانى ديكە چونكە تەنيا ئەو قسانەى پيشوويان دووپاتدەكردەوه، ئەگەرچى هەركام بەپيى تايبەتمەندى و خووخدهى خۆى دەدا. دووپاتدەكەمەوه، هەموو ئەوانە لە وتەكانى دادوهردا، كە لەرپۆه بۆتانى دەگيرمەوه، سەروبهرى ويكهاتهوه. ئەورپووداوه هەمووانى تووشى شلەژان كرددبوو، بۆيه بىسەبرانه چاوهروانى وتەى دادوهر و پاريزەر بوون. فيتى يۆكۆويچ ديار بوو شايهدييهكەى كاترينا ئيوانا داچلەكاندووه. بەلام دادوهر سەرکەوتبوو. كاتيك شايهدى تەواو بوو، دادگا نزيكەى سەعاتىكى پشوووان راگەياند. پيموايه سەرۆكى دادگا كاتيك گەرايهوه شوينهكەى خۆى، راست سەعات هەشت بوو، ئيبۆليت كيريلۆويچى دادوهريشمان دەستىكرد بە ئاخفتن.

(۱)

ناخافتنی دادوهر، ههلسهنگاندنی که سایه تیه کان

ئییۆلیت کیریلۆویچ وا تووشی شله ژان بووبوو، ئازای ئەندامی دهله رزی، ئاره قهیه کی سارد نیوچاوانی خووساندبوو. له پهستا تهواوی لهشی سارد و گهرمی دهکرد و ههر بهو حاله وه دهستیکرد به ئاخافتن. دواتر خۆی باسی کرد که لهو ساته دا حالێ چۆن بووه و چ چه قوچۆیه ک دایگرتوووه. وهک قوویه ک دهخویند. ئەم وتانهشی وهکو شاکاریکی باش له ژبانی خۆیدا چاو لیده کرد. دیار بوو به chef d'oeuvre {شاکاری} خۆی دهزانی، chef d'oeuvre له تهواوی تهمه نیشیدا، له راستیدا نو مانگ دواتر به هۆی ده ردهباریکه وه مرد. بۆیه ههر وهک مه علوم بوو، ئەگهر له دلی دابی که مهرگی نزیك بۆته وه، ههقی بووه خۆی به قوویه ک بزانی که دوایین ئاوازی خۆی دهخوینی. تهواوی دل و میشکی خۆی له سه ر ئەم وتاره دانابوو، ئەو سه لماندبووشی که خاوه نی دل و ههستیکی ناسکه و به شیوه یه کی چاوه روان نه کراویش درکاندی که لانیکه م ههستی به خته وه ری و پاکیی کۆمه لگا و «پرسیاری هه تاهه تایی» له ناخیدا هه شار دراوه. پڕشنگذار بوونی وتاره که ی له سه دا قه تی ئەودا بوو. سادقانه ش باوه ری به سزادانی تۆمه تبار هه بوو؛ به تۆمه تبار زانی نی ئەوی ته نیا و ته نیا وهک ئەرکیکی ئیداری چاو لیده کرد، له سزادانی تاوانباردا «له بهر خاتری ئاسایشی کۆمه لگا» به تامه زرۆییه کی سادقانه وه دهله رزی. ته نانه ت ئەو ژنانه ی له دادگا که شدا

٤- مه به ست لهو پرسیاره «بوون یان نه بوون» که هاملیت له به یانی نه فسی خۆیدا باسیده کا

حازربوون، ئەگەرچی زۆریان ڤق له ئیپۆلایت کیریلۆویچ ههستاو، دانیان پیدانا که شوینیکی سهیری له سهه دانابوون. به دهنگیکی لهرزۆک و گر دهستیکرد به قسه کردن، بهلام زۆر زوو گور و تینی هاتهوه بهر و ههتا کوتایی وتارهکهی به دهنگیکی بهرز قسهیکرد و دانیشتوانی سههسام کرد. بهلام لهگهڵ تهواو بوونی وتارهکهی، هیندهی نهماوو بیهوش بکهوی.

دادوهر ئاوا هاته قسه: «ئاغایانی ئەندامی لیژنه‌ی داوهران، ئەم پهروهندهیه له سههراشه‌ری ڤووسیدا دهنگی داوتهوه و جموجۆلی ساز کردوه. بهلام چی سهیره و چی بهتایبهت ڤۆ ئیمه جیی مهترسییه؟ بهتایبهت ڤۆ ئیمه؟ ئیمه که ئەو ههمووه خوومان بهو چهشنه جینایه‌تانه گرتوه! ترسناک بوونه‌کشی ئهوهیه، که ئەو جووره کردهوه رهشانه تووشی مهترسیمان بکا، ئهوهیه که تا ئەو ڤادهیه خوومان پیگرتوه، ئه‌ویش نهک ته‌نیا بهم جینایه‌ته یان جینایهت و تاوانیکی جیاواز. هۆی ئەو که‌مه‌رخه‌می و سههساردییه‌شمان چیه و ئەم دیارده زه‌مانیه چ قاسیدیکی نیوچاوان‌ره‌ش هیناویه‌تی و ڤزگاریمان نایه له‌ده‌ستی؟ بلیی هۆی ئه‌وه‌بی و نیشانده‌ین که خه‌ریکی تاوان و سهه‌ڤۆیین؟ هۆی ئه‌وه‌یه ئەقل و خه‌یال له کومه‌لگادا تووشی کۆنی و سوانی زووڤه‌س بووه و سهه‌ڤای که‌مه‌مه‌نی له زه‌لکاو ی گه‌ندلی و فه‌وتاندا ئەوق بووه؟ بلیی هۆی ئه‌وه‌بی بناغه و هیمی ئەخلاقمان تیکشکاوه، یان ڤه‌نگه به هۆی نه‌بوونی بنه‌مایه‌کی ئەوتۆوه تووشمان بووبی؟ ناتوانم وه‌لامی ئەو ڤرسیارانه بده‌مه‌وه؛ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئەم جووره ڤرسیارانه ڤوته هۆی شله‌ژانی ڤۆحمان و هه‌موو شارۆمه‌ندیکیش هه‌تمه‌ن ئازاری ڤیوه ده‌کیشی. ئەو بلاقۆکه تازه و هیشتا خۆشه‌ویستانه، خزمه‌تیکی به‌رچاو به کومه‌لگا ده‌که‌ن. چونکه به‌بی ئەوان، لاینیکه له‌و ئەخلاقه هیهچ و خویڤیگه‌ریبانه و قینه هه‌وسار ڤساندوه‌کان ئاگادار نابین. باسکردنی ئەو ترس و کاره‌ساته سامناکه نه‌ک هه‌ر ئەو که‌سانه‌ی وه‌ک به‌شداریکردن له دادگاییه‌کاندا حازر ده‌بن و لیژنه‌یه‌کی تازه دامه‌زراو ده‌بن له‌م سیسته‌مه‌ی ئیستادا، به‌لکوو هه‌موو خه‌لکیشی ڤی‌ئاگادار ده‌کریته‌وه. ئیمه‌ش ڤۆژانه چیمان

دهوئ؟ شتگه لیک که ئەم پەرۆنده یه ی ئیستامان له پالیاندا ڕهنگ ده دۆرینێ و زۆر کهم بایه خ دیاره. به لām گرینگترین خال ئەوه یه که زۆر بهی ئەو کاره سات و جینایه ته سه ره پۆیانیه ی نیشانده ری یاخیه گه ریبه کی گشتی و په ره گره، سه ره پۆیه که که له نیو ئیمه دا په ره ی سه نه دووه و ریشه ی داکوتاه، ئیتر بۆ به رخۆدان و به گژداچوونه وه نابێ و زۆر دژواره.

«رۆژیک ئەفسه ریکی جحیل و وریا له چینی ده وه له مه ند ده بینین که له سه ره تای ژیان و کاردا به شیوه یه کی نه یینی و ترسه نوکانه، به بی ئەوه ی توژیک ئازاری و یژدانی هه بی، کارمه ندیکی که سه ره ده میک نانبه ده ی بووه، له گه ل کفه ته که ی ده کوژئی، بۆ ئەوه ی به لگه ی قه رزداریه که ی خۆی و هه رچی پاره ی نه غدی له گیرفاندا یه بیدزئ؛ «ئەم پاره یه بۆ چیژ وه رگرتن و کامره وابوون له دنیا ی مۆده په ره ستدا و بۆکاری داها تووم به کار دئ.» دوا ی کوشتنی ئەوان، هه ریبه کی بانجیک ده نیته ژیره ریان و ده روا. پاشان قاره مانیکی لاو که به هۆی ئازایه تیه وه میدالیای وه رگرتوه، دایکی سه ره وکه که ی و سه ره وکه که خۆی له سه ر ڕیگایه ک وه ک چه ته و ڕیگر ده کوژئی، بۆ ئەوه ی هاوڕیانی هاندا له گه لی یه کبه کون، ده لی ئەو ژنه «ئەوی وه ک کوهره که ی خۆی خۆشه وه ی، هه ربۆیه ته وای ڕینوینیه کانی له به رچاو ده گری و خۆی نا پاریزی.» ئەوه شی بۆ ده رده که وئ که ئەو ڕموزنه، سه ره رای ئەوه ش ناویرم بلیم که له م پۆژانه دا ئەو ڕموزنیکی بیوینه یه. که سیکی دیکه تووشی تاوان و جینایه ت نابێ، به لām هه ست و ئەندیشه ی راست وه ک ئەو وایه و رۆحیکی چه شنی ئەو ده گمه نی هه یه. له بیده نگی و له خه لوه تا به ویژدانه وه ڕهنگه له خۆی بپرسی: «دروستکاری چیه و ئایا مه حکومکردنی خوینرشتن ده مارگرتی نییه؟»

«رهنگه خه لک به سه رمدا بگورینن و بلین که نه خۆش و توورم، ناجوامیرانه بوختان ده که م و پئی زیادی داده کیشم و ورینه ده که م. قه ناکا با وا بلین - خوداش ده زانی ئەگه ر واشبی، یه که م که س بووم که شاد ده بم و ده گه شیمه وه! ناخ، برۆا به قسه کانم مه که ن، من به مرو فیککی نه خۆش بزانن،

به لآم وته كانم له گوئ بگرن؛ ئەگەر ته نيا يهك له دهى، يان يهك له بيستى ئەوهى ده لئيم راست بى . ته نانه تەو كاتهش ده بى بلين هاواره له خومان! چاو ليكه ن. ئاغايان، بروانن لاوه كانمان چۆن تووشى تاوان ده بن. به بئ ئەوهى پرسىارى هاملت سەبارەت به دنياى مەرگ^۶ له خوى پېرسى، بئ ئەوهى دياردهى پرسىاريكى وا له گوړيدا بئ، گوايه ته واوى ئەوانهى پيوه ندييان به رۆحه وه هه يه و له وپه رى گوړه كه وه چاوه روانمان، ماوه يه كى زۆره له زه نينا ندا پاكبوته وه و خيز و پملى وه سەر كشاوه. له كوتاييدا، چاو له سه ره روى و جينگزي بوونمان بكن و هه روه ها هه وه سبازه كانمان. فيودورپاولوويچ ئەو قوربانيه چاره ره شهى په روه نده كهى ئەمرومان، كاتيک له گه ل زۆربهى ئەوان هه ليده سه نگيني زياتر وهك منداليكى بيتاوان ده چى. سه ره راي ئەوانه ش هه موومان ده مانناسى، «ئەو له گه ل ئيمه دا ده ژيا! ...»

به لئى، رهنه گه رۆژيک بيريارانى گه ردهى رپوس و فه رهنه گ له ره وانناسى تاوانى رپوسى بكوئنه وه، چونكه بايه خى ئەوهى هه يه خوى پيوه ماندوو بكن. به لآم ئەم ليكولينه وه و تويزينه وانه دواتر له كاتى پشووداندا، به رپوه ده چى، يانى كاتيک كه چه واشه بوونى تراژيكي ئەمرومان به جى هيشتبى، تاكو ئەو ليكولينه وه يه له لايه ن كه سانتيكه وه ئەنجام بدرئ كه روانه گه و بيلايه ندييان له كه سانتيكى وهك من زياتر بى. ئيمه ئيستايان ترسمان لئ نيشتووه، يان وا ده نوئين كه ترساوين، ئەگه رچى له راستيدا به ديتتى ئەو شانويه گه زگه ز بالا ده كه ين و هه ز به و دلّه خورپه سه يرانه ده كه ين كه وامان ليده كا خو به گوناح و پيازه و ده ست و پى سپيلكه يى و ئاسووده ييه وه رانيين. يان، ئاخري وامان ليدئ، وهك مندال تاپوى ترسناك له خومان دور

۵- ئاماژه كردن به به يانى نه فسى هاملت له په ردهى دووه مى ديمه نى سته مى شانوى "هاملت" به ره مى شكسپيردا: «... كئ ده يه ويئ ئەم هه موو باره گران هه لگرئ، به نالاندن و ئاره قه رشتنه وه له ژير قورسايى ته مندا، ترسان له دنياى پاش مەرگ (ئەو سه رزه وييه نه دوزراوه يه كى كه هيج سه فه ركردوويه كى لينا گه رپته وه) هه ر ئەوه ش رۆح و فكري دردونگ و ئالوز كردووين، هانمان ددا له گه ل هه موو كيشه و ئافه تيك هه لبه كين و تا قه ت بينين...»

۶- يه كه م ديره له شيعيريكى پووشكين سەبارەت به شاعيرى له هېستانى، ميكي يوويكز.

دهخهينه وه و سه‌رمان ده‌كه‌ين به بن بالنجه كه ماندا، بۆ ئه وه‌ی له كاتى پشوو دان و رابواردن و شادييه كانماندا له بيريان به‌رينه وه. به لام سه‌ره‌پاي ئه‌وانه‌ش رۆژيك ده‌بى به‌وپه‌پى ورياييه وه ژيان ده‌ستپيڤه‌كه‌ين، ئيمه‌ش ده‌بى خۆمان وهك كۆمه‌لگايه‌ك له بهر چاو بگرين؛ كاتى ئه وه هاتوو كه ئيمه‌ش لانكه‌م له بار دۆخى كۆمه‌لايه تيمان بگه‌ين، يان لانكه‌م ئه وه ريگايه بگرينه به‌ر. «يه‌كيك له نووسه‌راني گه‌وره‌ى سه‌رده‌مى رابردوو، له كو‌تايى گه‌وره‌ترين به‌ره‌ميدا ر‌ووسيا دينيته به‌رچاوى و له سه‌ر خيشكيكى تيزتپيه‌رى داده‌نى و به‌ره‌و شوينيكي ناديار به‌چوار نال ده‌يره‌تيني، به سه‌رسوورمانيشه وه ده‌لى: «ناخ، خيشك، خيشكى بالنده‌ئاسا، كى توى داهينا!» به شيوه‌يه‌كى مه‌ستانه و لووت به‌رزانه‌ش ده‌لى، ته‌واوى نه‌ته‌وه‌كاني دنيا به‌ريزه وه له‌لايه‌ك راده‌وه‌ستن، تاكو ريگا بۆ خيشكى تيزتپيه‌ر و بيياك بگه‌نه وه. ئاغيان، له‌وانه‌يه و ابى، له‌وانه‌يه ئه‌وان له قه‌راغيك راوه‌ستن، به‌ريزه وه يان به‌چاوى سووكه وه ب‌روانن، به‌لام به‌ب‌رواي منى زه‌بوون نووسه‌رى گه‌وره به‌ره‌مه‌كه‌ى به‌م شيوه‌يه يان به هۆى گه‌شبينيه‌كى مندالانه و ساويلكانه وه ته‌واو كردوو، يان له‌ترسى سانسۆرى ئه‌وسه‌رده‌مه. چونكه ئه‌گه‌ر كه‌سايه‌تپيه‌كان سووباكه‌ويچ و نازدرىوف و چيچيكوف خيشكه‌كه‌يان راکيشايه، نه‌ده‌گه‌يشته شوينيكي ژيرانه، جا ليخوره‌كه‌ى هه‌ر كه‌سيكه با بى. تازه ئه‌و كه‌سايه‌تپيه‌نه‌ش به‌ره‌يه‌كى قه‌ديميتر بوون، به‌ره‌ى ئيمه‌ش نمونه‌يه‌كى زۆر له‌وان خراپتره...»

ليرده‌دا ئيپۆليت كيريلوويچ چه‌پله‌ى خه‌لك وته‌ى پى‌برى. به‌لگه‌ى رۆشنپيرانه‌ى ئه‌م ويچواندنه‌يان به‌لاوه په‌سندبووه. له راستيدا چه‌پله‌كه زۆرى نه‌خاياند، يانى به‌وجتپيه نه‌گه‌يشته سه‌رۆكى دادگا وريايى به خه‌لكه‌كه بدا، ته‌نيا به رقه‌وه چاوى له‌و خه‌لكه سه‌ربزيوه ده‌كرد. به‌لام ئيپۆليت كيريلوويچى دادوهر زۆرى پى‌دلگه‌رم بوو؛ به‌رله‌وه قه‌تى چه‌پله بۆ ليتنه‌درا بوو! له ته‌واوى ته‌مه‌نيدا نه‌يتوانيبوو گوڤچه‌يه‌ك بۆ بيستنى وتاره‌كه‌ى

پهیدا بکا، ئیستاش له ناكاو بۆی هه‌لکه‌تیوو تاكو وتاره‌که‌ی به‌ گویی ته‌واوی خه‌لكی رووسیا بگه‌یینی.

له‌ ده‌ریژهی وته‌کانیدا گوتی: «ئهم بنه‌ماله‌یه‌ی کارامازوف که‌ له‌ سه‌رانسه‌ری رووسیدا وه‌ک کفری شه‌یتان ده‌نگی داوه‌ته‌وه‌، بلیی چی بی؟ په‌نگه‌ له‌راوه‌ به‌ده‌ر پیم‌ لی‌هه‌لب‌ریبی و زور‌بله‌ییم کردبی، به‌لام پیم‌وايه هیندیك له‌ لایه‌نه‌ بنه‌ره‌تییه‌کانی چینی خوینده‌واری ئه‌م‌رۆمان له‌ ئاوینه‌ی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌دا ده‌توانین به‌دییکه‌ین - ئاخ، نه‌ک ته‌واوی په‌گه‌زه‌کان، هه‌لبه‌ت ئه‌ویش له‌ وینه‌یه‌کی چکۆله‌دا، «وه‌کو خۆر له‌ دلۆپیک ئاودا،» له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شتیك ره‌نگیداوه‌ته‌وه‌ و یان لانیکه‌م شتیك درکاوه‌، بیر له‌و پیره‌پیاوه چاره‌په‌شه‌، خراپکار و سه‌ره‌رۆیه‌ بکه‌نه‌وه‌، گه‌وره‌ی بنه‌ماله‌یه‌ و له‌گه‌ل ئاکامیکی ئاوا تال و دلته‌زین به‌ره‌و‌روو بووه‌! له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ره‌سه‌ن و نه‌جیمه‌، به‌لام له‌ بارودۆخیکی هه‌ژاراندا له‌دایکده‌بی. به‌ هۆی ژن هینانیکی چاوه‌رواننه‌کراوه‌وه‌ بری مال و سامانی وه‌گیر ده‌که‌وی. پیاویکی خویری و سووکوچرووک و قه‌شمه‌ری، خاوه‌نی هۆش و فامیکی باش، به‌لام گه‌شه نه‌کردوو. له‌ سه‌رووی هه‌موو ئه‌وانه‌وه‌، سووت‌خۆر بوو، کاتیك مال و سامانی پیکه‌وه‌ نا چاوی سوور بوو. ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ خویریانه‌ و نوکه‌ر سه‌ف‌تانه‌ی پیشتر هه‌ببوو، هیچی نه‌مان، ئه‌وه‌ی بۆی مایه‌وه‌ و خوی پیگرت پیازه‌ و سه‌ره‌رۆیی و ره‌شبینی و داوینپرسی بوو، که‌ خۆی پیوه‌ راده‌نا. لایه‌نی مه‌عنه‌وی له‌ ژيانیدا گه‌شه‌ی نه‌کردبوو، ئه‌گه‌رچی زۆر به‌ که‌یف و نه‌شه‌ بوو. ئه‌وه‌ی له‌ ژيانیدا بیرى لیده‌کرده‌وه‌ هه‌وه‌س و داوینته‌ری بوو، کورپه‌کانیشی هه‌ر وا بار هینا. ئه‌رکی باوکایه‌تی به‌ هیچ نه‌ده‌زانی. به‌ شتیکی قۆریشی ده‌زانی و گالته‌ی پیده‌کرد. کورپه‌کانی هه‌ر به‌ مندالی دایه‌ ده‌ست نوکه‌ره‌کانی بۆی به‌خيو بکه‌ن و زۆریش خوشحال بوو له‌ده‌ستیان رزگاری بووه‌، هه‌ر به‌ یه‌کجاری له‌ بیرى برده‌روونه‌وه‌ و ده‌تگوت مندالی نییه‌. فه‌لسه‌فه‌ی پیره‌پیاو ئه‌مه‌ بوو: *apres moi le deluge*. ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی

گه ورهیه و دژی ئه رکی کومه لایه تی بوو. مه سه له یه کی ته واو تاکخوازانه و پر زیان. «هر ئه وهنده خوّم له ش ساغ بم، خودای ده کرد دنیا ویران ده بوو.» له ش ساغیش بوو؛ زوریش رازی، به هیوا بوو بیست سالی دیکه هر به وشیه ویه رابویرئ. فیلی له کوره کانی خوی کرد و هه ولی ئه وهی دها گراوه که شی له چنگ ده رهیتئ. ته نانه ته دهستی به سه ر مال و میراته که شیدا گرت که له لایه نه دایکیه وه پیبیرابوو. نا، نا، نامه وی پاریزگاری کردن له تومه تبار هه مووی بخه مه ئه ستوی هاوکاری زانا و زمانپاراوی پترزبوورگیم. خوّم دان به هه قیقه ته کاندانه نیم، چاک ده زانم که چ داخ و قینیکی له دلی کوره که ی کردبوو.

به لام به سه، باسکردنی ئه و پیره پیاوه چاره ره شه ئیتر به سه؛ سزای خوی وه رگرتوو. سه ره رای ئه وه ش له بیرمان بی که ئه و باوک بوو، نمونه یه کیش بوو له باوکانی ئه مرۆ. پیتانوایه که ده لیم نمونه یه ک له باوکانی ئه مرۆیه سووکایه تی به کومه لگا ده که م، مخابن! زوربه ی باوکانی ئه مرۆ ته نیا له ولایه نه وه، جیاوازن که وه ک ئه و خو به و پیازه و تاوانه وه رانانین که ئه و به ئاشکرا خوی پیوه راده نا، چونکه خوینده وارتر و خاوه نه ره هه نگترن، به لام فه لسه فه که یان له بنه رته دا هر ئه و فه لسه فه یه ی ئه وه. رهنگه مرۆ ئیکی ره شبین بم، به لام به و ئاکامه گه یشتوون بمبوورن. چاکتر وایه هر له پیشدا له سه ر ئه وه پیکی بیین، پیویست ناکا برۆا به قسه کانم بکن، باوه ر به قسه کانم مه که ن به لام لیمگه رین با قسه کانم بکه م. له گه ل ئه وه شدا لیمگه رین ئه وه ی ده بی بیلیم، بیلیم و بریک با قسه کانمتان له بیر نه چی.

«به لام ئیستا بیینه سه رباسی کوره کانی ئه و باوکه، ئه م گه وره ی بنه ماله یه. یه کی له وان ئه م تومه تباریه که به ره ور وومان دانیشتوو و پاشماوه ی قسه کانم سه بارت به ئه وه. به کورتی باسی دوو کوره که ی دیکه شی ده که م. ئه و دوو کوره ی دیکه، گه وره که یان لاوکی ئه مرۆیه و خاوه نی خوینده وارییه کی بالا و بیروکه ی به هیزه، سه ره رای ئه وان هه ش ئیمانی

به هیچ شتیک نه‌ماوه. له ژيانيدا حاشای له زورشت کردووه، راست وهک باوکی. هه‌موومان گویمان له قسه‌کانی بوو، به‌پروویه‌کی خوشی‌شه‌وه وه‌رگیرا. هیچ کاتیک بیرورای خوی نه‌ده‌شارده‌وه، هه‌ر به‌وه‌یه‌شه‌وه ئیزن به‌خۆم ده‌دم ئیستا سه‌بارت به‌ئو تاراده‌یه‌ک به‌راشکاوای قسه‌بکه‌م، هه‌لبه‌ت نه‌ک وه‌ک تاکه‌که‌سینک، به‌لگو وه‌ک یه‌کینک له‌ئهدامانی بنه‌ماله‌ی کارامازۆف. که‌سیکی‌تر که‌له‌گه‌ل په‌روه‌نده‌که‌ پنیوه‌ندییه‌کی ته‌واوی هه‌یه، دویشه‌وه له‌قه‌راغ شاری خوی کوشت. ئه‌ویش ئه‌وه‌ نه‌خۆشه‌ ئه‌قل‌ناقیسه‌یه‌که‌ پینسخزمه‌تی فیۆدۆرپاولوویچ بوو، وه‌ک ده‌لین ره‌نگه‌ کورپی ناشه‌رعیشی بی، مه‌به‌ستم ئیسمر دیاکۆفه. له‌لی‌پرسینه‌وه‌ی سه‌ره‌تاییدا به‌شله‌ژاوی و گریان‌ه‌وه‌ پینیگۆتم چۆن ئه‌وه‌ کارامازۆفه‌ لاره‌، ئیوان فیۆدۆرۆویچ، ترساندووویه‌تی و به‌جاری شیتی کردووه. «ئه‌وه‌ پینیوايه‌ له‌ دنیا‌دا هه‌موو شتیک ئازاده‌، له‌ داها‌توشدا هیچ شتیک نابی‌ یاساغ بی. ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ فیزیده‌کردم ئه‌مه‌ بوو.» پینیوايه‌ ئه‌وه‌ گه‌مزه‌یه‌ به‌ پپی ئه‌وه‌ شیمان‌یه‌ ئاوه‌زی خوی له‌ده‌ستدا، هه‌لبه‌ت ویده‌چی ئه‌وه‌ فی‌لیه‌اتنه‌ و ئه‌م رووداوه‌ دلته‌زینه‌ی له‌ماله‌که‌یاندا قه‌وما له‌م دوا‌ییانه‌دا، بوویته‌ هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ بریاره‌ بدا. به‌لام ئه‌وه‌ گه‌وجه‌ بیرو‌رایه‌کی زۆر سه‌رنج‌راکینشی ده‌ربری، که‌ ئه‌وه‌ بیرو‌رایه‌ ئه‌گه‌ر له‌لایه‌ن که‌سیکی زیره‌کتره‌وه‌ بوايه‌، ده‌بووه‌ هۆی سه‌ره‌رزی بو‌ی، له‌راستیدا هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌یه‌ ناوی دینم: ئه‌وه‌ی کتومت چۆته‌وه‌ سه‌ر فیۆدۆرپاولوویچ، به‌قه‌ولی خۆمان کورپی باوکی خویه‌تی، ئه‌وه‌ ئیوان فیۆدۆرۆویچه‌یه‌.»

«به‌م وته‌یه‌ ده‌ست له‌ باسکردنی که‌سایه‌تی ئه‌وه‌ هه‌لده‌گرم، که‌ باش نییه‌ له‌وه‌ زیاتری له‌ سه‌ر برۆم و وه‌ک قشقه‌ره‌ بقرینم و داها‌تووی ئه‌وه‌ لاره‌ له‌قاو بده‌م. ئه‌م‌رۆ له‌م دادگایه‌دا دیمان که‌ وزه‌ی راسته‌وخۆی هه‌قیقه‌ت له‌دلی ئه‌وه‌ لاره‌دا ده‌ژی و خۆرانان به‌تاوان و پیازه‌ و بی‌ئیمانیه‌وه‌ ده‌کا و ئه‌وه‌شی به‌ میرات پینبراه‌ نه‌ک له‌رپی ئاوه‌ز و بیرو‌که‌ی سه‌ره‌به‌خۆوه‌، هه‌ر

ئەو دەش بۆتە ھۆی ئەو دەی سەبارەت بە بنەمالە کەیان سارد و سەر بێت و ھێچ ھەستیکی لە دلدا نەبێ.»

«بەلام کورپی سێنەم، ئەو ھێشتا گەنجە و زۆر بەحیا و خاوەن ئیمانە. جیاوازی شە لەو شیمانە ی ژیانە تاریک و فەوتینەرە ی برا گەرە کە ی و پرونتر بیلیم، دەگەر ی تاکو بەو «بیرۆکە خەلکیانەو» بنوسی کە لە جەغزی روانینی چینی بیراری ئیمە دایە و لە ناخی ئەم ناوہ زیرەکانە یوہ سەرھەلدەدا، ئەو بە کلیسەوہ نووسا و تۆزیک مابوو بێتە راھیب. پیموایە ئەو بئختیار و زۆر زووش پشتی لەو ناھومیدیە پر لە ترسە کرد کە تاقمیک ی زۆر لە کەسانی کۆمەلگای ناشادی ئیمە، کە ترسیان لە خو پانان بە پیازە و تاوان و کاردانەوہ پر لە گەندلییە کە ی ھە یە و تەواوی سەرھە پۆییەکان بە ھەلە پیوہندی دەدەن بە رۆشنگەری فەرہنگیەوہ. اشیان لیدەکا تاکو بە قەولی خویان بە «خاکی ولات» ھوہ بنوسی و بەرینە دەن. ئەوان بە جیی ئەوہ ی راستەوخو ئامازە بە سەرھە پۆیی و گەندەلیی کۆمەلگا بکەن، تەواوی بەدبەختی و چارە رەشیمان لە ناوچاوی فەرھەنگی ئەوروو پای دەزانن و ھەر ھەک مندالانیک کە لە فریشتە و جندۆکە دەترسن و پەنا بو مەمکی وشک کردوی دایکیان دەبەن و جگە لە خەویکی ئارام ھیچ ئارەزوویەکی دیکە یان نییە. تەنانەت بو دەربازبوون لە چنگ ئەو تاپو خەیاالیانە ی کە دەیان ترسینی، دەخوازن تەواوی ماوہ ی تەمەنیان ئوقرە بگرن. من بەش بەحالی خۆم بەختەوہری ئەو لاوہ ژیر و دلپاکە بەئاوات دەخووزم و ھیوادارم دلپاک ی میھرەبانییە ک کە تاییەتی تافی لایییە و ئەو بەرەو لای بیرۆکە ی خەلکی دەبا، وردە وردە و بە شیوہیە ک کە زیاتر بەرچاوە و دەبیندري، لەگەل سو فی گەرییەکی کویرانە و دەمارگژییەکی سیاسی تینە کەوئ، چونکە ئەم دوو عەیبە رەگەزییە بو رپوسیا لە فەوتانیک ی زوورەس مەترسیدارترە. ھۆیە کەشی پیکەوہ نەسازان و پیرەوی کردنیکی بیھوودە لە رۆشنگەری فەرہنگیە، کە براکە ی تووشی بووہ و زوریش مەترسیدارە.»

له گهل ئه وهشدا ئه نديشه‌ی بالا و امان لیده‌کا له خۆمان ده‌رچين، به‌لام ته‌نیا کاتيک که ئه‌و بیره‌وکانه به پيی خویان بين، يانی له ئاسمانه‌وه نازل بن و پيويست نه‌بی تاوانه‌که‌ی بده‌ينه‌وه. چه‌زمان له دانه‌وه‌ی تاوان نييه، به‌لام زۆرمان پيخۆشه وه‌ريگرين له هه‌موو شتيکيشدا هه‌ر واين. ئاخ، ته‌واوی شته چاکه‌کانی ژيانمان بده‌نی (به که‌متر رازی نابين)، به‌تايبه‌ت هه‌چ له‌مپه‌ريکمان نه‌خه‌نه سه‌ر رێ، جا ئه‌و کاته ده‌رده‌که‌وئ که ئيمه‌ش ده‌توانين باش و نه‌جيم بين. چاوچنۆک ببين، به‌لام ده‌بی پاره‌مان هه‌بی، پاره‌یه‌کی يه‌کجار زۆر، جا ئه‌و کاته ده‌بين چهنده ده‌ست و دل‌بازانه و بی‌ئه‌وه‌ی دل‌مان بۆی بسووتی، به‌ شه‌ويک هه‌له‌خه‌رجی وه‌رێ ده‌خه‌ين و هه‌مووی له ئاو ده‌که‌ين. به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌توانين وه‌ده‌ستی ببين، ده‌رده‌که‌وئ که له کاتی پيويستی زۆر دا حازرين خۆمانی بۆ به‌ ئاو و ئاوردا ده‌ين. به‌لام ئه‌وه هه‌لده‌گرين بۆ دوا‌ی، و اچاکه‌ رووداوه‌کان به‌ پيی شوين و کات له‌به‌رچاو بگرين.»

«سه‌رتا، کورپيکی چکۆله و فه‌قير و پاپه‌تيمان هه‌یه که له چه‌وشه‌ی پشته‌وه‌ی ماله‌که‌دا ده‌خولیت‌وه، هه‌ر وه‌ک هاوشاریی خۆشه‌ويست و به‌رپز و ره‌گه‌ز ئالمانی، جه‌نابی هيرتيزنيستیوب فه‌رموویان. ديسان دووپاتی ده‌که‌مه‌وه، پاريزه‌ری له تۆمه‌تبار ناخه‌مه سه‌رشانی که‌سيکی‌تر. من ئاماده‌م سه‌ره‌رای سزادان، پاريزه‌ريشی ليتکه‌م. به‌لێ، من مرۆفم، منيش ده‌توانم کاردانه‌وه‌ی بنه‌ماله و منداڵ له سه‌ر که‌سايه‌تی که‌سيک هه‌لسه‌نگينم. به‌لام ئه‌و کورپه‌ گه‌وره ده‌بی، ده‌بيته‌ گه‌نج و به‌رگی ئه‌فسه‌ری له به‌ر ده‌کا؛ به‌ هو‌ی دوئيل و سه‌ره‌پيچی کردن بۆ شاريکی دووره‌ده‌ستی سنووری رووسيای پيرۆزکراومان دوور خرايه‌وه. له‌و‌ی وه‌ک به‌ پله‌وپايه‌ی ئه‌فسه‌رييه‌وه ده‌ست ده‌کا به‌ کاری نابه‌جی و سه‌ره‌رپۆی. به‌لام چونکه به‌ که‌م قه‌ناعه‌ت ناکات و چاو برسپيه، زۆری پيويستی به‌ پاره‌ ده‌بی، به‌رله هه‌موو شتيک پاره، هه‌ر بۆیه دوا‌ی شه‌ره‌ده‌ندوکه‌یه‌کی زۆر له‌گه‌ل باوکی پيکدين و باوکی شه‌ش‌ه‌زار رۆبلی بۆ ده‌نيرئ. نامه‌يه‌کمان له به‌ر ده‌ست دايه که تيبدا هاتووه، ئه‌گه‌ر ئه‌و شه‌ش‌ه‌زار رۆبله وه‌رگرئ ئيتر چاوپۆشی له هه‌موو

شتیک دهکا و ئیتر هیچ ماف و میراتیکی له لای باوکی نامینی و دوایی به کیشهکهیان دی.

پاشان دیدار له گه ل کچیکی به ریز و خانه دان و خوینده وار. ئاخ، نامه وئ ورده رووداوه کان دوویات بکه مه وه؛ خۆتان هه موویتان بیستوهه. چونکه لیژده مه سه له ی شه رف و فیداکاری له ئارادایه و من خۆ له و باره ناده م. قه لافه تی ئه فسه ریکی لاو، کورپیکی هه رزه ی ده ست بلاو، له هه مبه ر خاتوونیکی به ریز و خانووماندا سه ری کرئوش داده نه وینی، ئه ویش به شیوه یه کی زور هاودلانه به چاوی خۆمان دیمان. دیسان ئه و مافه به خۆم ناده م پرکیشی بکه م. به لام دوای ئه وه به شیوه یه کی چاوه پروانه کرا و هه ر له م دادگایه دا دیمان که پیچه وانه ی ئه وه ش روویداوه. یانی ئه و خاتوونه ره سه ن و به ریزه کرئوشی بۆ ئه و بردووه. نامه وئ زوری له سه ر برۆم و لئی بکۆلمه وه، به لام هۆکاریکی بووه. هه ر ئه و که سه، به چاوی فرمیسکاوی و رقه وه، گوئی که به هۆی ئه و کرده وه یه وه به چاوی سووک ته ماشای کردووه. ئه گه رچی کرده وه یه کی کتوپر و نه ترسانه بووه، به لام به ئه نگیزه یه کی به رز و که ریمان ه وه ئه و کاره ی کردووه. ئه و، ئه و ده زگیرانی ئه و کچه، به چاوی سووک ته ماشای کردبوو. ئه و کچه ش کاتیک ده زانی هه لیخه له تاندووه (وای فریو دابوو که هه موو شتیکی لیقه بوول بکا و ته نانه ت ئه گه ر خه یانه تیشی پیکرد چاوپۆشی لیبکاو هیچ نه لئ) به ئانقه ست سئ هه زار رۆبلی پیدابوو و به راشکاوی تییگه یاندبوو که بۆیه ئه و پاره یه ی ده داتی، تاکو فریوییدا. ئه و پرسیاره ش که له چاویدا بوو ئه مه بوو: «ده ی ئه و پاره وه رده گری یان نا؟ یانی هه تا ئه و پاره یه بی ئابروو بووی؟» ئه فسه ری لاو چاویکی لی ده کا، سوور ده زانی چیی له دلدایه. (خۆی لیژه له هه مبه ر ئیوه دا دانپیدانا که فکری کچه ی خویندۆته وه)، ئه و سئ هه زار رۆبله به بی هیچ مه رج و به لینییک هه لده گری بۆ خۆی و له ماوه ی دوو رۆژدا له گه ل گراوی تازه له ئاوی ده کا. که وایه ده بی باوه ر به چی بکه ین؟ بروا به دیرۆکی سه روانی لاو بکه ین که به ئه نگیزه یه کی که ریمان ه وه دوایین رۆبلی خۆی ده داتی و بییری لیناکاته وه،

واشی دادهنی له رپی ئەشق و پاکیدا به خشیویه تی، یان له لایه کی تره وه هه تا
 ئەو رادهیه پر له رق و بیزارییه؟ سروشتیه ده بی نیوانی ئەو دوو جه مسهره
 بگرین. به لام له م پهروهندهیه دا ئەو بابه ته جی ناگری. ویده چی ئەو له لایه که وه
 به راستی نه جیم و جوامیر و له لایه کی تریشه وه هه رزه و خویری بووبی،
 بوچی؟ چونکه ئەو خاوهنی خووخدهیه کی تولاژ و داوینته رانه ی کارامازوفیه
 - ئەوهش راست ئەو شتهیه که دهمههوی پینیگم - کی ده توانی زوربه ی شته
 لیکنه کان له خویدا کۆکاته وه و هه ر له و کاته شدا سه باره ت به دوو جیهان
 خه م دایگری، یان بیری لیکاته وه. جیهانیک که له ژوور سه رمانه و جیهانی
 به رزترین ئامانجه، جیهانی ژیرپیشمان یانی جیهانی ناحه زترین و دزیوترین
 خویرییه تیه کان. یه کیک له شاهیده کان که سه عاتیک له مه وه بهر قسه یکرد و له
 نزیکه وه بنه ماله ی کارامازوف ده ناسی - مه به ستم ئاغای راکیتینه - قسه کانی
 وه بیر خۆتان بیننه وه: «مانای خویرییه تی و ناپاکی به قه د ده ست و دل بازی و
 پاکی بو ئەو مروقه سه ره رپو و داوین پیسانه پیویسته و گرنگایه تی
 پیده ده ن.» ئەوهش راسته، ئەوان به رده وام پیویستیان به و ئاویته ناسروشتیه
 هه ره یه. دوو جه مسهر، دوو جه مسهر گهلۆ، له یه ک کاتدا، ده نا داماو و
 دلشاکاو ده بن و ژیانیکی کوله مه رگیان ده بی، ئەوان دلفراوانن و به قه د
 دلفراوانی پروسیای دایک شت له خۆیاندا کۆ ده که نه وه و تاملیده که ن.

گوپیگرن ئاغایانی لیژنه ی داوه ران، مه سه له ی ئەو سه هه زار رۆبله مان
 هینا وه ته گورپی و من دهمه وی جه سوورانه تارادهیه ک پرکیشی بکه م. ده توانن
 که سیکی ئاوا بیننه به رچاوی خۆتان که له گهل وه رگرنتی ئەو بره پارهی،
 ئەویش به وشیه وه و به قیمه تی ئابروو چوون و شووره ییه کی ئەو تو.
 توانییتی هه تا ئەو رادهیه پیویستی به پاره بی و خوی بو به ئاو و ئاوردا
 بدا، له لایه کیشه وه هه زار و پینج سه د رۆبل بو ماوه ی مانگیک به ملیدا
 هه لواسی و به م لاوлада بیگیژی! یانی ئەوهنده خۆراگر بووه له وکاته ناسکانه دا
 دهستی بو ئەو پارهییه سه رسینگی نه بر دووه. کاتی مهستی و سه رخوشی له
 مه یخانه کان، کاتیک به هه له داوان ده چوو دهستی له بهر سامسانوف و مادام

خۆڭلاڭ پانده كړدوه و هـلـدهـات بـۆ لـای لـیاگـافی لـه چـیرمـاشـنـیا و هـولـیدـهـدا بـه هـر شـیـوهـیهـکه پـاولـو وـیـچـی بـا وـکی . دـو وـر خـاتـه وـه . ئـه گـهـر ئـه و پـار هـیـه ی پـیـوایـه قـهـتـی ئـا وـا خـۆ ی تـو و شـی ئـا زار نـه دـه كـرد كـه گـرا و هـكـه ی بـه جـی بـیـلی و بـړ وـا بـه دـوای پـار هـكـه دا، دـلـنـیـام دـا دـه نـیـشـت هـه تا ئـا خـری پـی دـه گـوت: «مـن لـه گـهـلـتا دـیـم،» و ئـه و كـا تـه دـه بـیـرد و دـه رـۆ شـت بـۆ شـوینـیـكـی دـو و رـه دـه سـت، تا كو لـه چـنـگ ئـه و هـمـو و بـه لـا و ئـا پـۆ رـه ی دـه و رـو بـه رـی رـز گـار بـیـی .

بـه لـام ئـه و دـه سـت بـۆ ئـه و تـه لـی سـمـه ی سـه ر سـیـنـگـی نـا بـا، دـه ی لـه بـه ر چ هـۆ یه كـی ش ئـا و ا دـان بـه خـۆ یـا دـه گـرئ؟ هـر و هـك و هـك عـه ر ز م كـردن، دـه لـیـلی سـه ر هـكـی ئـه و هـ بـو و كـه هـر كـا تـی گـرا و هـكـه ی گـوتـی: «لـه گـهـلـتا دـیـم و هـی تـۆ م، بـۆ هـر كـو یـم دـه بـه ی مـبـه،» پـار هـیـه كـی بـه دـه سـتـه و هـ بـی بـۆ خـه ر جـی رـیـگا . بـه لـام دـه لـیـلی یـه كـه م بـه و تـه ی تـۆ مـه تـبـار خـۆ شـی، لـه هـمـبـه ر دـه لـیـلی دـو و هـمـدا بـا یـه خـیـكـی ئـه و تـۆ ی نـه بـو و . ئـه و گـوتـی: هـه تا كـا تـیك ئـه و پـار هـیـم پـیـیـه، هـیـچـو پـو و چ و خـو یـر یـم، بـه لـام دـز نـیـم، چـونـكـه هـر كـا تـیك پـیـمـخـۆ شـبـوایـه دـه مـتـوـانـی بـچـم بـۆ لـای دـه ز گـیـرـانـه سـو و كـا یـه تـی پـیـكـرا و هـكـه م و نـیـو هـ ی پـار هـكـه ی پـیـدـه مـه و ه و پـیـبـلـیـم: «دـیـو تـه نـیـو هـ ی پـار هـكـه م لـه ئـا و كـرد و دـه ر كـه و ت كـه مـر و قـیـكـی خـو یـر ی و گـه نـدـه لـم و ئـه گـه ر پـیـتـخـۆ شـه، هـیـچـو پـو و چـی شـم!» (ئـه م قـسـانـه م دـه قـا و دـه ق لـه زـاری تـۆ مـه تـبـار بـیـسـتـو و هـ)، «بـه لـام هـر چـه نـد هـیـچـو پـو و چ و خـو یـر ی ش بـم، دـز نـیـم، چـونـكـه ئـه گـه ر دـز بـوایـه م، ئـه و نـیـو هـ شـم بـۆ نـه دـه هـیـنـایـه و ه و و هـك نـیـو هـكـه ی تـری حـه پـه نـۆ شـم دـه كـرد!» ئـه و هـ قـسـه و دـه لـیـل! ئـه م پـیـا و ئـالـه تـیـیـه، ئـه و نـدـه بـی جـه ر گ بـو و ه، كـه نـه یـتـوـانـیـو ه لـه هـمـبـه ر و هـسـو و سـه ی سـی هـه زار رـۆ بـلـدا، ئـه و یـش بـه قـیـمـه تـی ئـه و شـو و ر هـی ی و ئـا بـړ و و چـو نـه، خـۆ ر ا گـری بـكا، كـه چـی لـه نـا كـا و غـیـر ه تـیـك لـه دـه ر و و نـی دـه ز ی، هـه زار و پـیـنـچ سـه د رـۆ بـل لـه گـه ل خـۆ ی بـه م لـا و لـا دـا دـه گـیـر ئـی بـی ئـه و هـ ی دـه سـتـی بـۆ بـه ر ئـی . ئـایـا شـتـیـكـی لـه گـه ل ئـه و خـو و خـد هـیـه ی دـا مـانـه بـه ر تـیـشـكـی لـیـكـۆ لـیـنـه و ه، یـه ك دـه گـر یـتـه و ه؟ نا، مـن ئـه گـه ر ئـیـز م بـدن عـه ر ز تـان دـه كـه م دـیـمـیـتـری كـار مـا ز و فـی رـا سـتـه قـیـنـه لـه هـلـو مـه ر جـیـكـی ئـه و تـۆ دـا چـیـد هـ كـرد، هـه لـبـه ت بـه شـیـو هـیـه ك كـه بـه رـا سـتـی خـۆ ی قـانـع كـرد بـو و كـه ئـه و پـار هـیـه و ه لـا بـخـات .

له گه ل یه که م وه سوهسه بۆ وینه، رابواردن له گه ل ژنیک که نیوهی پاره که ی له گه ل ئه و به با دابوو تووره که که ی هه لده پچری و وای دانین سه رها سهد رۆبلی لئ دهر دینا، چونکه بۆ ده بی راست نیوهی ئه و پاره یه، یانی هه زار و پینج سهد رۆب ل بداته وه به خاوه نه که ی. بۆ هه زار و چوار سهد رۆب ل بوا یه ئاسمان دهر ووخا؟ ئه و کاته ش هه ر ده ی توانی بلی خویری و هیچوو پوچه، به لام دز نییه، چونکه هه زار و چوار سهد رۆبلی بۆ بردۆته وه. پاشان جار یکی دیکه ش تووره که که ی هه لده پچری و سهد رۆبلی یه کی دیکه ی دهر ده ینا و پاشان سه دیی سه یه م و سه دی چواره م و هه تا ئاخری مانگ دوا یین سه دیی دهر ده ینا، هه ستیده کرد ئه گه ر ته نیا ئه و سهد رۆب له ش به ریته وه بۆ کاترینا ئیوانا، ئامانجه که ی وه دیهاتوو، یانی هه رزه و هیچوو پوچه، به لام دز نییه. دووه هه زار و نۆسه د رۆب لم خه رجه کردوو، به لام لانیکه م سهد رۆب لم هینا وه ته وه و ئه گه ر دز بوا یه م هه موویم خه رجه کرد و چاوت پینیه ده که وه ته وه. له کۆتاییدا کاتیک ده بینێ تاچه گه لایه کی سهد رۆبلی پی ماوه، چاویکی لیده کا و به خۆی ده لی: «به راستی بردنه وه ی ئه و سهد رۆب له هیچ بایه خیکی نییه و عه بییشه، چاکتر وایه ئه وه ش خه رجه م!» دیمیتری کارامازوفیکی راسته قینه، ئه و جوړه ی که ده یناسین، به م شیوه هه ل سوکه وتی ده کرد. به سه رهاتی ئه و تووره که یه به هیچ شیوه یه کی له گه ل راستی یه ک ناگریته وه. ده توانین هه موو شتیک به راست بزاین، به لام به هیچ شیوه یه ک ئه وه ناگری. به لام دواتر ده گه ر پینیه وه سه ر ئه و باسه.»

دوای ئاماژه کردن به هه موو ئه و زانیاریانه ی سه باره ت به کیشه و حیساب و کیتابی باوک و کوڕ درابوو، به و ئاکامه گه یشتن که ئه و مه سه له یه به هیچ شیوه یه ک روون نابیته وه و مه علووم نییه هه ق به کامیانه. ئیپۆلیت کیریلوو یچ هاته سه ر باسی ئه و سی هه زار رۆب له ی که زهینی میتیای به خۆیه وه خه ریک کردبوو و له سه ر ئه و باوه ره بوو باوکی پیی قه رزداره. بۆیه به پیی شایه دیی پزیشکه کان له و باره وه ده ستیکرد به ئاخافتن.

(۷)

لیکۆلینه وە میرووی

پزیشکە پسیۆرەکان ھەولیانداو ھەولیانداو پیمان بەسەلمینن کە تۆمەتبار شیت و لێوھە، من دەلیم ئەو شیت نییە، ئەو ھەش تەنانەت زۆر خراپترە، چونکە ئەگەر شیت نەبوایە، زیرەکانەتر ئەو کارەمی دەکرد. بەلام سەبارەت بە ماخولیا بوونەکی، لەگەڵ ئەو ھەدا کۆکم، بەلام لە خالیکدا، تەنیا لەو خالەدا کە پزیشکانی پسیۆر ئاماژەیان پیکرد، یانی ئەو کاموسەمی سەبارەت بەو سەھزار پۆلەییە کە ویدەچیی باوکی پیتی قەرزدار بووی. سەرەرای ئەوانەش پیموایە دەتوانین ھۆیکە سانا ئەر تیکچوونی بۆ بدۆزینەو. من خۆم لەگەڵ ئەو دوکتۆرە لاو ھاوڕام کە دەلی تۆمەتبار لە ھەموو باریکەو ھەناساییە و تەنیا توورە و رۆقئەستورە. خالی دروستیش ئەوھە. ئامانجی تۆمەتباریش لەو رۆقەستان و توورەییە تەنیا لە بەر ئەو برە پارە بەبوو؛ بەلکو ھۆیکە تاییبەتی ھەبوو. ئەو ھۆیکە ئیرەیی و دلپەسی بوو!»

لێرەدا، ئیپۆلیت کیریلیوویچ بە وردی سەبارەت بەو دلدۆراویە نەخسەمی تۆمەتبار دووا کە تائەو رادەییە بۆ گرووشنکا سووتابوو. وتەکانی لەوساتەو دەستیپیکرد کە تۆمەتبار خۆ دەکا بە مالی ئەو «خاتونە جھیلەدا بۆ ئەوھە لێیدا.» دادوەر لە قسەکانیدا گوتی: «وتەمی تۆمەتبار خۆیەتی بەکاری دینم. بەلام بەجیی لێدانی، لەوئ لە بەر پینیدا دانیشت. ئەمە سەرھەتای ئاشق بوونی بوو. ھەر لەو کاتەدا باوکی تۆمەتباریش دلی بەو خاتونە شوخوشەنگەو بوو. ریکەوتیکی نەخس و سەرسوورھینەر بوو»

چونکه هەردووکیان هاوکات دلایان چوو هەری و ناشقی بوون، ئەگەرچی هەردووکیان پێشتر دیبووین و دەیاناسی. ئەویش بەهێزترین گەری هەووسی لەناخانداندا هەلگیرساند کە تاییبەتی بنەمالەیی کارامازۆفە. دانپیانانی خۆشیم بیستوو: «پێکەنینم بە هەردووکیان هات.» بەلێ لە ناکاو دیتە سەر ئەووی هەردووکیان لە خستە بەر. پێشتر ئەو ئارەزووی لەسەردا نەبوو، بە ئیستا کتوێر ئەووی بە زەین گەیشت و هەردووکیانی خستە داوی ئەشقی خۆیەو. پیرەپیاو کە پۆح و گیانی بە پارەو بەندبوو، هەر لەپێوە سی‌هەزار پۆبلی لاخست تاکو هەرکاتیک گرووشنکا هاتە ژوانی بیداتی، بەلام داوی ئەو زۆر زوو هاتە سەر ئەووی کە ئەگەر شووی پینکا تەواوی مأل و سامان و ناوکه‌ی دەپێژیتە بەر پێی. لەو بارەو بەلگەشمان بە دەستەوێه. سەبارەت بە تۆمەتباریش بلیم چی، تراژیدیای چارەنووسی ئەو ئاشکرایه؛ لە بەرانبەرماندا داندراوه. بەلام «پێرابواردنی» ئەو خاتوونە شوخوشەنگە ئاوابوو. ئەو جادووبازە تەنانەت تۆزە هیوایه‌کی بەو لاوه ناشاده نەدا. چونکه هیوا، هیواي راستەقینه، هەتا دوايين سات هەر دريغیی لیکرا، یانی هەتا ئەو کاتە میتیا لە بەر دەمیا چۆکی دادا و دەستی بۆ لای درێژ کرد، ئەو دەستانەیی خۆینی باوکی - رەقیبە خیشەسەرەکه‌ی - پێوه بوو. هەر لەو کاتەشدا بوو قۆلبەستیان کرد. ئەو ژنەش، لە کاتی قۆلبەست‌کرانیدا، بە پەشیمانییه‌کی سادقانه‌وه گوتی: «منیش لەگەڵ ئەودا بنێرن بۆ سیبیریا. من تووشی ئەو پۆژە رەشەم کرد، لە راستیدا من دەبی سزا بدریم.»

لاوی زمان‌پاراو، کە باس‌کرد، یانی ئا‌غای راکیتین، کە بەرپرسایه‌تی راقه‌کردنی ئەو پەرۆنده‌یه‌ی لە ئەستۆ گرتوو، زۆر بە کورتی هاتە سەر باسی کەسایه‌تی ئەو ژنە و گوتی: «هەر لە سەرەتای ژانییه‌وه سەرکوێر کراوه، دەزگیرانه‌که‌ی فریویدا و بەجییه‌یشت. بنەماله‌ به‌پێزه‌که‌شی بی‌به‌ریان کرد و هەژار و بیکەس مایه‌وه. پیرەپیاویک بالی وەسەر کیشا و هیشتاش هەر ئەو بە پشتیوان و دلسۆزی خۆی دەزانێ، رەنگه‌ دله‌

گه نجه که هی زوری چاکه تیندا بووبی، به لام زور زوو تواتوا بوو. بوو به حیسابگه ری سامسانوف و پارهی له سهر یهک هه لچنی. له هه مبه ر کومه لگادا بیزاری و گالته جاریی کرده پیشه. «دوای ئەم زانیارییه له سهر که سایه تیی ئەو، بۆمان دهرده که وی که شهیتان ئاسایی به ههردووکیان پیکه نیوه.

تۆمه تبار دوای مانگیک ئەوینی هیوا برآوانه و زه بوونیی ئەخلاقی که له و ماوه یه دا خه یانه تی به ده زگیرانه که ی کرد و پارهی هک که به شیوه ی ئەمانه ت پیی سپیتر درابوو، نایه ته نگه ی باخه لی و پاشان به هه له خه رجی هه مووی له ئاو کرد. به هوی ئیره یی بردنی به رده وامه وه وهک شیتی لیها ت - ئیره ییش به کی ده با؟ به باوکی! له وهش خراپتر ئەوه ی ئەو پیره پیاوه شینته به و سئ هه زار رۆبله ده یویست دولبه ره که ی وه سهر ته ماح بخا و بیخاته داوه وه. هه ر ئەو سئ هه زار رۆبله ی که کوربه گه وره که ی به چاوی به شه مالی خو ی چاوی لیده کرد و به شیک له میراتی دایکی بوو، که باوکی لینی داگیر کرد بوو، به لی، دانی پیداده نیم که تاملکردنی دژوار بوو؛ مروقی تووشی شیتی ده کرد. مه سه له ی پاره له گوریدا نه بوو، به لکو ئەم راستییه که ئەم پارهی به شاتوشووت و خوړانان به وتاوانه جارزکه ره وه له کار ده کرا بۆ ئەوه ی به خته وه ریبه که ی له نیو به ری!»

پاشان داوه ر هاته سه ره ئەوه ی که تۆمه تبار چون له سه ری داوه باوکی بکوژی، بیرورای خو شی به راستییه کان روون ده کرده وه.

«سه ره تا ته نیا له نیو مه یخانه کان باسمان ده کرد - ئەو مانگه هه ر له سه ر ئەوه رۆشنتین. ئاخ، ئیمه پیمان خو شه شان به شانی هاوړیکانمان بچینه پیشی، هه روها پیمان خو شه هه موو شتیک له لای هاوړیکانمان بدرکینین، ته نانه ت پر مه تر سیتیرین و دراندانه ترین بیرو که کانیشمان؛ پیمان خو شه له هه موو بیرو که یه کدا خه لکی به شدار بکه یین و له بهر هوی هک ده خوازین ته وای ئەو که سانه ی که ده یانکه یینه مه حره می رازی خو مان، به هاوړلیبه کی ته واه وه له گه لمان به ره وروو بن و بینه شه ریکی شه لژان و

دلّه خورپه کانمان. لایه نی ئیمه بگرن و له هیچ کاریکدا دژایه تیمان له گهل نه کهن. دهنه ئاله تی ده بین، له دین دهرده چین و له مه یخانه هه موو شتیکی وردوخاش ده کهین و دهیشیوینین.» (پاشان باسی رووداوه که ی سه روان ئیسنگیریف کرا.) «ئوانه ی چاویان به تومه تبار کهوت و قسه کانیان بیست، پینان وابوو سه بارهت به باوکی دهسته دهکا به هات وهوار و گورپه گور و شیته بازارپییه ک وه ریده خا و له وانیه دهستیش بکا به هه ره شه و گورپه شه.» (لیردها دادوهر باسی دیداره که ی بنه ماله ی کارامازوفی کرد له کلێسه و وتووێژ له گهل ئالیووشا و دیمه نی دلّه ژیننی په لاماره که، ئه و کاته ی تومه تبار دوا ی شام هیرشی بردبووه سهر مالی باوکی.)

دادوهر له درێژه ی قسه کانیدا گوتی: «ناتوانم لیبراوانه بلیم که تومه تبار بهر له و رووداوه قهستی کوشتنی باوکی له دلدا بووه. به و حاله ش ئه م بیروکه یه چه ند جار به زهینیدا هاتبوو و بیر ی لی کردبووه. له و باره وه راستییه کان و شایه د و وتاره که ی خۆیمان هه یه.» پاشان گوتی: «برایانی لیژنه ی داوهری، دان به وهدا ده نیم که هه تا ئه مرۆ دوودل بووم که تومه تبار پیشتر قهستی ئه و کاره ی بووه یان نا. ته و او قانع بوو بووم که له پیشدا چه ندین جار دیمه نی ئه و رووداوه شوومه ی هیناوه ته بهرچاوی خۆی و لی پروون بووه که ده توانی ئه و کاره بکا، به لام به وردی بیر ی له وه نه کردبووه چۆن و کهنگی ئه و کاره دهکا.

به لام ته نیا هه تا ئه مرۆ دوودل بووم، یانی تا کاتیکی خاتوو ویرخوفتیسۆف ئه و به لگه یه ی دا به دادگا. خۆتان گویتان له قسه کانی بوو: «خۆی پیلانیکه، سیناریۆی پیاو کوژی!» ئه و به م شیوه باسی نامه نووسینی ئه و تومه تباره ناشاده ی له کاتی مه ستیدا کرد. له راستیشدا، به و نامه یه دا بۆمان دهرده که وئ که هه موو رووداوه که به پیی پیلانی له پیشدا دارپژرا و بهرپوه چووه. نامه که دوو پوژ بهرله رووداوه که نووسراوه، که وایه ده توانین دلنیا بین که تومه تبار چل و هه شت سه عات بهرله دارشتنی ئه و پیلانه سامناکه ی، سویند دهخوا ئه گهر پوژی داها توو ئه و پهره یه

وده‌ستنه‌هینئ، باوکی ده‌کوژئی و ئه‌و پاکه‌ته پارهی له ژیر بالنجه‌که‌ی
 ده‌ردینئ، «به بزگوریکی په‌میی به‌ستراوه، هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر ئیوان له مال
 نه‌بی.» «هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر ئیوان له مال نه‌بی» - سه‌ره‌نجیده‌ن؛ ده‌رده‌که‌وئ
 بیری له هه‌موو شتیک کردۆته‌وه و ته‌واوی بارودۆخه‌که‌ی هه‌لسه‌نگاندووه،
 هه‌موو شتیکیشی راست به‌و شیوه ئه‌نجامداوه که نووسیویه‌تی. که‌وايه
 خاترجه‌مین که پیشتر قه‌ستی ئه‌و کاره‌ی بووه؛ ئه‌و جینایه‌ته‌ی بۆ پاره
 کراوه، ئه‌و خاله‌ش به‌روونی باسکراوه، یانی به‌نووسراوه و ئیمزاوه له به‌ر
 ده‌ستمان دایه. تۆمه‌تبار خۆ حاشا له ئیمزاکه‌ی خۆی ناکا.

ده‌لین ئه‌و کاتی نووسینی نامه‌که مه‌ستبووه. به‌لام ئه‌و قسه‌یه بایه‌خی
 نامه‌که کهم ناکه‌ته‌وه، ته‌واو به‌پێچه‌وانه؛ ئه‌و له کاتی مه‌ستیدا شتیکی
 نووسیوه که کاتی وشیری پیلانه‌که‌ی بۆ دارشتوووه. ئه‌گه‌ر له کاتی وشیاریدا
 پیلانه‌که‌ی بۆ دانه‌رشتایه، کاتی مه‌ستی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌نووسی. ده‌پرسن:
 که‌وايه بۆ له مه‌یخانه‌کان باسیده‌کرد؟ که‌سیک که بۆ جینایه‌تیکی ئاوا
 قه‌ستی پیشووی هه‌بی، زمانی ناگه‌رئ و له لای هیچکس نایدركینئ. به‌لئ،
 به‌لام به‌ر قه‌ستی پیشوو و دارشتنی پیلان، باسیده‌کرد، یانی کاتیک که دلی
 پیوه نه‌بوو ئه‌و کاره بکا و ته‌واو له سه‌ری ساغ نه‌بووبۆوه. دواي ئه‌وه
 ئیتر زۆری خۆ له قه‌ره‌ی ئه‌و قسه و باسانه نه‌ده‌دا. ئه‌وانامه‌یه‌ی شه‌وئ له
 مه‌یخانه‌ی میتروپۆلیس نووسی و به‌پێچه‌وانه‌ی عاده‌تی پیشووی بینه‌نگ
 بوو، ئه‌گه‌رچی خه‌ریکی خواردنه‌وه بوو. بیلباردی نه‌کرد. له قوژبنیک
 دانیشته له‌گه‌ل هیچ کهس نه‌دوا. له راستیدا دووکانداریکی له جیی خۆی
 هه‌ستاند، به‌لام ئه‌م کاره‌ی تارا‌ده‌یه‌ک بی‌ئختیار و به‌پیی عاده‌ت ئه‌نجامدا.
 چونکه به‌بی وه‌رێخستنی کیشه و هه‌را نه‌یده‌توانی بچیته مه‌یخانه‌یه‌که‌وه.
 راسته له‌وانه‌یه دواي بریاردانه‌که‌ی هه‌ستی به‌نیگه‌رانی کردبئ که زۆری
 باسی پیلانه‌که‌ی و قه‌سته‌که‌ی کردووه و هه‌ر ئه‌وه‌ش دواي به‌رپیوه‌بردنی
 پیلانه‌که، له‌وانه‌یه ببیته هۆی قولبه‌ستکرانی. به‌لام رینگایه‌کی دیکه‌ی پئ‌شک
 نه‌هاتوووه؛ نه‌یتوانیوه قسه‌کانی خۆی وه‌رگریته‌وه، پیشتر به‌خته‌که‌ی

هینابووی و دیسانیش دهبینئی. خو دوزانن ئیمه ئیمانمان به بهختی بهر زمان ههیه! با ئه وهشتان عهرز بکه م تاوانبار بو خو پاراستن و شوینه ونکی ئهوپه پری ههولئی خوئی داوه. ههر وهک بهو شیوازه ی تایبته به خوئی دهنووسی: «سبهینئی حهولی خو م ددهم و ئه و پارهی له که سیک قهرز دهکه م. ئه گهر ئه وهشم بو جی به جی نه بی، خوین دهریژم.» ئه مهش ههر له کاتی مه ستیدا نووسراوه و دیسان له کاتی وشیاریشدا به ریوهی بردووه. راست ئه و جوړهی که نووسیووئی.»

لیره دا ئیپولیت کیریلووچ به وردی باسی ههوله کانی میتیا بو وهرگرتنی پاره و خو پاراستن له و جینایه ته ی کرد. ههروه ها باسی دیداره که ی میتیا له گه ل سامسانوف و چوون بو لای لیاگافی کرد، که هه موویان شایه دییان له سه ر درابوو. «وه زاله هاتوو، گالته ی پیکراوه، برسی و شه که ت - دوای فرۆشتنی سه عاته که ی بو خه رچی ریگا (ئه گه رچی ده لئی هه زاروپینچ سه د رۆبلی پیبوو) - خوړهی ئیره ییش که وتوته گیانی و ترسی ئه وه ی بووه کاتیک له شار چۆته ده ری له وانیه چاوی ئه وی لی خافل بی و گراوه که ی بچی بو لای فیودورپاولووچ. پاشان ده گه ریته وه بو نیوشار و به شادییه وه بو ی ده رده که وی که گراوه که ی نه چوووه بو لای ره قیبه که ی. هه تا مالی کوزماکوزووچ سامسانوف به ریی ده کا. (سه یریش ئه وه یه دلپسی له سامسانوف نه کردوو، که ئه وه له باری ره وانناسییه وه جیی سه رنجه.) پاشان به په له ده گه ریته وه نیو باخچه که ی پشت مالی باوکی که له ویدا ده چوووه بو سه وه و چاوی له سه ر ده رگا که هه لئه ده گرت، نه کا گرووشنکا بچیته ژوانی باوکی. ههر له وی ئاگادار ده بی ئیس میر دیاکوف سه رودلی لی هاتوو و ئه و خزمه تکارهی دیکه ش نه خو شه - که وایه هچکه س نییه پیشی پیبگری، «عه لامه ته» کانیش دوزانی - تووشی بیره بیره ده بی! هه روا له هه مبه ر ئه و بیره بیره یه دا خو پارگری ده کا؛ ده چی بو لای خاتونیک که ماوه یه که له م شاره نیشته جی بووه و هه موومان ریزی زورمان بو ی هه یه، مادام خو خلاکوف. ئه م خاتوونه، له میژه بووه به دل سوژییه وه ئاگاداری

کاروباره‌کافی بووه، ئامۆژگاریی زور حه‌کیمانه‌ی ده‌کا، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و ژبانه ئالۆز و ده‌ستبلاوی و ئه‌شق و ئاشقییه‌ ناره‌وايه و به‌فیرپۆدانی وزه‌ی لاوی له‌ مه‌یخانه‌کان ده‌ست هه‌لگرێ و بچی بۆ دۆزینه‌وه‌ی کانگای ئالتون له‌ سیبیریا: «ئه‌وه‌ ده‌روویه‌که‌ بۆ ده‌رباز بوون له‌ ده‌ست وزه‌ی سه‌ره‌رپۆیانه‌ و خووخده‌ی رۆمانتیک و کیشه‌ و ئالۆزییه‌کانی تافی لاویت.»

دوای باسکردنی ئاکامی ئه‌و وتووێژه‌ و ئه‌و کاته‌ی تۆمه‌تبار ئاگادار ده‌بی گرووشنکا له‌ مالی سامسانوف نه‌ماوه‌ته‌وه‌، ئوقره‌ لی‌هه‌لگیرانی میتیای چاره‌ره‌ش، که‌ دلپسی و ئیره‌یی برستی لیبریبوو، خه‌یالی ئه‌وه‌ش که‌ نه‌کا گرووشنکا فریودایی و ئیستا چوو بیته‌ ژوانی باوکی، ئیپولیت کیریلوویچ دیته‌ سه‌رباسی کاردانه‌وه‌ی نه‌خسی به‌خت. «ئه‌گه‌ر فینیای کلفه‌ت پییگوتایه‌ گرووشنکا چووه‌ بۆ ماکرۆیه‌ و له‌ لای ده‌زگیرانه‌ پیشووه‌که‌یه‌تی، ئه‌و رۆداوه‌ نه‌ده‌قه‌وما. به‌لام له‌ ترسانا وه‌ک شیتی لیها‌ت و له‌ په‌ستا سویندی ده‌خوارد و ده‌یگوت نازانی له‌ کوئییه‌. دیمیتری فیودوروویچ بۆیه‌ نه‌یکوشت، چونکه‌ زۆری په‌له‌ بوو بۆ ئه‌وه‌ی گراوه‌ غایه‌نه‌که‌ی بدۆزیته‌وه‌.

«به‌لام سه‌رنجبدن، ئه‌گه‌رچی ئه‌و هه‌مووه‌ تووره‌ و تۆسن بوو، به‌و په‌له‌په‌له‌ش ده‌سکا‌ونگه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی برد. بۆ ده‌سکا‌ونگ؟ بۆ چه‌کیکی دیکه‌ی نه‌برد؟ به‌لام به‌وه‌دا که‌ مانگیکی ره‌به‌قه‌ بیری له‌و پیلانه‌ کردۆته‌وه‌ و خۆی بۆ ئاماده‌ کردوه‌، هه‌ر شتیکی وه‌به‌رچاو بکه‌وتایه‌ هه‌لیده‌گرت. له‌ ماوه‌ی مانگی رابردوودا به‌و ئاکامه‌ گه‌یشتیوو که‌ شتیکی ئاوا کاری ده‌مانچه‌یه‌ک ده‌کا، هه‌ر بۆیه‌ له‌رپوه‌ ده‌ستی دایه‌ و زانیی کاره‌که‌ی به‌وه‌ جی‌به‌جی ده‌بی. که‌وايه‌ هه‌لگرتنی ئه‌و ده‌سکا‌ونگه‌ به‌هیچ شیوه‌یه‌ک بی‌ئیختیار و له‌خۆرا نه‌بووه‌. پاشان ده‌چپته‌ حه‌وشه‌ی مالی باوکی و هیچ ملۆزمیک نابینی، جگه‌ له‌ تاریکی و ئیره‌یی، هیچ شتیکی دیکه‌ش له‌ گۆریدا نابێ. گومانی ئه‌وه‌ی گرووشنکا له‌وئییه‌، له‌گه‌ل ره‌قیببه‌که‌یه‌تی و له‌ باوه‌شیدایه‌ و ره‌نگه‌ ئیستا به‌و پییکه‌نی که‌ ئه‌و کلاوه‌ی له‌ سه‌ری ناوه‌، وه‌

هه ناسه بركيى دهخا. تهنيا هه ر گومان و ئيرهيى نه بوو، بۆ له خوڤا باسى گومان و ئيرهيى بكهين - ده رگاي فيل و ده هو ئاواله بوو، ئاشكرا بوو. ئه و حه تمهن له وئيه، له و ده تاغه ڤووناكه دا، له پشت ڤه رده كه يه. حه تمهن له وئيه. تۆمه تبار ده يه هوئ پيمان بسه لميني كه به دزييه وه چۆته به رپه نجيره كه، به ريزه وه سه ري كيشاوته ژووره كه و له ترسي ئه وه ي نه كا ڤووداويكي ترسناك و بي ئه خلاقانه بقه ومي، به ئه ده بانه كشاوته دواوه. هه وليشه دا ئه وه مان پي بسه لميني، ئه و يش به ئيمه، كه له خووخده ي ده گه ين و ده زانين له و كاته دا له چ هه لومه رجيكدا بووه. ئه وه ش ده زانين كه ئه و عه لامه تانه ي زانيوه كه به هوئ ئه وانه وه ده تواني بجيته ژوورئ. « ليره دا ئيپوليت كيريلوويچ باسه كه ي راگرت و به پيويستي زاني ئاماژه يه كيش به ئيسمير دياكوف بكا و له و باره وه شيكردنه وه يه كي كورت بدا به ده سته وه. بۆ ئه وه ي پيوهنديي گومانايي ئيسمير دياكوف له گه ل قاتل ره شكاته وه و ئه و بيروكه به ته واوي له زهينيان ده رهاويژئ. له و باره وه ئه وپه ري هه ولي خوي نواند و هه مووان بويان ده ركه وت، ئه گه رچي ئه و گومانه به شتيكي بي بنه ما ده زاني، گرنگايه تيه كي ته واو به مه سه له كه ده دا.

باسيڱ سهاره ت به نيسمير دياڪوؤف

«سهره تا، ئاخيزگه ي ئه و گومانه چي بوو (ئىپوليت كيريلوويچ ئاواي گوت)؟ يه كه م كه س كه هاواريكرد ئيسمير دياڪوؤف قاتله، تومه تبار بوو له كاتي قولبه ستركاندا. به لام له و كاته وه تا ئيستا چكوله ترين دهليلي بو ساهماندني ئه و تومه ته به دهسته وه نه داوه. ئه و تومه ته تهنيا سى كه س قه بو ليانه - دووبرا كه ي و خانمي ئيسوتيلوف. ئيوان فيودوروويچي براي ئه مرؤكه بيگومان تووشي ياوي ميشك بووبوو، باسي گومان و دردونگي خو ي كرد. به لام ده زانين له ماوه ي دوومانگي رابردوودا له مهر تاواني برا كه يه وه به ته واوي له گه ل ئيمه هاورا بوو و هه ولى نه ده دا له گه ل ئه و بيروپايه دژايه تي بكا. به لام ئه وه هه لده گرين بو داوي. برا چكوله كه يان دانپيئانا كه چكوله ترين دهليلي نيبه بو ساهماندني ئه وه ي كه ئيسمير دياڪوؤف تاوانباره. تهنيا به قسه و رهنگ و رووي تومه تباردا به و ئاكامه گه يشتوو. به لى، ئه و ئه مرؤ ئه م دهليله سه رسوورهيته رهي دووجار هيناوه ته وه. قسه ي خانمي ئيسوتيلوف له هي ئه ويش سه رسوورهيته رتر بوو، «ئه وه ي تومه تبار ده لى ده بي باوه رى پيئكه ن؛ ئه و مرؤ فيك نيبه درؤ بكا.» ئه وه هه موو ئه و ده ليل و هويانه يه كه به دژي ئيسمير دياڪوؤف له لايه ن ئه و سى كه سه وه شايه ديي له سه ر دراوه. چونكه ئه و سى كه سه زور دلگراني چاره نووسى تومه تبارن. به هوى ئه و بيروپايانه وه تاواني ئيسمير دياڪوؤف كه وتوته سه ر زمانان. ياني ئه وه جيى باوه ره؟ ياني پياو ده توانى بيريشى ليئيكاته وه؟»

لیردا ئیپولیت کیریلوویچ به پیوستی زانی له که سایه تی ئیسمیر دیاکوفی
 ږحه مته، «که به هوی شیتیه وه خوی له نیو برد،» بکولیته وه. هوی به
 مروفتیکی نه قل سووک زانی، هیندیکی زانیاری پر له که م و کووری به دهسته وه
 بوو، که نه نیشه ی فه لسه فی و زیاتر له حده ی خوی هاوسه نگیه که ی تیکدا،
 ههروه ها بیروپای هاوچه رخانه ی سه بارهت به ئه رکیک که به کرده وه له ژیانی
 سه ره ږویانه ی ئه ربابه که یدا - فیودورپاولوویچ - که رهنگه باوکیشی بی،
 وه دهسته نینا، ویده چی له کوری دووه می ئه ربابه که شی، ئیوان فیودوروویچ، که
 له وانیه بو سه ره گرم کردنی خوی، یان نه دوزینه وه ی ئامانجیکی باشتر، ئه و
 کاره ی کردبی و وهک رابواردن چاوی لیکردبی. ئیپولیت کیریلوویچ له
 شیکردنه وه ی قسه کانیدا گوتی: «خوشی باسی بارودوخی ږوخی خوی بو
 کردم که ئه و چند ږوژه له مالی باوکی ماوه ته وه. به لام که سانیکی تریش له و
 باره وه شایه دی خویان دا تومه تبار و گریگوری - یانی ته واوی ئه و که سانه ی به
 باشی ده یانناسی.»

«ئه و کاته ئیسمیر دیاکوف که زهبری فی و سه رودل لیها تن، بناغه ی
 له ش ساغی وه له رزین خستبوو، «قهوه تی به جووجه لیه که نه ده شکا». تومه تبار
 خوشی به رله وه ی بزانی ئه و ته یه چهنده به زه رده ی خویه تی، ئه وه ی به ئیمه
 گوت: «ئه و خوی دا به سه ر که وشه کانمدا و لاقی ماچکردم.» ههروه ها به و
 شیوه به یانه ی تاییهت به خوی، سه بارهت به ئیسمیر دیاکوف گوتی: «ئه و
 جووجه لیه کی فیداره.» تومه تبار ئه ویشی وهک مه حره می رازی خوی هه لبارد.
 (وته کانی خوی شایه دییه بو ئیمه)، به هه ره شه و گوره شه ش ناچاری کرد
 سیخوری بو بکا. وهک سیخوریکی ناوما ل ئه ربابه که ی خوی هه لئه تاند و
 بوونی ئه و پا که ته پاره یی بو تومه تبار ئاشکرا کرد، ههروه ها ئه و عه لامه تانه ی
 که تومه تبار بتوانی به هوی ئه وه وه بچیته ژووری. جگه له گوتنی راستیش هیچ
 چاره یه کی دکیه ی نییه. کاتی لپرسینه وه، له حالیکدا ته نانهت له هه مبه ر ئیمه شدا
 ده لرزی ئه گه رچی له و کاته دا ئه شکه نجه گه ره که ی قولبه سترکرا بوو و نه یده توانی
 نازاری پیبگه یینی - گوتی: «ئه گه ر پیمنه گوتبایه، ده یکو شتم، لیم ږوون بوو

دەیکوشتەم. ھەمیشە لە من بەگومانبوو. بە ترس و لەرزەو تەواوی پاز و نەینییەکانم پیگوت بۆ ئەوەی ئارامی کەمەو، بۆ ئەوەی تینگا کە فریونادەم و بەجوورە گیانی خۆم پزگار کەم.» ئەو ڕاست قسەی ئەو. ھەموویم نووسیوە و بۆ ئەوەی لە بیرم نەچیتەو. «ھەر کە دەیگوران بەسەرما، ئەژنۆم و لەرزین دەکەوت.»

«لەزاتی خۆیدا مروۆفیکی دروستکار بوو، لەو کاتەو ئەو چەند رۆبلە پارەیی ئەربابی دۆزیووە و پیندابوو، تەواو بووبوو جێی متمانە، ھەربۆیە و یدەچی ئەو لاوہ داماوہ بە ھۆی فیلکردن لە ئەربابەکە یەو، کە وەک سەرچاوەی بژیوی خۆی خۆشیدەویست، زۆری ھەست بە پەژیوانی دەکرد. بەپێی وتەى شارەزاترین رەوانناسان، ئەو کەسانەى نەخۆشیی سەرودلیان لەگەڵ ھەمیشە خۆیان لۆمە دەکەن و زۆر خۆ بە کەمزانن. بەردەوام بەوہ دلگرانن کە دەرھەق بە کەسیک یان شتیک تووشی «تاوان» بوون، ویزدانیان ئازاریان دەدا، زۆر جار یش بەبێ ھۆ شتەکان لە خۆیان گەورە دەکەن و ھەموو جوورە ھەلەو تاوانیک دەدەنە پال خۆیان. لیرەشدا ئیمە لەگەڵ مروۆفیکی لەوچەشنە تیکەوتووین کە ترس و تۆقین تووشی ھەلە و تاوانی کردووە.

سەرھەرای ئەوہش، لە دلی چەقیوو کە ئەو بارودۆخەى لەبەرچاوی زەق بۆتەو، ئاکامیکی باشی نییە. کاتیک کورپی دووھەمی فیۆدور پاولوویچ، یانی ئیوان فیۆدوروویچ، راست بەر لە رووداوەکە، خۆی ئامادە کردبوو بچی بۆ مۆسکو، ئیسمر دیاکووف تکایلیکرد نەروا. ئەگەرچی بە ھۆی شەرمیونییەوہ نەیتوانی ھۆی ترسەکەى روونبکاتەوہ. دەستیکرد بە ئاماژە کردن، بەلام ئەو لە ئاماژەکانی نەگەیشت. ئەوہشمان لە بیر نەچی ئیوان فیۆدوروویچی بە پاریزەر و پشتیوانی خۆی دەزانی و بوونی ئەویش لە مالەکەدا زەمانەتیک بوو بۆ ئەوەى رووداویک نەقەومى. ئەو رستەییەى نامەکەى دیمیتری فیۆدوروویچ وەبیر بێننەوہ: «ئەو پیرەپیاوہ دەکوژم، ھەلبەت ئەگەر ئیوان لە مالى نەبى.» کەوايە جزووری ئیوان لە مالىدا بۆ ھەمووان زامنى نەزم و ھیمنایەتى بووہ.

به لّام ئەو لێیدا و رۆیی، ئیسمیر دیاکوفیش سهعاتیک دواى رۆیشتنى ئه ربابه لاوه کهى، سه رودلى لیهات. به لّام ئەوه رۆون و ئاشکرایه. لێردها ده بى بلیم که ئیسمیر دیاکوف، له تهنگرژهى ترس وناهومیدیدا، له ماوهى ئەو چهند رۆژهى دواییدا ههستیکردبوو که به شیوهیهکی زۆر پرمه ترسى و درێژخایه ن تووشى گهشکه ده بى. هه له بهت ناتوانى رۆژ و سه عاتى ئەو نه خۆشییه پێشبینى بکهى، به لّام هه موو نه خۆشیکی فیدار ده توانى پێشتر هه ستبکا که له وانه یه تووشى گهشکه بى. دوکتۆره کان ده لێن. که وایه له گه ل رۆیشتنى ئیوان فیودۆرۆویچ، ئیسمیر دیاکوف خه م دایده گری، هه سته ده کا یار و پارێزهرى نییه، بۆیه خه م بار و شه کهت ده روا بۆ هه ماره که. به قالدومه کاندایه روا ته خوارى و له خۆى ده پرسى بلێى سه رودلى لیبى یان نا، ده ی ئەگه ر له رپۆه لیبى بى چبکا؟ هه ر ئەو په رۆشییه ش، ئەو پرسیاره، له ناخه وه شه لژاندی و هه ر ئەوه ش بووه هۆى ئەوه ی سه رودلى لیبى و به سه ره وه بکه و یته نیو هه ماره که و بیهۆش بى، له و رهوداوه ته واو سه روشتییه دا، خه لک زۆر سه ره سه ختانه هه ولده ده ن شوینی دردۆنگى و گومان هه لگرن و بلین که ئەو به قه سته ی خۆى بیهۆش کردوه. به لّام ئەگه ر ئەو کاره ی به ئانقه سته بووبى، هه رله رپۆه ئەو پرسیاره ده هاته پێشنى، که مه به سته ی له و کاره چى بووه؟ پشتى به چى به سته وه؟ مه به سته ی چى بووه؟ باسى زانسته ی پزیشکى ناکه م: پێیانگوتوم له وانه یه زانسته راست نه بى، یان ته واو هه له بى: پزیشکه کان نه یانته وانى فى لیهاتنى راسته قینه و به ئانقه سته لیکبکه نه وه. له وانه یه واش بى، له وانه یه واش بى، به لّام وه لامى پرسیاریکم بده نه وه: ئەو بۆ ئەو خۆ نه خۆش خسته نه چ قه سته یكى بووه؟ ئەگه ر پیلانى قه تلێ دارشتم، ئایا به ر له وه ویستویه تى به خۆ بیهۆش خسته ن سه رنجى ئەندامانى بنه ماله بۆ لای خۆى راکێشنى؟

برایانى لێژنه ی داوه رى، ئەوه بزانه ن، که له شه وى رهوداوه که دا مالى فیودۆرپالوۆویچ پینچ که سى لیبوه فیودۆرپالوۆویچ خۆى (به لّام دیاره خۆى خۆى نه کوشته وه)؛ نوکه ره که شى گریگۆرى، هینده ی نه مابوو خۆى به کوشته بدا؛ سینه م که س ژنه که ی گریگۆرى، مارتا ئیگناتیفنا بووه، به لّام زۆر شوهریه یه

ئەگەر بېرىشى لېيىكەينەوہ کہ ئەو ئەربابەكەى كوشتېى. دەمىنئەوہ دووكەس - دىمىترى فىؤدۆرۆويچ و ئىسمير دياكوف. بەلام ئەگەر باوهر بە قسەكانى تۆمەتبار بکەين کہ قاتل نىيە، کہوايە حەتمەن ئىسمير دياكوف قاتلەكەيە. چونکہ لايەنىكى دیکە لە گۆرپدا نىيە و ناتوانين کہسىكى دیکەش پەيدا بکەين. ھەر ئەمەيە بۆتە ھۆى ئەوہى ئەو تۆمەتە بدەنە پال ئەقل سووکیكى قوربەسەر کہ دوینی خۆکوژی کرد. راست بەوھۆيەوہ تەنيا بەو ھۆيەوہ، کہ کہسىكى دیکە لەو مالەدا نەبووہ. ئەگەر تارمايىي گومان بکەوتايەتە سەر کہسىكى دیکە، ئەگەر شازدە کەسپش لەو مالەدا بوایەن، لە سەر ئەو باوهرەم کہ تەنانەت تۆمەتبارپش بە شوورەيى دەزانى تۆمەت بداتە پال ئىسمير دياكوف و ئەو شازدە کەسەى بە تۆمەتبار دەزانى. چونکہ تۆمەتدانە پال ئىسمير دياكوف وړينەيەكە و بەس.

براين، ليگەرپين با رەوانناسى وەلانين، با تەنيا راستيەکان لەبەرچاو بگريں و تەنانەت مەنتقيش بنينە ئەو لاوہ، با زانستى پزىشکيش وەلانين. ږووبکەينە راستيەکان و بزائين راستيەکان چيمان پيدەلین. ئەگەر ئىسمير دياكوف کوشتيتى، چۆنى ئەو کارە کردوہ؟ بە تەنيا کردوويەتى يان بە ھاودەستى تۆمەتبار؟ ليگەرپين با لايەنى يەكەم لەبەر چاوبگريں و بلين بە تاقى تەنيا ئەو کارەى کردوہ. ئەگەر ئەوى كوشتېى، حەتمەن لە بەر قازانچیک بووہ. بەلام خۆ دەزانين ئىسمير دياكوف ھيچکام لەو ئەنگیزانەى نەبووہ کہ دىمىترى فىؤدۆرۆويچ ھەيەتى. نە رقى لىى بوو، نە ئيرەيى پيدەبرد، نە... ږەنگە بۆ وەدەستھينانى پارە ئەو کارەى کردبى، بۆ ئەوہى ئەو سى ھەزار ږوبلەى نيو پاکەتەكەى وەگير کەوئ. لەگەل ئەوہشدا، ھەموو نەپتنيەکان دەدرکيتى ئەويش لە لای کەسيک کہ ئەو ھەمووہى حەز لەو بابەتەيە، يانى تۆمەتبار سەبارەت بە پارە و ەلامەتەکان و شوينى شارەدەوہى پارەكە و پاکەتەكە چى لە سەر نووسراوہ و بە چى بەستراوہ و لە ھەمووشى گرینگتر ئەو ەلامەتانەى پيدەلئى کہ بە ھۆى ئەوانوہ دەتوانئ بچيتە ژوورئ. ئايا ئەو کارەى لە بەر ئەوہکرد کہ خۆى پتوہ بکا؟ يان رەقبيک ھاندا بۆ ئەو کارە، رەقبيکيش کہ تامەزرۆ بوو ئەو پاکەتە پارەيە وەدەستيتى؟ دەلین: «بەلئى، لە ترسانا ئەو نەپتنيانەى

پڻ ڳوتو ه. « به لڙام چوڻ ڊه توانن ٿه وه م پڻ بسه لمينن؟ كه سيڪ كه بتواني بير له ڪرڊه وهيه ڪي ٿاوا چه پهل و ڊرڊانه بڪاته وه و پيلانيڪي ٿاوا ڊارپيڙي و به رپوه شي به ري، راسپييه ڪ ڊه ڊرڪيني كه بڙ هيچ كه س روين نيهه و ٿه گهر ڊه مي خوئي گريڊايه هيچ كه س بيريشي بڙي نه ڊه چووا!

نا، هه رچه ڊه ڊش ترسه ٽوڪ بي، ٿه گهر پيلاني جينايه تيڪي ٿاواي ڪيشابي، هيچ شتيڪ ناچاري ناکات نهيني پاڪه تي پاره و عه لامه ته کان ڊرڪيني. چونكه راست وهڪ ٿه وه وايه له پيشدا خوئي به ڊهنوڪ پپوه بڪا. ٿه گهر ناچاريش بڪرايه راستي ٿه وانه بلڻ، ڊهيتواني ڊرڙيهڪ بسازيني و له خوڙا شتيڪ پيڪه وه بني، به لڙام له و باره وه زماني نه ڊه گهرا. ڊووپاتي ڊه ڪه مه وه، چونكه له لايه ڪي تره وه، ٿه گهر سه بارهت به وپارهيه هيچي نه گوتبايه، جينايه ته ڪه ڪي بڪرايه و پاره ڪه ڪي ڊزيبايه، هيچڪه س نه ڊه تواني به هوئي ڊزي و جينايه ته وه تومه تباري بڪا، چونكه جگه له خوئي هيچ ڪه سيڪي تر ٿاگاداري ٿه وه نه بووه. ته ناناهت ٿه گهر تومه تي قه ٿله ڪه شي ڊدرايه ته پال، گوماني ٿه وه نه ڊه ڪرا قه ستيڪي تري بووي بڙ ٿه وه ڪاره. به لڙام به وه ڊا كه هيچڪه س له وه ٿه نگيزهيه ڪي ٿه وه نه گهيشتووه و به پيچه وانه، هه موو ڊه ياندي كه ٿه ربابه ڪه ڪي زوري متمانه پنيه تي و لئي خاترجه مه، ڊوايين ڪه س ڊه بوو كه گوماني لنيڪري، خه لڪ له پيشدا گومانيان له ڪه سيڪ ڊه بوو كه بڙ ٿه وه ڪاره قه ست و ٿه نگيزهيه ڪي هه بووي. له ڪه سيڪ كه خوئي رايگه يانڊبوو كه ٿه وه قه ستهي ههيه و به ٿاشڪرا باسيڪرڊووه؛ ٿه وان له راستيدا شڪيان ڊه پهرپيه سه ر ڪورپه گهره ڪه ڪي فيوڊورپاولوويچ، ياني ڊيميٽري فيوڊورويچ. ٿه گهر ٿيسمير ڊياڪوف بيڪوشتابيه و پاره ڪه ڪي ڊزيبايه، ڪورپه ڪه ڪي تومه تبار ڊه ڪرا، ٿه وه ڊش بڙ ٿيسمير ڊياڪوف زور چاڪ ڊه ڪه وت. سه ره راي ٿه وانه ٿايا بڙ ٿه وه ڊه بي پياو باوه ر بڪا، ڪه سيڪ پيلانيڪي ٿاواي ڊارشتبي و نهيني پارو و پاڪهت و عه لامه ته کان به ڪه سيڪي ڊيڪه بلڻ؟ به بر واي ٿيوه ٿه قلبي تيڊه چي؟ بڙ ٿه وه ڊه بي پياو بر واهه شتي وا بڪا؟

ٿيسمير ڊياڪوف، راست رڙي ر و ڊواوه ڪه پيلانه ڪه ڪي ڊارشتووه و فيي له خوئي هيناوه و له پليڪانه ڪانه وه خوئي به رڊاوه ته وه. به چ ٿامانجيڪه به و

ئامانجەى كە بەرلە ھەموو شتىك، گريگورى ويستوويه دەواكەى بەخو، ئەوئيش دەبىنى ھىچكەس نىيە ئاگادارى لە مالەكە بكا، پاشگەز دەبىتەوہ و گوئ قولاغ دەبى. دواى ئەوہ، ئەربابەكەى كە دەبىنى ھىچكەس نىيە پارىزگارى لىكا و دەترسى كورەكەى بىت، دوو ھىندە ورياتر دەبى و ھەست رادەگرئ. پىموايە بەو ئامانجەش كە ئىسمير دياكوف لە چىشتخانەكەوہ دەبرى بۆ ژوورەكەى گريگورى، يانى لە شوئىنيك كە جيا لەوانى دىكە دەخەوت و بە ئارەزووى خوئ ھاتوچوئ دەگرد، دەگوئزىتەوہ بۆ ژوورى پىشخزمەتەكان، شوئىنيك كە ھەركاتى سەرودلەكەى لىدەھات دەيانبردە ئەوئ، سئ ھەنگاو لە قەرەوئلەكەى گريگورى و خىزانى دووربوو، ھەر لە وەتاغەكەدا پەردەيەكيان كىشابوو و لەو پشت پەردە رايان دەكىشا. لەو كاتەوہ زانىبوويان ئىسمير دياكوف فيدارە، ئەرباب و مارتائىگناتىفناى دلنەرم و خاوەن بەزەبى ئەو شوئىتەيان بۆ تەرخانگرد كە لەوكاتانەدا بىيەنە ئەوئ و ئاگادارى لىكەن. ھەر وەك پىشوو دەبىنە پشت پەردەكە و رايەكيشن، ئەوئيش دەستدەكا بە نالين و وادەنوئىنى كە وەك جاران فىئى لىھاتووہ، بەوشىوہ ئەو شەوہ نەيھىشت خەو بچىتە چاويان (ھەر وەك گريگورى و ژنەكەى شاىەدييان دا). ئىمەش دەبى باوہر بكەين كە ئەمانە بۆ ئەوہ بووہ تاكو ساناتر لە جىئى خوئ ھەستى و بچى ئەربابەكەى بكورئ!

بەلام دەلین ئەو بۆيە خوئ ئاوا ھىئا حالى جاو و فىئى لە خوئ ھىئا دا بۆ ئەوہى شكى تىنەكەن، بۆيەش رازى پارە و عەلامەتەكانى بە دىمىترى گوت بۆ ئەوہى وەسوسەسى بكا و تووشى ئەو قەتلە بىئ، كاتىكيش قەتلەكە كراوہ و قاتل پارەكەى ھەلگرتووہ و ھەلاتووہ، كاتى ھەلاتنىش حەتمەن بە ھەرا و ھاوار خەلكى لەخەو ھەستاندووہ، دەبى برۆا بكەين كە ئىسمير دياكوف ھەستاوہ و چۆتە نىو وەتاغەكەوہ - بۆچى؟ بۆ ئەوہى جارىكى تر ئەربابەكەى بكورئىتەوہ و پارەيەك كە دزراوہ، ھەليگرئ و بىبا؟ برايان، پىدەكەنن؟ خەجالەتى دەكىشم ئەو قسانە دەكەم، بەلام ئەگەرچى بۆ باوہرگردن نابى و ئاوا پياو سەرى لىئى سوور دەمىنى، كەچى تۆمەتبار لە سەر ئەوہ سوورە. كاتىك ھەلاتووہ و ويستوويه بە نەردەكاندا ھەلگەرئ، گريگورى داوہ بە زەويدا سەرى شكاندووہ و ھەرا و

هاواری وهری خستووہ. دہلی ئیسمر دیاکوف ہستاوہ، چوتہ وہتاغ و باوکی کوشتووہ و پارہکھی دزیوہ! لہ سہر ئہوہ پینداگری ناکہم کہ ئیسمر دیاکوف پیشتر بیری لہو مہسہلہیہ نہکردیتہوہ و پیشبینی کردبی کہ ئہو کورہ توورہ و توندہ تہبیعہتہ ہہروا بیت و بہئہدہبانہ سہریک بکیشیتہ ژووری، لہگہل ئہوہی عہلامہتہکانیشی زانیوہ، بگہریتہوہ و غہنیمہتہکہ بؤ ئیسمر دیاکوف بہجی بیلی. برایانی لیژنہی داوہری، ئہو پرسیارہتان زور خومانہ عہرز دہکہم؛ ئہو کاتہ چ کاتیک بوہ کہ ئیسمر دیاکوف توانی ئہو جینایہتہی تیدا ئہنجامبدا؟ پیمبلین چ کاتیک بوہ؟ دہنا لہخورا ناتوانن تومہتباری بکہن.

بہلام رہنگہ بہ راستی فیی لیہاتبی، ئہو پیاوہ نہخوشہ لہ ناکاو چاک دہبیتہوہ، گوئی لہ هاواریک دہبی و دہچیتہ دہری. دہی - پاشان چی؟ چاویک لہ دہوروبہری خوی دہکا و دہلی: «بؤ نہچم ئہرباب بکوژم؟» دہی ئہو چوزانی چی قہوماوہ، چونکہ تا ئہو کاتہ بیہوش کہوتووہ. بہلام ئہم خہیال و گومانانہش ئہندازہی ہہیہ.

تاقمیک خہلکی وردبین پیمدہلین: «ہہروایہ، بہلام ئہگہر ئہوان پیکہوہ دہستہبہکیان کردبی چی؟ ئہگہر کوشتیتیان و پارہکھیان بہشکردبی چی - ئہو کاتہ دہلین چی؟» بہ راستی پرسیاریکی باشہ! راستییہکیش کہ قہبوولیدہکن جیی سہرسوورمانہ. کہسیک تاوان ئہنجامدہدا و لہ ہیچ بہلایہک ناپرینگیتہوہ و خوی دہخاتہ مہترسییہوہ، هاودہستہکشی لہلایہک راکشاوہ و خوی نہخوش خستووہ، بؤ ئہوہی دہوروبہریہکان تووشی گومان و دردوئگی بکا و ئہرباب و گریگوریش بترسینن. جیی خویہتی سہرنج بدہین و بزانی چ ئہنگیزہیہک بوہتہ ہوی ئہوہی ئہم دووہاودہستہ پیلانیکی ناوا درندانہ دارپژن.

بہلام رہنگہ ئہم هاودہستیہ لہلایہن ئیسمر دیاکوفہوہ کہمتہرخہمی تیدا کرابی یان بہ زوری رازی کرابی؛ رہنگہ ئیسمر دیاکوف لہ ترسانا قہبوولی کردبی و نہیویستبن بہرگری لییکا. پیشبینی ئہوہشی کردوہ بیتو هاوار نہکا یان لہ ہہمبہر قاتلدا خوراگری نہکا و ہہروا بہ ئاسانی ئیزن بدا ئہربابہکھی بکوژن، پاشان دہکہویتہ بہر لافاوی لومہ و سہرکونہ، ئیزنی لہ دیمپتری

کارمازوف ورگرتووه که خوی نه خوشبخت و ری بی چو لبات .
 «هەرچونیکت پیحوشه بیکوژه، بو من گرینگ نییه.» به لام ته نانهت ئەگەر ئاواش
 بووبی، چونکه فی لیهاستی ئیسمیر دیاکوف ماله که ی تووشی ئالوزی ده کرد
 مه حال بوو دیمتری کارمازوف پیلانکیکی وا قه بوولبکا. له گه ل ئەوه شدا،
 چاوپوشی له و خاله ده کم. وای داده نین که دیمتری کارمازوف قه بوولیده کا،
 دیسان به و ئاکامه ده گهین که قاتل، یانی قاتل و هاندهری سه ره کی دیمترییه و
 ئیسمیر دیاکوف هاوده ستیک بووه که له کاردا چالاکی نه بووه، ته نانهت به
 هاوده ستیشی حساب نا کرئ. چونکه له ترسی گیانی قه بوولیکردووه، دلنیا شم
 دادگا ده توانی روونی بکاته وه، به لام ئیمه چی ده بینین؟ تۆمه تبار، کاتیگ
 قۆلبه سته ده کرئ ههرله ریوه، ئیسمیر دیاکوف تۆمه تبار ده کا و هه موو خه تاکان
 ده خاته ئەستوی ئه و. نه ک وه کو هاوده ستیش، به لکو وه ک قاتل. ده لی: «به ته نیا
 ئەو کاره ی کردووه. کوشتوویه تی و پاره که ی دزیوه. کاری خویه تی.» ئەوه یه
 هاوده ست ههرله ریوه یه کتری تۆمه تبار ده که ن! شتی وا ههر نابئ! بیر له و
 مه ترسییه ش بکه نه وه که بو کارمازوف دیته پیشی. دوا ی کاره ساته که . ئەو
 قاتلی سه ره کییه و که سیکی دیکه نایته قاتلی سه ره کی . ههر له و کاته دا که
 هاوده سته که ی له جیدا که وتوو، تاوانه که ده خاته ئەستوی ئه و. به لام ئەو
 که سه ی دیکه، یانی ئەو که سه ی له جیدا که وتوو، له وانیه ئەو کاره ی زور
 پیناخوشبووبی. له بهر پاراستنی گیانی دانی به راستییه که دا بنی. «ئیمه
 هاوده ست بووین، به لام من قه تله که م نه کرد، به لام له ترسانا له گه لی پیکهاتم و
 ئیزم پیندا.» چونکه ئەو، یانی ئیسمیر دیاکوف ده یزانی دادگا به راده ی تاوانه که ی
 خوی سزایده دا. بۆیه لیکیده دایه وه و به و ئاکامه ده گه یشت که سزاکه ی له
 تاوانباری سه ره کی که متره. به لام دلنیا م به وشپوه، دانپیندا نه دنا، ئەگه رچی
 قاتلی راسته قینه له سه ر تۆمبارکردنی ئەو پینداگری ده کا و ده لی ئەو به تاقی
 ته نیا ئەو کاره ی کردووه.

ئهنجا ئیسمیر دیاکوف کاتی لیپرسینه وه گوتی خوی سه بارهت به پاکه تی
 پاره و عه لامه ته کان بو تۆمه تبار دواوه، دنا ئەو خه به ری ئەو شتانه ی ههر

نه بوو. ئەگەر ئه‌و له راسټیدا هاودهستی تاوانباره‌که بوايه، ئايا کاتي لپيرسينه‌وه ئاوا به‌تامه‌زرۆيي و راشکاوانه ئه‌و قسه‌يه‌ی ده‌کرد، يانی ده‌یگوت خۆی تۆمه‌تباری له‌وانه ئاگادار کردووه؟ به‌پنجه‌وانه، هه‌ولیده‌دا حاشای لی‌بکا یان بيشاریته‌وه، یان زۆر به‌سه‌رساردی چاوا له‌مه‌سه‌که‌بکا. هېچکەس جگه‌ له‌ مروؤفی بیتاوان، که‌ ترسی ئه‌وه‌ی له‌لدا نه‌بوو تۆمه‌تی هاودهستی لی‌دیرئ، ئه‌و کاره‌ی ئه‌و ناکا. به‌ هۆی ماخولیا بوونه‌وه که‌ ره‌نگه‌ کاردانه‌وه‌ی ئه‌و رووداوه‌ و نه‌خوشییه‌که‌ی خۆی وای لی‌کردبئ، خۆی هه‌لواسی و کوتایي به‌ ژيانی خۆی بیئئ. یادداشتیکی به‌جی هیشتوو که‌ به‌ شیوازی خۆی نووسیویه‌تی: «به‌پئی ویست و ئیختیاری خۆم کوتایي به‌ ژيانم دینم، خه‌تای هېچ که‌سیکی تیدا نییه‌.» ئايا چی تیده‌چوو بو‌ئو په‌سته‌یه‌کی دیکه‌ی پی‌زیاد بکا: «قاتل منم، نه‌که‌ دیمتری کارامازوف؟» به‌لام ئه‌وه‌ی نه‌نووسی. ئايا ویژدانی وایلی‌کرد خۆکوژی بکا، یان دانپیدانانی تاوان؟

دوای ئه‌وه‌ چی رووی‌دا؟ هه‌ر ئیستا سی‌هه‌زار روبلیان هینا بو‌ دادگا، خوشحالی‌شین که‌ ئه‌وه‌ هه‌ر ئه‌و پاره‌یه‌ که‌ له‌ پاکه‌ته‌که‌دا بووه، ئیستاش ئه‌و له‌هه‌مبه‌رماندا له‌ سه‌ر ئه‌و میزه‌ داندراوه‌ و ره‌نگه‌ رۆژی پیشوو له‌ ئیسمیر دیاکوفی وه‌رگرتبئ. به‌لام پی‌ویست ناکا ئه‌و دیمه‌نه‌ دلّه‌ژینه‌ وه‌بیر بینینه‌وه. ئەگه‌رچی ده‌مه‌وئ تۆزی بیرورای خۆم ده‌ربیرم و باسی یه‌که‌ دوو مه‌سه‌له‌ی که‌م‌بایه‌خ بکه‌م، که‌ له‌وانه‌یه‌ له‌ روانینی یه‌که‌مدا به‌ جوانی ئاشکرا نه‌بئ و نه‌که‌وئته‌ به‌ر سه‌رنج. له‌لایه‌که‌وه‌ ویده‌چی ئیسمیر دیاکوف پاره‌که‌ی دابینه‌وه‌ و دوینئ به‌ هۆی په‌شیمانیه‌وه‌ خۆی خنکاندبئ. (چونکه‌ ته‌نیا به‌ هۆی په‌شیمانیه‌وه‌ خۆی هه‌لواسی.) هه‌ر دوینیش له‌ لای ئیوان دانی به‌ تاوانه‌که‌یدا ناوه‌ - به‌ وه‌ی ئیوان فیودورویچ. ئەگه‌ر به‌ راستی وانه‌بووه، بو‌ ئیستا ئیوان بیده‌نگه‌ی لی‌هیناوه‌؟ که‌وايه، ئەگه‌ر ئه‌و دانی به‌ تاوانه‌که‌یدا ناوه، دیسان ده‌پرسم بو‌ له‌ودواین یادداشته‌دا که‌ له‌ پاش خۆی به‌جیی هیشتوو، ئه‌و راستییه‌ی نه‌درکاندوو؟ خو‌ ده‌یزانی تۆمه‌تباری بیتاوان رۆژی دوایی له‌گه‌ل ئه‌و موحاکه‌مه‌ ترسناکه‌ به‌ره‌روو ده‌بئ.

پاره به تهنیا نایته بهلگه. ههوتووی پیشوو بهریکهوت من و دووکهسی تر لهو راستیه ئاگادار کراین، که ههردوو کهسهکه ئیستا لهم دادگایه جزووریان ههیه، گوایه ئیوان فیوډورویچ دوو کوپینی پینج لهسهیدی که هه رکامیان پینج ههزار رۆبل بووه و له سهر یهک دهکاته دههزار رۆبل، ناردوو یه بۆ ناوهندی پاریزگا بۆ ئهوهی بیگوریتهوه به پاره. بۆیه ئهوه قسهیهم کرد، بۆ ئهوهی پروونیکه مهوه که هه موو کهس، له کاتی تایبهتدا دهتوانی پاره ی هه بی، که وایه ئهگه ر سیه ههزار رۆبلی لی هه لگرئ و له گه ل خوی بیهینی، ناتوانی بیسه لمینی که ئهوه پارهیه هه ر ئه م پارهیهیه، یانی هه ر ئهوه پارهیهیه که فیوډورپاولوویچ له پاکه ته که ی خستبوو.

«له ئاکامدا ئیوان فیوډورویچ، دوینی دوا بیستنی ئهوه هه واله گرینگه له زمانی قاتل، دانهچلهکی و هه ر گویشی نه دایه. بۆ له رپوه به دادگای رانه گه یاند؟ بۆ هه تا ئه مرۆ به یانی دهنگی نه کرد؟ پیموایه هه قی ئه وه م هه یه بلیم بۆ؟ چونکه له ماوهی هه وتووی رابردوودا نه خۆش که وتوووه: له لای دوکتور و دۆسته نزیکه کانی گوتوو یه تووشی ناره حه تیی رۆحی بووه و تاپۆی مردووان ده بیینی: ئهوه خه ریک بوو تووشی یاوی میشک ده بوو، که ئه مرۆ به جاری لینی پیس کرد و برستی لیبری. لهو بارودۆخه دا له ناکاو هه والی مه رگی ئیسمیر دیاکوفی پیده گا و خیرا بیر ده کاته وه: «ئهوه کورپه مردوو، ده توانم تاوانه که بخره مه ئه ستوی ئهوه و براکه م رزگار بکه م. پاره شم هه یه. چه که یه ک پاره له گه ل خۆم ده به م و ده لیم ئیسمیر دیاکوف بهر له مردن پینداوم.» ده لین ئهوه کاره شه رافه تمه ندانه نییه: ته نانه ت تۆمه تبار کردنی مردوو و نه جاتدانی گیانی براش، شه رافه تمه ندانه نییه. وایه، به لام ئه گه ر له پرووی تینه گه یشتنه وه ئهوه تۆمه ته ی بداته پال چی؟ دیمه نی پیشووتان دی: حال و بالی تۆمه تبارتان دی. به پیتوه راوه ستابوو قسه ی ده کرد، به لام بیر و خه یالی له کوئی بوو؟

له دوا ی شایه دیدانی ئهوه نه خۆشه، به لگه که یان هینا بۆ دادگا، یانی نامه ی تۆمه تبار که دوو رۆژ بهر له روودا وه که بۆ خانمی ویرخوفیتسیوفی نووسیوو و له ویدا به راشکاوی باسی سیناریوی ئهوه قه تله دهکا. که وایه بۆ چاوه پوانی

سیناریویہ کی دیکھ لہ لایہن کہ سانئکی ترہوہ بین؟ جینایہ تہ کہ راست بہ پیئی ئہو نامہ یہ بہ ریوہ چووہ۔ ہیچ کہ سیش جگہ لہ نووسہری نامہ کہ ئہ انجامینہ داوہ۔ بہ لئی بریانی لیژنہی داوہری بہ بی ہیچ بہرگیڑہ وہیہ ک پرویدا! بہ ئہ دہب و ریزہوہ لہ بہر پہنجیزہ کہی باوکمان ہلنہ ہاتین، ئہ گہرچی تہ واو بہو قہناعہ تہ گہیشتبووین کہ گراوہ کہمان لہ لای ئہوہ۔ نا، ئہوہ قہت ریئی تیناچی! ئہو چووہ ژووری و باوکی کوشت۔ ہہر لہ گہل چاوی بہ رقیبہ دزیوہ کہی کہوت، ئیتر چاوی بہرایی نہدا و ئاوری بی ئامانی تیہرہ بوو و کوشتی۔ بہ لام دواۓ کوشتنہ کہی، کہ زور ویدہچی بہو دہسکاونگہ لییدایی۔ دواۓ ئہوہی لہ مردنی دلنیا دہبی، بہ وردی ژوورہ کہ دہگہری و بوی مہعلوم دہبی گراوہ کہی لہوئی نییہ، پارہ کہی وہبیر ہاتہوہ، دہستیکرد بہ ژیر بالنجہ کہدا و دہریہینا۔ پارہ کہی ہہلگرت و پاکہ تہ کہی لہوئی فریڈا، پاکہ تہ دراوہ کہش ئہوہ تا لہ سہر میڑہ کہیہ۔

بویہ باسی ئہو راستییہ دہ کہم، دہمہوئی سہرنجتان بو لای دیار دہیہ کی ئاشکرا راکیشم۔ ئہ گہر ئہو قاتلیکی خاوہن ئہ زمون بوایہ و ئہ گہر تہ نیا بو پارہ ئہو کارہی بگردایہ، ئایا پاکہ تی پارہ کہی لہ پہنا تہرمہ کہ فریڈہدا؟ دہی بو وینہ ئہ گہر ئیسمر دیاکوف بو و دہستہینانی ئہو پارہیہ ئہر بابہ کہی بکوشتباہی، پاکہ تہ کہی لہ گہل خوی دہبرد، بی ئہوہی زہمہ تی ہہلچرینی لہ سہر سہری تہرمہ کہ بہ خوی بد؟ چونکہ سوور دہیزانی پارہی تیدایہ۔ چونکہ لہ بہر خاتری خوی فیوڈور پاولوویچ خستبویہ نیو پاکہ تہوہ و لاکوموری کردبوو ئہ گہر پاکہ تہ کہشی لہ گہل خوی بگردایہ، ہیچ کہس لہ مہسہ لہی دزیہ کہ ئاگادار نہ دہبوو۔ بریانی لیژنہی داوہری، لہ ئیوہ دہپرسم، ئایا ئیسمر دیاکوف ئاواۓ پیلانہ کہی بہ ئہ انجامدہ گہ یاند؟ ئایا پاکہ تہ کہی ہہر لہوئی بہ جی دہہیشت؟ نا، ئہو کارہ کاری قاتلیکی توندہ تہ بیعہت و بہ تالووکہ یہ۔ قاتلیک کہ دز نہ بووہ و بہر لہوہش بہ عومراتی خوی دزی نہ کردوہ۔ پارہ کہی لہ ژیر بالنجہ کہ دہریہینا، نہک و ہک دزیک کہ بیہوئی بیدزی، بہ لکو و ہک ئہوہ پارہ کہی خوی لہ دزیک بستینی تہوہ۔ چونکہ ئہو پارہیہ بیروکہ یہک بوو لہ زہینی کارامازوفدا و و ہک و ہسوہسہ یہ کی شیتانہی لینہاتبوو۔ کاتیک ئہو پاکہ تہی دہستکہوت کہ ہچکات

چاوی پیننه که وتبوو، دراندی بۆ ئه وهی دلنیا بی پاره ی تیدایه یان نا، به فریدانی ئه و پاکه ته دراوه، به لگه یه کی پر مه ترسیی به دژی خوی به جی هیشتووه. هه مووشی به وهۆیه وه بوو که کارامازۆفه، نه ک ئیسمر دیاکۆف چونکه بییری لینه کرده وه، دهرفته ی بیر کردنه وهشی نه بوو. تی تیه قاند و هه لات؛ نوکه ری پیر وه دوا ی که وت و نه راندی؛ نوکه ری پیر گو تی: «به لام قه وهی پی پی نه شکا و زه بری ده سکا ونگه که کاری خوی کرد و له عهرزی دا.

تومه تبار به زه یی پییدا هات، له سه ر نه رده که هاته خوار ی و چاوی لیکرد. باوه ر ده که ن؟ پیمان ده لی به زه یی پی دا هاتووه، له به ر دل سو زی، گه راپه وه سه ری بۆ ئه وهی بزانی ده توانی کاریکی بۆ بکا یان نا. ئایا ئه و کاته کاتی دل سو زی نواندن بووه؟ نا، ته نیا به و قه سه ته گه راپه وه بۆ ئه وهی دلنیا بی تاقه شایه دی جینایه ته که ی مردووه یان زیندوو. جگه له وه هه ر هه ست و ئه نگیزه یه کی تر هه بی ناسرو شتییه. ئه وه بزانی که سه به ا رت به گریگوری خوی تووشی زه حمه ت کرد، سه ری به ده سه سه ر پاک کرده وه و که دلنیا بوو مردووه، په ری شان و شه لالی خوین به ره وه مالی گراوه که ی پی پی پوه نا. چون بوو بییری له وه نه کرده وه چنگوپل و سه رو چاوی خویناوییه و لی ئاشکرا ده بی؟ به لام تومه تبار خوی دلنیا مان ده کا که ته نانه ت بییری له وه نه کردۆته وه که شه لتانی خوینه. ده توانین بر وا به وه بکه ین، له راست ده چی. ئه و مه سه له یه بۆ ئه و جو ره تا وانبارانه له کاتیکی ئاوا هه ستیاردا دیته پینشی. جاری وایه له خالی کدا زیره کییه کی وا له خویان ده نوینن ده ستی شه ی تان له پشته وه ده به ستن، له خالیکی دیکه شدا هه موو شتیکیان له بیر ده چیته وه. به لام ئه و له و کاته دا، ته نیا بییری له شتی ک ده کرده وه. گراوه که ی له کوئییه؟ ده یویست ده ست به جی تیگا گراوه که ی له کوئییه، بۆیه خیرا به ره و شوینی نیشته جی بوونی تی تووران د و به هه والیکی چاوه روانه کرا و ناخۆش ناگادار بوو. گراوه که ی چوووه بۆ ما کروی ه بۆ ئه وهی چاوی به «ئاشقه که ی یه که م» ی، ئاشقه «هه قدار» ده که ی بکه وی.»

زېده وپری له رهناسیدا. خیشک به چوارنال

کوتایی و تاری دادوهر

ئېپولیت کیریلوویچ بۇ پېشەکی و تهکانی روه شتی میژووییی ههلبژارد، روه شتی که ته وای ناخپوه رانی توورپه و دهمارگرژ هزی پیده کهن و له و چوارچیوهیه دا به ربه ستيک بۇ وتاره شه پۆل ئاساکه یان ده بیننه وه. ئەو له م کاته دا سه بارهت به «ئاشقی هه قدری یه کهم» ی گرووشنکا دوا و بیرو که گه لیکى سهرنجراکیشی به یان کرد.

«کارامازوف که شیتانه ئیریهی به هه موو کهس ده برد، له ناکاو له هه مبه ر ئەو یه کهم ئاشقه دا خوی دۆراند و هه ستي به وردبوون کرد. ئەوه ی بابه ته که ی سهیر و سهرنجراکیش کردبوو، ئەوه بوو که گوايه بیرى له و مه ترسییه تازیه نه کردۆته وه که له وجودی ئەو ره قیبه چاوه پروانه کراوه دا سهری هه لداوه. به لام وهک مه ترسییه کی دوورده ست چاوی لیکردبوو و کارامازوف هه میشه له ئیستادا ده ژى و بیر له رابردوو و داهاتوو ناکاته وه. ویده چی ئەوه ی وهک ئەه و سانه یه ک چاوی لیکردبى. به لام دلّه برینداره که ی له رپۆه تیگه یشت که ئەم ژنه ره قیبه تازیه که ی شار دۆته وه و فریویداوه، چونکه ره قیبه تازیه بۇ ئەو ژنه ئەه و سانه نه بوو، ته نیا هیوا ی ژیا نی بوو. کاتیک له وه گه یشت له رپۆه بۆرى خوارد.

برایانی لیژنه ی داوه ری، جگه له و دیارده چاوه پروانه کراوه ی خووخده ی تاوانبار پالېستیکی تر نییه بۇ قسه کانم، دیارده یه ک که گوايه خوشی تولنایى

ئەو دەی نییە بینوینی. لە ناکاو ئارەزوویەکی وا سەرتاپای دادەگرێ کە ناتوانی خۆراگری لەهەمبەردا بکا. ریزدانان بۆ ئەو ژنە و رێدانی مافی خۆشویستن بۆ ئەو. هەموو ئەوانەشی لەو کاتەدا بۆ دەرکەوت کە لە بەر خاتری ئەو ژنە دەستی بە خوینی باوکی ئالوودە کردبوو! ئەوەش راستە ئەو خوینەی کە رشتبوی هاواری تۆلەی کردبوو، چونکە دواي فەوتاندنی رۆح و ژيانی لەم دنیاوە، ناچار بوو بوو هەر لەو کاتەدا لە خۆی پرسی، ئایا ئیستاش من بەبروای ئەو ژنە جادوو بازە، ئەو کەسە لە رۆح خۆشتر دەوێ، لە هەمبەر ئەو رەقیبەدا، ئەو «ئاشقە یەكەم» کە ناتوانی حاشای لێکا، چ بایەخیکم هەبێ. چونکە ئەم ئەشقی پێشوو کە بە تەواوی لە کردەوی رابردوی پەشیمان بوو بۆ، ئیستا بە ئەشقی تازە و پێشگیری شەرافەتمەندانە بە وادە و بەلینی ژيانیکی نوێ و پربەختەوهری، گەرابوو بۆ لای ژنیک کە جاریکی خەیانەت پیکردبوو. ئەویش پیاویکی چارەڕەش و لێقەوماوە و ئیستا دەتوانی چ بەو ژنە بدا، دەتوانی چ دیارییەکی پێشکەش بکا؟

کارمازۆف لە هەموو ئەوانە گەیشت، بۆی دەرکەوت بە هۆی جینایەتە کە یەو و بە هۆی ئەو و تەواوێکی مەحکوومکراوە، هەموو دەروویەکی لێبەستراوە! ئەو بیرۆکە یەش بە جاری تیکیشکاند و فەوتاندی. هەربۆیە خێرا ئەو پیلانە درندانە یە داپشت و بەبروای مرقۆئیکی خاوەن خووخەدی کارمازۆفییانە حەتمەن وەک دەروویە ک بۆ دەر باز بوون خۆی نواندوو. ئەو دەرووی دەر باز بوونەش خۆکوژی بوو. بۆیە بە پرتاوە دەچی بۆ لای پێرخۆتینی دۆستی کە دەمانچەکانی لە لای بە بارمەتە دانابوو، لە رینگا بە دەم هەلاتنەو پارهێک لە گیرفانی دەر دینێ کە بۆ و دەستەهێتانی دەستی بە خوینی باوکی رموودە بوو بوو. ئاخ ئیستا لە هەموو کاتیک زیاتر پێویستی بە پاره بوو. کارمازۆف دەمری، کارمازۆف بە گوللە لە خۆی دەدا و لە یادی هەموواندا دەمیتێ! بە راستی ئێمە شاعیرین، بە راستی، لە تەواوی ماوەی ژيانماندا ئەو وزە یەمان بە فیترو داوە. «بۆلای ئەو، بۆ لای ئەو! لەویش، ئاخ، تەواوی دنیا بۆ میوانی بانگهێشت دەکەم. میواندار پێک

وهرېددهخه م بيؤينه بئ و ههتا ماوهيهكي زور له بير نه چيټه وه و ببيته
 بنيشته خوښه ي سهرزاري خه لك! له گه ل هاوار و به زمي مه ينوشان و سه ما و
 ئاوازي مه ستاني شاد و رووخوشدا، په رداخ، په رداخ، به سه لامه تبي ژنيك
 ده نوشين كه خوښمان ده وي و مه تحيده كه ين. هه روه ها به سه لامه تبي
 به خته وه ربي تازه په يداوو ده خوينه وه! ئه و كاته، له ريوه له بهر پييدا، مي شكي
 خو مان ده پر ژنيين و خو مان سزا ده ده ين! ژنه ش هي ندي جار ميتيا
 كارامازوف ي وه بير ديته وه و تيده گا چه نده ي خو شويستوو ه و به به رد له
 چوكي خو ي ده دا!»

ليردها له گه ل ئه شقيكي زيډرؤيانه، ناهوميد ي دلناسكيه كي رؤمانتيك و
 مه ترسيه كي وه حشيبانه ي كارامازوفانه به ره ورووين. به لي، به لام براياني
 ليژنه ي داوه ري، شتيكي ديكه ش له گوړيډايه، شتيك كه له گيانيدا هاوار ده كا،
 به رده وام له زه ينيدياه و خو دنويڼي و هه تا سه ره مرگ ژه هر خوارد ي ده كا .
 ئه و «شته» ويژدانه، براياني ليژنه ي داوه ري، ئازاره سامناكه كه ي و
 خو سزادانه كه ي! داوه ريه كه ي، هه موو به ده مانچه كو تاي پي دي، ده مانچه
 ته نيا ريگاي ده رباز بوونه! به لام «ئو دنيا» نازانم ئايا كارامازوف له و كاته دا
 سه باره ت به دنيا ي دواي مه رگ پرسياري له خو ي كردووه؟ بلي ي
 كارامازوفيش وهك هاملت، سه باره ت به دنيا ي پاش مه رگ پرسياري له خو ي
 كردي؟ نا، براياني ليژنه ي داوه ري، ئه وان هاملتيان بوو، به لام ئيمه تا ئيسـ
 تـا جگه له كه سانتيكي وهك كارامازوف كه سي ترمان نه بووه!»

ليردها ئيپوليت كي ريلوويچ وينه يه كي له كه لوپه لي ميوانداري و ئه و
 ديمه نانه ي روويداوه له مالي پيرخوتينه وه هه تا ده گاته ماركروي ه و ته واوي
 ئه و قسه و كرده وان ه ي شايه دييان له سه ر بوو، باسيكرد. ئه وه ش
 كار دانه وه يه كي باشي له سه ر خه لكه كه هه بوو. تاواني ئه و مروقه هيو ابراو و
 وه زاله هاتوو، كاتيک كه هه موان راستييه كانيان ليكدايه وه، وهك ديمه نيكي
 رووناك و قه ناعت پي هينهر كه وته به رچاوي هه مووان.

«ئەو چ پىۋىستىيەكى بە خۇپارىزى ھەبوو؟ دووسى جار ھەتا رادەى دان پىئان، ئاماژەى پىکرد، بەلام راشكاوانە ھىچى نەدرکاند.» (پاشان شاھىدەى دانى شاھىدان بەدوایدا ھات.) تەنانت گوراندی و بەو لادىيەى گوت کہ بە فایتون بردى بۆ ماكرۆيە - ئاندري - : «دەزانى خەرىكى پىاوكوژىك لەگەل خۆت دەبەى؟» بەلام مەحال بوو بۆى بتوانى راشكاوانە باسى مەسەلەكە بگا، دەبوو بگاتە ماكرۆيە و چىرۆكە ئاشقانەكەى دوایى پىيىنى. بەلام چى چاوەروانى ئەو پىاوە چارەدەشە بوو؟ ھەر لەگەل گەيشننە ماكرۆيە لە يەكەم ساتدا بۆى دەركەوت و بە تەواوى تىگەيشت کہ رەقىبە لەشكان نەھاتووەكەى رەنگە بە ھىچ شىۋەيەك ئاوا لەشكان نەھاتوو نەبى و خواردنەوھش بە سەلامەتیی ئەو بەختەوھرىيە تازەيەى ئەوان پەسند نىيە. بەلام راستىيەكان، ئاغايانى لىژنەى داوھرى، ھەر لەسەرەتای يەكەم لىپرسىنەوھو لە ھەمووى ئاگادارن. كارامازۆف بە سەر رەقىبەكەيدا زالبوو و سەرکەوتنى وەدەستەينا، لىرەشدا - ئاخ - لىرەدا رۆحى دەكەوئتە قوناغىكى تازەوھ، رەنگە سامناكترىن قوناغ بى کہ رۆحى پىيدا تىپەرىوھ يان تىدەپەرى.

براىانى لىژنەى داوھرى، بە دلنىيى دەتوانىن بلىين کہ سروشتى شىۋاو و وەحشى و دللى تاوانبار زۆر لە حوكمى دنياىى و عەدالەتى مرۆف زياتر تۆلە دەستىنى. سەرەراى ئەوھش، عەدالەت و سزای ئەم جىھانە سزای سروشت کہمدەكاتەوھ و سووكىدەكا. لە راستىدا بۆ رۆحى تاوانبار لەوساتانەدا زۆرىش پىۋىستە چونكە لە ھىوابرواى نەجاتىدەدا. چونكە ناتوانم ترس و ئازارى وىژدانى كارامازۆف بىننمە بەرچاوى خۆم کہ لەو كاتەدا تىگەيشت ژنە خۆشىدەوى و لە بەر خاترى ئەو «يەكەم ئاشقى ھەقدار»ى جواب كرد و مېتىيى بەرەو ژيانىكى نوئى راكىشا و بەلىنى بەختەوھرىيى پىدا، چۆن بووھ؟ ئەويش لە چ كاتىكدا؟ كاتىك کہ ھەموو شتىك گەيشتبووھ كۆتايى و ھەموو دەرگاكانى لە سەر داخرابوون!

لىرەدا، خالىكى گرېنگ دىنمەوھ بىرتان کہ بۆ روون كردنەوھى حال و وەعزى تۆمەتبار لەو ساتەدا پىۋىستە. ئەم ژنە، ئەم ئەشقى ئەو، ھەتا

دوایین کات، ههتا کاتی قۆلبه‌ستکرانی میتیا، وهک کئیی قاف و ابوو، یانی به‌ئاواته‌وه بوو پئیبیگا، به‌لام به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ده‌ستی پئیرانه‌ده‌گه‌یشت و له‌گه‌ل ئەوانه‌شدا، بۆ له‌و کاته‌دا به‌گولله له‌خۆی نه‌دا؟ بۆ چاوپۆشی له‌پیلانه‌که‌ی خۆی کرد و ته‌نانه‌ت له‌بیری چۆوه ده‌مانچه‌کانی له‌کوین؟ راست ئەم ئاره‌زووی ویساله‌ و هیوای به‌دلدارگه‌یشتنی وازی له‌وکاره‌ پئیه‌ینا. له‌ماوه‌ی به‌زم و ره‌زم و که‌یف و نه‌هه‌نگه‌که‌یاندا له‌پال گراوه‌خۆشه‌ویسته‌که‌یدا بوو، پیکه‌وه سه‌رخۆش بوون و له‌به‌رچاویشتی له‌هه‌موو کاتیک زیاتر جوان و دل‌رفین بوو، بۆیه‌ دل‌ی نه‌هات لی‌ی دوورکه‌ویته‌وه و له‌به‌ر پئیدا نیوچاوانی نایه‌ زه‌وی. ئەو ئەشقه‌ گه‌رموگوهری بۆ ساتیک جگه‌ له‌ترسی قۆلبه‌ستکران، ئازاری ویژدانیشی له‌بیر برده‌وه. ساتیک، ئاخ، ته‌نیا ساتیک. حالاتی زه‌ینی تاوانباریک که‌ پابه‌ندی سی شته‌ و به‌چروپری شوینی له‌سه‌ر داناوه، ده‌توانم هه‌ستییبکه‌م و بیه‌ینمه‌ به‌رچاوی خۆم - یه‌که‌م - شوین دنانی شه‌راب، هه‌را و هوریا، دل‌له‌رزه‌، به‌زمی سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی و موسیقا و ئاواز، ئەو ژنه‌ش، که‌ شه‌راب گه‌شاندوویه‌ته‌وه، که‌ سه‌مای بۆ ده‌کا و گوێرانی ده‌لی و پئیده‌که‌نی! دووه‌م، هیواداربوون به‌وه‌ی که‌ جاری ئەو ئاکامه‌ تال و نه‌خسه‌ دووره‌ و ئەوانیش لانیکه‌م هه‌تا به‌یانی نایه‌ن بۆ قۆلبه‌ستکردنی. که‌وايه‌ چه‌ند سه‌عاتیکی ده‌رفه‌ت هه‌بوو. ئەوه‌شی لی سه‌روزیاده! له‌چه‌ند سه‌عاتدا مرۆف ده‌توانی بیر له‌ زۆرشتان بکاته‌وه. پیموایه‌ هه‌ستی وه‌ک هه‌ستی ئەو تاوانبارانه‌ و ابوو که‌ به‌ره‌و شوینی سزادان راکیش ده‌کرین. ئەوان شه‌قامیکی دوور و درێژی دیکه‌یان له‌پیشه‌ که‌ ده‌بی به‌ به‌رچاوی هه‌زاران که‌سدا تیپه‌پن، ئەویش زۆر به‌ گرژی و هه‌نگاوی خیرا. پاشان بادانه‌وه به‌ره‌و شه‌قامیکی تر، له‌کوێی شه‌قامه‌که‌شدا دیمه‌نی دل‌ه‌ژینی سێداره‌! پیموایه‌ پیاوی مه‌حکوم له‌سه‌ره‌تای سه‌فه‌ردا، کاتیک سواری عاره‌بانه‌ ده‌بی، ره‌نگه‌ هه‌ستبکا هیشتا ژیانیکی بی‌کوێی له‌پیشه‌. ماله‌کان دوور ده‌که‌ونه‌وه، فایتوون ریگا ده‌برئ، ئاخ، ئەو هیچ نییه‌، هیشتا هه‌تا پئچی شه‌قامه‌که‌ی تر ریگایه‌کی درێژی له‌پیشه‌ و ئەو هه‌روا بیباکانه‌ چاو له‌

دهوروبهري خوئی دهکا، لهو ههزاران مروّقه دلرېقه دهپوانی که چاویان تېبرپوه و پښانوايه ئه‌ویش مروّقیکه وهک ئه‌وان. به‌لام ئیستا کاتی ئه‌وه‌یه به‌ره‌و شه‌قامیکی دیکه باداته‌وه. ئاخ، ئه‌وه‌ش هیچ نییه، هیشتا شه‌قامیکی ته‌واوی له‌پیشه، ئه‌گرچی مالانیکي زور ماون به‌جیان بیلی، هیشتا پښوايه زوری ماوه بگاته کوتایي ماله‌کان. به‌م‌شیوه‌یه هه‌تا کوتایي شه‌قامه‌که و شوینی سزادانه‌که‌ی زوری ماوه.

پیموايه حال و رۆژی کارامازوفیش له‌و کاته‌دا ئاوا بووه. حه‌تمه‌ن به‌ خوئی گوتووه: «هیشتا ده‌رفه‌تیا ن بۆ هه‌لنه‌که‌وتووه، هیشتا ده‌کرئ رېگه‌ی ده‌ربازبوون په‌یدا بکا، ئاخ، هیشتا ده‌کرئ پیلانیک دارپژئی بۆ پاریزگاری له‌خوئی، ئیستاش، ئیستا - ئه‌و چه‌نده شوخ‌وشه‌نگه‌!»

ترس وشله‌ژان رۆحی داگرتبوو، به‌لام توانی نیوه‌ی پاره‌که‌ی وه‌لا بخات و له‌ شوینیک بیشاريته‌وه ون بوونی نیوه‌ی ئه‌و سئ‌ه‌زار رۆبله‌ی له‌ ژیر بالنجه‌که‌ی باوکی ده‌ریه‌ینابوو، ناتوانی رپوون کردنه‌وه‌یه‌کی له‌وه‌ باشتر به‌ ده‌سته‌وه‌ بدا. پښتریش زیاتر له‌جاریک چووبوو بۆ ماکرۆیه، له‌وئ دوو رۆژ له‌گه‌ل ئه‌و خه‌ریکی به‌زم و که‌یف و نه‌هه‌نگ بووبوو، ئه‌وماله‌ گه‌وره‌ی به‌ دالان و سووچ و قورژبنه‌کانیه‌وه‌ ده‌ناسی. پیموايه نیوه‌ی پاره‌که‌ی، ماوه‌یه‌ک به‌رله‌ قۆلبه‌ستکران له‌وئ شارده‌بووه، له‌ که‌لین و قورژبنیکدا، له‌ ژیر چه‌قی ژوریکدا، له‌سووچیکدا، یان بن‌میچیکدا. ده‌پرسن: به‌ چ ئامانجیکه‌وه‌؟ رپووداوه‌که له‌وانه‌یه‌ زور زوو بقه‌ومی، ئه‌و هیشتا بیري نه‌کردبووه‌ چون له‌گه‌لی به‌ره‌ورپووبی. هه‌لی بۆ نه‌ره‌خسابوو، که‌وتبووه‌ دل‌کوئی و خه‌یالی لای «ئه‌و» بوو، به‌لام پاره - پاره به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌ک بئ زور پښویست بوو! پیاو به‌ پاره‌وه پیاوه. رهنه‌گه‌ ئه‌و جوړه پښیښییه بۆ داهاتوو له‌ کاتیکی ئاوادا له‌روانگه‌ی ئیوه‌وه‌ سروشتی نه‌وینی! به‌لام خوئی دلنیا مان ده‌کا که مانگیک له‌مه‌وبه‌ر، له‌ کاتیکی ناسک و پرده‌خورپه‌ی دیکه‌دا، پاره‌که‌ی کردووه‌ به‌ دوو به‌شه‌وه‌ و به‌شیکی له‌ تووره‌که‌یه‌کی ناوه. ئه‌گرچی ئه‌و وته‌ راست نه‌بوو، هه‌ر به‌جوړه‌ی که‌ ده‌یسه‌لمینین، ده‌رده‌که‌وئ که‌ ئه‌ندیشه‌یه‌کی ئاوا بۆ کارامازوف

ئەندىشە يەكى ئاشنا بوو. لەگەل ئەو شەدا، كاتىك لە لىپرسىنە وەدا گوتى كە
 ھەزاروپىنچ سەد رۆبلى لە توورەكە يەك ناوہ (كە ئەوشتە ھەر نەبووہ)
 لەوانە يە ئەو توورەكە چكۆلەى كتوپر بە زەيندا ھاتبى. چونكە دووسەعات
 بەرلەوہ پارەكەى كردبوو بە دووبەشەوہ و ھەتا بەيانى نيوہى لە ماكرۆيە
 شارديبوو، تەنيا لە بەر ئەوہى لە لای خۆى نەبى. دوو جەمسەر، برايانى
 ليژنەى داوہرى، لە بىرتان نەچى كارامازوف دەتوانى لەكاتىكدا لە سەر دوو
 جەمسەر ھەلۆستە بكا. ئيمە ھەموو كەلپن و قوژبنى مالەكە گەراوين و
 پارەكەمان بۆ نەدۆزراوہتەوہ. لەوانە يە ھىشتا ھەر لەوئ بى، يان لەوانە يە
 دواتر ون بووبى و ئىستا لە لای تۆمەتبار خۆى بى. ھەرچۆنىك بى لە لای
 «ئەو» بوو، لە بەردەميا بە چۆكدا ھاتبوو، ئەويش لە سەر چرپاكە پال
 كەوتبوو. كارامازوف ھەردوو دەستى بۆ لای ئەو راکيشابوو و مەستى ئەشق
 و جوانىيەكەى بووبوو ئاگای لە مەحمودى بيزەواد نەبوو. تەنانەت تریەى پيى
 ئەو كەسانەشى نەبىست كە چووبوون بۆ قۆلبەستكردن. دەرڤەتى نەبوو
 شيوہيەك خوراگرى لە زەينى خۆيدا ئامادە بكات. خۆشى و زەينيشى خافگير
 كران.

ئەويش ليزەيە، بەرەو پرووى دادوەر و قازىبەكان دانىشتووہ كە چارەنووسى
 لە دەستى ئەواندا يە. برايانى ليژنەى داوہرى، لە كاتى بەرپۆوہ بردنى
 ئەركەكانماندا جارى وايە ناتوانين لەگەل كەسيك بەرەو پروو بين، بە برۆاى
 ئەويش ئاوا دژوارە! كاتى ھەلۆيستە كردن لە سەر ئەو ترسە ھەيوانىيە، كاتىك
 تاوانبار دەبينى ھەموو شتىك بەبا چووہ، بەلام ھەروا كيشمەكيش دەكا، ھەروا
 قەستى ئەوہى ھەيە گيرەو كيشە ساز بكا، ئەو كاتانەى كە غەريزەى دان
 بەخوداگرتن لەرپۆوہ لەناخيدا سەرھەلدەدا و ئەو بەچاويكى وردبين و خەمبار و
 پر پرسيارەوہ چاوتان ليدەكا، بىر لە روخسار و ئەندىشەتان دەكاتەوہ، نازانى
 لە كام لاوہ زەبرى ليدەدەن، زەينيشى لە ساتىكدا ھەزار پىلان دادەريژى، بەلام
 ھەروا لە قسە كردن دەترسى. دەترسى خۆى پتوہ بكا و بەدەمى خۆى راستى
 لە خۆى بلى! ئەم ئازارى رۆحە، ئەم تامەزرۆيىيە بۆ دان بەخودا گرتن. ئەم

ساتانهی رۆحی مروّقی تیندا سووکوچرووک دهبی، زۆر سامناکه، هیندی جار
تهنانهت قازیش تووشی ئەو ترس و دلسوژیە دهبی و بهزهیی به تاوانباردا
دی. ئەوهش شتیکی بوو که لهو کاتهدا بهچاوی خۆمان دیمان.

سههرتا تووشی سهرسوورمان بوو و لهترسانا چهند جار وشهیی زۆر
سازشکارانهی به زاردا دی. «خوین! ههقم بووه!» بهلام خیرا دانی به خۆیدا
گرت. خۆی ئاماده نهکردبوو و نهیدهزانی بلّی چی، دهبی چ وهلامیک بداتهوه،
جگه له حاشاکردنیکی وشک و خالی هیچیتری به زاردا نهدههات. «من
تومهتباری مهرگی باوکم نیم.» لهو دهمودهستهدا گردوولکهی ئیمه ئەمه بوو و
هیوداربووین پشت ئەو تیرهگه بکهینه مهتهریز. سهبارهت به وشهیی
سازشکارانهی پیشوو به پهله دهستیکرد به روونکردنهوه و گوتهی تهنیا
بهپررسی مهرگی گریگورییه. «تاوانی رشتنی خوینی ئەو له ئەستۆ دهگرم،
بهلام ئاغایان کئ باوکمی کوشتوو، کئ کوشتوویهتی؟ ئەگه من
نهکوشتوو، ئەهی کئ کوشتوویهتی؟» گویتان لێیه، ئەو پرسیارهی له ئیمه
دهکرد. له ئیمه که چووبووین ههر ئەو پرسیاره له ئەو بکهین! گویتان لێیه، ئەو
قسهیه - «ئەگه من نهکوشتوو» - به چ پهلهپهلیکی خاویلکانه درکاندی، به چ
مهکریکی حهیوانی و ساویلکهیی و بیسهبریهکی کارامازوفییانهوه؟ به پهله
دانی پیدانا (بهپهله بوو زۆریش بهپهله) من نهکوشتوو و نابئ پیتان وابئ
من کوشتوو! دهمویست بیکوژم، ئاغایان، دهمویست بیکوژم، بهلام بهوه
تاوانبار نابم، من بکوژی ئەو نیم. له لای ئیمه دانی پیدانا که ویستوویه
بیکوژی، دهتگوت دهلی تیدهگه چهنده راستوێژم. ههربویه زۆر زوو بوتان
دهردهکهوی کاری من نییه! ئاخ، لهوجۆره کاتانهدا تاوانبار زیاتر به شیوهیهکی
سهرسووریهنهر روالهتبین و خوشباوهره.

لهو کاتهدا، یهکیک له پارێزهرا، وهک بلّی به ههلهگهوت، پرسیاریکی زۆر
سادهی لیکرد: «بلّی ئیسیمیر دیاکوف نهیکوشتی؟» پاشان به پنی چاوهروانی
ئیمه، بهو پرسیاره خافلگیر بوو، بهرلهوهی بشتیوانی ساتیکی لهبار بو هینانی
ناوی ئیسیمیر دیاکوف ههلبژی، به توندی رقی ههستا. وهک هههمیشه ههلات

بۆ ئەو جەمسەرەى دیکە و دەستیکرد بە خاترجەم کردنى ئیمە و گوتى کارى ئیسمیر دیاکۆف ھەر نىیە و ئەو قەتى ئەو کارە لە دەست نایە. بەلام باوەر بە قسەکانى مەكەن، ھەمووی فیل و دەھۆیە و بەس. لەراسیتدا، بیری ھەر لە لای ئیسمیر دیاکۆف بوو. دەیویست بە ھەر شیۆھیکە دیسان مەسەلەى ئەو بىنیتەوہ گۆرۈی. چونکە لە راستیدا جگە لە ئەو کەسى پىشک نەدەھات. دەستە چەورەکەى خۆى لە سەرى ھەلساوى، بەلام دواتر ئەو کارەى ھەر دەکرد، چونکە دەیزانى جارى کاردانەوہى نابى، رەنگە رۆژى دواىى، یان تەنانەت چەند رۆژ دواتر، لە ناكاو دەرەفتى دینا و ھاوارى دەکرد: «دەزانن، من لە ئیوہ زیاترم شک لە ئیسمیر دیاکۆف بوو، خوتان خۆ ئەوہتان لە بیرە، بەلام ئیستا خۆشم دلنایام ئیسمیر دیاکۆف کوشتوویەتى. ئەرى ھەر کارى ئەوہ!» بەلام جارى بە حالەتیکى خەمبار و وەرەزەوہ دەستیکردووە بە حاشاکردن. لەگەل ئەوہشدا، بیسەبرى و رق ھانیدا دەستبکا بە روون کردنەوہیکەى نابەجى و قسەیکەى کرد کە ھىچکەس ناتوانى برۆا بکا، لە پەنجیرەکەوہ چاوم لە ژوورەکەى باوکم کرد و بەرپیز و ئەدەبەوہ کشامە دواوہ. لە ھەمووشى خراپتر ئەوہیە، ئاگادارى ئەوہ بوو گریگۆرى زیندووہ و شایەدى دەدا.

دەستمانکرد بە پشکینى و ھەموو گیانى گەراين. ئەو کارەش زۆرى رقیسەستاند و ھەر لەو کاتەشدا ھیوادارى کرد و بەوہ دلخۆشبوو کە سىھەزار رۆبلەکەى پى نىیە، بەلکو نیوہى پىیە. بیگومان ھەر لەوکاتەى رقی و بىدەنگیدا بوو نەقلی ئەو توورەکە چکۆلە بە زەینى گەشیت. بیگومان خۆشى دەیزانى ئەوشتە لەراستى بەدوورە و ھەولیدەدا ھەرچۆنیکە بیسەلمینى و تان و پۆى نەقلەکە وا پیکەوہ بتەنى وەک راست بنوینى. لەوجۆرە کاتانەدا، ئەرکى یەکەم و گرینگترین ئەرکى دادوہر ئەوہیە کە ریکا لە خەبابەتى تاوانبار بگرى و بە شیۆھیکەى چاوەرۆان نەکراو بیخاتە داوہوہ. بۆ ئەوہى ئەو بیر و ئەندیشانەى ھیواى گەورە و گرانی پىیانە، بە شیۆھیکەى سادە و نائاسایى بدرکینى. تەنیا بە پرسىارى کتوپر و چاوەرۆان نەکراو دەتوانن تاوانبار وەقسە بىنن، بە شیۆھیکە کە وا بنوینى ئەو پرسىارە بە ھەلکەوت بووہ و راستیەیکەى

نوئى و بارودۇخىكى زۆرگىرىنگە و پىشتر لىنى ئاگادار نەبووہ و نەيتوانيوہ پىشبينى بكا. ئىمە ئەو راستىيانەمان بە دەستەوہ بوو، ماوہىەكى زۆربوو ئامادە بوو . ئەو شاىەدى دانەى گرىگورىش سەبارەت بە ئاوەلا بوونى دەرگاگە، كە تۆمتبار لەوئوہ دەر باز بووبوو. ئەو مەسەلەى بە جارى لە بىر بردبووہ و تەنانت پىنى وانەبوو گرىگورى ديويشيبەتى.

كاردانەوہكەى سەرسورھينەر بوو. پاچلەكى و هاوارىكرد: «كەوايە ئىسمير دياكوف كوشتوو،يە، كارى ئىسمير دياكوف!» بەو شىوہىە ھەموو شتىكى لىئاشكرا بوو و ئىتر رىگەى حاشاكردن و بەرگرىكردن لە خۆى لىبىرايەوہ. چونكە روون و ئاشكرايە كاتىك ئىسمير دياكوف دەتوانى ئەو قەتلەى كردبى كە گرىگورى دابى بەزەويدا و ھەلاتبى. كاتىك گوتم گرىگورى بەرلە كەوتن چاوى بە دەرگاگە كەوتووہ ئاوەلا بووہ، ھەروا كە لە وەتاغى خەوہكەى ھاتبووہ دەرئى، گوئى لە نالە نالى ئىسمير دياكوف بووبوو . كارامازوف بە جارى تىكشكا، ھاوكارى بەرپىز و قوشمەم، نىكۆلاى پارفونوچ دواتر پىنگوتم كە بە دىتنى ئەو خەرىك بووہ دەستبكا بە گريان. پاشان تۆمەتبار دەستىكرد بە گىرپانەوہى نەقلى توورەكەكە . باشە، ئىستا گوئى لەو ھەقايەتە بگرن!

براىانى لىژنەى داوہرى، پىشتر گوتم كە بۆچى ئەو ھەقايەتە بە شتىكى ناراست و ورىنەىەكى بىبنەما دەزانم، ئەگەر پىاو لە سەر مەرج بىگوتبايە چىرۆكىكى زۆر نااسايى دەگىرمەوہ كە ھىچكەس نەبىستبى و جىي باوہرپىش نەبى. ھەر شتىكى ئاواى دەگىرپايەوہ. خراپىي ئەو جۆرە ھەقايەتەش لەوہدايە كە ھەقايەت وىژانى زال، لە بەر ھىندىك وردەكارى تووشى سەر لىشىواوى دەبن و شكست دەخۆن و ژيانى راستەقىنەش جوانىيەكانى خۆبىيان لىدەستىنيتتەوہ، ئەم ھەقايەت وىژە چارەرەش و بىورانەش ئەوان وەك شتىكى بىبايەخ لە بىر خۆيان دەبەنەوہ. ئەوان بىرى خۆيان بەوشتە وردانەوہ خەرىك ناكەن. شەشدانگى بىر و ھوشيان بۆ داھىنانە مەزنەكەيان تەرخاندەكەن. بۆ كەسىك دەوئىرى شتىكى چكۆلە و بىبايەخيان پىي زياد بكا؟ بەلام تاقە رىگاي خافلگىر كىردنىان ھەر ئەوہىە. پرسىار لە تۆمەتبار كرا: «پەرۆى توورەكە

چکوله که ت له کوئی هینا و کئی بۆی درووی؟» «خۆم درووم.» «پارچه که تیت له کوئی هینا؟» تۆمه تبار به و پرسیاره زۆر تیکچوو، پیتیابوو به و پرسیاره که مبابه خه سووکایه تیی پیکراوه، بر و اشده که ن رهنجانه که ی زۆر سادقانه بوو! به لام هه موویان هه روان. کۆتیکم له کراسه که م بری.» «که وایه سبه ینی له نیو کراسه کانتدا ئه و کراسه بر دراوه ده دۆزینه.» جا بیهیننه به رچاوی خۆتان برایانی لیژنه ی داوهری، ئه گهر به راستی ئه و کراسه بر دراوه مان بدۆزیبایه ته وه (بۆ ده کرا ئه و کراسه له نیو دۆلاب یان یه غدانی کدا بدۆزیته وه؟) وه ک به لگه یه ک حیسابی له سه ر ده کرا و ده بووه به لگه یه کی ئاشکرا بۆ سه لماندنی قسه کانی! به لام توانایی ئه و ئه ندیشه یه ی نه بوو. «له بیر نییه، پیموانیه له کراسه که م بریبی، پاره که م نایه تویی کلاویکی خاوه ن ماله که م و درووم.» «کلاویکی چۆن بوو؟» «بزگوره که تانیکی کۆن بوو له سه ر عه رزه که که وتبوو.» «ئه وه ت به جوانی له بیره؟» «نا، له بیرم نییه.» زۆر به توندی تووره بوو، بیرری لیبکه نه وه، سه ره رای ئه وان هه و به بیرری نایه! مرۆفیک له دژوارترین ساتی ته مه نیدا، بۆ وینه کاتیک ده یبه ن بۆ پای سیداره، ئه وشته ئاسایانه ی وه بیر دیته وه. هه موو شتیکی له بیر ده چیته وه، جگه له و سه ربانه سه وه زی که به لایدا تیه ره یوه، یان قشقه ره یه ک له سه ر خاچیک - ئه وه ی وه بیر دیته وه. دروونی ئه و تووره که چکوله ی له ئه ندامانی بنه ماله که شارده وه، حه تمه ن ترسی ئه وه ی بووه ئابرووی بچی، نه کا که سیک بچیته ژورری و بیینی ده رزی و دروومانی به ده سته وه یه، هه ر گوئی له ده نگ و خشپه یه ک بوایه هه لده هات بۆ بن په رده که و خۆی ده شارده وه. (شوینی نیشه جی بوونه که ی په رده یه کی لئیه.)»

ئییۆلیت کیریۆویچ له نا کا و گوران دی: «برایانی لیژنه ی داوهری، بۆ ئه م شته بیبایه خانه تان بۆ باسده که م؟ چونکه ده زانم له م ساته به داوه تۆمه تبار له سه ر ئه و قۆریاته پیداکری ده کا. له و شه وه نه خسه وه هه تا ئه مرۆ دو مانگ رابردوو و هیچی بۆ روون نه کردووینه ته وه، تا قه ده لیلیکی راسته قینه و روون که ره وه ی به قسه پرگومانه کانی پیشووی زیاد نه کردوو؛ هه مووشی

قسه‌ی ه‌ل‌یت و پ‌ل‌یت. «چونکه پ‌یاویکی شه‌رافه‌تمه‌ندم ده‌بی بر‌وا به قسه‌کانم بکه‌ن.» ناخ، زورمان پ‌خ‌وشه باوه‌ر بکه‌ین، زور زوریشمان پ‌خ‌وشه، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر له سه‌ر قه‌ولی شه‌ره‌فیش بی! بو ئیمه چه‌قل و گورگین تینووی خوینی مروّف بین؟ ته‌نیا به‌لگه‌یه‌کمانن نیشانبده‌ن به‌قازانجی تومه‌تبار بی و بیسه‌لمینن که تاوانبار نییه، ئیمه خو‌شحال ده‌بین. به‌لام به‌لگه‌یه‌کی راسته‌قینه و عه‌ینی بی، نه‌ک وه‌کو قسه‌کانی برای تومه‌تبار که بر‌وای به‌براکه‌ی کردبوو و ده‌یگوت کاتیک براکه‌ی به‌مشت له سینگی خوی داوه، حه‌تمه‌ن مه‌به‌ستی نه‌و تووره‌که چکوله بووه که به‌ملیا هه‌لیواسیوه، به‌و تاریکه ئاماژه‌ی به‌وه کردووه. نه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌کی تازه راده‌ستی دادگا بکه‌ن زور خو‌شحال‌ده‌بین و یه‌که‌م که‌س ده‌بین که تومه‌ته‌کان ره‌ته‌ده‌کینه‌وه و تومه‌تبار فحیل ده‌که‌ین، به‌لام ئیستا عه‌داله‌ت هاوار ده‌کا و ئیمه پ‌یداگری ده‌که‌ین که ناتوانین هیچ شتیک ره‌ته‌کینه‌وه.»

لیره‌دا ئیپولیت کیریلوویچ گه‌یشته کوتایی و ته‌کانی، ده‌تگوت ژانیکردووه و که‌وتوته چه‌قوچو. باسی خوینیکی ده‌کرد که هاواری توله و قین ده‌کا، خوینی باویک که به‌دهستی کوره‌که‌ی رژاوه و به‌هوی نه‌نگیزه‌ی خویرپ‌یانه‌ی دزیه‌وه کوژراوه! نه‌و ئاماژه‌ی به‌هه‌ماهه‌نگیی تراژیک و دروه‌شاوه‌ی راستییه‌کان کرد.

ئ‌یپولیت کیریلوویچ نه‌یتوانی دان به‌خویدا بگری و ئاماژه به‌م بابته‌نه‌کا. که: «هه‌ر وته‌یه‌کیش له پاریزه‌ریکی خاوه‌ن مرخ و به‌ناوبانگ بییستن، هه‌رچه‌نده زمان پاراوبی و هه‌ست و سوژی ئیوه بجوولینن، له بیرتان بی که له‌م ساته‌دا له‌به‌رده‌م په‌رستگه‌ی عه‌داله‌ت دان. له بیرتان بی ئیوه پاریزه‌رانی عه‌داله‌تی کومه‌لگا‌که‌مانن، پاریزه‌رانی عه‌داله‌تی رووسیای پیروژ - بنه‌ماکه‌ی، بنه‌ماکه‌ی و هه‌ر شتیک که به‌پیروژی ده‌زانن! به‌لن، ئیوه لیره له‌م ساته‌دا نوینه‌رانی رووسیایان، حوکمی ئیوه‌ش نه‌ک به‌ته‌نیا له‌م ته‌لاره‌دا ده‌بیستری، به‌لکو له سه‌رانسه‌ری رووسیادا ده‌نگ ده‌داته‌وه. ته‌واوی خه‌لکی رووسیش وه‌ک پاریزه‌ر و دادوهری ولاته‌که‌یان حوکمه‌که‌تان ده‌بیستن و هومید و هیوابروایی رووسیا له گره‌وی ئیوه‌دا ده‌بی. رووسیا و چاوه‌روانییه‌کانی

تووشی ناھومییدی مەكەن. ئەو خێشكە نەخسەى ئیمە بەپرتاۋ پەنگە بەرەوناخى فەوتان بېوا، تەواۋى خەلگى پروسىا ماۋەىھەكى زۆرە دەستەودوعا دەپارینەوہ بۆ ئەوہى ئەم تىژ تى پەپینە بى باكانەىھى ئیمە كۆتایى پى بى. ئەوہش كاتىك دەگونجى كە تەواۋى نەتەوہكانى دىكەى جىھان خۆيان لەو خېشكە دوور راگرن، بۆ پىزگرتنىش نا، ئەو جۆرەى كە ئەو شاعىرە دەلى، لە ترسانا. سەرنج بەدن، لە ترسانا، يان لە بەر رق و بىزارى. زۆر باشىشە خۆيان دوور راگرن و پىگا بەردەن، بەلام لەوانەىھە پۆژىك ئەو كارە نەكەن و لە بەر خاترى سەلامەتى و رۆشنىبرى و ژىارىيان دىۋارىكى قايم لە سەر رىي ئەو تاپۆ تىژ تىپەرە ھەلچنن و بەر بە ھىرشى شىتانه و بى باكانەمان بگرن. دەنگى راگەياندىنى مەترسىمان لە فەرەنگ بىستووہ، ئەوان و دەدەنگ ھاتوون. تووشى وەسۋەسەيان مەكەن! بە حوكم پىدانىك كە كوشتنى باوك بە دەستى كورەكەى بە باش دەزانى، ئاگرى رق و بىزارىيان مەگەشىننەوہ و بە دەستى خۇتان ئىزنگ و ئاوردوۋى پىۋەمەنن!»

وہلحاسل ئىپۆلىت كىرلىۋوچ لەگەل ئەوہى سادقانە ھەژا بوو، وتارەكەى بەو داخۋازە بوون و ئاشكرایە كۆتایى پىھىنا - شوپىنىكى زۆرىشى لە سەر خەلكە كە دانا. كاتىك وتەكانى تەواۋ بوو، بەپەلە رۆشىتە دەرى و ھەرۋەك پىشتر گوتوومە، لە وەتاغەكەى تەنىشىتى ھۆلەكە دەكرى بلىن بوورایەوہ. دەنگى چەپلە لىدان لە ھۆلى دادگاۋە نەدەبىسترا، بەلام ئەو كەسانەى جىددى بوون زۆر شاد و پازى دىار بوون. ژنان زۆر پازى نەبوون، ئەگەرچى ئەوانىش زمان پاراۋىبەكەيان بەدل بوو، بەتايبەت ئەوہى سەبارەت بە ئاكامى محاكەمەكە دلگران نەبوون و ئىمانىكى تەواۋيان بە فىتى يۆكۆۋىچى پارىزەر ھەبوو. «ئاخرى دىتە زمان و پىياندەلى پووتىك چەن سىەىھە.» ھەموو چاۋيان لە مىتيا برىبوو. سەرى داخستبوو و دەستى ھەلدەگولۆفى و ددانى پىكدا دەنا، لە ماۋەى ئاخافتنەكەى دادوہردا مەقى نەكرد. بەلام جارجار سەرى ھەلدىنا و گوپى رادەگرت، بەتايبەت كاتىك كە ناۋى گرووشنكا دەھاتە گۆرى. كاتىك دادوہر بىروراى راكىتىنى سەبارەت بە گرووشنكا گىراپەوہ، بزەىھەكى توپەرە و

پر سووکایه تی نیشته سه رلیوی میتیا و به ورته ورتیکی وا که دهنگی دهیسترا گوتی: «بیرناردانه!» کاتیک ئیپۆلیت کیریلوویچ گوتی له ماکوویه کاتی لیپرسینه وه ئازاری داوه، میتیا گوئ قولاغ بوو و سه ری هه لئنا. له شوینیکدا توژیکی مابوو هه ستیته سه ری و بنه پینی، به لام دانی به خۆیدا گرت و به رق و بیزارییه وه شانی هه لته کاند. خه لک دواتر باسی ئاخافتنی دادوهر و سه رکه و تنه به رچاوه که ی لیپرسینه وه ی گوندی ماکوویه یان ده کرد و ئیپۆلیت کیریلوویچیان وه بهر پلاری ته شه ر و توانج دابوو و به گالته وه ده یانگوت: «مه گین ده کری پیاو ئه وه مووه سه به ره ت به زیره کیی خۆی چاووراو بکا.»

کو تایی محاکمه که راگه یه ندر، به لام بو ماوه یه کی کورت، نزیکه ی چاره گیك یان بیست ده قیقه. خه لکه که ده ستیان کرد به سرت و خورت و پرسیار و وه لام. بریک له وه قسانه م له بیر ماوه.

له نیو پولیکدا کابرایه ک به له بزیکی جیدی گوتی: «ئاخافتنیکی به کاکل بوو.» دهنگیکی تر گوتی: «زوری گرنگی به ره وانناسی دا.»

- به لام هه مووی راست بوو، لاپ هه قیقه ت بوو!

- ئه ری له ره وانناسیدا شاره زایه.

- هه مووی برده وه سه ری هه ک.

دهنگیکی دیکه هه لیدایه: «ئه ری ئیمه شی برده وه سه ری هه ک. له بیرتانه له سه ره تای قسه کانیدا راشکاوانه گوتی هه موومان وه ک فیۆدۆر پاولوویچ واین؟»

- له کو تاییشدا، به لام هه مووی قسه کانی هه لیت و پلێت بوو.

- زۆریش ته م و مژاوی.

- چاک که وتبووه ژیر کاریگه ری ئیجساسات.

- بی ئینسافانه یه، بی ئینسافانه، کاکه.

- نا، هه رچۆنی داده ننی، داینی، به لام کاره که ی شاره زایانه بوو. ماوه یه ک

بوو چاوه روان بوو، ئاخری قسه ی خۆی کرد هی - هی!

- بلێی پارێزه ر بلێ چی؟

له پۆلیکی دیکه دا بیستم:

- نه ده بوو ئاوا بهو کابرا پترزبۆرگییه وه بدا؛ «دهسته و داوینی ئیحساساتی

ئیوه بی» - له بیرته؟

- ئه ری زۆر ناحه ز بوو.

- زۆریش به په له بوو.

- مروۆفیکی تووره و تۆسنه.

- ئیمه پیده که نین، به لام تۆمه تبار له چ حالیکدایه؟

- ئه ری، بلئی میتینکا له چ حالیکدا بی؟

پۆلیکی دیکه سه ریان پیکه وه نابوو:

- ئه و خاتونه چکاره یه، ئه و قه له وه چاویلکه له چاوه، که له و سه ره وه

دانیشتوه.

- ژنی ژینرالیکه، ته لاقی وه رگرتوه، ده یناسم.

- خویه تی، هه ر ئه و خاتونه چاویلکه ی له چاودایه.

- خو ئه وه ندهش جوان نییه.

- ئاخ، نا، ژنیکی زۆر دهم هه راشه، بزانی دهمانخوا.

- دوو ریز له پشت ئه وه وه ژنیکی قژزه ردی چکۆله دانیشتوه، ئه و جوانتره.

- قۆلبه سترکردنی میتیا له ماکوویه کاریکی زۆر زیره کانه بوو، نا؟

- ئه ری زیره کانه بوو. پێشتریش بیستومه، له هه رکوی داده نیشی خیرا

ده یگێرپه ته وه، کردوویه ته بنیشته خو شه که!

- ئیستاش نه یتوانی خو ی لی ببویرئ. به شانازییه کی گه وه ی ده زانی.

- مروۆفیکی پق له زگه، هی - هی!

- ئه ری، زووش قسه به دل له وه ده گری. زۆریشی قسه ی زل و هه له وه پری

کرد.

- ئه ری، ده یه وه ی وریایمان پی بدا. له سه ری هه وه لیده دا وریایمان پیدایه.

خۆ نه قلی خیشکه که ت له بیره؟ هه ره ها نه قلی «ئه وان هاملیتیان هه یه و ئیمه ش

کارامازوفمان هه یه!» زیره کی له قسه کانی ده باری!

- ئەو دەبويست ماستاۋ لە بەر لىبرالەكان سارد كاتەو، زۆريان هيلكە لە بەر دەكا.

- ئەرى بۆ ياسانسانيش ھەروايە.

- ئەرى، بلىي فیتی يۆكۆويچ بلى چى؟

- ھەرچى بلىي دەرديك لە سەرى گوندنشىنەكانى ئىمە كەم ناكاتەو.

- وا بىر دەكەيتەو.

- دەستەى چوارەم:

- ئەو ھى سەبارەت بە خىشك گوتى زۆر سەرنجراكىش بوو، مەبەستم ئەو

بەشەيە كە پىئوھندىي بە نەتەوھەكانى ترەو ھەبوو.

- شتىكىشى سەبارەت بە تاقەتھىنانى نەتەوھەكانى دىكە گوت، راست وايە.

- مەبەستت چىيە؟

- ئاخىر ھەوتووى رابردوو لە پارلەمانى ئىنگلىس يەككىك لە ئەندامان ھەستا

و سەبارەت بە نىھىلىستەكان پرسىارى لە ھەيئەتى وەزيران كرد و گوتى كاتى

ئەو نەھاتوو قولى لىھەلمالنى و دەرسىكى عىبەرەت بەوتاقمە وەحشىيە بەدەن؟

ئىپوليت بىرى لەو دەكردەو، دلنىام. سەبارەت بە مەسەلەى ھەوتووى پيشوو

دەدوا.

- كاريكى ھەروا ئاسان نىيە.

- كاريكى ئاسان نىيە؟ بۆ؟

- دەى كرۆنشات دادەخەين و ناھىلين گەنم بەرنەدەرى. ئەو كاتە گەنم

لەكوئ دىنن؟

- لەئەمريكا. ھەر ئىستاش لە ئەمريكاى وەردەگرن.

- قسەى قۆر دەكەى!

لەپر زەنگيان لىدا، ھەموو بەپەلە لەجىنى خۇيان دانىشتنەو. فیتی يۆكۆويچ

چوو ەپشت مىزى ئاخافتن.

وتی پارېژگاری . شمېړی دوو دهم

هه رکه قسه کانی ئاخيوهر، پاريزگاری به ناوبانگ له دادگا که دا دهنگی دایه وه، هه موو بیده ننگبوون. حازریان هه موو چاویان تیبری. زور ساده و راشکاوانه دهستیپیکرد، به حال و هه وایه کی ئارام و خاترجه مه وه، بی ئه وه ی چکوله ترین نیشانه ی غروور و خو نواندن به قسه کانی هه وه نه ده بینرا. له سهر په وانیژی و زمان پاراوی و بزواندن هه سستی به زهیی دادوهره کان پینداگری نه کرد. وهک که سیک و ابوو که له نیو کوړی هه وال و هاوړییانی هاودلی خویدا قسه دهکا. دهنگی به رزی له دل دهنیشت و سه داقهت و ساکاری به دهنگی هه دیار بوو. به لام هه مووان بویان دهرکه وت که ئاخيوهر له وانه یه له ناکاو په نا بو به زهیی و پارانه وه به ری و «دهرگای دل به وزه یه کی نه ویژراو بکاته وه» قسه کانی له قسه ی ئیپولیت کیریلوویچ ریکوپیکتر نه بوو. به لام به وردبینیه کی زیاتر و له سهره خو تر قسه ی ده کرد. شتیکی به دلی ژنه کان نه بوو: ئه و به رده وام بو پیشه وه داده هاته وه، به تاییهت له سهره تایی ئاخافتنه که یدا. ناکری بلین داده هاته وه، به لکو دهگوت سیله له بیسه رانی دهگری، پشته دریژده کی هه تا نیوه ی دهنوشتاند هه وه، دهگوت نیوه راستی ئه وپشته دریژ و باریکه ی فه نهری تیدایه که دهیتوانی ئاوا دایته وه. سهره تا وته کانی پچرپچر و دهتوانین بلین به شیوه یه کی ئاسایی و مهنتقی نه بوو، راستییه کانی جیاواز له یه کتر هه لده سه نگانده، ئه گه رچی

له کۆتاییدا ئه و راستیانه ی هه موو پیکه وه پێوه ند دایه وه. ده کرێ و ته کانی به کین به دوو به شه وه، به شی یه که م داگری ئه و به لگانه بوو که تۆمه ته که ی رهد ده کرده وه و هیندی جار تانه و توانجی پێوه بوو. به لام له به شی دوو هه مدا له نا کاو له بز و شیوه ی ئاخافته که ی گوپی و خستیه باری به زهیی و دلۆقانی. وایده نواند که خه لکه که هه موو چاوه پروان و تاسه و تامه زرۆبی وه له رزینی خستون.

فیتی یۆکوویچ راست چوو هه ربا سی سه ره کی و ته کانی و ئاوا دهستی پێ کرد و گو تی ئه گه رچی له پترزبۆرگ ئی شی پاریزه ری ده کا، له جارێک زیاتر نه چوو هه بۆ شاره کان تا کو پاریزه ری له و تۆمه تبارانه بکا که به بروای خۆی بپتوانن، یان لانیکه م له پێشدا هه ستیان به بیتوانی کردوو ه. له پرو ن کردنه وه ی و ته کانی دا گو تی: «هه ر له م په رو ونده یه ی ئی ستادا ئه وه م بۆ ها تۆ ته پێ شی. هه ر له وه یه که م راپۆرتانه ی رۆژنامه کاندا مه سه له یه ک له پێشدا به قازانجی تۆمه تبار سه رنجی راکیشام. وه لحاسل شتیک له هه موو شتیک زیاتر سه رنجی راکیشام، راستیه ک بوو که له کاری پاریزه ریدا دپته پێ شی، به لام قه ومانه که ی به م شیوه تایبه تی و زیده ره وییانه ی له په رو ونده یه کی وه ک ئه م په رو ونده یه دا هه یه، ده گمه نه. ده بی له کۆتای و ته کاندا بی مه سه ربا سی ئه م تایبه تمه ندیه، به لام هه ر له م سه ره تایه وه ئه و کاره ده که م، چونکه که م ئه زموونی من له وه دایه راست ده چمه سه ربا به تی سه ره کی و تیره کانم له تیرداندا رانا گرم و له ئاخافتندا ده ست به وشه وه نا گرم و زیده ره وی ده که م. ئه م مه سه له یه ره نگه له لایه ن منه وه چاونه ترسانه بی، به لام لانیکه م سادقانه یه. ئه وه ی له زه ینمدا یه ئه مه یه: برێک به لگه هه یه به زیانی تۆمه تباره، هه ر له و کاته دا ئه گه ر به شیوه یه کی جیاواز هه لسه نگیندرین، ره نگ ده گو رن. ئه م په رو ونده یه م له پێی رۆژنامه و راپۆرته کانه وه ناسی و به وردی که و تمه پێ وشوینی. جار له گه ل جار زیاتر سه رنجی راده کیشام، تائه وه ی له نا کاو له لایه ن خزم و که سانی تۆمه تبار وه داوا کاری به که م به ده ست گه یشت، که پاریزه ری له و په رو ونده یه وه ئه ستۆ بگرم. به هه شتا و ها تم بۆ ئیره و لیره

به ته‌واوی به‌وقه‌ناعه‌ته گه‌یشتم که پاریزه‌ری لیبکه‌م. بویه‌شم قه‌بوولکرد تاکو
ئه‌و زهنجیره به‌لگه سامناکه پس‌پس بکه‌م و نیشانیان بده‌م که هه‌موو
به‌لگه‌یک به شیوه‌ی جیاواز سه‌رنجی بدریتی، خه‌یالی و نه‌سه‌لمیندراوه.»
پاریزه‌ر به‌و شیوه ده‌ستیکرد به قسه‌کردن و گوتی:

«ئاغایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، من لیژنه‌ پیاویکی غه‌ریبه‌م و هه‌ربویه ده‌توانم
سه‌باره‌ت به کاردانه‌وه‌یه‌ک که خه‌لکی ئه‌م شاره له سه‌ر که‌سیک هه‌یانه، به
شیوه‌یه‌کی بی‌لایه‌نانه داوه‌ری بکه‌م. تۆمه‌تبار که پیاویکی سه‌ره‌رۆ و
تونده‌ته‌بیعه‌ته، هیچ بی‌حورمه‌تی و سووکایه‌تییه‌کی به‌من نه‌کردوو. به‌لام له‌م
شاره‌دا ره‌نگه سووکایه‌تییه‌ی به‌سه‌دان‌که‌س کردبی و زۆرکه‌سی له‌ خۆی
تووڤه و ره‌شبین کردبی. هه‌لبه‌ت ده‌زانم خه‌لکیش هه‌قیانه به‌دژی ڤاوه‌ستن و
رقیان لیببی، چونکه تۆمه‌تبار ڤق‌ئه‌ستووڤه و سه‌ره‌رۆیه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له
هه‌موو کۆڤ و کۆبوونه‌وه‌کاندا به‌شدارییده‌کرد، ته‌نانه‌ت له‌مالی دۆستی
زۆر به‌ریزم جه‌نابی دادوه‌ریش به‌گه‌رمی پی‌شوازیی لیده‌کرا.

(زۆر چاک سه‌رنج‌بده‌ن. دووسی که‌س له نیو حازریاندا به‌م قسه‌یه‌م
پیکه‌نین، به‌لام خیرا دانیان به‌خویاندا گرت، به‌لام هه‌موو تیگه‌یشتم.
هه‌موومان ده‌زانین دادوه‌ر به‌پی‌چه‌وانه‌ی ویستی خۆی ڤینگای به‌ میتیا دها
بچیته‌ مالی. چونکه ژنه‌که‌ی حه‌زی به‌هاموشۆی ده‌کرد. هه‌لبه‌ت خیزانی
دادوه‌ر ژنیکی زۆر پاک و به‌ریزه، به‌لام پی‌چه‌قین و وازی‌وازییه، هه‌ر له‌خۆڤا
ده‌یویست له‌گه‌ل بیروڤای می‌رده‌که‌ی دژایه‌تی بکا. سه‌ره‌ڤای ئه‌وه‌ش میتیا
زۆری هاتوچۆی ماله‌که‌یان نه‌ده‌کرد.)

پاریزه‌ر له دریژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «به‌و حاله‌شه‌وه ده‌توانم به‌دل‌نیایی
بلیم که جه‌نابی دادوه‌ر ئه‌گه‌رچی خاوه‌نی بی‌ریکی سه‌ره‌به‌خۆ و خووخده‌یه‌کی
بی‌لایه‌نانه‌یه، ویده‌چی ده‌ره‌ه‌ق به تۆمه‌تباری چاره‌ڤه‌ش تووشی
ده‌مارگرژییه‌کی نابه‌جی و ره‌شبینانه بووبی. ئه‌وه‌ش زۆر ئاساییه؛ ئه‌م پیاوه
چاره‌ڤه‌شه‌ش مسته‌ه‌قی ئه‌وده‌مارگرژی و ساردییه بووه. ئه‌خلاقیکی
سووکایه‌تی پیکراو و له‌سه‌روو ئه‌وه‌شه‌وه هه‌ستیکی جوانیناسکانه‌ی

سووکایه تی پیکراو، زۆر جار بیتیه زهیییه. دادوهری بهرپرز له وتهکانیدا لیکدانه وهیهکی زۆر توندی له سهر خووخده و ئاکاری تۆمه تبار هه بوو، که هه موومان گویمان لیوو. بیرورای توند و رهخه گرانهی ئه و بهرپرز له سهر پهروهنده که به ئاشکرا دیار بوو. که چی بو پوون کردنه وهی چۆنایه تی به به ته که، چوو ه سهر خالگه لیککی باریکی رهوانناسانه، به لام ئه گهر که مترین ده مارگرژیی ناگاداران ه و ره شیبینی شی دهره ق به تۆمه تبار ببوایه ئه و کاره ی نه ده کرد. به لام له وه به ستینه دا شتیک هه یه که ته نانه ت له باری ره شیبینی و ناعه داله تیه وه زۆر له وه خراپتر و پر مه تر سیتره. ئه وه ش له کاتیکدایه که غه ریزه ی هونه ری، یان به وته یه کی تر، ئاره زوی خولقاندنی به ره مه می هونه ری - بوینه نووسینی رۆمان - به تایبه ت ئه گهر خودا ناسینی رۆح و ره وان ی پی به خشیبیتین، له ری هه تله مان ده کا. به ره له وه ی به ره و ئیره وه ری بکه وم، له پتر زبۆرگ وریایان پیدام و خۆشم له وه ناگادار بووم: که له گه ل ره قییبکی زۆر زانا و خاوه ن مرخ تیده که وم، که وردینی و ره وان ناسی ئه و بهرپرز له کۆر و کۆبوونه وه قه زاییه کاندایه سالانیکه ناوبانگی دهر کردوه. ره وان ناسی ئه گه رچی زۆر زانستیکی قووله، به لام وه ک شمشیری دوو ده م وایه.» (خه لکه که پیده که نن) هه لبه ت داوای لیبور دن ده که م که ئاوی هه لده سه نگینم و پیکی ده گرم؛ نالیم زمان پاراوم و خۆشمی پیوه رانانیم. به لام ده توانم هه موو وته کانی دادوهر بکه مه وه سه ریه ک و نموونه ی لیده رکیشم.

«تۆمه تبار که به نیو ئه و باخه تاریکه دا هه لاتوو، به نه رده کاندایه هه لده گه ری، پی شخزمه ت لاقی ده گری و ئه ویش به ده ساونگ ده کی شی به سه ریدا و له سهر عه رزی تخیلی ده کا. پاشان باز ده داته خواری و نزیکه ی پینج ده قیقه له ژوور سه ری هه لده ترووشکی و ده یه وه ی بزانی کوشتوویه تی یان نا. دادوهر نایه وه ی قه بوولی بکا که تۆمه تبار له بهر دلسۆزی گه راوه ته وه سهر گریگۆری. ده لی: «ئه و جۆره هه سه ته له کاتیک ئاوادا مه حاله، شتی وا هه رنابی، ئه و بۆیه گه رایه وه سه ری بۆئه وه ی دلنایبی شاهیدی کرده وه که ی مردوو ه یان زیندوو، به و شیوه یه ش نیشانی نه دا که قه تلی کردوه، چونکه

له بهر هیچ هۆیه کی تر نه ده گه رایه وه. «لیره دا له گه ل ره وانناس تیکه وتوون؛ به لام لیگه پین با هر ئه وزانسته بگرین و به شیوه یه کی دیکه پیوهندی بدهین به مهسه له که وه، ناکامه که شی وینده چی هر به و شیوه یه بی. ده لاین قاتل بویه بازیدا تا کو بوی ده رکه وی شاهیده که زیندوو یان نا، له گه ل ئه وانه شدا، ههروه که دادوهر خو شی به لگه ی بو هینایه وه، له نیو ژووری متالا کردنی باوکیدا به لگه یه کی سه رسور هینهر، پا که تیکی دراو که له سه ری نوو سراوه سی هه زار رو بلی تیدایه، به جی دیلی. «ئه گه ر ئه و پا که ته ی له گه ل خو ی ببردایه، هیچ عیباده شه ریک له و پا که ته و پار ه که ی نیوی نا گادار نه ده بو و بهندی زور به ئاسانی دهیتوانی حاشای لیبکا.» ئه وانه قسه ی دادوهر خو یه تی. که وایه له لایه که وه سه رسار دییه کی ته و او بهر چاو ده که وی، پیاویکی له ون لیگور او له تر سانا هه لاتوو و به به جیهیشتنی ئه و پا که ته بیانوی داو ته ده ستیان، دوو ده قیقه دواتر که سیکی تری کوشتوو و به ودا هه قمانه به مرو فیککی دلره ق و خاو هن دولا ب و ده وی بزانی. به لام ته نانته ئه گه ر ئه وه شمان قه بوولبی، به بروای من، ورده کاری ره وانناسی ئه و حو که ده کا که له بارو دو خیکی تابه تدا وه که هه لویه کی قه فقازی، چاو تیژ و خوین خو ر بم و له هه لومه ر جیکی تری شدا وه که جرجه کویره یه کی تر سه نو ک و ا بم. به لام ئه گه ر ئه وهنده خوین خو ر و فیلاوی بم کاتی که سی که ده کوژم بگه ری مه وه سه ری و بزانه زیندوو تا کو به زه رده ی من شایه دی بدا، بو ده بی پینج ده قیقه له ژوو سه ری قور بانیه که را وه ستم و به به ره و رو بوون له گه ل چه ند شایه دی دیکه خو م تووشی مه ترسی بکه م؟ بو ده بی به خاوین کردنه وه خوین و خو ری سه ری ده سته سه ره که م له خوین هه لکیشم، تا کو دوا یی بیته به لگه یه که به دژی خو م؟ ئه گه ر ئه و هه تا ئه و را ده یه دلره ق و فیلاوی بووه بو هر به و ده سکا ونکه چه ند زه بری دیکه ی له سه ری ئه و خزمه تکاره پیره نه دا بوئه وه ی به یه کجاری بیکوژی و دلی خو ی له مه ر شایه ده وه ئاسوده بکا؟

«له لایه کی تری شه وه، ئه گه ر چی به په له گه رایه وه سه ر شایه ده که بوئه وه ی بزانی زیندوو یان نا، شایه دیکه ی هر له وی به جیهیشت، یانی ئه و

دهسكاونگه‌ی كه له مالى فینیا هه‌لیگرتبوو و ئه‌وان ده‌یانتوانی ئه‌و ئاسنه‌واله‌یه بناسنه‌وه و شایه‌دی بدهن كه له‌مالی ئه‌وان ده‌ستی داوه‌تی و بردوویه‌تی. له‌وه ناچی ئه‌و دهسكاونگه‌شی له‌به‌ر كه‌مه‌رخه‌می یان په‌له‌په‌ل له‌سه‌ر رینگاكه فری‌دابی، نا، چه‌كه‌كه‌ی توور هه‌ل‌دابوو، چونكه پازده‌هه‌نگاو له‌ولای شوینه‌كه‌ی گریگورییه‌وه دۆزیمان‌وه. بۆ كاریکی ئاواى كرد؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی كوشتنی خزمه‌تكارىكى پیر تووشی خه‌م و كه‌سه‌رى كردبوو؛ دهسكاونگه‌كه‌شی له‌به‌ر تووره‌یی و قین توور هه‌ل‌دا و نه‌حله‌تی كرد له‌وچه‌كه چه‌په‌ل و مه‌رگاوییه. حه‌تمه‌ن وابوو، دهن‌اچ هۆیه‌كى دیکه‌ی هه‌یه فری‌دانه‌كه‌ی؟ ئه‌گه‌ر میتیا توانایى ئه‌وه‌ی بووبوایه كه به كوشتنی كه‌سیك هه‌ست به خه‌م و به‌زه‌یی بكا، بۆمان روونده‌بیته‌وه ده‌ستی له‌كوشتنی باوكیدا نییه. ئه‌گه‌ر ئه‌وى بكوشتبايه، قه‌ت به‌هۆی به‌زه‌بیه‌وه نه‌ده‌گه‌رایه‌وه سه‌ر قوربانیه‌كى دیکه؛ هه‌ر گویشی نه‌ده‌دايه و میشتیکیشی میوان نه‌ده‌بوو. شكیشی تیدانییه ئه‌و كاته بى‌به‌زه‌بیانه ده‌رۆیشت و ئاوریشی لینه‌ده‌دايه‌وه. یان ده‌گه‌رایه‌وه و به‌جیى ئه‌وه‌ی پینچ ده‌قیقه كاتی خۆی له ژوور سه‌رى پیره‌خزمه‌تكار به‌فیرۆ بدا، به‌زه‌بریكى دیکه میشكى له‌به‌ریه‌ك ده‌برد. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو هه‌تا ئه‌و كاته ویژدانی پاكبووه و بۆ هه‌ستی به‌زه‌یی ده‌رگای رۆحی ئاواله‌ بووه. لی‌رده‌دا له‌گه‌ل ره‌وانناسیه‌كى جیاواز به‌ره‌وربووین. برايانی لیژنه‌ی داوه‌رى، من به‌ ئانقه‌ست ئه‌م شیوه‌یه‌م له‌به‌ر چاو گرتوو، بۆئه‌وه‌ی نیشانی ده‌م كه ده‌توانین به‌ ره‌وانناسی هه‌موو شتیک بسه‌لمینین. به‌لام ده‌بى بزانی چۆنى به‌كار بینى. ره‌وانناسی ته‌نانه‌ت جیددیترىن مرۆفیش وا لی‌ده‌كا ده‌ستبكا به‌ هۆینه‌وه‌ی هه‌قايه‌ت، ئه‌ویش ته‌واو بى‌ئیختیارانه. ئا‌غایان، من باسى ره‌وانناسی پرله‌زیده‌وه‌رى ده‌كه‌م، یان كه‌لكوه‌رگرتنى خراپ له‌ ره‌وانناسی.»

ده‌نگی پیکه‌نین و په‌سندکردنى قسه‌كانی، به‌قیمه‌تى ریسوا‌بوونى دادوهر، دیسان له‌ نێو دادگا‌كه‌دا كه‌وته به‌رگوى، نامه‌وى به‌وردی و ته‌كانى دادوهر بگێرمه‌وه، ته‌نیا به‌شیک له‌ وته‌كانى دینمه‌وه.

پارەى ڤى و دزى ڤى؟

پاريزەر له وته كانيدا ئاماژەى بەشتىك كرد كه سەرنجى ھەموانى پاكيشا. ئەو بوونى سى ھەزار رۆبلە نەخسەكە و لە ئاكامدا گریمانەى دزرانەكەى، بەتەواوى رەتكردهو.

ئاوا ھاتە قسە: «برايانى لىژنەى داوهرى، تايبەتمەندىى بەرچاوى ئەم پەروەندەى سەرنجى ھەموو چاوەدئيرىكى تازە رادەكيشى، بەشەرتىك دەمارگرژانە چاوى لىنەكا. يانى تۆمەتى دزى و مەحالى بوونى سەلماندى ئەوھى شتىكى بۆ دزى لىبووبى. بە ئىمەيان گوتووھە كه ئەو پارەىھە - سى ھەزار رۆبل - دزراوھ، بەلام ھىچكەس نازانى پارەىھەكى وابووھە يان نا. چۆنمان نەقلى ئەو پارەىھە بىستووھە و كى دزىوھەتى؟ تەنیا كەسىك كە دىوھەتى لەپاكەتەكە خراوھ و لە لىپرسىنەوھى سەرھەتايىدا باسىكرد، ئىسمىر دىاكوف بوو. بەرلە رووداوھەكە نەقلى ئەو پاكەتە پارەىھەى بۆ تۆمەتبار و ئىوان فىودوروويچى براى گىراوھتەوھە. بە خاتوو ئىسوئىلوڤىش و تراوو. بەلام ھىچكام لەو سىكەسە چاويان بەپارەكە نەكەوتبوو، ھىچكەس جگە لە ئىسمىر دىاكوف نەيدىبوو.

لىرەدا ئەو پرسىيارە دىتە پىشى، ئەگەر راستە پارەىھەك لەگوریدا بووھە و ئىسمىر دىاكوف دىوھەتى، دوايىن جار كە دىتى كەنگى بوو؟ ئەگەر ئەربابەكەى ئەو پاكەتەى لەژىربالنجەكەى دەرھىتابى و بىئەوھى ئەو ئاگادار بكا، خستووھەتەوھە نىو سىندووڤى پارەكانى چى؟ سەرنجبدەن بەپىي گىزانەوھى ئىسمىر دىاكوف، پارەكەى ناوھتە ژىربالنجەكەى؛ رەنگە تۆمەتبار.

له ژیربالبه که دهرهینابی، به لام له گهل ئه وه شدا به تانی و بالنج و دوشکی سهر چرپاکه دهستی لینه درابوو. ئه و مه وزووعه ش له شایه دنامه که دا تومار کراوه. تومه تبار به بی ئه وهی جیوبانه که ی تیکدابی، پاره که ی چون دوزیه ته وه؟ ئه ی چون به وچه نگ و پله خویناوییه وه مه لافه ی سپی و خاوینی سهر چرپاکه هه روا خاوینه و په له ی خوینی پیوه نییه؟ به لام ده لین پاکاته که بۆ له چه قی ژووره که دا که وتوو؟ به لی، وچاکه چند وشه ش له وباره وه بدویین. تارادهیه ک تووشی سهر سوورمان بووم که بیستم دادوهری لیزان و خاوه ن مرخ جه نابی ئیپولیت کیریلوویچ، کاتیک هه ولیده دا تومه تبارکردنی ئیسمیر دیاکوف به هیچ نه زانی و بایه خی پینه دا، به ئاره زوی خوی - سهرنجبدن، به ئاره زوی خوی بلی: به لام ئه و پاکه ته، هه روه ها بۆ له سهر عه رزه که فریدراوه؟ هیچ عیبادبه شه ریک ئاگاداری ئه و پاکه ته و پاره که ی ناوی نه ده بوو، ئه گه ر وایی تومه تبار دزیویه تی. هه ربویه ئه و کاغه زه دراوه به نووسراوه که ی سهریه وه، هه روه ک دادوهر رای خوی له سهر داوه، ته نیا به لگه یه که بۆ ئه وهی له سهر دزی پیداکری بکه ن. «ئه گه ر وانه بی هیچکس له ودزییه و ره نگه له پاره که ش ئاگادار نه بوایه.» به لام به پیی ئه وراستییه که ئه و پاکه ته دراوه له وئ که وتوو، حه تمه ن ده بی له سهر ئه وه سووربینه وه که پارهی تیدا بووه و دزراوه؟ له گهل ئه وه شدا دهنگی نارهبازییه تی به رز ده بیته وه که ئیسمیر دیاکوف پارهی نیوپاکه ته که ی دیوه. به لام له ئیوه ده پرسم، دوایین جار که ئه و پارهییه ی دیوه که نگی بووه؟ من له گهل ئیسمیر دیاکوف قسه مکرد، ده یگوت دوو روژ بهر له رووداوه که دیویه تی. که وایه بۆ ده بی بیر له وه نه که ینه وه که فیودور پاولوویچی پیر، که شیتانه چاوه روانی هاتنی دل به ره که ی بووه و ئارا و قارای لی هه لگیراوه و ده رگای له سهر خوی گاله داوه، هه رخوی پاکه ته که ی هه لچربی و پاره که ی دهرهینابی و خوی پیوه خافلانده بی: «ئه و پاکه ته به کاری چی دی. باوه ریش ناکا پارهی تیدایه، به لام کاتیک چه که یه کی پارهی سی هه زار روپلی نیشاندیم، زور چاکتری شوین له سهر داده نی و له خویشیانا ده می ئاو ده کا.» هه ربویه

پاکه ته که دهر دیننی پاره که ی دهر دیننی و پاکه ته در او که فریده دا. « به و پییه که دهر زانی خاوه نی ئه وه، بو به جیه پشتنی ئه وه به لگه یه خوئی شلوی ناکا.

گوینگر بریان، ئه م بوچوونه ش وهک ته وای بوچوونه کانی دیکه ری پی تیده چی و ده توانین به راستی بزاین. به چه هیه که ده بی باوه رمان به و بوچوونه نه بی؟ که وایه ئه گهر ئه وه بوچوونه راستی، تومه تی دزی ده بی هه لوه شیته وه و وه لا بنری؛ چونکه ئه گهر پاره یه که له گوریدا نه بو بی، دزی ش نه کراوه. ئه گهر ئه وه پاکه ته در او بگریته به لگه که پاره ی تیدابو وه، بو له سهر پیچه وانه ی ئه وه پیداگری نه که م که بو یه ئه وه پاکه ته در او هه روا که مته رخه مانه له وئی فریدراوه، پیشتر خاوه نه که ی پاره که ی لیدره هیناوه؟ به لام ده لین ئه گهر فیودور پاولوویچ خوئی پاره که ی دهر هیناوه، چی لی کردو وه؟ بو کاتیک پولیس ماله که یان پشکنی نه یان دوزییه وه؟ به لام به شیکی پاره که یان له مجریه کی چکوله دا دوزییه وه، به شه که ی دیکه شی رهنگه هه ر ئه و روزه به یانی عه سری روزه پیشو دهر هینابی و به شیوه یه کی دیکه که لکی لیه و رگریتی؛ رهنگه پیلان و ویسته که شی گورپی، بی ئه وه ی به پیوستی بزانی ئیسمیر دیاکوف له و پاشگه ز بوونه وه ی ناگادار بکا. ئه گهر که مترین گریمانه بو ئه وه مه سه له یه له گوریدا بی، چون ده توانین ئاوا لیبراوانه دیمتری فیودور وویچ تومه تبار به دزی قه تلکه یین. ئه وه ئیتر وهک هه قایه ت و ئه وسانه ی لیدی. ئه گهر پیداگری له سهر دهر زانی بکه ن، ده بی ئه و شته نیشانبده ن، یان لانیکه م بیسه لمینن که شتیکی وا هه بو وه. به و حاله شه وه هیچ که س چاوی به و پاره یه نه که وتو وه.

«ماوه یه که له مه و بهر له پترزبورگ لویکی هه ژده سالانه، که له نیو بازاردا ده ستفروشی ده کرد، به روزه روون به ته ور یکه وه خو ده کا به دووکانیکی سه رپافیدا و زور نه ترسانه کابرای دووکاندار ده کوژی و هه زارو پینج سه د روبل هه لده گری و ده روا. پینج سه عات دوی رووداوه که قولبه ست ده کری و ته نیا پازده روبلی خه ر جکر دبو و پاشماوه ی پاره که ی هه ر له باخه لدا بوو بوو. کاتیک شاگرد دووکانه که دوی رووداوه که ده گه ریته وه، به وردی

پوليس ئاگادار دهكا و پييان دهلى چهنده پاره دزراوه و چهند گهلا و چهند
 كوته ئالتون بووه. ئەوانيش راست ئەو پاره و ئالتونوانه لهگيرفانى
 تاوانباردا دەدۆزنهوه. تاوانباريش چارى ناميني و دان بهتاوانهكهيدا دهنى.
 براياني ليژنهى داوهرى بهوه دهلين بهلگه. چونكه ئەوه پارهكه لهبەر چاوه،
 دهستی لیدههه، دهبيژيرى و ناتوانى حاشای ليكهى. ئايا ئەم پهروهندهى
 ئيستاش وايه؟ بهلام ئەوهتان لهبیر نهچى ليرهدا مهرگ و ژيانى مروفتيك
 لهگوريدايه و دهبي چارهنووسى مهعلوم بكرى.

«بهلى، دهلين تۆمهتبار ئەو شهوه خهريكى عهيش و نوش و ههلهخهرجى
 بووه؛ مهعلوميش بوو كه ههزار و پينج سهد رۆبلى پيبووه. ئەو پارهيهى
 لهكوئ هيتاوه؟ بهلام چونكه له ههزار و پينج سهد رۆبلى زياترى پينهبووه و
 ههزاروپينجسهد رۆبلكهى تری ديار نهبووه. به لهبەر چاوگرتنى كات، ههر له
 ليپرسينهوهى سههرهتايدا دهركهوت كه تومهتبار دواى رۆيشتن لهلاى
 كلفهتهكانى گرووشنكا، راست رۆيشتووه بۆ مالى پيرخوتين و هيچكوئى ديكه
 نهچووه. بهو شيوه بۆمان دهردهكهوى له هيچ كوئ بهتهنيا نهبووه و ناكړى
 بلين نيوهى پارهكهى لهشوينيكي نيوشار شاردۆتهوه. ههر بهويپيه جهنابى
 دادوهر پيبوايه ميتيا نيوهى سىههزار رۆبلكهى له كهلين و قوربنيني
 ماكرۆيه ههشار داوه. ئاغيان بۆ نهلين له رهشچالهكانى ئادولفوذا
 شاردوويهتهوه؟ بلينى گومانىكى ئاوا زۆر لهراستى بهدووربى؟ سهرنجبدن،
 ئەگهه ئەو گومانه له نيو بچى كه پارهكه له ماكرۆيه نهشاردراوتهوه،
 تۆمهتى دزى لهگوريدا ناميني، چونكه ديارنييه ئەو ههزاروپينجسهد رۆبلكه
 چى بهسهرهاتووه. به چ مۆجزهيهك وندا بووه و چۆن دهسهلميندرى كه
 زيندانى بۆ شوينيكي ديكه نهچووه؟ ئيمهش دهمانههوى بهخهيال و
 بۆچوونىكى ههقايهتئاسايى ژيانى مروفتيك له نيو بهرين!

١١- رۆمانىكى گوتيك ئانرادكليف، بهناوى ئەسرارى ئادولفو كه ئەو كاته له روسيا بهناوبانگ

بووه.

«دهلین زیندانی نهیتوانیوه ږوونی بکاته وه که ئه وه ه زارو پینجسه د ږوښه له کوښ هیناوه و هه موش د هزانن که پیش ئه وه شه وه کوپکینکی پاره پینه بووه. به لام بفرموون کښ د هیزانی؟ تومه تبار زور ږاشکاوانه و به ږوونی گوټی پاره که ی چوڼ وده دهسته هیناوه. ناغایان ئه گهر له وباره وه بیروږای من ده پرسن، ده لیم که ږوونکر دنه وه ی تومه تبار راسته و ویناچی درو بکا، قسه کانیشی له گهل خووخده ی به ته واوی به کده گرښته وه. جه نابی دادوهر له نیو ته لیسمی ئه وسانه که ی خویدا گیری خوار دووه. ده لښ: پیاوینکی بی ئیراده یه، خو ی ږازی کردووه ږریک پاره له ده زگیرانه که ی وهر گری، ئه ویش ئاوا به سووکایه تییه وه پینیدا. ناکری نیوه ی پاره که ی له تووره که یه ک نابښ و زار که که ی دووری بی و له ملی کردبښ، چونکه ئه گهر ئه وه کاره شی کردبښ هر دوو ږوژ بووه. دوا ی دوو ږوژ هه لپچړیوه و گه لایه کی سه د ږوښی لی دهر هیناوه، به م شیوه یه هه موو پاره که ی له مانگی کدا خه ر جکردووه. له بیرتانه ته واوی ئه وه وتانه ی به له بزیکي ئاوا دهر ږی و هیچ جوړه دژایه تییه کی پینکه هینا. به لام ئه وه مه سه له یه به شیوه یه کی دیکه ږووی دابښ چی؟ ئه گهر ئه وسانه یه کی تر ریکبخن، ئه ویش سه باره ت به که سیکی تر چی؟ راست وایه، خو تان که سیکی دیکه تان داتاشیوه.

«رهنگه بلین شایه دهکان گوټوویانه ئه وه به ږوژیک ته واوی ئه وه سی هه زار ږوښه ی خه ر جکردووه که خاتوو وږ خو فیتیسو ف مانگیک به رله ږووداوه که پیی داوه، به وپینه نهیتوانیوه ئه وه پاره یه بکا به دوو به شه وه. به لام ئه وه شایه دانه کښ؟ دادگا بایه خی شایه دبییه کانی له بهر چاو گرتووه؟ له گهل ئه وه شدا پاره ی که م به ده ست که سیکی دیکه وه زور دهنوینی، هیچکام له شایه دهکانیش پاره که یان نه ږژاردووه، به لکو هه موو ږواله تی پاره که یان قه رساندووه. ماکسیمو ف شایه دیی دها که تومه تبار بیست هه زار ږوښی به دهسته وه بووه. برایانی لیژنه ی داوهری، دیوتانه ږهوانناسی شمشیری دووده مه. واچا که نیستا ئه وه شمشیره وهر گریم، با بزانیښ به چ ناکامیک ده گه یښ.

«مانگیك بهرله پرووداوهكه، خاتوو كاترینا ئیوانا سى ھزار رۆبلى داوه به زیندانی تاكو بهرپی پۆسته بوى بنیرى بۆ مۆسكۆ. بهلام پرسىار لیتره دایه: ئایا راسته كه ئه و پارهی به شیوهیهکی ئاوا پرسووكایه تی . بهوتهی دادوهر . پییدراوه؟ یه كه م پروونکردنه وهی خاتوو ویرخوفتیسوف له سهر ئه و مهسهلهیه جیاواز بو، تهواو جیاواز. له پروونکردنه وهی دووههدا ته نیا گویمان له هاتوهاواری پر له رق و بیزاری بو، بیزارییهك كه دیاربوو له میژه له دلیدا پهنگی خواردوتهوه. ههروهها ئه و راستیهش كه شاید له یه كه م شایه دی خویدا راست نه رۆیشتوو، كه وایه هه قمانه به و ئاكامه بگهین كه شایه دی دووهه میش به پیچه وانه ی راستی بووه. دادوهر خوی له قهره ی ئه و باسه نادا، (خوی گوته نی) ناویرى خۆ له قهره ی بدا. منیش ناچه سه ر ئه وه، به لام با شتیكتان عه رز بكم، ئه گه ر كه سىكى ماقوول و ئادابزان، كه خاتوو كاترینا ئیوانا زۆر به ریزه و بیگومان كه سىكى وایه، ئه گه ر ئه و كه سه له دادگا كتوپر ئیزن به خوی بدا كه له شایه دییه كه ی یه كه مى پاشگه ز بینه وه . ئه ویش به و قهسته ی تۆمه تبار له نیو به ری . دیاره شایه دییه کی ئه وتۆ ناتوانی بی غه رزانه بی. ئایا هه قی ئه وه مان نییه پیمانوبی ژنیکی تۆله خواز له وانه یه له قسه كانیدا زیده روه یی كرده بی؟ به لئى زۆریش ویده چی، به تاییه ت ئه و كاته ی سه باره ت به سووكایه تی و شكاندنی كه سایه تی تۆمه تبار زیده روه یی كرد و گوتی ویستوو یه به پیدانی ئه و پارهی سووكی بكا. نا، ئه و پارهی به شیوهیهك پیدا كه وه رگرتنه كه ی ئابروو چوون و سووكایه تی به دواوه نه بووه. به تاییه ت بۆ مروفتیكى كه مه ترخه مى وهك دیمیتری فیودورویچ. له هه مووشی گرینگتر، تۆمه تبار به هیوابوو زۆر زوو ئه و سى ھزار رۆبله له باوكی وه رگرى كه پپی قه رزداربوو. ئه وهش سه رساردی ئه و ده گه یینی. به لام هه ر ئه و سه رده ساردییه ی بووه هوی ئه وه ی تائه و راده یه دلنیابی كه باوكی قه رزه كه ی ده داته وه، یان ده یگه یینیته ده ستی، هه ربویه ده توانی پارهیك كه خاتوو كاترینا ئیوانا پپی سپاردبوو، به ئاگاتای خوشکی بگه یینی و له ژیر منه تی بینه ده ری.

«به لام دادوهر نايهه وي قه بو وليکا که تومه تبار هر ئه و روزه نيوهی پاره که ی وه لاختتووه و له تووره که یه کی چکوله ی ناوه. ده لئی، خووخده ی ئه و وانیه، هر ناشبی هه ستیکی وای بی. له گه ل ئه وانه شدا خو ی باسی خده و سروشتی به ربلایوی کارامازوفی ده کرد؛ سه باره ت به دوو پاژی زیده ره وی و که مته رخه می. که کارامازوف ده توانی له یه ک کاتدا بیر له هه ردوو لا بکاته وه. ده دوا. کارامازوف خاوه نی ئه و سروشته دوولایه نه یه و به شیوه یه ک له نیوان دوو بی سنوو ریدا خه ریکی که وتن و هه ستانه وه یه، که ته نانه ت کاتیک به هیزترین تاسه بو که یف و نه ههنگ گیانی دادگری، ئه گه ر له لایه کی دیکه وه شتیک به زه یینیدا بی، ده توانی دان به خویدا بگری. له لایه کی تریشه وه ئه وین، ئه و ئه وینه ی که له دلیدا بلیسه ی ساندبوو و له به ر خاتری ئه و ئه شقه پیویستی به پاره بو؛ ئاخ، بو مه وزووعیکی زور گرینگتر له که یف و رابوردن له گه ل گراوه که ی. ئه گه ر گراوه که ی پیبگوتایه: «من ته نیا توم ده وی، فیودور پاولوویچ به هیچ نازانم،» ئه و کاته ده بو پاره ی به ده سته وه بی و بتوانی له گه ل خو ی بیبا. ئه مه ش زور گرینگتره له که یف و رابوردن. نایا کارامازوفیک ناتوانی له وه بگا؟ ئه م دل خورپه یه ش راست ئه و شته بو که تووشی بووبوو. وه لاختستن و شارندنه وه ی ئه و پاره یه بو رۆژی ته نگانه بو ده بی نااسایی بی؟

«زه مان رابرد و فیودور پاولوویچ ئه و س هه زار رۆبله ی به کوره که ی نه دا؛ به پیچه وانه، به گوئی گه یشته وه که باوکی ده یهه وی له وگوژمه پاره یه بو فریودانی گراوه که ی ئه و که لک وه رگری. له دلی خویدا گوتی: «ئه گه ر فیودور پاولوویچ ئه و پاره یه م نه داتی، له به ر چاوی کاترینا نیوانا سووکده بم و به دز ده رده چم.» ئه و کاته به دا لغه یدا هات بچی بۆلای خاتوو ویرخوفتیسوف و ئه و هه زارو پینجسه د رۆبله ی به ملیدا هه لیواسیبوو، له به رده می داینی و بلی: «من هیچ وپوچ و خویریم، به لام دز نیم.» که وایه لیره دا به لگه یه کی دوولایه نه مان به ده سته وه یه که بو وه ک چاوی خو ی ئاگاداریی له و پاره یه کردووه؟ بو ئه و تووره که چکوله ی نه دراندووه و هه رجاری گه لایه کی سه د رۆبلیی

لیدرهینتی؟ بۆ دهبی حاشا لهههستی شهرف و ویزدان بکهین لهناخی تۆمهتباردا؟ بهلئێ ئهو ویزدان و شهرفی ههیه، بهلام دهزانین جیگۆرکێ پیکراوه. ئهوهش دهزانین که زۆر جار ههله روودهدا. سهرهرای ئهوهش ههیهتی و دهگاته سنووری ئهشق و شهیدابوون؛ ئهوهشی سهلماندووه.

«بهلام ئیستا مهزوعهکه پێچهلاو پووچتر دهبی؛ نازاری ئیرهیی بردنهکهی لهپادهبهدر دهبی و ئهو دووپرسیاره میسکی پرتاویاوی زیاتر و زیاتر نازار دهدا: «ئهگەر پارهکهی کاترینا ئیوانا بدهمهوه، چون دهتوانم گرووشنکا ههلگرم و برۆم؟» ئهگەر له ماوهی ئهو مانگهدا به شیوهیهکی وهحشیانه ههلسوکهوتی دهکرد، مهشرووبی دهخواردووه و لهمهیخانه کیشه و ههرای سازدهکرد، پهنگه هوی ئهوه بووبی لهناخهوه ئارا و قارای لی ههلگیراوه و خوی به داماو و بیدهرتان زانیوه و نازار پۆخی ههلهچو قاندووه. ئهم دووپرسیاره وا لهدهروونیدا پهگاژۆ دهکا، ئاخری بهههچالی هیوا برای رایدهکیشی. دوایین جار براچکۆلهکهی نارد بۆ مالی باوکی بۆئهوهی ئهو سیههزار پۆلهی بۆ وهرگری، بهلام بیئهوهی چاوهڕی و هلام بی، خوی کرد به مالی باوکیدا و لهبهر چاوی چهند شایهه پیرهپیاوی کوتا. دواي ئهوهی بیهومید بوو. بۆی دهکهوت که ناتوانی ئهو برهپارهیه لههیچکس وهرگری؛ دواي ئهو لیدانه دهیزانی باوکی ئهو پارهیهی ناداتی. ههه ئهو ئیوارهیه لهسینگی خۆیدا، لهو شوینهی سینگی که توورهکهی پارهکهی پنهو بوو، سویندیشی بۆ براکهی خوارد که هۆکاری بهخویری دهرنهچوونی له ئیختیاردایه، بهلام ههروا خویری و هیچو پوچ دهمینتهوه، چونکه پیتیبینی دهکرد که لک لهو که رهسهیه وهرناگری، توانایی ئهو کارهشی نییه و لهگهله خووخدهی ئهو یهکناگریتهوه. بۆ، بۆ جهنابی دادوهر برۆا به ئالکسی کارامازۆف ناکا، که ئاوا راست و سادقانه و ئاوا دلنیاکارانه شایهیدی دا؟ بۆ ناچارم دهکا، باوهر بهپارهی هشاردراو له کهلین و قوژبنی پهشچالهکانی کۆشکی ئادۆلفویدا بکهم؟

«ههه ئهو ئیوارهیه، دواي وتووێژ لهگهله براکهی، تۆمهتبار ئهو نامه نهخسهی نووسی. ههه ئهو نامهیهش بۆته بهلگهیهکی زۆر گهوره و

سەر سوورپهینهەر که تۆمه تبار دزیی کردووه! «دهستی داوا بو لای هه موو کهس دریژ دهکم و ئەگەر ئەو گوژمه پارهیەم و دەسته کهوئ، هەر له گه له رۆیشتنی ئیوان باوکم دهکوژم و ئەو پاکه ته له ژیر بالنجه کهی دهر دینم که به بزگوریکی په مەیی به ستراره.» به ئیمه یان گرتووه که ئەوه سیناریوی بی کهم و کووری قه تله کهیه، که وایه کار کاری ئەو بووه. دادوهر نه پراندی: «هه موو شتیکی به و شیوهیه ئەنجامدا که نووسیوی.»

«به لام بهر له هه موو شتیکی، ده بی بلیم ئەو نامه یه نامه ی مرقۆتیکی سه رخۆشه و به و په ری توور په یه وه نووسیویه تی؛ له لایه کی تریشه وه سه باره ت به و پاکه ته ده بی بلیم به پنی قسه کانی ئیس میر دیاکوف نووسیویه تی. چونکه خۆی ئەو پاکه ته ی نه دیوه؛ ههروه ها راسته نامه کهی نووسیوه، به لام چۆنی ده سه لمینن که کاریکی وای کردووه؟ ئایا زیندانی ئەو پاکه ته ی له ژیر بالنجه که دهرهینا؟ بللی پاره کهی دۆز بیته وه؟ بللی به راستی پارهیەکی وا بووبی؟ بللی بو و ده سه تهینانی ئەو پارهیە. ئەگەر له بیرتان بی. ئاوا به توور په یی خۆی کرد بی به مالی باوکیدا؟ بو دزی نه ده چوو بو ئەوئ، به لکو بو دۆزینه وه ی مه وزووعیک، ده یویست بزانی ژنیک که ئارا و قارای لی هه لگرتوو، له کوئییه. هیرشی نه ده برد بو مالی باوکی که سیناریو کهی به ریوه به ری، بوئ ه وه ی نوو سراوه کهی به ئەنجام بگه یه نی، یانی نه ک بو دزییه ک که پیشتر بیری لیکر دیتته وه، به لکو به شیوه یه کی کتوپر، له بهر رق و ئیره یی هیرشی برد. به لی! ده لین: به لام کاتیک گه یشته ئەوئ و فیودور پاولوویچی کوشت، پاره که شی دزی. به لام ئاخری باوکی خۆی کوشت یان نا؟ من تۆمه تی دزی به توندی ره تده که ومه. ئەگەر چۆنییه تی دزییه که دهر نه کهوئ و تیگه یشتنی مه حال بی، ناتوانی له خۆرا که سیک به تاوانی دزیکردن تۆمه تبار بکه ی: ئەوه ری سایه کی گشتیه. به لام ئایا بی ئەوه ی دزی بکا کوشتی، ئاخری کوشتی یان نا؟ ئەوه سه لمیندراوه؟ بللی ئەمه هه قایه تیکی هه له به ستراره نه بی؟

تەتلىش لەكۆرپدا نەبوو

«برايانى لىژنەى داوهرى، ئىزن دەخووزم وەبىرتان بىنمەوہ كە ژيانى مرؤفئىك لەمەترسىدايە و ئىوہ دەبى زؤر وردبىن بن. بىستوومانە دادوہر خؤشى تەسىقى كردووہ كە لە پىشدا ئاگادارانە بىر لەو تاوانە كرابتەوہ و ھەتا ئەمپروش ھەر سەبارەت بەو مەسەلەيە و تاوانى تۆمەتبار دردؤنگ بووہ. ھەتا ئەو كاتەى نامە دىزەكە رادەستى دادگا كرا، ھەروا دردؤنگ بوو. «ھەموو شتىك بەوپىيەى نووسراوہ، بەرپوہ چووہ.» بەلام ديسان دووپاتى دەكەمەوہ، تۆمەتبار بؤ ئەوہ خؤى كرد بەمالى باوكىدا، دەويست گراوہكەى بدؤزىتەوہ و خەمى ئەوہى بوو چووويتە ژوانى باوكى. ئەوراستىيەش حاشاى لىناكرى. ئەگەر ئەو لەمالەكەى خؤى بوايە، تۆمەتبار بؤ ھىچ كوييەكى تر نەدەچوو و لە لاي ئەو دەمايەوہ و بەو شىوہيە ئەو كارەى بەرپوہ نەدەبرد كە لە نامەكەدا نووسىبووى. شىوہى ھەلاتنەكەشى چاوەرۋان نەكراو و بەھەلكەوت بووہ، ھەتا ئەو كاتە زؤر وىدەچى ئەو نامەيەشى ھەر لەبىر نەمايى كە بە مەستى نووسىبووى. دەلئىن: «ئەو دەسكاونگەى ھەلگرت.» لە بىرىشتانە بناغەى دنيايەك رەوانناسى لەدەورى ئەو دەسكاونگە دارپىژرا - بؤ تۆمەتبار ناچار بوو بەچاوى چەكىك برۋانئىتە ئەو دەسكاونگە و ھەليگرى؟ لىرەدا بىرۆكەيەكى زؤر كەم بايەخ بەزەينم گەيشت: ئەگەر ئەو دەسكاونگە لەبەر چاو نەبوايە، ئەگەر لە سەر مېزەكە دانەندرايە و لە نىو دۆلابەكەدا بووايە، ئەو رۋوداوہ دەقەوما؟ ئەگەر وا بوايە تۆمەتبار چاوى پىي نەدەكەوت و بە دەستى بەتال و بەبى چەك لەوى دەرۋىشت و دلئىام كەسى

نه ده کوشت. که وایه چوڼ ده توانین ده سکاونگیک بکهینه هو بۆ چه کدار بوونی
 تۆمه تبار و پیمان وابی قهستی پیتشوی بووه؟

«به لئی، به للام له مه یخانه کانیشدا باسی کوشتنی باوکی ده کرد و دوو رۆژ
 بهر له وه، ئەو شه وهی نامه که ی نووسی، زۆر نارام و له سه رخۆ بوو و له نیو
 مه یخانه که دا ته نیا له گه ل دوو کانداریک شه ریکرد، چونکه «کارامازۆف باکی
 له شه ر و قره نه بوو!» به للام وه للامی من ئەوه یه که ئەگه ر به پیتی نامه که پیلانی
 قه تلێکی ئاوی دارشتی، لیم پروونه له گه ل دوو کانداریکیش به شه ر نه ده هات،
 یان ویده چی سه ری به مه یخانه دا نه کرد بایه، چونکه که سیک که پیلانی
 جینایه تیکی ئاوا داریژی، به شوین هیمنایه تی و ته نیاییدا ده گه ری، بۆئه وهی
 خۆی له نیو به ری، له بیسته ران و بینه ران پاریز بکا، بۆئه وهی له بیران
 بچیته وه، ئەویش نه ک ئەوهی پیتتر حیسابی بۆ کردی، به لکو له پرووی
 غه ریزه وه. برایانی لیژنه ی داوه ری، ره وشتی ره وانناسی شمشیری دووده مه
 و ئیمه ش ده توانین که لکی لیوه رگرین. به للام باسی کیشه و هه رای
 مه یخانه کان له ماوه ی ئەو مانگه دا، مه گین تائیسنا که ممان بیستوو ه مندالان،
 یان پیاوانی سه رخۆش له مه یخانه دینه ده ری و ده گو پینن: «ده تکوژم»؟
 ئەگه ر چی ئەو شات وشووته ش ده کهن به للام هیچکه س ناکوژن. به للام ئەو نامه
 دیزه، پیتان وانیه ئەوه ش رق و هه لچوونیکي مه ستانه یه؟ ئەوه ش هاواری
 که له شیر ی لاری نییه له ده ره وه ی مه یخانه: «ده تکوژم، هه مووتان ده کوژم.»
 هه رئه وه یه. بۆده بی وانه بی؟ چ هۆیه کی هه یه ئەگه ر ئەو نامه یه به جیی قسه ی
 هه لیت و پلیت، «نه خس» ی پیلین؟ به وهۆیه ی که باوکی کوژراوه، به وهۆیه ی
 شایه دیک تومه تباری دیوه چه کی به ده سته وه بووه و به نیوباخه که دا
 هه لاتوو ه و به ده ستی ئەو دراوه به زه ویدا و سه روچاوی شه لالی خوین
 بووه: که وایه هه موو شتیک هه ر ئەو جوړه ی له نامه که دا پیلانی بۆ داریژرابوو
 به ریوه چوو، ئەو نامه یه ش «ورپینه» نه بوو، به لکو «نه خس» بوو.

«ئیسنا شوکر بۆخودا، گه یشتووینه ته خالی راسته قینه: «به وه دا که
 له نیوباخه که دا بوو، حه تمه ن باوکی خۆی کوشتوو ه.» ته واوی ریگا کلان بۆ

خوآزيارى سزا له م چهند وشهيه دا حه شار دراوه: «به وهدا كه... بوو، كه وايه حه تمه ن.» ئەگه ريش «حه تمه ن» له ئارادا نه بووايه، ته نانه ت ئەگه ر ئەو له وئيش بووبى؟ چى؟ ئاخ، ته سيقى ده كه م كه زه نجيره ي روون كردنه وه كان. ده قاو ده قى قسه كان پيشانده رى شتيكه. به لام ته واوى ئەو راس تتيانه با به جيا جيا و بئ ئەوه ي چاو له پئوه نديى نيوانيان بكه ين، پيئاندا بچينه وه. بو وينه، مه قامى دادوه رى بو باوه ر به قسه كانى تومه تبار ناكه ن، كه ده لئى له به ر په نجهره ي ژووره كه ي باوكى بووه و هه لاتووه؟ له بزى توانج ئاميزى دادوه ر سه باره ت به هه ستي پرله ريز و «ئاييى» كه له ناكاو تومه تبار له دلئى دا هه لس و كه وه ته كه ي به ئە ده بانه بئ، وه بير بينه وه. به لام ئەگه ر شتيكى له وچه شنه. ئەگه ر نه لئين حورمه تى باوكا يه تى، به لكو ناوى بنين هه ستي خو فى ئاييى. له گو ريدا بووبى چى؟ كاتى لي پرسينه وه ي سه ره تايى تومه تبار راست ئەو قسانه ي كردوه: «له و كاته دا حه تمه ن دا يكم دوعا ي بو كردووم.» به م شيوه يه هه ركه دلنيا ده بئ خاتوو ئيسو تيلوف له لاي باوكى نييه، به هه شتاو راده كا. جه نايى دادوه ر ناره زايه تى ده رده برى: «به لام كوا به ته ماشا كردن له په نجهره وه بوى مه علوم ده بئ؟» بو بوى مه علوم نايى؟ بو؟ تومه تبار هه ركه ته قه ي له په نجيره كه هه ستاند و عه لامه ته كانى دا، په نجيره كه كرايه وه. ده ي حه تمه ن فيو دو ر پاو لو وچيش شتيكى گوتووه، قسه يه ك كه تومه تبارى دلنيا كردوه كه گراوه كه ي له وئى نييه. بو ده بئ هه موو شتيك ئەو جو ره ي كه ده يه نينه به رچاوى خو مان و بير لي ده كه ي نه وه، ئەو جو ره ي كه زه يمن ناچار ده كه ين پروا بكا، له به ر چاو بگري ن؟ له وان يه هه زاران شت له م دنيا يه دا روو بدا كه له به ر ناسك ترين هه ست و خه يال راده كا.

به لئى، به لام گري گورى ديتى كه ده رگا كه كراوه ته وه و به وپيئه ده بئ تومه تبار حه تمه ن له ژوورئ بووبى و كه وايه ئەو كوشتوويه تى. جائيس تا سه باره ت به و درگا يه، برايانى ليژنه ي داوه رى... جوان سه رنجبه دن ئيمه له مه ر ئاوه لا بوونى ئەو ده رگا يه وه ته نيا شا يه دي كمان هه يه، ئەو يش له و كاته دا نه خو ش و بئ هيز بووه و... به لام گري مان ده رگا كه ئاوه لا بووبى؛ واى داده ني ين تومه تبار بو

پاريزگار يکردن له خوځى حاشاى ليکړدوه، که له بارو د څيکي وادا و بؤ که سيکي وهک ئه و شتيکي ئاساييه، بلين درؤى کردوه؛ گريمان چوويته نيوزور وهکى باوکيشييه وه - دهى پاشان چى؟ چؤن د هتوانين به و ناکامه بگهين، که چونکه ئه و له وى بووه، فيؤدؤر پاولوويچ به دهستى ئه و کوژراوه؟ له وانه يه وهک تيسکهى تفهنگ خوځى کردبى به ژورويډا و هه مو و هتاغه کان گه رابى؛ له وانه يه پالى به باوکييه وه نابى و ليشيدابى؛ به لام هه رکه بوى دهرکه و توه خانمى ئيسؤتيلؤف له وى نييه، له خو شيانا پيى پيوه نابى و هه لاتبى. که دياره باوکى نه کوشتووه. په ننگه هه ر به و هؤيه وه خوځى له داوى وه سوه سه رزگار کردبى، چونکه ويژدانى پاک بووه و باوکى نه کشتووه، زؤر خو شحال بووه. هه ستيکى بى ويته ناخى داگرتووه، هه ستي به زه يى و دلؤقانى بووه و ساتيک دواتر، له بهر شادى و جه زم بوون گريگورى داوه به زه ويډا و گه راوه ته وه بؤ يار مه تى.

«دادوهر به زمانىکى ته ر له ما کرويه باسى شله ژانى رؤحى تومه تبارى بؤ کردين: کاتيک ئه شق له به رده مى رسکا و به ره و ژيانىکى نوئ بانگيکرد و دهر وويه کى نوئى بؤ کرده وه، ئه و يش له کاتيکدا که به جارى هيو ابراو بوو بوو، چونکه ته رمى خويناوى باوکى بوو بووه له مپه رى ريگاي و له ولای ته ر مه که شه وه سزادان. سه ره راي ئه وانه ش دادوهر ئه شقى پى رهاو بينى و به پيى شيو ازى خوځى، هاته سه ر باسى مه ستييه کهى و تاوانباريک که به ره و شوينى سزادان و کوشتنه وه راکيش ده کرى، هه روه ها گوتى هه تا شوينى ترسناکى سزادان ريگايه کى دوور و دريژى له به ره و... به لام ديسان له جه نابى دادوهر ده پرسم ئايا قاره مانىکى خه ياليت نه خولقاندووه؟ يانى تومه تبار ئه و نه ده دلر هق و بى به زه ييه که دواى کوشتنى باوکى به چنگ و پلى خويناوييه وه بير له ئه شق و و فرو فيل بکاته وه بؤ دهر باز بوون؟ نا، نا، هه ر له گه ل بوى دهر که وت گراوه کهى خو شى ده وئى و بانگيکرد بؤ لای خوځى و مزگينى به خته وه رييه کى نوئى پيدا، هه ر ئه و کاته، ئه گه ر داخى کوشتنى باوکى له سه ر دلى بووايه، ئه نگيزه ي خو کوشتنى دوو به رانه بر و سى به رانه بر هه ست پيده کرد. ناخ، نا، له بييرى نه ده چؤوه ده مانچه کانى له کوئيه! من تومه تبار ده ناسم:

پيوهندى داني ئهو دلرەقبيە بە مپتياوہ، لە لايەن جەنابى دادوہرەوہ، لەگەل خووخدەى ئهو يەكى نەدەرگرتەوہ. خوۋى دەکوشت، سوږ دەزانم، خوۋى دەکوشت. راست بەوھۆيەوہ بوو كە «دوۋعاى داىكى نەجاتى دابوو،» ئهو دەستى لە كوشتنى باوكيدا نەبوو، ھۆى خەفەت و شلەژانى ئهو شەوہى لە ماكروۋيە تەنيا گريگورى بوو، لەبەرخودا دەپاراپەوہ ئهو پيرەپياوہ چاكبیتەوہ و زەبرەكەى كاريگەر نەبووبى، لە چنگ ئهو نازارى ويژدانە ڤزگاربيى. بوۋدەبى شروۋقەى ئهو ڤراستيبانەمان قەبوول نەبى؟ چ بەلگەيەكى جىي باوہرمان بە دەستەوہيە كە باوہر بە تۆمەتبار نەكەين؟ بەلام ديسان دەپرسن: «تەرمى باوكى لەوييە! ئەگەر نەيكوشتووہ و ھەلاتووہ، ئەى كى كوشتى؟»

دووڤاتيدەكەمەوہ، تەواوى مەنتقى دادوہرى ھەر لەم خالەدايە، جگە لە ئهو كى كوشتى؟ كى ھەيە بتوانين ئهو تۆمەتەى بدەينە پال؟ ھيچكەسى ديكە نيبە. برايانى ليژنەى داوہرى، ئايا راستى وايە؟ پيتان وايە سەداسەد كارى ئهو و دەستى ھيچ كەسى ديكەى تندا نيبە؟ بيستوومانە كە جەنابى دادوہر ئهو كەسانەى بە قامك بژاردووہ كە ئهو شەوہ لەمالەكەدا بوون. ژمارەيان پينچ كەس بوو. قەبوولمە كە سى كەسيان ئهو كارەيان لە دەست نەھاتووہ. كوژراوہكە و گريگورى پير و ژنەكەى. كەوايە دەمىنيتتەوہ دووكەس، تۆمەتبار، ديمىترى فيودورويچ و ئيسمير دياكوف. دادوہر بە لەبزيكى كارتىكەرانە گوتى كە تۆمەتبار نامازەى بە ئيسمير دياكوف كردووہ، چونكە ھيچ كەسى تر نەبووہ بتوانى ئهو تۆمەتەى بداتە پال، كەسيكى شەشەميش لەمالەكەدا بوايە، تەنانەت تارمايى كەسى شەشەم، لەرپوہ دەستى لە تۆمەتبار كردنى ئيسمير دياكوف ھەلدەگرت و شكى دەپەرپيە سەر ئهو كەسە. بەلام، برايانى ليژنەى داوہرى، بو من پيچەوانەى ئهو مەسەلەيەتان بو ڤوون نەكەمەوہ؟ دوو كەس گومانيان لە سەرە، ديمىترى فيودورويچ و ئيسمير دياكوف. من پاريزەرى زيندانيم و مافى ئهو مەھەييە بلیم بو تۆمەتبارى دەكەن، چونكە بە ھيچ شيوہيەك ئيسمير دياكوف تۆمەتبار ناكەن و پاكانەى بو دەكەن. راستە تەنيا چواركەس، زيندانى و دووبراكەى و خانمى ئيسوتيلوف ئيسمير دياكوفيان

تۆمەتبار کرد. بەلام کەسانیکى تریش هەن کە تۆمەت دەدەنە پالی: تیگە یشتنی گومانای، دِردۆنگی و راپۆرتی لیل و تەمومژاوی لەگۆریدا هەیه. هەرودها ئاویتەیکە لە راستەقینەى زۆر ناشکرمان بە دەستەوهیە کە، قەبوولی دەکەم، لیبراوانە نین و دەبنە هۆی شک و گومان. راست ئەو پۆژەى پووداوەکە بۆ شەوی قەوما، ئەو سەرودلی لیدی، کە سەبارەت بە راست بوونی ئەو ئازارە دادوهر بە ئەرکی سەر شانی خۆی زانیوە پاریزگارییەکی پیاوانەى لیبکا. دواى ئەوەش خۆکوشتنی کتوپری ئیسیمیر دیاکۆف شەوی بەرلەمحاکەمە. پاشان شایەدی سەرسوورھینەری ئیوان فیودۆرۆویچ لیترە - لە دادگا - کە بەو قەناعەتە گەیشتبوو تاوانبار ئیسیمیر دیاکۆفە، ئەمڕۆ چەکەیکە پارە پادەستی دادگا کرد و بە ئاشکرا رایگەیاندا کە ئەو قاتلە. ئاخ، منیش وەک قازیبەکان و جەنابی دادوهر لە سەر ئەو باوەرەم کە ئیوان تووشی یاوی میشک بوو و پوونکردنەوکهی هەوالیکی لیبراوانەیکە تاکو تاوانەکە بخاتە ئەستۆی کەسیکی مردوو، بۆئەوێ براکەى نەجات بدا. بەلام دیسان ناوی ئیسیمیر دیاکۆف هاتۆتەو گۆرئ، دیسان دەلیل و هۆی پرلە راز و نھینی لە گۆرئیدایە. هیچ شتیکی ناناشرکاش نەماو و ئەگەر بشبئ ناشکرا هەردەبئ. بەلام ئیستا ناچینە سەر ئەو هەلیدەگرین بۆ دواى.

«دادگا بریاری داوهر درێژە بە محاکمەکە بدا، بەلام ئیزن دەخووزم چەند وشەیکە سەبارەت بە کەسایەتیی ئیسیمیر دیاکۆف بدویم، کە دادوهر زۆر بە وردی و لیھاتوویی راژەیکرد. بەلام لەگەل ئەوێ مەتھی لیھاتووییەکەى دەکەم، ناتوانم لەگەلى ھاوړا بم. قسەم لەگەل ئیسیمیر دیاکۆف کردوو و دەبئ بلیم شویتیکى زۆر جیاوازی لە سەر من دانا. راستە مروفیکى لاواز و بئ داروبارە، بەلام لە بارەى وره و خووخدەوہ تا ئەو پادەیهش زەعیف نەبوو کە جەنابی دادوهر باسیکرد. ئەو ترس و لەرزەش کە جەنابی دادوهر ئەوئەندەى پئداگری لە سەر دەکرد، من دیاردەیکەم لەو ترسە پئوہ نەدى. ئەوێ پئوہم دى پەشبینى و دِردۆنگى لەپادە بەدەر بوو، کە لە ژئیر دەمامکى سایلۆحى و هۆش و زۆرزانیدا شارەدبوویەوہ. دادوهر زۆر سەرسارد و سادە بوو کە ئەوێ وەک مروفیکى

ناهير و ئەقل سووک هاتوته بهرچاؤ. شوينىك كه له سهر منى دانا، زورباش خاترجه مى كردم: يانى بۆم دهركهوت زور مروڤىكى دهخه زدار و رقله زگه، له راده به دهر به خيل و ركوونى و هه له خوازه، زوريش چاوبرسى و تامه زروى پينگه و مه قامه. زورم پرسيار و ليكولينه وه ئەنجامدا: له بنه چهك و رهگه زى خوى بيزار بوو، زوريشى پى شووره يى بوو، هه ركات وه بيري دههاته وه كورپى «ليزاوتاي بۆگه نيو» ه، دهكه وه ته ددانه چيرپه و بيزى له خوى هه لدهستا. بى حورمه تى به گريگورى و ژنه كه ي دهكرد، كه به ساوايى ئاگاداريان ليكردبوو. روى ساى تف و نه حلهت دهكرد و به ئاواته وه بوو بچى بۆ فه رهنسا و ببته فه رهنسى. هه ميشه دهگوت ئه وه هه له ي بۆ نارهنسى و پارهنه كى واى به دهسته وه نيه بۆ ئه وه كاره. پيموايه جگه له خو كوشتن چاره يه كى ترى نه بوو، چونكه زور مروڤىكى له خو رازى و به دبىن بوو و هيچ كه سى خو شنه ده ويست. پينوا بوو فه رهنگ و ژيار يانى جل و به رگى جوان و تازه و كراسى خاوين و پۆستال و پيلوى بۆيه كراو. به وه دا كه دهيزانى كورپى ناشه رعى فيؤدور پاولوويچه (له وه باره وه به لگه مان هه يه)، رهنگه به دبىنى بارو دوڤى خوى و ئه وه سى كورپه ي ترى ئه ربا به كه ي، رقى هه ستايى، كه ئه وانه هه موو شتيكيان هه يه و ئه وه هيچى نيه و ده بى خزمه تكارى ئه وانيش بى. ئه وان هه موو ماف و هه قتيكيان بوو، ميرات و به شه ماليان بوو، ئه ويش ئاشپه زيك بوو و هيچى تر. خوى پينگوت يارمه تى فيؤدور پاولوويچى داوه كاتى پاره كانى خستوته پاكه ته كه وه. چاره نووسى ئه وه پاره يه - پاره يه ك داها تووى ئه وى دا بينده كرد - رهنگه تووشى رق و بيزارى كرديى. ده زمانى ئه وه سى هه زار رۆبلى ديوه كه هه مووى گه لاي تازه و گول له پشت بوون. (به ئانقه ست له و باره وه پرسيارم ليكرد). پيموايه باش نيه پاره ي زور پيشان مروڤى به ئيره يى و تامه زروى پينگه و مه قام بدرئ! يه كه م جار بوو چاوى به وه هه موو پاره يه ده كه وت به ده ستى كه سيكه وه. ديمه نى چه كه رۆبلى گول له پشت له وانه يه شوينىكى خراپ، به لام به بى ئاكامى له سهر بير و خه يالى دانايى.

دادوه رى خاوه ن مرخ و ليها توو، له راده به دهر وردبىنانه، ته واوى ده ليله رازى و نارازييه كانى سه باره ت به مه سه له ي تاوانه كه ي ئيسمير دياكوف بۆ

به یانکردین، به تاییهت لیمانی پرسى كه ئیسمیر دیاكۆف بو ئه و خو
 نه خووش خستنه چ ئه گیزهیه کی بووه. به لام له وانهیه خوی نه خووش نه خستین،
 به لکو به شیوهیه کی سروشتی فی لیهاتین و ههروا سروشتیش هاتیتته وه
 سه رحالی ئاسایی و چاک بووبیتته وه، رهنگه به تهواویش چاک نه بووبیتته وه،
 به لکو خه ریک بووبی وه هوش بیتته وه. هه ره ئه و جوهری كه بو نه خووشه
 فیداره كان دیتته پیتتی.

جه نابی دادوهر ده پرسى له چ کاتیکدا ئیسمیر دیاكۆف توانیویه تی ئه و تاوانه
 ئه نه جامبدا؟ به لام ده ستیشان کردنی ئه و کاته زور سانایه. رهنگه هه ره ئه و
 کاته ی که گریگوری به هیز و قه وه تی خوی هاواریکرد: «باوککوژ!» له خه و
 رچه نیبی (چونکه ئه و ته نیا خوی لیکه وتبوو. چونکه هه میشه خه و یکی قورس
 به دوای فیلیهاتنه که دا دئ). له و بیده نگی و تاریکه شه وه دا هاواریکی وابه رز
 له وانه یه ئیسمیر دیاكۆفی له خه و هه ستاندین، که ویده چنی له و کاته دا خه وه که ی
 زور قورس نه بووبی. رهنگه سه عاتیک پیتت ئه وه ش به شیوهیه کی سروشتی
 خه به ری بووبیتته وه. له پیکه وه که ی دیتته ده ری و به ده م خه وه وه به ره ولای
 هاواره که وه ری ده که وئ، بو ئه وه ی بو ی ده رکه وئ چ باسه. به هوی
 سه رودل لیهاتنه که وه هیتتا سه ری له گیزه وه هاتوه. هیتتا به ته واوی خه و
 به رینه داوه، به لام هه رکه ده گاته نیوباخه که، ده روا بو به ره نه جیره رووناکه که
 و ئه و هه واله ناخوشه له ئه ربابه که ی ده بیستی که رهنگه به دیتتی ئیسمیر
 دیاكۆف خوشحالیش بووبی. له ریوه زهینی ده که ویتته کار. ئه ربابه که ی به
 شله ژاوی هه موو شتیکی به وردی بو ده گیزیتته وه، ورده ورده له زهینه
 په ریشانه که یدا ئه ندیشه یه ک زهق ده بیتته وه. ئه ندیشه یه کی ترسناک، به لام
 خاپینه ر و زوریش مه نتقی. کوشتی پیره پیاو و هه لگرتتی ئه و سی هه زار رو بله
 و هینانی به سه ر دیمتری فیو دورو وچدا. جگه له ئه ربابی لاو ده کرئ تومه ت
 بده یه پال کی؟ جگه له ئه و کی تر هه یه؟ ئه و له وئ بووه و به لگه ی ته واویش
 له ده ستدایه. بو ی ده رده که وئ که هچکه س گومان له و ناکا. له وانه یه تاسه و
 مگیزی ئه و پاره یه به سه ریدا زالبووبی. هه له که شی زور له باره و چاکی بو

هه‌لکه‌وتووو. ئەو ئەنگیزه‌کتوپرانه‌سه‌ره‌له‌ده‌دن و ئارا و قارای لی‌هه‌له‌ده‌گرن، ئەوه‌ش زیاتر بۆ‌که‌سانیک‌دیته‌پیشی‌که‌پیشتر‌بیریان‌له‌و‌تاوانه‌نه‌کردۆته‌وه‌که‌ده‌یان‌ه‌وئ‌ئه‌نجام‌بیده‌ن. ویده‌چی‌ئیس‌میر‌دیا‌کۆف‌چوو‌بیت‌ه‌ژوو‌ری‌و‌ئه‌ندیشه‌و‌پیلان‌ه‌که‌ی‌یه‌کلایی‌کرد‌بیت‌ه‌وه‌. به‌چی‌ده‌بی‌کوش‌تیبیتی؟ ده‌ی، ره‌نگه‌به‌ردیکی‌له‌نیو‌باخه‌که‌هه‌لگرت‌بی‌و‌له‌گه‌ل‌خۆی‌برد‌بیت‌ی. به‌لام‌بوچی‌و‌به‌چ‌نامانجیک؟ ده‌ی‌دیاره‌ته‌ماحی‌ئهو‌سئ‌هه‌زار‌رۆبله‌، چونکه‌ئهو‌پاره‌یه‌ده‌توانی‌دا‌هاتووی‌دا‌بینکا‌و‌به‌ئاواته‌که‌ی‌بگه‌یه‌نی، ئاواتی‌بوونه‌فه‌ره‌نسی. پیم‌وانییه‌قسه‌کانم‌هه‌له‌و‌نابه‌جئ‌بن‌زۆر‌ویده‌چی‌ئهو‌پاره‌یه‌هه‌بووی. ره‌نگه‌ته‌نیا‌ئیس‌میر‌دیا‌کۆف‌زانیبیتی‌له‌کوئ‌حه‌شار‌دراوه‌، ئه‌ر‌بابه‌که‌ی‌له‌کوئ‌دا‌بینکر‌دووو. پاره‌که‌ش‌له‌نیو‌ئهو‌پاکه‌ته‌دراوه‌دا‌بووه‌.

«تاویک‌له‌مه‌وبه‌ر‌دادوهر‌له‌روون‌کرد‌نه‌وه‌ی‌قسه‌کانیدا‌زۆر‌به‌وردی‌گوتی‌ته‌نیا‌دزیک‌بی‌ئه‌زموونی‌وه‌ک‌کارامازۆف‌پاکه‌ته‌له‌سه‌ر‌زه‌وی‌فریده‌دا‌و‌که‌سئیک‌وه‌ک‌ئیس‌میر‌دیا‌کۆف‌وه‌ک‌به‌لگه‌یه‌کی‌تاوان‌به‌جئ‌ی‌ناهیلی، له‌گه‌ل‌ئهو‌ی‌گویم‌بۆ‌شل‌کرد‌بوو، بۆم‌ده‌رکه‌وت‌که‌مه‌به‌سئیک‌ی‌زۆر‌ئا‌شنایه‌ده‌یبیستم‌و‌بروام‌پی‌بکه‌ن، راست‌ئهو‌به‌لگه‌هئنانه‌وه‌یه‌، راست‌ئهو‌بو‌چوونه‌که‌کارامازۆف‌چۆن‌هه‌لسوکه‌وت‌ده‌کا، دوو‌رۆژ‌له‌مه‌وبه‌ر‌له‌ئیس‌میر‌دیا‌کۆف‌م‌بیست. هه‌ر‌ئهو‌کاته‌قسه‌کانی‌سه‌رنجی‌راکیشام. بیرم‌کرده‌وه‌که‌سایلو‌حییه‌که‌ی‌ساخته‌یه‌و‌دلاودلی‌ده‌کرد‌و‌ده‌یویست‌ئهو‌ئه‌ندیشه‌یه‌م‌به‌جۆریک‌بخاته‌دل‌و‌زه‌ینه‌وه‌که‌پنموایی‌بیروکه‌ی‌خۆمه‌. به‌وته‌یه‌کی‌تر، ده‌یویست‌پیمی‌ته‌لقین‌بکا. ئایا‌هه‌ر‌ئهم‌ئه‌ندیشه‌یه‌ی‌به‌چیرۆک‌ته‌لقین‌نه‌کرد؟ ئهو‌ئه‌ندیشه‌یه‌ی‌به‌چیرۆکیکی‌زۆر‌به‌مرخ‌و‌به‌ره‌فیش‌نه‌خسته‌دل‌مانه‌وه؟

«ده‌پرسن: که‌وايه‌ئهو‌پیریژنه‌، ژنه‌که‌ی‌گریگوری‌چی؟ ئهو‌شه‌وه‌به‌رده‌وام‌گوئی‌له‌نال‌ه‌و‌ورینه‌ی‌ئهو‌پیاوه‌نه‌خۆش‌و‌فیداره‌بووه‌. به‌لی‌گوئی‌له‌نال‌ه‌بووه‌، به‌لام‌شایه‌دییه‌کی‌ئهو‌تۆ‌ریزه‌یه‌ک‌جئ‌ی‌باوه‌ر‌نییه‌. ژنیکم‌ده‌ناسی‌سکالای‌ده‌کرد‌که‌سه‌گیک‌شه‌وئ‌تابه‌یانی‌له‌حه‌وشه‌که‌یان‌ده‌وه‌رئ‌و‌نایه‌لی‌خه‌و‌بچیت‌ه‌چاوی. به‌لام‌ده‌رکه‌وت‌ئهو‌گه‌ماله‌به‌سته‌زمانه‌ته‌نیا‌دووس‌ج‌ار

وهریبوو. ئه‌وه‌ش سروشتییه. ئه‌گهر که سیک له‌خه‌ودایی و ناله‌یه‌ک بیستی، راده‌چهنی، به‌ر‌اچه‌نینه‌ش، نار‌ه‌حه‌ت ده‌بی، به‌لام دیسان خه‌وی لیده‌که‌ویته‌وه. دووسه‌عات دواتر دیسان ناله‌یه‌ک ده‌بیستی، راده‌په‌رئ و دیسان خه‌وی لیده‌که‌ویته‌وه؛ دوا‌ی دووسه‌عاتی‌تر دیسان بیستی ناله‌که‌ و ر‌اچه‌نین و خه‌وته‌وه. له‌سه‌ریه‌ک سی‌جار. به‌یانی ر‌وژئ دوا‌یی ئه‌و که‌سه‌ ده‌سته‌کا به‌سکالا که‌ شه‌وگاری ئه‌و شه‌وه‌ که‌سیک نالاندوویه و نه‌یه‌شتوو خه‌و بچ‌ته‌ چاوی. ده‌بی هه‌ر‌پیشیوابی: چونکه‌ مه‌ودای دووسه‌عاته‌ خه‌وه‌که‌ی له‌بیر نامینی، به‌ل‌کو ته‌نیا ر‌اچه‌نینه‌که‌ی له‌بیر ده‌مینی، هه‌ر‌ بۆیه‌ وا هه‌سته‌کا که‌ ئه‌و شه‌و خه‌وی لینه‌که‌وتوو.

«دادوهر ده‌پرسی: به‌لام بۆ، بۆ ئیسمیر دیاکۆف له‌دوا‌ینن نامه‌که‌یدا دانی به‌و تاوانه‌یدا نه‌ناوه؟ «بۆ ویژدانی هانیدا هه‌نگاوی یه‌که‌م هه‌ل‌ینیته‌وه، به‌لام هه‌نگاوی دووه‌م هه‌ل‌نه‌ینیته‌وه؟» به‌لام ویژدان تۆبه‌ ده‌گه‌یه‌نی و خۆکوژ له‌وانه‌یه‌ هه‌ستی به‌ تۆبه‌ نه‌کردبی و ته‌نیا هه‌ستی به‌ ناهومیدی کردبی. تۆبه‌ و ناهومیدی دوو شتی لیک جیاوازن. که‌سیک که‌ هیوا‌بر‌اوه‌ له‌وانه‌یه‌ ناسازگار و تۆله‌ئ‌ه‌ستین بی و خۆکوژ، ده‌ست‌بدا‌ته‌ خۆکوشتن، له‌وانه‌یه‌ ده‌ره‌ق به‌وه‌که‌سانه‌ی که‌ له‌ ماوه‌ی ته‌مه‌نیدا ئیره‌یی پی‌بر‌دوون، هه‌ست به‌رق ویژارییه‌کی زیاتر بکا.

«برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، خۆ له‌حوکمی ناهه‌ق ببوین! تا ئیستا ئه‌وه‌ی عه‌رزم کردوون، کامه‌ی هه‌له‌ و نا‌ئاسایی بووه؟ خه‌تایه‌ک له‌ به‌ل‌گه‌کانمدا بدۆزنه‌وه، له‌کویدا پینم خوار داناوه‌ و له‌ راستی و یاسام لاداوه. ئه‌گهر به‌ل‌گه‌ هینانه‌وه‌کانم ر‌یزه‌یه‌کی شیمانه‌ لیده‌کری، مه‌حکوومی مه‌که‌ن. سویند به‌ته‌واوی پاکی و پی‌روزییه‌کانی دنیا، ئیمانم به‌ ته‌واوی ئه‌و ر‌ا‌قه‌ و لیکۆلینه‌وانه‌ هه‌یه‌ که‌ له‌مه‌ر ئه‌و ر‌ووداوه‌وه‌ به‌ ده‌ستمه‌وه‌ داوه. ئه‌وه‌ی بۆته‌ هۆی توور‌ه‌یی و شه‌ژانم ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ نیو ئه‌و هه‌موو به‌ل‌گانه‌دا که‌ جه‌نابی دادوهر به‌زه‌ره‌دی تۆمه‌تبار داوییه‌ به‌ ده‌سته‌وه‌، ته‌نانه‌ت یه‌ک‌دانه‌یان ئاشکرا و حاشا هه‌ل‌نه‌گر نییه. له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا تۆمه‌تباری چاره‌ره‌ش ئه‌و هه‌موو به‌ل‌گه‌یه‌ له‌نیوی‌ده‌با.

ئەرى، زۆر بوونى بەلگەى تاوان سەرسورھىنەرە: خوین، خوینىك كه له قامكى دەچۆرئ، كراسى شەلالى خوین، شەویكى تارىك كه هاوارى «باوكوژ» له دليدا دەنگىدايه وه و پيره پياويكى كۆلۆل به سەرى شكاو وه كه وتوو به زهويدا. دواى ئەو هەش ئەو هەموو روونكر دهنه وه و قسه و ئاماژه و هاوارانه! ئاخ! ئەمەش كارتىكه ريبه كى سەختى ليدە كه ويتە وه و دەتوانى زهين تووشى دەمارگرژى بكات؛ بەلام برايانى ليژنەى داوهرى، بلىنى بتوانى زهينى ئىوهش تووشى دەمارگرژى بكات؟ له بىرتان بى كه توانايه كى ته واوتان پىدراوه، توانايى پىوندان و هەلپساندن. بەهەر چەندە توانايى زۆتر بى، بەرپرسايەتیش بەو رادەيه دژوار دەبى. تەنانەت هەنگاويك له وهى گوتومه پاشگەز نابمە وه. بەلام وايدانين بۆ ساتىك له گەل مەقامى داوهرى دەبمە هاودل و هاواران، پارىزگارى كه سيكىشم كه دەستى بەخوینى باوكى سوور بووه. دووپاتى دەكەمە وه، ئەو تەنيا شىمانەيه كه و بەس؛ تەنانەت ريزه كيش گومانم له بىتاوانى ئەو نيبه. بەلام گرینگ نيبه، واى دادەنئين كه تومەتبار مەحكوم بە تاوانى باوكوژيبه. تەنانەت ئەگەر واشبى، تكاتان ليدەكەم گويم بۆ راگرن. لەدلم دايه شتىكى ترتان پىبلىم، چونكه هەستەكەم كيشەيه كى گەوره لەدل و دالغەتان دايه. برايان، ببورن كه ئاماژه بە دل و زهينتان دەكەم، بەلام دەمەهوى هەتا كۆتايى سادق و خۇمانە هەلس و كەوت بكەم. وا چاكە هەموومان رووراست بين!»

ليزەدا چەپلەيه كى توند وتەكانى هەلبەرى. لەراستىدا، پاريزەر دوايين وشەكانى بە سەداقەتيكە وه دەربەرى كه هەموو هەستيانكرد شتىكى گرنگى بۆ وتن پىيه و دەيههوى بيدركينى. بەلام سەرۆكى دادگا بە بيستنى دەنگى چەپلە، بە دەنگىكى بەرز هەرەشەيكرد ئەگەر جاريكى ديكە دووپاتى بكەنە وه، هەموويان لە دادگا دەكاتە دەرى. دەنگەكان دامرکان و فیتی يۆكۆويچ بەدەنگىكى تازە و پرەهسته وه و بە لەبزيكى جياواز لەئاخافتنەكەى پيشووى دەستىكرده وه بە قسه كردن.

رېږکری نەندیشه

فیتی یۆکۆویچ بە دەنگیکى پتەو و ئاھەنگدار گوتى: «برایانى لیژنەى داوهرى، خۆ تەنیا هەلچینی بەلگە نییە کە هەرەشەى فەوتان لە تۆمەتبار دەکا، نا، ئەوەى کە لەراستیدا هەرەشەى لەنیوچوون لە تۆمەتبار دەکا راستییە کە و بەس - تەرمى باوکى. ئەگەر ئەو پەرۆندەى پەرۆندەى ئەسایى بووایە، پینداچوونەو هەى جیا جیای هەرکام لە بەشەکانى، بەبى کەم بايەخ بوون و کەموکوورپى چۆنییەتیی بەلگەکان، تۆمەتەکانتان پەتە کردەو؛ یان لانیکەم، بۆ لەنیو بردنى ژيانى مەرووفیک، بەهۆى دەمارگرژییە کە سەبارەت بە ئەو لەگۆریدایە و بەداخو هە شیاوی ئەو هەش هەیه، دلاودل بووایەن. بەلام ئەم پەرۆندەى پەرۆندەى قەتلیکی ئەسایى نییە، پەرۆندەى باوکوژییە. هەر ئەوخالەش شوین لە سەر زەینى خەلک دادەنئ، ئەویش بەرادیە کە ببایەخ بوون و کەموکوورپى بەلگە تەنانەت بۆ زەینى کە بەبى دەمارگرژیى کەمتر بى بايەخ و ناقیس دەبى. تۆمەتباریکى وا چۆن فەیل دەبى؟ ئەگەر کەسیکی بە دەست چووبى و پزگاریى لە سزادان چى؟ ئەو هەش شتیکە کە هەموو کەسیک، کەم تا کورتى بە شیۆهیه کى غەریزى، لەدلیاندا هەستییە کەن.

«بەلى، رشتنى خوینی باوک ترسناکە - باوکیک کە بنۆسى بوونم بوو، خۆشى ویستووم، ژيانى خۆى بۆ من تەرخان کردوو، لەسەر دەمى مندالییەو هە تائىستا مشوورخۆرم بوو. لە ماو هە ژياندا لەبیرى بەختەو هەریما بوو و شەریکی شادى و سەرکەوتنەکانم بوو. کوشتنى باوکیکى وا - لە خەیا لیشدا ناگونجى. برایانى لیژنەى داوهرى، باوک چییە؟ باوکى راستەقینە؟ مانای ئەو وشە گەورەیه چییە؟ ئەم ناو هە نەندیشه کى مەزنى لەپشتەو هیه. هەر ئێستا

هتا رادهیهک ئاماژهمان پیکرد که باوکی راسته‌قینه چیه و ده‌بی چی‌بی. له‌وپه‌روه‌نده‌یه‌دا که ئیستا پپوهی سه‌رقالین و دل‌یه‌ژان خستووین - له‌وپه‌روه‌نده‌ی ئیستادا، باوک، فیو‌دور پاولوویچ کارامازوف، له‌گه‌ل واتایه‌ک که هه‌رئیس‌تا سه‌باره‌ت به باوک باسمانکرد، یه‌ک‌ناگریت‌ه‌وه. که هوی چاره‌ره‌شیه. له‌راستیدا، هیندیک له باوکان سه‌رتاپا چاره‌ره‌شین. واباشه‌ئو چاره‌ره‌شیه هیندیک وردتر پینداچونه‌وهی بو‌که‌ین. برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، سه‌رنجدان به‌گرن‌گایه‌تی بریاریک که ئیوه‌ده‌یدن، نابی له‌هیچ شتیک روو وهر‌بگیرین. ئه‌رکی تاییه‌تی ئیمه‌یه که نابی وه‌ک مندالان و ژنانی تو‌قیو، له‌هیچ بیرۆکه‌یه‌ک سه‌لبه‌که‌ین و رووی لیوه‌بگیرین هه‌ر ئو جو‌ره‌ی که داوه‌ری خاون مرخ و لیهاتوو به‌خته‌وه‌رانه به‌یانیکردوو.

«به‌لام ره‌قیبی به‌ریزی من (که به‌رله‌وه‌ی زمانم بگه‌ری ره‌قیبم بوو) له‌دریژه‌ی ئاخفتنه‌گه‌رموگوره‌که‌یدا چهند جار ئاشکرایکرد: «من پاریزگاری له‌تومه‌تبار ناخمه‌ئه‌ستوی پاریزه‌ریک که له‌پترزبورگه‌وه‌هاتوو. من داوه‌رم، به‌لام، پاریزه‌ریشم!» چهند جاری ئاماژه‌به‌وه‌کرد، به‌لام له‌بیری نه‌بوو بلی ئه‌م تومه‌تباره‌ترسناکه‌بیست‌وسی سالی ره‌به‌ق به‌رمه‌تی محیبه‌تی مرو‌فتیک بی که نیوکیلو پسته‌ی بو‌کریوه، پیتانوایه‌ناکری که سیکی وا بیست‌وسی سالی ته‌واو له‌بیری مابن که له‌حه‌وشه‌ی پشته‌وه‌ی مالی باوکی - هه‌روه‌ک پزیشکی دل‌و‌خان هیرتیزنیستیوب گوتی - «پنخاوس» به‌پانتۆلیکه‌وه‌که به‌ته‌نیا دوگمه‌یه‌ک به‌ندبوو» غار‌بدا؟

«ئاخ، برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، چ پئویست ده‌کا وردتر بروانینه‌ئهم «چاره‌ره‌شی»یه، بو‌شتیکی که هه‌موومان ده‌یزانین دووپاتیبه‌که‌ینه‌وه؟ تومه‌تبار کاتی هاتن بو‌ئیره، له‌مالی باوکی له‌گه‌ل چی به‌ره‌روو بوو، بو‌ده‌بی ئو به‌چاوی دیوه‌زمه‌یه‌کی دل‌ره‌ق و له‌خۆپازی ببینن؟ ئه‌وه سه‌ره‌رپو و هه‌وسار پساندوو، وه‌حشی و سه‌ریزیوه - هه‌ربویه‌ش ئیستا دادگایی ده‌که‌ین - به‌لام کئ به‌رپرسی ژینانی ئه‌وه؟ سه‌ره‌پای خووخده‌ی بیوتنه‌ و دل‌ی چاکه‌خواز و پره‌ه‌ستی، کئ به‌رپرسی باره‌یتانی ئه‌وه و به‌چه‌شنیکی شیاو

نه‌ی عاملان‌دووه؟ ئایا به شیوه‌یه‌کی باش و ماقوولانه که‌سیک باری هینا؟
 که‌سیک بوو بیخاته سه‌رپنگه‌ی راست و زهینی به‌خویندن و زانین پرووناک
 بکاته‌وه؟ کاتی مندالی خوشه‌ویستی له که‌سیک دیوه؟ تومه‌تبار وهک
 حه‌یوانیکی کینوی به‌ره‌للا کرا. دوا‌ی سالانیکی زور دهردی دووری، ره‌نگه
 تامه‌زروی دیتنی باوکی بووی. به‌وه‌بیره‌هینانه‌وه‌ی سه‌رده‌می مندالی،
 له‌وانه‌یه‌هه‌زاران تا‌پوی ترسناک و توقینه‌ر که‌چنگیان نابووه‌ئوکی خه‌ون
 و خه‌یاله‌ مندالانه‌که‌ی، ویستی‌تی ئه‌وانه له‌خوی بتارینی و به‌ئاواته‌وه‌بووه
 سه‌ر به‌سنگی باوکی‌ه‌وه‌بنی و باوه‌شی پیدا بکا و لی‌ببووری! ده‌ی چی
 چاوه‌روانی بوو؟ له‌گه‌ل تانه و توانج و گومان لیکردن و گرفت‌ی مالی
 به‌ره‌ووو بوو. ژیانیکی تال و داهاتوویه‌کی لی‌ل. جگه له‌قسه‌ی شه‌یتانی و
 پرله‌ناهومیدی و ره‌شبینی که‌هه‌موو روژی کاتی «مه‌ستی» گوئی لی‌ده‌بوو،
 هیچ‌تری نه‌ده‌بیست. ئاخ‌ری بو‌ی دهرکه‌وت که‌باوکی به‌پاره‌ی ئه‌و خه‌ریکه
 گراوه‌که‌ی لی‌هه‌لده‌فریوینی! ئاخ، برایان، ئه‌وه ئیتر زور قیزه‌ون و زالمانه‌یه!
 زور کاریکی ناحه‌ز و دزیوه. ئه‌و پیره‌پیاوه به‌رده‌وام سکالای له‌ده‌ست
 کوره‌که‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت زالم و دل‌ره‌قه و ریزی باوکایه‌تی له‌به‌ر چاو
 ناگری. له‌نیو خه‌لکدا به‌خرابه‌بایده‌کرد، هه‌ستی ده‌رووشاند و ناو‌نیتکه‌ی
 لی‌هه‌لده‌دا و بوختانی پیده‌کرد و هه‌موو چه‌شنه‌ فی‌ل و ته‌له‌که‌یه‌کی ساز
 ده‌کرد و به‌شه‌قه‌رزه‌کانی ئه‌وی ده‌کریه‌وه و کاریکی ده‌کرد نه‌توانی
 بیداته‌وه، بو‌ئه‌وه‌ی بکه‌ویتته به‌ندیخانه.

«برایانی لی‌ژنه‌ی داوه‌ری، که‌سینکی وهک ئه‌م تومه‌تباره که‌من بوومه‌ته
 پاریزه‌ری، له‌رواله‌تدا تووره و سه‌ره‌رو و یاخین، به‌لام له‌راسیتدا، زور
 دل‌ناسکن و دان به‌خویاندا ده‌گرن و ناید‌رکینن. پیمه‌که‌نن، به‌وبیروکه‌یه‌م
 پیمه‌که‌نن! داوه‌ری خاوه‌ن‌مرخ زور بی‌به‌زیبانه‌پیکه‌نینی هات به‌ئه‌شقی
 تومه‌تبار، کاتیک گوتی ئاشقی به‌ره‌مه‌کانی شیله‌ره. ئه‌شقیکی «جوان و
 پیروژ» - به‌لی ئه‌و جووره‌سروشخانه. ئاخ، ئیزنم بدن بو به‌ره‌قانی
 له‌وسروشت و خووخدانه‌قسه‌بکه‌م. که‌به‌شک و گومانیکی زالمانه‌وه‌لی‌یان

دهروان - ئەو سروشتانه بەپێچهوانەى سەرەپۆیى و رق و توورەبیان، زیاتر تینووی خوشەویستی و چاکە و عەدالەتەن - بىئىختیار تامەزرۆی ئەو، بىئەوێ خوشیان بزانی، بەلام هەرچۆنیک بى تامەزرۆن. لەروالەتدا توورە و تۆسن و ئالەتین، بەلام هەرگەری ئەوەش هەن، ئاشقی ژنیك بن، ئەویش بە ئەشقیكى بەرز و پیرۆزەو. دیسان پێمپێمەكەنن، ئەم مەسەلەیه گەلى جار لەگەل ئەو چەشنە خەدە و سروشتانه یەك دەگریتەو. بەلام ئەوان ناتوانن تاسە و حەزەكانیان كە - هیندى جار زۆر ترسناكە - بیشارنەو، ئەمەش وەبەرچاوەكەوئ، بەلام مەرۆقى ناوەكى نابیندرئ. ئاگرپژین زوو دادەمرکئ؛ بەلام ئەو مەرۆفە بەروالەت توورە و سەرەپۆیه لەپال بوونەوهریکى شەریف و بەرز و پیرۆزدا بە دواى ژيانیکى نویدا دەگەرئ، بۆئەوێ خۆی پاک بکاتەو، چاک بئ، بەشەرەف و ئابروومەند بئ، یانى «بەرز و پیرۆز و جوان»، ئەگەرچى ئەم وتەیه بۆتە هۆى پیکەنین و لچەهلقورتاندنى تاقمیک.

«هەرئىستا گوتم كە نامەوئ پرکیشى بکەم و بچمە سەرباسى دەزگیرانەتیی تۆمەتبار لەگەل خانمى ویرخوفتیسۆف. بەلام ئیزنم بەدەن باشتیک بلیم. ئەوێ بیستمان، شایەدى نەبوو، بەلكو هەلچوونى ژنیكى ورووژاو و توورە و تۆلەئەستین بوو، ئەو نەیدەویست - ئاخ، نەیدەویست! تۆمەتبار سەرکۆنە بکا، چونكە بۆى تیچاندوو! ئەگەر ریزەیهك دەرفەتى بیرکردنەوێ هەبوايه، ئەو شایەدییهى نەدەدا. وریابن و باوەر بەقسەکانى مەكەن! نا، تۆمەتبار ئەو جورەش كە ئەو باسیدەكا وانیه، ئەو قەت ئەوئەندە دەر و دلرەق نییه! مەرۆف خوشەویست شەوى لە خاچدراوەكەى گوتئ: «من شوانیکى باشم، شوانى باش گیانى لەپیناوى مەرەکانى دادەنى و ناهیلئ هیچكامیان لەنیوېچئ» قەت مەخوازن رۆحى مەرۆفیک بە دەستى ئیمە لەنیوېچئ!

«هەرئىستا پرسیم مانای «باوک» چیه و گوتم كە وشەیهكى بەرز و پیرۆزە، ناویكى خوشەویستە. بەلام، برایان پیاو دەبئ وشەكان سادقانه

^{۱۲} - ئینجیلی یوحەننا، بەشب دەهەم.

بدرکینى و من به پرکيشييه وه دهمههوى شتهکان بهناوى راستهقىنهى خويان بخوينمه وه، به دروستى ناوديريان بکه م: باوکى وهک کارامازوفى پيرى کوژراو بوئه وه نابى ناوى باوکى ليبنى، شياوى ئه وناوه نييه. خوشويستنى باوکى ناهيژا مهحاله. چون دهتوانى خوشتبوى؟ ناکرى ئه شق له هيچ بخولقىنى: ته نيا خودا دهتوانى له هيچ شتيک بخولقىنى.

«يه کى له پيغه مبه ران، به دلکى پرله گرى ئه شقه وه دنووسى: «ئهى باوکان، مندالانى خوتان توورپه مهکن.» له بهر خاترى تومه تبار نييه ئه و قسانه دهگيرمه وه، ئه وه بو ته ووى باوکانه با گوئيان ليبي و له گوئى گرن. کى هقى پيداوم که مه وعيزه بو باوکان بکه م؟ هيچکس. به لام وهک مروفتىک و شارومه ندىكى ئيوه ليتان ده پاريمه وه. - Vivos Voco ء - زور له م دنيايه دا نامنين، ئه وه موو کاره شه يتانييه ده که ين، ئه وه موو وته شه يتانييه به ده ماندا دى. که وايه وهرن هه تا پيکه وه ين، کاتيکى له بار و هه ليکى باش بره خسينين و به باشى له گه ل يه ک بدويين. ئه وه ش کارىکه که من ده يکه م: هه تا ليرم، ئه وه درفه ته ده قوزمه وه. ئه م شوينه يان به خوراى پينه داوين - ته ووى خه لکى رووسيا گوئيان له ده نگمانه! ته نيا بو ئه و باوکانه قسه ناکه م که ليره دانىشتوون، بانگه وازم بو هه موو باوکانه: «ئهى باوکان، مندالانى خوتان توورپه مهکن.» ئه رى، وچاکه سه ره تا خومان فه رمانى مه سيح به ريوه به رين و ئه وسا چاوهر وان بين منداله کانيشمان به ريوه به رن. ده نا، باوک نين، به لکو دوژمنى منداله کانمانين، ئه وانيش مندالى ئيمه نين، به لکو دوژمنانن، هه ر به ده ستى خوئشان ئه وانمان کردو ته دوژمنى خومان. «هه ر به وپيوانه يه ي خوتان پيتان پيو او، بو ئيوه شى ده پيئون.»^{۱۰} ئه وه قسه ي خوم نييه، ئينجىل ده فه رمى. چون ده توانين ره خنه له منداله کانمان بگرين، ئه گه ر به وپيوانه يه ي خومان بمان پيئون؟

۱۳- ريساله ي پولسى پيغه مبه ر بو ئه فسه سيان، به شى شه شه م.

۱۴- «زيندوه کان بانگ ده که م.»

۱۵- ئينجىلى لوقا، به شى شه شه م.

«ماوهیهک له مه و بهر له فه نلاند، شکیان په ریبیه سه رکفه تیک که به دزییه وه مندالی بووه. خستیانه ژیرچاوه د پیری، له قوژبني ژووریکدا له پشت کوگایهک که رپو و چدا، سندو و قیکیان دییه وه که هیچکس خه بهری لی نه بوو. سندو و قه که یان کرده وه، تهرمی مندالیکی تیدابوو، که کلفه ته که کوشتبووی. هر له وسندو و قه دا ئیسک و پرووسکی دوو مندالی دیکه شیان دییه وه، که ژنه دانپیان خوی کاتی له دایکبوون کوشتبوونی. برایانی لیژنه ی داوه ری، نایا نه وه دایکه؟ راسته نه مندالانه ی بووه، به لام نه رکی دایکایه تیی به حیینه ناوه؟ نایا که سیک ده ویری ناوی پیروزی دایک له و ژنه بنی؟ ناغایان، وهرن با جه سور بین، وهرن با ته نانه ت بی باکیش بین. نه رکی سه رشانمانه له م کاته دا و بین. له بریک وشه و نه ندیشه نه ترسین. وهک ژنانی بازرگانی موسکویی که له «ئاسن» و «گوگرد» ده ترسن. نا، وهرن بیسه لمینین که پیشکه وتی نه و چند ساله ی رابردوو شوینی له سه ر داناوین، وهرن راشکاوانه بلین: باوک نه و که سه نییه مندالیک دروستده کا، به لکو که سیکه کاتیک منداله که ی ده بی، نه رکی باوکایه تیی به جی دینی.

«ناخ، هه لبت مانایه کی تر، لیكدانه وه یه کی تر بو وشه ی «باوک» له گوړیدایه. که به پیی نه وه پیداکری ده که ن و ده لین هر باوکیک، نه گهر درنده و دیوه زمه ش بی، نه گهر دوژمنی منداله کانیشی بی، هر باوکمه، چونکه دروستیکردووم. به لام نه مه وهک واتایه کی عارفانه یه که به ناوهرم ناتوانم تیبیکم. به لکو ده توانم به هو ی ئیمان وه قه بوولیکم، یان باشتر وایه بلیم له سه ر ئیمان، وهک زور به ی نه و شتانه ی تر که تیبانانگم، به لام ئابین فه رمانم پیده دا که ئیمانم پیان هه بی. به لام نه و کاته وا باشتره به در له سه نته ری ژیانی راسته قینه رابگیری. له سه نته ری ژیانی راسته قینه دا که له راستیدا هه ق و مافی خوی هه یه، به لام نه رکیشمان ده خاته سه رشان، له و به ستینه دا نه گهر بمانه هو ی مروّف بین. له راستیدا مه سیحی بین. ده بی له سه ر بنه مای بیر و

۱۶- شانوانمه ی «ره شه با» به ره مه ی ئیسترافسکی «ئاسن» و «گوگرد» وهک دیارده ی خورافات و کونه په رهستی دیار ده که ون.

باوه‌ریک چالاکی بنوینن که پرونکردنه‌وهی ئەزموون و ئاوه‌زی پیوه‌بی، که‌لکی شروقه و لیکدانه‌وه تیپه‌ر‌بی؛ به کورتی و به کوردی ده‌بی ماقوولانه هه‌لس‌وک‌هوت بکه‌ین، نه‌ک شیتانه، جو‌ریکیش نه‌بی پیمانوابی له‌خه‌ون و ورینه‌داین، نه‌کا ئازار به که‌سیک بگه‌یه‌نین، خراپی له‌گه‌ل بجوولینه‌وه و له‌نیوی به‌رین. ئەو کاته‌یه که کاره‌که‌مان خوداپه‌سندانه ده‌بی، یانی جگه له‌عارفانه، ماقوولانه و مرو‌ف‌دۆستانه‌ش...»

لێ‌رده‌ا ده‌نگی چه‌پله له هه‌موو لایه‌کی دادگاوه به‌رز بو‌وه، به‌لام فیتی یۆک‌وویچ ده‌ستی راته‌کاند، وه‌ک ئە‌وه‌ی له‌به‌ریان بپارێته‌وه نه‌په‌ر‌نه نیوقسه‌کانی و لینگه‌رین باسه‌که‌ی ته‌واو بکا. بیده‌نگی دیسان دادگا‌که‌ی داگرته‌وه. پارێزه‌ر درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دا.

برایانی لێژنه‌ی داوه‌ری، پیتانوایه منداله‌کانمان کاتیک بار‌دین و ده‌ستده‌که‌ن به‌ مژیه‌وه‌ری، ده‌توان له‌جو‌ره‌ پرسیارانه پارێز بکه‌ن؟ نا، ناتوان، ئیمه‌ش ده‌یان‌خه‌ینه ته‌نگ‌ژه‌وه و بیرو‌رای خۆمانیان به‌سه‌ردا ده‌سه‌پینن. دیمه‌نی باوکی نه‌شیاو پرسیاریکی تال و جه‌رگ‌ب‌ ده‌خاته زه‌ینیه‌وه، به‌تایبه‌ت کاتیک که باوکی له‌گه‌ل باوکانی بیوینه و هیژا هه‌ل‌ده‌سه‌نگینی. وه‌لامی دیاریک‌راوی ئەو پرسیاره‌ش ئەمه‌یه: «ئەو دروستی کردی و تو گوشت و خوینی ئەوی، که‌وايه وه‌زیفه‌ته خۆشتبوی.» لاویک، بی‌ئیختیار له‌ خۆی ده‌پرسی: «به‌لام ئەو کاته دروستیک‌ردم، خوشی‌ویستم؟ ئایا له‌به‌ر خاتری خۆم دروستیک‌ردم؟ له‌و کاته‌دا، له‌وساته‌ی تاسه و هه‌وه‌سدا، یان ره‌نگه له‌ئووری مه‌شرووب‌دا، منی ده‌ناسی، ته‌نانه‌ت ئاگای له‌ره‌گه‌زم بوو، یان ته‌نیا هه‌زی مه‌ی‌نووشینی بۆجه‌سته‌ی من گو‌یسته‌وه - له‌وه زیاتر چیی بو‌ کردووم... له‌کاتیک‌دا دوا‌ی ئەوه هه‌ربیریشی لێ‌نه‌کردوومه‌ته‌وه؟»

«ئاخ، ره‌نگه پیتانوابی ئەم پرسیاره تۆسن و زالمانه‌یه، به‌لام نابێ چاوه‌روانیمان له‌زه‌ینی لاویک هه‌بی که له‌چوارچێوه‌یه‌کی دیاری‌ک‌راو‌دا‌یه. ئەه‌گه‌ر خووخ‌ده له‌ ده‌رگاوه وه‌ده‌رینیی، له‌په‌نجیره‌وه دیته‌وه» له‌

هه مووشی گرینگتر. وهرن با له «گۆگرد» و «ئاسن» نه ترسین، به لکو له مه پرسیاره وه له سه ر بنه مای ئاوه ز و مرو قایه تی بریار بدهین، نه که له پرووی بیروکه ی عارفانه وه. له مه ر ئه وه وه چۆن بریار دهری؟ چاکه ئاوا: باشتر وایه کور له هه مبه ر باوکیدا راوه ستی و بپرسی: «باوه. پیمبلی بزانه بۆده بی تۆم خو شبوئی؟ باوه، پیم نیشانه که ده بی خو شمبوئی،» جا ئه گه ر ئه و باوکه بتوانی وه لامی بداته وه و ده لیلیکی باشی بۆ بینیته وه، ئه و کاته یه که پیوه ندی باب و فرزه ندی ده بیته پیوه ندییه کی راسته قینه و سروشتی و بناغه که ی ده مارگرژییه کی عارفانه نییه، به لکو بنه مایه کی ماقو لانه و به رپرسانه و مرو قده ستانه ی هه یه. به لام ئه گه ر وا نه کا، ده بی ده ست له پیوه ندی بنه ماله دابشو ی. ئه و ئیتر بۆ کوره که ی باوک نییه و کوره هه قیه تی به چاوی بینگانه و ته نانه ت دو ژمن چاوی لیبکا. ئاغایانی لیژنه ی داوه ری، پیگه ی ئیمه ده بی مه کته بی ئه ندیشه گه لیکه دروست و سالم بی.»

لیزه دا دهنگی چه پله لیدان هۆلی دادگای داگرت و به جو ریک بوو که کو نترۆل نه ده کرا و هینه شیتانه چه پله یان لیده دا پاریزه ره له وتاردان و یستا. هه موو خه لکه که چه پله یان لینه ده دا، به لکو نیوه یان و رهنگه زیاتر له نیوه شیان. دایکان و باوکان چه پله یان لیده دا. دهنگی هاوار و سه رسورمان له نیو ریزی تاییه تی ژنانه وه ده بیسترا و ده سره یان هه لده سوو راند. سه روکی دادگا به توو ره یی قامکی به زهنگه که دا نا. دیار بوو له ده ست ئه وخه لکه ئیمان هه رده بووه، به لام ئه مجاره هه ره شه ی ده رکردنی لینه کردن. ته نانه ت که سایه تیه په یه به رزه کان و پیره پیوانی ئه ستیره داریش که له پشت قازیه کانه وه له شوینیکی تاییه ت دانیشتبوون، چه پله یان بۆ پاریزه ره لیدا و ده سره یان هه لسوو راند. به جو ریک که کاتیک ژاوه ژاوه که دامرکایه وه، سه روکی دادگا هه میسان هه ره شه ی ده رکردنیانی دووپاتکرده وه. فیتی یۆکوویچ شاد و سه رکه وتوو دریزه ی به قسه کانی دا.

«برایانی لیژنه ی داوه ری ئه و شه وه سامناکه ی که ئه مرو زۆری باسکرا، له بیرتانه، یانی ئه و شه وه ی که کوره به سه ر نه رده کاندایا باوکی و

له گهل دوژمنه ئه شكه نجه گهره كهى، يانى ئه و كه سهى ژيانى پييه خشييوو، به ره وپوو بوو. ته واو له سهر ئه وه جهخت و پيداگرى ده كه م كه بو پاره خووى به مالى باوكيدا نه كرد: تومه تى دزى، ههروهك پيشتريش سه لماندم، ورينه يه و بهس. بو كوشتنى فيودور پاولوويچيش نه چوو. ليمروونه نه بو دزى چوو، نه بو پياو كوشتن. ئه گهر پيلانىكى واى به دهسته وه بوايه، لانيكه م خووى به چهك ته يار ده كرد. خو ده مانچه شى هه بوو. دهسكاونگه كهش هه روا دهستى دايه، بي ئه وهى خووشى بزاني چهكا. وايدانيين له په نجه ره كهى داوه و باوكى هه لفرىواندوه، گريمان ريگاي بوگراوه ته وه بچيته ژوروى - گوتووشمه كه باوه به وچيروكه خه يالييه هه ر ناكم، به لام قه يناكا با وابه، گريمان وايه. ئاغا يان، سويند به ته واوى پاكييه كانى دنيا، ئه گهر ئه و كه سه باوكى نه بوايه، به لكو كه سيكى ئاسايى بو وايه، دواى گه ران به نيو ژوره كاندا و دنيا بوون له وهى كه ئه و ژنه له وى نيه، به په له دهرده پهرى بي ئه وهى ئازار به ره قيبه كهى بگه يينى. رهنگبوو لييدا، يان پاليپيوه بنى، له وهش زياتر هيچى نه ده كرد، چونكه نه بيري له و كاره كردبووه، نه دهر فته شى هه بوو. ئه و ته نيا ده ويست دنيايى گراوه كهى له وييه يان نا. به لام باوكى، باوكى! ديتنى باوكى، باوكيك كه له مندالييه وه رقى لييبوو، دوژمن و ئه شكه نجه گه رى بوو، ئيستاش بوو بووه ره قيبى، هه ره ئه وه شى به سبوو له دين دهرچى! هه ستيكى پرله رقى و بيزارى، ئارا و قاراي لي هه لگرت و به سه ريدا زال بوو، خوين به رى چاوى گرت، له ساتينكا وهك ئاگرى به پووشو گرى گرت! ئه ننگيزه يه كى شيتانه بوو، به لام ئه ننگيزه يى سروشتيش بوو، بويه ئوقره يى ليبرى و نه يتوانى خو له بهر ئه و وزه يه دا بگرئ (وهك هه موو شته كانى ترى سروشت) ده يتوانى تو له ي پيشيلكردى ياساى ئه به دى بكا ته وه. به لام ته نانه ت ئه و كاته ش نه يكوشت. له وه دنيا م و به ده ننگيكى به رزيش را يده گه يينم! - نا، له كاتى هه لچوونى رقى و بيزاريدا، دهسكاونگه كهى هه لينا يه وه، نهك به قه ستي ئه وهى بيكوژى، نا نه يده ويست بيكوژى. ئه گهر ئه و دهسكاونگه گلاوه يى به دهسته وه نه بو وايه، رهنگبوو ته نيا بيذا به زه ويذا، به لام نه يده كوشت، كاتى هه لاتن

نەیدەزانی ئەو پیرەپیاوێی کە دابووی بەعەرزیدا، کۆشتووێتی یان نا. قەتلێکی ئاوا قەتلێکی نایە. قەتلێکی ئاوا باوککۆژی نایە. نا، کۆشتنی باوکێکی ئاوا ناکرێ باوککۆژی پێبلیێ. تەنیا بەهۆی دەمارگرتییەوه دەتوانین قەتلێکی ئاوا بە باوککۆژی بزانی.

«بەلام من لەناخی دلمەوه دیسان لیتان دەپاریمەوه؛ ئایا ئەو قەتلە بەراستی بوویدا؟ برایانی لیژنەیی داوهری، ئەگەر ئەو مەحکوم بەسزا بکەین، بە خۆی دەلی: «ئەم مەروڤانە بو بەرھێنان و دەرس خۆیندەم هیچ کارێکیان نەکردووه، بو باشکردنی چارەنووس و نیشاندانی رێگای راست و بە مەروڤ کردنم هیچ هەولێکیان نەداوه. ئەم مەروڤانە هیچ خوار دەمەنی و شەراییکیان پێنەداوم، لەبەندیخانە و کاتی لێقەوماویدا سەردانیان نەکردووم و ئیستاش دەمنێرن بو بەندیخانە بەکاری دژواڕەوه. سەر بەسەر هاتووینەوه، ئیستا ئیتر هیچیان پێقەر زدارینم و هەتا دنیا بەدنیایە هیچ شتێک بەکەس قەر زدارینم. ئەوانە ناپاکن و منیش ناپاک دەبم. ئەوانە زالمەن و منیش زالم دەبم!» برایان، ئەوێ دەلی ئەمەیه. سویندیش دەخۆم بە مەحکومکردنی ئەو کارەکەیی بو ئاسان دەکەنەوه: وێژدانی ئاسوودە دەکەن، نفرین لەو خۆینە دەکا کە رشتووێتی و ئاخ و داخی بو هەلناکیشی. لەگەڵ ئەوهشدا رێگای ئەوێ لێدەبرنەوه کە ببیتە مەروڤێکی نوێ، چونکە پاشماوێ ژیانی هەر بەناپاکی و دلکوێری دەمینیتەوه.

«بەلام دەمەهێ وێ بزانی دەتانهوێ سزایەکی قورسی بەسەردا بدەن. سامناکترین سزا، لەگەڵ ئەوهشدا نەجاتیبدەن و گیانی تووشی ئازار بکەن؟ ئەگەر بتانەهێ بەرھەمەت تێکی بشکێن! جا دەبینن و دەبێستن چۆن وەلەرزین دەکەوێ و ترسی لێ دەنیشی. «چۆن دەتوانم لەهەمبەر ئەو بەرھەمەتەدا تاقەت بینم؟ کوا تاقەتی ئەو هەموو ئەشق و خۆشەویستیەم هەیە؟ پێتانوایە شیاوی ئەو دەبم.» ئەمەیه ئەوێ لەخوتانی دەپرسن. ئاخ، ئەو دلە دەناسم، ئەو دلە وەحشی و بەئەمەگە! لە هەمبەر بەرھەمەتی ئێویدا کرنۆش دەبا؛ تینووی کردەوهیەکی گەورە و پرلەدلوڤانییە، هەلدەگیرسی و

ڀاڊه ڀهري. مڙوڳه ليڪ هن ڪه له چوارچيوي تهنگه بهري خوياندا تهواوي
 مڙوڳاهه تي سه رکونه دهڪن. به لام يه ڪيڪ لهو مڙوڳانه به ڀهحمهت بڙ بدن،
 خوشهويستي و دلسوزي نيشانبدن، تف له ڀاڙدووي خوي دهڪا، بڙجي؟
 چونڪه زوري نهنگيزه ي چاڪ له دلدايه. دلي مڙوڳيڪي ئاوا دهڪريتهوه و
 دهيني خودا دلڳانه و مڙوڳهڪانيش چاڪ و بهئيسافن. ترس دايدهگري،
 له ڙيڙباري په شيماني و ئه رکيڪدا ڪه لهوه بهدواوه دهڪه ويته سهershاني پشتي
 دهچهميتهوه. ئه و کاته ئيتر نالي: «سهربهسهر هاتينهوه»، به لڪو دهلي: «له بهر
 چاوي ههموو مڙوڳهڪان تاوانبارم و له ههموو ڪهس خويڙي و ناچيزه ترم.»
 به فرميسڪي توبه و دلخور په يه ڪي لهشتاوينهوه دهلي: «ههموو خه لڪي له من
 چاڪترن، ويستيان نه جاتم دن، نهڪ له نيوم بهرن!» ئاخ، به ڀيئوه بردني
 ڀهحمهت بڙ ئيئوه زور ئاسان بوو، چونڪه به نه بووني به لگهي راسته قينه
 زورتان بڙدڙواره ڀايگه يينن: «ئهو تاوانباره.» فحيل ڪردني ده تاوانبار
 چاڪتره له سزاداني بيتاوانتيڪا! گويتان لييه، گويتان لييه ئهوه دهنگه ڀر شڪويه
 لهسهدهي ڀاڙدووي ڀر شانازيمانهوه دي؟ له سهر مني بچوڪ نييه
 وهبیرتان بينمهوه بووني دادگاي ڀووسيا تهنيا بڙ سزادان نييه، به لڪو
 بڙنه جاتداني گياني تاوانبارانيشه! ليگه ڀين با نه تهوه ڪاني ديه له بيڙي
 ڪوشتنهوه و به ڀيئوه بردني راشڪاوانهي ياسادا بن، ئيمه چنگ له ڀوحي مانا
 گير دهگهين. نه جاتدان و چاڪکردنهوه و هيئانهوه سهريئي ههلهشه و
 ڀي ليون بووان. ئه گهر ئهوه راست بي، ئه گهر ڀووسيا و عداله ته ڪهي ئاوا
 بي، هيوادارم سهرڪه وتوو بي! ههولمهدهن به خيشڪي ههوسار ڀساو ڪه
 تهواوي نه تهوه ڪان به بيڙاريهوه ڀاڙيڙي لي دهڪن، بماتترسيئن. خيشڪيڪي
 ههوسار ڀساو نييه، به لڪو فايئونني شاهانهي ڀووسيايه ڪه به شڪو و
 ئارامييهوه به رهو مهزلي خوي به ڀيئوهيه. چاره نووسي تومه تبار له دهستي
 ئيوهدايه، چاره نووسي ڀووسيا له دهستي ئيوهدايه. به رهقاني ليدهڪن،
 نه جاتيدهدن، دهيسه لمينن ڪه ڪه سانڪ هه ڀاڙيڙگاري ليدهڪن و به
 دهستي ڪهي خوي دهسپيڙن!

لاديه كان قورس و قايم رادموهستن

فیتی یۆکوویچ وته کانی خوی بهم شیوهیه کوتایی پیهینا، خه لکه که ههست و سۆزیان وهک سیلاو ههستابوو و نه دهنیشتته وه. به هیچ شیوهیه که پیشیشی نه دهگیرا: ژنان دهگریان، زۆر له پیاوانیش دهگریان، ته نانهت دوو کهس لهو که سایه تیهه گرینگانهی نیو دادگاش فرمیسیان هه لوه راند. سه روکی دادگا ته سلیم بوو، ته نانهت لیدانی زهنگه کهشی وه درهنگ خست. ههروهک دواتر ژنان گوتیان: «دامرکانده وهی ئه وهست و سۆزه ی خه لکه وهک ئه وه بوو بیان هه وئ شتیکی زۆر پیروژ دامرکینه وه.» ئاخیه وه خوشی دللی پر بوو بوو. هه ره له و کاته دابوو ئیپولیت کیریلوویچ بۆناره زیاته تی ده برین ههستا. خه لکه که بهرق و بیزاریه وه چاویان لیده کرد. ژنان دهستیان کرد به سرت و خورت: «چی؟ ئه وه دهیه وهی بللی چی؟ یانی هه ره به راست دهویرئ ناره زیاته تی ده برئ؟» به لام ئه گه ره ژنانی دنیا، ته نانهت ژنه کهی خوشی، ناره زیاته تییهان ده بری بیه، له و کاته دا نه یانده توانی پیشی پینگرن. رهنگی بزړکابوو، وا شله ژابوو، که وتبووه هه ناسه برکی و دهله رزی. ته نانهت چه ند وشه ی سه ره تایی قسه کانی کهس لیبی تینه گه یشت، نه یده توانی به روونی باخوئی و زوو زوو قسه کهی لی ده شیوا. به لام زوو وه خو هاته وه. له و دوا یین وتانه ی ئه و ته نیا چه ند رسته تان بو ده گپمه وه.

«... رهخنه م لیده گرن که هه قایه تی خه یالیم هه لبه ستوو. به لام ئه م به ره قانییه ی جه نایی پاریزه ریش هه ره ئه وه یه و به و پیه هه قایه ت له سه ره هه قایه ته! ته نیا شتیکی که مبوو، ئه ویش شیعر بوو. فیو دۆر پاولوویچ»

له کاتیځدا چاوه پروانی گراوه که یه تی، پاکه تی پاره که ده دپړنی و فرییده داته
 سه رچه قی ژووره که. ته نانه ت نه وهی له کاتی نه و کرده وه سه رسوره یه نه رده دا
 به ده میدا هات، بوی گیراینه وه. نهی نه وه خه یال نییه چییه؟ چه لگه یه کیشمان
 به ده سه توه یه که خوی پاره که ی هه لگرتووه؟ کی گویی له قسه کانی بووه؟
 ئیس میر دیا کوف، نه و که مژده ی نه قل سووکه، ده بیته پاله وانیکی با پرون شیوه و
 له بهر زولییه تی خوی توله له کومه لگا ده کاته وه. نه مه هه قایه تیکی به شیوه ی
 با پرون نییه؟ کوریکش که خو ده کا به مالی باوکیدا و ده یکوژی، بی نه وهی
 بیکوژی، هه قایه تیکی خه یالی نییه. توقینه ره که ی نه زیله یه کمان لیدادینی و
 خوشی مانا که ی نازانی. نه گهر کوشتی، نه وه کوشتوویه تی و برایه وه. مانای
 کوشتنی نه و، بی نه وهی کوشنیتی، نازانم چییه و تینناگه م. کی سه ری له وه
 درده چی؟

«پاشان، وریایمان پیده دا که نه م شوینه شوینی نه ندیشه گه لی دروست و
 سالمه و له م شوینه وه «نه ندیشه گه لی سالم» و ته ی ژیرانه ده بیستین که
 «باوکوژی» به باوکوشتن بزانی ده مارگرژییه که و به س! به لام نه گهر
 باوکوژی ده مارگرژییه و نه گهر هه موو مندالیک ناچار بی له باوکی بپرسی،
 بو ده بی خوشی بوئی، چیمان به سه ر دئی؟ بنه مای کومه لگا چیی به سه ر
 دئی؟ بنه ماله چیی به سه ر دئی؟ درده که وئی که باوکوژی ترسینه ری ژنه
 بازارگانه کانی مؤسکویه؟ خوشه ویستترین و پیروژترین پشتیوانی بو
 چاره نووس و داهاتوی عه داله تی پرووسی به شیوه یه کی لاری و گه و جانه
 پیشانمان ددری بو نه وهی به نامانجیک بگه ی. پاکانه یه بو شتیک که
 ناتوانی پاکانه ی بو بکه ی. پاریزه ر هوار ده کا: «نه ی خه لکینه، به هوی
 ره حمه ته وه تیکی بشکینن» به لام نه مه ئاره زووی تاوانباره و سبه یی
 ده بیینن چون تیکشکاوه. ئایا پاریزه ر به داواکاریه کی وشک و خالی بو فحیل
 بوونی تاوانبار شه رم و حه یا دینه گرت؟ پیتان چونه بو سه ر بلیندی و
 شانازی «باوکوژ» دامه زراوه یه کی خیرومه ند بینا بکه ین بو نه وهی کاره
 جوانه که ی بو به ره ی داهاتوو وه ک یادگار بمینیته وه؟ ئایین و ئینجیل

هه له چنى دهكرى . دهلين ئه مه عيرفانه، مه سيحييه تى ئيمه تهنيا مه سيحييه تيكه كه بوته فرمانبهر و چاوله بهرى ئاوهز و مهنتق. هه ربويه قه لافه تى درؤيينه ي مه سيحمان له هه مبهردا قيت ده كه نه وه! پاريزهر ده گورپنى: «ههر به و پيوانه يه ي ده پيئون، بو ئيوه شى ده پيئون»، ههر له رپوه به و ئاكامه ش ده كا كه مه سيح فيرمان ده كا تاكو به و پيوانه يه ي بو ئيمه پيئوراوه، بيپيئون . ئه و يش له شوپنى هه قيقهت و فامى دروسته وه! تهنيا شه وى بهر له مژوليايش سه ر به نيو ئنجيلدا ده كه ين، تاكو له گه ل نووسراوه كانى ئاشنابين، چونكه هه رچونيك بى ره سه نه و له وانه يه بو هه لخراندنى هه ستي خه لك و شوپن دانان له سه ريان به كاربى، به و وتانه تووشى سه رسوورمانيان بكه ين . هه مووشى بوئه وهى به ئامانجه كه مان بگه ين! به لام ئه وهى مه سيح فه رمانمان پيئده دا شتيكى ته واو جياوازه: ئه و فه رمانمان پيئده دا له ئه نجامدانى ئه و كاره پاريز بكه ين، چونكه دنياى ناپاك خوئى ئه و كاره ده كا، به لام ئيمه ناچارين ليبوردوو بين و به و باره ي ديكه دا بيسوورپنين، ئه و يش نه ك بو ئه شكه نجه گه ره كانيشمان ههر به و پيوانه يه بيپيوين كه ئه وان بو ئيمه ي ده پيئون. ئه و به ئه وهى خودا كه مان فيرى كردووين، فيرى نه كردووين به رگريگردن له عه ولاد بو ئه وهى نه هيلين باوكى خوئى بكورئى، ده مارگرثيبه. ئيمه ش له پينگه ي هه قيقهت و فامى دروسته وه، ئينجیلی پهروهردگارمان هه له چنى ناكه ين، پهروهردگار يك كه پاريزهر ههر به وه په سنده ده كا كه ئه و ئاشقى له خاچدانى مرؤقايه تيبه، راست به پينچه وانه ي ته واوى خه لكى ئورتودؤكسى رووسيا كه ئاواى پيئده لين: "چونكه تو خوداى ئيمه ي!"

ليزه دا سه روكى دادگا هه ليدايه و پيشى به و ئاخيوهره به جه رگه گرت، داواشى ليكرد زيده روه ي نه كا و پيى زيادى دانه كيشى و... ههر ئه و جوهره ي كه له به ينى سه روك دادگا كاندا باوه و ده توانن فه رمانبده ن. خه لكه كه شله ژابوون: ته نانهت بيروراى زور تووره و توسنانه ده كه وته به رگوئى. فيتى يوكوويچ نه يده ويست وه لاميبدا ته وه؛ تهنيا كاريكى كه كردى ئه وه بوو چووه سه رسه كوكه و ده ستي نايه سه ردلى خوئى و به له بزىكى خه ميارانه، چهن

قسەى غروور ئامىزى بە دەمدا هات. ديسان بە لە بزيكى پر لە سووكايە تى و كينايە ئاماژەى بە «ديروك دارىزى» و «پرەوانناسى» كرد و لە جىيى خويدا گوتى: «ژوو پىتير، تو رقت هەستاوه، كه وايە لە هە لە داي»، بووه هوى ئە وهى خەلكە كه دەستبەن بە پىكە نين، چونكه ئىپوليت كىرلۆويچ بە هيچ شىو هەيك لە ژوو پىتير نە دەچوو. ئەنجا فيتى يو كوويچ، سەبارەت بە تو مە تەى كه باوككوژى فيرى بەرەى لاو دەكا، بە پۆز و دەمارىكە وه گوتى تەنانەت وەلاميشى نادا تە وه. لە مەر ئەو تو مە تە شە وه كه باسى بىروباوهرى ئورتو دو كسى و دانانى مەسيح بە جىيى «خودا» و وەك «ئاشقى لە خاچدانى خەلك»، هەروەها شتىكى ئاوا لە «پىگەى هەقىقەت و فامى دروست» نابى هەرباسبكرى، گوتى: «ئە مە تە لقينىكى تاكه كه سيبە و چاوهر وانيم لە دادگا هەيه ئيزن نەدا بە تو مە تە تانە، سووكايە تى بە ئابرووى منى وەفادار بە خاك و ولات بكرى.» بەلام سەرۆكى دادگا ليرەدا لە دەمى ئە وىشى دا. بەلام پاريزەر لە گەل چەپلە و هاوارى خەلكە كه، بە كر نۆشيك كوتاييى بە ولامنامە كهى هيتا. ئىپوليت كىرلۆويچيش بو هەتا هە تايە لە بەر چاوى ژنانى شارە كه وەت.

پاشان تو مە تە بار ئيزنى پىدرا قسە بكا. ميتيا هەستا سەر پى. بەلام زۆر كەم دووا. لەش و رۆحى شەكەت بووبوو و خەرىكبوو لە پى دەكە وەت. ئەو سەربەستى و حال و هەوا و هيزەى سەر لە بە يانى كاتى هاتن بو دادگا بە هەلس و كە وتييه وه ديار بوو، كه م تاكو رتنى لە نيو چووبوو. واى دەنواند كه ئەو رۆژە لە كلى تاقيارى هاتۆتە دەرى و بو پاشماوى تە مە نى شتىكى زۆر گرینگ، كه هەتا ئەو كاتە تىنە گەيشتوو، فيز بووه. دەنگى كزبوو، وەك پيشوو نەيدەنە راند. و تەكانى ئا هەنگىكى تازەى پتو ه ديار بوو، كه ليوريز بوو لە شكست و خاكە رايى و تەسليم.

ئاغايانى لىژنەى داوهرى، بلىم چى؟ ئىستا كاتى داوهرىيە، هەستەكەم دەستى خودا لە سەر سەر مە! كارى مروفىكى خە تاكار گەيشتۆتە كوتايى! بەلام لە دەرگانەى خودادا دووپاتىدەكە مە وه، من دەستم لە كوشتنى باوكمدا نيبە و ئەو تو مە تە لە من مە دەن! بو دوايين جار دووپاتىدەكە مە وه من قاتلى

ئەو نەبووم! من ھەلەھەكم كرد، بەلام لایەنگری چاكە بووم. ھەمیشە ھەولمەدا سەرم داخەم و رێگەى راست و چاكەكارى بگرمە بەر، بەلام ھەك جانە ھەریكى ھەحشى دەژىام. زۆر سپاسى دادوەر دەكەم، زۆرشتى سەبارەت بە من گوت كە نەمەزانى؛ بەلام ئەم وتەى راست نىیە كە باوكى خۆم كوشتبى، دادوەر بەھەلە چوو. پارىزەرەكەشم سپاسدەكەم. گویم لەقسەكانى گرتبوو، دەستمكرد بە گریان. بەلام ئەم وتەى راست نىیە كە من باوكى خۆم كوشتبى، پىویستىش نەبوو ئاوا بىر بكەنەو. باوەر بەقسەى پزىشكەكانىش مەكەن. تەواو ئەقلم لەسەر خۆیە، بەلام دلگرانم. ئەگەر واز لە من بێنن، ئەگەر ئىزىنمەدن بڕۆم، دوعاتان بۆدەكەم. دەبمە مەروڤىكى باشتەر. لەبارەگای خودادا قەولى شەرەفتان پىدەدەم كە مەروڤىكى باشبم! ئەگەر مەحكومم بكەن شمشىرەكە لە سەرى خۆمدا دەشكینم و لەتوكوتەكەى ماچدەكەم. بەلام واز لە من بێنن، خوداكەم لى مەرفینن! خۆم دەناسم، یاخى دەبم! دلگرانم، ئاغاىان... وازم لىبێنن!

مىتیا ھەك ئەوھى لاقى شلبووبى و خۆى پىرانەگىرئ كەوت بەسەر كورسىیەكەدا؛ دەنگى لەگەر وویدا كپ بوو؛ زۆر بەزەحمەت دواىن رستەى دەربىرى. پاشان قازىبەكان بەپىویستیان زانى وتووێژەكە دواى پىبێنن و داوايان لە ھەردوولا كرد ئاكامى محاكەمەكە بخەنەو سەرىكە. بەلام ناچمە سەر لایەنە وردەكان. ئاخى ئەندامانى لىژنەى داوھرى ھەستان و بۆ تەگبىر و راوێژ چووونە ھەتاغىكى تر. سەرۆكى دادگا زۆر ماندوو بووبوو، ھەربۆیە بەدەنگىكى كز دواىن داواكارى خۆى لە لىژنەى داوھرى كرد: «بى لایەن بن، نەكەونە ژىركارىگەرى و زمانپاروى پارىزەر، ھەموو بەلگە و بۆچوونەكان ھەلسەنگینن، لەبىرتان نەچى بەرپرسایەتییەكى گەرەتەتان لەئەستویە،» و...

ھتد.

ئەندامانى لىژنەى داوھرى چووونە دەرى و دادگا بە شىوھى كاتى تەعتىل بوو. خەلك دەیانتوانى لەجىى خویان ھەستن و بەم لا و بەولادا بڕۆن و بىرورا بگۆرنەو ھە لە چایخانەكە تۆزئ لىویان تەر كەنەو. درەنگوخت بوو،

نزیکه‌ی سه‌عاتیکی شه‌و لادابوو، به‌لام هیچک‌ه‌س دادگای به‌جی نه‌هیشت و بر‌وا به‌دوای کاری خویدا؛ هه‌موو که‌وتبونه دل‌ه‌پراوکی و وچان و پشوودانیان هر له‌بیر نه‌بوو. هه‌موو به‌دل‌ه‌کو‌تیوه چاو‌ه‌روانیان ده‌کیشا؛ ئە‌گه‌رچی، له‌وانه‌یه ئە‌م قسه‌یه فشه‌ش بوو‌ی، چونکه ژنان بی‌ئوقره‌یه‌کی شیتانه دایگرتبوون و دل‌یان په‌رۆش نه‌بوو. پینانوابوو حوکی فحیل بوونی تۆمه‌تبار یه‌کجاریه. هه‌موو خو‌یان بو ساتیکی پرشادی و خو‌شی گشتی ئاماده کردبوو. ئە‌وه‌شم له‌بیر نه‌چی، له‌ نیو پیاوه‌کانیشدا زۆرک‌ه‌س بر‌وایان بوو حوکی فحیل بوونه‌که‌ی هه‌تمییه. تاقمیک شاد و رازی بوون، ده‌سته‌یه‌کیش گرژومۆن نیوچاوانیان تیکنابوو، تاقمیکیش مه‌یمونه‌که‌یان تۆپیبوو و پینان خو‌ش نه‌بوو فحیل بی. فیتی یۆکوویچ له‌ سه‌رکه‌وتنی خو‌ی خاترجه‌م بوو. ده‌سته‌یه‌ک له‌ ده‌وری کۆزلیکه‌یان به‌ستبوو و پیرو‌زبایان لیده‌کرد و ماستاویان له‌به‌ر سارد ده‌کرده‌وه.

هه‌روه‌ک دواتر بو‌یان باسکردم، ئە‌و به‌ تاقمیک گوت: «تالیکی نادیار هه‌یه که پاریزهر و ئە‌ندامانی لیژنه‌ی داوهری پیکه‌وه پیوه‌ند هه‌دا. ئە‌ویش کاتیک که ئە‌و تالانه‌ شکیان گرتی، پیاو له‌ کاتی وتارداندا هه‌ستییده‌کا. له‌وانه ئاگادار بووم. ده‌زانم هه‌ن. ئیمه به‌ئامانج گه‌یشتووین. خاترجه‌م‌بن.»

پیاویکی تیکس‌مراوی خیل، که یه‌کیک له‌ مالیکانی ناوچه‌که بوو، خو‌ی له‌و ده‌سته‌یه‌ نزیک‌کرده‌وه که خه‌ریکی مشتومر و مقومقو بوون و گوتی: «ئیس‌تا لادییه‌کانی ئیمه ده‌بی بلین چی؟»

- به‌لام هه‌موویان لادیی نین. چوار میرزا‌بنووسی ده‌وله‌تیان له‌گه‌لایه. یه‌کیک له‌ ئە‌ندامانی شورای ناوچه‌که، هاته‌ ریزی ئاپۆره‌که‌وه و گوتی: «ئهری، هه‌روایه.»

- نازاریف، ئە‌و بازرگانه‌ خاوه‌ن میدالیایه‌ی که یه‌کیک له‌ ئە‌ندامانی لیژنه‌ی داوهرییه، ده‌یناسن؟

- جا بو؟

- مرو‌فیکی زۆر تیگه‌یشتوو.

- به لَام زۆر که مدووه.

- چه قه سه رووی ناکا، به لَام چاکتر. پیویست ناکا ئەو کابرا پترزبۆرگییه
دهرسی دادا؛ خۆی ده توانی دەرسی هه موو پترزبۆرگییه کان دادا. باوکی
دوازده منداڵه. بیری لیبکه نه وه!

یه کیک له کارمهنده لاوه کانی ئیمه له گرووپیکی تر دا گوتی: «ئەڕی هەر
به راست بلینی فحیلی بکه ن؟»

کابرایه ک به دهنگیکی بهرز و راشکاوانه گوتی: «حه تمهن فحیلی ده که ن.»
کارمهنده لاو گوتی: «به راستی مایه ی شهرم و ئابروو چوونه ئەگەر
فحیلی بکه ن! وایدانین ئەوی کوشته. باوکمان هیه تا باوک! ئەو کاته شیت
بووبوو... رهنگه ته نیا دهسکاوانگه که ی هه لسوورانده پی ره پیاوه که ی دابی
به زه ویدا و جگه له وه هیچ کاریکی تری نه کردبێ. به لَام جیی داخه که ناوی
ئەو ئیسمر دیاکوفه خوێرییه یان هینایه گوێ، چونکه ته نیا شیمانیه که ی
پوچ بوو! ئەگەر به جیی فیتی یۆکوویچ بووایه م، راست و ره وان ده مگوت:
ئەوی کوشته؛ به لَام بیتاوانه، خۆ دنیا کاولنه ده بوو!»

- هەر ئەو کارهشی کرد، به لَام نه یگوت: «خۆ دنیا کاول نه ده بوو!»

سه ته مین که س گوتی: «نا، میخاییل سیمی یو نیچ ئە وهشی گوت.»

- ئاغایان، له ره ژانی پاریزدا ژنه ئاکته ریکی شاره که مان، که میرده
تۆلازه که ی خۆی سه ره بری بوو، فحیل بوو.

- ئاخری کاری برینه که ی ته واو نه کرد.

- فه رق ناکا، کاری برینه که ی ده ستی کرد بوو.

- بیرو پاتان سه باره ت به و مندا لانه که باسی کرد، چی بوو؟ مه حشه ربوو، نا؟

- مه حشه ر!

- هه روه ها سه باره ت به عیرفانی ش!

که سیکی تر هاواریکرد: «ئاخ، عیرفان به تون. له مرۆ به دواوه چاو

له چاره نووسی ئیپۆلیت بکه ن. ژنه که ی له سه ر میتیا سه بینه ی چاوی ده ردی نی.

- ژنه که ی لی ره یه؟

- جا ئه وه قسه يه؟ ئه گهر ليژه بوايه ههر ليژه له دادگا چاوي دهرديئا.

ددان ئيشه له مالي بهستويه ته وه. هي، هي، هي!

- هي، هي، هي!

له نيو گروويكي تر دا:

- پيموايه ئاخري ميتنكا فحيل ده كه ن.

ئه گهر سبه يني مه يخانه ي متروپوليس ژيره و ژورور بگا، پيم سه ير نيه. هه تا

ده رۆژ له سه ريه ك ده خواته وه!

- نه حله ت له شه يتان!

- ده ستي شه يتان له كار دا يه. بۆ شه يتان كوئ له ئيره باشتر.

- ئاغايان داني پيداهه نيم كه زور زمان پاراوانه قسه ي كرد. سه ره راي ئه وه ش،

شكاندني سه ري باوك به ده سكاونگ كاريكي دروست نيه! ئه گهر ئاوا پرواته

پيشي ده زاني چيمان به سه ردئ؟

- عاره بانه، عاره بانه تان له بيره؟

- ئه رئ؛ خيشكي كرده عاره بانه!

- سبه ينيش، ئه گهر به مه سه له ته ي بزاني، عاره بانه ده كاته خيشك.

- له م سه رده مه دا چه نده مان مروقي وريا هه يه. مه گين له پرووسيا

عه داله تيك هه يه كه بتوانين پيشي گه ين؟

له پر زهنگ لي درا. ئه نداماني ليژنه ي داوه ري راست له سه عاتي كدا به بي زياد

و كه م، راويژيان كرد. ههر له گه ل ئه وه ي خه لكه كه له جي خويان دانيشته وه،

بيده نكيه كي كروكپ بالي به سه ر دادگا دا كيشا. له بيرم نيه ئه نداماني ليژنه ي

داوه ري چون هاتنه وه نيو هو لي دادگا. وه لحاسل پرسياره كان به ريك و پيكي

دوو پات ناكه مه وه، راستيه كه ي ههر له بيريشم نيه. ته نيا وه لام ي به كه م و

گرينگي سه رو كي دادگام له بيره: «ئايا تومه تبار چوو بوذي و به پيي قه ست

و پيلاني پيشوو قه تله كه ي كرد؟» (ده قي وشه كانيم له بير نيه.) بيده نكي

ديسان دادگاي داگرته وه. وته بيژي ليژنه ي داوه ري، جحيل ترين كه سيان

له وچوار میرزابنوسه‌ی ده‌ولت، به‌ده‌نگیکی فه‌سیح و به‌رز بیده‌نگیه‌که
تیکچرژاند و رایگه‌یاند:
- به‌لی، تاوانباره!

هر ئه و وه‌لامه‌شی بو ه‌موو پرسیاریک دو پاتده‌کرده‌وه: « به‌لی،
تاوانباره!» ئه‌ویش به بی‌ریزه‌یه‌ک چاوپۆشی کردن. هیچکس ئه و
چاوه‌روانییه‌ی نه‌بوو؛ زۆربه‌ی خه‌لکه‌که پینانوابوو میتیا فحیل ده‌بی و
ده‌به‌خشری. بیده‌نگی ه‌روا به‌سه‌ر هۆله‌که‌دا زالبوو، ه‌موو خه‌لکه‌که مات
بووبوون: ه‌م ئه‌وانه‌ی پینان خۆشبوو مه‌حکوم بکری، ه‌م ئه‌وانه‌ش که
به‌ئاواته‌وه بوون وه‌به‌ر عه‌فوو بکه‌وی، به‌لام سه‌رسورمانه‌که‌یان ته‌نیا چه‌ند
ساتیکی خایاند، قه‌رم‌وقال و ژاوه‌ژاویک به‌ داویدا سه‌ری هه‌لدا. زۆربه‌ی
پیاوه‌کان شاد و رازیبوون. تا قه‌میک بی‌ئه‌وه‌ی هه‌ولبده‌ن خۆشحالییه‌که‌یان
بشارنه‌وه له‌په‌ستا ده‌ستیان هه‌لده‌گولۆفی. ئه‌وانه‌ش که دژی حوکه‌مه‌که‌ی
دادگا بوون، ه‌موو مات بوون و دیاربوو شکستیان خواردوو. شانیان
هه‌لده‌ته‌کانه‌د و خه‌ریکی مقۆمقۆ و سرت‌وخورت بوون. ده‌تگوت هه‌شتا له
مه‌وزووعه‌که نه‌گه‌یشتون. به‌لام چۆن باسی حال‌وبالی ژنه‌کان بکه‌م؟
پیمابوو ه‌ر ئیستا ئاژاوه‌یه‌ک وه‌رێ ده‌خه‌ن. سه‌ره‌تا برۆیان نه‌ده‌کرد.
پاشان له‌ ناکاو ئه‌م پرسیاره له‌ دادگا ده‌نگیدایه‌وه: «یانی چی؟ پاشان
چی؟» ه‌موو هه‌ستان. ده‌تگوت ده‌یانه‌وه‌ی سه‌باره‌ت به‌ حوکه‌مه‌که لیکۆلینه‌وه
ئه‌نجامده‌ن. ه‌ر له‌و کاته‌دا، میتیا له‌ ناکاو له‌جیتی خۆی هه‌ستا و ده‌ستی
هه‌لینا، به‌ده‌نگیکی دل‌ه‌ژین هاواریکرد:

- به‌خودا و به‌رۆژی سامناکی جه‌زا سویند ده‌خۆم من باوکه‌ نه‌کوشتوه!
کاتیا، لیتخۆشده‌بم! براین، دۆستان، به‌زه‌بیتان به‌حالی ژنیکی ترده‌بیته‌وه!
ئیت نه‌یتوانی درێژه به‌قه‌سه‌کانی بدا و ده‌ستیکرد به‌ گریان، گریانیک که له
ه‌موو لایه‌کی دادگا که‌وه ده‌بیس‌ترا، ئه‌ویش به‌ده‌نگیک ده‌گریا که هی‌خۆی
نه‌بوو، ده‌نگیکی تازه و سه‌رسورپه‌ینه‌ر که خودا ده‌زانێ له‌کوێوه پینیرابوو.
له‌دوورترین سووچی دادگا که‌وه، له‌پشت ریزی ژنه‌کانه‌وه، ناله‌یه‌کی دل‌ته‌زین

ههستا - گرووشنكا بوو. توانیبوو ی بهرله دهستیپکردنی خویندنه وهی
حوکمه که ی دادگا، ئیزی هاتنه ژووری وهرگری. گریانه که ی زۆر جه رگب بوو،
له وانه بوو هه مووان بگریینی. میتیایان برد. خویندنه وهی دهقی حوکمه که یان
هه لگرت بو پوژی دوایی، ژاوه ژاو و زهنازهنا هۆلی دادگا که ی داگرتبوو.
خه لکه که هه ستابوون و دهیانویست برۆنه دهری. ئیتر رانه وه ستام، به لام له
کاتی هاتنه ده ریډا له بیرمه له سه ر پلیکانه کان گویم له چه ند وشه بوو:

- سه فه ریکی بیست ساله ی له به ره و ده بی له کانگا رایبویری!

- یانی حوکمه که یه کجارییه!

- به لی، لادییه کانمان قورس و قایم پاره ستاون.

- میتنکای ئیمه شیان ئاوا ته فروتونا کرد!